Soborul mai-marilor Arhistrategi (Arhangheli) Mihail şi Gavriil (şi Rafail), şi al tuturor cereştilor puteri celor fără de trup

(s.v. 8 noiembrie / s.n. 21 noiembrie)

Sfinţii părinţi au fixat o zi de cinstire închinată Sfinţilor Îngeri şi Arhangheli pentru că ei ne ajută să cunoaştem voia Domnului şi s-o putem împlini. Această zi este astăzi 8 noiembrie, pentru că numărul 8 este simbolul vieţii veşnice; iar noiembrie este a noua lună de la creaţie, care s-a săvârşit în luna martie, ca un simbol al celor nouă Cete îngereşti.

Fraţi creştini, vă îndemn şi vă rog, citiţi cât de des canonul către Sfântul Înger păzitor, veţi simţi aievea prezenţa lui în cele ce spuneţi. Atunci când vrei să întreţii o prietenie cu cineva, ori îi scrii, ori îi vorbeşti, ori îi urezi ceva şi atunci se întreţine această prietenie cu acea persoană pe care o doreşti să fie aproape de tine, măcar în mintea şi în inima ta.Aceste prezenţe cereşti aşteaptă şi ele să fie întrebate, să fie cerute, să fie rugate, să fie chemate.

Chemaţi pe aceşti prieteni buni şi calzi şi duioşi şi binefăcători ai vieţii noastre, pe aceşti Îngeri păzitori de-a lungul vieţii fiecăruia din noi.

***

Materiale despre Soborul mai-marilor Arhistrategi (Arhangheli) Mihail şi Gavriil (şi Rafail), şi al tuturor cereştilor Puteri celor fără de trup:

https://independent.academia.edu/emystea/Soborul%20tuturor%20cere%C5%9Ftilor%20Puteri%20(8%20nov)

https://archive.org/details/@steaemy?query=Soborul+mai-marilor+Arhistrategi+

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=+Puteri+

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=%C3%8Engeri

***

Materiale despre Sfântul Arhanghel Gavriil:

https://independent.academia.edu/emystea/Sf.%20Arh.%20Gavril

https://archive.org/details/@steaemy?query=Gavriil+Arhanghel

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=Gavriil+

***

Materiale despre Sfântul Arhanghel Mihail:

https://independent.academia.edu/emystea/Sf.%20Arh.%20Mihail

https://archive.org/details/@steaemy?query=Arhanghel+Mihail

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=Mihail

***

Materiale despre Sfântul Arhanghel Rafail:

https://independent.academia.edu/emystea/Sf.%20Arh.%20Rafail

https://archive.org/details/@steaemy?query=Rafail++Arhanghel

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=Rafail

***

Materiale despre Sfinţii Îngeraşi păzitori:

https://independent.academia.edu/emystea/Sf.%20%C3%8Engera%C5%9Fii%20p%C4%83zitori

https://archive.org/details/@steaemy?query=Materiale+despre+Sfin%C5%A3ii+%C3%8Engera%C5%9Fi+p%C4%83zitori

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=%C3%8Engeri

&&&

Index

Evanghelia şi Apostolul zilei 7
În această lună (noiembrie), ziua a opta - Soborul mai marilor Arhistrategi, Mihail şi Gavriil şi al tuturor Puterilor cereşti, celor fără de trupuri (Minei).. 10
Canoane de rugăciune la sărbătoarea Soborului Sfinţilor Arhangheli Mihail şi Gavriil şi a tuturor Puterilor cereşti 42
Canon de rugăciune către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu şi pururea Fecioara Maria la sărbătoarea Soborului Sfinţilor Arhangheli Mihail şi Gavriil şi a tuturor Puterilor cereşti 43
Canon de rugăciune la sărbătoarea Soborului Sfinţilor Arhangheli Mihail şi Gavriil şi a tuturor Puterilor cereşti (1) 49
Canon de rugăciune la sărbătoarea Soborului Sfinţilor Arhangheli Mihail şi Gavriil şi a tuturor Puterilor cereşti (2) 57
Canon de mângâiere către Sfinţii Arhangheli Mihail şi Gavriil (cu partitură) 66
Acatistul Sfinţilor Arhangheli Mihail şi Gavriil cu canon 67
Acatistul Sfântului Arhanghel Rafail 87
Acatist de vindecare către Sfântul Arhanghel Rafail..... 99
Rugăciune către Mântuitorul Iisus Hristos din acatistul Sfântului Arhanghel Rafail 111
Rugăciune către Sfântul Arhanghel Rafael..... 114
Rugăciune către Sfântul Arhanghel Rafael..... 116
Acatistul Sfântului Arhanghel Varahiil (8 noiembrie) 117
Acatistul Sfântului Arhanghel Uriil (8 noiembrie) 128
Canonul celor şapte Sfinţi Arhangheli 137
Rugăciune către Sfinţii Arhangheli 145
Acatistul Sfinţilor Arhangheli: Mihail, Gavriil, Rafail, Evgudiil, Uriil, Salatiil şi Varahil! 150
Acatistul tuturor Puterilor cereşti..... 160
Acatistul tuturor Sfinţilor Arhangheli 171

Acatistul Sfinţilor Arhangheli cu Sfintele lor oştiri şi soboare cereşti (8 noiembrie) 182
Acatistul Sfinților Heruvimi 193
Acatistul de vindecare către toţi sfinţii, mucenicii şi Puterile cereşti 204
Canon de rugăciune către puterile cerești și către toți sfinții 215
Rugăciune către Sfinţii Heruvimi, Serafimi, Arhangheli, Îngeri de Lumină, Sfintele Scaune Cereşti, Domnii, Puteri Cereşti, Stăpânii, Începătorii 225
Imnografie 227
Vieţile Sfinţilor - Cuvânt la soborul Sfântului Arhanghel Mihail şi al celorlalte Puteri Cereşti fără de trupuri 228
Sinaxar - Pomenirea Soborului mai-marilor Arhistrategi (arhangheli) Mihail şi Gavriil (şi Rafail), şi al tuturor cereştilor Puteri celor fără de trup 235
Arhid. Ștefan Sfarghie - Sinaxar - Soborul Sfinţilor Arhangheli Mihail şi Gavriil şi al tuturor cereştilor Puteri 239
Iulian Dumitraşcu - Calendar Ortodox - Soborul Sfinţilor Arhangheli Mihail şi Gavriil şi al tuturor cereştilor Puteri 241
Proloagele din 8 noiembrie 247
Predici şi editoriale la praznicul Sfinţilor Arhangheli şi al tuturor Puterilor cereşti - Lumea îngerilor şi dorul după Cer 255
Părintele Ilie Cleopa - Predică la Sfinţii Arhangheli Mihail şi Gavriil 256
Arhimandrit Ilie Cleopa - Cei șapte arhangheli care stau înaintea lui Dumnezeu 267
Sfântul Ioan Gură de Aur - Cuvânt despre Serafimi 269
Sfântul Ioan Gură de Aur - Despre fiinţa lui Dumnezeu, că este de neînţeles şi că pogorământul lui Dumnezeu nu-l pot privi nici chiar Serafimii 277
Sfântul Nicolae Velimirovici - Proloagele de la Ohrida - Soborul Sfinţilor Arhangheli Mihail şi Gavriil 288
Cântare de laudă la Sfântul Arhanghel Mihail şi la toate netrupeştile şi cereşti Puteri 290
Sfântul Inochentie al Penzei: Din cuvântul în ziua Mai-marelui Voievod Mihail şi a celorlalte netrupeşti Puteri (despre sămânţa cea bună şi despre neghine) 294
Sfântul Serafim al Dmitrovului – Sus să avem inimile! Ce sunt ingerii? 298
Al optulea cin îngeresc: Arhanghelii 310
Părintele Valentin Mordasov despre îngerii secerători şi îngerii păzitori . 311
Părintele Sofian Boghiu - Predică la Sfinţii Arhangheli Mihail şi Gavriil ... 314
IPS Teofan – Predică la Sărbătoarea Sfinţilor Arhangheli Mihail şi Gavriil 318
Pr. dr. Dorin Octavian Picioruş - Predică la soborul Sfinţilor Arhistrategi Mihail şi Gavriil şi a tuturor Puterilor cereşti 322

Preot Sever Negrescu - Cel mai important împrumut, cea mai adâncă adunare, cea mai frumoasă dorinţă 329
Pr. Gheorghe Neamţiu - Sfinţii Arhangheli Mihail şi Gavriil 331
Pr. Vasile Gordon - Panegiric la Soborul Sfinţilor Arhangheli Mihail şi Gavriil şi al tuturor cereştilor Puteri 336
Pr. Ion Cârciuleanu - Predică la Soborul Sfinţilor Arhangheli Mihail şi Gavriil şi al tuturor cereştilor Puteri 339
Părintele Andrei Coroian: Armonia lumii cereşti - Predică la Sfinţii Arhangheli Mihail şi Gavriil 344
Părintele Dosoftei Dijmărescu (Măn. Putna) - Predică la Sărbătoarea Sfinţilor Arhangheli Mihail şi Gavriil (2011): "Smerenia şi dragostea vor păstra adevărul, iar adevărul le va păstra pe ele!" 352
Ierom. Calinic - Sfinţii îngeri: călăuzele şi păzitorii noştri 359
Preot militar Alexandru Tudos - Soborul Sfinţilor Arhangheli Mihail şi Gavriil 364
Marius-Mihai Nedelcu - Îngerii, vestitori ai voii Domnului 370
Marius Nedelcu -Îngerii, ocrotitori ai omului în împrejurările concrete ale vieții 374
Pr. Ciprian Florin Apetrei - Prin îngeri ne sporim credința și descoperim tainele divine 377
Pr. Ciprian Florin Apetrei - Slujitorii dumnezeieştii slave şi povăţuitorii oamenilor 381
Arhim. Benedict Ghius - Lucrarea îngerilor la Sfinţii părinţi 385
Răzvan Codrescu – La curtea voievozilor cereşti 400
Arhim. Mihail Daniliuc - Mai avem nevoie de Îngeri? 412
Numărul îngerilor 415
Lumea îngerilor 417
Ziua puterilor cereşti 419
Fericitul părinte Dimitrie Gagastathis, "prietenul Sfinţilor Arhangheli": Mărturie despre viaţă şi daruri minunate 421
Fericitul Iacov a fost vizitat de Sfinții Arhangheli 423
Arhimandrit Siluan (Șalari) - Așa precum voia Ta, Doamne, este făcută de îngeri, acolo sus, tot astfel să se facă aici pe pământ în mine, Doamne! . 425
Adrian Cocoşilă - Sfinţii Arhangheli Mihail şi Gavriil 432
Întâmplări minunate din cartea '' Minuni ale Sfinţilor Îngeri " 436
Sfinții Arhangheli vindecă un om posedat 441
Minunea Sfântului Arhanghel Mihail 443
Puterea credinţei - din minunile contemporane 444
Îngerii ajută sufletele creștinilor în ceasul morții 446
Îngeraşii şi joaca de-a oamenii 450

Originea şi semnificaţia numelor Mihail şi Gavriil 452
Cărţi despre îngeri 455
Sfinţii arhangheli Mihail şi Gavriil. Puterile cereşti 455
Cristina Șveț - Reprezentarea arhanghelilor în icoane 459
Icoane 463

Evanghelia şi Apostolul zilei

Evanghelia

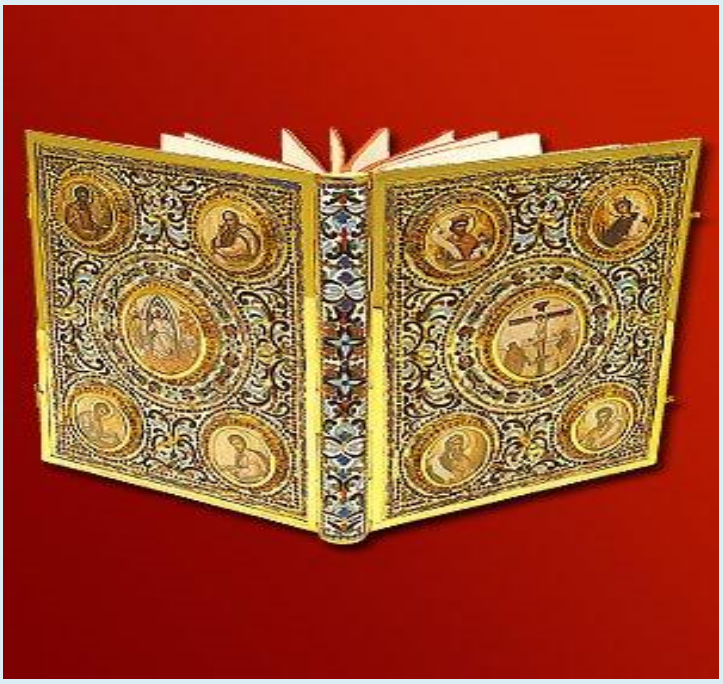

Luca 10, 16-21

Zis-a Domnul ucenicilor Săi:
16. Cel ce vă ascultă pe voi pe Mine Mă ascultă şi cel ce se leapădă de voi se leapădă de Mine; iar cine se leapădă de Mine se leapădă de Cel ce M-a trimis pe Mine.
17. Şi s-au întors cei şaptezeci (şi doi) cu bucurie, zicând: Doamne şi demonii ni se supun în numele Tău.

18. Şi le-a zis: Am văzut pe satana ca un fulger căzând din cer.
19. Iată, v-am dat putere să călcaţi peste şerpi şi peste scorpii, şi peste toată puterea vrăjmaşului şi nimic nu vă va vătăma.
20. Dar nu vă bucuraţi de aceasta, că duhurile vi se pleacă, ci vă bucuraţi că numele voastre sunt scrise în ceruri.
21. În acest ceas, El S-a bucurat în Duhul Sfânt şi a zis: Te slăvesc pe Tine, Părinte, Doamne al cerului şi al pământului, că ai ascuns acestea de cei înţelepţi şi de cei pricepuţi şi le-ai descoperit pruncilor. Aşa, Părinte, căci aşa a fost înaintea Ta, bunăvoinţa Ta.

Apostol

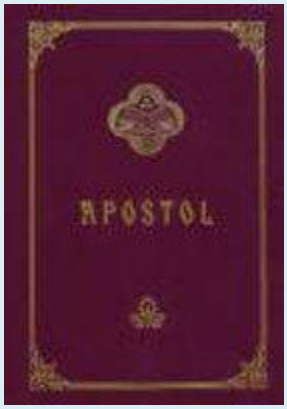

Epistola către Evrei a Sfântului apostol Pavel

Evrei 2, 2-10
Fraţilor,
2. Căci, dacă s-a adeverit cuvântul grăit prin îngeri şi orice călcare de poruncă şi orice neascultare şi-a primit dreapta răsplătire,
3. Cum vom scăpa noi, dacă vom fi nepăsători la astfel de mântuire care, luând obârşie din propovăduirea Domnului, ne-a fost adeverită de cei ce au ascultat-o,
4. Împreună mărturisind şi Dumnezeu cu semne şi cu minuni şi cu multe feluri de puteri şi cu darurile Duhului Sfânt, împărţite după a Sa voinţă?
5. Pentru că nu îngerilor a supus Dumnezeu lumea viitoare, despre care vorbim.
6. Iar cineva a mărturisit undeva, zicând: "Ce este omul, că-l pomeneşti pe el, sau fiul omului, că-l cercetezi pe el?
7. L-ai micşorat pe el cu puţin faţă de îngeri şi cu mărire şi cu cinste l-ai încununat şi l-ai pus peste lucrurile mâinilor Tale.
8. Toate le-ai supus sub picioarele lui". Dar prin faptul că a supus lui toate (înţelegem) că nimic nu i-a lăsat nesupus. Acum însă, încă nu vedem cum toate i-au fost supuse.

9. Ci pe Cel micşorat cu puţin faţă de îngeri, pe Iisus, Îl vedem încununat cu slavă şi cu cinste, din pricina morţii pe care a suferit-o, astfel că, prin harul lui Dumnezeu, El a gustat moartea pentru fiecare om.

10. Căci ducând pe mulţi fii la mărire, I se cădea Aceluia, pentru care sunt toate şi prin care sunt toate, ca să desăvârşească prin pătimire pe Începătorul mântuirii lor.

În această lună (noiembrie), ziua a opta - Soborul mai marilor Arhistrategi, Mihail şi Gavriil şi al tuturor Puterilor cereşti, celor fără de trupuri (Minei)

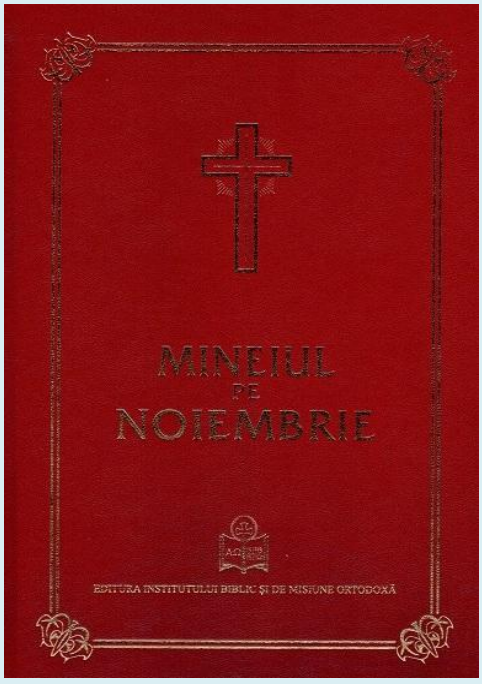

De este hramul, sau de va voi cel mei mare, facem priveghere.

La Vecernia cea mică

La Doamne strigat-am... punem **Stihirile** pe 4, glasul l:

Podobie: Prea lăudaţilor mucenici...

Îngeri fără de trupuri, cei ce staţi înaintea scaunului lui Dumnezeu, şi cu toată lumina străluciţi fiind, strălucindu-vă de lumina cea veşnică, şi petrecând cu lumina cea de-a doua; lui Hristos rugaţi-vă, să dăruiască sufletelor noastre pace şi mare milă. *(de două ori)*

Îngeri fără de trupuri, viaţă cu adevărat fără de moarte, luând din Viaţa cea dintâi, fericiţilor, curatei slavei celei pururea fiitoare, pe voi totdeauna văzători arătându-vă, umplându-vă de lumină; şi lumini cu închipuirea şi cu împreunarea numindu-vă; lui Hristos rugaţi-vă, să dăruiască sufletelor noastre pace şi mare milă.

Începătorule Mihaile cel mai înainte-stătător, stând înaintea Scaunului, cu ceilalţi fără de trupuri Arhangheli, şi Îngeri, Începătorii şi Scaune, Domnii şi Serafimii cei cu câte şase aripi, şi dumnezeieştii Heruvimi cei cu ochi mulţi, vasele

înţelepciunii, Puteri, şi dumnezeieşti Stăpâniri; lui Hristos rugaţi-vă, să dăruiască sufletelor noastre pace şi mare milă.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, *glasul al 4-lea*

Începătorul rânduielilor şi cetelor îngereşti, în ceruri stând înaintea Scaunului Dumnezeirii celei cu trei străluciri, şi bogat strălucindu-te cu Lumina Dumnezeirii şi de acolo neîncetat slobozindu-te. Pe noi cei ce suntem pe pământ, care cu bucurie cântăm cântarea cea întreit-sfântă, mântuieşte-ne de patimile cele întunecate, Mihaile, mai-marele îngerilor, rugătorule pentru sufletele noastre.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei de Dumnezeu), *asemenea*

Mai presus de fire ai zămislit, şi negrăit ai născut, pe Cel ce a surpat pe cei puternici de pe scaune, şi a înălţat pe cei smeriţi, şi a ridicat cornul credincioşilor Săi, al celor ce slăvesc Crucea lui Hristos şi îngroparea, şi slăvita Înviere. Pentru aceea pe tine Născătoare de Dumnezeu, ca pe pricinuitoarea atâtor bunătăţi, cu netăcute cântări te fericim, pe ceea ce pururea te rogi, să se mântuiască sufletele noastre.

La Stihoavnă

Stihirile, glasul al 6-lea:

Podobie: A treia zi ai înviat...

Puterile îngereşti stând înaintea Scaunului Tău, rugându-se pentru neamul omenesc. Pentru ale lor rugăciuni, surpă întărâtarea neamurilor, dăruind pace tuturor credincioşilor.

Stih: Cel ce faci pe îngerii Tăi duhuri, şi slugile Tale pară de foc.

Împrejurul scaunului Împăratului tuturor, pururea dănţuind cetele îngerilor, păziţi-ne pe noi, cei ce cu credinţă va chemăm pe voi, şi ne scăpaţi de munci.

Stih: Lăudaţi pe El toţi îngerii Lui; lăudaţi pe El toate puterile Lui.

Tatăl, Care este peste toate Dumnezeu, minţile şi puterile cereşti gânditoare şi ne-materialnice, i-au adus cântăreţi Slavei Sale celei în trei străluciri, şi o Fiinţă a Cuvântului, şi a Duhului.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, *glasul 1*

Mai-marilor voievozi ai puterilor îngereşti, cei ce staţi neîncetat înaintea scaunului stăpânesc, rugaţi-vă Domnului, pace lumii să dăruiască, şi sufletelor noastre mare milă.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei de Dumnezeu)

Podobie: Prea lăudaţilor mucenici...

Pe păcătoasa şi pe desfrânatul, pe tâlharul şi pe vameşul, i-am întrecut eu cu păcatele, iar pe niniviteni i-am covârşit. Vai mie ce mă voi face! Cum voi fugi de munci eu ticălosul? Deci către tine cad Preacurată, îndură-ţi spre mine mila ta, precum spre aceia Fiul tău, şi mă mântuieşte.

Troparul, glasul al 4-lea: Mai-marilor voievozi ai oştilor cereşti, rugămu-vă pe voi noi nevrednicii; ca şi cu rugăciunile voastre să ne acoperiţi pe noi, cu acoperământul aripilor slavei voastre celei netrupeşti, păzindu-ne pe noi cei ce cădem cu dinadinsul şi strigăm: Mântuiţi-ne din nevoi, ca nişte mai-mari peste cetele puterilor celor de sus.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei de Dumnezeu)

Taina cea din veac ascunsă şi de îngeri neştiută, prin tine, Născătoare de Dumnezeu, celor de pe pământ s-a arătat: Dumnezeu întrupându-Se, întru unire neamestecată, şi Crucea, de bunăvoie, pentru noi luând; prin care, înviind pe cel întâi zidit, a mântuit din moarte sufletele noastre.

La Vecernia cea mare

După obişnuitul Psalm, citim: Fericit bărbatul... Slava întâia. La Doamne strigat-am...

Stihirile pe 8, glasul al 4-lea:

Podobie: Ca pe un viteaz...

Dumnezeirii celei întreit luminătoare, înainte stătător prea luminat, Mihaile mai-marele voievodule, arătându-te, cu puterile cele de sus strigi, bucurându-te: Sfânt eşti Părinte; Sfânt eşti Cuvinte cel împreună fără de început; Sfânt eşti şi Duhule Sfinte. O slavă, o Împărăţie, o Fire, o Dumnezeire şi o Putere. *(de două ori)*

Chipul tău de foc şi frumuseţea minunată, Mihaile, întâiule îngere, că străbaţi marginile cu firea cea fără de materie, plinind poruncile Făcătorului tuturor. Puternic întru tăria ta cunoscut fiind, şi izvor de tămăduiri Biserica ta făcându-o, ceea ce cu chemarea ta cea sfântă se cinsteşte.

Cel ce faci pe îngerii Tăi duhuri, precum este scris; şi pe cei ce slujesc Ţie, pară de foc, în mijlocul cetelor Tale celor îngereşti, mai întâi a fi ai arătat Doamne pe Mihail mai-marele voievod, cel ce se supune voilor Tale, Cuvinte, şi cântare întreit sfântă, cu frică strigă Slavei Tale.

Alte **Stihiri**, glasul al 4-lea:

Podobie: Dat-ai semn celor ce...

Mintea cea mai înainte de veci, a doua lumină te-a aşezat pe tine, Gavriile, care cu împărtăşiri dumnezeieşti luminezi toată lumea, şi ne descoperi nouă taina cea din veac dumnezeiască şi mare cu adevărat, pe Cel ce S-a întrupat în pântecele fecioresc, care a fost fără de trup şi S-a făcut Om, ca să mântuiască pe om. *(de două ori)*

Înaintea Scaunului Dumnezeirii celei întreit luminătoare stând, şi din destul fiind strălucit cu dumnezeieştile străluciri, cele ce ies neîncetat de acolo, pe cei ce dănţuiesc pe pământ cu bucurie, şi te laudă pe tine, de negura patimilor mântuieşte-i, şi cu luminare îi străluceşte, Gavriile, mai-marele voievod, rugătorule pentru sufletele noastre.

Sfărâmă întărâtările celor din Agar, care asupra turmei tale adesea năvălesc. Potoleşte despărţirile Bisericii. Potoleşte viforul ispitelor celor fără de măsură. Mântuieşte de nevoi şi de primejdii, pe cei ce cu dragoste te cinstesc pe tine, şi sub acoperământul tău aleargă, Gavriile, mai-mare voievod, rugătorule pentru sufletele noastre.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, *glasul al 6-lea*

Facere a lui Vizantie: Bucuraţi-vă împreună cu noi, toate căpeteniile cetelor îngereşti. Că cel mai înainte stătător al vostru, şi al nostru folositor marele Arhistrateg, în ziua de astăzi, întru cinstită Biserica lui, cu prea mărire arătându-se, sfinţeşte. Pentru aceasta după datorie cântându-i lui, să-i strigăm: Acoperă-ne pe noi cu acoperământul aripilor tale, mai-mare Mihaile Arhanghele.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei de Dumnezeu), *asemenea*

Bucuraţi-vă împreună cu noi toate cetele fecioarelor; că folositoarea noastră şi mijlocitoarea, acoperământul şi scăparea cea mare, în ziua de astăzi, întru cinstită Biserica ei, cu prea mărire, arătându-se sfinţeşte. Pentru aceasta după datorie cântându-i ei, să-i strigăm: Acoperă-ne pe noi, cu acoperământul aripilor tale, prea curată, de Dumnezeu Născătoare, Stăpână.

Vohod: Lumină lină a sfintei slave a Tatălui ceresc, celui fără de moarte, a Sfântului, Fericitului, Iisuse Hristoase, venind la apusul soarelui, văzând lumina cea de seară, lăudăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Dumnezeu; vrednic eşti în toată vremea a fi lăudat de glasuri cuvioase, Fiul lui Dumnezeu, cel ce dai viaţă, pentru aceasta lumea Te slăveşte.

Prochimenul zilei şi citirile.

De la Isus a lui Navi citire

Cap. 5, 13

Fost-a când era Isus al lui Navi în Ierihon; căutând cu ochii săi, a văzut un om stând înaintea sa, şi sabia lui goală în mâna lui. Şi apropiindu-se Isus a zis lui: Al nostru eşti, au din potrivnicii noştri ? Iar el a zis lui: Eu, Voievodul puterii Domnului, acum am venit. Şi a căzut Isus cu faţa la pământ, şi a zis lui: Stăpâne, ce porunceşti robului tău ? Şi a zis Voievodul Domnului către Isus: Dezleagă încălţămintea din picioarele tale; că locul pe care tu stai sfânt este, şi a făcut Isus aşa.

De la Judecători citire:

Cap. 6, 11.

Fost-a în zilele acelea; întăritu-s-a Madiam asupra fiilor lui Israil. Şi aceia strigau către Dumnezeu. Şi iată îngerul Domnului a venit, şi a şezut sub un stejar, care era în Efrata lui Ioas. Şi Ghedeon feciorul lui Ioas îmblătea grâu în arie, şi se grăbea să fugă cu dânsul de la faţa lui Madiam.

Şi s-a arătat lui îngerul Domnului, şi a zis către dânsul: Domnul cel puternic întru tărie este cu tine. Şi a zis către el Ghedeon: Întru mine este Domnul meu? Şi de este Domnul cu noi, pentru ce ne-au aflat pe noi toate relele acestea? Şi unde sunt toate minunile Lui câte ne-au spus nouă părinţii noştri; zicând: Au nu din Egipt ne-a scos pe noi, şi ne-a dat în mâna lui Madiam.

Şi a căutat spre el îngerul Domnului, şi a zis lui: Mergi întru puterea ta aceasta, şi vei mântui pe Israil din mâna lui Madiam. Iată eu te-am trimis pe tine.

Şi a zis către el Ghedeon: Întru mine eşti Doamne, cu ce voi mântui pe Israil ? Iată mia mea mai slabă este întru Manase; şi eu sunt mai mic în casa tătâne-meu.

Şi a zis către dânsul îngerul Domnului: Domnul este cu tine, şi vei bate pe Madiam ca pe un om.

Şi a zis către el Ghedeon: De am aflat har înaintea ochilor tăi, şi să-mi faci mie astăzi toate câte ai grăit cu mine, nici să te duci de aicea, până ce voi veni la tine, şi voi aduce jertfa mea, şi o voi jertfi înaintea ta.

Şi a zis îngerul Domnului: Eu sunt, şi voi şedea, până ce te vei întoarce tu. Şi Ghedeon a intrat, şi a fiert un ied din capre, şi a făcut dintr-o baniţă de făină patru azime. Şi le-a pus cu carnea într-o coşniţă, şi zeama a turnat-o în oală, şi le-a dus la dânsul sub stejar, şi s-a închinat lui, şi a zis către el îngerul Domnu-lui: Ia carnea şi azimile de pâine, şi le pune pe acea piatră, şi zeama o toarnă deasupra. Şi a făcut aşa; şi a tins îngerul Domnului vârful toiagului, care era în mâna lui, şi s-a atins de carne şi azime, şi s-a aţâţat foc din piatră, şi a mistuit carnea şi azimele, şi îngerul Domnului s-a dus de la ochii lui.

Şi a văzut Ghedeon că a fost îngerul Domnului, şi a zis Ghedeon: Vai mie Doa-mne, Doamne, că am văzut pe îngerul Domnului faţă către faţă.

Şi a zis lui Domnul: Pace ţie, nu te teme, nu vei muri.

Şi a zidit Ghedeon acolo altar Domnului, şi l-a numit pe el, pacea Domnului, până în ziua aceasta.

Din Proorocia lui Isaia citire:

Cap. 14, 7.

Aşa grăieşte Domnul: Tot pământul să strige cu veselie, şi lemnele Libanului să se veselească de tine, şi cedrii Libanului vor zice: De când tu ai adormit, nu s-a suit cel ce ne taie pe noi. Iadul jos s-a amărât întâmpinându-te pe tine. Venind tu, ridicat-au asupra ta pe toţi uriaşii cei ce au stăpânit tot pământul. De s-ar scula de pe scaunele sale toţi împăraţii neamurilor; toţi vor răspunde şi vor grăi ţie: Şi tu te-ai robit ca şi noi, şi nouă te-ai asemănat. Pogorâtu-s-a în iad mărirea ta, şi multă veselia ta. Sub tine vor aşterne gunoiul, şi acoperământul tău vier-mii. Cum a căzut din Cer luceafărul care răsărea dimineaţa. Zdrobitu-s-a pe pământ, cel ce trimitea la toate neamurile. Că tu ziceai întru cugetul tău: În Cer mă voi sui, deasupra stelelor Cerului voi pune scaunul meu, şedea-voi pe mun-tele cel înalt, peste munţii cei înalţi, care sunt spre miazănoapte. Şi mă voi sui deasupra norilor, şi mă voi asemănă Celui de sus. Iar acum în iad te vei pogorî

în temeliile pământului. Cei ce te vor pe tine, se vor mira de tine, şi vor zice: Acesta este omul cel ce tulbură pământul, şi sfărâmă pe împăraţi. Cel ce a pus lumea toată pustie; şi cetăţile ei a surpat, şi pe cei din robie nu i-a lăsat la casele lor. Toţi împăraţii pământului au adormit cu cinste, omul în casa sa, iar tu te vei lepăda în munţi ca un mort urât, cu mulţi morţi tăiaţi de sabie, care se pogoară în iad, în ce chip haina în sânge încruntată nu este curată, aşa nici tu nu vei fi curat, pentru că pământul Meu l-ai pierdut, şi poporul Meu ai omorât, şi nu vei fi în vreme veşnică.

La Litie

Stihirile glasului 1, a lui Ciprian:

Mai-marilor Voievozi ai puterilor celor de duhuri, stând neîncetat înaintea Scaunului stăpânesc, rugaţi-vă către Domnul, pace lumii să dăruiască, şi sufletelor noastre mare milă.

A lui Arsenie: Mai-marele cetelor puterilor celor de sus, Mihail cel mai întâi-stătător al dumnezeieştilor cete, astăzi pe noi la prăznuire împreună ne-a chemat, cel ce totdeauna cu noi umblă, şi ne păzeşte pe toţi de toată asupreala diavolului. Veniţi dar iubitorilor de praznice, şi iubitorilor de Hristos, flori de fapte bune luând, cu curate gânduri şi cu ştiinţă bine statornicită, soborul Arhanghelului să-l cinstim, că acesta neîncetat înaintea lui Dumnezeu stând şi întreită cântare sfântă cântând, se roagă, să mântuiască sufletele noastre.

Glasul al 2-lea, al lui Studit: Fiinţei celei fără materie, a puterilor celor înţelegătoare căpetenii fiind, şi prin strălucirile slavei celei întreit-luminătoare luminând lumii, mai marilor Voievozi, cu neîncetat glas întreit-sfântă cântare cântaţi. Pentru aceasta rugaţi-vă să mântuiască sufletele noastre.

A lui Arsenie: Scaunul cel fără materie înconjurând, fiinţe înţelegătoare, dumnezeieşti, fără de trupuri, întreită cântare lui Dumnezeu îndreptătorului cu buze de văpaie cântaţi: Sfinte Dumnezeule, Părinte Cel fără de început; Sfinte tare, Fiule cel ce eşti împreună fără de început; Sfinte fără de moarte, Duhule cel împreună de o Fiinţă; cel împreună cu Tatăl şi cu Fiul prea slăvit.

A lui Anatolie: Cu buze fără de trup, şi cu guri de duhuri, cetele îngereşti, neîncetat cântare aduc Dumnezeirii Tale celei neapropiate, Doamne; şi minţile cele curate şi slujitorii Slavei Tale te laudă pe Tine, Stăpâne. Cu care împreună Mihail cel fără de trup, şi Gavriil, cel prea cuvios şi mai întâi-stătător al puterilor celor de sus, mai marii Voievozi ai îngerilor, ospătători ai noştri astăzi sunt; cântările cântărilor poruncindu-ne nouă să cântăm, Slavei Tale celei

neapropiate, Iubitorule de oameni, căreia se roagă neîncetat, pentru sufletele noastre.

Glasul al 4-lea, al lui Efrem Carias: Cu razele cele fără materie, ale dumnezeieştii Lumini, fiind străluciţi mai-marilor Voievozi, luminaţi căpetenii ai cetelor celor fără de materie, ca o lumină la chip luminaţi fiind întru cei de sus, cu Focul Dumnezeirii celei neapropiate străluciţi în lume. Pentru aceasta şi întreit-sfântă cântare, cu buzele de văpaie neîncetat cântaţi: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

Glasul al 6-lea: Îngerii Tăi, Hristoase, înaintea Scaunului Slavei cu frică stând, şi cu a ta vărsare de lumină pururea străluciţi fiind cântăreţii întru cele prea înalte şi slujitorii voii Tale, de la Tine fiind trimişi, dau luminare sufletelor noastre.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, *glasul al 4-lea*

Cu buze de foc Te laudă pe Tine heruvimii, Hristoase Dumnezeule, şi cu guri netrupeşti fără tăcere, Te slăveşte pe Tine ceata Arhanghelilor; şi Mihail mai-marele Voievod al puterilor celor de sus, cântare de biruinţă neîncetat aduce Slavei Tale, că acesta ne-a luminat pe noi astăzi spre strălucită prăznuire, a striga după vrednicie ca psalmistul lauda cea întreit-sfântă, cu buze de tină că toate de lauda Ta s-au umplut, şi dăruieşti lumii printr-însul mare milă.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei de Dumnezeu)

Astăzi Biserica ceea ce a încăput pe Dumnezeu, Născătoarea de Dumnezeu în Biserica Domnului se aduce, şi Zaharia pe dânsa o primeşte. Astăzi Sfânta Sfintelor se bucură, şi ceata îngerilor cu taină prăznuieşte. Cu care împreună şi noi prăznuind astăzi, cu Gavriil să strigăm: Bucură-te ceea ce eşti plină de dar, Domnul este cu tine, cel ce are mare milă.

La Stihoavnă

Stihirile, glasul 1:

Podobie: Ceea ce eşti bucuria Cetelor cereşti şi pe pământ oamenilor tare folositoare, prea curată Fecioară miluieşte-ne pe noi cei ce scăpăm la tine. Că nădejdile noastre, după Dumnezeu, întru tine le-am pus, Născătoare de Dumnezeu.

Îngereşte cei din lume prăznuind, lui Dumnezeu Celui ce şade pe scaunul Slavei, să-i strigăm, cântare: Sfânt eşti Părinte Ceresc, Sfânt eşti Cuvântule cel împreună veşnic şi Duhule Preasfinte.

Stih: Cel ce face pe îngerii Săi duhuri şi slugile Sale pară de foc.

Celor cereşti mai mare, fiind întru îndrăzneală multă, şi stând înaintea scaunului Celui înfricoşat întru slavă, însuţi văzătorule al celor negrăite, mântuieşte-ne, Mihaile, mai-marele Voievod, pe noi cei ce suntem întru nevoile primejdiilor şi ale ispitelor, cu rugăciunile tale, rugămu-ne.

Stih: Binecuvântează suflete al meu pe Domnul.

Îngerilor celor fără de trup, mai întâi eşti cu adevărat, şi slujitor dumnezeieştii acelei revărsări de lumină şi însuţi văzător şi tăinuitor, mântuieşte-ne, Mihaile, mai-marele Voievod, pe noi cei ce te cinstim în toţi anii cu cuviinţă, şi lăudăm Treimea cu credinţă.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei de Dumnezeu), *glasul al 8-lea*

A lui Ioan monahul: Ca cel ce eşti mai-mare cetelor şi apărător, şi îngerilor îndreptător şi mai mare voievod, mântuieşte din toată nevoia şi necazul, din boli şi din cumplitele păcate, pe cei ce te laudă cu tot adevărul, şi te roagă pe tine, mărite; ca cel ce fără de materie fiind, cu adevărat vezi pe Cel fără materie, şi cu Lumina cea neapropiată, a slavei Stăpânului eşti strălucit. Că Acela cu iubirea de oameni, trup pentru noi din Fecioară a luat, vrând să mântuiască pe om.

La binecuvântarea pâinilor.

Troparul Sfinţilor îngeri: Mai-marilor voievozi ai Oştilor cereşti, rugămu-vă pe voi noi nevrednicii; ca şi cu rugăciunile voastre să ne acoperiţi pe noi, cu acoperământul aripilor slavei voastre celei netrupeşti, păzindu-ne pe noi cei ce cădem cu dinadinsul şi strigăm : Mântuiţi-ne din nevoi, ca nişte mai mari peste cetele puterilor celor de sus. *(de două ori)*

Şi: Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, bucură-te! Ceea ce eşti plină de har, Marie, Domnul este cu tine. Binecuvântată eşti tu între femei şi binecuvântat este rodul pântecelui tău, că ai născut pre Mântuitorul sufletelor noastre. *(o dată)*

Şi citire a Cuvântului.

La Utrenie

La Dumnezeu este Domnul.... Troparul de 2 ori.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei de Dumnezeu)

După întâia Catismă **Sedealna**, glasul al 4-lea

Podobie: Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruieşte-i, Hristoase Dumnezeule. Veseleşte cu puterea Ta pe bine credincioşii creştini, dăruindu-le lor biruinţă asupra celui potrivnic, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruinţă.

Mai marele Voievod al slujitorilor celor fără de trupuri, care stai înaintea lui Dumnezeu, şi cu strălucirile cele de acolo eşti strălucit, luminează, sfinţeşte pe cei ce te laudă pe tine cu credinţă, şi izbăveşte de toată tirania vrăjmaşului, şi viaţă paşnică cere nouă, şi tuturor popoarelor. *(de două ori)*

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei de Dumnezeu)

Nu vom tăcea niciodată, Născătoare de Dumnezeu, a lăuda cu bună mulţumire din inimă milele tale, Stăpână, noi robii tăi, strigând şi zicând: Preasfântă Fecioară, grăbeşte şi ne izbăveşte de vrăjmaşii cei nevăzuţi şi văzuţi, şi de toată îngrozirea, că tu pe robii tăi îi mântuieşti pururea de toate cele cumplite.

După a doua Catismă **Sedealna**, glasul al 4-lea.

Podobie: Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruieşte-i, Hristoase Dumnezeule. Veseleşte cu puterea Ta pe bine credincioşii creştini, dăruindu-le lor biruinţă asupra celui potrivnic, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruinţă.

Heruvimii şi Serafimii cei cu ochi mulţi, oştile Arhanghelilor celor slujitori cu Stăpâniile, Scaunele, Domniile, Îngerii, Puterile şi Căpeteniile, te roagă pe Tine, Făcătorul nostru şi Dumnezeul şi Stăpânul, să nu treci cu vederea rugăciunea poporului celui ce a greşit, Hristoase, mult-îndurate. *(de două ori)*

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei de Dumnezeu)

Degrab ne întâmpină pe noi mai înainte, până ce nu ne robim, când vrăjmaşii te hulesc pe tine şi ne îngrozesc pe noi Hristoase Dumnezeul nostru. Pierde cu Crucea ta pe cei ce se luptă cu noi; ca să cunoască cât poate credinţa drept-credincioşilor. Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, unule Iubitorule de oameni.

După Polieleu, **Sedealna**, glasul al 8-lea.

Podobie: Porunca cea cu taină luându-o întru cunoştinţă, cel fără de trup în casa lui Iosif degrab a stătut înainte, zicând celeia ce nu ştie de nuntă: Cel ce a plecat cerurile cu pogorârea, încape fără de schimbare tot întru tine. Pe care şi văzându-l în pântecele tău luând chip de rob, mă spăimântez a striga ţie: Bucură-te, Mireasă care nu ştii de mire.

Povăţuitorii celor cereşti şi mai întâi-stătători ai înaltelor şi înfricoşatelor scaune ai Dumnezeieştii Slave, Mihaile şi Gavriile, mai-marilor Voievozi, căpeteniile cetelor îngereşti, împreună cu toţi cei fără de trupuri, şi slujitorii Stăpânului. Pentru lume totdeauna rugându-vă, cereţi iertare nouă de greşeli, şi milă şi har, să aflăm în ziua judecăţii. *(de două ori)*

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei de Dumnezeu)

Ceea ce eşti de Dumnezeu dăruită, Curată binecuvântată, pe Cel ce S-a născut din tine pentru milostivirea îndurărilor, împreună cu puterile cele de sus, şi cu Arhanghelii, şi cu toţi cei fără de trupuri, pentru noi roagă-L neîncetat, să ne dăruiască nouă mai înainte de sfârşit iertare, şi curăţire de păcate, şi îndreptare vieţii, ca să aflăm milă.

Antifonul cel dintâi al glasului al 4-lea.

Prochimen, glasul al 4-lea: Cela ce faci pe îngerii Tăi duhuri; şi slugile Tale pară de foc.

Stih: Binecuvântează suflete al meu pe Domnul, Doamne Dumnezeul meu măritu-Te-ai foarte.

Toată suflarea...

Evanghelia de la Matei: Zis-a Domnul căutaţi să nu defăimaţi pe vreunul dintru aceşti mai mici...

Psalmul 50

1. Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta
2. Şi după mulţimea îndurărilor Tale, şterge fărădelegea mea.
3. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea şi de păcatul meu mă curăţeşte.
4. Că fărădelegea mea eu o cunosc şi păcatul meu înaintea mea este pururea.
5. Ţie unuia am greşit şi rău înaintea Ta am făcut, aşa încât drept eşti Tu întru cuvintele Tale şi biruitor când vei judeca Tu.

6. Că iată întru fărădelegi m-am zămislit şi în păcate m-a născut maica mea.
7. Că iată adevărul ai iubit; cele nearătate şi cele ascunse ale înţelepciunii Tale mi-ai arătat mie.
8. Stropi-mă-vei cu isop şi mă voi curăţi; spăla-mă-vei şi mai vârtos decât zăpada mă voi albi.
9. Auzului meu vei da bucurie şi veselie; bucura-se-vor oasele mele cele smerite.
10. Întoarce faţa Ta de la păcatele mele şi toate fărădelegile mele şterge-le.
11. Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele.
12. Nu mă lepăda de la faţa Ta şi Duhul Tău cel sfânt nu-l lua de la mine.
13. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale şi cu duh stăpânitor mă întăreşte.
14. Învăţa-voi pe cei fărădelege căile Tale şi cei necredincioşi la Tine se vor întoarce.
15. Izbăveşte-mă de vărsarea de sânge, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.
16. Doamne, buzele mele vei deschide şi gura mea va vesti lauda Ta.
17. Că de ai fi voit jertfă, Ţi-aş fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi.
18. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit; inima înfrântă şi smerită Dumnezeu nu o va urgisi.
19. Fă bine, Doamne, întru bună voirea Ta, Sionului şi să se zidească zidurile Ierusalimului.
20. Atunci vei binevoi jertfa dreptăţii, prinosul şi arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viţei.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, *glasul al 2-lea*

Pentru rugăciunile celor fără de trup Milostive, curăţeşte mulţimea greşelilor noastre.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei de Dumnezeu)

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu Milostive, curăţeşte mulţimea greşelilor noastre.

Stih: ***Miluieşte-mă Dumnezeule după mare mila ta şi după mulţimea îndurărilor Tale curăţeşte fărădelegea mea.***

Şi **Stihira**, glasul al 6-lea: Îngerii Tăi, Hristoase, înaintea Scaunului Slavei cu frică stând, şi cu a ta vărsare de lumină pururea străluciţi fiind, cântăreţii întru cele prea înalte, şi slujitorii voii Tale, de la Tine fiind trimişi, dau luminare sufletelor noastre.

Canoanele - De va fi Duminică, cântăm al învierii cu Irmosul pe 4. Şi al Născătoarei de Dumnezeu pe 2. Şi ale Sfinţilor îngeri, două Canoane pe 8. Iar de va fi în celelalte zile, cântăm al Născătoarei de Dumnezeu cu Irmosul pe 6. Şi ale sfinţilor îngeri pe 8.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Cântarea 1-a, glasul al 2-lea

Irmos: Întru adânc a aşternut de demult toată oastea lui Faraon puterea cea prea într-armată, iar întrupându-Se Cuvântul, a pierdut păcatul cel prea rău, Domnul cel prea slăvit, căci cu slavă S-a prea slăvit.

Ca pe o frumoasă, ca pe o împodobită toată, ca pe cea fără prihană între femei, Dumnezeu pe tine alegându-te, în pântecele tău cel fără prihană S-a sălăşluit. Pe care roagă-L ceea ce eşti cu totul fără prihană, de prihana greşelilor să mântuiască pe toţi cei ce te laudă pe tine.

Precum zice psalmistul curată, de-a dreapta ca o Împărătească, a Împăratului Celui ce a răsărit din pântecele tău ai stătut. Pe care roagă-L ceea ce eşti cu totul fără prihană, ca stătător de-a dreapta să mă arate în ziua răsplătirii, dumnezeiască Mireasă.

Firea cea uscată a oamenilor prin toate cele netrebnice, ceea ce ai născut Ploaia cea cerească, toată ai înnoit-o. Ci mă rog şi brazda sufletului meu cea uscată, arată-o aducătoare de roadă, dumnezeiască Mireasă.

Canonul Sfinţilor Îngeri

facere a lui Ioan monahul

Cântarea 1-a, glasul al 8-lea

Irmos: Să cântăm Domnului, Celui ce a povăţuit pe poporul Său prin Marea Roşie, cântare de biruinţă, că S-a prea slăvit.

Toţi credincioşii să lăudăm pe ceea ce cârmuieşte pe toate căpeteniile cele fără de trupuri, ale cetelor celor de sus, pe Treimea cea nezidită, strigând: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Dumnezeule Atotţiitorule.

Pus-ai începătură făpturilor, fiinţa cea fără de trup a îngerilor, Făcătorule, care prea curat scaunul Tău înconjură, strigând către Tine: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Dumnezeule Atotţiitorule.

Bucură-te, Gavriile de taină vestitorule al întrupării lui Dumnezeu şi Mihaile mai marele cetelor celor fără de trup, care neîncetat strigaţi: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Dumnezeule Atotţiitorule.

A Născătoarei

Strămoaşa Eva oarecând prin călcarea poruncii pe tot neamul omenesc l-a supus blestemului; iar tu, Fecioară, Mireasă a lui Dumnezeu, născând pe Ziditorul, l-ai întors către binecuvântare.

Alt Canon

facere a aceluiaşi, iar
în ale Născătoarei a lui Clement

Cântarea 1-a, glasul al 8-lea:

Irmos: Pe Faraon cel ce era purtat în carele de război, l-a cufundat toiagul lui Moise, cel ce a făcut minuni de demult, lovind în chipul Crucii şi despărţind marea. Şi pe Israel cel fugărit, care mergea pe picioare, l-a mântuit, pe cel ce cânta cântare lui Dumnezeu.

Pe cetele cele înţelegătoare ale rânduielilor celor fără de trup, cu cântări ca pe nişte slujitori dumnezeieşti veniţi să-i lăudăm, ceată împreunându-ne, pe cei ce pentru pocăinţa noastră împreună se bucură.

Voievozii îngerilor, şi cei mai aleşi, şi căpeteniile cetelor cei luminaţi, pe minţile cele fără de trup, astăzi le ridică spre săvârşirea de praznic a pomenirii lor celei strălucite cu care împreună se bucură oamenii, cântare Treimii aducând.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Să ne veselim împreună cu îngerii noi oamenii, duhovniceşte întru bucurie; că Gavriil iarăşi acum binevesteşte unirea Bisericii, şi surparea a tot eresului celui potrivnic, întru venirea pomenirii lor.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Născut-ai pe Cuvântul Tatălui, Cel mai presus de fire, Preacurată, care întru tine S-a sălăşluit, întru Duhul Sfânt, pe Cel ce este adică cu două firi, şi cu două voi, într-un Ipostas neschimbat; al cărui chip Îl sărutăm.

Catavasie: Deschide-voi gura mea şi se va umplea de Duhul şi cuvânt răspunde-voi Împărătesei Maice; şi mă voi arăta luminat prăznuind şi voi cânta minunile ei, bucurându-mă.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Cântarea a 3-a

Irmos: Înflorit-a pustiul ca şi crinul, Doamne, Biserica păgânilor cea stearpă prin venirea Ta, întru care s-a întărit inima mea.

Îmbrăcându-Se întru mine omul, din pântecele tău a ieşit Făcătorul, ceea ce eşti cu totul fără prihană; haina nestricăciunii dăruind, celor ce s-au golit prin multe lucrări netrebnice.

Pe Cuvântul lui Dumnezeu cel prea cinstit L-ai născut Stăpână, pe care cu osârdie roagă-L, să se milostivească spre smeritul meu suflet, cel mâhnit pentru ocările dulceţilor.

Rănile sufletului meu vindecă-le, Preacurată, şi smerită inima mea cea otrăvită cu veninul şarpelui, cu doctoria ta cea lucrătoare o vindecă.

Canonul Sfinţilor Îngeri

Cântarea a 3-a

Irmos: Frica Ta, Doamne, o sădeşte în inimile robilor Tăi şi fii nouă întărire, celor ce întru adevăr Te chemăm pe Tine.

Cu tărie ai aşezat Nemuritorule pe cei puternici, care săvârşesc întru-tot Sfântă voia Ta, întru cele de sus, înaintea Ta pururea stând.

Pe tăinuitorii întrupării Tale şi ai cinstitei sculări, pe mai marii îngerilor, Hristoase, care se roagă pentru noi, primeşte-i.

Îngeri ai pus păzitori oamenilor ca un Milostiv, şi slujitori mântuirii slugilor Tale ai arătat Hristoase.

A Născătoarei

Negrăit ai zămislit pe Domnul şi Mântuitorul, dumnezeiască Mireasă, Cel ce ne scapă din stricăciune, pe noi cei ce întru adevăr pe tine te chemăm.

Alt Canon

Cântarea a 3-a

Irmos: Tu eşti Întărirea celor ce aleargă la Tine, Doamne; Tu eşti Lumina celor întunecaţi; şi pe tine Te laudă duhul meu.

Îngerilor mai întâi şi de la Treime a doua lumină te-ai arătat Mihaile voievodule, nouă celor ce cu credinţă te lăudăm pe tine.

Cu raza dumnezeiescului dar, Gavriil prin credinţă a umplut tot pământul, propovăduind pogorârea cea în trup a lui Dumnezeu.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Împreunare pururea pomenită şi însoţire luminoasă fără de materie, lumini dumnezeieşti, pe cei ce săvârşesc cu credinţă pomenirea voastră, mântuiţi-i.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Lăudat-a Isaia naşterea ta cea mai presus de minte, Curată, laud şi eu, ca să dobândesc curăţia aceluia.

Catavasie: Pe ai tăi cântăreţi, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ce eşti izvor viu şi îndestulat, care s-au împreunat ceată duhovnicească, întăreşte-i întru dumnezeiască mărirea ta, cununilor măririi învrednicindu-i.

Sedealna, glasul al 4-lea:

Podobie: Arătatu-Te-ai astăzi lumii şi Lumina Ta, Doamne s-a însemnat peste noi care cu cunoştinţă Te lăudăm, venit-ai şi Te-ai arătat, Lumina cea neapropiată.

Sfintelor cete ale celor fără de trupuri, care cântaţi lui Dumnezeu cu gânditoare limbile voastre, neîncetat laudă, rugaţi-vă pentru noi cei greşiţi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, *glasul al 8-lea*

Podobie: Porunca cea cu taină luându-o întru cunoştinţă, cel fără de trup în casa lui Iosif degrab a stătut înainte, zicând celeia ce nu ştie de nuntă: Cel ce a plecat cerurile cu pogorârea, încape fără de schimbare tot întru tine. Pe care şi văzându-l în pântecele tău luând chip de rob, mă spăimântez a striga ţie: Bucură-te, Mireasă care nu ştii de mire.

Cetele celor fără de trup dorind a le lăuda noi cei de pe pământ, să urmăm cât se poate a lor sfinţenie, omorându-ne toate mădularele trupului, rugându-i ca pe nişte apărători şi păzitori, să ne izbăvească de toată înşelăciunea nevăzutului vrăjmaş, pe noi cei ce îi lăudăm pe dânşii, ca să aflăm milă.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei de Dumnezeu), *asemenea*

Mulţumim ţie pururea Născătoare de Dumnezeu şi te mărim pe tine curată, şi ne închinăm ţie, lăudând pe Cel născut al tău, ceea ce eşti plină de dar, strigând neîncetat: Mântuieşte-ne pe noi Fecioară prea milostivă ca o bună, şi de la draci ne scoate, şi din răspunsul cel înfricoşat, în ceasul întrebării, ca să nu ne ruşinăm robii tăi.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Cântarea a 4-a

Irmos: Venit-ai din Fecioară, nu sol, nici înger, ci Tu Însuţi Domnul Te-ai Întrupat şi m-ai mântuit pe mine, tot omul. Pentru aceasta strig Ţie: Slavă puterii Tale, Doamne.

Picătură de umilinţă rourează-mi mie Stăpână, scoţând toată arderea inimii mele, şi a întristării mele, şi adăugirile cele înşelătoare potolind.

Pe mine cel vătămat cu arma desfătării şi care zac rănit, prea curată nu mă trece cu vederea, ci mă vindecă cu sulița şi cu sângele Fiului tău şi Dumnezeului nostru, Celui ce S-a răstignit.

Ceea ce te-ai îmbogăţit cu stăpânia a toată făptura, pe mine cel rău sărăcit, dumnezeiescului dar mă învredniceşte, ca să te slăvesc pe tine ca pe folositoarea mea cea bună, ceea ce eşti cu totul fără prihană.

Canonul Sfinţilor Îngeri

Cântarea a 4-a

Irmos: Şezut-ai pe cai...

Şezut-ai pe Îngeri ca pe nişte cai, Iubitorule de oameni şi ai apucat cu mâinile tale frâul lor, şi mântuire s-a făcut călătoria Ta, celor ce strigă neîncetat: Slavă puterii Tale, Doamne.

Acoperă pe Îngeri bunătatea Ta, Iubitorule de oameni, şi umple marginile pământului de slăvită dumnezeiască lauda Ta, Cel ce eşti fără de început, care împreună cu dânşii strigăm Ţie: Slavă puterii Tale, Doamne.

Ieşit-ai Îndurate spre mântuirea poporului Tău, Hristoase, şi împreună chemi pe prieteni la puterile Tale, şi veselie s-a făcut venirea Ta celor ce cu credinţă strigă Ţie: Slavă puterii Tale, Doamne.

A Născătoarei

Fecioară şi Maică mai presus de fire te-ai arătat prea curată, ca ceea ce pe Hristos Dumnezeu acelaşi şi Om L-ai născut, căruia cu frică strigă Cetele îngereşti: Slavă puterii Tale, Doamne.

Alt Canon

Cântarea a 4-a

Irmos: Tu eşti Tăria mea, Doamne; Tu şi Puterea mea; Tu, Dumnezeul meu; Tu, Bucuria mea; Cel ce nu ai lăsat sânurile părinteşti şi a noastră sărăcie ai cercetat. Pentru aceasta, cu proorocul Avacum strig către tine: Slavă puterii Tale, Iubitorule de oameni.

În Ierihon s-a arătat mai marele voievod al puterii, oştindu-se de demult Isus al lui Navi, biruinţă făcând, şi izbândind, marele Mihail voievodul celor fără de trupuri; de la care luând putere sluga Domnului, prin sabie robi a luat pe cei potrivnici.

Mai marele puterilor celor fără de trupuri oarecând s-a arătat aducând bunele vestiri de faţă preotului Zaharia, marele Gavriil şi dumnezeiescul cu adevărat arhanghel. Pentru aceasta născându-se, glasul Cuvântului, Ioan, părintelui său glas i-a dat.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Bucură-se cu bucurie toate marginile astăzi, prăznuind sfântă pomenirea Arhanghelilor Tăi, Dumnezeule, a dumnezeiescului Mihail şi a lui Gavriil de Dumnezeu înţelepţitului. Împreună se bucură şi toată ceata îngerească, căci se mântuieşte lumea prin acoperământul lor.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Numai tu una curată ai fost şi după naştere, numai tu te-ai arătat fără de bărbat, cu lapte hrănind pe Cuvântul cel adevărat al Tatălui, care prin Duhul Sfânt a luat chip de rob precum suntem noi, Fecioară Născătoare de Dumnezeu. Pe care dumnezeiasca asemănare a chipului Lui cinstind, Îl lăudăm.

Catavasie: Sfatul cel neurmat şi dumnezeiesc, al Întrupării Tale celei de sus, celei din Fecioară, proorocul Avacum avându-l în minte, a strigat: Slavă puterii Tale, Doamne.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Cântarea a 5-a

Irmos: Mijlocitor te-ai făcut lui Dumnezeu şi oamenilor, Hristoase Dumnezeule. Că prin Tine, Stăpâne, am aflat întoarcere din noaptea necunoştinţei către Părintele Tău, Cel ce este Începătorul luminii.

Ceea ce ai născut calea vieţii prea curată, povăţuieşte-mă la calea dreaptă pe mine cel surpat acum fără pricepere, întru ne-calea şi prăpastia cumplitelor căderi.

Înstrăinându-mă nebuneşte fără pricepere de la Dumnezeu, Fecioară, desfrânat am vieţuit în latura patimilor cea depărtată rătăcind. Ci mă întoarce şi mă mântuieşte cu mângâierile tale.

Cu apele tale cele de viaţă curgătoare, adapă pe robul tău, pe cel aprins de văpaia păcatelor şi ars de năvălirile dracilor, Fecioară Maică prea curată.

Canonul Sfinţilor Îngeri

Cântarea a 5-a

Irmos: De noapte mânecând Te lăudăm pe Tine, Hristoase, Cel ce eşti împreună fără de început cu Tatăl şi Mântuitorul sufletelor noastre, pace lumii dăruieşte, Iubitorule de oameni.

Cu dragoste nemutată pururea spre Tine Hristoase purtându-se, spre înălţimea cea mai pe deasupra tuturor doririlor, puterile îngereşti, neîncetat pe Tine te slăvesc.

Tu înţelegători după fiinţe, nestricaţi, cu darul tău Hristoase, aşezând cântăreţi slavei Tale, pe îngerii Tăi după chip i-ai făcut, Cela ce eşti necuprins.

Tu neplecaţi spre ce este mai rău, cu apropierea cea către Tine, Hristoase, pe slujitorii Tăi ai păzit. Că izvorul bunătăţii fiind, faci bine celor ce slujesc Ție după vrednicie.

A Născătoarei

Ceea ce după naştere eşti Fecioară, numai tu care nu ştii de nuntă, curată Marie prea cinstită, la limanul tău îndreptează-ne pe noi din nevoi, povăţuindu-ne la mântuirea cea veşnică.

Alt Canon

Cântarea a 5-a

Irmos: Pentru ce m-ai lepădat de la faţa Ta, Cel ce eşti Lumina cea neapusă? Şi m-a acoperit întunericul cel străin pe mine, ticălosul; ci Te rog întoarce-mă şi la lumina poruncilor Tale îndreptează căile mele.

Neplecându-se de demult cuvintelor lui Dumnezeu celor negrăite şi dumnezeieşti, Valaam vrăjitorul; s-a arătat îngerul în răspântii asinului, şi înfricoşat l-a mustrat, cuvântător pe dobitoc arătându-l, i-a schimbat cunoştinţa firii.

Prins fiind Petru, şi în temniţă rămânând, i s-a arătat îngerul lui Dumnezeu, scăpându-l din mâinile lui Irod, din legături şi din moarte. Pentru aceasta veniţi toţi ca pe nişte dumnezeieşti păzitori ai sufletelor şi ai trupurilor, pe înţelepţii Arhangheli să-i cinstim.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Împerecherile războaielor, şi eresurile Bisericii, şi toate smintelile, Îngeri, Arhangheli dumnezeieşti, Puteri ale lui Dumnezeu, stricaţi-le cu rugăciunile voastre, cele de-a pururea către Dumnezeu, şi pe noi în pace ne păziţi.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

În două fiinţe pe Tine unul Dumnezeul făpturii Te ştim, întru amândouă lucrările şi voile, fiind neamestecat Fiul lui Dumnezeu, Cel ce ai luat trup din Fecioară; al cărei chip pe icoane îl cinstim.

Catavasie: Spăimântatu-s-au toate de dumnezeiască mărirea ta; că tu, Fecioară, neispitită de nuntă, ai avut în pântece pe Dumnezeu Cel peste toate şi ai născut pe Fiul Cel fără de ani, Cel ce dăruieşte pace tuturor celor ce te laudă pe tine.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Cântarea a 6-a

Irmos: Întru adâncul greşelilor fiind înconjurat, chem adâncul milostivirii Tale cel neurmat; din stricăciune, Dumnezeule, scoate-mă.

Să nu mă arăţi dracilor spre bucurie la judecata ce va să fie, Stăpână; ci cu bună-voinţă să cauţi spre mine, pe Judecătorul şi Fiul tău rugându-L.

Cu gândurile te-am mâniat, Doamne, şi cu faptele mele cele viclene şi fără-delege, spre rugăciune aduc pe Maica Ta, îndurându-Te Mântuitorule.

Scapă-mă de osândă, Stăpână, pe mine cel ce însumi m-am osândit cu greşelile mele, ca ceea ce ai născut pe Ziditorul şi Dumnezeul tuturor, cu totul lăudată.

Canonul Sfinţilor Îngeri

Cântarea a 6-a

Irmos: Doamne, Cel ce pe Iona singur în chit l-ai sălăşluit şi pe mine cel prins în mrejele vrăjmaşului, ca şi pe acela, din stricăciune mă mântuieşte.

Cu dumnezeiască cuviinţă din cele ce n-au fost Doamne, cu cuvântul Tău ai adus fiinţele cereştilor şi nemuritoarelor oşti, luminoşi făcându-i pe dânşii.

Tăinuitori cinstiţi ai laudei lui Dumnezeu v-aţi făcut, cei ce sunteţi fără de trupuri, cetăţeni după adevăr cerescului şi dumnezeiescului cort, Făcătorului după vred-nicie slujind.

Înţelegătoarele cete ale celor fără de trupuri pe Tine, Fiul lui Dumnezeu cel fără de început Te laudă neîncetat, şi Te prea măresc ca pe Făcătorul şi Ziditorul a toate.

A Născătoarei

Pe Cel ce împreună cu Tatăl întru cele prea înalte, fără de început şade, prea curată, în braţele tale a-L purta te-ai învrednicit. Pe care, Curată, Milostiv dă-L nouă robilor tăi.

Alt Canon

Cântarea a 6-a

Irmos: Curăţeşte-mă, Mântuitorule, că multe sunt fărădelegile mele şi Te rog ridică-mă din adâncul răutăţilor. Căci către Tine am strigat şi mă auzi, Dumnezeul mântuirii mele.

Pe cei fără de trupuri, ce sunt ca nişte foc şi văpaie şi lumină, din stricăciunea cea trupească mintea ridicându-ne cu buze de lut pe cei fără de materie, cu frică întru cântări să-i cinstim.

Potoliţi viforele patimilor, Arhangheli, şi alinaţi împreună cu acelea toate sminteli credinţei, Sfinţilor mai marilor voievozi ai Treimii, cei ce sunteţi în chipul focului.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Arhanghelii lui Dumnezeu, căpeteniile celor fără de trupuri, cu folosirile voastre de tot eresul mântuiţi-ne pe noi, Mihaile voievodule şi Gavriile, mai-marii îngerilor.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Din pântecele celeia ce nu ştie de bărbat, Te-ai arătat de bunăvoie întrupat, Cel ce eşti fără de trup ca un Dumnezeu, Hristoase. Şi purtător de trup, ca un om ai fost; al Căruia chipul asemănării, credincioşii Îl cinstim.

Catavasie: Înţelepţii lui Dumnezeu, care faceţi acest praznic dumnezeiesc şi cu totul cinstit al Maicii lui Dumnezeu, veniţi să batem din palme, slăvind pe Dumnezeu, Cel ce S-a născut dintr-însa.

Condac, glasul al 2-lea: Mai-marilor voievozi ai lui Dumnezeu, slujitorilor dumnezeieştii Slave, povăţuitorii oamenilor, şi căpeteniile îngerilor, ceea ce este de folos cereţi nouă şi mare milă, ca nişte mai mari voievozi ai celor fără de trupuri.

Icos: Zis-ai Iubitorule de oameni întru Scripturile Tale; că mulţimea îngerilor se bucură în Cer, pentru un om ce se pocăieşte, Cel ce eşti fără de moarte. Pentru aceasta noi cei ce suntem întru fărădelegi, Unule ştiutorule de inimi, Cel ce eşti fără de păcat, pe Tine a Te ruga, pururea îndrăznim, ca pe un Milostiv, ca să Te înduri, să ne trimiţi nouă celor nevrednici umilinţă, Stăpâne, dându-ne nouă iertare; că pentru noi toţi se roagă Ţie mai marii voievozi, ai celor fără de trupuri.

Sinaxar

În această lună în ziua a opta, Soborul mai marilor Arhistrategi Mihail şi Gavriil, şi al tuturor cereştilor fără de trupuri puteri.

Stih: Mihaile cântare potrivită ţie a-ţi cânta voiam:
Însă ce a cânta cuviincios, nematerialnic nu am.
Văzând pe Gavriil, marele înger al bucuriei bine vestitor.
Mai vârtos de el mă bucur şi mă într-aripez cu al lui dor.
În a opta zi cu laude se slăvesc;
Voievozii cetelor cereşti, şi se cinstesc.

La adunarea celor nouă cete, Serafimii, Heruvimii, Scaunele, Domniile, Stăpâniile, Începătoriile, Puterile, Arhanghelii şi Îngerii.

Stih: Cuviincios ceata celor nouă cete îngereşti şi de ar voi,
Care frământătură de nouă lumi ar putea vorbi ?

Mihail prea încuviinţatul mai marele peste cetele puterilor celor fără de trupuri, şi în legea veche, şi în cea nouă a arătat ce este darul Evangheliei, şi arată multe faceri de bine neamului omenesc.

Că de vreme ce pizmaşul şi luptătorul mântuirii noastre înălţându-se s-a mândrit împotriva Ziditorului său, şi a zis Pune-voi scaunul meu deasupra norilor şi lăudându-se, că voi fi asemenea cu cel înalt, a căzut din cinstea arhanghelicească, precum grăieşte Domnul: (Văzut-am zice pe satana, ca fulgerul din Cer căzând). Asemenea cu dânsul şi ceata ce era sub dânsul înălţându-se, a căzut. Acest de-a pururea lăudat, păzind ca o slugă credincioasă credinţa către Stăpânul şi arătând multă nevoinţă spre neamul nostru, a fost rânduit de Atotputernicul Dumnezeu ca să fie mai mare peste cetele înţelegătoare.

Că văzând că a căzut vicleanul, strânsa cetele îngereşti, şi a zis: Să luăm aminte; Lăudat-au cu glas pe Domnul tuturor, ca şi cum ar fi zis: Să luăm aminte noi cei ce suntem zidiţi, ce au pătimit cei ce erau cu noi? Care până acum au fost lumină, şi acum s-au făcut întuneric. Pentru aceasta o adunare ca aceasta s-a numit soborul îngerilor, adică luarea aminte, şi împreunare şi unire.

Aceasta dar marele folositor, şi de binefăcător mântuirii noastre, înmulţind, şi întinzând spre mulţi multe faceri de bine mântuirii, s-a arătat la mulţi văzându-se.

- ✓ *Că s-a arătat lui Avraam şi lui Lot la pustiirea şi pierderea Sodomei.*
- ✓ *Arătatu-s-a lui Iacov când fugea de frate-său.*
- ✓ *Mers-a înaintea taberei fiilor lui Israil, când se mântuia, şi a scăpat de robia şi de chinul egiptenilor.*
- ✓ *Arătatu-s-a lui Valaam, când mergea să blesteme pe Israil.*

- ✓ *Şi către Isus a lui Navi a zis, când l-a întrebat: Eu, Arhistrategul puterilor Domnului acum am venit.*
- ✓ *Acesta a cufundat de tot şi râurile ce se revărsase de păgâni asupra aghesmei şi a Bisericii.*

Se află şi altele multe ce se zic pentru dânsul în istoriile Sfintei Scripturi. Pentru aceasta şi noi având pe acesta ajutor, şi păzitor vieţii noastre, prăznuim astăzi prea cinstitul lui praznic, împreună cu Sfântul Arhanghel Mihail prăznuim astăzi şi pe prea frumosul şi prea veselitorul Arhanghel Gavriil. Pentru că şi acesta multe faceri de bine a făcut neamului omenesc, atât în legea veche cât şi în cea nouă.

- ✓ *Căci în proorocia lui Daniil se pomeneşte însuşi numele lui, când tâlcuieşte Daniil visul ce a văzut pentru împărăţii mezilor şi ai perşilor şi ai elinilor. Gavriile, zice, fă-l pe acela (adică pe Daniil) să înţeleagă vedenia. (Daniil 8, 16). Şi iarăşi acest Gavriil a arătat aceluiaşi Daniil, că după şaptezeci de săptămâni de ani, adică după patru sute nouăzeci şi şapte de ani, are să vină Hristos. Şi iată zice bărbatul Gavriil, pe care l-am fost văzut la începutul vedeniei zburând, şi s-a atins de mine ca în ceasul jertfei de seară. Şi m-a făcut să înţeleg, şi celelalte. (Daniil, 9, 21).*
- ✓ *Acesta este care a binevestit femeii lui Manoe, că are să nască pe Samson.*
- ✓ *Acesta este care a binevestit lui Ioachim şi Annei că vor să nască pe Doamna şi Stăpâna de Dumnezeu Născătoarea.*
- ✓ *Iar la legea nouă, acesta a binevestit Zahariei, stând de-a dreapta altarului tămâierii, cum că va naşte pe marele Ioan înainte Mergătorul.*
- ✓ *Acesta a hrănit şi pe pururea Fecioara Maria doisprezece ani înlăuntru în sfintele sfintelor cu hrană cerească.*
- ✓ *Acesta însuşi, şi cine se îndoieşte? A binevestit Născătoarei de Dumnezeu, că va naşte de la Duhul Sfânt pe Fiul şi Cuvântul lui Dumnezeu.*
- ✓ *Acesta s-a arătat lui Iosif în vis, precum zic mulţi, şi i-a zis să nu se teamă, ci să ia pe Maria femeia sa, că ce s-a zămislit într-însa este de la Duhul Sfânt.*
- ✓ *Acesta s-a arătat şi păstorilor şi bine le-a vestit, că s-a născut Hristos Mântuitorul lumii.*
- ✓ *Acesta şi în vis a zis lui Iosif să ia pruncul şi pe Muma lui şi să fugă în Egipt. Şi iarăşi acesta însuşi i-a zis să se întoarcă în pământul lui Israel.*
- ✓ *Mulţi însă din sfinţiţii învăţători şi din scriitorii de cântări socotesc, cum că dumnezeiescul Gavriil a fost şi îngerul acela îmbrăcat în veşmânt alb, care pogorându-se din Cer, a răsturnat piatra de pe uşa mormântului lui Iisus dătătorului, de viaţă, şi a şezut deasupra ei. Şi el a fost care a binevestit mironosiţelor învierea Domnului.*

Şi ca să zicem mai cuprinzător, dumnezeiescul Gavriil a slujit la iconomia tainei întrupării Cuvântului lui Dumnezeu din început până în sfârşit. Pentru aceasta şi Biserica lui Hristos îl prăznuieşte pe el împreună cu arhanghelul Mihail, şi cheamă darul şi ajutorul lui.

Rugându-i ca prin ajutorul şi rugăciunile lor, şi în veacul de acum să aflăm scăpare de rele, şi în cel ce va să fie să ne învrednicim bucuriei cereşti şi împărăţiei. Amin.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Cântarea a 7-a

Irmos: Porunca cea potrivnică lui Dumnezeu a tiranului celui călcător de lege înaltă văpaie a ridicat; iar Hristos a întins cinstitorilor de Dumnezeu tineri roua Duhului, Cel ce este Binecuvântat şi Preaslăvit.

Tăria mea şi lauda, şi mântuire şi folositoare, şi zid nebiruit fiind, Stăpână, pe dracii cei ce se oştesc asupra mea, bate-i, care totdeauna caută să mă omoare pe mine.

Pe Dumnezeu întrupându-L din feciorescul tău sânge, ai îndumnezeit Fecioară omenirea. Pentru aceasta mă rog ţie, pe mine cel spurcat cu patimile, şi stricat cu meşteşugirile vrăjmaşului, mă izbăveşte cu rugăciunile tale.

Cuptorul mai înainte a închipuit naşterea ta, ceea ce eşti cu totul fără prihană; că pe tineri nu i-a ars, precum nici pântecele tău, Focul cel nesuferit. Pentru aceasta mă rog ţie, scapă de focul cel veşnic pe robul tău.

Canonul Sfinţilor Îngeri

Cântarea a 7-a

Irmos: Tinerii evreieşti au călcat în cuptor văpaia cu îndrăzneală şi focul în rouă l-au schimbat, grăind: Binecuvântat eşti, Doamne Dumnezeule, în veci.

Celui ce-i stau înainte neîncetat mulţimile îngerilor cele slujitoare, vederea feţei neputând să o vadă, strigă: Bine eşti cuvântat Dumnezeule în veci.

Lumină ai arătat, Îndurate, fiinţa îngerilor Tăi cea fără de materie, care, plini fiind de lumina cea negrăită, neîncetat strigă: Bine eşti cuvântat Dumnezeule în veci.

Cu Cuvântul tău cel ipostatnic, mulţimea îngerilor ai făcut, şi sfinţindu-o cu Dumnezeiescul Duh ai învăţat-o Dumnezeu să numească pe Treime, Dumnezeule în veci.

A Treimii

Trei Feţe cunoscând, slăvim Fiinţa cea nehotărâtă, pe Tatăl, pe Fiul, împreună cu Duhul, strigând: Bine eşti cuvântat Doamne Dumnezeule în veci.

Alt Canon

Cântarea a 7-a

Irmos: Tinerii, cei ce merseseră din Iudeea în Babilon de demult, cu credinţa Treimii văpaia cuptorului au călcat-o, cântând: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Cu cetele celor fără de trupuri şi neamul omenesc, veniţi să ne veselim întru această vestită zi, săvârşind pomenirea Arhanghelilor ai lui Hristos, cântând: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Dumnezeul părinţilor noştri.

Ca nişte iubitori de străini de demult, Avraam de Dumnezeu văzătorul, şi Lot măritul, a ospătat pe îngeri, şi a aflat împărtăşire cu îngerii, strigând: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Dumnezeul părinţilor noştri.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Lui Manoe viteazului, şi lui Tobit prea înţeleptului s-au arătat îngerii, răsplătindu-le nevoinţele vieţii după vrednicie; şi tinerilor celor ce erau în cuptorul cel cu foc, îngerul oarecând le-a stins văpaia.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Toată firea noastră din Fecioară ai purtat-o fără schimbare Iisuse, cu firile îndoit, şi cu un Ipostas, ca Părinţii pe Tine te mărturisim. Al căruia şi chipul cu credinţă Îl cinstim, zugrăvindu-Te.

Catavasie: N-au slujit făpturii înţelepţii lui Dumnezeu, ci numai Făcătorului; şi groaza focului bărbăteşte călcând-o, se bucurau, cântând: Prea lăudate Dumnezeul părinţilor noştri şi Doamne, bine eşti cuvântat.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Cântarea a 8-a

Irmos: Cuptorul cel cu foc oarecând în Babilon lucrările şi-a despărţit cu dumne-zeiasca poruncă, pe haldei arzând, iar pe credincioşi răcorind, pe cei ce cântau: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Suflete al meu râvneşte cele bune, prin purtarea ta de grijă de lucruri dumne-zeieşti, depărtându-te de la cele rele; căci ai pe Maica lui Dumnezeu ru-gându-se pentru tine, şi folositoarea tuturor cea neruşinată, ca pe o milostivă şi de oameni iubitoare.

Dezlegat-ai de legătura osândirii celei de demult omenirea, Născătoare de Dumnezeu. Pentru aceasta mă rog ţie, dezleagă toată legătura inimii mele, prea curată, legându-mă cu dumnezeiasca dragoste a Ziditorului.

Raza slavei Tatălui născându-o, inima mea ceea ce se mâhneşte pentru ocara greşelilor, Născătoare de Dumnezeu luminează-o, şi slavei celei pururea veşnice mă arată părtaş, ca şi cu credinţă să te măresc.

Canonul Sfinţilor Îngeri

Cântarea a 8-a

Irmos: Pe Domnul Cel ce în munte...

Vieţii îngereşti să râvnim, şi gândurile să ne ridicăm la înălţime, şi cu dânşii netrupeşte să cântăm, pe Domnul lăudându-L întru toţi vecii.

Dănţuitorii dănţuirii cereşti, care înconjură scaunul Slavei, şi împrejurul lui Dumnezeu pururea se întorc, îngerii Îl laudă şi-L prea înalţă întru toţi vecii.

Treimii Celei ce a făcut pară de foc fără materie, pe cei ce slujesc întru înălţime neîncetat, să ne închinăm, şi să o prea mărim întru toţi vecii.

A Născătoarei

Căruia în Cer îi stau cu cutremur mulţimi de îngeri şi de arhangheli, pe Acela în braţe te-ai învrednicit a-L purta. Pe care de Dumnezeu Născătoare, roagă-L să mântuiască pe cei ce-L prea măresc pe El întru toţi vecii.

Alt Canon

Cântarea a 8-a

Irmos: De şapte ori cuptorul, chinuitorul haldeilor, l-a ars nebuneşte, pentru cinstitorii de Dumnezeu; dar văzându-i pe aceştia mântuiţi de o putere mai mare, Făcătorului şi Izbăvitorului a strigat: Tineri, binecuvântaţi-L, preoţi lăudaţi-L, popoare prea înălţaţi-L întru toţi vecii.

Mai mare îngerilor este Mihail arhanghelul. Dar se prea măreşte după vrednicie împreună cu dânsul mai luminat, Gavriil, tăinuitorul darului, şi vestitorul Fecioarei cel cinstit, voievodul celor fără de trupuri, mai înainte bucurie vestind, celor ce strigă: Popoare prea înălţaţi pe Hristos în veci.

Cetele îngerilor în multe feluri de chipuri văzându-le Iezechiil, mai înainte spunând, a propovăduit. Întru care Serafimii cei cu câte şase aripi înainte stau, şi Heruvimii cei cu ochi mulţi înconjurau, cu care pe Arhanghelii cei prea luminaţi a văzut, pe Hristos prea mărindu-L întru toţi vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Dumnezeu.

Cum că înfricoşată va să fie venirea judecăţii Tale, arătată făcându-o Daniil, mai înainte a grăit: Că scaunele s-au pus, şi Cel vechi de zile a şezut şi mii de îngeri a adus, care stau înainte cu frică, şi cu glasuri fără tăcere strigau Treimi întru toţi vecii.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Cuvântul, Cel de o Fiinţă cu Tatăl şi cu Duhul, de bunăvoie S-a arătat din Fecioară, şi cu noi de un chip, neamestecând una întru alta, cele ce sunt ale înfricoşatei uniri; că Unul acelaşi întru amândouă se arată, în două firi, şi într-un Ipostas, al Cărui acum chipului asemănării ne închinăm.

Catavasie:

Să lăudăm, să binecuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Pe tinerii cei bine credincioşi, în cuptor, naşterea Născătoarei de Dumnezeu i-a mântuit, atunci fiind închipuită, iar acum plinită pe toată lumea ridică să-Ţi cânte Ţie: pe Domnul, lucrurile, lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi pe Dânsul întru toţi vecii.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Cântarea a 9-a

Irmos: Pe tinerii cei bine credincioşi...

Fiul Părintelui Celui fără de început Dumnezeu şi Domnul, întrupându-Se din Fecioară S-a arătat nouă, ca să lumineze cele întunecate şi să adune cele risipite. Pentru aceasta pe Născătoarea de Dumnezeu cea prea lăudată o slăvim.

Gustând mâncare necuvioasă Adam, moarte din pom cu amărăciune a cules. Iar Fiul tău pe lemn pironindu-Se, dulceaţa nemuririi a izvorât, prea curată. Pentru aceasta pe tine te cinstim.

Împărătească eşti a Împăratului şi Domnului, mai presus de cuvânt născând pe Cel ce a stricat împărăţiile iadului. Pe care, Fecioară, cu osârdie roagă-L, Împărăţiei celei de sus, să învrednicească pe toţi cei ce te cinstesc pe tine.

Îmbunătăţeşte Stăpână smerita inima mea cea înrăutăţită prin potopurile desfătărilor, ca ceea ce ai născut pe Cel Bun şi ca o prea bună mă bagă prin uşile cele bune ale pocăinţei.

Canonul Sfinţilor Îngeri

Cântarea a 9-a

Irmos: Pe tine, Maica lui Dumnezeu Celui Preaînalt şi neispitită de nuntă, pe tine, ceea ce ai născut mai presus de minte prin cuvânt pe Adevăratul Dumnezeu, pe cea mai înaltă decât prea curatele Puteri, cu doxologii fără de încetare te mărim.

Pe Tine, Cel ce ai împreunat negrăit Hristoase, cu cele cereşti, cele pământeşti, şi o Biserică ai făcut îngerilor şi oamenilor, neîncetat Te slăvim.

Îngeri şi Arhangheli, Scaune, Stăpânii şi Domnii, Căpetenii şi Puteri, Heruvimi şi Serafimi, cu Născătoarea de Dumnezeu, pentru lume rugaţi-vă.

Folositori tuturor arătându-vă Mihaile, cu Gavriil, cercetaţi pe cei ce din dragoste cinstesc întru-tot prăznuită pomenirea voastră, şi pe cei ce cântă cu credinţă, mântuiţi-i de toată înconjurarea.

A Născătoarei

Pe Cuvântul cel fără de început L-ai primit, Cel ce a voit firea mea a o înnoi, şi pe Acesta întrupat L-ai născut Fecioară. Pentru aceasta pe tine de Dumnezeu Născătoare neîncetat te slăvim.

Alt Canon

Cântarea a 9-a

Irmos: Cu adevărat, Născătoare de Dumnezeu, te mărturisim pe tine Fecioară curată, noi cei izbăviţi prin tine, slăvindu-te cu Cetele fără de trup.

Celor ce bolesc, şi celor ce umblă pe apă, şi celor din nevoi, spre mântuire ajutători v-aţi arătat, mai-marii celor fără de trupuri, Mihaile şi Gavriile.

Împreună cu cetele Heruvimilor şi ale Scaunelor dănţuind, ca un voievod al îngerilor, şi tăinuitor al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi Mântuiorului, Mihaile.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Ca nişte păzitori ai lumii, şi ai Bisericii, şi mai mari cetelor puterilor celor de sus, rugaţi-vă pentru noi Mântuitorului.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Cu un glas de Dumnezeu Născătoare pe tine te prea mărim; că din patimi şi din primejdii ne mântuieşti pe noi, şi rugăciunile noastre întru cele bune le plineşti.

Catavasie: Tot neamul pământesc să salte, cu Duhul fiind luminat; şi să prăznuiască firea minţilor celor fără de trup, cinstind sfânta prăznuire a Maicii lui Dumnezeu şi să cânte: Bucură-te, prea fericită, Născătoare de Dumnezeu, curată, pururea Fecioară.

Luminânda

Podobie: Cu Duhul în Biserică...

Ca pe un apărător şi dătător de bunătăţi neamului omenesc, şi prea bun povăţuitor, dumnezeiescule voievod, te-a arătat pe tine Făcătorul şi Dumnezeu, şi cu slavă negrăit pe tine te-a cinstit, spre a striga neîncetat cântarea cea de biruinţă cea întreit sfântă şi dumnezeiască.

Altă **Podobie:** Femei auziţi...

Negrăit fiind luminat cu dumnezeieştile străluciri, ale prea luminatei Treimi, înconjuri toată făptura, ca un fulger Arhanghele, plinind dumnezeiasca poruncă, Mihaile, cel ce eşti în chipul fulgerului, apărând şi păzind şi acoperind, pe cei ce luminat te laudă pe tine.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Podobie: Cu ucenicii să ne suim în muntele Galileei, prin credinţă să vedem pe Hristos zicând: Că a luat putere a celor de sus şi a celor de jos; să ne învăţăm cum învaţă, a boteza toate neamurile în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh şi a petrece cu tăinuitorii, precum S-a făgăduit până în sfârşitul veacului.

Stăpâniilor, Puterilor, Arhanghelilor, Îngerilor, Domniilor, Scaunelor şi Căpeteniilor, mai mare de la Dumnezeu eşti pus, dumnezeiescule voievodule Mihaile prea slăvite. Deci, stând înaintea scaunului Celui nesuferit, acoperă, apără, păzeşte, mântuieşte pe toţi cei ce cu credinţă te cinstesc pe tine, folositorul lumii.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei de Dumnezeu)

Mai cinstită eşti decât măriţii Heruvimi şi înfricoşaţii Serafimi, prea lăudată, şi fără de asemănare mai slăvită şi decât toţi Sfinţii Îngeri mai sfântă prea curată; că pe Ziditorul tuturor negrăit cu trup L-ai născut Născătoare de Dumnezeu. Pe care roagă-L să dăruiască robilor tăi mântuire.

La Laude

Stihirile pe 4, glas. 1.

Podobie: Ceea ce eşti bucuria Cetelor cereşti şi pe pământ oamenilor tare folositoare, prea curată Fecioară miluieşte-ne pe noi cei ce scăpăm la tine. Că nădejdile noastre, după Dumnezeu, întru tine le-am pus, Născătoare de Dumnezeu.

Ca pe un povăţuitor al Cetelor cereşti, şi al oamenilor celor de pe pământ, tare folositor, păzitor şi mântuitor, pe tine te lăudăm cu credinţă, Mihaile, mai marele voievod, rugându-ne, de toată durerea de stricăciune făcătoare să ne mântuieşti pe noi. *(de două ori)*

Mai mare cetelor dumnezeieştilor puteri celor de sus, astăzi împreună cheamă cetele omeneşti, împreună cu îngerii o prăznuire luminată să facă, a soborului lor celui dumnezeiesc, şi împreună să cânte lui Dumnezeu, cântarea cea întreit-Sfântă.

Sub acoperământul dumnezeieştilor tale aripi, păzeşte-ne pe noi cei ce cu credinţă alergăm, Mihaile, dumnezeiască minte, şi ne acoperă în toată viaţa şi în ceasul morţii, Arhanghele, tu ne fii ajutor milostiv nouă tuturor.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, *glasul al 5-lea*

Unde umbreşte darul tău Arhanghele, de acolo se goneşte puterea diavolului. Că nu suferă să rabde lumina ta, luceafărul cel ce a căzut. Pentru aceasta te rugăm, săgeţile lui cele de foc purtătoare, cele pornite asupra noastră, stinge-le cu mijlocirea ta, apărându-ne pe noi de smintelile lui, vrednicule de laudă, Mihaile Arhanghele.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei de Dumnezeu)

Fericimu-te pe tine de Dumnezeu Născătoare Fecioară, şi te slăvim credincioşii du-pă datorie, cetatea cea neclintită, zidul cel nesurpat, folositoarea cea tare şi scăparea sufletelor noastre.

Slavoslovia cea mare, Ecteniile şi Otpustul.

Ceas 1. Şi cel desăvârşit Otpust.

Canoane de rugăciune la sărbătoarea Soborului Sfinţilor Arhangheli Mihail şi Gavriil şi a tuturor Puterilor cereşti

Canon de rugăciune către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu şi pururea Fecioara Maria la sărbătoarea Soborului Sfinţilor Arhangheli Mihail şi Gavriil şi a tuturor Puterilor cereşti

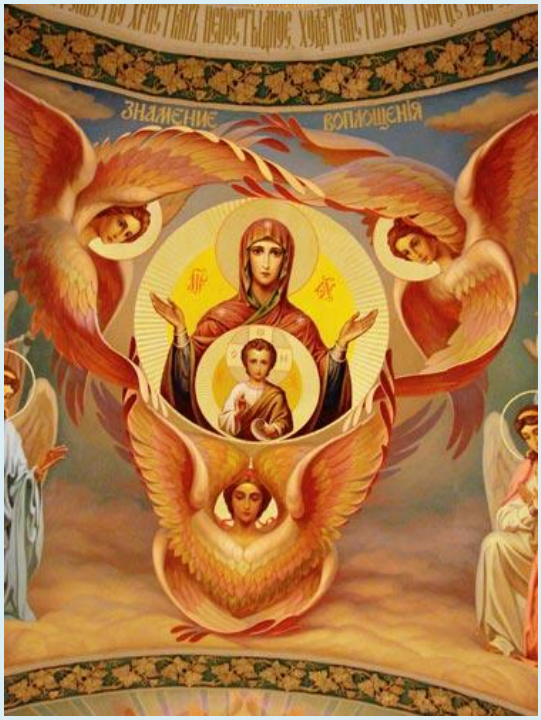

Cântarea 1

Irmos: Întru adânc a aşternut de demult toată oastea lui Faraon, puterea cea prea într-armată, iar întrupându-Se Cuvântul, a pierdut păcatul cel rău Domnul cel Preaslăvit, căci cu Slavă S-a prea slăvit.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Ca pe o frumoasă, ca pe o împodobită toată, ca pe cea fără prihană între femei, Dumnezeu pe tine alegându-te, în pântecele tău cel fără prihană S-a sălăşluit. Pe Acela roagă-L, Ceea ce eşti cu totul fără prihană, de prihana greşelilor să mântuiască pe toţi cei ce te laudă pe tine.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Precum zice psalmistul, curată, de-a dreapta ca o Împărătească a Împăratului Celui ce a Răsărit din pântecele tău, ai stat. Pe Acela roagă-L, ceea ce eşti cu totul fără prihană, ca stătător de-a dreapta să mă arate în ziua răsplătirii, dumnezeiască Mireasă.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Firea cea uscată a oamenilor, prin toate cele netrebnice, ceea ce ai născut Ploaia cea cerească, toată ai înnoit-o. Dar mă rog şi brazda sufletului meu cea uscată arat-o aducătoare de roadă, dumnezeiască Mireasă.

Cântarea a 3-a

Irmos: Înflorit-a pustiul ca şi crinul, Doamne, Biserica păgânilor cea stearpă prin venirea Ta, întru care s-a întărit inima mea.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Îmbrăcându-se întru mine, omul, din pântecele tău a ieşit Făcătorul, ceea ce eşti cu totul fără prihană; haina nestricăciunii dăruind celor ce s-au golit prin multe lucrări netrebnice.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Pe Cuvântul lui Dumnezeu cel prea cinstit L-ai născut, Stăpână, pe care cu osârdie roagă-L să se milostivească spre smeritul meu suflet, cel mâhnit pentru ocările dulceţilor.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Rănile sufletului meu vindecă-le, Preacurată şi smerită inima mea cea otrăvită cu veninul şarpelui, cu doctoria ta cea lucrătoare o vindecă.

Cântarea a 4-a

Irmos: Venit-ai din Fecioară, nu sol, nici înger, ci Tu Însuţi Domnul Te-ai Întrupat şi m-ai mântuit pe mine, tot omul. Pentru aceasta strig Ţie: Slavă puterii Tale, Doamne.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Picătură de umilinţă rourează-mi mie, Stăpână, scoţând toată arderea inimii mele şi adăugirile cele înşelătoare potolind.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Pe mine cel vătămat cu arma desfătării şi care zac rănit, Preacurată, nu mă trece cu vederea, ci mă vindecă cu suliţa şi cu sângele Fiului tău şi Dumnezeului nostru, Celui ce S-a Răstignit pentru noi.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Ceea ce te-ai îmbogăţit cu Stăpânia a toată făptura, pe mine cel rău sărăcit de dumnezeiescul har mă învredniceşte, ca să te slăvesc pe tine ca pe Ocrotitoarea mea cea bună, ceea ce eşti cu totul fără prihană.

Cântarea a 5-a

Irmos: Mijlocitor te-ai făcut lui Dumnezeu şi oamenilor, Hristoase Dumnezeule. Că prin Tine, Stăpâne, am aflat întoarcere din noaptea necunoştinţei către Părintele Tău, Cel ce este Începătorul luminii.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Ceea ce ai născut Calea vieţii, Preacurată, povăţuieşte-mă la cale dreaptă pe mine, cel surpat acum fără pricepere în calea greşită şi în prăpastia cumplitelor căderi.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Înstrăinându-mă nebuneşte de la Dumnezeu, Fecioară, fără pricepere, desfrânat am vieţuit, rătăcind în latura patimilor cea îndepărtată. Ci, mă întoarce şi mă izbăveşte cu mângâierile tale.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Cu apele tale cele de viaţă curgătoare adapă pe robul tău, pe cel aprins de văpaia păcatelor şi ars de năvălirile demonilor, Fecioară Maică prea curată.

Cântarea a 6-a

Irmos: Întru adâncul greşelilor fiind înconjurat, chem adâncul milostivirii Tale cel neurmat; din stricăciune, Dumnezeule, scoate-mă.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Să nu mă arăţi demonilor spre bucurie, la judecata ce va să fie, Stăpână; ci cu bunăvoinţă să cauţi spre mine, nevrednicul, pe Judecătorul şi Fiul tău rugându-L.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Cu gândurile Te-am mâniat, Doamne şi cu faptele mele cele viclene şi fără-delege; iar acum spre rugăciune aduc pe Maica Ta, îndurându-Te Tu, Mântuitorule.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Ceea ce ai născut pe Ziditorul şi Dumnezeul tuturor, cu totul lăudată Stăpână, scapă-mă de osândă pe mine, cel ce însumi m-am osândit cu greşelile mele.

Cântarea a 7-a

Irmos: Porunca cea potrivnică lui Dumnezeu a tiranului celui călcător de lege înaltă văpaie a ridicat; iar Hristos a întins cinstitorilor de Dumnezeu tineri roua Duhului, Cel ce este Binecuvântat şi Preaslăvit.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Tăria şi lauda mea şi mântuire şi ocrotitoare şi zid nebiruit fiind, Stăpână, pe demonii cei ce se oştesc asupra mea învinge-i, că totdeauna caută să mă omoare pe mine.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Pe Dumnezeu Întrupându-L din Feciorescul tău sânge, ai îndumnezeit, Fecioară, omenirea. Pentru aceasta mă rog ţie, pe mine, cel spurcat cu patimile şi stricat cu uneltirile vrăjmaşului, izbăveşte-mă cu rugăciunile tale.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Cuptorul mai înainte a închipuit naşterea ta, Ceea ce eşti cu totul fără prihană; că pe tineri nu i-ai ars, precum nici pântecele tău, Focul cel de neîndurat. Pentru aceasta mă rog ţie, scapă de focul cel veşnic pe robul tău.

Cântarea a 8-a

Irmos: Cuptorul cel cu foc oarecând în Babilon lucrările şi-a despărţit cu dumnezeiasca poruncă, pe haldei arzând, iar pe credincioşi răcorind, pe cei ce cântau: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Suflete al meu râvneşte cele bune, prin purtarea ta de grijă de lucruri dumnezeieşti, depărtându-te de la cele rele; căci ai pe Maica lui Dumnezeu care se

roagă pentru tine şi folositoarea tuturor cea neînfricată, ca pe o milostivă şi de oameni iubitoare.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Dezlegat-ai de legătura osândirii celei de demult omenirea, Născătoare de Dumnezeu. Pentru aceasta mă rog ţie, dezleagă toată legătura inimii mele, Preacurată, legându-mă în schimb cu dumnezeiasca dragoste a Ziditorului.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Raza slavei Tatălui născând-o, Născătoare de Dumnezeu, luminează inima mea cea care se mâhneşte pentru ocara greşeIilor şi Slavei celei pururea veşnice mă arată părtaş, ca să te măresc cu credinţă.

Cântarea a 9-a

Irmos: Fiul Părintelui Celui fără de început, Dumnezeu şi Domnul, Întrupându-Se din Fecioară S-a arătat nouă, ca să lumineze cele întunecate şi să adune cele risipite. Pentru aceasta pe Născătoarea de Dumnezeu cea prea lăudată o mărim.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Gustând mâncare necuvenită Adam, moarte din pom cu amărăciune a cules. Iar Fiul tău, pe lemn pironindu-Se, a izvorât dulceaţa nemuririi, Preacurată. Pentru aceasta pe tine te cinstim.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Împărătească eşti a Împăratului şi Domnului, mai presus de cuvânt născând pe Cel ce a stricat împărăţiile iadului. Pe care, Fecioară, cu osârdie roagă-L să învrednicească de împărăţia de sus pe toţi cei ce te cinstesc pe tine.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Îmbunătăţeşte,Stăpână, smerită inima mea, cea înrăutăţită prin potopul desfătărilor, ca Ceea ce ai născut pe Cel bun. Şi ca o prea bună mă trece prin uşile cele bune ale pocăinţei.

Sedelna Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul al 8-lea. **Podobie:** Porunca cea cu taină luând-o întru cunoştinţă, cel fără de trup, în casa lui Iosif degrab a stătut înainte, zicând celei ce nu ştia de nuntă: Cel ce a plecat cu pogorârea cerurile încape, fără schimbare, tot întru tine. Pe care şi văzându-L în pântecele

Tău, luând chip de rob, mă spăimântez a striga către tine: Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară.

Mulţumim ţie pururea, Născătoare de Dumnezeu şi te mărim pe tine, curată şi ne închinăm ţie, lăudând pe Cel Născut al tău, ceea ce eşti plină de har, strigând neîncetat: miluieşte-ne pe noi, Fecioară prea milostivă, ca o bună şi de la demoni ne scoate şi din răspunsul cel înfricoşător la ceasul întrebării, ca să nu ne ruşinăm noi, robii tăi.

Canon de rugăciune la sărbătoarea Soborului Sfinţilor Arhangheli Mihail şi Gavriil şi a tuturor Puterilor cereşti (1)

Tropar la Sărbătoarea soborului Sfinţilor Arhangheli Mihail şi Gavriil şi a tuturor Puterilor cereşti, glasul al 4-lea: Mai marilor Voievozi ai Oştilor cereşti, rugămu-vă pe voi noi, nevrednicii; cu rugăciunile voastre să ne acoperiţi pe noi, cu acoperământul aripilor slavei voastre celei netrupeşti păzindu-ne pe noi, cei ce cădem cu deadinsul şi strigăm: izbăviţi-ne din nevoi, ca nişte mai mari peste cetele puterilor celor de sus.

facere a lui Ioan monahul

Cântarea 1

Irmos: Să cântăm Domnului, Celui ce a povăţuit pe poporul Său prin Marea Roşie, cântare de biruinţă, că S-a prea slăvit.

Stih: ***Sfinţilor Arhangheli şi toate Puterile cereşti, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Toţi credincioşii să lăudăm pe Ceea ce cârmuieşte toate căpeteniile cele fără de trup, ale cetelor celor de sus, pe Treimea cea nezidită, strigând: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti, Dumnezeule, Atotţiitorule!

Stih: ***Sfinţilor Arhangheli şi toate Puterile cereşti, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Pus-ai începătură făpturilor, fiinţa cea fără de trup a îngerilor, Făcătorule, care prea curat scaunul Tău înconjoară, strigând către Tine: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Dumnezeule, Atotţiitorule!

Stih: ***Sfinţilor Arhangheli şi toate Puterile cereşti, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Bucură-te, Arhanghele Gavriil, de taină vestitorule al Întrupării lui Dumnezeu; Bucură-te, Arhanghele Mihail, mai marele cetelor celor fără de trup, care neîncetat strigaţi: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Dumnezeule, Atotţiitorule!

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Strămoaşa Eva oarecând, prin călcarea poruncii, a supus blestemului tot neamul omenesc; iar tu, Fecioară, Mireasă a lui Dumnezeu, născând pe Ziditorul, l-ai întors către binecuvântare.

Cântarea a 3-a

Irmos: Frica Ta, Doamne, o sădeşte în inimile robilor Tăi şi fii nouă întărire, celor ce întru adevăr Te chemăm pe Tine.

Stih: ***Sfinţilor Arhangheli şi toate Puterile cereşti, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu tărie ai aşezat, Nemuritorule, pe cei puternici, care săvârşesc întru tot sfântă voia Ta întru cele de sus, înaintea Ta pururea stând.

Stih: ***Sfinţilor Arhangheli şi toate Puterile cereşti, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Pe tăinuitorii Întrupării Tale şi ai cinstitei Învieri, pe mai marii îngerilor, Hristoase, care se roagă pentru noi, primeşte-i.

Stih: ***Sfinţilor Arhangheli şi toate Puterile cereşti, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Îngeri ai pus păzitori oamenilor ca un Milostiv şi slujitori mântuirii slugilor Tale i-ai arătat, Hristoase.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Negrăit ai zămislit pe Domnul şi Mântuitorul, dumnezeiască Mireasă, pe Cel ce ne scapă din stricăciune pe noi, cei ce întru adevăr pe tine te chemăm.

Cântarea a 4-a

Irmos: Şezut-ai pe cai...

Stih: ***Sfinţilor Arhangheli şi toate Puterile cereşti, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Şezut-ai pe îngeri ca pe nişte cai, Iubitorule de oameni şi ai apucat cu mâinile Tale frâul lor şi mântuire s-a făcut călătoria Ta celor ce strigă neîncetat: Slavă puterii Tale, Doamne.

Stih: ***Sfinţilor Arhangheli şi toate Puterile cereşti, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Acoperă pe îngeri virtutea Ta, Iubitorule de oameni şi s-au umplut marginile pământului de slăvită dumnezeiască lauda Ta, Cel ce eşti fără de început; mântuieşte-ne pe noi, care împreună cu dânşii strigăm Ţie: Slavă puterii Tale, Doamne.

Stih: ***Sfinţilor Arhangheli şi toate Puterile cereşti, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Ieşit-ai, Îndurate, spre mântuirea poporului Tău, Hristoase şi împreună chemi pe Puterile Tale şi veselie s-a făcut venirea Ta celor ce cu credinţă strigă Ţie: Slavă puterii Tale, Doamne.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Fecioară şi Maică, mai presus de fire te-ai arătat, prea curată, ca ceea ce pe Hristos Dumnezeu şi Om, L-ai născut, căruia cu frică strigă Cetele îngereşti: Slavă puterii Tale, Doamne.

Cântarea a 5-a

Irmos: De noapte mânecând Te lăudăm pe Tine, Hristoase, Cel ce eşti împreună fără de început cu Tatăl şi Mântuitorul sufletelor noastre, pace lumii dăruieşte, Iubitorule de oameni.

Stih: ***Sfinţilor Arhangheli şi toate Puterile cereşti, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu dragoste nemutată, pururea spre tine, Hristoase, purtându-se spre Înălţimea cea mai presus de toate doririle, Puterile îngereşti neîncetat pe Tine Te slăvesc, Dumnezeule.

Stih: ***Sfinţilor Arhangheli şi toate Puterile cereşti, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Tu, Cel ce eşti Necuprins, pe îngerii Tăi cei după fiinţă înţelegători i-ai făcut cu harul Tău, Hristoase, nestricaţi după chip, aşezându-i cântăreţi ai slavei Tale.

Stih: ***Sfinţilor Arhangheli şi toate Puterile cereşti, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Tu ai păzit, Hristoase, pe slujitorii Tăi neplecaţi spre ce este mai rău, prin apropierea cea către Tine. Că izvorul bunătăţii fiind, faci bine celor ce slujesc Ţie după vrednicie.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Ceea ce după naştere eşti Fecioară, numai tu care nu ştii de nuntă, curată Marie prea cinstită, la limanul tău îndreptează-ne pe noi din nevoi, povăţuindu-ne la mântuirea cea veşnică.

Cântarea a 6-a

Irmos: Doamne, Cel ce pe Iona singur în chit l-ai sălăşluit şi pe mine cel prins în mrejele vrăjmaşului, ca şi pe acela, din stricăciune mă mântuieşte.

Stih: ***Sfinţilor Arhangheli şi toate Puterile cereşti, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu dumnezeiască cuviinţă din cele ce n-au fost, Doamne, cu Cuvântul Tău ai adus fiinţele cereştilor şi nemuritoarelor Oştiri, luminoase făcându-le pe ele.

Stih: ***Sfinţilor Arhangheli şi toate Puterile cereşti, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Tăinuitori cinstiţi ai laudei lui Dumnezeu v-aţi făcut voi, cei ce sunteţi fără de trup, cetăţeni după adevăr ceresculuı şi dumnezeiescului cort, Făcătorului după vrednicie slujind.

Stih: ***Sfinţilor Arhangheli şi toate Puterile cereşti, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Înţelegătoare Cete ale celor fără de trup, pe Tine, Fiul lui Dumnezeu, Cel fără de început, Te laudă neîncetat şi Te prea slăvesc ca pe Făcătorul şi Ziditorul a toate.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Pe Cel ce şade împreună cu Tatăl fără de început întru cele prea înalte, prea curată, în braţele tale a-L purta te-ai învrednicit. Pe care, curată, Milostiv fă-L nouă, robilor tăi.

Condac, glasul al 2-lea. Mai marilor Voievozi ai lui Dumnezeu, slujitorilor dumnezeieştii Slave, povăţuitorii oamenilor şi Căpeteniile îngerilor, cereţi pentru noi ceea ce este de folos şi mare milă, ca nişte mai mari Voievozi ai celor fără de trup.

Cântarea a 7-a

Irmos: Tinerii evreieşti au călcat în cuptor văpaia cu îndrăzneală şi focul în rouă l-au schimbat, grăind: Binecuvântat eşti, Doamne Dumnezeule, în veci.

Stih: ***Sfinţilor Arhangheli şi toate Puterile cereşti, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Neputând să vadă chipul feţei Celui înaintea căruia stau neîncetat, mulţimile îngerilor cele slujitoare care strigă: Binecuvântat eşti, Dumnezeule, în veci.

Stih: ***Sfinţilor Arhangheli şi toate Puterile cereşti, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Lumină ai arătat, Îndurate, fiinţelor celor fără de materie ale îngerilor Tăi care, plini fiind de Lumina cea negrăită, neîncetat strigă: Binecuvântat eşti, Dumnezeule, în veci.

Stih: ***Sfinţilor Arhangheli şi toate Puterile cereşti, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu Cuvântul Tău cel ipostatic, mulţimea îngerilor ai făcut şi sfinţind-o cu Dumnezeiescul Duh ai învăţat-o, Dumnezeule, să numească Treimea, Dumnezeu, în veci.

Stih: ***Preasfântă Treime, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie.***

Trei Feţe cunoscând, slăvim Fiinţa cea de nescris: pe Tatăl şi pe Fiul şi împreună pe Duhul, strigând: Binecuvântat eşti, Doamne Dumnezeule, în veci.

Cântarea a 8-a

Irmos: Pe Domnul cel ce în munte...

Stih: ***Sfinţilor Arhangheli şi toate Puterile cereşti, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Vieţii îngereşti să râvnim şi gândurile să ne ridicăm la înălţime şi cu dânşii netrupeşte să cântăm, pe Domnul lăudându-L întru toţi vecii.

Stih: ***Sfinţilor Arhangheli şi toate Puterile cereşti, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Dănţuitorii dănţuirii cereşti, care înconjoară tronul Slavei şi pururea se întorc împrejurul lui Dumnezeu, îngerii Îl laudă şi-L prea înalţă întru toţi vecii.

Stih: ***Sfinţilor Arhangheli şi toate Puterile cereşti, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Treimii, celei ce a făcut pară de foc fără materie pe cei ce slujesc întru înălţime neîncetat, să ne închinăm şi să O prea mărim întru toţi vecii.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Cel căruia în cer Îi stau cu cutremur mulţimi de îngeri şi de Arhangheli, pe Acela în braţe te-ai învrednicit a-L purta, pe care, de Dumnezeu Născătoare, roagă-L să mântuiască pe cei ce-L prea slăvesc pe El întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: Pe tine Maica lui Dumnezeu Celui Preaînalt şi neispitită de nuntă, pe tine, ceea ce ai născut mai presus de minte prin cuvânt pe Adevăratul Dumnezeu, pe cea mai înaltă decât prea curatele Puteri, cu doxologii fără de încetare te mărim.

Stih: ***Sfinţilor Arhangheli şi toate Puterile cereşti, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Pe Tine, Cel ce ai împreunat în chip de negrăit, Hristoase, cu cele cereşti cele pământeşti şi o Biserică ai făcut pentru îngeri şi pentru oameni, neîncetat Te slăvim.

Stih: ***Sfinţilor Arhangheli şi toate Puterile cereşti, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Îngeri şi Arhangheli, Scaune, Stăpânii şi Domnii, Căpetenii şi Puteri, Heruvimi şi Serafimi, cu Născătoarea de Dumnezeu, pentru lume rugaţi-vă.

Stih: ***Sfinţilor Arhangheli şi toate Puterile cereşti, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Ocrotitori tuturor arătându-vă, Sfinţilor Arhangheli Mihail şi Gavriil, cercetaţi pe cei ce din dragoste cinstesc întru tot prăznuită pomenirea voastră şi pe cei ce cântă cu credinţă izbăviţi-i de toată nenorocirea, mai marilor Voievozi.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Pe Cuvântul Cel fără de început, Cel ce a voit să înnoiască firea mea, pe Acesta L-ai primit şi în Trup L-ai născut, Fecioară. Pentru aceasta pe tine, de Dumnezeu Născătoare, neîncetat te mărim.

Sedelna, glasul al 4-lea:

Podobie: Arătatu-Te-ai astăzi lumii şi Lumina Ta, Doamne s-a însemnat peste noi care cu cunoştinţă Te lăudăm, venit-ai şi Te-ai arătat, Lumina cea neapropiată.

Sfintelor cete ale celor fără de trup, care cântaţi lui Dumnezeu, cu gânditoare limbile voastre neîncetat, laudă, rugaţi-vă pentru noi cei greşiţi.

Sedelna, glasul al 8-lea:

Podobie: Porunca cea cu taină luând-o întru cunoştinţă, cel fără de trup, în casa lui Iosif degrab a stătut înainte, zicând celei ce nu ştia de nuntă: Cel ce a plecat cu pogorârea cerurile încape, fără schimbare, tot întru tine. Pe care şi văzându-L în pântecele Tău, luând chip de rob, mă spăimântez a striga către tine: Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară.

Cetele celor fără de trup dorind a le lăuda noi cei de pe pământ, să urmăm cât se poate a lor sfinţenie, omorându-ne toate mădularele trupului, rugându-i, ca pe

nişte apărători şi păzitori, să ne izbăvească de toată înşelăciunea nevăzutului vrăjmaş pe noi, cei ce îi lăudăm pe dânşii, ca să aflăm milă.

Sedelna Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul al 8-lea:

Podobie: Porunca cea cu taină luând-o întru cunoştinţă, cel fără de trup, în casa lui Iosif degrab a stătut înainte, zicând celei ce nu ştia de nuntă: Cel ce a plecat cu pogorârea cerurile încape, fără schimbare, tot întru tine. Pe care şi văzându-L în pântecele Tău, luând chip de rob, mă spăimântez a striga către tine: Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară.

Mulţumim ţie pururea, Născătoare de Dumnezeu şi te mărim pe tine, curată şi ne închinăm ţie, lăudând pe Cel Născut al tău, Ceea ce eşti plină de har, strigând neîncetat: miluieşte-ne pe noi, Fecioară prea milostivă, ca o bună şi de la demoni ne scoate şi din răspunsul cel înfricoşător la ceasul întrebării, ca să nu ne ruşinăm noi, robii tăi.

Canon de rugăciune la sărbătoarea Soborului Sfinţilor Arhangheli Mihail şi Gavriil şi a tuturor Puterilor cereşti (2)

Tropar la sărbătoarea Soborului Sfinţilor Arhangheli Mihail şi Gavriil şi a tuturor Puterilor cereşti, glasul al 4-lea: Mai marilor Voievozi ai Oştilor cereşti, rugămu-vă pe voi noi, nevrednicii; cu rugăciunile voastre să ne acoperiţi pe noi, cu acoperământul aripilor slavei voastre celei netrupeşti păzindu-ne pe noi, cei ce cădem cu de adinsul şi strigăm: izbăviţi-ne din nevoi, ca nişte mai mari peste cetele puterilor celor de sus.

facere a aceluiaşi, iar
în ale Născătoarei a lui Clement

Cântarea 1

Irmos: Pe Faraon cel ce era purtat în carele de război, l-a cufundat toiagul lui Moise, cel ce a făcut minuni de demult, lovind în chipul Crucii şi despărţind marea. Şi pe Israel cel fugărit, care mergea pe picioare, l-a mântuit, pe cel ce cânta cântare lui Dumnezeu.

Stih: ***Sfinţilor Arhangheli şi toate Puterile cereşti, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Pe cetele cele înţelegătoare ale rânduielilor celor fără de trup, cu cântări, ca pe nişte slujitori dumnezeieşti, veniţi să-i lăudăm, ceată împreunându-ne; pe cei ce pentru pocăinţa noastră împreună se bucură.

Stih: ***Sfinţilor Arhangheli şi toate Puterile cereşti, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Voievozii îngerilor şi cei mai aleşi şi căpeteniile cetelor, cei luminaţi, minţile cele fără de trup, astăzi le ridică spre săvârşirea de praznic a pomenirii lor celei strălucite; cu care împreună se bucură oamenii, cântare Treimii aducând.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Să ne veselim împreună cu îngerii noi, oamenii, duhovniceşte întru bucurie; că Arhanghelul Gavriil iarăşi binevesteşte acum unirea Bisericilor şi surparea a tot eresul celui potrivnic, întru venirea pomenirii lor.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Născut-ai pe Cuvântul Tatălui Cel mai presus de fire, Preacurată, care întru tine S-a Sălăşluit, în Duhul Sfânt, pe Cel ce este adică cu două firi şi cu două voinţe într-un Ipostas neschimbat; al cărui chip Îl sărutăm.

Catavasie: Deschide-voi gura mea şi se va umplea de Duhul şi cuvânt răspunde-voi Împărătesei Maice; şi mă voi arăta luminat prăznuind şi voi cânta minunile ei, bucurându-mă.

Cântarea a 3-a

Irmos: Tu eşti Întărirea celor ce aleargă la Tine, Doamne; Tu eşti Lumina celor întunecaţi; şi pe tine Te laudă duhul meu.

Stih: ***Sfinţilor Arhangheli şi toate Puterile cereşti, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Îngerilor mai întâi şi de la Sfânta Treime a doua lumină te-ai arătat, Mihaile Voievodule, nouă celor ce cu credinţă te lăudăm pe tine.

Stih: ***Sfinţilor Arhangheli şi toate Puterile cereşti, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu raza dumnezeiescului har, Arhanghelul Gavriil prin credinţă a umplut tot pământul, propovăduind pogorârea cea în Trup a lui Dumnezeu.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Împreunare pururea pomenită şi însoţire luminoasă fără de materie, lumini dumnezeieşti, pe cei ce săvârşesc cu credinţă pomenirea voastră, mântuiţi-i.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Lăudat-a Isaia naşterea ta cea mai presus de minte, curată; laud şi eu ca să dobândesc curăţirea aceluia.

Catavasie: Pe ai tăi cântăreţi, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ce eşti izvor viu şi îndestulat, care s-au împreunat ceată duhovnicească, întăreşte-i întru dumnezeiască mărirea ta, cununilor măririi învrednicindu-i.

Cântarea a 4-a

Irmos: Tu eşti Tăria mea, Doamne; Tu şi Puterea mea; Tu, Dumnezeul meu; Tu, Bucuria mea; Cel ce nu ai lăsat sânurile părinteşti şi a noastră sărăcie ai cercetat. Pentru aceasta, cu proorocul Avacum strig către tine: Slavă puterii Tale, Iubitorule de oameni.

Stih: ***Sfinţilor Arhangheli şi toate Puterile cereşti, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

În Ierihon s-a arătat mai marele Voievod al Puterii, oştindu-se demult Iosua al lui Navi, biruinţă făcând şi izbândind, Arhanghele Mihail, mai marele Voievod al celor fără de trup; de la care luând putere sluga Domnului, prin armă robi a luat pe cei potrivnici.

Stih: ***Sfinţilor Arhangheli şi toate Puterile cereşti, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Mai marele Puterilor celor fără de trup oarecând s-a arătat, aducând bunele vestiri pe faţă preotului Zaharia, marele Gavriil şi dumnezeiescul cu adevărat Arhanghel. Pentru aceasta născându-se Ioan, glasul Cuvântului, părintelui său a dat iarăşi glas.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Bucură-se cu bucurie toate marginile astăzi, prăznuind sfântă pomenirea Sfinţilor Arhanghelilor Tăi, Dumnezeule, a dumnezeiescului Mihail şi a lui Gavriil de Dumnezeu înţelepţitul. Împreună se bucură şi toată Ceata îngerească, căci se mântuieşte lumea prin acoperământul lor.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Numai tu una curată ai fost şi după naştere, numai tu te-ai arătat fără de bărbat născând pe Cuvântul Cel Adevărat al Tatălui, care prin Duhul Sfânt a luat Chip de rob precum suntem noi, Fecioară Născătoare de Dumnezeu. Pe care Îl lăudăm, cinstind dumnezeiasca asemănare a Chipului Lui.

Catavasie: Sfatul cel neurmat şi dumnezeiesc, al Întrupării Tale celei de sus, celei din Fecioară, proorocul Avacum avându-l în minte, a strigat: Slavă puterii Tale, Doamne.

Cântarea a 5-a

Irmos: Pentru ce m-ai lepădat de la faţa Ta, Cel ce eşti Lumina cea Neapusă? Şi m-a acoperit întunericul cel străin pe mine, ticălosul; ci Te rog întoarce-mă şi la lumina poruncilor Tale îndreptează căile mele.

Stih: ***Sfinţilor Arhangheli şi toate Puterile cereşti, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Neplecându-se Balaam vrăjitorul de demult cuvintelor lui Dumnezeu celor negrăite şi dumnezeieşti, s-a arătat asinului îngerul la răspântii şi mustrându-l cu asprime şi făcând cuvântător pe dobitoc, a schimbat lui Balaam cunoştinţa firii.

Stih: ***Sfinţilor Arhangheli şi toate Puterile cereşti, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Prins fiind Petru şi în temniţă rămânând, i s-a arătat îngerul lui Dumnezeu, scăpându-l din mâinile lui Irod, din legături şi din moarte. Pentru aceasta veniţi toţi ca pe nişte dumnezeieşti păzitori ai sufletelor şi ai trupurilor pe înţelepţii Arhangheli să-i cinstim.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Îngeri, Arhangheli dumnezeieşti, Puteri ale lui Dumnezeu, stricaţi cu rugăciunile voastre cele de-a pururea către Dumnezeu tulburările războaielor, eresurile Bisericii şi toate smintelile şi pe noi în pace ne păziţi.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Pe Tine te ştim Singurul Dumnezeu al făpturii, în două Firi, în amândouă lucrările şi voile fiind neamestecat, Fiul lui Dumnezeu, Cel ce ai luat trup din Fecioara, al cărei chip pe icoane îl cinstim.

Catavasie: Spăimântatu-s-au toate de dumnezeiască mărirea ta; că tu, Fecioară, neispitită de nuntă, ai avut în pântece pe Dumnezeu Cel peste toate şi ai născut pe Fiul Cel fără de ani, Cel ce dăruieşte pace tuturor celor ce te laudă pe tine.

Cântarea a 6-a

Irmos: Curăţeşte-mă, Mântuitorule, că multe sunt fărădelegile mele şi Te rog ridică-mă din adâncul răutăţilor. Căci către Tine am strigat şi mă auzi, Dumnezeul mântuirii mele.

Stih: ***Sfinţilor Arhangheli şi toate Puterile cereşti, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu frică în cântări să cinstim cu buze de lut pe cei fără materie, din stricăciunea cea trupească ridicându-ne mintea la cei fără de trup, care sunt ca focul, ca văpaia şi ca lumina.

Stih: ***Sfinţilor Arhangheli şi toate Puterile cereşti, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Încetaţi viforele patimilor, Sfinţilor Arhangheli şi potoliţi împreună cu acelea toate smintelile de credinţă, Sfinţilor mai marilor Voievozi ai Treimii, cei ce sunteţi în chipul focului.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Arhanghelii lui Dumnezeu, Căpeteniile celor fără de trup, cu îndrăznirea voastră de tot eresul izbăviţi-ne pe noi, Mihail Voievodule şi Gavriil, mai marii Puterilor îngereşti.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Din pântecele Celei ce nu ştie de bărbat, Te-ai arătat de bunăvoie Întrupat, Cel ce eşti fără de trup ca Dumnezeu, Hristoase şi purtător de trup, ca un Om ai fost; a cărui asemănare credincioşii o cinstim.

Catavasie: Înţelepţii lui Dumnezeu, care faceţi acest praznic dumnezeiesc şi cu totul cinstit al Maicii lui Dumnezeu, veniţi să batem din palme, slăvind pe Dumnezeu, Cel ce S-a născut dintr-însa.

Condac, glasul al 2-lea: Mai marilor Voievozi ai lui Dumnezeu, slujitorilor dumnezeieştii Slave, povăţuitorii oamenilor şi Căpeteniile îngerilor, cereţi pentru noi ceea ce este de folos şi mare milă, ca nişte mai mari Voievozi ai celor fără de trup.

Cântarea a 7-a

Irmos: Tinerii, cei ce merseseră din Iudeea în Babilon de demult, cu credinţa Treimii văpaia cuptorului au călcat-o, cântând: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Stih: ***Sfinţilor Arhangheli şi toate Puterile cereşti, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu cetele celor fără de trup şi neamul omenesc veniţi să ne veselim în această vestită zi, săvârşind pomenirea Arhanghelilor lui Hristos, cântând: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Dumnezeul părinţilor noştri.

Stih: ***Sfinţilor Arhangheli şi toate Puterile cereşti, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca nişte iubitori de străini de demult, Avraam de Dumnezeu văzătorul şi Lot măritul, a ospătat pe îngeri şi au aflat împărtăşire cu îngerii, strigând: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Dumnezeul părinţilor noştri.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Lui Manoe viteazului şi lui Tovit prea înţeleptului s-au arătat îngerii, răsplătindu-le nevoinţele vieţii după vrednicie; iar tinerilor celor ce erau în cuptorul cel cu foc, îngerul oarecând le-a stins văpaia.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Toată firea noastră din Fecioară ai purtat-o fără schimbare, Iisuse, cu Firile îndoit, dar Unul în Ipostas, ca părinţii pe Tine te mărturisim. Al cărui şi chipul cu credinţă cinstim, zugrăvindu-Te.

Catavasie: N-au slujit făpturii înţelepţii lui Dumnezeu, ci numai Făcătorului; şi groaza focului bărbăteşte călcând-o, se bucurau, cântând: Prea lăudate Dumnezeul părinţilor noştri şi Doamne, bine eşti cuvântat.

Cântarea a 8-a

Irmos: De şapte ori cuptorul, chinuitorul haldeilor, l-a ars nebuneşte, pentru cinstitorii de Dumnezeu; dar văzându-i pe aceştia mântuiţi de o putere mai mare, Făcătorului şi Izbăvitorului a strigat: Tineri, binecuvântaţi-L, preoţi lăudaţi-L, popoare prea înălţaţi-L întru toţi vecii.

Stih: ***Sfinţilor Arhangheli şi toate Puterile cereşti, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Mai mare al îngerilor este Mihail Arhanghelul. Dar se preamăreşte după vrednicie împreună cu dânsul prea luminatul Gavriil, tăinuitorul harului şi vestitorul cel cinstit al Fecioarei, Voievodul celor fără de trup, mai înainte bucurie vestind celor ce strigă: popoare prea înălţaţi pe Hristos în veci.

Stih: ***Sfinţilor Arhangheli şi toate Puterile cereşti, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Cetele îngerilor în multe feluri de chipuri văzându-le Iezechiel, mai înainte grăind, a propovăduit. Întru care Serafimii cei cu câte şase aripi stau înainte şi Heruvimii cei cu ochi mulţi înconjurau, cu care împreună a văzut pe Arhanghelii cei prea luminaţi pe Hristos prea înălţându-L întru toţi vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Dumnezeu.

Cum că înfricoşătoare va să fie venirea judecăţii Tale, arătată făcând-o Daniil, mai înainte a grăit: că Scaunele s-au pus şi Cel vechi de zile a şezut şi mii de îngeri a adus, care stau înainte cu frică şi cu glasuri fără încetare strigau Sfintei Treimi întru toţi vecii.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Cuvântul, Cel de o Fiinţă cu Tatăl şi cu Duhul, de bunăvoie S-a arătat din Fecioară şi cu noi de un chip, neamestecând una întru alta cele ce sunt ale înfricoşătoarei uniri: că Unul Acelaşi întru amândoi se arată. În două firi şi într-un Ipostas, Chipului asemănării căruia ne închinăm acum.

Să lăudăm, să binecuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Catavasie: Pe tinerii cei bine credincioşi, în cuptor, naşterea Născătoarei de Dumnezeu i-a mântuit, atunci fiind închipuită, iar acum plinită pe toată lumea ridică să-Ţi cânte Ţie: pe Domnul, lucrurile, lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi pe Dânsul întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: Cu adevărat, Născătoare de Dumnezeu, te mărturisim pe tine Fecioară curată, noi cei izbăviţi prin tine, slăvindu-te cu Cetele fără de trup.

Stih: ***Sfinţilor Arhangheli şi toate Puterile cereşti, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Celor ce sunt bolnavi şi celor ce umblă pe apă şi celor din nevoi, ajutători spre mântuire v-aţi arătat, mai marii celor fără de trup, Arhanghelilor Mihail şi Gavriil.

Stih: ***Sfinţilor Arhangheli şi toate Puterile cereşti, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Împreună cu Cetele Heruvimilor şi ale Scaunelor dănţuind, ca un Voievod al îngerilor şi tăinuitor al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi Mântuitorului, Arhanghele Mihail.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Ca nişte păzitori ai lumii şi ai Bisericii şi mai marii Cetelor Puterilor celor de sus, rugaţi-vă pentru noi Mântuitorului.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Cu un glas, de Dumnezeu Născătoare, pe tine te prea mărim: că din patimi şi din primejdii ne izbăveşti pe noi şi rugăciunile noastre spre cele bune le plineşti.

Catavasie: Tot neamul pământesc să salte, cu Duhul fiind luminat; şi să prăznuiască firea minţilor celor fără de trup, cinstind sfânta prăznuire a Maicii lui Dumnezeu şi să cânte: Bucură-te, prea fericită, Născătoare de Dumnezeu, curată, pururea Fecioară.

Sedelna, glasul al 4-lea:

Podobie: Arătatu-Te-ai astăzi lumii şi Lumina Ta, Doamne s-a însemnat peste noi care cu cunoştinţă Te lăudăm, venit-ai şi Te-ai arătat, Lumina cea neapropiată.

Sfintelor cete ale celor fără de trup, care cântaţi lui Dumnezeu, cu gânditoare limbile voastre neîncetat, laudă, rugaţi-vă pentru noi cei greşiţi.

Sedelna, glasul al 8-lea:

Podobie: Porunca cea cu taină luând-o întru cunoştinţă, cel fără de trup, în casa lui Iosif degrab a stătut înainte, zicând celei ce nu ştia de nuntă: Cel ce a plecat cu pogorârea cerurile încape, fără schimbare, tot întru tine. Pe care şi văzându-L în pântecele Tău, luând chip de rob, mă spăimântez a striga către tine: Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară.

Cetele celor fără de trup dorind a le lăuda noi cei de pe pământ, să urmăm cât se poate a lor sfinţenie, omorându-ne toate mădularele trupului, rugându-i, ca pe nişte apărători şi păzitori, să ne izbăvească de toată înşelăciunea nevăzutului vrăjmaş pe noi, cei ce îi lăudăm pe dânşii, ca să aflăm milă.

Sedelna Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul al 8-lea:

Podobie: Porunca cea cu taină luând-o întru cunoştinţă, cel fără de trup, în casa lui Iosif degrab a stătut înainte, zicând celei ce nu ştia de nuntă: Cel ce a plecat cu pogorârea cerurile încape, fără schimbare, tot întru tine. Pe care şi văzându-L în pântecele Tău, luând chip de rob, mă spăimântez a striga către tine: Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară.

Mulţumim ţie pururea, Născătoare de Dumnezeu şi te mărim pe tine, curată şi ne închinăm ţie, lăudând pe Cel Născut al tău, ceea ce eşti plină de har, strigând neîncetat: miluieşte-ne pe noi, Fecioară prea milostivă, ca o bună şi de la demoni ne scoate şi din răspunsul cel înfricoşător la ceasul întrebării, ca să nu ne ruşinăm noi, robii tăi.

Canon de mângâiere către Sfinţii Arhangheli Mihail şi Gavriil (cu partitură)

Canon de mângâiere către Sfinţii Arhangheli Mihail şi Gavriil (cu partitură):

https://www.academia.edu/109002754/Canon_de_m%C3%A2ng%C3%A2iere_c%C4%83tre_Sfin%C5%A3ii_Arhangheli_Mihail_%C5%9Fi_Gavriil_cu_partitur%C4%83_

https://archive.org/details/canon-de-mangaiere_202311

***

Acatistul Sfinţilor Arhangheli Mihail şi Gavriil cu canon

[Preotul: face obişnuitul început, zicând: Binecuvântat este Dumnezeul nostru.]

Citeţul: Amin. Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!

Rugăciunile începătoare:

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Doamne, miluieşte ! *(de 12 ori)*

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Veniţi să ne închinăm Împăratului nostru Dumnezeu.
Veniţi să ne închinăm şi să cădem la Hristos Împăratul nostru Dumnezeu.
Veniţi să ne închinăm şi să cădem la însuşi Hristos Împăratul şi Dumnezeul nostru.

Apoi: **Psalmul 142**

1. Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea, întru credincioşia Ta, auzi-mă, întru dreptatea Ta.
2. Să nu intri la judecată cu robul Tău, că nimeni din cei vii nu-i drept înaintea Ta.
3. Vrăjmaşul prigoneşte sufletul meu şi viaţa mea o calcă în picioare; făcutu-m-a să locuiesc în întuneric ca morţii cei din veacuri.
4. Mâhnit e duhul în mine şi inima mea încremenită înlăuntrul meu.
5. Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult; cugetat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mâinilor Tale m-am gândit.
6. Întins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu ca un pământ însetoşat.
7. Degrab auzi-mă, Doamne, că a slăbit duhul meu. Nu-ţi întoarce faţa Ta de la mine, ca să nu mă asemăn celor ce se coboară în mormânt.
8. Fă să aud dimineaţa mila Ta, că la Tine îmi este nădejdea. Arată-mi calea pe care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu.
9. Scapă-mă de vrăjmaşii mei, că la Tine alerg, Doamne.
10. Învaţă-mă să fac voia Ta, că Tu eşti Dumnezeul meu. Duhul Tău cel bun să mă povăţuiască la pământul dreptăţii.

11. Pentru numele Tău, Doamne, dăruieşte-mi viaţă. Întru dreptatea Ta scoate din necaz sufletul meu.
12. Fă bunătate de stârpeşte pe vrăjmaşii mei şi pierde pe toţi cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.

Dumnezeu este Domnul şi S-a arătat nouă. Bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului. (de 3 ori), *apoi:*

Şi **Troparele** acestea, glas 4:

Mai-marilor Voievozi ai oştilor cereşti, rugămu-vă noi, nevrednicii, ca, prin rugă-ciunile voastre, să ne acoperiţi pe noi cu acoperământul aripilor slavei voastre celei netrupeşti, păzindu-ne pe noi, cei ce cădem cu de-adinsul şi strigăm: Izbăviţi-ne din nevoi, ca nişte mai-mari peste cetele Puterilor celor de sus. *(de 2 ori)*

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Taina cea din veac ascunsă şi de Îngeri neştiută, prin tine, Născătoare de Dumne-zeu, celor de pe pământ s-a arătat, Dumnezeu întru împreunare neamestecată întrupându-Se şi Crucea de bunăvoie pentru noi luând; prin care, înviind pe cel în-tâi-zidit, a mântuit din moarte sufletele noastre.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Psalmul 50
1. Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta
2. Şi după mulţimea îndurărilor Tale, şterge fărădelegea mea.
3. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea şi de păcatul meu mă curăţeşte.
4. Că fărădelegea mea eu o cunosc şi păcatul meu înaintea mea este pururea.
5. Ţie unuia am greşit şi rău înaintea Ta am făcut, aşa încât drept eşti Tu întru cuvintele Tale şi biruitor când vei judeca Tu.
6. Că iată întru fărădelegi m-am zămislit şi în păcate m-a născut maica mea.
7. Că iată adevărul ai iubit; cele nearătate şi cele ascunse ale înţelepciunii Tale mi-ai arătat mie.
8. Stropi-mă-vei cu isop şi mă voi curăţi; spăla-mă-vei şi mai vârtos decât zăpada mă voi albi.

9. Auzului meu vei da bucurie şi veselie; bucura-se-vor oasele mele cele smerite.
10. Întoarce faţa Ta de la păcatele mele şi toate fărădelegile mele şterge-le.
11. Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele.
12. Nu mă lepăda de la faţa Ta şi Duhul Tău cel sfânt nu-l lua de la mine.
13. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale şi cu duh stăpânitor mă întăreşte.
14. Învăţa-voi pe cei fărădelege căile Tale şi cei necredincioşi la Tine se vor întoarce.
15. Izbăveşte-mă de vărsarea de sânge, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.
16. Doamne, buzele mele vei deschide şi gura mea va vesti lauda Ta.
17. Că de ai fi voit jertfă, Ţi-aş fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi.
18. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit; inima înfrântă şi smerită Dumnezeu nu o va urgisi.
19. Fă bine, Doamne, întru bună voirea Ta, Sionului şi să se zidească zidurile Ierusalimului.
20. Atunci vei binevoi jertfa dreptăţii, prinosul şi arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viţei.

Canonul

facerea lui Ioan, monahul

Cântarea I

Irmos: Să cântăm Domnului, Celui ce a povăţuit pe norodul Său prin Marea Roşie, cântare de biruinţă, că S-a proslăvit.

Stih: ***Sfinţilor Arhangheli Mihail şi Gavriil, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Bucură-te, Gavriile, de taină vestitorule al Întrupării lui Dumnezeu, şi Mihaile, mai-marele cetelor celor fără de trup, care neîncetat strigaţi: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti, Dumnezeule, Atotţiitorule.

Stih: ***Sfinţilor Arhangheli Mihail şi Gavriil, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Voievozii Îngerilor, şi cei mai aleşi, şi căpeteniile cetelor cei luminaţi, pe Minţile cele fără de trup astăzi le ridică spre săvârşirea de praznic a pomenirii lor celei strălucite, cu care împreună se bucură oamenii, cântare Treimii aducând.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Să ne veselim împreună cu Îngerii noi, oamenii, duhovniceşte, întru bucurie; că Gavriil iarăşi acum binevesteşte unirea Bisericii şi surparea a tot eresul celui potrivnic, întru venirea pomenirii lor.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Născut-ai pe Cuvântul Tatălui - Cel ce mai presus de fire, Preacurată, întru tine S-a sălăşluit întru Duhul Sfânt - pe Cel ce este aşadar cu două firi şi cu două voiri într-un Ipostas neschimbat, al căruia şi chipul sărutăm.

Cântarea a 3-a

Irmos: Tu eşti întărirea celor ce aleargă la Tine, Doamne, Tu eşti lumina celor întunecaţi, şi pe Tine Te laudă duhul meu.

Stih: ***Sfinţilor Arhangheli Mihail şi Gavriil, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Îngerilor cea dintâi, şi, de la Treime, a doua Lumină te-ai arătat, Mihaile Voievodule, nouă, celor ce cu credinţă te lăudăm pe tine.

Stih: ***Sfinţilor Arhangheli Mihail şi Gavriil, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu raza dumnezeiescului dar, Gavriil prin credinţă a umplut tot pământul, propovăduind cea în trup a lui Dumnezeu pogorâre.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Împreunare pururea slăvită şi însoţire luminoasă fără materie, lumini dumnezeieşti, pe cei ce săvârşesc cu credinţă pomenirea voastră arătaţi-i.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Lăudat-a Isaia naşterea ta cea mai presus de minte, Curată; o laud şi eu, ca să do-bândesc curăţia aceluia.

Sedealna, glas 8:

Podobie: Porunca cea cu taină luând-o întru cunoştinţă, cel fără de trup, în casa lui Iosif degrab a stătut înainte, zicând celei ce nu ştia de nuntă: Cel ce a plecat cu pogorârea cerurile încape, fără schimbare, tot întru tine. Pe care şi văzându-L în pântecele Tău, luând chip de rob, mă spăimântez a striga către tine: Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară.

Cetele celor fără de trup dorind a le lăuda, noi, cei de pe pământ, să urmăm cât se poate a lor sfinţenie, omorându-ne toate mădularele trupului, rugându-i ca pe nişte apărători şi păzitori să ne izbăvească de toată înşelăciunea nevăzutului vrăjmaş pe noi, cei ce-i lăudăm pe dânşii, ca să aflăm milă.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Mulţumim ţie pururea, de Dumnezeu Născătoare, şi te slăvim pe tine, curată, şi ne închinăm ţie, lăudând pe Cel născut al tău, ceea ce eşti plină de dar, şi strigând neîncetat: ***Mântuieşte-ne pe noi, Fecioară prea-milostivă, ca o bună, şi de la draci ne scoate şi din răspunsul cel înfricoşat în ceasul întrebării, ca să nu ne ruşinăm noi, robii tăi.***

Cântarea a 4-a

Irmos: Tu eşti tăria mea, Doamne, Tu şi puterea mea; Tu -Dumnezeul meu; Tu - bucuria mea, Cel ce n-ai lăsat sânurile părinteşti, şi a noastră sărăcie ai cercetat-o. Pentru aceasta, cu proorocul Avacum, strig către Tine: Slavă puterii Tale, Iubito-rule de oameni.

Stih: ***Sfinţilor Arhangheli Mihail şi Gavriil, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

În Ierihon s-a arătat mai-marele Voievod al Puterilor, oştindu-se de demult Iisus al lui Navi, biruinţă făcând şi izbândind marele Mihail, Voievodul celor fără de trupuri; de la care luând putere, sluga Domnului prin armă robi a luat pe cei potrivnici.

Stih: ***Sfinţilor Arhangheli Mihail şi Gavriil, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Mai-marele Puterilor celor fără de trupuri oarecând s-a arătat, aducând bunele vestiri de fiu Zahariei preotului, marele Gavriil, dumnezeiescul cu adevărat Arhanghel. Pentru aceasta, născându-se Ioan, glasul Cuvântului, părintelui său glas i-a dat.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Bucură-se cu bucurie toate marginile astăzi, prăznuind cuvioasă pomenirea Arhanghelilor Tăi, Dumnezeule, a dumnezeiescului Mihail şi a lui Gavriil, de Dumnezeu înţelepţitul; împreună se bucură şi toată ceata îngerească, căci se mântuieşte lumea prin acoperământul lor.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Numai tu, una, curată ai fost şi după Naştere; numai tu te-ai arătat, fără de bărbat, cu lapte hrănind pe Cuvântul cel adevărat al Tatălui, care prin Duhul Sfânt a luat chip de rob precum suntem noi, Fecioară de Dumnezeu Născătoare, pe care Îl lău-dăm, cinstind dumnezeiasca asemănare a chipului Lui.

Cântarea a 5-a

Irmos: Pentru ce m-ai lepădat de la faţa Ta, Cela ce ce eşti Lumină neapusă, şi m-a acoperit întunericul cel străin pe mine, ticălosul? Ci mă întoarce şi, la lumina poruncilor Tale, îndreptează căile mele, rogu-mă.

Stih: ***Sfinţilor Arhangheli Mihail şi Gavriil, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Neplecându-se de demult minunilor lui Dumnezeu celor negrăite şi dumnezeieşti Valaam vrăjitorul, în răspântii Îngerul arătându-se asinului, înfricoşat l-a mustrat şi, cuvântător pe dobitoc arătându-l, cunoştinţa firii i-a schimbat.

Stih: ***Sfinţilor Arhangheli Mihail şi Gavriil, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Prins fiind Petru şi în temniţă rămânând, i s-a arătat Îngerul lui Dumnezeu, din mâinile lui Irod, şi din legături, şi din moarte izbăvindu-l. Pentru aceasta, veniţi toţi şi, ca pe nişte dumnezeieşti păzitori ai sufletelor, pe înţelepţii Arhangheli să-i cinstim.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Împerecherile războaielor, şi eresurile Bisericii, şi toate smintelile stricaţi-le voi, Îngeri, Arhangheli, dumnezeieşti Puteri ale lui Dumnezeu, cu rugăciunile voastre cele de-a pururea către Dumnezeu, şi pe noi în pace ne păziţi.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

În două firi pe Tine, unul Dumnezeul făpturii, Te ştim, întru amândouă lucrările şi voile fiind neamestecat Fiul lui Dumnezeu, Cel ce ai luat trup din Fecioară, al căruia chip pe icoane îl cinstim.

Cântarea a 6-a

Irmos: Curăţeşte-mă, Mântuitorule, că multe sunt fărădelegile mele, şi mă ridică dintru adâncul răutăţilor, rogu-mă, căci către Tine am strigat, şi mă auzi, Dumnezeul mântuirii mele.

Stih: ***Sfinţilor Arhangheli Mihail şi Gavriil, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Pe cei fără de trupuri, pe cei fără de materie, ce sunt ca nişte foc, şi văpaie, şi lumină, din stricăciunea cea trupească mintea ridicându-ne, cu buze de lut, cu frică întru cântări să îi cinstim.

Stih: ***Sfinţilor Arhangheli Mihail şi Gavriil, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Potoliţi viforele patimilor, Arhangheli, şi alinaţi împreună cu acelea toate smintelile credinţei, Sfinţilor mai-mari Voievozi ai Treimii, cei ce sunteţi în chipul focului.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Arhanghelii lui Dumnezeu, căpeteniile celor fără de trupuri, cu folosirile voastre de tot eresul mântuiţi-ne pe noi, Mihaile Voievodule şi Gavriile, mai-marii oştilor.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Din pântecele celei neştiute de bărbat Te-ai arătat de bunăvoie întrupat, Cel ce eşti fără de trup ca un Dumnezeu, Hristoase, şi purtător de trup ca un om ai fost, al căruia chipul asemănării noi, credincioşii, îl cinstim.

[Icoase,după Alfaviton. Care se citesc în ziua praznicului dumnezeieştilor şi prea marilor Voievozi Mihail şi Gavriil. Facerea lui Ioan Evghenicul, Hartofilakos al Bisericii celei mari, şi fratele Sfântului Marcu al Efesului.]

Podobie: Apărătoare Doamnă, pentru biruinţă mulţumiri, izbăvindu-ne din nevoi, aducem ţie, Născătoare de Dumnezeu, noi, robii tăi. Ci ca ceea ce ai stăpânire nebiruită, izbăveşte-ne din toate nevoile, ca să strigăm ţie: Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară.

Condacul întâi

Pe Începătorii Îngerilor Treimii bine să îi cuvântăm, pe Mihail şi Gavriil, toţi iubitorii de praznice, care ne acoperim cu aripile amândorura şi din nevoile cele de multe feluri ne izbăvim, unul strigând: ***Bucură-te, slujitorule al Legii***, iar altul zicând: ***Bucură-te, Îngere al darului.***

Icosul întâi

Arhanghel Începător cetei Îngerilor celor fără de trup te-ai zidit de pricinuitorul tuturor, Dumnezeu, cu tăcere de minte închipuită, Mihaile, lumină cu adevărat a doua din Lumina cea dintâi. Pentru aceasta, veselindu-mă, laude de acest fel zic ţie:
Bucură-te, zidirea Minţii celei făcătoare de lume;
Bucură-te, vărsarea Luminii celei mai înainte de lumină;
Bucură-te, cel de foc, care stai aproape de Dumnezeire;
Bucură-te, slujitorule neostenit al Treimii;
Bucură-te, duh, cel după asemănarea lui Dumnezeu, înfocate nematerialnicule;
Bucură-te, al doilea între cei fără de moarte, lăudătorule al lui Dumnezeu;
Bucură-te, apărătorule al Cerului cel înfocat;
Bucură-te, începătorule al podoabei celei gândite;
Bucură-te, luminătorule al cetelor celor bine mulţumitoare;
Bucură-te, arzătorule al duhului celui nemulţumitor;
Bucură-te, prin care firea Îngerilor a stătut;
Bucură-te, prin care satana s-a surpat;
Bucură-te, slujitorule al Legii.

Condacul al 2-lea

Văzând pe îngerii cei nemulţumitori trufindu-se şi din Cerul cel înfocat căzând - o, dumnezeiescule Mihaile! - ca o mulţumitoare slugă stând, ai strigat: Să stăm bine şi să luăm aminte, cântând Treimii lauda: ***Aliluia.***

Icosul al 2-lea

Gavriile, al minţilor celor ascunse şi tainelor Celui Preaînalt te-ai arătat tăinuitor, arătând mai înainte cunoştinţa celor ce vor să fie şi bunele vestiri de bucurie oamenilor tâlcuind. Pentru aceasta mă sârguiesc cu dorinţă a cânta ţie cele de acest fel:

Bucură-te, văzătorule al Luminii celei neştiute;
Bucură-te, tăinuitorule al tainelor lui Dumnezeu;
Bucură-te, arătătorule de departe al ascunselor voinţe;
Bucură-te, vestitorul lui Dumnezeu de cele negrăite;
Bucură-te, că te străluceşti cu mintea în ştiinţa cea tăinuită;
Bucură-te, cel ce înveţi pe oameni aceasta întru lumină;
Bucură-te, slujitorule al dumnezeieştilor bune vestiri;
Bucură-te, proorocule al lucrurilor celor veselitoare;
Bucură-te, arătarea multelor neştiute;
Bucură-te, mai-nainte cunoştinţa multora ce vor să fie;
Bucură-te, prin care bucuria înlăuntru s-a adus;
Bucură-te, prin care întristarea afară s-a gonit;
Bucură-te, Îngere al darului.

Condacul al 3-lea

Lui Daniil proroocul, mai mult decât tuturor proorocilor, ai arătat taina cea străină a venirii lui Hristos celei înfricoşate şi a Iconomiei, prea mare Gavriile, şi pe acela l-ai înţelepţit cu bucurie a cânta lui Dumnezeu: ***Aliluia.***

Icosul al 3-lea

Fost-ai arătat având numele puterii lui Dumnezeu, Mihaile, dumnezeiască minte, puternic întru războaie pururea, şi pe Iacov întru luptă l-ai întărit, biruind el neamuri străine. Pentru aceasta puterea ta slăvesc:

Bucură-te, lucrătorule mai mult decât focul;
Bucură-te, mai ascuţitule decât văpaia;
Bucură-te, cel ce ai înecat oştile egiptenilor;
Bucură-te, cel ce ai biruit cetele hananeilor;
Bucură-te, că pe Moisi şi Aaron i-ai întărit;
Bucură-te, că pe Iisus al lui Navi îndrăzneţ l-ai făcut;
Bucură-te, cel ce deodată ai tăiat oştirea asirianilor;
Bucură-te, cel ce ai lovit pe Sion al amoreilor;
Bucură-te, pierzarea lui Og, împăratul Vasanului;
Bucură-te, păzirea mortului Moisi;

Bucură-te, prin care se pierd rău credincioşii;
Bucură-te, prin care se înalţă ortodocşii;
Bucură-te, slujitorule al Legii.

Condacul al 4-lea

Mihaile, începătorul Îngerilor, pleacă pe Dumnezeu cu solirile tale, întru fapte bune zilele noastre a vieţui noi, cei ce prea cinstit soborul tău din dor îl săvârşim; şi ne învredniceşte, viaţa mai bună dobândind, împreună cu tine lui Dumnezeu a cânta laudă: ***Aliluia.***

Icosul al 4-lea

Ivindu-te, ai venit de la Cel preaînalt, Gavriile, minte dumnezeiască, bunele vestiri ale bucuriei aducând către Ana şi Ioachim şi dezlegând sterpiciunea cea nenă-scătoare a acestora. Pentru aceea, veselindu-ne, ţie din credinţă strigăm:
Bucură-te, purtătorule de vestire a bunătăţilor;
Bucură-te, bucuria sterpilor, aducătorule de prunci;
Bucură-te, rodire dată de Dumnezeu celor neroditori;
Bucură-te, naştere plăcută lui Dumnezeu a celor fără de copii;
Bucură-te, că dumnezeiescului strămoş ai adus naştere cinstită;
Bucură-te, că dumnezeieştii strămoaşe pe a pântecului odraslă ai dat;
Bucură-te, cel ce legăturile nenaşterii de prunci le dezlegi;
Bucură-te, cel ce darul celor ce se nasc mai înainte îl vesteşti;
Bucură-te, lauda multor părinţi;
Bucură-te, mângâierea bunelor maici;
Bucură-te, prin care neamul oamenilor se înmulţeşte;
Bucură-te, prin care naşterea mai înainte se vesteşte;
Bucură-te, Îngere al darului.

Condacul al 5-lea

Născătoarea de Dumnezeu Maria, Doamna lumii, venind în biserica Domnului, te-ai trimis tu - o, Gavriile! - aducându-i cu sârguire hrană cerească; şi totdeauna sculând-o pe ea, lui Dumnezeu striga aşa: ***Aliluia.***

Icosul al 5-lea

Pe strămoşii cei ce de demult se rugau lui Dumnezeu, din multe rele i-ai izbăvit, Mihaile, şi norodului Iudeilor ai fost pururea înainte-mergător. Pentru aceasta, cele de acest fel grăiesc ţie:
Bucură-te, cel ce de junghiere pe Isaac l-ai izbăvit;
Bucură-te, cela ce pe Avraam de bucurie l-ai umbrit;
Bucură-te, răcorirea însetatului Ismail;
Bucură-te, străină mângâiere a Agarei celei ce plângea;
Bucură-te, stâlpul cel în chipul focului, care pe Israil povăţuiai;
Bucură-te, norul cel înaurit, care pe el în cale acopereai;

Bucură-te, că pe cele întâi-născute ale Evreilor ai păzit;
Bucură-te, că pe cele întâi-numite ale Egiptului ai omorât;
Bucură-te, lauda strălucită a Iudeilor;
Bucură-te, îngrădirea tare a Legii;
Bucură-te, că ai scos pe norod din Egipt;
Bucură-te, că pe dânsul la pământul bun l-ai adus;
Bucură-te, slujitorule al Legii.

Condacul al 6-lea

Când S-a pogorât în muntele Sinai marele Dumnezeu, vrând a da lege evreilor, prin slujirea ta şi mijlocirea, mare Mihaile, pe aceasta lui Moisi a grăit-o şi l-a învăţat a cânta aşa: ***Aliluia.***

Icosul al 6-lea

Lui Zaharia celui sfinţit, care cerea scăpare şi mântuire norodului oarecând în biserica lui Dumnezeu - o, Gavriile! - naşterea dumnezeiescului Înainte-mergător i-ai vestit. Pentru aceea, de bunele tale vestiri înspăimântându-mă, strig:
Bucură-te, cel ce ai vestit lucruri peste omenire;
Bucură-te, cel ce l-ai arătat pe Înger tatălui;
Bucură-te, veselitoare grăire Zahariei;
Bucură-te, dulce auzire a Elisavetei;
Bucură-te, că ai binevestit pe Botezătorul lui Hristos;
Bucură-te, că pe cel al doilea Ilie mai înainte l-ai propovăduit;
Bucură-te, propovăduitorul propovăduitorului pocăinţei;
Bucură-te, trâmbiţa cea bine-glăsuitoare a sfeşnicului Luminii;
Bucură-te, glăsuirea începăturii darului;
Bucură-te, vestirea zorilor zilei;
Bucură-te, semnul mântuirii oamenilor;
Bucură-te, temelia Împărăţiei Cerurilor;
Bucură-te, Îngere al darului.

Condacul al 7-lea

Mai înainte, vrând Dumnezeu-Cuvântul pentru noi a Se întrupa, ţie numai taina aceasta a încredinţat - o, Gavriile! - şi slujitor acesteia te-a ales pe tine, care socoteai minunea întru sine-ţi şi cântai aşa: ***Aliluia.***

Icosul al 7-lea

Numărul celor trei tineri de demult din văpaia cuptorului ai izbăvit, Mihaile Voievodule, arătându-te întru aceasta prea slăvit, şi luminat cu chipul, şi după asemănarea lui Dumnezeu, încât se spăimânta tiranul de minune. Pentru aceasta strig ţie:
Bucură-te, stingerea focului celui neobosit;
Bucură-te, suflarea văpăii celei pururea vii;

Bucură-te, izbăvirea feciorelnicilor tineri;
Bucură-te, păzirea trupurilor celor neîntinate;
Bucură-te, că tu ai înfricoşat cu a ta închipuire pe tiranul;
Bucură-te, că tu ai împuternicit pe Daniil proorocul;
Bucură-te, cel ce ai răpit pe Avacum proorocul;
Bucură-te, că în grabă la Babilon l-ai adus pe dânsul;
Bucură-te, biruinţa tare a lui Ghedeon în război;
Bucură-te, înfrângerea luminată al lui Madiam;
Bucură-te, prin care se întăresc împăraţii;
Bucură-te, prin care se înfricoşează tiranii;
Bucură-te, slujitorule al Legii.

Condacul al 8-lea

Străină minune văzând Valaam vrăjitorul şi, în urmă, David proorocul, la tine în grabă căzând - o, dumnezeiescule Mihaile! - s-au închinat ţie, unul cu frica legându-se, iar celălalt lui Dumnezeu strigând aşa: ***Aliluia.***

Icosul al 8-lea

Ostaş tot purtător de fulger, tot strălucit şi tot vesel, ai venit către cea plină de dar, Gavriile, bunele vestiri de bucurie aducând. Pentru aceasta, bucurându-mă, cu heretesire te heretisesc pe tine:
Bucură-te, propovăduitorule al bucuriei celei nesfârşite;
Bucură-te, tăietorule al blestemului celui de demult;
Bucură-te, ridicarea lui Adam celui căzut;
Bucură-te, mângâierea întristării Evei;
Bucură-te, înalt-tâlcuitorule al Întrupării Cuvântului;
Bucură-te, slăvite tăinuitorule al pogorârii lui Dumnezeu;
Bucură-te, cel ce, bucurându-te, celei pline de dar ai zis: «Bucură-te».
Bucură-te, cel ce cu «Bucură-te» toată întristarea ai dezlegat;
Bucură-te, stea, care pe Soare ai vestit;
Bucură-te. luminătorule, cel ce ai arătat Lumina cea neapropiată;
Bucură-te, prin care s-a luminat lumea;
Bucură-te, prin care s-a stricat întunericul;
Bucură-te, Îngere al darului.

Condacul al 9-lea

Păstorilor ce privegheau, Naşterea Mântuitorului ai vestit-o, Gavriile, bucurându-te, şi pe magi ca o stea luminoasă ai povăţuit spre închinăciunea Acestuia, şi pe toţi ai înţelepţit a cânta Celui născut aşa: ***Aliluia.***

Icosul al 9-lea

Râvnitor şi tare apărător Legământului celui nou te-ai arătat, Mihaile, purtătorule de lumină, şi al norodului credincioşilor creştini ajutător mare te cunoşti pururea, de multe nevoi izbăvindu-ne şi îndemnându-ne a cânta ţie:
Bucură-te, zidul norodului celui nou;
Bucură-te, tăria neamurilor celor după Hristos numite;
Bucură-te, cel ce ai izbăvit pe apostoli de multe ori;
Bucură-te, cel ce pe purtătorii de nevoinţe tari i-ai făcut;
Bucură-te, că pe Petru l-ai mântuit din legături şi din temniţă;
Bucură-te, că tu ai omorât pe Irod îndată;
Bucură-te, păzitorule al Bisericii nebiruite;
Bucură-te, securea cea cu două ascuţişuri asupra ereticilor;
Bucură-te, întărirea puternică a cuvioşilor;
Bucură-te, sprijinirea luminată a ierarhilor;
Bucură-te, prin care se lăţeşte credinţa;
Bucură-te, prin care se micşorează rătăcirea;
Bucură-te, slujitorule al Legii;

Condacul al 10-lea

Sfârşitul a toată lumea, Mihaile, făcându-se, trâmbiţa cea mai de pe urmă vei trâmbiţa, de care morţii din pământ, sculându-se, cu frică vor sta înaintea nematerialnicului Divan, strigând împreună cu tine cântare: ***Aliluia.***

Icosul al 10-lea

Totdeauna numele tău arată luminat - o, Gavriile! - purtătorule de lumină, înălţimea rânduielii tale; căci îndestulat fiind după chemarea Dumnezeu-Omului, cu cuviinţă slujitor vrednic te-ai arătat Cuvântului, Dumnezeu-Omului. Pentru aceea, îţi răsplătesc cu laude:
Bucură-te, prin care s-a învăţat logodnicul tăinuit;
Bucură-te, prin care Fecioara de dânsul s-a luat;
Bucură-te, cel ce ai chemat numele lui Iisus;
Bucură-te, cel ce ai vestit mântuirea lumii;
Bucură-te, că lui Iosif logodnicului i-ai făcut descoperire;
Bucură-te, că pe Iisus în Egipt L-ai scăpat;
Bucură-te, cel ce pe Hristos din Egipt înapoi L-ai chemat;
Bucură-te, cel ce în cetatea Nazaret a locui I-ai vestit;
Bucură-te, cel ce pe credincioşii Magi taina i-ai învăţat;
Bucură-te, că pe dânşii de Irod i-ai scăpat;
Bucură-te, prin care Iisus S-a păzit;
Bucură-te, prin care Irod s-a batjocorit;
Bucură-te, Îngere al darului.

Condacul al 11-lea

Asupra dumnezeieştii pietre a primitorului de Viaţă mormânt luminat şezând, Gavriile, şi ca fulgerul strălucind, Învierea lui Hristos ai binevestit femeilor: «Nu plângeţi» - strigând lor şi cântând cântarea: ***Aliluia.***

Icosul al 11-lea

Făclia lumii eşti, Mihaile Voievodule, strălucind minţile credincioşilor, şi povăţuindu-le către dumnezeiasca cunoştinţă, şi către mântuire luminând pe toţi, şi de răutatea vrăjmaşilor izbăvindu-i pe ei, care strigă:
Bucură-te, apărătorule al tuturor credincioşilor;
Bucură-te, făcătorule a feluri de minuni;
Bucură-te, necheltuită tămăduire bolnavilor;
Bucură-te, grabnică izbăvire robiţilor;
Bucură-te, că ai apărat pe a Dohiarului Mănăstire;
Bucură-te, că pe aceasta ai mântuit-o de a saracinilor năvălire;
Bucură-te, izbăvirea tânărului celui afundat;
Bucură-te, arătarea aurului celui ascuns;
Bucură-te, cel ce izvor de aghiasmă ai făcut să izvorască;
Bucură-te, cel ce săvârşeşti minuni prin apă;
Bucură-te, dumnezeiescule împodobitor al bisericii acesteia;
Bucură-te, ajutătorule al acestei mănăstiri;
Bucură-te, slujitorule al Legii;

Condacul al 12-lea

Dar dumnezeiesc dăruieşte celor ce săvârşesc cu dor soborul tău, Mihaile, şi celor ce te cheamă pe tine; întru ieşirea din viaţă ajutător arată-te şi mai ales păzeşte pe cei ce în mănăstirea ta aceasta strigă: ***Aliluia.***

Icosul al 12-lea

Psalmiceşte a cânta dumnezeieştii Întrupări prea cu întocmire veselitoare slavoslovii, de la tine - o, dumnezeiescule! - învăţându-ne, ţie cele de mulţumire cu dor cântăm şi - pe tine mărindu-te, ca pe un bun vestitor - aşa strigăm:
Bucură-te, bucuria celor scârbiţi;
Bucură-te, păzitorul celor dosădiţi;
Bucură-te, bogăţia săracilor cea nefurată;
Bucură-te, liman de mântuire înotătorilor pe mare;
Bucură-te, armă prea puternică a credincioşilor împăraţi;
Bucură-te, laudă prea slăvită a evlavioşilor preoţi;
Bucură-te, întăritorule al Mănăstirii Dohiarului;
Bucură-te, minunat chivernisitorule al corabiei acesteia;
Bucură-te, apărătorule al celor ce pe tine te cinstesc;
Bucură-te, prea-bunule, aducătorule al sufletelor ca de mireasă;
Bucură-te, cea de la Dumnezeu blagoslovenie a credincioşilor;
Bucură-te, bună povăţuire călugărilor;

Bucură-te, Îngere al darului.

Condacul al 13-lea (de 3 ori)
O, dumnezeieşti începători ai Îngerilor, Mihaile şi Gavriile, care staţi aproape de scaunul lui Dumnezeu, primind laudele acestea ale noastre ca pe banii văduvei, de gheenă izbăviţi-ne pe noi, ca împreună cu voi să cântăm: ***Aliluia.***

Apoi, iarăşi zicem:

Icosul întâi:
Arhanghel Începător cetei Îngerilor celor fără de trup te-ai zidit de pricinuitorul tuturor, Dumnezeu, cu tăcere de minte închipuită, Mihaile, lumină cu adevărat a doua din Lumina cea dintâi. Pentru aceasta, veselindu-mă, laude de acest fel zic ţie:
Bucură-te, zidirea Minţii celei făcătoare de lume;
Bucură-te, vărsarea Luminii celei mai înainte de lumină;
Bucură-te, cel de foc, care stai aproape de Dumnezeire;
Bucură-te, slujitorule neostenit al Treimii;
Bucură-te, duh, cel după asemănarea lui Dumnezeu, înfocate nematerialnicule;
Bucură-te, al doilea între cei fără de moarte, lăudătorule al lui Dumnezeu;
Bucură-te, apărătorule al Cerului cel înfocat;
Bucură-te, începătorule al podoabei celei gândite;
Bucură-te, luminătorule al cetelor celor bine-mulţumitoare;
Bucură-te, arzătorule al duhului celui nemulţumitor;
Bucură-te, prin care firea Îngerilor a stătut;
Bucură-te, prin care satana s-a surpat;
Bucură-te, slujitorule al Legii.

Condacul întâi
Pe Începătorii Îngerilor Treimii bine să îi cuvântăm, pe Mihail şi Gavriil, toţi iubitorii de praznice, care ne acoperim cu aripile amândorura şi din nevoile cele de multe feluri ne izbăvim, unul strigând: ***Bucură-te, slujitorule al Legii***, iar altul zicând: ***Bucură-te, Îngere al darului.***

Cântarea a 7-a

Irmos: Tinerii, cei ce au mers din Iudeea în Babilon oarecând, cu credinţa Treimii văpaia cuptorului au călcat-o, cântând: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Stih: ***Sfinţilor Arhangheli Mihail şi Gavriil, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu cetele celor fără de trupuri, şi noi, neamul omenesc veniţi să ne veselim întru această vestită zi, săvârşind pomenirea înţelepţilor Arhangheli ai lui Hristos, cântând: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti, Dumnezeul părinţilor noştri.

Stih: ***Sfinţilor Arhangheli Mihail şi Gavriil, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca nişte iubitori de străini, de demult Avraam, de Dumnezeu văzătorul, şi Lot slăvitul au ospătat pe Îngeri şi au aflat împărtăşire cu Îngerii, strigând: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti, Dumnezeul părinţilor noştri.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Lui Manoe viteazului şi lui Tovit prea înţeleptului s-au arătat Îngerii, răsplătindu-le nevoinţele vieţii după vrednicie; şi tinerilor ce erau în cuptorul cu foc, Îngerul oarecând le-a stins văpaia.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Toată firea noastră, din Fecioară ai purtat-o fără schimbare, Iisuse, cu firile îndoit şi cu un Ipostas; ca părinţii pe Tine ye mărturisim, al căruia şi chipul cu credinţă îl cinstim, zugrăvindu-Te.

Cântarea a 8-a

Irmos: De şapte ori, cuptorul, muncitorul haldeilor l-a ars nebuneşte cinstitorilor de Dumnezeu. Iar văzându-i pe aceştia cu putere mai bună mântuiţi de Făcătorul şi Mântuitorul, a strigat: Tineri, binecuvântaţi-L; preoţi, lăudaţi-L; noroade, prea înăl-ţaţi-L întru toţi vecii.

Stih: ***Sfinţilor Arhangheli Mihail şi Gavriil, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Mai-mare Îngerilor este Mihail Arhanghelul, dar se proslăveşte împreună cu dânsul mai luminat tăinuitorul darului şi vestitorul Fecioarei cel cinstit, Voievodul celor fără de trupuri după vrednicie, Gavriil, mai înainte bucurie vestind celor ce strigă: Noroade, prea înălţaţi pe Hristos în veci.

Stih: ***Sfinţilor Arhangheli Mihail şi Gavriil, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Cetele Îngerilor în multe feluri de chipuri văzându-le Iezechil, mai-nainte spunând a propovăduit; între care Serafimii cei cu câte şase aripi înainte stăteau şi

Heruvimii cei cu ochi mulţi înconjurau, cu care pe Arhanghelii cei prea luminaţi a văzut, pe Hristos slăvind întru toţi vecii.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Folositori tuturor arătându-vă, Mihaile cu Gavriil, cercetaţi pe cei ce, din dragoste, cinstesc întru tot prăznuită pomenirea voastră şi pe cei ce cântă cu credinţă mântui-ţi-i de toată înconjurarea.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Pe Cuvântul cel fără de început ai primit, Cel ce a voit firea mea a o înnoi, şi pe Acesta întrupat ai născut, Fecioară. Pentru aceasta pe tine, de Dumnezeu Născătoare, neîncetat te mărim.

Cântarea a 9-a

Irmos: Cu adevărat, Născătoare de Dumnezeu, te mărturisim pe tine Fecioară curată, noi, cei mântuiţi prin tine, cu Cetele celor fără de trupuri mărindu-te.

Stih: ***Sfinţilor Arhangheli Mihail şi Gavriil, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Celor ce bolesc, şi celor ce umblă pe ape, şi celor din nevoi, spre mântuire ajutători v-aţi arătat, mai-marii celor fără de trupuri, Mihaile şi Gavriile.

Stih: ***Sfinţilor Arhangheli Mihail şi Gavriil, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Împreună cu cetele Puterilor şi ale Scaunelor dănţuind, ca un Voievod al Îngerilor şi tăinuitor al lui Dumnezeu, Gavriile, roagă-te pentru noi Mântuitorului.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Ca nişte păzitori ai lumii şi ai Bisericii şi mai marii cetelor Puterilor celor de sus, pentru noi Mântuitorului rugaţi-vă.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Cu un glas, de Dumnezeu Născătoare, pe tine te slăvim, că din patimi şi din primejdii ne mântuieşti pe noi şi rugăciunile noastre întru cele bune le plineşti.

Luminânda

Podobie: Cu ucenicii să ne suim...

Stăpâniilor, Puterilor, Arhanghelilor, Îngerilor, Domniilor, Scaunelor şi Căpeteniilor, mai-mare de la Dumnezeu eşti pus, dumnezeiescule Voievod, Mihaile prea slăvite. Deci, stând înaintea scaunului celui nesuferit, acoperă, apără, păzeşte, mântuieşte pe toţi cei ce cu credinţă te cinstesc pe tine, folositorul lumii.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Mai cinstită eşti decât slăviţii Heruvimi şi înfricoşaţii Serafimi, prea lăudată, şi fără asemănare mai slăvită, şi decât toţi Sfinţii Îngeri mai sfântă, prea curată, că pe Ziditorul tuturor negrăit cu trup L-ai născut, de Dumnezeu Născătoare, pe care roagă-L să dăruiască robilor tăi izbăvire de greşeli.

La Laude

Stihirile pe 4, glas 1:

Podobie: Ceea ce eşti bucuria Cetelor cereşti şi pe pământ oamenilor, tare folositoare, prea curată Fecioară miluieşte-ne pe noi , cei ce scăpăm la tine; că nădejdile după Dumnezeu întru tine, Născătoare de Dumnezeu ne-am pus.

Ca pe un povăţuitor al cetelor cereşti şi al oamenilor celor de pe pământ tare folositor, păzitor şi izbăvitor, pe tine te lăudăm cu credinţă, Mihaile, mai-marele Voievod, rugându-ne să ne izbăveşti pe noi de toată durerea cea făcătoare de stricăciune. *(de 2 ori)*

Mai-marele cetelor dumnezeieştilor Puteri celor de sus astăzi cheamă cetele oamenilor, împreună cu Îngerii prăznuire luminată să facă, a Soborului lor celui dumnezeiesc, şi împreună să cânte lui Dumnezeu cântare întreit-sfîntă.

Sub acoperământul dumnezeieştilor tale aripi, pe noi, cei ce alergăm cu credinţă, Mihaile, dumnezeiască minte, păzeşte-ne şi ne acoperă în toată viaţa; şi în ceasul morţii, Arhanghele, tu fii ajutor milostiv nouă tuturor.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Unde umbreşte darul tău, Arhanghele, de acolo se goneşte puterea diavolului, că nu suferă să rabde lumina ta luceafărul cel căzut. Pentru aceasta te rugăm: Săgeţile lui cele de foc purtătoare, pornite asupra noastră, stinge-le cu mijlocirea ta, izbăvindu-ne pe noi de smintelile lui, vrednicule de laudă, Mihaile Arhanghele.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Fericimu-te pe tine, de Dumnezeu Născătoare Fecioară, şi te slăvim noi, credincioşii, după datorie, cetatea cea neclintită, zidul cel nesurpat, folositoarea cea tare şi scăparea sufletelor noastre.

Şi Otpustul.

Acatistul Sfântului Arhanghel Rafail

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul

Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat. Şi a înviat a treia zi după Scripturi .

Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede, Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

Condacul 1

Tainice Voievod al îngerescului Sobor, mai marele tămăduitorilor, călăuzitorul celor pribegi şi paznicul cununiilor, Sfinte Arhanghele Rafail, ca unuia ce întru mare cinste te afli în rânduiala cetelor celor de sus, din prea puţinul vredniciei noastre, cu nădăjduitorul glas al credinţei celei dreptmăritoare, cântare de laudă ţi-aducem ţie, zicând: ***Bucură-te, Rafaile, spaima lui Asmodeu, a toate vindecătorule!***

Icosul 1

Numărându-te între cei şapte sfinţi îngeri care poartă rugăciunile lumii dinaintea Celui-Preaînalt, şi voia dumnezeieştii mile plinind-o fără de preget, tu zoreşti, Rafaile, să dai ajutor celor năpăstuiţi. Drept care şi noi, nevrednicii, cunoscând împuternicirea lucrării tale, ca pe o lumină în noaptea scârbelor noastre te chemăm, şi glas înălţând, pe tine te fericim cu o cântare ca aceasta:
Bucură-te, aproapele luminii celei neînserate;
Bucură-te, purtătorul rugăciunilor la cer;
Bucură-te, braţul dumnezeieştii mile;
Bucură-te, cel de care demonii se tem;
Bucură-te, dezlegătorul legăturilor necurate;
Bucură-te, dreptate care nu mai osteneşti;
Bucură-te, Rafaile, spaima lui Asmodeu, a toate vindecătorule!

Condacul 2

Vai nouă, că suntem lesne cârtitori şi, în vălmăşagul necazurilor vieţii, în loc să zicem ca şi Iov: "Domnul a dat, Domnul a luat; fie numele Domnului binecuvântat!", noi cu gândul, cu vorba şi cu fapta ne smintim! De aceea, ferice de cei ce se învrednicesc să urmeze pilda drepţilor, care cu răbdarea se încing şi către cele de sus întorcându-se, cu glas de smerenie glăsuiesc: ***Aliluia!***

Icosul 2

Oarecând, strigând dreptul Tobit, cel cu ochii înceţoşati şi cu sufletul adânc întristat: "Doamne, adu-Ţi aminte de mine!", Dumnezeu te-a trimis pe tine, cerescule vindecător, să-l cercetezi în mâhnirea care-l cuprinsese şi să ridici albeaţa de pe ochii lui. Iar noi, astăzi, ca şi Tobit odinioară, nădejdea toată ne-o

punem întru Domnul şi pe tine te rugăm, du la El rugăciunile noastre şi adu dar izbăvitor celor ce cu credinţă îţi grăiesc ţie unele ca acestea:
Bucură-te, cel cu bun nume întru cei de sus;
Bucură-te, netrup înţelegător celor trupeşti;
Bucură-te, cuminecarea pământului cu cerul;
Bucură-te, cel în leac neîntrecut;
Bucură-te, alinătorul rănilor firii;
Bucură-te, care toată lipsa o plineşti;
Bucură-te, Rafaile, spaima lui Asmodeu, a toate vindecătorule!

Condacul 3

Cu Avraam ne-ai învăţat, Înalt Preamilostivule Doamne, că mult poate rugăciunea cea stăruitoare a dreptului. Pentru aceasta şi noi, însetând după dreptate, chiar dacă n-am atins măsura părinţilor din vechime şi pe poteca îngustă a sfinţeniei umblăm cu pas şovăitor, rugămu-ne Ţie ca să ne luminezi şi să ne întăreşti, şi vrednici să ne faci a cânta fără de osândă: ***Aliluia!***

Icosul 3

Bunul Tobit, cel ce dreptatea Domnului o păzea peste toate smintelile lui Israel şi morţii cei la răspântii lepădaţi după rânduială îi îngropa, înfruntând ameninţarea păgânei stăpâniri, s-a pomenit precum Iov încercat; ci zbătându-se el în orbie, ba fiind luat în râs şi de Ana, femeia lui, n-a lipsit a se ruga cu umilă stăruinţă. Drept care Domnul, auzind rugăciunea lui cea bine credincioasă, Arhanghel izbăvitor I-a trimis, tăinuit în chip omenesc, căruia şi noi se cuvine, cu un glas şi cu o inimă a-I cânta:
Bucură-te, cel de mai dinainte de stele;
Bucură-te, stăruitorule întru bunătatea dintâi;
Bucură-te, înveşmântatule în multă strălucire;
Bucură-te, floarea dumnezeiescului alai;
Bucură-te, scară a sfinţeniei rugătoare;
Bucură-te, punte între pământ şi cer;
Bucură-te, Rafaile, spaima lui Asmodeu, a toate vindecătorule!

Condacul 4

"Credinţa este chezăşia celor nădăjduite, "vădirea celor nevăzute", după cum apostolul ne învaţă. Şi de vom avea credinţă cât un bob de muştar, zice Domnul, munţii îi vom muta din loc şi copaci vom sădi în mare. Ci noi, râvnitori cu duhul întru credinţă, dar slabi din pricina cărnii, cu tatăl demonizatului să zicem: "Cred, Doamne; ajută necredinţei mele", iar Celui de trei ori Sfânt cu îngerii să-I cântăm: ***Aliluia!***

Icosul 4

Văzând bătrânul Tobit, cel tare în credinţă, câtă milă a făcut Dumnezeu cu el şi cu toată casa lui, s-a bucurat cu bucurie mare şi n-a întârziat să aducă Domnului cântare de laudă, zicând: "Binecuvântat este Dumnezeu cel veşnic viu şi binecuvântată este Împărăţia Lui... Bucură-Te şi Te veseleşte de fiii celor drepţi, căci aceia se vor aduna şi vor binecuvânta pe Domnul drepţilor". Dimpreună cu care şi noi să ne învrednicim a ne face Domnului slavoslovitori, iar solului Său cel cu blândeţe tămăduitor şi îndreptător a toată strâmbătatea, neîntârziat să-I grăim unele ca acestea:

Bucură-te, călcătorule peste luceferi;
Bucură-te, vâlvătaie a rugului celui nemistuit;
Bucură-te, sol purtător de dreptate;
Bucură-te, izvod al smereniei lucrătoare;
Bucură-te, prin care firea se primeneşte;
Bucură-te, prin care soroacele se vor vădi;
Bucură-te, Rafaile, spaima lui Asmodeu, a toate vindecătorule!

Condacul 5

Ca pe nişte fii risipitori ne ispitesc cărările lumii şi dulceţile ei cele deşarte, iar de mulţimea curselor şi rătăcirilor n-avem îndestulă putere şi pricepere de unii singuri să ne ferim, fiind noi de păcate slăbănogiţi. Ci iată că Dumnezeu cel în Treime închinat, Cârmuitorul întregii făpturi, călăuze îngereşti fără de preget ne-a rânduit nouă, celor ce nu pridídim a striga: ***Aliluia***

Icosul 5

Pornind la drum Tobie, cel necopt de ani, ca să facă voia părintelui său după trup şi să aducă înapoi argintul văzut al lumeştilor osteneli, Dumnezeu iarăşi te-a trimis pe tine, călăuzitorule întru dreptate, ca să-i stai lui alături în toată nevoia şi să-l înveţi pe el să descopere şi să preţuiască aurul cel nevăzut al darurilor dumnezeieşti, faţă cu care pălesc toate bogăţiile lumii. Deci şi noi, nedesăvârşiţi ca Tobie, dar străduindu-ne asemenea lui întru curăţia inimii, călăuză luminătoare rugămu-ne să te avem şi vrednici să fim a cânta cu rost de bucurie:

Bucură-te, vistiernicul duhovniceştilor comori;
Bucură-te, pecetea îndurărilor de sus;
Bucură-te, ocrotitorul bătrâneţelor celor neputincioase;
Bucură-te, îndrumătorul tinereţelor celor neştiutoare;
Bucură-te, întru care cărările se adună;
Bucură-te, întru care zările se smeresc;
Bucură-te, Rafaile, spaima lui Asmodeu, a toate vindecătorule!

Condacul 6

Ferice de cel ce îndrăzneşte întru Domnul, piatra cea din capul unghiului, de care toată teama izbindu-se se surpă, precum şi porţile iadului s-au surpat cândva! Urmând dară Biruitorului lumii, datu-ni-s-a ca lumea să o biruim şi noi

în numele Lui şi, dezlegaţi de toate legăturile vrăjmaşului, ca de nişte funii ale fricii celei puţin credincioase, întru slobozia duhului să putem striga: ***Aliluia!***

Icosul 6

Îngerul Domnului către Tobie a grăit, arătându-I-o pe Sara cea nefericită: "Nu te teme, căci ea este menită din veac pentru tine şi tu o vei mântui!". O, taină a dragostei de sus pogorâtoare! O, taină a nuntii de Dumnezeu pecetluită! O, taină a proniei dumnezeieşti care toată mintea o covârşeşte! Cum să întârziem noi a cădea dinaintea solului ceresc, ce o aşa de mare încredinţare ne aduce nouă despre rânduiala şi grija Întreitei Iubiri, şi cum nu am da glas credincioşiei noastre, cu aleasă simţire cântând:

Bucură-te, solul Sfatului celui de Taină;
Bucură-te, straja Răsăritului de sus;
Bucură-te, urgisitorul duhurilor necurate;
Bucură-te, starostele blagoslovitelor nuntiri;
Bucură-te, cel pururea gata de slujire;
Bucură-te, prin care casele se temeluiesc;
Bucură-te, Rafaile, spaima lui Asmodeu, a toate vindecătorule!

Condacul 7

Bine au nădăjduit cei din vechime, încredinţându-se Dumnezeului oştirilor, pe urmele părintelui Avraam, căruia credinţa "i s-a socotit lui ca dreptate"; dară noi, cei îndreptaţi şi răscumpăraţi prin sângele lui Hristos, părtaşi la tot harul şi la tot adevărul, cum oare am fi şovăitori în nădejdea noastră?! Şi cum n-am striga cu glas mare, laudă aducând Dumnezeului celui viu şi cu îngerii întrecându-ne a cânta: ***Aliluia!***

Icosul 7

A zis Tobie către Sara, în iatacul nunţii lor, unde cu nădejde curată au intrat, deşi acolo moartea de şapte ori biruise: "Scoală, soră să ne rugăm ca să ne miluiască Domnul!". Şi rugându-se a mărturisit: "Şi acum, Doamne, nu plăcerea o caut, luând
pe sora mea, ci o fac cu inimă curată. Binevoieşte deci a avea milă de ea şi de mine şi a ne duce împreună până la bătrâneţe". O, mult poate rugăciunea celui drept şi nădejdea celui curat cu inima! Ca şi pe Tobie cel de demult, călăuzeşte-ne şi povăţuieşte-ne, cerescule Voievod, în duhul dreptăţii, şi pe noi, cei ce-ţi cântăm ţie cu bună încredinţare:

Bucură-te, temelie nicicând clătinată;
Bucură-te, părtaşul celor nestricăcioase;
Bucură-te, de diavoli înlănţuitorule;
Bucură-te, călăuza celor înstrăinaţi;
Bucură-te, apusul a toată durerea;
Bucură-te, foc topitor de blesteme;

Bucură-te, Rafaile, spaima lui Asmodeu, a toate vindecătorule!

Condacul 8

Dintru început Domnul Dumnezeu bărbat şi femeie ne-a zidit, ca să nu fie omul singur şi să se înmulţească sămânţa chemării lui, umplând toată faţa pământului. Mare este taina aceasta, ca doi unul să se facă după suflet şi după trup, iar doimea cea în unime, firea plinind-o, mulţime să rodească, pentru ca într-un glas toată suflarea spre izvorul cel neîmpuţinat al bunătăţilor să strige: ***Aliluia!***

Icosul 8

Auzind rugăciunea bietei Sara, cea pe nedrept batjocorită de slujnicia tatălui ei, pentru că Asmodeu, vrăjmaşul nunţii, de şapte bărbaţi o văduvise până să-i cunoască, Dumnezeu la ea te-a trimis pe tine, paznicul cununiilor, să pui capăt deznădejdii ei şi binecuvântată însoţire să-I aduci. Iar noi astăzi, ca şi ea milelor de sus încredinţându-ne, te rugăm pe tine să alungi şi să legi în pustie tot duhul cel necurat, ca noi fără tulburare să-ţi grăim ţie unele ca acestea:
Bucură-te, întâistătător al cetelor dreptăţii;
Bucură-te, de care tremură toţi îngerii întunericului;
Bucură-te, vătaful tainelor dumnezeieşti;
Bucură-te, liman al nunţii neîntinate;
Bucură-te, prin care rănile se lecuiesc;
Bucură-te, căruia toată suflarea se încrede;
Bucură-te, Rafaile, spaima lui Asmodeu, a toate vindecătorule!

Condacul 9

Cel ce a dat, laolaltă cu pedeapsa cuvenită neascultării părinţilor noştri dintâi, vestea cea bună a izbăvirii noastre, zicând către şarpele cel de demult că duşmănie va pune între seminţia lui şi seminţia femeii, şi că din femeie se va naşte Mântuitor neamului omenesc, Acela, la rugăciunea Sarei celei greu încercate, biruitor de şarpe în ajutor i-a trimis. Iată de ce şi noi, auzind acestea, Părintelui îndurărilor nu ostenim a-I striga: ***Aliluia!***

Icosul 9

Precum odinioară Sara, soţia lui Avraam, la vremea bătrâneţelor ei, s-a făcut stearpă roditoare, prin mila Celui-Preaînalt, tot aşa şi Sara, fiica lui Raguel, de Asmodeu, duhul cel rău, amarnic urgisită, a căpătat, pentru răbdarea şi rugăciunile ei înfocate, fericită dezlegare de la Dumnezeul milelor, prin minunata mijlocire a celui căruia, ca unui Sfânt Voievod închinându-ne noi, păcătoşii, iarăşi şi iarăşi, cu glas mare îi cântăm:
Bucură-te, cel cu Mihail şi cu Gavriil lăudat;
Bucură-te, pârga îngereştii frumuseţi;
Bucură-te, biciuitorul puterilor iadului;
Bucură-te, sfârşitul a toată bântuirea;

Bucură-te, desăvârşita cerului tămadă;
Bucură-te, crainicul rugăciunii neîncetate;
Bucură-te, Rafaile, spaima lui Asmodeu, a toate vindecătorule!

Condacul 10

Iubirea se trece prin foc, dar rămâne nemistuită; în trup se pogoară, dar în înalt veşniceşte; pe Cruce se spânzură, dar stă morţii biruitoare. Iar noi chipul lui Dumnezeu în cugetul inimii purtându-L, asemănarea cu El în iubire ne-o lucrăm. De aceea, Celui ce este Iubire şi după Care toate se cer, ne cerem şi noi, în suflet şi-n trup deopotrivă, cu îngerii şi cu sfinţii duhovniceşte cântând: ***Aliluia!***

Icosul 10

Neprihănita Sara, cea menită din veac bunului Tobie, al cărui suflet s-a lipit de ea ca de o taină lui întregitoare, prin multe vămi a fost trecută, până s-a lămurit precum aurul şi întru iubire a izbândit. Aşa şi noi, îmbrăcându-ne în iubire ca într-o haină de mireasă şi încrezându-ne Mirelui ceresc, să stăm tari împotriva urzelilor diavolului, şi paznic de sus cerând cămării noastre la nuntă, la îngerescul sfat al aceluia să ne plecăm urechea sufletului, cu feciorelnică smerenie, şi ca unui crainic al veşniciei să-I cântăm:
Bucură-te, sfeşnic al luminii celei line;
Bucură-te, netrupescule de trupuri tămăduitor;
Bucură-te, cel încins în zalele iubirii;
Bucură-te, binecuvântarea cămărilor de nuntă;
Bucură-te, făgăduinţă în veci nemincinoasă;
Bucură-te, întru care darurile prisosesc;
Bucură-te, Rafaile, spaima lui Asmodeu, a toate vindecătorule!

Condacul 11

Mila Domnului şi Dumnezeului nostru nu cunoaşte margini, iubirea Lui peste toţi şi peste toate ca un cort se întinde, iar căile cele ascunse ale lucrării Lui - ce minte poate în de tot să le cuprindă? De cine ne vom teme, dară, când cu noi este Dumnezeu? Ascultaţi, neamuri, şi prea măriţi-L pe El, cu fără de numărul oştirilor celor de sus în toată vremea cântând: ***Aliluia!***

Icosul 11

Puterea şi mila lui Dumnezeu mărturisindu-le, trimisule fără de trup care în trup te-ai arătat, odinioară, ca un de mai înainte crainic al lui Hristos, le-ai vestit celor căzuţi cu faţa la pământ şi cuprinşi de o sfântă înfricoşare: "Nu vă temeţi! Pace veţi avea! Binecuvântaţi-L voi şi preaslăviţi-L pe Dumnezeu în veac!". Iar noi, ca şi aceia, căzând cu faţa la pământ şi aducând mulţămită şi slavă Celui ce îngerii Şi-I trimite din înalt, te fericim pe tine, pildă slujitoare, şi lăuntric străluminaţi, iară şi iară, îţi grăim ţie unele ca acestea:

Bucură-te, lamură a oştirilor întraripate;
Bucură-te, icoana dreptei asemănări;
Bucură-te, vestitorul păcii celei adevărate;
Bucură-te, povaţa celor dreptcredincioşi;
Bucură-te, zălog al cucernicei biruinţe;
Bucură-te, vrednicie pururea veghetoare;
Bucură-te, Rafaile, spaima lui Asmodeu, a toate vindecătorule!

Condacul 12
Dumnezeu, cu înţelepciunea Lui cea neajunsă, a rânduit în cer oştire slujitoare, miliarde de miliarde, şi toate cele văzute prin cele nevăzute tainic se păzesc. Cutremură-te, omule, şi măsură îngerească agoniseşte-ţi ţie, că Dumnezeu la desăvârşirea făpturii te-a chemat, ca înger nefiind, cu îngerii să te întreci, întru smerită ascultare, şi cu ei laolaltă să cânţi: ***Aliluia!***

Icosul 12
Sfântul Ioan Cuvântătorul de Dumnezeu, în minunată şi înfricoşată vedenie a celor de pe urmă, la ruperea celei de-a şaptea peceţi, văzut-a pe cei şapte îngeri care stau dinaintea lui Dumnezeu şi care au să sufle în trâmbiţele dreptăţii, aducând plinirea celor ce trebuie să fie. Deci şi noi, înfricoşându-ne până mai este vreme şi pocăindu-ne de păcatele noastre cele cu voie şi cele fără de voie, celui desăvârşit întru slujire, glas înălţând, să-I cântăm cu bună nădejde:
Bucură-te, care stai dinaintea Tronului Slavei;
Bucură-te, trâmbiţaşul milostivei Dreptăţi;
Bucură-te, alesul soroacelor dumnezeieşti;
Bucură-te, taină a zidirii celei nevăzute;
Bucură-te, celor văzute grabnic sprijinitor;
Bucură-te, în soborul celor asemenea ţie;
Bucură-te, Rafaile, spaima lui Asmodeu, a toate vindecătorule!

Condacul 13 (de trei ori)
O, Arhanghel cu întreit dar, care rănile ni le vindeci, care paşii ni-i îndrepţi, care cununiile ni le păzeşti, cercetează-ne la vremea nevoilor noastre, ca pe Tobit cel tare în credinţă tămăduindu-ne, ca pe Tobie cel cu bună nădejde călăuzindu-ne, ca pe Sara cea castă în iubire dezlegându-ne, şi cere pentru noi de la Mântuitorul Hristos iertarea păcatelor noastre şi cetăţenia Ierusalimului ceresc, unde laolaltă cu îngerii şi cu Sfinţii să ne învrednicim a cânta: ***Aliluia!***

Apoi se zic iarăşi:

Icosul 1
Numărându-te între cei şapte sfinţi îngeri care poartă rugăciunile lumii dinaintea Celui-Preaînalt, şi voia dumnezeieştii mile plinind-o fără de preget, tu zoreşti,

Rafaile, să dai ajutor celor năpăstuiţi. Drept care şi noi, nevrednicii, cunoscând împuternicirea lucrării tale, ca pe o lumină în noaptea scârbelor noastre te chemăm, şi glas înălţând, pe tine te fericim cu o cântare ca aceasta:
Bucură-te, aproapele luminii celei neînserate;
Bucură-te, purtătorul rugăciunilor la cer;
Bucură-te, braţul dumnezeieştii mile;
Bucură-te, cel de care demonii se tem;
Bucură-te, dezlegătorul legăturilor necurate;
Bucură-te, dreptate care nu mai osteneşti;
Bucură-te, Rafaile, spaima lui Asmodeu, a toate vindecătorule!

Condacul 1

Tainice Voievod al îngerescului Sobor, mai marele tămăduitorilor, călăuzitorul celor pribegi şi paznicul cununiilor, Sfinte Arhanghele Rafail, ca unuia ce întru mare cinste te afli în rânduiala cetelor celor de sus, din prea puţinul vredniciei noastre, cu nădăjduitorul glas al credinţei celei dreptmăritoare, cântare de laudă ţi-aducem ţie, zicând: ***Bucură-te, Rafaile, spaima lui Asmodeu, a toate vindecătorule!***

Rugăciune către Sfântul Arhanghel Rafail

Cu Preasfânta Născătoare de Dumnezeu, cu Soborul cel îngeresc şi cu ceata dreptmăritoare a Sfinţilor, auzind glasurile noastre îndelung rugătoare, înduplecă-te spre noi, Rafaile, Sfânt şi Înaripat Voievod, şi cercetându-ne îndeaproape, cu mulţimea harurilor anume încredinţate ţie, nu ne lipsi pe noi, nevrednicii, de puternicul tău ajutor, întru care cutezăm a nădăjdui; şi purtând

lamura rugăciunilor noastre dinaintea lui Hristos, Domnul vieţii şi al învierii, mijloceşte pentru noi, ca mila Lui asupra-ne să se pogoare în tot ceasul, plinind trebuinţele noastre sufleteşti şi trupeşti după voia înţelepciunii Lui, iar nu după cugetul nostru cel întinat.

Fie ca tot sufletul creştinesc aflat în boală sau în neputinţă, tulburat în casa sau în patul lui, călător pe uscat, pe apă sau prin văzduh, fiecare după nevoia pe care o poartă, să capete, prin îngereasca ta mijlocire, îndreptarea şi ocrotirea Domnului Dumnezeu, în ceasul de faţă şi în toată vremea vieţii lui, precum şi răspuns bun la Judecata cea înfricoşătoare, când şi tu de faţă vei fi, cu oştirile cele cereşti.

Nu ne măsura cu asprime, Sfinte Arhanghele Rafail, puţinătatea credinţei şi nedesăvârşirea cuvintelor, ci plineşte tu, dinaintea Tronului Slavei, cele de lipsă nouă, ca un ales între aleşi şi neamului oamenilor pururea sprijinitor. Şi pe milostivul Dumnezeu roagă-L, cu întreg Soborul Puterilor Cereşti celor fără de trup, ca mai presus de toate să ne dea nouă harul iubirii atotcuminecătoare şi buze vrednice a proslăvi, dimpreună cu corurile cele îngereşti, pe Tatăl, pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Treimea cea de o fiinţă şi nedespărţită, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Amin.

Altă rugăciune către paznicul cununiilor

Sfinte Arhanghel Rafail, biruitorul lui Asmodeu şi paznicul cununiilor, aripa ta ocrotitoare întinde-o peste mine şi peste casa mea, pune pe fugă răul care-mi dă târcoale, iar pe cele bune înlesneşte-mi-le mie, ca unul ce ai putere dinaintea lui Dumnezeu şi iubitoare milă pentru tot sufletul aflat în nevoie.

Cela ce rugăciunile le porţi dinaintea Tronului Slavei, poartă şi rugăciunea aceasta a mea şi mijloceşte pentru mine la Hristos, Domnul îndurărilor, ca să mă scape de necaz, de tulburare, de îndoială, de deznădejde, de toată slăbiciunea şi de toată neputinţa cea dinlăuntru sau cea din afară, să mă unească într-un duh de iubire şi de pace cu toţi cei apropiaţi mie, şi binecuvântarea Lui să fie peste casa mea, în ceasul acesta şi în toate zilele vieţii mele.

Aşa, Voievoade al Puterilor Cereşti, de veghea ta nu mă lipsi, şi de la mine nu te depărta, şi fii înţelegător nevredniciei mele, călăuzindu-mă spre îndreptare, dimpreună cu toţi ai mei, ca bucurându-se inima mea întru cele de sus, cu îngerii să cânte: Sfânt, Sfânt, Sfânt este Domnul Dumnezeul nostru; pline-s cerul şi pământul de mărirea Sa.

Amin.

Acatist de vindecare către Sfântul Arhanghel Rafail

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul

Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat. Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

Condacul 1

Voievod al Puterilor cereşti, călăuzitor şi mângâietor al neamului omenesc, Sfinte Arhanghel Rafail, ca unuia care stai înaintea tronului Împăratului Slavei, ţie aducem această umilă cântare de mulţumire. Cu puterea şi cu mila ta, din toate bolile şi suferinţele ne slobozeşti, vindecând rănile noastre sufleteşti şi trupeşti, iar noi, lăudându-te, strigăm ţie cu credinţă: ***Bucură-te, Sfinte Arhanghel Rafail, cel care ştergi lacrimile durerilor noastre!***

Icosul 1

Îngerii din Cer au fost chemaţi la porunca Domnului Atotcuprinzător să se alăture vitejiei tale şi împreună cu Sfinţii Arhangheli Mihail şi Gavriil să învingeţi oastea cea răzvrătită şi pe al ei conducător, alungându-i în genunea întunecată pentru veşnicie. Iar noi, încercând să înţelegem cu sufletul ceea ce mintea nu poate pricepe, cutremuraţi, cu frică şi cu bucurie strigăm unele ca acestea:
Bucură-te, în care străluceşte Lumina cea fără de vârstă;
Bucură-te, prin care vrăjmaşul a fost învins;
Bucură-te, prin care s-a dovedit Puterea;
Bucură-te, izbăvitorul nostru din cursele celui viclean;
Bucură-te, prin care s-a primenit pământul şi cerul s-a umplut de veselie;
Bucură-te, prin care s-a înfăptuit dreptatea Ziditorului;
Bucură-te, Sfinte Arhanghel Rafail, cel care ştergi lacrimile durerilor noastre!

Condacul al 2-lea

Văzând credincioşia şi râvna ta slujitoare, Cel Atotştiutor şi fără de început, ţi-a încredinţat spre pază şi învăţătură pe toţi aceia care vor să aducă alinare suferinţelor trupeşti ale făpturilor cu suflet, dându-ţi darul şi puterea de a vindeca orice rană sau boală. Lăudat fie în veac Domnul şi al Lui Sfânt Arhanghel, căci nu suntem singuri şi părăsiţi în ceasul durerilor noastre, străduindu-ne să cântăm cu guri omeneşti cântarea de slavă: ***Aliluia!***

Icosul al 2-lea

Ştim, Doamne, că patul de suferinţă şi tot felul de necazuri sunt o blândă mustrare pentru greşelile fără de număr pe care le înfăptuim în fiecare ceas, căci ne-am lepădat de Tine, iar acum rătăcim ca orbii în negură. Unde vom găsi lumina decât lângă Crucea dătătoare de viaţă pe care, răstignindu-Te, ai ridicat povara păcatului întregii omeniri? Cine să ne răcorească fierbinţeala şi să ne aline durerile, izvorând din ochii noştrii lacrimi de adevărată pocăinţă? De aceea, cu genunchii plecaţi în faţa sfintei tale icoane, Sfinte Arhanghel Rafail, grăim ţie unele ca acestea:

Bucură-te, acela ce ai darul de a vindeca orice boală, oricât ar fi de grea;
Bucură-te, mare ajutător şi rugător spre iertarea păcatelor noastre;
Bucură-te, cel ce stăruieşti pentru lungirea înspre pocăinţă a zilelor noastre;
Bucură-te, călăuzitorul şi îndrumătorul celor ce vor să găsească leacul vindecărilor noastre;
Bucură-te, că arăţi tainele ierburilor şi tuturor mineralelor folositoare în grabnica însănătoşire;
Bucură-te, când mulţumirile noastre se înalţă ca aurul tămâiei spre slava Sfintei Treimi;
Bucură-te, Sfinte Arhanghel Rafail, cel care ştergi lacrimile durerilor noastre!

Condacul al 3-lea

„Frica de Dumnezeu este începutul înţelepciunii”, rostea împăratul Solomon; dar noi în sminteală şi necurăţii de tot felul ne petrecem zilele şi nopţile, dând prilej de bucurie diavolilor care ne supun tuturor ispitelor, căci nu ştim să cântăm laolaltă cu îngerii: ***Aliluia!***

Icosul al 3-lea

Stăpână milostivă, mâinile tale împreunate cer milă şi îndurare de la Fiul tău şi Dumnezeul nostru, iar lacrimile tale ne spală sufletul de noroiul greşelilor; cu ştiinţă şi fără de ştiinţă îţi aducem ţie, cea plină de iubire, care ne înconjori cu blândeţea şi gingăşia ta, sub sfântul tău acoperământ. Iar pe tine, Arhanghele, cel ce ne poţi tămădui rănile sufleteşti şi trupeşti, cu durere şi cu umilinţă, te lăudăm cu unele ca acestea:

Bucură-te, că primeşti ajutor de la Aceea care a purtat în pântecele feciorelnic mântuirea neamului omenesc;
Bucură-te, cel ce i-ai însoţit spre ştiinţă pe Sfinţii Cosma şi Damian;
Bucură-te, de la care au primit învăţătură Sfinţii Chir şi Ioan, ca şi Sfântul mucenic Modest, spre alinarea celor ce nu se vaită cu glas omenesc;
Bucură-te, călăuzitorul paşilor şi îndreptătorul Sfântului mucenic Pantelimon, la moaştele căruia alergăm necontenit;
Bucură-te, cel ce ai dăruit-o şi pe cuvioasa Parascheva, ocrotitoare a ţării noastre, de la care şi azi primim vindecare;
Bucură-te, cel ce oricând îndrumi pe cei ce urmează calea medicinei, spre folosul semenilor lor;
Bucură-te, Sfinte Arhanghel Rafail, cel care ştergi lacrimile durerilor noastre!

Condacul al 4-lea

„În dar aţi luat, în dar să daţi”, a spus Domnul nostru Iisus Hristos, dându-le putere de sus ucenicilor Săi; iar cei ce ştiu că vindecarea este pe măsura credinţei, cu ochii plini de lumina speranţei privesc spre slava Bunului Dumnezeu, primind ajutor de la Sfinţii apostoli şi de la toţi Sfinţii vindecători, împreună cu cetele îngereşti cântând cântare de mulţumire: ***Aliluia!***

Icosul al 4-lea

În fundul prăpastiei unde m-a prăbuşit nebunia mea, plin de răni urât mirositoare şi cu sufletul ferecat, mi-am adus aminte de lucrul mâinilor Tale şi am plâns şi am strigat NumeleTău. Eu sunt oaia rătăcită care aleargă spre păstorul ei, eu sunt fiul care a risipit averea părintelui său, dar astăzi mă întorc la Tine. Primeşte-mă, Părinte, pune un nou început vieţii mele, iar Sfântul Arhanghel Rafail să mă acopere cu darul său şi pe mine, păcătosul, ca împreună cu cei miluiţi să putem striga aşa:
Bucură-te, cel ce nu te-ai depărtat de noi în ceasul plânsului şi amărăciunii noastre;
Bucură-te, cel ce ne-ai legat rănile sufleteşti, ungându-le cu mirul iertării;
Bucură-te, cel ce ne-ai curăţit mădularele putregăite cu ierburile şi seva pământului;
Bucură-te, cel ce te-ai ostenit veghindu-ne după boală ca să nu cădem iar în ispită;
Bucură-te, cel ce ne-ai scos din boala întunecimii şi ne-ai deschis ochii sufletului pentru a vedea cărarea;
Bucură-te, cel ce îngrijeşti să nu ne abatem nicicând din drumul care duce spre adevăr;
Bucură-te, Sfinte Arhanghel Rafail, cel care ştergi lacrimile durerilor noastre!

Condacul al 5-lea

Sfinte Arhanghel Rafail, ne rugăm ţie ca aceluia ce, străjuind tronul Celui de Necuprins, ai primit în paza ta şi lumina soarelui şi vântul serii care alungă arşiţa, îndepărtând seceta. Învaţă-ne pe noi, păcătoşii, să ne bucurăm de fiecare clipă ale acestei vieţi trecătoare, cântând laolaltă cu întreaga creaţie divină: ***Aliluia!***

Icosul al 5-lea

Ca puful de păpădie este viaţa omului şi ca nisipul mării sunt păcatele lui. Tinereţea se crede fără sfârşit, dar trece ca o clipă şi vine lunga vreme a plângerii şi a suferinţei. Sufletul plin de păcate, mintea o întunecă şi lasă boala să se cuibărească şi să muşte fără milă din trupul vlăguit de putere. De aceea ajutor cerem ţie, pentru ca, păzind comorile dăruite prin harul Sfântului Botez, să te lăudăm cu grăiri ca acestea:

Bucură-te, cel ce ne povăţuieşti în facerea de bine, spre folosul aproapelui nostru şi slava Bunului Dumnezeu;

Bucură-te, cel ce ne însoţeşti în căutarea florilor şi ierburilor tămăduitoare, ca şi a mineralelor vindecătoare dăruite de pământ;

Bucură-te, cel ce ne înveţi când şi cum să le folosim pe acestea pentru vindecarea feluritelor boli;

Bucură-te, cel ce ne ajuţi să luptăm împotriva diavolilor şi a supuşilor lor cu chip omenesc ce folosesc licori din ierburi ca să înnebunească simţurile;

Bucură-te, cel ce surpi lucrarea necurată prin care se rătăcesc minţile tinerilor, salvându-i din desfrânare şi pofte de tot felul;

Bucură-te, Sfinte Arhanghel Rafail, cel care ştergi lacrimile durerilor noastre!

Condacul al 6-lea

Prin marea grijă şi iubirea Treimii cea de o Fiinţă, am învăţat de la tine că boala trupului este lipsa îngrijirii sufletului, căci sufletul care este neiertător, nemilos, avar sau plin de egoism, trăieşte într-un trup în care inima şi toate cele dinlăuntru sunt ca o cămară plină de praf, dezordine şi murdărie. Ajută-ne să ne curăţim prin lacrimi de pocăinţă, pentru a nu fi asemeni mormintelor despre care vorbea Mântuitorul nostru, iar buzele noastre să rostească neîncetat cântare de umilinţă: ***Aliluia!***

Icosul al 6-lea

Binecuvântată este întreaga lucrare a Prea Sfintei Treimi şi binecuvântată este această ţară, cu munţii şi câmpiile ei, cu izvoarele şi pădurile în care Cel de Sus a aşezat flori şi ierburi felurite, cu marea şi vieţuitoarele ei; binecuvântat este acest pământ, în ale cărui măruntaie se găsesc săruri şi minerale după trebuinţă. Cu smerenie închinându-ne Celui ce le-a făurit, lăudăm pe cel ce le are în grija sa cu aceste cuvinte:

Bucură-te, cel care ne deschizi ochii şi inimile în a vedea durerile celui de lângă noi;
Bucură-te, cel ce nu îngădui răgaz până la deplina însănătoşire a celui căzut în su-ferinţă;
Bucură-te, cel ce ne întăreşti în a posti şi a veghea în rugăciune pentru cei bolnavi;
Bucură-te, cel ce ne înveţi să ne vindecăm mai întâi sufletul, iar mai apoi trupul;
Bucură-te, cel ce birui diavolul şi lucrările vrăjitoreşti făcute cu ierburi şi minerale spre uciderea înceată a trupului şi a sufletului;
Bucură-te, cel ce ne sfătuieşti să nu trecem pe lângă durere nepăsători, ajutor dând şi neaşteptând răsplată;
Bucură-te, Sfinte Arhanghel Rafail, cel care ştergi lacrimile durerilor noastre!

Condacul al 7-lea

Tu nu ai numai darul încetării oricărei boli a celor ce cu nădejde se roagă ţie, după Sfânta şi Preacurata Maică a Domnului Iisus Hristos, căci, ocrotindu-i pe vin-decătorii din lume şi din sihăstrie, ai în baza şi în grija ta şi pe călători şi pelerini, veghind asupra lor ca ispitele sau primejdiile să nu îi împiedice să dea cântare de mulţumire şi slavă: ***Aliluia!***

Icosul al 7-lea

Cei ce se pregătesc de drum aleargă cu credinţă la icoana ta, căci chipul tău atât de blând şi plin de bunătate, toiagul şi diadema de raze de pe fruntea ta îi umple de bucurie; de la noi toţi, călători vremelnici, primeşte aceste cuvinte umile de laudă:
Bucură-te, cel ce porţi toiagul drumeţului, învăţându-ne să păşim numai pe calea care duce spre mântuire;
Bucură-te, cel ce ne însoţeşti în peregrinările prin această viaţă trecătoare, dezvă-luindu-ne binele şi ferindu-ne de ispite;
Bucură-te, cel ce ne îndemni să mergem înainte, spre Lumina cea fără de mar-gini, păstrându-ne sănătoşi până la sfârşit;
Bucură-te, cel ce ne porţi pe aripile nevăzute, arătându-ne slava cea dumne-zeiască, aşa cum l-ai călăuzit pe părintele nostru Enoh;
Bucură-te, cel ce ne întorci fericiţi şi iluminaţi la casele noastre, spre a-L mărturisi pe Dumnezeu, la fel cum l-ai întors şi pe acela;
Bucură-te, cel ce veghezi ca drumul spre cele cereşti şi pământeşti să ne fie pe înţeles, învăţând să grăim Adevărul pentru semenii noştrii;
Bucură-te, Sfinte Arhanghel Rafail, cel care ştergi lacrimile durerilor noastre!

Condacul al 8-lea

„Adu-ţi aminte de mine şi caută spre mine şi nu mă pedepsi pentru păcatele mele şi pentru greşelile mele şi ale părinţilor mei, căci am păcătuit înaintea Ta” striga către cer, în orbirea lui trupească, Tobit, robul Tău. Iar tu, Sfinte Arhanghel Rafail, ai fost trimis din slava cerească pentru a-l sfătui pe fiul celui în suferinţă în drumurile lui, stăruind să cânte lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 8-lea

La chemarea tatălui său, Tobie a alergat şi, luând sfaturile folositoare pentru suflet, a pornit la vremea sorocită către Rageşul Midiei. Orice clipă ai fost lângă el, Sfinte Arhanghel Rafail, şi ca un înger păzitor l-ai ocrotit, vestindu-i vrerea Domnului, arătându-i cele ce au fost şi cele ce aveau să fie, pentru care auzi de la noi unele ca acestea:

Bucură-te, că Tobit a fost fără de păcat în faţa Celui de Sus, povăţuindu-l şi pe fiul său cum să urmeze Legea;

Bucură-te, că ai fost ales din Slava Tatălui Ceresc în a-l veghea pe Tobie, pentru a-i deschide ochii spre cele de sus şi cele de sub cer;

Bucură-te, că i-ai dat lui taina vindecării de demon prin arderea măruntaielor peş-telui prins;

Bucură-te, cel ce i-ai ales soţie din neamul lui Moise şi le-ai ocrotit căsătoria, ca nimic rău să nu li se întâmple;

Bucură-te, cel ce i-ai pregătit lui Tobie leacul pentru albeaţa ochilor tatălui său care, recăpătând vederea, a lăudat de îndată pe Dumnezeu cu toată casa lui;

Bucură-te, cela ce n-ai primit plată pentru îndelungată osteneala ta, învăţându-i pe toţi să binecuvânteze pe Stăpân, iar nu pe slujitor;

Bucură-te, Sfinte Arhanghel Rafail, cel care ştergi lacrimile durerilor noastre!

Condacul al 9-lea

Cine nu L-a cunoscut pe Dumnezeu singur şi nemângâiat îşi numără clipele, dar fericiţi în veac sunt cei ce cu credinţă se îndreaptă spre lumină, căci aceia se vor bucura de pacea Lui, iar ochii sufletuluu lor râzând veşnic se vor veseli. Binecuvântaţi cei ce Te iubesc, ei au învăţat să cânte împreună cu îngerii Tăi: ***Aliluia!***

Icosul al 9-lea

Naşterea Ta, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, vestită a fost celor umili şi sărmani prin îngerul trimis să aducă solie, iar slava Domnului a strălucit împre-jurul celor mici, înfricoşându-i şi umplându-i de mirare. Dar tu, ca un iubitor de oameni, Sfinte Arhanghel Rafail, ai binevestit bucuria mântuirii noastre, a tuturor, pentru care, cu sfială îndrăznim să cântăm ţie:

Bucură-te, cel ce lângă tronul Împăratului cu ochi nelumeşti te oglindeşti în slava cea de necuprins;

Bucură-te, cel ce te-ai înfăţişat mai înainte păstorilor, împreună cu oastea cerească taina cea de neînţeles a Naşterii Mielului vestind;
Bucură-te, că i-ai învăţat să cânte „Slavă întru cei de Sus lui Dumnezeu şi pe pământ pace”, luminându-le drumul spre ieslea din Betleem;
Bucură-te, că ai picurat roua speranţei în sufletul acelora şi astăzi încredere ne dai şi nouă cu solirile tale pe lângă Cel fără de Început;
Bucură-te, cel ce ai milă şi îndurare şi cu puterea vindecării aduci pace, sănătate şi bucurie poporului dreptcredincios;
Bucură-te, protector al tinerilor, far dumnezeiesc ce le ocroteşti viitorul, îndemnându-i la iubirea de semeni, căci „Milostenia izbăveşte de la moarte şi curăţă orice păcat”;
Bucură-te, Sfinte Arhanghel Rafail, cel care ştergi lacrimile durerilor noastre!

Condacul al 10-lea

Cum să găsim cuvintele care să poată descrie frumuseţea şi bunătatea darurilor tale, cel ce stai în veşnica lumină ascultând cetele serafimilor: „Sfânt, Sfânt, Sfânt”, ocrotindu-ne cu iubirea şi rugăciunile tale, domolind mânia ce cu dreptate se abate asupră-ne, cei ce L-am vândut pe mai puţin decât o sărutare şi care ne-am depărtat de cântarea cea de folos: ***Aliluia!***

Icosul al 10-lea

Se cutremură pământul de răutatea faptelor noastre, gândurile rele şi vorbele murdare se adună ca o grindină de smoală şi ucid tot ceea ce este mai pur în noi: scânteia divină pe care am primit-o în dar la naştere şi pe care n-am ştiut să o prefacem în candelă dogorind de dragostea pentru Dumnezeu. De aceea strigăm ţie, nădejdea noastră de iertare, unele ca acestea:
Bucură-te, păstrând viu în mintea noastră ceasul judecăţii şi îngrădeşte-ne cu frica de moarte;
Bucură-te, ajutorul nostru în a înfăptui oricând nu voia păcătoasă a minţii, ci Voia Celui ce ni te-a dăruit Înger păzitor;
Bucură-te, că nu ne laşi să rătăcim la răspântia dintre fiinţă şi nefiinţă;
Bucură-te, cel ce ne-ai plecat genunchii şi ai sângerat în noi balaurul cel groaznic al trufiei;
Bucură-te, cel ce ai dezlegat lacrimile părerilor de rău din ochii uscaţi de desfătarea plăcerilor lumeşti;
Bucură-te, cel ce ne iei de mână ca pe copii, luminându-ne în suferinţă ca să nu cădem în prăpastia deznădejdii;
Bucură-te, Sfinte Arhanghel Rafail, cel care ştergi lacrimile durerilor noastre!

Condacul al 11-lea

„Omul bun, din visteria cea bună a inimii sale scoate cele bune, pe când omul rău, din visteria cea rea a inimii lui scoate cele rele. Căci din prisosul inimii grăieşte gura lui. Poate orb pe orb să călăuzească? Nu vor cădea amândoi în groapă?” Dar pe mine ticălosul, cine m-a călăuzit? Am avut ochi şi nu am văzut, cu urechile nu am auzit, iar buzele mele mai lesne le-a fost să rostească minciuna decât a-I cânta lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 11-lea

Doamne, întru dreptate m-ai pedepsit, întru dreptate mi-ai luat vederea, ticălosul de mine, că nu am privit la durerea aproapelui meu; cu dreptate mi-ai luat auzul, căci surd am fost la strigătul fratelui meu. Ca Iov sunt însingurat, dar n-am curaj să Te chem, rănile şi bolile sapă în mine ca viermele în fructul cel copt, sunt ca o casă goală şi plină de păianjeni. Curăţă-mă, Sfinte Arhanghel Rafail, când cu ultima suflare şoptesc acestea:

Bucură-te, cel ce din slava Domnului ai coborât şi nu ţi-a fost scârbă de mine, cel plin de bube şi noroi;

Bucură-te, cel ce cu blândeţe m-ai întors din calea fărădelegilor mele, spunându-mi pas cu pas unde şi cum am greşit;

Bucură-te, cel ce mi-ai dăruit toiagul tău şi m-ai învăţat să lovesc capul şarpelui cel ispititor;

Bucură-te, că nu m-ai părăsit până la sfârşit şi tovarăş de drum plin de înţelepciune şi iubire mi-ai fost;

Bucură-te, că leacuri mi-ai dăruit, rănile mi-ai legat, speranţă sădind în mine şi sănătos m-ai redat Domnului meu;

Bucură-te, cel ce m-ai îndemnat să spovedesc păcatele şi neputinţa, spre dulcea mântuire a sufletului meu;

Bucură-te, Sfinte Arhanghel Rafail, cel care ştergi lacrimile durerilor noastre!

Condacul al 12-lea

Ziua este pe sfârşit, se apropie săcerătorul să culeagă spicele şi pleava să o arunce în foc; înserarea vine peste vie şi stăpânul va culege rodul, răsplătind lucrătorii. Şi glas se va auzi din Cer: „ştiu faptele tale, iată a lăsat înaintea ta o uşă deschisă, pe care nimeni nu poate să o închidă, fiindcă, deşi ai putere mică, tu ai păzit cuvântul Meu şi nu ai tăgăduit numele Meu”, cântând cu tot sufletul: ***Aliluia!***

Icosul al 12-lea

Înconjurat eşti, Doamne, Dumnezeul meu, de şapte Îngeri cu şapte trâmbiţe aşteptând semnul Mielului prin care va începe judecata cea de pe urmă, când cerurile se vor deschide pe cei drepţi primind, şi nimeni nu va mai flămânzi, nici înseta, căci Cel ce stă în mijlocul Tronului îi va paşte pe ei şi-i va duce la

izvoarele apelor vieţii. Atunci, dar mai ales acum, te implorăm Sfinte Arhanghel Rafail să ceri milă şi îndurare pentru noi, care te slăvim cu unele ca acestea:
Bucură-te, diamant de preţ care străluceşti în inelul ce-L străjuieşte pe Împăratul lumilor;
Bucură-te, cel ce ceri necontenit iertare şi lăsare de păcate pentru poporul drept credincios;
Bucură-te, cel ce nu vei zăbovi la chemarea Stăpânului, când satana şi cei care lucrează fărăgedelegea vor fi pedepsiţi;
Bucură-te, că se va şterge orice lacrimă şi moarte nu va mai fi, nici plângere, nici strigăt, nici durere;
Bucură-te, cel ce stăruieşti pentru tămăduirea neamurilor înspre iertarea lor şi a urmaşilor lor până la venirea acelor zile;
Bucură-te, Sfinte Arhanghel Rafail, cel care ştergi lacrimile durerilor noastre!

Condacul al 13-lea (de trei ori)
O, Sfinte Arhanghel Rafail, vezi durerea noastră, vezi pocăinţa şi neputinţa noastră! Primeşte această puţină rugăciune care spre lauda ta se aduce şi cere pentru noi de la Mântuitorul Hristos, iertare de păcate, sănătate, milă şi izbăvire de focul cel veşnic, pentru ca în lăcaşurile de lumină, laolaltă cu îngerii şi sfinţii să ne învrednicim să-I cântăm în veci: ***Aliluia!***

Apoi se citesc:

Icosul 1
Îngerii din Cer au fost chemaţi la porunca Domnului Atotcuprinzător să se alăture vitejiei tale şi împreună cu Sfinţii Arhangheli Mihail şi Gavriil să învingeţi oastea cea răzvrătită şi pe al ei conducător, alungându-i în genunea întunecată pentru veşnicie. Iar noi, încercând să înţelegem cu sufletul ceea ce mintea nu poate pricepe, cutremuraţi, cu frică şi cu bucurie strigăm unele ca acestea:
Bucură-te, în care străluceşte Lumina cea fără de vârstă;
Bucură-te, prin care vrăjmaşul a fost învins;
Bucură-te, prin care s-a dovedit Puterea;
Bucură-te, izbăvitorul nostru din cursele celui viclean;
Bucură-te, prin care s-a primenit pământul şi cerul s-a umplut de veselie;
Bucură-te, prin care s-a înfăptuit dreptatea Ziditorului;
Bucură-te, Sfinte Arhanghel Rafail, cel care ştergi lacrimile durerilor noastre!

Condacul 1
Voievod al Puterilor cereşti, călăuzitor şi mângâietor al neamului omenesc, Sfinte Arhanghel Rafail, ca unuia care stai înaintea tronului Împăratului Slavei,

ţie aducem această umilă cântare de mulţumire. Cu puterea şi cu mila ta, din toate bolile şi suferinţele ne slobozeşti, vindecând rănile noastre sufleteşti şi trupeşti, iar noi, lăudându-te, strigăm ţie cu credinţă: ***Bucură-te, Sfinte Arhanghel Rafail, cel care ştergi lacrimile durerilor noastre!***

Rugăciune către Mântuitorul Iisus Hristos din acatistul Sfântului Arhanghel Rafail

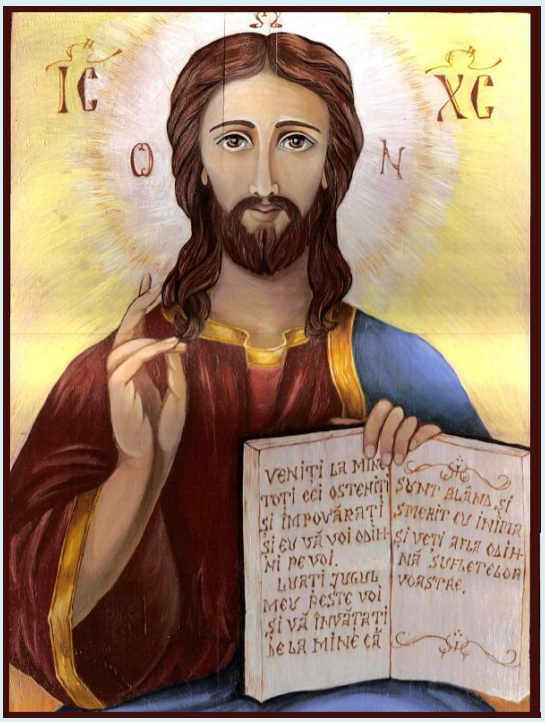

Rugăciune către Mântuitorul Iisus Hristos din acatistul Sfântului Arhanghel Rafail

https://www.academia.edu/44443991/Rug%C4%83ciune_c%C4%83tre_M%C3%A2ntuitorul_Iisus_Hristos_din_acatistul_Sf%C3%A2ntului_Arhanghel_Rafail

https://archive.org/details/sf.-arh.-rafael/Rug%C4%83ciune%20c%C4%83tre%20M%C3%A2ntuitorul.pdf

***

Am găsit acum câtva timp, această rugăciune către Mântuitorul Iisus Hristos, în acatistul Sfântului Arhanghel Rafail. Este o rugăciune frumoasă şi care mie m-i s-a părut un pic mai neîntâlnită, mai deosebită.

"Dacă nu Te-aş fi întâlnit, aş fi fost fără de păcat. Dar eu am umblat pe cărările Tale, alături de Tine. Te-am cunoscut îndeaproape şi ţi-am ascultat cuvântul.

O, glasul Tău atât de mângâietor făcea şi ciripitul păsărilor să înceteze, gazele se opreau pe firul ierbii, vântul adia lin şi până şi timpul stătea pe loc; mâinile Tale ridicate asupra noastră, binecuvântând întreaga fire, ochii Tăi luminoşi care revărsau râuri de speranţă, tristeţea Ta de neînţeles, Iisuse Hristoase, bunul meu Învăţător!

Cu mine ai împărţit bucata de pâine şi peştii, lângă mine ai închinat apa transformată în vin, început al Legii celei noi, cu mine Ţi-ai împărţit haina, cămaşa şi tot ce ai avut al meu a fost.

Mi-ai arătat cele ce nu cunoşteam şi mi-ai vegheat odihna, eu dormind ca un ticălos, iar Tu rugându-Te pentru mine cu lacrimi de sânge.

Din mine ai scos demonii ce mă ţineau legat în lanţuri când tuturor le era frică, mie mi-ai îndreptat mădularele şi m-ai ridicat din patul ce mă ţinea ţintuit; tină ai pus pe ochii mei orbi şi culorile lumii am văzut prin Tine, gura mea ai deschis-o şi ai dăruit cântarea îngerilor din cer auzului meu.

Pe mine m-ai redat mie însumi.

Şi eu m-am lepădat de Tine. În ceasul acela eu nu eram acolo. Nici n-am aflat de Învierea Ta.

Beat de fericirea de a fi fost întreg, am uitat de tot şi de toate. Şi călău m-am făcut, omorând binele în mine şi în fraţii mei, cărora le căutam mereu pricina. Şi avar m-am făcut, şi bârfitor şi mincinos şi nimic din ceea ce a fost rău nu mi-a fost ascuns mie, în desfrânarea puturoasă în care-mi petreceam zilele.

Dar oricâte averi aş fi avut, oricâte plăceri mi-aş fi îndeplinit, era mereu ceva ce lipsea şi nu-mi găseam mulţumirea.

Iar în noaptea vieţii mele, căci mort eram fără să ştiu, Arhanghelul Domnului Rafail, a fost trimis în casa desfătărilor mele şi cu glas de tunet a zis: Nebune, uite pe Cine ai părăsit!, apoi mi-a luat negura de pe ochii sufletului, deschizându-i înspre Slava Ta.

Atunci am strigat pământului: deschide-te şi acoperă-mă, că de nimic nu sunt vrednic!

Din pustiul care mă înconjoară, mărturisesc în faţa tuturor, Doamne, că eu sunt cel ce Te-a urmat şi apoi Te-a osândit fără vină; eu sunt cel ce Te-a trădat cu un sărut şi eu Te-am biciuit, însângerându-ţi Trupul. Coroană de spini Ţi-am aşezat pe frunte şi mâna mea a bătut piroanele. Eu Te-am răstignit, Dumnezeul meu, cu nemernicia mea, cu uitarea şi cu neiubirea mea.

Am cerut îngerului să deschidă cerurile şi ploaie de foc să cadă peste mine, să ridice munţii şi să-i prăvălească peste ticăloşenia mea, să adune apele puhoaie şi să se reverse peste suflarea mea de otravă.

Ca mielul hăituit de lup alergam fără să găsesc scăpare, până când m-am prăbuşit, iar părerile de rău m-au preschimbat în râuri de lacrimi şi am aflat că în tot acest timp ceea ce mi-a lipsit a fost chipul Tău în mine.

Şi am văzut Lumina.

Timpul se scurge, mă arde blând şi necontenit dorul tău de tine, Iisuse Hristoase, dulcele meu Mântuitor. Aşezat pentru totdeauna lângă Crucea împodobită cu ghirlande de trandafiri roşii ca sângele pe care L-ai vărsat şi pentru mine, Te mărturisesc laolaltă cu vameşul, desfrânata şi tâlharul, chemându-te în ajutor.

Sfinte Arhanghel Rafail, cu puterea ta, cere milă şi îndurare pentru mine cel ce m-am întors, şi roagă-l ca atunci când uşa strâmtă se va închide, eu să fiu ultimul care-i va fi trecut pragul şi ca atâţia rătăciţi care au regăsit Calea, să aud şi eu "iertate-ţi sunt păcatele", întru Slava veşnică a Celui fără de Început al nostru Părinte, al Fiului Său Unuia Născut şi Mângâietorului Duh dătător de viaţă, în vecii vecilor.

Amin"

Rugăciune către Sfântul Arhanghel Rafael

Stând înaintea tronului Celui Preaînalt, aduci pentru toată lumea tămâia rugăciunii, ca unul ce iei în auzul îngereştilor urechi suspinurile celor de pe patul de suferinţă, cererile smerite ale călătorilor şi rugile fierbinţi ale celor ce se gătesc spre mergerea pe calea căsătoriei.

Auzi-ne şi pe noi, cei ce neîncetat avem sufletele tulburate de viforul ispitelor lumeşti şi trupurile pecetluite de nenumărate dureri. Cu focul rugăciunii tale arde spinii patimilor din pământul părăsit de lucrare al inimilor noastre. Întăreşte mintea noastră pe piatra credinţei în Hristos, Cel ce pentru noi S-a răstignit şi cu curgerea sângelui Său cel scump a oprit curgerea păcatelor noastre şi ne-a scos pe noi din râul fărădelegilor.

Cu ploaia darurilor Stăpânului trimise din norii rugăciunii tale adapă pământul însetat al inimii noastre, ca să aducă roade bogate de mântuire. Stând în hora îngerească şi aducând cântarea întreit sfântă, adu-ţi aminte şi de noi, cei ce cu gândurile dănţuim în hora patimilor.

Cu doctoria rugăciunii tale întăreşte trupurile noastre gârbovite de neputinţe multe şi păzeşte intrările şi ieşirile noastre cu sabia rugăciunii tale, nimicind pe vrăjmaşii nevăzuţi care caută să ne împiedice pe calea vieţii.

Pe cei ce şi-au ales legătura cununiei îi păzeşte întru vieţuire mântuitoare şi îndreptează zborul gândurilor tuturor spre cămările cereşti, acolo unde Mirele

Hristos se face răsplătitor nevoinţelor celor ce cu inima curată se ostenesc să lucreze pământul mântuirii.

Nu te depărta de sufletele noastre în necazuri şi nevoi, ci ca un grabnic apărător al creştinilor sub scutul rugăciunilor tale ne păzeşte de toate săgeţile protivnicului vrăjmaş, ca să-ţi aducem laudă de mulţumire:

Bucură-te, Sfinte Arhanghele Rafaile, cununa credincioşilor, cercetează cu milostivire sufletele şi trupurile noastre, revărsând mila cea bogată a Mântuitorului Hristos peste rănile pătimirilor noastre !

Amin!

Rugăciune către Sfântul Arhanghel Rafael

Sfinte Rafael, trimis de Dumnezeu ca să aduci alinare şi vindecare celor bolnavi, care şi-au pus sănătatea în primejdie pentru a împlini voinţa lui Dumnezeu, te rugăm, mijloceşte-ne de la bunul Dumnezeu harul de a veni şi noi în ajutorul semenilor noştri bolnavi şi îndureraţi, iar când ne aflăm în suferinţă să avem răbdare şi încredere în bunătatea nesfârşită a lui Dumnezeu.

Înalţă rugăciunea noastră spre tronul său sfânt, ca fumul de tămâie plăcut mirositor.
Ajută-i pe cei tineri să întemeieze o familie bună şi întăreşte legătura dragostei şi a păcii în familiile dezbinate.

Amin.

Acatistul Sfântului Arhanghel Varahiil (8 noiembrie)

Varahiil înseamnă „Binecuvântare sau binecuvântări de la Dumnezeu”.

 # traducere din limba rusă

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul

Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.

Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri
Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat. Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

Condacul 1

Ales de Atotmilostivul nostru Creator din nenumăratele armate îngereşti pentru slujirea şi binecuvântarea tuturor copiilor pământești ai Tatălui Ceresc, slăvite Arhanghel al lui Dumnezeu, Varahiil, acceptă cu milă imnurile noastre, care ţi se cântă acum, aprinde în inimile noastre flacăra dragostei pentru Domnul și pentru aproapele nostru şi învaţă-ne ca în bucurie, dragoste și speranță, să te mărim: ***Bucură-te, Sfinte Arhanghel Varahiil, strălucind şi cu iubire și milă, aducând binecuvântarea lui Dumnezeu pentru noi!***

Icosul 1

Cetele îngereşti nenumărate, împreună cu tine, slăvite Arhanghel Varahiil, Îi cântă imnuri de slavă Creatorului lumilor, tu fiind unul dintre cei 7 Arhangheli care ridică rugăciunile evlavioase ale credincioșilor către Atotputernicul Dumnezeu, înaintea scaunului de domnie al PreaSfintei Treimi, în faţa milostivirii Sale. Iar noi, ca nişte fii păcătoşi ai Lui, ne închinăm în fața ta şi strigăm către tine:
Bucură-te, că ne trimiti pace și bucurie în Domnul;
Bucură-te, că deschizi gura noastră spre lauda lui Dumnezeu;
Bucură-te, că aduci mintea noastră la gândirea lui Dumnezeu;
Bucură-te, că ne protejezi glorios de deșertăciune și sărăcie;
Bucură-te, că în ceasul durerii, ne întăreşti miraculos;
Bucură-te, că în timpul bucuriei, ne înveţi să Îi mulțumim Creatorului;
Bucură-te, că ne ajuţi să avem râvnă în treburile pământești;
Bucură-te, că ne călăuzești cărările spre Lăcaşurile cerești;
Bucură-te, Sfinte Arhanghel Varahiil, strălucind şi cu iubire și milă, aducând binecuvântarea lui Dumnezeu pentru noi!

Condacul 2

Ai văzut primele zile de naștere a lumii noastre, Sfinte Arhanghel Varahiil, când Atotputernicul Dumnezeu a creat toate lucrurile cu Cuvântul Său, de la ine-

existență la existența corpurilor cerești, a oceanelor, a diferitelor animale și a primilor oameni creați și împreună cu toate cetele îngereşti, I-ai cântat Domnului: ***Aliluia!***

Icosul 2

Știind că Domnul și Creatorul nostru este bun, te-ai stabilit în dragoste și ascultare față de El, atotslăvitule Arhanghel Varahiil și împreună cu Arhanghelul Mihail, v-aţi ridicat împotriva îngerului căzut și l-aţi aruncat în întuneric. Ne rugăm către tine, noi, care suntem slabi, prin natura noastră şi prin faptele noastre păcătoase, ca să ne întăreşti în credinţa față de Dumnezeu și împlinirea poruncilor Sale, ca să te mărim pe tine, mijlocitorul nostru ceresc:
Bucură-te, că ne întorci privirea către vederea providenței lui Dumnezeu;
Bucură-te, eliberându-ne de rătăcirea din întunericul păcatului;
Bucură-te, întărind voința noastră slabă, dându-ne adevărata înflăcărare;
Bucură-te, că ne înveți să izbăvim ispitele și poticnirile;
Bucură-te, că ne călăuzești pe calea lui Dumnezeu;
Bucură-te, că ne izbăveşti de demoni, de ispite și de înşelare;
Bucură-te, cel ce alungi îndoielile celor care sunt rătăciți de adevărul lui Hristos;
Bucură-te, cel care ne înveţi în virtutea creșterii duhovnicești;
Bucură-te, Sfinte Arhanghel Varahiil, strălucind şi cu iubire și milă, aducând binecuvântarea lui Dumnezeu pentru noi!

Condacul 3

Prin puterea și harul lui Dumnezeu ai fost ales în slujirea PreaSfintei Treimi, înțelepte Varahiil, pentru că te-ai luptat ca să alungi ispititorul. Ne rugăm ţie: întăreşte-ne în credinţa față de Domnul și față de poruncile Lui, ca împreună cu tine, să-I cântăm pentru totdeauna: ***Aliluia!***

Icosul 3

Tu aduci bucurie din cer, binecuvântat Arhanghel Varahiil, lucru de neînțeles pentru mintea celor născuți pe pământ și de nespus în grai omenesc, trăind cu Îngerii credincioși, în dragoste pentru Domnul, împreună cu toţi Sfinţii şi Sfintele și cu toată oastea celor drepți mântuiți, care Îl slăvesc pe Tatăl nostru. Tu te închini slavei Sfintei Treimi, dar nu ne uita nici pe noi în rugăciunile tale atotputernice. Din acest motiv, îți cântăm cu speranță și dragoste:
Bucură-te, că împreună cu Serafimii te înflăcărezi cu dragoste pentru Atotputernicul;
Bucură-te, că împreună cu Heruvimii, slăviţi mereu înțelepciunea lui Dumnezeu;
Bucură-te, stând pe scaunul tău de domnie de la începutul milostivirii lui Dumnezeu față de noi!
Bucură-te, triumfător mereu în stăpânire, putere și autoritate;

Bucură-te, cântând un cântec de slavă lui Hristos împreună cu Îngerii și Arhanghelii;
Bucură-te, că ne descoperi Icoana bucuriei cerești;
Bucură-te, reînnoind în mod miraculos puterea noastră epuizată;
Bucură-te, umplându-ne inimile cu încredere și dragoste pentru Dumnezeu;
Bucură-te, Sfinte Arhanghel Varahiil, strălucind şi cu iubire și milă, aducând binecuvântarea lui Dumnezeu pentru noi!

Condacul 4

Furtună de dureri, griji și îndoieli îi cuprinde pe toți descendenții lui Adam şi Eva după căderea din Rai a strămoșilor noștri, dar noi, cu atât mai mult, ne-am pus speranța în Creatorul nostru Dumnezeu, căci mila Lui va fi dată fiilor săi pocăiți, iar pe tine te rugăm, Sfinte Arhanghel Varahiil, să ne încurajezi a ne pocăi, să ne spălăm faptele păcătoase cu un râu dătător de viață și cu recunoștință, să Îi cântăm Atotputernicului Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 4

Auzind despre minunile și manifestările Îngerilor, Arhanghelilor şi ale Sfinților, suntem plini de bucurie și îți cerem, atotslăvit Arhanghel Varahiil: instruiește-ne în gândirea divină, protejează-ne de amăgiri spirituale, învață-ne să vedem pe toate căile vieții noastre Mâna dreaptă şi milostivă a Domnului și acceptă, cu bucurie, aceste laude:
Bucură-te, căci mintea noastră pământească este ridicată de la contemplarea celor pământești la cele cereşti;
Bucură-te, că ne înveți înțelepciunea și mila Creatorului;
Bucură-te, că ne înveți pentru toate a mulțumi Domnului;
Bucură-te, căci tu ne îndepărtezi buzele de la murmur și clevetire;
Bucură-te, căci ne transformi iubirea în dragoste milostivă și jertfitoare;
Bucură-te, căci înveți şi fiarele și păsările să fie milostive;
Bucură-te, vărsând nectar pe rănile inimii noastre;
Bucură-te, vindecare rapidă a sufletelor noastre arse de răutatea lumii;
Bucură-te, Sfinte Arhanghel Varahiil, strălucind şi cu iubire și milă, aducând binecuvântarea lui Dumnezeu pentru noi!

Condacul 5

Triumful îndurării divine s-a împlinit, când Fiul lui Dumnezeu a îndurat chinul morții pe crucea Golgotei, răscumpărând întreaga omenire și moartea prin înfrângerea ei veșnică, apoi, cu bucurie s-a umplut cerul și toate cetele îngerești s-au bucurat. Iar noi, atotvrednic Arhanghel Varahiil, ne rugăm către tine: umple-ne sufletele cu bucurie ca să plângem către Domnul înviat: ***Aliluia!***

Icosul 5

Tu L-ai văzut din înălţimea cerului, pe Domnul Iisus Hristos înviat şi cum s-a înălțat la Tatăl Său, te-ai bucurat nespus și L-ai întâlnit cu bucurie. Ne rugăm ție, mare Arhanghel Varahiil, încurajează-ne mai presus de toate, să-L cinstim pe Hristos, să Îi slujim și să căutăm adevărul Împărăției Sale și pe tine, povățuitorul nostru înțelept, te chemăm așa:
Bucură-te, că ne vindeci de deșertăciune și de dependențe;
Bucură-te, că ești vrednic să ridici temple ale Mântuitorului în adâncul inimilor;
Bucură-te, îndreptându-ne mâinile spre crearea faptelor bune;
Bucură-te, că îi înveţi pe cei care au greșit și îi aduci la pocăință;
Bucură-te, că ne pregătești cu înțelepciune, pe toți pentru unirea veșnică cu Domnul;
Bucură-te, punându-ne picioarele pe calea celor drepți;
Bucură-te, cel ce îndepărtezi pe păcătoși de pe calea distrugerii;
Bucură-te, cel care eşti prezent în ceasul morții pentru a-i ajuta pe cei ce te cheamă;
Bucură-te, că după moartea noastră duci sufletele noastre, cu dragoste în comuniunea ta înaintea lui Dumnezeu;
Bucură-te, Sfinte Arhanghel Varahiil, strălucind şi cu iubire și milă, aducând binecuvântarea lui Dumnezeu pentru noi!

Condacul 6

Predici măreția și slava Bisericii lui Hristos, Sfinte Arhanghel Varahiil; așa cum ai venerație pentru Creatorul nostru Triipostatic și dragoste pentru creația lui Dumnezeu, ai milă de noi şi umple inimile și sufletele tuturor creștinilor care te onorează și Îi cântă neîncetat și tandru Domnului: ***Aliluia!***

Icosul 6

Străluceşti cu glorie inexprimabilă în ceruri, o, Varahiil, purtător de Dumnezeu şi la fel faci şi pe pământ, chemându-te, Arhanghel, din plin binefăcător, demn de laude, căci în vremuri de întristare și încercări, ne dai în mod minunat ajutor şi speranță, ca noi, prin mijlocirea ta, arhanghele care ai milă de noi, să aducem o mulțumire sinceră către Creator şi ţie îţi aducem astfel de laude:
Bucură-te, că aduci bucurie în abisul descurajării, ducându-ne până la muntele luminos;
Bucură-te, că înnoieşti cu glorie sufletele necăjite de întristare;
Bucură-te, căci vindeci cu milă cele mai adânci afecțiuni ale inimii;
Bucură-te, foc nestins al milei în sufletele noastre aprinse;
Bucură-te, răcorind căldura patimilor sufletului;
Bucură-te, dând credinţă de neclintit;
Bucură-te, înnoire minunată a speranței pe patul de moarte;
Bucură-te, vindecarea şi transfigurarea iubirii;
Bucură-te, Sfinte Arhanghel Varahiil, strălucind şi cu iubire și milă, aducând binecuvântarea lui Dumnezeu pentru noi!

Condacul 7

Atotbunul Iisus Şi-a dezvăluit slava Lui prea curatei Sale Mame şi i-a trimis pe Îngerii şi pe Arhanghelii Săi, astfel încât Puterile cerului să-I glorifice Adormirea şi Înălţarea la Cer. Tu, Varahiil, cel demn de laude, asculţi de voinţa Domnului, slujeşti Sfintei Fecioare Maria, cântându-I Fiului Său: ***Aliluia!***

Icosul 7

Tu, binecuvântat arhanghel, ai slujit cu glorie, minunatei providenţe a Domnului, când în Biserică, impreună cu o mulţime de nenumăraţi Îngeri, Heruvimi şi Serafimi i-aţi slujit Maicii lui Dumnezeu. Te rugăm, Sfinte Varahiil, înclină mila inimii Sale către noi, care suntem trudiţi şi împovăraţi, iar ţie, slujitor al Sfintei Treimi, înţelepţit de Dumnezeu, să te chemăm aşa:

Bucură-te, inspiraţie la rugăciunea noastră către Maica Domnului;
Bucură-te, inspiraţie pentru icoanele sfinte ale Maicii Domnului;
Bucură-te, că ne încurajezi să urmăm virtutea Maicii Domnului;
Bucură-te, că ne inspiri să dobândim dulceaţa duhovnicească;
Bucură-te, că ne ajuţi la păstrarea curăţiei şi castităţii trupeşti;
Bucură-te, că deschizi ochii noştri duhovniceşti ca să vedem Lumina necuprinsă;
Bucură-te, închinându-te la mila Fecioarei veşnice şi a Reginei Îngerilor;
Bucură-te, cucerind întunericul durerilor cu lumina bucuriei şi a mângâierii cereşti;
Bucură-te, Sfinte Arhanghel Varahiil, strălucind şi cu iubire şi milă, aducând binecuvântarea lui Dumnezeu pentru noi!

Condacul 8

Suntem rătăciţi în această vale a durerii pământeşti, dar găsim bucurie şi mângâiere din necazurile noastre în tine, Arhanghel, purtător de Dumnezeu şi îţi cerem să mijloceşti, pentru noi, binecuvântări de la Atotmilostivul Creator şi Îi strigăm Domnului: ***Aliluia!***

Icosul 8

Tuturor celor care te cinstesc cu dragoste, Sfinte arhanghel, le eşti ocrotitor, făcându-le bine, mai mult decât cererile lor, astfel încât toate se împlinesc şi ne saturi cu o abundenţă de lucruri bune, alungând duşmanii şi durerile, iar noi, cu speranţă şi tandreţe îţi cântăm:

Bucură-te, vindecând dependenţa de bogăţiile pământeşti;
Bucură-te, învăţând o bună înţelegere a lucrurilor nevăzute;
Bucură-te, că dai ajutor minunat celor săraci şi defavorizaţi;
Bucură-te, că pe cei cu putere şi pe cei bogaţi, îi îndemni la milă şi bunătate;
Bucură-te, instruieşte-i pe cei care fac comerţ pe Calea faptelor bune;
Bucură-te, că ne ajuti pe toţi în situaţiile şi problemele noastre;
Bucură-te, cel ce lucrezi pentru mântuire cu darurile cerului;

Bucură-te, cel care ne trimiţi prosperitate și bucurie liniștită;
Bucură-te, Sfinte Arhanghel Varahiil, strălucind şi cu iubire și milă, aducând binecuvântarea lui Dumnezeu pentru noi!

Condacul 9

Numele tău este chemat de fiecare om, cu credință și speranță. Binecuvântează-ne și miluiește-ne, Arhanghel Varahiil strălucitor, întrucât înseşi cererile noastre sunt minunat anticipate de împlinire de către tine. Reînnoiește-ne credința, smulge îndoielile, din inimile noastre, dă-ne bucurie liniștită, iar noi binecuvântându-L pe Domnul, cântăm cu profundă recunoștință: ***Aliluia!***

Icosul 9

Ritorii, cei mult grăitori, nu vor putea să te laude, milostivul nostru ocrotitor și mentor ceresc, întrucât doar limba îngerească este potrivită ca să îţi ofere imnuri, Sfinte Arhanghel Varahiil; dar noi, cu buzele pline de recunoștință, tandrețe, bucurie și speranță îţi strigăm:
Bucură-te, că ne ajuţi să urcăm pe scara virtuților;
Bucură-te, că ne îmbogățești cu sobrietate;
Bucură-te, că păstrezi și întărești, în noi, binecuvântările învățăturii duhovniceşti;
Bucură-te, că ne încurajezi să fim purtători ai luminii lui Hristos;
Bucură-te, izbăvitor de păcatele noastre fără de număr;
Bucură-te, căldură din inimile noastre;
Bucură-te, hrănind sufletele noastre cu pace și dragoste pentru binele sufletelor noastre;
Bucură-te, luminând mințile noastre imperfecte cu lumina celei mai înalte înțelepciuni a lui Dumnezeu;
Bucură-te, Sfinte Arhanghel Varahiil, strălucind şi cu iubire și milă, aducând binecuvântarea lui Dumnezeu pentru noi!

Condacul 10

Pe drumul mântuitor pe care mergem, s-a pogorât ajutorul tău milostiv și întăritor, arhanghel atotmilostiv. Fă să fim călăuziți departe de cărările ispitelor largi ale celor păcătoși, ca să nu facem rău nimănui și să urmăm poruncile lui Hristos, ca să trăim în lumina adevărului lui Dumnezeu. Lăudăm, din inimă, slava Ta, milostivul nostru Mântuitor. Luminează-ne cu binecuvântarea Domnului, strigându-I: ***Aliluia!***

Icosul 10

Cu zidul rugăciunilor tale, plăcutule al lui Dumnezeu, arhanghele, purtător de Dumnezeu, Varahiil izbăveşte-ne de vise deșarte, dependențe de înșelăciuni inutile și de alte ispite ale sufletului nostru, de orbire duhovnicească și de alte afec-

ţiuni şi creşte, în noi, înţelepciunea plăcută şi mântuitoare a speranţei lui Dumnezeu. Iar noi îţi spunem acestea:
Bucură-te, că vindeci de înşelăciunea comorilor pământeşti;
Bucură-te, eliberare plină de har;
Bucură-te, că ne întăreşti în înţelegerea binelui adevărat;
Bucură-te, că ne ajuţi să găsim Adevărul;
Bucură-te, că vindeci glorios minţile rătăcitoare şi inimile neliniştite;
Bucură-te, că ne înveţi bucuria de a trăi în Domnul;
Bucură-te şi întoarce privirea duhului nostru către neprihănirea cerească;
Bucură-te, că ne înveţi mulţumirea blândă şi liniştită;
Bucură-te, Sfinte Arhanghel Varahiil, strălucind şi cu iubire şi milă, aducând binecuvântarea lui Dumnezeu pentru noi!

Condacul 11

Îţi înălţăm lauda şi măreţia, glorios şi milostivul nostru mijlocitor, Varahiil şi îţi cerem să fii lângă noi. Roagă-te pentru ca noi, cei slabi, să împlinim porunca de a ne ruga unii pentru alţii, căci, prin mijlocirea ta, binecuvântarea Domnului va coborî asupra noastră, a prietenilor şi a vecinilor noştri şi noi, cu recunoştinţă şi tandreţe, Îi cântăm împreună Celui Atotputernic: ***Aliluia!***

Icosul 11

Trăieşti în lumina neînserată şi de nepătruns, în Împărăţia Cerurilor, arhanghel luminos Varahiil şi cu lumina bucuriei înţelepciunii nestricăcioase şi veşnice, luminează-i pe toţi cei ce te cinstesc şi cheamă sfântul tău nume. Ne rugăm către tine: transformă şi curăţă gândurile noastre de deşertăciune, trezeşte sentimente bune şi fă-le să prindă rădăcini în noi, alungă patimile sufleteşti şi noi te chemăm:
Bucură-te, că ne ajuţi să păstrăm bucuria şi prosperitatea pământească pentru o perioadă mai lungă de timp;
Bucură-te, că ne călăuzeşti pe drumul către Împărăţia Cerurilor;
Bucură-te, că ne trimiţi prieteni buni şi ajutoare credincioase;
Bucură-te, că întăreşti înţelegerea şi prietenia;
Bucură-te, vindecând cu milă, durerile şi nemulţumirile vechi;
Bucură-te, căci creşti în noi, focul duhovnicesc potrivit;
Bucură-te, că ne întăreşti în a înţelege dulceaţa şi esenţa lumii noastre;
Bucură-te, că ne inspiri minunat să dobândim binecuvântări nestricăcioase;
Bucură-te, Sfinte Arhanghel Varahiil, strălucind şi cu iubire şi milă, aducând binecuvântarea lui Dumnezeu pentru noi!

Condacul 12

Luminează-ne şi umple-ne cu harul care vindecă rănile inimilor noastre, Varahiil, purtător de Dumnezeu, ca noi, fiind vindecaţi şi luminaţi, să putem ierta jignirile vrăjmaşului şi duşmanului nostru, conform poruncii lui Hristos. Alungă

îndoielile cu privire la binecuvântarea providenței și grija lui Dumnezeu pentru ca noi să avem credinţă. Ridică-ne la El ca să Îi cântăm cântarea îngerească: ***Aliluia!***

Icosul 12

Cântând, cu smerenie, mijlocirea și protecția ta și gloria cerească, Varahiil, purtător de Dumnezeu, îți mulțumim pentru marea ta dragoste pentru noi și numeroasele tale beneficii date nouă. Trimite o rază de speranță dătătoare de viață și fii-ne mare ajutor şi când avem un moment de durere și opresiune, într-un ceas în care patimile și îndoielile ne zdruncină, iar noi, salvaţi te lăudăm:
Bucură-te, ajutor slăvit al celor de pe drum și de pe cale;
Bucură-te, desăvârșirea cărării bune din văzduh;
Bucură-te, cel care ne ajuţi să ne îndeplinim îndatoririle pământești;
Bucură-te, aducând în mod miraculos, pacea familiilor noastre;
Bucură-te, că trimiți bucurie și tărie bătrânilor;
Bucură-te, că vindeci sufletele reci de insensibilitate și mânie;
Bucură-te, cel care ne inspiri gânduri și sentimente bune;
Bucură-te, cel ce ai pus în inimile noastre sfintele dorințe și intenții pentru mântuirea noastră;
Bucură-te, Sfinte Arhanghel Varahiil, strălucind şi cu iubire și milă, aducând binecuvântarea lui Dumnezeu pentru noi!

Condacul 13 (de 3 ori)

O, milostiv mijlocitor, arhanghelul nostru, purtător de Dumnezeu, Varahiil, acceptă această mică rugăciune a noastră, căci ești slăvit, cu bucurie, speranță și cu dragoste. În lumea schimbătoare a existenței, inimile noastre se înalță cu tine la adevărata bucurie; te rugăm întărește-ne credința, înmulțește in noi bunătatea și purtarea de grijă, învață-ne cum să trăim această viaţă astfel încât să ajungem în Împărăţia binecuvântată a Domnului Dumnezeu, primind binecuvântarea Lui şi cântându-I cântarea: ***Aliluia!***

Se zice apoi, iarăşi:

Icosul 1

Cetele îngereşti nenumărate, împreună cu tine, slăvite Arhanghel Varahiil, Îi cântă imnuri de slavă Creatorului lumilor, tu fiind unul dintre cei 7 Arhangheli care ridică rugăciunile evlavioase ale credincioşilor către Atotputernicul Dumnezeu, înaintea scaunului de domnie al PreaSfintei Treimi, în faţa milostivirii Sale. Iar noi, ca nişte fii păcătoşi ai Lui, ne închinăm în faţa ta şi strigăm către tine:
Bucură-te, că ne trimiti pace și bucurie în Domnul;
Bucură-te, că deschizi gura noastră spre lauda lui Dumnezeu;
Bucură-te, că aduci mintea noastră la gândirea lui Dumnezeu;
Bucură-te, că ne protejezi glorios de deșertăciune și sărăcie;

Bucură-te, că în ceasul durerii, ne întăreşti miraculos;
Bucură-te, că în timpul bucuriei, ne înveţi să Îi mulţumim Creatorului;
Bucură-te, că ne ajuţi să avem râvnă în treburile pământeşti;
Bucură-te, că ne călăuzeşti cărările spre Lăcaşurile cereşti;
Bucură-te, Sfinte Arhanghel Varahiil, strălucind şi cu iubire şi milă, aducând binecuvântarea lui Dumnezeu pentru noi!

Condacul 1

Ales de Atotmilostivul nostru Creator din nenumăratele armate îngereşti pentru slujirea şi binecuvântarea tuturor copiilor pământeşti ai Tatălui Ceresc, slăvite Arhanghel al lui Dumnezeu, Varahiil, acceptă cu milă imnurile noastre, care ţi se cântă acum, aprinde în inimile noastre flacăra dragostei pentru Domnul şi pentru aproapele nostru şi învaţă-ne ca în bucurie, dragoste şi speranţă, să te mărim: ***Bucură-te, Sfinte Arhanghel Varahiil, strălucind şi cu iubire şi milă, aducând binecuvântarea lui Dumnezeu pentru noi!***

Apoi, se spune această:

Rugăciune

O, mare arhistrategule al lui Dumnezeu, Varahiile stând înaintea prestolului lui Dumnezeu şi de acolo aducând binecuvântarea lui Dumnezeu în casele credincioşilor robilor Săi, cere de la Domnul Dumnezeu îndurare şi binecuvântare caselor noastre, ca să ne binecuvânteze şi pe noi Domnul Dumnezeu din Sion şi din Muntele cel sfânt al Lui şi să prisosească belşugul roadelor pământului. Să ne dăruiască nouă sănătate şi mântuire şi, întru toate, bună sporire, biruinţă şi stăpânire asupra vrăjmaşilor şi să ne păzească întru mulţi ani, ca într-un gând, să slăvim pe Dumnezeu: pe Tatăl, pe Fiul şi pe Sfântul Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin!

Şi apoi se face Otpustul: Doamne, Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, pentru rugăciunile prea curatei Maicii Tale, ale Sfântului Arhanghel Varahiil şi ale tuturor Sfinţilor, miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi. Amin!

Sursa:

https://salutis8.wordpress.com/2021/11/05/acatistul-sfantului-arhanghel-varahiil/

https://acoperamantulmaiciidomnului.wordpress.com/2021/03/11/acatistul-sfantului-arhanghel-varahiil/

Acatistul Sfântului Arhanghel Uriil (8 noiembrie)

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul

Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat. Şi a înviat a treia zi după Scripturi .

Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

***

Troparul Sfântului Arhanghel Uriil: Rază a focului celui dumnezeiesc, fiind Uriile, Arhanghele luminează-ne cu strălucirile tale şi de focul cel veşnic ne izbăveşte. Sfinte Arhanghele Uriil, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Condacul Sfântului Arhanghel Uriil: Întunecarea cea care este întru noi din multă trândăvire şi din gândurile cele spurcate, depărteaz-o de la noi, aducând în inima şi sufletul nostru Lumina cea pururea fiitoare a Domnului şi Mântuitorului nostru Iisus Hristos, cu care să fim luminaţi până la sfârşitul vieţii noastre. Sfinte Arhanghele Uriil, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

&&&

Condacul 1

Dumnezeiescule Arhanghel, ajută-mă să-mi deschid mintea și inima către cunoașterea divină și să curăț tot întunericul din mine. Îmi doresc fierbinte ca pacea, bucuria și viața trăită în Dumnezeu să fie din nou stăpâne pe acest pământ românesc și în întreaga lume. ***Sfinte Arhanghel Uriil, am nevoie de tine!***

Icosul 1

Arhanghel Uriil tu ești Înger al căinței. Ajută-mă să văd tot ce am greșit în viață, ca să-mi cer iertare.
Sfinte Arhanghel Uriil, care stăpânești peste furtuni, alungă furtuna gândurilor mele;
Sfinte Arhanghel Uriil, vindecă-mă de toate spaimele mele;
Sfinte Arhanghel Uriil, tu ești Îngerul proorocilor;
Sfinte Arhanghel Uriil, ajută-mă să înțeleg ceea ce Dumnezeu mi-a dat să simt și să văd;
Sfinte Arhanghel Uriil, ajută-mă ca tot ce fac să fie desăvârșit, după voia lui Dumnezeu;
Sfinte Arhanghel Uriil, am nevoie de tine!

Condacul 2

Uriil, Arhanghel drag, știu că tu mă poți ajuta să mă cunosc pe mine însumi, să mă înțeleg și să las lumina divină să pătrundă înlăuntrul meu pentru a deveni curat și a-I sluji lui Dumnezeu. ***Sfinte Arhanghel Uriil, am nevoie de tine!***

Icosul 2

Despre tine, Sfinte Arhanghel, se spune că ai coborât din soare pe o rază de lumină ca să ne ajuți pe noi pământenii.
Sfinte Arhanghel Uriil, adu pacea și liniștea divină pe pământ;
Sfinte Arhanghel Uriil, adu pacea și liniștea și în țara mea;
Sfinte Arhanghel Uriil, adu pacea și liniștea în Biserica lui Hristos;
Sfinte Arhanghel Uriil, adu pacea și liniștea în casa mea;
Sfinte Arhanghel Uriil, adu pacea și liniștea între noi (nume);
Sfinte Arhanghel Uriil, adu pacea și liniștea pretutindeni, după voia lui Dumnezeu;
Sfinte Arhanghel Uriil, am nevoie de tine!

Condacul 3

Sfinte Arhanghel, ce stai lângă tronul lui Dumnezeu, roagă-L fierbinte să ne ajute să ne întoarcem cu toții la El. Curând ne vom distruge, căci avem inimile împietrite și trăim în greșeală. ***Sfinte Arhanghel Uriil, am nevoie de tine!***

Icosul 3

Sfinte Arhanghel, eu nu sunt bun, nici drept, nici curat, dar îndrăznesc, din disperare, să te chem în ajutor.
Sfinte Arhanghel Uriil, ajută-mă să înțeleg voia lui Dumnezeu;
Sfinte Arhanghel Uriil, ajută-mă să-mi îndrept viața;
Sfinte Arhanghel Uriil, îndrumă-mă să nu mai greșesc;
Sfinte Arhanghel Uriil, ajută-mă să gândesc drept!
Sfinte Arhanghel Uriil, călăuzește-mă ca mereu să fac alegerea bună;
Sfinte Arhanghel Uriil, cu puterea ta dă-mi tărie să-I slujesc lui Dumnezeu;
Sfinte Arhanghel Uriil, am nevoie de tine!

Condacul 4

Înger al slavei dumnezeiești, ajută-mă să înțeleg suferința celor din jurul meu, să nu judec și să nu osândesc pe nimeni niciodată, iar blândețea să-mi umple sufletul, pentru a ajuta, la nevoie, spre slava lui Dumnezeu. ***Sfinte Arhanghel Uriil, am nevoie de tine!***

Icosul 4

Arhanghel drag sufletului meu, lumina ta să învăluie casa mea și tot ce ne-a dat Dumnezeu aici.
Sfinte Arhanghel Uriil, îți mulțumesc pentru ajutorul ce mi-l dai;
Sfinte Arhanghel Uriil, îți mulțumesc pentru ocrotirea ta;

Sfinte Arhanghel Uriil, îți mulțumesc pentru tot ce îmi deslușești în vis;
Sfinte Arhanghel Uriil, îți mulțumesc pentru tot ce-mi arăți în viață;
Sfinte Arhanghel Uriil, îți mulțumesc pentru gândurile și ideile bune;
Sfinte Arhanghel Uriil, îți mulțumesc pentru că lumina ta ocrotitoare mă înconjoară;
Sfinte Arhanghel Uriil, am nevoie de tine!

Condacul 5

Sfinte Arhanghel Uriil, ajută-mi mintea să nu se mai risipească în lucrurile lumești, ca să fiu, cu totul, adunat în lumina ta, izvorâtă din Dumnezeu, cu toate simțurile mele treze și cu înțelepciune de la Dumnezeu, să desăvârșesc fiecare clipă a vieții mele. ***Sfinte Arhanghel Uriil, am nevoie de tine!***

Icosul 5

Pe tine te chem, sfânt al lui Dumnezeu arhanghel, vino și ne acoperă cu aripile tale de lumină pe noi (nume), nu ne lăsa nici o clipă singuri pentru că suntem neputincioși și lipsiți de iubire.
Sfinte Arhanghel Uriil, apără-ne de cutremure;
Sfinte Arhanghel Uriil, apără-ne de incendii;
Sfinte Arhanghel Uriil, apără-ne de inundații;
Sfinte Arhanghel Uriil, apără-ne de dezastre de orice fel;
Sfinte Arhanghel Uriil, prevestește-ne, din timp, venirea oricărui lucru rău;
Sfinte Arhanghel Uriil, întărește intuiția mea;
Sfinte Arhanghel Uriil, am nevoie de tine!

Condacul 6

Tu, care care ai fost creat din iubirea lui Dumnezeu, ajută-mă să manifest iubirea în cuvânt, în gând și faptă, în tot ce voi face de acum înainte și sufletul și spiritul meu să-i slujească veșnic lui Dumnezeu. ***Sfinte Arhanghel Uriil, am nevoie de tine!***

Icosul 6

Sfinte Arhanghel Uriil, te rog, fii învățătorul meu. Ajută-mă să înțeleg lecțiile și situațiile grele din această viață.
Sfinte Arhanghel Uriil, călăuzește-mă tu, de acum înainte;
Sfinte Arhanghel Uriil, ajută-mă să fac întotdeauna alegerea bună;
Sfinte Arhanghel Uriil, arată-mi ce am de făcut ca să nu ies din cuvântul lui Dumnezeu;
Sfinte Arhanghel Uriil, ajută-mă să aflu adevărul divin;
Sfinte Arhanghel Uriil, susține-mă în a face numai fapte bune;
Sfinte Arhanghel Uriil, ajută-mă să aud și să înțeleg tot ce-mi spui;
Sfinte Arhanghel Uriil, am nevoie de tine!

Condacul 7

Te rog, arhanghel sfânt, ajută-mă să mă eliberez de toate amintirile urâte din mine, de tot ce mă leagă de trecut și curat devenind, să umplu tot golul din mine cu lumina divină și cu iubire și astfel să devin Fiu al lui Dumnezeu. ***Sfinte Arhanghel Uriil, am nevoie de tine!***

Icosul 7

Știu, arhanghel drag, că tu mă poți ajuta să vindec tot ce-i durere, tot ce-a fost rău în trecutul meu.
Sfinte Arhanghel Uriil, șterge greșelile mele;
Sfinte Arhanghel Uriil, stinge regretele mele;
Sfinte Arhanghel Uriil, alină durerea neiertărilor mele;
Sfinte Arhanghel Uriil, arată-mi calea dreaptă în viață;
Sfinte Arhanghel Uriil, fii sfătuitorul meu cel bun;
Sfinte Arhanghel Uriil, ajută-mă să simt și să manifest iubirea;
Sfinte Arhanghel Uriil, am nevoie de tine!

Condacul 8

De tine se spune că ești cel mai bătrân Înger și că ai fost înzestrat cu înțelepciune mare de la Dumnezeu. Învață-mă în fiecare clipă știința divină, ghidează-mă, în această viață, pentru ai sluji lui Dumnezeu, cu inima înflăcărată și a iubi necondiționat creația Lui toată. ***Sfinte Arhanghel Uriil, am nevoie de tine!***

Icosul 8

Știu că tu mă vei ajuta să vindec neiertarea și durerea din inima mea. Știu că tu aduci neîncetat binecuvântări în viața mea și lumină în mintea mea.
Sfinte Arhanghel Uriil, acum mă eliberez de toată durerea răului ce l-am făcut;
Sfinte Arhanghel Uriil, mă eliberez și de durerea răului ce mi s-a făcut;
Sfinte Arhanghel Uriil, mă eliberez de durerea neiertărilor mele;
Sfinte Arhanghel Uriil, mă eliberez de toată durerea dezamăgirilor vieții mele;
Sfinte Arhanghel Uriil, mă eliberez de durerea neiubirii mele;
Sfinte Arhanghel Uriil, am nevoie de tine!

Condacul 9

Arhanghel sfânt te rog îndrumă-mă ca viața mea să fie în pace și armonie, fericire și bucurie duhovnicească și să împărtășesc din darurile iubirii și ale luminii tuturor celor care sunt lângă mine trimiși de Dumnezeu, ca să străbatem drumul vieții împreună și să-I cântăm, împreună cu tine, Domnului, în veci: ***Aliluia!***

Icosul 9

Sfinte arhanghel te rog din tot sufletul meu, stai în fiecare clipă lângă mine, pentru a mă învăța tot ce-mi este de trebuință pentru a mă mântui;
Sfinte Arhanghel Uriil, dimineața, te chem în ajutor;

Sfinte Arhanghel Uriil, ziua te rog să-mi fii învățător;
Sfinte Arhanghel Uriil, seara te rog să-mi fii sfătuitor;
Sfinte Arhanghel Uriil, noaptea te rog să-mi fii ocrotitor;
Sfinte Arhanghel Uriil, îți mulțumesc în fiecare clipă pentru ajutor;
Sfinte Arhanghel Uriil, te rog, ai răbdare cu mine;
Sfinte Arhanghel Uriil, am nevoie de tine!

Condacul 10
Arhanghele Uriil, în fiecare zi încerc să mai fac câte un pas pe drumul ce duce la Dumnezeu și cu cât înaintez mă simt tot mai departe. Te rog, adu în viața mea înțelepciunea ce-mi folosește pe acest drum și învață-mă să văd adevărul despre mine. ***Sfinte Arhanghel Uriil, am nevoie de tine!***

Icosul 10
Îmi cer iertare, arhanghel drag, pentru că te supăr neîncetat, căci îți cer ajutorul și apoi mă depărtez de tine întorcându-mă la păcatul meu.
Sfinte Arhanghel Uriil, ajută-mă să înțeleg semnele ce mi le dai;
Sfinte Arhanghel Uriil, ajută-mă să înțeleg știința divină;
Sfinte Arhanghel Uriil, ajută-mă să mă cunosc pe mine însumi;
Sfinte Arhanghel Uriil, ajută-mă să văd adevărul;
Sfinte Arhanghel Uriil, ajută-mă să înțeleg viața;
Sfinte Arhanghel Uriil, ajută-mă să înțeleg lumea în deplinătatea ei;
Sfinte Arhanghel Uriil, am nevoie de tine!

Condacul 11 (de 3 ori)
Întunecarea cea care este întru noi, din multă trândăvire şi din gândurile cele spurcate, depărteaz-o de la noi, aducând în inimile şi sufletele noastre Lumina cea pururea fiitoare a Domnului şi Mântuitorului nostru Iisus Hristos, cu care să fim luminaţi până la sfârşitul vieţii noastre. ***Sfinte Arhanghele Uriil, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi!***

Apoi, se zice iarăşi:

Icosul 1
Arhanghel Uriil tu ești Înger al căinței. Ajută-mă să văd tot ce am greșit în viață, ca să-mi cer iertare;
Sfinte Arhanghel Uriil, care stăpânești peste furtuni, alungă furtuna gândurilor mele;
Sfinte Arhanghel Uriil, vindecă-mă de toate spaimele mele;
Sfinte Arhanghel Uriil, tu ești Îngerul proorocilor;
Sfinte Arhanghel Uriil, ajută-mă să înțeleg ceea ce Dumnezeu mi-a dat să simt și să văd;

Sfinte Arhanghel Uriil, ajută-mă ca tot ce fac să fie desăvârșit, după voia lui Dumnezeu;
Sfinte Arhanghel Uriil, am nevoie de tine!

și **Condacul 1**
Dumnezeiescule arhanghel, ajută-mă să-mi deschid mintea și inima către cunoașterea divină și să curăț tot întunericul din mine. Îmi doresc fierbinte ca pacea, bucuria și viața trăită în Dumnezeu să fie din nou stăpâne pe acest pământ românesc și în întreaga lume. ***Sfinte Arhanghel Uriil, am nevoie de tine!***

Se spune apoi, această:

Rugăciune

Sfinte Arhanghel Uriil, am nevoie de ajutorul tău neîncetat. Te rog stai lângă mine până vei vedea că am învățat tot ce-mi este de folos pentru a merge fără împiedicare pe drumul îngust de lumină și până când tu vei fi sigur că lumina ce Dumnezeu a pus-o în mine luminează ea însăşi calea pentru a mă putea întoarce acasă în Patria cerească.

Slavă lui Dumnezeu pentru tot și toate. Amin!

Şi apoi se face Otpustul: Doamne, Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, pentru rugăciunile prea curatei Maicii Tale, ale Sfântului Arhanghel Uriil şi ale tuturor Sfinţilor, miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi. Amin!

Sursa:
https://chirho88888888.wordpress.com/2021/11/02/acatistul-sfantului-arhanghel-uriil/

https://luminadiniubire.wordpress.com/2020/03/26/acatistul-arhanghelului-uriel/

Canonul celor şapte Sfinţi Arhangheli

1. **Sfântul Arhanghel Mihail** – *rânduit de Dumnezeu a ajuta celor aflaţi în primejdii şi biruitor al vrăjmaşilor văzuţi şi nevăzuţi.*
2. **Sfântul Arhanghel Gavriil** – *vestitor al tainelor dumnezeieşti.*
3. **Sfântul Arhanghel Rafail** – *tămăduitor al bolilor şi neputinţelor omeneşti.*
4. **Sfântul Arhanghel Uriil** – *raza focului dumnezeiesc, luminător al celor întunecaţi şi călăuzitor al celor rătăciţi.*
5. **Sfântul Arhanghel Selatiil** – *pururea rugător către Dumnezeu şi îndemnător către rugăciune.*
6. **Sfântul Arhanghel Iegudiil** – *slăvitor de Dumnezeu şi întăritor al oamenilor pentru tot lucrul cel bun.*
7. **Sfântul Arhanghel Varahiil** – *dătător de binecuvântarea lui Dumnezeu şi mijlocitor către Dumnezeu pentru ajutor în facerea de bine.*

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Pentru rugăciunile Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, ale Sfinţilor părinţilor noştri şi ale tuturor Sfinţilor, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi. Amin.

Canon

Dar vouă de la cel ce este, a fost şi acum vine, precum şi de la cele 7 duhuri ce stau înaintea scaunului Împăratului, Domnul nostru Iisus Hristos.

Cântarea 1

Stih: ***Sfinte Arhanghel Mihaile, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Sfinte Arhanghel Mihaile, cel ce stai înaintea Sfintei Treimi şi eşti rânduit de la cel prea Înalt pentru a ajuta celor în primejdii izbăveşte-mă şi pe mine (noi), robul tău, de tot necazul.

Stih: ***Sfinte Arhanghel Mihaile, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Roagă-te şi goneşte de la mine pe vicleanul diavol şi mă apără de el rupând mrejele lui cele pregătite asupra mea şi îmi păzeşte sufletul şi trupul neîntinat şi mă povăţuieşte şi mă ajută să fac voia lui Dmnezeu.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Sfinte Arhanghel taie pe vrăjmaşii care se luptă cu mine totdeauna ziua şi noaptea vrând a mă afunda în tina fărădelegilor şi arde-i cu sabia ta cea de foc.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Ceea ce ai născut viaţa, pe Iisus Hristos Fiul lui Dumnezeu, care este însuşi viaţa, învierea şi odihna noastră, te rugăm Stăpână prea curată Fecioară Născătoare de Dumnezeu să ne izbăveşti de pedeapsa păcatelor (osânda cea veşnică) izbăvindu-ne din chinurile cele veşnice şi vieţii celei veşnice ne învred-niceşte.

Cântarea 2

Este bine să se ştie că a doua cântare a fost dăruită lui Lucifer, dar pentru că a gândit să fie asemenea lui Dumnezeu a căzut din darul luminii ce i-a fost dat de la Dumnezeu şi din înger prea luminat a căzut făcându-se înger întunecat (diavol). De aceea cântarea a doua a fost scoasă.

Cântarea 3

Stih: ***Sfinte Arhanghel Gavriile, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Sfinte Arhanghel Gavriile, vestitorule al tainelor celor dumnezeieşti, te rugăm să fii şi nouă, robilor lui Dumnezeu, vestitor al bucuriei mântuirii noastre şi ne arată vrednici locuitori ai Împărăţiei celei cereşti.

Stih: ***Sfinte Arhanghel Gavriile, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Te rugăm Sfinte Arhanghel Gavriile să ne fii şi nouă călăuzitor şi de mână aducător către Împărăţia cerească, iar în ceasul sfârşitului arată-te nouă cu bucurie, depărtând de la noi deznădăjduirea, gonind şi ruşinând duhurile răutăţii.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Slujitorule al tainelor celor dumnezeieşti, pe diavolul care neîncetat caută să vâre în noi pe ascuns săgeţile lui cele otrăvitoare, izgoneşte-l de la noi cu darul ce îţi este dat ţie de la Dumnezeu, sfărâmă-l şi în nimic să prefaci toate sfaturile

vicleanului, izgonindu-l şi alungându-l departe de noi, de unde să nu mai aibă nici o putere asupra noastră.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Fecioară, ceea ce ai născut viaţa, pe Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, care a omorât moartea, omoară şi păcatele mele, pe care nu încetez a le săvârşi, rugându-te pentru noi Maică şi Fecioară, ajutându-ne pentru a ne îndrepta şi a nu mai greşi, de a fi vrednici de iertarea păcatelor şi mântuirea sufletelor noastre.

Cântarea 4

Stih: ***Sfinte Arhanghel Rafail, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Sfinte Arhanghel Rafail, călătoreşte cu noi în toată viaţa noastră şi ne fereşte de căderile în orice fel de păcate arătându-ne pe noi în ceasul sfârşitului a fi gata a întâmpina pe Mirele Hristos, ca bucurându-ne de vestea aceasta să te lăudăm pe tine Sfinte Arhanghel, iar împreună să lăudăm pe Dumnezeu Făcătorul şi Ziditorul nostru.

Stih: ***Sfinte Arhanghel Rafail, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Sfinte Arhanghel Rafaile, cerescule arhistrateg care eşti dăruit de la Dumnezeu cu darul vindecării de orice fel de boală, tămăduieşte-ne sufletul şi trupul păzindu-ne de toate relele, cu rugăciunile şi mijlocirile tale.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Te rugăm, apără-ne de toate fiarele cele cumplite, de păzitorii de cai şi de toţi care nu se tem de Dumnezeu, ne izbăveşte şi ne vindecă de toată răutatea lor ajutându-ne să sporim în credinţă, nădejde şi dragoste faţă de Dumnezeu şi de aproapele, pentru a putea cu adevărat a te lăuda pe tine păzitorul nostru.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Îndreptează-ne căile şi călăuzeşte gândurile noastre Preacurată Fecioară de Dumnezeu Născătoare la limanul cel lin al nepătimirii şi al curăţirii de orice fel de păcate şi ne miluieşte pe noi nevrednicii şi păcătoşii robii tăi.

Cântarea 5

Stih: ***Sfinte Arhanghel Uriil, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Rază a focului celui dumnezeiesc fiind Uriile Arhanghele luminează-ne cu strălucirile tale şi de focul cel veşnic ne izbăveşte.

Stih: ***Sfinte Arhanghel Uriil, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Întunecarea cea care este întru noi din multă trândăvire şi din gândurile cele spurcate depărteaz-o de la noi, aducând în inima şi sufletul nostru lumina cea pururea fiitoare a Domnului şi Mântuitorului nostru Iisus Hristos cu care să fim luminaţi până la sfârşitul vieţii noastre.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Patimile trupeşti şi zburdările care se pornesc asupra noastră mai rău ca fiarele cele sălbatice opreşte-le, sădind şi înrădăcinând în adâncul inimii noastre frica de Dumnezeu care este începutul oricărei înţelepciuni.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Fiind Domnul şi Mântuitorul nostru la cinste întocmai cu Tatăl şi cu Duhul, care s-a întrupat din prea curatele sângiuiri făcându-se om ca şi noi, dar fără de păcat, numai El putând să ne ajute în toate necazurile, te rugăm prea curată Fecioară roagă pe Fiul Tău şi Dumnezeul nostru să ne mântuiască pe noi păcătoşii, care am greşit mai mult decât toţi oamenii de la Adam şi până în acest ceas, mai mult decât stelele cerului şi nisipul mării.

Cântarea 6

Stih: ***Sfinte Arhanghel Salatiil, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Slugă a lui Hristos şi păzitorul oamenilor care pe toţi ne scoţi la slujba către Dumnezeu şi ne îndemni la rugăciune, te rugăm soleşte la mila Domnului nostru Iisus Hristos pentru noi păcătoşii, ca să fim izbăviţi de toată răutatea potrivnicului.

Stih: ***Sfinte Arhanghel Salatiil, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Te rugăm scoală-ne totdeauna la slujba ce se înalţă de Sfânta Biserică către Dumnezeu, cu osârdie, nerăspândiţi cu mintea şi ne înţelepţeşte ca să ne rugăm în toată vremea, în tot locul şi la tot lucrul Stăpânului şi Dumnezeul nostru cu frică şi cu cutremur, iar după primirea ajutorului să-I aducem mulţumirile noastre din adâncul inimii.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Te rugăm păzeşte inima, mintea şi sufletul nostru ca să nu ne afundăm în grijile cele lumeşti şi ne scoate din adâncul fărădelegilor povăţuindu-ne la limanul cel ceresc.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Picătura de umilinţă rourează-ne Stăpână stingând toată arderea cea rea a inimii, îndepărtând toată întristarea şi gândurile cele înşelătoare pentru săvârşirea păcatului, toate le potoleşte.

Mai marilor voievozi ai lui Dumnezeu, slujitori ai dumnezeieştii slave, povăţuitorii oamenilor, vrăjmaşii diavolilor şi căpeteniile îngerilor vă rugăm să ne ajutaţi în cele ce sunt pentru folosul cel sufletesc.

Zis-ai Iubitorule de oameni în învăţăturile Tale că mulţimea îngerilor se bucură în cer pentru un om care se întoarce prin pocăinţă la Dumnezeu. Pentru aceasta, eu, cel ce sunt întru mulţimea fărădelegilor, Unule Ştiutorule al inimilor, Cela ce eşti fără de păcat, pe Tine doresc a Te ruga, Cel ce eşti numai milă şi bunătate, blândeţe şi dragoste adevărată, să Te milostiveşti spre mine păcătosul, trimiţând tuturor celor ce se roagă Ţie - chiar cu nevrednicie - umilinţă, smerenie, tărie şi curaj în recunoaşterea mulţimii păcatelor şi completarea pocăinţei rostite cu limba prin îndeplinirea ei cu fapta, pentru a fi vrednici de iertarea păcatelor.

Tu, ca Cel ce pentru toate ai suferit patimile, moartea pe cruce şi tot pentru făptura Ta ai înviat a 3-a zi pentru a izbăvi neamul omenesc din robia păcatului, că pentru toţi păcătoşii se roagă Ţie mai marii voievozi ai cetelor cereşti împreună cu smerita Ta mamă.

Cântarea 7

Stih: ***Sfinte Arhanghel Iegudiil, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Iegudiile Arhanghele, înţeleaptă slugă a Împăratului Ceresc, întăreşte-ne pe noi cei ce ne rugăm ţie şi ne învaţă ca întru toate nevoile, necazurile şi scârbele să ne luptăm cu ispitele făcând voia lui Dumnezeu pentru a putea fi salvaţi de chinurile cele veşnice.

Stih: ***Sfinte Arhanghel Iegudiil, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Te rugăm dă-ne nouă înţelepciune să facem ce este drept şi plăcut lui Dumnezeu şi ne păzeşte mintea, inima şi limba, ca să nu mai săvârşim clevetirea cea pierzătoare de suflet, ci neîncetat să ne plângem păcatele noastre ca să primim milă şi îndurare la Dreapta Judecată pentru a fi izbăviţi de focul cel veşnic.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Sfinte Arhanghel Iegudiile îndeamnă-ne şi ne întăreşte sufleteşte pentru ca să mulţumim lui Dumnezeu pentru toate darurile pe care ni le-a dat şi mai departe să ne ostenim trupul pentru a agonisi cele de trebuinţă acestei vieţi pământeşti şi fii nouă rugător către Domnul Dumnezeu Mântuitorul şi Milostivul tuturor, ca să nu ne răsplătească după faptele noastre cele rele, ci după mila Sa cea mare să ne ierte de tot ce am greşit ca să te lăudăm şi să mulţumim ţie mijlocitorul şi rugătorul nostru.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Ceea ce ai născut lumina cea dumnezeiască, Te rugăm Preasfântă Fecioară şi Maica Domnului Iisus Hristos să ne luminezi cu lumina Fiului Tău şi Dumnezeul nostru şi să miluieşti cu rugăciunile Tale pe cei ce cu credinţă aleargă la Tine prea curată Fecioară.

Cântarea 8

Stih: ***Sfinte Arhanghel Varahiil, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cela ce eşti învrednicit cu darul Blagosloveniei, Sfinte Arhanghel Varahiile, te rugăm îngrădeşte-ne cu binecuvântarea ta cea dumnezeiască ca văzând şi simţind vrăjmaşul diavol cel plin de pizmă împotriva făpturii lui Dumnezeu, să piară şi să nu se mai poată apropia de noi în vecii vecilor.

Stih: ***Sfinte Arhanghel Varahiil, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu faceri de bine sufletul nostru îl împodobeşte şi îmbogăţeşte, iar trupul îl curăţeşte de patimi şi de orice păcat, ca să ne arătăm vrednici a petrece împreună cu cei drepţi întru Împărăţia Cerurilor.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Miluieşte-ne pe noi cei fără de nici un ajutor şi te arată nouă în ceasul sfârşitului, mângâindu-ne şi uşurându-ne durerile cele cumplite ale morţii şi goneşte pe viclenii diavoli care năvălesc asupra noastră ca izbăviţi fiind de ei să lăudăm pe Dumnezeu şi pe tine folositorul nostru în vecii vecilor.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Spre tine prea curată toată nădejdea punându-ne, Sfântă Fecioară la îndurările Tale alergăm ca din vătămările cele diavoleşti să ne scoţi biruitori, iar sufletul

făcându-l puternic în faţa încercărilor, necazurilor şi slăbiciunilor acestei vieţi trecătoare, să poată fi numărat împreună cu cei mântuiţi.

Cântarea 9

Toate puterile cereşti: Serafimi, Heruvimi, Scaune, Domnii, Puteri, Stăpânii, Începătorii, Arhangheli şi Îngeri, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.

Scaunelor care sunteţi în chipul focului, Serafimilor celor prea luminaţi, Heruvimilor celor cu ochi mulţi vă rugăm ajutaţi-ne să ne izbăvim de focul cel veşnic şi de toate chinurile cele din iad pe noi ticăloşii şi păcătoşii, pentru ca să vă fericim şi să vă mulţumim în Împărăţia Cerurilor în vecii vecilor.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Dumnezeieştilor Puteri, Arhangheli şi Îngeri, slujitori şi slăvitori neîncetat ai Sfintei Treimi, vă rugăm salvaţi-ne pe noi, cei ce am făcut mai mult voia celui rău, scoţându-ne din calea vrăjmaşului şi călăuzindu-ne pe calea cea strâmtă a adevăratei pocăinţe pentru a fi vrednici de iertarea păcatelor şi lăudători împreună cu voi ai slavei dumnezeieşti.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Ceea ce covârşeşti cu mărirea şi cu slava pe Heruvimi şi Serafimi, pe Arhangheli şi Îngeri, ca pe Cel purtat pe umerii lor, tu prea curată Maică şi Fecioară, în pântece şi braţe L-ai purtat, pentru care cu cântări pe tine totdeauna te mărim.

Rugăciune către Sfinţii Arhangheli

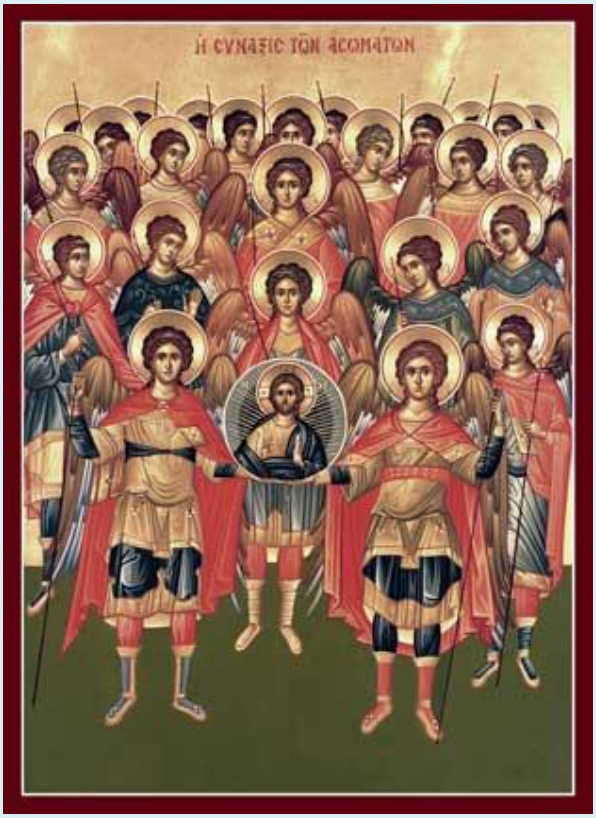

Ne rugăm vouă Sfinţilor Arhangheli cei ce sunteţi povăţuitorii, păzitorii şi apărătorii făpturilor lui Dumnezeu.

Rugăciune către Sfântul Arhanghel Mihail

Mai întâi către tine Sfinte Arhanghel Mihaile care eşti întâiul stătător înaintea Tronului Prea Sfintei Treimi: Tatăl, Fiul şi Duhul Sfânt şi de care eşti rânduit a păzi neamul omenesc, care cu minunile tale şi cu puterea ce-ţi este dată, întotdeuna ieşi biruitor asupra taberelor vrăjmaşilor întorcând lumea la credinţa cea adevărată.

O, dumnezeiescule Mihaile cel mai întâi între arhangheli, biruitorul demonilor prin puterea dată ţie de la Dumnezeu, te rugăm ceartă şi alungă pe toţi viclenii diavoli care în chip nevăzut duc război împotriva făpturii lui Dumnezeu pe toate fronturile ispitelor, necazurilor şi suferinţelor, pentru ca să ne abată de la calea cea dreaptă şi adevărată, a poruncilor lui Dumnezeu ştiind că noi oamenii suntem slabi şi neputincioşi, înclinaţi spre păcat din tinereţile noastre, de aceea, singuri, fără ajutorul lui Dumnezeu, şi care îl putem primi numai prin rugăciune, uşor ne poate birui. Te rugăm, auzi-ne când te chemăm şi cu puterea ta pe toţi vrăjmaşii noştrii fă-i ca pulberea pe faţa pământului şi ca praful în faţa vântului.

O, dumnezeescule arhistrateg Mihaile, întâiule domn şi voievod al cereştilor puteri, o, minunatule Arhanghel păzitorul nostru. Te rugăm fii nouă ajutător în toate necazurile şi nevoile, în toate nedreptăţile, scârbele, mâhnirile noastre şi ne izbăveşte de toată înşelăciunea diavolească ascultându-ne glasul ori de câte ori te vom chema în necazul nostru şi cu sabia ta cea de foc alungându-i pe toţi vrăjmaşii noştrii, văzuţi şi nevăzuţi.

O, mare Arhanghele Mihail, te rugăm biruieşte-i cu puterea dată ţie de la Dumnezeu pe toţi acei care se împotrivesc nouă şi nu ne lasă în pacea şi liniştea lăsate nouă de la Dumnezeu pentru a-i sluji şi a face voia lui.

Sfinte Arhanghele Mihaile, te rugăm izbăveşte-ne de moarte năpraznică, prin accidente, prin cutremure, prin potop, prin foc, prin sabie şi prin războiul cel dintre noi provocat în toată clipa de vrăjmaşul diavol.

O! Mihaile Arhanghele, slujitorule al lui Dumnezeu, cel ce eşti rânduit a ajuta celor din primejdii, izbăveşte-ne pe noi, robii lui Dumnezeu, care chemăm în ajutor numele tău, de toate ispitele ce vin asupra noastră de la cel rău pentru a ne opri înainte de a săvârşi păcatul luminându-ne mintea pentru a afla şi înţelege care gânduri ne vin nouă de la Dumnezeu pentru a le îndeplini şi care gânduri ne vin de la diavol pentru a le alunga şi respinge.

Te rugăm, Sfinte Arhanghele Mihaile pune pe fugă pe vrăjmaşul şi vicleanul diavol apărându-ne de toate meşteşugirile şi cursele ce le pregăteşte asupra noastră, păzindu-ne şi salvându-ne trupul şi sufletul neîntinat şi fii cu noi permanent ajutându-ne în lupta cu acest neastâmpărat vrăjmaş, pentru a-l putea birui putând urma calea mântuirii cu multă râvnă, hotărâre, credinţă, nădejde şi dragoste faţă de Dumnezeu cel slăvit în Tatăl, Fiul şi Duhul Sfânt, în veci. Amin.

Rugăciune către Sfântul Arhanghel Gavriil

Iar acum îndrăznesc să vin şi către tine Sfinte Arhanghel Gavriile care ţi s-a dat ţie să fii vestitor a tuturor darurilor dumnezeieşti: al bucuriei, al veseliei, al smereniei, al răbdării, al înfrânării, al iertării, al milosteniei şi a tot gândul cel curat care aduci făptura cea cuvântătoare a lui Dumnezeu din cele mai grele încercări, necazuri, suferinţe şi ispite, în sănătate, smerenie şi în pace şi mai mult fiind înger al darului dumnezeiesc, încă ai putere să schimbi gândurile cele rele în gânduri bune, răutatea în bunătate, ura, vicleşugul şi răzbunarea, în dragoste, cinste, sinceritate şi bună înţelegere prin credinţa în Dumnezeu, încă ai putere să preîntâmpini neamul omenesc de orice pericol, de cutremur, de potop, de foc, de sabie, de foamete, de boală şi de tot războiul cel dintre noi pornit din înşelăciunea diavolească.

Te rugăm Sfinte Arhanghel Gavriile adune şi nouă vestea cea mare a iertării păcatelor aşa cum ai adus vestea cea sfântă şi dumnezeiască a naşterii în trup a Domnului nostru Iisus Hristos, Prea Sfintei Fecioare Maria, de la tine rămânând praznicul Bunei Vestiri pe care poporul creştinesc ca semn de preţuire îl sărbătoreşte în fiecare an.

Tot tu ai fost acela care ai adus cea mai mare bucurie omenirii prin sfintele femei mironosiţe, bucuria Învierii Domnului nostru Iisus Hristos, ceea ce înseamnă biruinţa vieţii asupra morţii, precum şi biruinţa pentru totdeuna asupra diavolului, cel mai mare vrăjmaş al lui Dumnezeu, împotriva căruia nu îndrăzneşte să se lupte direct, ci prin oameni, care sunt chipul şi asemănarea lui Dumnezeu, despre care ştie că din rândul acestora, sfinţii, drepţii şi toţi cei care s-au învrednicit în viaţa aceasta trecătoare de a trăi după modelul şi învăţătura dată de Domnul Iisus Hristos, vor completa numărul îngerilor căzuţi din cer în frunte cu Lucifer, tatăl minciunii şi diavolul, care nu mai are iertare din cauza păcatului mândriei, pentru că numai a gândit să urce cu scaunul său la înălţimea tronului Tatălui Ceresc. Pentru aceasta te rugăm Dumnezeul nostru ajută-ne zi şi noapte să nu cădem şi noi în păcatul mândriei, ci să ne smerim mereu ca vameşul.

De aceea te rugăm Sfinte Arhanghel Gavriile ajută-ne în toate clipele cele grele ale vieţii noastre, care ne vin nouă de la acest vrăjmaş - blestemat de Dumnezeu - care se năpusteşte asupra noastră ca un leu ca să ne piardă şi ştie că puţine zile mai are. Soarta lui fiind pecetluită şi osânda veşnică îl aşteaptă pe el, oastea lui şi toţi cei care în această viaţă au făcut voia lui, cu toate încercările trimise de Dumnezeu în scopul de a se îndrepta.

Rugăciune către toate puterile cereşti

Doamne Dumnezeul nostru, îţi mulţumim că prin Fiul Tău, Domnul nostru Iisus Hristos ne-ai învăţat tot ceea ce trebuie să facem, tâlcuindu-ne, fie direct, fie prin Sfinţii apostoli, cuvintele Sfintei Scripturi ca să înţelegem, că viaţa aceasta a noastră pe pământ este o luptă continuă între bine şi rău, o luptă cu necazurile, ispitele, suferinţele şi toate nedreptăţile. Această luptă este îngăduită de Dumnezeu, dar având credinţă şi nădejde neclintită că nu ne va lăsa singuri şi la timpul potrivit ne va ajuta să ieşim biruitori. Această luptă pentru biruirea răului ne ajută, ne convinge şi ne întăreşte în credinţa că fără luptă nu este biruinţă, nu este încununare, nu este mântuire.

Ne rugăm către voi toate puterile cereşti, care staţi împrejurul scaunului Celui Prea Înalt şi pururea priviţi la Slava Lui cea dumnezeiască şi neîncetat vă rugaţi pentru mântuirea neamului omenesc, rugaţi-vă şi pentru mine, de trei ori

ticălosul şi păcătosul, pentru că în tot ceasul, momentul şi clipa greşesc cu voie şi fără voie, supărând şi mâhnind bunătatea cea nemăsurată a lui Dumnezeu.

Recunosc Doamne că mult am greşit în viaţa mea, mai mult decât stelele cerului şi nisipul mării şi pe drept cuvânt cel mai păcătos dintre păcătoşi, eu sunt. Că nu este păcat să nu-l fi săvârşit, fie cu mintea, cu gândul, cu cuvântul şi cu fapta, acceptând cu uşurinţă îndemnul diavolului fără a mă gândi în acelaşi timp şi la Tine Doamne, spre a nu ceda în faţa ispitei şi a lupta după cuvântul Tău: în lume necazuri veţi avea, dar să îndrăznim la Tine, că Tu prin jertfa pe cruce ai biruit lumea.

Astfel cât de nevrednic şi păcătos sunt cu mintea mea mărginită nu pot a număra toate păcatele, ci numai Tu care ştii toate, ştii şi păcatele mele. Totuşi pentru a nu fi fără răspuns în faţa Ta, încerc a le spune după puterea mea. Am minţit, am clevetit, am desfrânat, am hulit, m-am lăudat, m-am mâniat, am ţinut minte răul, am pricinuit sminteală, sunt neîndurat, nemilostiv, iubitor de argint, de slavă deşartă, iubitor de dezmierdări, lacomul, beţivul, leneşul, pricinuitorul de râs, răspânditul cu mintea, mândrul, nebăgătorul de seamă, am călcat dumnezeieştile porunci şi mai mult decât toţi păcătoşii, ticălosul de mine, pentru că nu iert cu adevărat, din inimă, ci zic doar din buze, însă nu uit şi îmi pare bine de necazul aproapelui, care mi-a făcut rău, iar când rostesc rugăciunea Tatăl Nostru, acolo unde spune: şi ne iartă nouă greşalele noastre precum iertăm şi noi, greşiţilor noştri, mă acuz şi mă osândesc singur pedepsei celei veşnice. O, bunătate a lui Dumnezeu şi îndelunga Ta răbdare, Doamne, care îmi aştepţi pocăinţa până în ultima clipă a vieţii, nici să-ţi mulţumesc nu sunt vrednic.

Încă nu ai coborat foc din cer pentru a mă arde aici pe pământ şi nu ai desfăcut prăpastia adâncului ca să mă înghită de viu, de aceea cu mare tânguire şi cu lacrimi de umilinţă vă chem pe voi Cereştilor Puteri şi plecat pe genunchi, mă rog către voi să-mi ajutaţi ca începând din acest moment să pun început bun, iar după mărturisirea tuturor păcatelor, să mi le recunosc, cu adevărată căinţă, cu multe lacrimi, cu părere de rău şi zdrobire de inimă şi să nu mai greşesc, să merg drept pe calea credinţei în Dumnezeu, până la răsuflarea cea mai de pe urmă a vieţii mele.

Şi mai mult decât toate atunci când voi fi chemat ca să dau răspuns despre cele ce am făcut în această viaţă să aflu şi eu acea bunătate şi milă dumnezeiască precum a aflat tâlharul de pe cruce care şi-a recunoscut fărădelegile, pentru că după faptele mele voi rămâne cu caprele în partea cea de-a stânga, înspăimântat de păcatele pe care atunci le voi cunoaşte, pe toate, pe care cu multă uşurinţă le-am făcut, nesocotindu-le a fi păcate. În această primejdie de osândit pentru totdeauna, cu adevărat vrednic sunt de cuvintele pe care le va rosti Dreptul

Judecător, celor păcătoşi: “Plecaţi de la Mine blestemaţilor în focul cel veşnic care este gătit diavolului şi îngerilor lui.”

Alerg către voi Sfinţi Arhangheli, căci voi sunteţi puternici apărători şi izbăvitori, atâta timp cât mă mai aflu în viaţă şi mai este vreme de pocăinţă, să mă salvaţi şi să mă scoateţi din cumplitele chinuri ale iadului, să trec cu ajutorul vostru vămile văzduhului, unde stăpânitorii lor aşteaptă cu multă nerăbdare să mă oprească în laţul fărădelegilor mele şi să mă ducă în întunericul cel mai dinafară pentru a mă chinui în legăturile cele nedezlegate în vecii vecilor.

Înduraţi-vă şi mă ajutaţi ca să fiu izbăvit din mâna vicleanului diavol şi la Dreapta Judecată să mă învrednicesc cu rugăciunile voastre pe care în viaţă le-am făcut către voi, să aflu milă, bunătate şi îndurare de la Dumnezeu, pentru a mă trece şi pe mine cu oile în partea dreaptă şi ca împreună cu voi să slăvim neîncetat Prea Slăvitul şi Prea Sfântul Nume al Tatălui, al Fiului şi al Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Amin.

Acatistul Sfinţilor Arhangheli: Mihail, Gavriil, Rafail, Evgudiil, Uriil, Salatiil şi Varahil!

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşlueşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;

Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul

Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumne-zeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.

Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri
Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat. Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

Condac 1

Pe căpeteniile Îngerilor Preasfintei Treimi, pe Sfinţii Arhangheli: Mihail, Gavriil, Rafail, Evgudiil, Uriil, Salatiil şi Varahil să-i lăudăm şi bine să-i cuvântăm întru toţi vecii, pentru ajutorul dat nouă credincioşilor, atunci când în nevoinţe fiind, noi îi rugăm să ne ajute. Să le spunem mulţumindu-le: ***Bucuraţi-vă, Sfinţilor Voievozi Cereşti!***

Icos 1

Cu aripile lor de foc ne acoperă şi ne protejează pe noi, cu puterea şi cu ştiinţa lor cerească ne vindecă de boli şi cu oştirile lor de Îngeri ne apără în luptele cu cei vicleni şi răi. Pentru aceasta ne rugăm lui Dumnezeu să le dea putere multă în lupta cu cel viclean şi cu glas de bucurie spunem aşa:
Bucură-te, Sfinte Arhanghel Mihail, apărător de foc al Cerului;
Bucură-te, Sfinte Arhanghel Gavriil, vestitor al tainelor dumnezeieşti;
Bucură-te, Sfinte Arhanghel Rafail, vindecătorul bolilor, păzitorul cununiilor şi al călătoriilor;
Bucură-te, Sfinte Arhanghel Evgudiil, aducător de lumină sfântă;
Bucură-te, Sfinte Arhanghel Uriil, învingător al ispitelor;
Bucură-te, Sfinte Arhanghel Salatiil, ocrotitor al creştinilor;
Bucură-te, Sfinte Arhanghel Varahil, binecuvântător ceresc;
Bucuraţi-vă, Sfinţilor Voievozi Cereşti!

Condac 2

Stând în jurul sfântului tron divin, alături de Sfinţii Heruvimi, Serafimi, de Sfintele Scaune Cereşti, Stăpânii, Începătorii şi Domnii, Sfinţii Arhangheli aduc slavă lui Dumnezeu, din toată fiinţa lor cântând: ***Aliluia! Aliluia! Aliluia!***

Icos 2

Sfinţilor Arhangheli vă mulţumim pentru tot ajutorul pe care ni-l daţi nouă oamenilor, mai ales acum, când tot Pământul suferă fizic şi spiritual din cauza atacurilor susţinute ale celui viclean şi ale slujitorilor săi.
Bucură-te, Sfinte Arhanghel Mihail, cu oştirea ta de Îngeri păzitori şi ocrotitori;
Bucură-te, Sfinte Arhanghel Gavriil, cu oştirea ta de Îngeri vestitori şi aducători de daruri;
Bucură-te, Sfinte Arhanghel Rafail, cu oştirea ta de Îngeri vindecători şi ocrotitori;
Bucură-te, Sfinte Arhanghel Evgudiil, cu oştirea ta de Îngeri misionari şi protectori;
Bucură-te, Sfinte Arhanghel Uriil, cu oştirea ta de Îngeri apărători de duşmanii de orice fel;
Bucură-te, Sfinte Arhanghel Salatiil, cu oştirea ta de Îngeri misionari şi de intervenţii rapide;
Bucură-te, Sfinte Arhanghel Varahil, cu oştirea ta de Îngeri misionari şi scriitori;
Bucuraţi-vă, Sfinţilor Voievozi Cereşti!

Condac 3

Dumnezeu, care a creat toate cele văzute şi nevăzute, i-a creat pe Sfinţii Arhangheli mai înainte de timp şi le-a dat ca misiune şi apărarea Pământului şi a vieţii de pe pământ, împotriva atacurilor de orice fel, ale celui viclean. Slăvindu-L pe Dumnezeu, ei cântă cu drag: ***Aliluia! Aliluia! Aliluia!***

Icos 3

Sfinţii Voievozi Cereşti: Mihail, Gavriil, Rafail, Varahil, Evgudiil, Uriil şi Salatiil, stând în faţa slavei dumnezeieşti, mărire neîncetată îi aduc lui Dumnezeu, cântând Osana!
Bucură-te, Sfinte Arhanghel Mihail, ajutător al celor în primejdii;
Bucură-te, Sfinte Arhanghel Gavriil, aducător de veşti şi de daruri sfinte;
Bucură-te, Sfinte Arhanghel Rafail, tămăduitor sfânt, ocrotitor al căsătoriilor şi al drumeţiilor;
Bucură-te, Sfinte Arhanghel Evgudiil, rană de foc a celor întunecaţi;
Bucură-te, Sfinte Arhanghel Uriil, durere continuă a celui viclean;
Bucură-te, Sfinte Arhanghel Salatiil, îndemnător către rugăciune,
Bucură-te, Sfinte Arhanghel Varahil, mijlocitor către ajutorul divin;
Bucuraţi-vă, Sfinţilor Voievozi Cereşti!

Condac 4

Sfinte Arhanghel Mihail, care stai înaintea Preasfintei Treimi şi eşti rânduit de Cel Preaînalt pentru a ajuta celor din primejdii, izbăveşte-ne pe noi de tot necazul şi cântă-I Bunului Dumnezeu şi pentru noi: ***Aliluia! Aliluia! Aliluia!***

Icos 4

Sfinte Arhanghel Mihail roagă-te lui Dumnezeu pentru noi, alungă de la noi pe cel viclean şi apără-ne de el, rupând mrejele lui cele pregătite pentru noi, păzeşte neîntinate sufletele, minţile şi trupurile noastre şi povăţuieşte-ne cum să facem mai bine voia lui Dumnezeu.

Bucură-te, Sfinte Arhanghel Mihail, slujitorule al legii;
Bucură-te, făptură a minţii celei ce a făcut lumea;
Bucură-te, apărătorule de foc al cerului;
Bucură-te, arzătorule al duhului celui nemulţumitor;
Bucură-te, păzitorule al trupurilor celor neîntinate;
Bucură-te, că prin tine se micşorează rătăcirea;
Bucură-te, tăria neamurilor creştine;
Bucuraţi-vă, Sfinţilor Voievozi Cereşti!

Condac 5

Sfinte Arhanghel Gavriil, vestitor al tainelor dumnezeieşti şi aducător de daruri sfinte te rugăm să ne fii şi nouă, robilor lui Dumnezeu, vestitor al bucuriei mântuirii noastre şi să ne arăţi vrednici locuitori ai Împărăţiei Cereşti, alături de cei care-I cântă lui Dumnezeu: ***Aliluia! Aliluia! Aliluia!***

Icos 5

Sfinte Arhanghel Gavriil, te rugăm să ne fii călăuzitor pe drumurile vieţii şi aşa cum i-ai adus Sfintei Fecioare vestea de la Tatăl Ceresc, a Întrupării Domnului Iisus, spunându-I: Bucură-te! – aşa să ne aduci şi nouă vestea poposirii noastre în Raiul Ceresc, la trecerea din această viaţă.
Bucură-te, Sfinte Arhanghel Gavriil, Înger al darului;
Bucură-te, prin care în lume s-a adus bucuria;
Bucură-te, vestitorule al începerii darului;
Bucură-te, semnul mântuirii oamenilor;
Bucură-te, stea care ai vestit Soarele;
Bucură-te, că ai dezlegat cu Bucură-te! toată întristarea;
Bucură-te, Cel care ai vestit mântuirea lumii;
Bucuraţi-vă, Sfinţilor Voievozi Cereşti!

Condac 6

Sfinte Arhanghel Rafail cel cu întreit dar, vindecătorul celor bolnavi, călăuzitorul tainic al celor care călătoresc, precum şi ocrotitorul nunţii şi al dragostei conjugale, cu puterea şi cu mila ta, din toate bolile şi suferinţele slobozeşte-ne şi vindecă rănile noastre sufleteşti şi trupeşti. Alături de toate Puterile Cereşti te rugăm să-I cânţi lui Dumnezeu, din toată fiinţa ta: ***Aliluia! Aliluia!Aliluia!***

Icos 6

Ştim că pentru păcatele noastre şi pentru mântuirea sufletelor noastre, ne sunt date toate suferinţele trupeşti şi sufleteşti. De aceea, cu genunchii sufletului plecaţi, în faţa sfintei tale icoane, Sfinte Arhanghel Rafail, grăim ţie unele ca acestea:
Bucură-te, Sfinte Arhanghel Rafail că ştergi lacrimile durerilor noastre;
Bucură-te, că ne veghezi călătoriile şi ne aperi de lucrarea celui viclean;
Bucură-te, că păzeşti cununiile noastre, îndepărtându-l pe cel rău;
Bucură-te, că i-ai însoţit pe Sfinţii Cosma şi Damian, doctori fără de arginţi;
Bucură-te, că i-ai învăţat pe Sfinţii Chir, Ioan, Modest şi Pantelimon;
Bucură-te, că ai dăruit-o şi pe cuvioasa Parascheva, care ne dă vindecare;
Bucură-te, că îi îndrumi pe medici spre folosul semenilor lor;
Bucuraţi-vă, Sfinţilor Voievozi Cereşti!

Condac 7

Sfinte Arhanghel Evgudiil, înţelept slujitor al lui Dumnezeu, întăreşte-ne pe noi cei care ne rugăm ţie şi învaţă-ne, ca în tot necazul, să ne luptăm cu ispitele, făcând în toate voia lui Dumnezeu, ca să fim salvaţi din chinurile veşnice şi să cântăm cu toţii: ***Aliluia! Aliluia! Aliluia!***

Icos 7

Sfinte Arhanghel Evgudiil, dă-ne înţelepciune să facem ce este drept şi plăcut lui Dumnezeu. Păzeşte-ne mintea, inima şi limba, ca să nu mai săvârşim clevetirea, cea pierzătoare de suflet şi neîncetat să ne plângem păcatele noastre, ca să primim milă şi îndurare la Dreapta Judecată, pentru a fi izbăviţi de focul cel veşnic.
Bucură-te, Sfinte Arhanghel Evgudiil, povăţuitorul nostru în lupta cu cel viclean;
Bucură-te, că ne îndemni ca să ne rugăm pentru cei adormiţi;
Bucură-te, că ajuţi rudele noastre ca să scape de la chinuri;
Bucură-te, că îi poţi lumina pe cei din lumea de dincolo;
Bucură-te, că poţi să-i eliberezi pe cei de la chinuri, dacă ne rugăm pentru ei;
Bucură-te, că ne înveţi să nu mai păcătuim;
Bucură-te, că ne întăreşti în credinţă;
Bucuraţi-vă, Sfinţilor Voievozi Cereşti!

Condac 8

Sfântul Arhanghel Uriil îi ocroteşte pe creştini şi-i îndeamnă să ţină cont de avertizările despre cele ce vor veni. Să se pregătească rugându-se, postind, smerindu-se, făcând milostenie, pocăindu-se, curăţindu-şi sufletele de păcate prin mărturisire sinceră, căindu-se de relele făcute şi cântându-I lui Dumnezeu: ***Aliluia! Aliluia! Aliluia!***

Icos 8

Sfinte Arhanghel Uriil îţi mulţumim pentru tot ajutorul tău şi te rugăm ajută-ne, ocroteşte-ne, întăreşte-ne, curăţă-ne de cel rău, inspiră-ne spre cele bune, ca să facem voia Domnului.

Bucură-te, Sfinte Arhanghel Uriil, învingător al ispitelor de orice fel;
Bucură-te, că ieşi învingător în lupta cu întunecaţii;
Bucură-te, că eşti foc dumnezeiesc;
Bucură-te, că poţi să opreşti orice duh rău;
Bucură-te, că ne inspiri să alegem calea Domnului;
Bucură-te, că poţi să ne ajuţi, atunci când ne rugăm ţie;
Bucură-te, că oriunde poţi să faci voia lui Dumnezeu;
Bucuraţi-vă, Sfinţilor Voievozi Cereşti!

Condac 9

Sfinte Arhanghel Varahil ai fost învrednicit cu darul binecuvântării. Te rugăm dăruieşte-ne a ta dumnezeiască binecuvântare, ca văzând şi simţind vrăjmaşul, cel plin de pizmă împotriva făpturii lui Dumnezeu, să dispară şi să nu se mai poată apropia de noi în vecii vecilor, ca să-I putem cânta din inimă lui Dumnezeu: ***Aliluia! Aliluia! Aliluia!***

Icos 9

Sfinte Voievod Ceresc Varahil împodobeşte şi îmbogăţeşte cu faceri de bine sufletul nostru, iar trupul curăţeşte-l de patimi şi de orice păcat, ca să ne arătăm vrednici a petrece cu cei drepţi în Împărăţia Cerurilor şi ca să ne poţi trece în cartea vieţii veşnice.
Bucură-te, Sfinte Arhanghel Varahil că ne poţi binecuvânta cereşte;
Bucură-te, că eşti înzestrat cu har divin;
Bucură-te, că eşti misionar al Bunului Dumnezeu;
Bucură-te, că scrii faptele oamenilor în cartea veacurilor;
Bucură-te, că poţi să îi ajuţi pe cei care au evlavie la tine;
Bucură-te, că noi cu toţii îţi mulţumim pentru ajutor;
Bucură-te, că poţi ocroti şi ţara noastră, în mod special;
Bucuraţi-vă, Sfinţilor Voievozi Cereşti!

Condac 10

Sfinte Arhanghel Salatiil, Bunul Dumnezeu te-a înzestrat cu o oştire de Îngeri misionari şi de intervenţii rapide. Poţi ajuta ţara noastră sau tot Pământul în cazul unor pericole iminente. Pentru aceasta, recunoscători şi cu smerenie Îi cântăm Domnului: ***Aliluia! Aliluia! Aliluia!***

Icos 10

Sfinte Voievod Ceresc Salatiil te rugăm adu-ne întotdeauna cu râvnă la slujba ce se înalţă de Sfânta Biserică către Dumnezeu, fă-ne atenţi la rugăciune şi ne înţelepţeşte ca să ne rugăm cu iubire şi cu inimă de jar, în toată vremea şi

în tot locul şi la tot lucrul Dumnezeului nostru cel multmilostiv, iar după primirea ajutorului să-I aducem mulţumirile noastre din toată inima.
Bucură-te, Sfinte Arhanghel Salatiil, ocrotitor al creştinilor;
Bucură-te, că ne îndemni la sfânta rugăciune;
Bucură-te, că poţi să ne ajuţi în lupta împotriva duşmanilor văzuţi şi nevăzuţi;
Bucură-te, că eşti pavăză împotriva celui viclean;
Bucură-te, că poţi să ne ajuţi să nu ne afundăm în grijile lumeşti;
Bucură-te, că ne poţi scoate la limanul cel ceresc;
Bucură-te, că noi îţi mulţumim pentru sfântul ajutor;
Bucuraţi-vă, Sfinţilor Voievozi Cereşti!

Condac 11
Mai marilor Voievozi ai lui Dumnezeu, slujitori ai slavei dumnezeieşti, căpeteniile Îngerilor, povăţuitorii oamenilor şi vrăjmaşii întunecaţilor, vă rugăm să ne ajutaţi în cele care sunt pentru folosul sufletelor noastre, iar noi Îi cântăm Bunului Dumnezeu: ***Aliluia! Aliluia! Aliluia!***

Icos 11
Domnul Iisus Hristos a spus în învăţăturile Sale, că mulţimea Îngerilor se bucură în Cer pentru un om care se întoarce prin pocăinţă la Dumnezeu. ***Vă rugăm Sfinţilor Arhangheli ajutaţi-ne să ne mântuim sufletele!***
Bucuraţi-vă, Sfinţilor Voievozi Cereşti că ne puteţi ajuta;
Bucuraţi-vă, că sunteţi pară de foc dumnezeiesc şi îi puteţi arde pe cei răi;
Bucuraţi-vă, slujitori destoinici al lui Dumnezeu;
Bucuraţi-vă, că sunteţi ascultători ai poruncilor dumnezeieşti;
Bucuraţi-vă, că ne puteţi curăţa sufleteşte şi trupeşte;
Bucuraţi-vă, că ne puteţi îndrepta spre calea lui Dumnezeu;
Bucuraţi-vă, că ne puteţi aduna în turma Păstorului cel bun;
Bucuraţi-vă, Sfinţilor Voievozi Cereşti!

Condac 12
Sfinţilor Arhangheli, împreună cu oştirile voastre cereşti, primiţi mulţumirile noastre pentru că ne ajutaţi, nevăzuţi şi neştiuţi pe noi cei slabi, nevrednici şi puţin ştiutori. Mulţumim Bunului Dumnezeu că ne-a încredinţat pe noi grijii voastre sfinte. Pentru aceasta din inimă Îi cântăm: ***Aliluia! Aliluia! Aliluia!***

Icos 12
Ne rugăm Preasfintei Treimi să vă dea vouă putere multă în lupta cu întunecaţii, ca să aduceţi lumină acolo unde este întuneric, să vă dea binecuvântări cereşti, haruri şi daruri sfinte, ca să ajutaţi viaţa să iasă biruitoare în faţa morţii, întotdeauna să învingă binele şi să strălucească peste tot lumina Duhului Sfânt.
Bucuraţi-vă, Sfinţilor Arhangheli că lăudăm puterea voastră cea sfântă;

Bucuraţi-vă, că sunteţi foc dumnezeiesc;
Bucuraţi-vă, că sunteţi lumină şi foc;
Bucuraţi-vă, că ne ajutaţi atunci când vă rugăm;
Bucuraţi-vă, că sunteţi mijlocitori pentru noi la Bunul Dumnezeu;
Bucuraţi-vă, că puteţi birui duşmanii văzuţi şi nevăzuţi;
Bucuraţi-vă, că vă mulţumim pentru tot ajutorul sfânt;
Bucuraţi-vă, Sfinţilor Voievozi Cereşti!

Condac 13 (de 3 ori):
O, prea puternicilor Voievozi Cereşti, care staţi împreună cu toate Puterile Cereşti aproape de tronul Preasfintei Treimi, primiţi mulţumirile noastre, pentru tot ajutorul vostru şi al Oştirilor voastre Cereşti şi vă rugăm ajutaţi-ne să ieşim biruitori din lupta noastră continuă împotriva celui viclean şi rău. Alături de glasurile voastre îngereşti Îi cântăm şi noi lui Dumnezeu: ***Aliluia! Aliluia! Aliluia!***

Apoi:

Icos 1
Cu aripile lor de foc ne acoperă şi ne protejează pe noi, cu puterea şi cu ştiinţa lor cerească ne vindecă de boli şi cu oştirile lor de Îngeri ne apără în luptele cu cei vicleni şi răi. Pentru aceasta ne rugăm lui Dumnezeu să le dea putere multă în lupta cu cel viclean şi cu glas de bucurie spunem aşa:
Bucură-te, Sfinte Arhanghel Mihail, apărător de foc al Cerului;
Bucură-te, Sfinte Arhanghel Gavriil, vestitor al tainelor dumnezeieşti;
Bucură-te, Sfinte Arhanghel Rafail, vindecătorul bolilor, păzitorul cununiilor şi al călătoriilor;
Bucură-te, Sfinte Arhanghel Evgudiil, aducător de lumină sfântă;
Bucură-te, Sfinte Arhanghel Uriil, învingător al ispitelor;
Bucură-te, Sfinte Arhanghel Salatiil, ocrotitor al creştinilor;
Bucură-te, Sfinte Arhanghel Varahil, binecuvântător Ceresc;
Bucuraţi-vă, Sfinţilor Voievozi Cereşti!

Condac 1
Pe căpeteniile Îngerilor Preasfintei Treimi, pe Sfinţii Arhangheli: Mihail, Gavriil, Rafail, Evgudiil, Uriil, Salatiil şi Varahil să-i lăudăm şi bine să-i cuvântăm întru toţi vecii, pentru ajutorul dat nouă credincioşilor, atunci când în nevoinţe fiind, noi îi rugăm să ne ajute. Să le spunem mulţumindu-le: ***Bucuraţi-vă, Sfinţilor Voievozi Cereşti!***

Rugăciune

Sfinţilor Arhangheli: Mihail, Gavriil, Rafail, Evgudiil, Uriil, Salatiil şi Varahil, vă rugăm să fiţi alături de noi la greu, să ne ajutaţi în lupta împotriva întunecaţilor, să ne ajutaţi în rugăciunile noastre la Preabunul Dumnezeu.

Vă rugăm mai marilor Voievozi ai Oştirilor Cereşti, noi nevrednicii, să ne acoperiţi şi pe noi cu acoperământul aripilor slavei voastre celei netrupeşti, păzindu-ne pe noi, cei care cădem cu dinadinsul.

Vă mulţumim că sunteţi grabnic ajutători şi ne rugăm Preasfintei Treimi să vă dea daruri sfinte ca pentru Voievozii Cereşti, binecuvântare sfântă, har şi multă putere dumnezeiască ca să ieşiţi întotdeauna biruitori în lupta cu întunericul.

Amin!

Acatistul tuturor Puterilor cereşti

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne miluieşte *(de 3 ori)*

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău.

[Dacă este preot de faţă, zice: Că a Ta este împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.]

Strana: Amin.

Dacă nu este preot de faţă, diaconul, monahul sau mireanul rosteşte: Pentru rugă-ciunile Sfinţilor părinţilor noştri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi. Amin.

Apoi **troparele** de umilinţă, glasul 6:

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Apoi:

Crezul

Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu

adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat. Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

Condacul 1

Având mintea cu totul ţinută în legăturile cugetelor trupeşti, cum mă voi putea înălţa de la pământ şi a mă face văzător al strălucirilor Puterilor îngereşti, celor ce, ca nişte stele, minunat împodobesc bolta Bisericii, zugrăvind şi pe cerul inimilor curate razele cântărilor de: ***Aliluia!***

Icosul 1

Pe scara laudelor dumnezeieşti pururea vă suiţi, îndulcindu-vă de frumuseţea Luminii, dar de noi nu vă depărtaţi, luând în înţelegătoarele voastre urechi pururea deschise glasurile inimilor smerite, care vă aduc mulţumiri ca acestea:
Bucuraţi-vă, duhuri neîncetat slujitoare Luminii;
Bucuraţi-vă, făclii ce luminează Împărăţia cerurilor;
Bucuraţi-vă, glasuri ce împletesc cunună de cântări;
Bucuraţi-vă, porţi ale tainelor Cuvântului;
Bucuraţi-vă, cămări sfinţite de Lumină;
Bucuraţi-vă, adâncuri ale înţelepciunii dumnezeieşti;
Bucuraţi-vă, munţi plini de comorile înţelegerilor înalte;
Bucuraţi-vă, străjerii neosteniţi ai Lumii;
Bucuraţi-vă, picături ale iubirii Treimii;
Bucuraţi-vă, oglinzi ale Soarelui neapus;
Bucuraţi-vă, cărţi ale gândurilor dumnezeieşti;
Bucuraţi-vă, hotare ale înţelepciunii Ziditorului;
Bucuraţi-vă, toate Puterile cereşti, icoane ale Împărăţiei cerurilor!

Condacul 2

Serafimii cu aripile lor îşi acoperă ochii, nesuferind a vedea pe Focul cel nemistuit, care covârşeşte toate cu lumina şi căldura iubirii Sale, îndemnându-le a cânta: ***Aliluia!***

Icosul 2

Sfinţilor Serafimi, cei ce vă avântaţi cu dor spre noi înălţimi dumnezeieşti, neaflând odihnă prin dorirea mai desăvârşită a împărtăşirii de dulceaţa dragostei Treimii, mintea mea cea înşelată de desfătările lumeşti ridicaţi-o la înălţimea vederii Tainelor de sus, ca să vă măresc pe voi aşa:
Bucuraţi-vă, flăcări nemistuite ale dorului dumnezeiesc;
Bucuraţi-vă, raze ale înţelepciunii neajunse;
Bucuraţi-vă, oglinzi ale strălucirii nematerialnice;
Bucuraţi-vă, horă nedespărţită a armoniei iubirii;
Bucuraţi-vă, pahare purtătoare ale mirului iubirii;
Bucuraţi-vă, flori înţelegătoare pline de mireasma Înţelepciunii;
Bucuraţi-vă, cununi ale slavei dumnezeieşti;
Bucuraţi-vă, munţi înţelegători ai darurilor;
Bucuraţi-vă, scântei ale iubirii veşnice;
Bucuraţi-vă, stâlpi de lumină ai Adevărului;
Bucuraţi-vă, ceruri de foc ale Treimii;
Bucuraţi-vă, adâncuri de taină ale înţelepciunii;
Bucuraţi-vă, toate Puterile cereşti, icoane ale Împărăţiei cerurilor!

Condacul 3

Heruvimii cu ochi mulţi caută să cuprindă între hotarele privirii lor pe Cel ce S-a arătat cu trup pe pământ, pe care Simeon văzându-L, umplându-se de înţelepciune, a dănţuit ca un heruvim, strigând: ***Aliluia!***

Icosul 3

Pe scaun de heruvimi stai Hristoase, Dumnezeul nostru, ca un Împărat prea puternic şi scaunele minţilor noastre neputincioase, cu Mâna ta dumnezeiască, le împodobeşti cu gânduri de laudă către heruvimi ca acestea:
Bucuraţi-vă, văzători ai înălţimilor Luminii;
Bucuraţi-vă, sori ai înţelepciunii Soarelui dreptăţii;
Bucuraţi-vă, porţi ale înţelepciunii tainice;
Bucuraţi-vă, vistierii necheltuite ale înţelegerilor înalte;
Bucuraţi-vă, râuri nesecate ale iubirii dumnezeieşti;
Bucuraţi-vă, raze ale frumuseţii Cuvântului;
Bucuraţi-vă, roţi ale tainelor nesfârşite;
Bucuraţi-vă, izvoare ale bucuriei cereşti;
Bucuraţi-vă, limpezime a înţelegerii luminate;
Bucuraţi-vă, mărgăritare ale tainelor dumnezeieşti;
Bucuraţi-vă, chimvale ale bucuriei Împărăţiei;

Bucuraţi-vă, minţi întru care s-au zugrăvit gândurile Cuvântului;
Bucuraţi-vă, toate Puterile cereşti, icoane ale Împărăţiei cerurilor!

Condacul 4

Tronurile odihnesc razele Luminii negrăite şi dintru înălţime trimit razele înţelepciunii lor, împodobind tronul inimii noastre, care, cu glas de bucurie, strigă: ***Aliluia!***

Icosul 4

Sfintelor tronuri, cele pe care se odihneşte slava gândurilor dumnezeieşti, din robia patimilor ne sloboziţi, ca aflând şi noi odihna gândurilor luminoase, să vă lăudăm întru pace aşa:
Bucuraţi-vă, cununi de daruri cereşti;
Bucuraţi-vă, adieri de gânduri dumnezeieşti;
Bucuraţi-vă, scaune ale înţelegerilor înalte;
Bucuraţi-vă, nori înţelegători ai tainelor nepătrunse;
Bucuraţi-vă, corturi ale tainelor Luminii;
Bucuraţi-vă, raze grăitoare de cele neajunse cu mintea;
Bucuraţi-vă, podoabe ale gândurilor dumnezeieşti;
Bucuraţi-vă, săgeţi de foc ale înţelepciunii;
Bucuraţi-vă, înălţimi mai presus de înălţime;
Bucuraţi-vă, vederi ale tainelor slavei de sus;
Bucuraţi-vă, dulceaţa laudelor dumnezeieşti;
Bucuraţi-vă, scări mergătoare spre desăvârşire;
Bucuraţi-vă, toate Puterile cereşti, icoane ale Împărăţiei cerurilor!

Condacul 5

Sfintele domnii îngrădesc toate cu puterea rugăciunilor lor şi cu ochi veghetor contemplează tainele mai presus de minte, îndulcindu-se de mireasma jertfei cântării de: ***Aliluia!***

Icosul 5

Ca unii ce de la Hristos aţi fost încununaţi cu putere, ca să păziţi Biserica de toată bântuiala duhurilor răutăţii, şi biserica inimii noastre vă rugăm, apăraţi-o de cugete deşarte şi de tot viforul răutăţii, ca să vă cinstim cu dragoste aşa:
Bucuraţi-vă, apărători ai cetăţilor creştineşti;
Bucuraţi-vă, nădejdea cea tare a conducătorilor de oraşe;
Bucuraţi-vă, strajă tare a noastră în războiul duhovnicesc;
Bucuraţi-vă, liman de scăpare al celor prigoniţi;
Bucuraţi-vă, ziduri de apărare ale celor neputincioşi;
Bucuraţi-vă, cei ce deschideţi uşa inimilor smerite;
Bucuraţi-vă, luminarea celor ce conduc cu înţelepciune;
Bucuraţi-vă, aducători de daruri dumnezeieşti;

Bucuraţi-vă, că a domni peste patimi ne învăţaţi;
Bucuraţi-vă, cetăţi minunate ale veseliei cereşti;
Bucuraţi-vă, slujitori neostenitţi ai voilor dumnezeieşti;
Bucuraţi-vă, încununarea biruitorilor patimilor;
Bucuraţi-vă, toate Puterile cereşti, icoane ale Împărăţiei cerurilor!

Condacul 6

Sfintele puteri dintru înălţime cu fulgerul rugăciunilor lor nimicesc pe vrăjmaşii noştri nevăzuţi şi întăresc cu putere pe cei neputincioşi, care strigă Ziditorului cu credinţă: ***Aliluia!***

Icosul 6

Sfintelor puteri, inima mea cea neputincioasă împrejmuiţi-o cu stâlpii rugăciunii şi pe temelia înţelepciunii o aşezaţi, ca încingându-mă cu puterea darului lui Hristos să laud puterea mijlocirii voastre mântuitoare:
Bucuraţi-vă, nădejdea celor căzuţi în neputinţe;
Bucuraţi-vă, întărirea celor ce se primejduiesc în marea cea sărată a ispitirii;
Bucuraţi-vă, lumini ce picură puterea darului ceresc;
Bucuraţi-vă, neînfricaţi luptători împotriva răutăţii;
Bucuraţi-vă, binecuvântarea celor ce smerit ţin frâiele puterii;
Bucuraţi-vă, ridicarea celor neputincioşi;
Bucuraţi-vă, înţelepciunea călăuzitorilor de turme cuvântătoare;
Bucuraţi-vă, întăritori spre paza poruncilor cereşti;
Bucuraţi-vă, candele nestinse ale rugăciunii de întărire;
Bucuraţi-vă, adieri de lumină cerească;
Bucuraţi-vă, valuri înalte ale apărării lumii;
Bucuraţi-vă, cărţi nescrise ale darurilor Cuvântului;
Bucuraţi-vă, toate Puterile cereşti, icoane ale Împărăţiei cerurilor!

Condacul 7

Sfintelor stăpânii, cele ce cu sabia rugăciunii voastre răniţi pe vrăjmaşii cei ce necăjesc lăcaşul inimii noastre, umpleţi sufletele noastre de lumina bucuriei cântărilor de: ***Aliluia!***

Icosul 7

Sfintelor stăpânii, ca nişte turnuri înalte păziţi dintru înălţime toată lumea care suspină cu glas nemângâiat după vederea slavei Stăpânului tuturor; deci, dorul nostru îl pliniţi desăvârşit, ca să vă mărim aşa:
Bucuraţi-vă, flăcări mistuitoare ale tuturor curselor diavoleşti;
Bucuraţi-vă, vrăjmaşi neîmpăcaţi ai duhurilor răutăţii;
Bucuraţi-vă, pacea sufletelor însetate de izbăvire;
Bucuraţi-vă, corturi de scăpare a celor prigoniţi;
Bucuraţi-vă, surpătorii patimilor neîmblânzite;

Bucuraţi-vă, săbii de foc ale dreptăţii dumnezeieşti;
Bucuraţi-vă, întărirea celor ce se primejduiesc pe marea vieţii;
Bucuraţi-vă, ridicarea celor căzuţi în pământul ispitelor;
Bucuraţi-vă, nimicitori ai răutăţii diavoleşti;
Bucuraţi-vă, bucuria celor izbăviţi din necazuri;
Bucuraţi-vă, vase cinstite zidite de Mâna dumnezeiască;
Bucuraţi-vă, luminarea celor însetaţi de înţelepciune;
Bucuraţi-vă, toate Puterile cereşti, icoane ale Împărăţiei cerurilor!

Condacul 8

Sfintelor începătorii, cei ce înconjuraţi cetăţile cu legătura rugăciunii voastre, păziţi şi inima noastră de năvala gândurilor rele, ca întru pace să aducem jertfa cântării de: ***Aliluia!***

Icosul 8

Sfintelor începătorii, trâmbiţe dumnezeieşti ale laudelor Treimii, faceţi să răsune şi în urechile inimii noastre gândurile smerite ce ne cheamă la ziua pocăinţei, dar şi măririle voastre aduse ca jertfă de mulţumire:
Bucuraţi-vă, povăţuitori ai celor ce sunt ocârmuitori ai lumii;
Bucuraţi-vă, luminarea celor iubitori de înţelepciune;
Bucuraţi-vă, îndreptători ai gândurilor noastre spre înălţimi cereşti;
Bucuraţi-vă, luminători ai celor ce caută înţelegerile dumnezeieşti;
Bucuraţi-vă, începători ai cântării întreit sfinte;
Bucuraţi-vă, povăţuitori ai celor din întunericul neştiinţei;
Bucuraţi-vă, surpătorii ereziilor otrăvitoare de suflet;
Bucuraţi-vă, pacea Bisericii lui Hristos;
Bucuraţi-vă, povăţuitori spre înălţimile nepătimirii;
Bucuraţi-vă, lumini nestinse ale înţelepciunii;
Bucuraţi-vă, izbăvitori din adâncul înşelăciunii;
Bucuraţi-vă, icoane ale frumuseţii neapropiate;
Bucuraţi-vă, toate Puterile cereşti, icoane ale Împărăţiei cerurilor!

Condacul 9

Sfinţii arhangheli, înconjurând tronul Cuvântului, cu bucurie saltă în hora îngerească şi învaţă pe toţi a sluji cu frică şi cutremur Ziditorului, căruia Îi aducem într-un glas cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul 9

Sfinţilor arhangheli, cei ce ca nişte făclii străluciţi cu frumuseţea Treimii, luminaţi şi chipul sufletelor noastre, ca să ne arătăm mai desăvârşit icoane ale asemănării cu Cel Bogat în frumuseţe şi milostivire, cinstindu-vă pe voi aşa:
Bucuraţi-vă, raze întreite ale Luminii neapropiate;
Bucuraţi-vă, oglinzi ale tainelor cereşti;

Bucuraţi-vă, apărători nebiruiţi ai Bisericii;
Bucuraţi-vă, făclii mărturisitoare ale Focului ceresc;
Bucuraţi-vă, sfeşnice de taină ale Înţelepciunii;
Bucuraţi-vă, străjeri neosteniţi ai porţilor Vieţii;
Bucuraţi-vă, cei ce lucraţi grădina inimii noastre cu gânduri cereşti;
Bucuraţi-vă, icoane întru care contemplăm taina Treimii;
Bucuraţi-vă, acoperământ de pace al celor bine credincioşi;
Bucuraţi-vă, limanul cel binecuvântat al celor necăjiţi;
Bucuraţi-vă, scutul de apărare al Bisericii lui Hristos;
Bucuraţi-vă, cetăţi nesurpate ale Înţelepciunii;
Bucuraţi-vă, toate Puterile cereşti, icoane ale Împărăţiei cerurilor!

Condacul 10

Sfinţii îngeri, ca nişte candele înţelegătoare pline de mirul rugăciunii, luminează şi gândurile credincioşilor şi le îndeamnă a slavoslovi pe Făcătorul a toate, cântându-I: ***Aliluia!***

Icosul 10

Sfinţilor îngeri, cei ce în tot pământul străluciţi ca nişte lumini ale nădejdii, credinţei şi dragostei, risipind întunericul patimilor noastre, aprindeţi şi făclia cea stinsă a inimilor noastre, ca să vă mărim cu mulţumire:
Bucuraţi-vă, ocrotitori neînfricaţi ai sufletelor noastre;
Bucuraţi-vă, îndemnători spre lucrarea poruncilor dumnezeieşti;
Bucuraţi-vă, vase ale mirului de taină al înţelepciunii;
Bucuraţi-vă, mângâierea sufletelor întristate;
Bucuraţi-vă, lumina bucuriei robilor lui Hristos;
Bucuraţi-vă, păzitori ai cetăţii inimilor noastre;
Bucuraţi-vă, chezăşuitori ai mântuirii noastre;
Bucuraţi-vă, ostenitori neîncetaţi în via Cuvântului;
Bucuraţi-vă, sprijinitori ai tuturor pe calea mântuirii;
Bucuraţi-vă, descoperitori ai tainelor lui Hristos;
Bucuraţi-vă, scări ce ne suie la limanul Împărăţiei;
Bucuraţi-vă, văzători ai slavei nesfârşite a Treimii;
Bucuraţi-vă, toate Puterile cereşti, icoane ale Împărăţiei cerurilor!

Condacul 11

Sfinte arhanghele Mihaile, slujitorule neostenit al Legii dumnezeieşti, luminează tăbliţa inimii noastre, ca să vedem cu ochii minţii, curăţite de patimi, slovele înţelepciunii izvorâte din dragostea dumnezeiască, cântând Ziditorului: ***Aliluia!***

Icosul 11

Ca o flacără prea înaltă stai înaintea tronului Treimii şi o, minune, arzi pe demonii cei întunecaţi, dar totodată reverşi lumină spre înţelegerea tainelor înţelepciunii dumnezeieşti credincioşilor, care te măresc pe tine cu laude ca acestea:
Bucură-te, minte văzătoare a Minţii celei dintâi;
Bucură-te, stâlp de foc în pustiul lumii;
Bucură-te, oglindă a Înţelepciunii Ziditorului;
Bucură-te, sabie a dreptăţii dumnezeieşti;
Bucură-te, mângâierea sufletelor întristate;
Bucură-te, surpătorul ereziilor de multe feluri;
Bucură-te, că ne scoţi din întunericul înşelăciunii;
Bucură-te, povăţuitor luminat pe scara Împărăţiei;
Bucură-te, acoperământul rugăciunii poporului dreptcredincios;
Bucură-te, apărător neînfruntat al Sfintelor Mânăstiri;
Bucură-te, izvor de minuni al celor însetaţi de desăvârşire;
Bucură-te, grabnic nimicitor al curselor diavoleşti;
Bucură-te, Sfinte arhanghele Mihaile, păzitorule neostenit al moştenitorilor Împărăţiei cerurilor !

Condacul 12
Sfinte arhanghele Gavriile, adânc de înţelepciune întru care s-au odihnit adâncurile gândurilor dumnezeieşti, străluceşte şi asupra noastră o picătură din darul Ziditorului, ca să-I strigăm cu bucurie împreună cu tine: ***Aliluia!***

Icosul 12
Sfinte arhanghele Gavriile, cel ce te-ai învrednicit a fi ca o carte întru care s-a scris cu mâna Tatălui voia de mântuire a lumii descoperită fecioarei, veseleşte şi auzul inimii noastre cu dumnezeieştile cuvinte ale iubirii Cuvântului, celui ce întru duhul voieşte să te cinstim pe tine cu podoabe de cuvinte ca acestea:
Bucură-te, vistierie a tainelor Cuvântului;
Bucură-te, că steaua gândului nostru o povăţuieşti spre peştera inimii;
Bucură-te, că prin cuvântul tău s-a binecuvântat întruparea Cuvântului;
Bucură-te, soare îmbrăţişând pământul cu razele nădejdii mântuirii;
Bucură-te, că te-ai minunat de curăţia Celei fără prihană;
Bucură-te, rugăciune roditoare de daruri dumnezeieşti;
Bucură-te, bucuria maicilor celor credincioase;
Bucură-te, Înger vestitor al îngerului pământesc;
Bucură-te, ocrotitorul neîncetat al pruncilor creştini;
Bucură-te, stea a bucuriei luminând cerul inimii;
Bucură-te, că din legăturile întristării ne scoţi;
Bucură-te, că ai povăţuit neamul omenesc la lumina mântuirii;
Bucuraţi-vă, toate Puterile cereşti, icoane ale Împărăţiei cerurilor!

Condacul 13 (de trei ori)

O, Sfintelor puteri cereşti, cele ce ca o scară luminată staţi înaintea Celui Neajuns nici de gând îngeresc, scara rugăciunii întindeţi nouă, ca înaintând spre cunoaşterea lui Dumnezeu, întru înălţime să-I cântăm împreună cu voi întru fulgerarea duhului: ***Aliluia!***

Apoi, se zice iarăşi:

Icosul 1

Pe scara laudelor dumnezeieşti pururea vă suiţi, îndulcindu-vă de frumuseţea Luminii, dar de noi nu vă depărtaţi, luând în înţelegătoarele voastre urechi pururea deschise glasurile inimilor smerite, care vă aduc mulţumiri ca acestea:
Bucuraţi-vă, duhuri neîncetat slujitoare Luminii;
Bucuraţi-vă, făclii ce luminează Împărăţia cerurilor;
Bucuraţi-vă, glasuri ce împletesc cunună de cântări;
Bucuraţi-vă, porţi ale tainelor Cuvântului;
Bucuraţi-vă, cămări sfinţite de Lumină;
Bucuraţi-vă, adâncuri ale înţelepciunii dumnezeieşti;
Bucuraţi-vă, munţi plini de comorile înţelegerilor înalte;
Bucuraţi-vă, străjerii neosteniţi ai Lumii;
Bucuraţi-vă, picături ale iubirii Treimii;
Bucuraţi-vă, oglinzi ale Soarelui neapus;
Bucuraţi-vă, cărţi ale gândurilor dumnezeieşti;
Bucuraţi-vă, hotare ale înţelepciunii Ziditorului;
Bucuraţi-vă, toate Puterile cereşti, icoane ale Împărăţiei cerurilor!

Condacul 1

Având mintea cu totul ţinută în legăturile cugetelor trupeşti, cum mă voi putea înălţa de la pământ şi a mă face văzător al strălucirilor Puterilor îngereşti, celor ce, ca nişte stele, minunat împodobesc bolta Bisericii, zugrăvind şi pe cerul inimilor curate razele cântărilor de: ***Aliluia!***

Se zice, apoi, această:

Rugăciune către toate Puterile cereşti

O, Sfintelor Puteri cereşti, cele ce nevăzut lucraţi la mântuirea lumii şi înfrumuseţarea acesteia cu darurile Cuvântului, daţi-ne mână de ajutor nouă, celor ce ne primejduim în marea ispitelor vieţii.

În hora laudelor dumnezeieşti dănţuiţi, contemplând frumuseţea feţei luminate a Stăpânului tuturor. Făcutu-v-aţi oglinzi ale darurilor negrăite ale Treimii şi cu razele rugăciunilor voastre luminaţi şi faţa sufletelor noastre spre vederea Tainelor mântuirii.

De viforul ispitelor fiind pururea cuprinşi şi de furtuna gândurilor răutăţii biruiţi, cu nădejde cădem înaintea voastră: cu focul rugăciunii voastre mistuiţi toate gândurile deşertăciunii şi din adâncul deznădăjduirii ne ridicaţi pe noi, cei cumplit răniţi de sabia păcatelor.

Ca nişte flori sădite în grădina Raiului vă înălţaţi şi cu mireasma laudelor voastre umpleţi toate. Sădiţi şi în inimile noastre întunecate de păcat florile gândurilor dumnezeieşti.

Din toate cursele vrăjmaşilor nevăzuţi scoateţi-ne pe noi, cei pururea tulburaţi de valurile înalte ale ispitelor. Cetăţile omeneşti le îngrădiţi cu rugăciunile voastre şi pace Bisericii lui Hristos aduceţi cu osteneala slujirii voastre îngereşti.

Pe cei neputincioşi îi întăriţi, pe cei bolnavi ridicaţi-i din amărăciunea bolilor, pe prunci îi păziţi de cursele răutăţii, tinereţile bine povăţuiţi-le spre limanul mântuirii, bătrâneţile luminaţi-le cu gândurile şi faptele pocăinţei, pe monahi îi întăriţi, arătându-i după asemănare îngeri în trup străluciţi de focul rugăciunii neîncetate, pe cei ce vieţuiesc întru feciorie îi păziţi de asupritori, pe cei prigoniţi primiţi-i în sălaşul rugăciunii.

Nouă tuturor, rugămu-vă, să ne soliţi iertare păcatelor, îndreptare vieţii şi mers cu pace pe cărarea pocăinţei mântuitoare.

Învredniciţi-ne prin rugăciunile voastre şi pe noi a fi rânduiţi împreună cu voi în cămara laudelor îngereşti, ca să aducem cu toţii, suflare îngerească şi omenească, slavă Treimii celei de viaţă făcătoare şi nedespărţite în veci. Amin!

Şi se face Otpustul: Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, pentru rugăciunile prea curatei Maicii Tale, ale tuturor Sfintelor Puteri cereşti şi ale tuturor Sfinţilor, miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi ! Amin!

Sursa:
https://chirho88888888.wordpress.com/2019/11/08/acatistul-tuturor-puterilor-ceresti/

Acatistul tuturor Sfinţilor Arhangheli

de pr. Sorin Benescu

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne miluieşte *(de 3 ori)*

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău.

[Dacă este preot de faţă, zice: Că a Ta este împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.]

Strana: Amin.

Dacă nu este preot de faţă, diaconul, monahul sau mireanul rosteşte: Pentru rugă-ciunile Sfinţilor părinţilor noştri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi. Amin.

Apoi **troparele** de umilinţă, glasul 6:

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Apoi:

Crezul

Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu

adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat. Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

Condacul 1

Pe Îngerul Treimii, pe dătătorul de curaj, pe conducătorul purtătorilor de lumină, pe Mihail, cel dintâi dintre Îngerii păzitori să-l lăudăm noi toți, iubitorii de Dumnezeu, care ne acoperim cu aripile lui și din nevoile cele de multe feluri ne izbăvim, grăind: ***Bucură-te, Sfinte Arhanghele Mihail, voievod al oştirilor cereşti!***

Icosul 1

Arhanghele Mihaile, tu pe Iacov în luptă l-ai întărit, şi pe noi ajută-ne să alungăm teama, protejează-ne, arată-ne drumul, adu-ne nouă virtuţile, ca să zicem aşa:
Bucură-te, Mihail, cine este ca Dumnezeu?
Bucură-te, Mihail, Arhanghelul cel dârz,
Bucură-te, Mihail, purtătorul de sabie înfricoşătoare,
Bucură-te, Mihail, care ai ţinut în ordine pe Îngeri,
Bucură-te, Mihail, care ai oprit pe mulţi de la cădere,
Bucură-te, Mihail, care zici: să stăm cu frică înaintea Domnului,
Bucură-te, Mihail, care ai apărat Cartea Vieții,
Bucură-te, Mihail, primitorule al supra luminii dumnezeieşti,
Bucură-te, Mihail, oglindirea fidelă a supra gândirii divine,
Bucură-te, Mihail, cela care o vede, o primeşte şi o reproduce fără prefacere,

Bucură-te, Mihail, prin care Dumnezeu vorbeşte,
Bucură-te, Sfinte Arhanghele Mihail, voievod al oştirilor cereşti!

Condacul al 2-lea

Proorocului Daniel i-ai arătat Taina cea străină, naşterea cea din fecioară a Mântuitorului, lui Zaharia celui sfințit i-ai vestit, o, Gavriile, naşterea dumne-ze-

iescului Înaintemergător; dă şi celor care-şi doresc să aibă copii, prunci sănătoşi, ca să cânte cu tine lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 2-lea

Anei şi lui Ioachim bunele vestiri de bucurie le-ai adus, Învierea lui Hristos ai binevestit femeilor, zicând lor «Nu plângeţi!»; Sfinte Arhanghele, ajută-ne să înmulţim talantul dat nouă de Cuvântul şi să cântăm aşa:

Bucură-te, Gavriil, Arhanghelul bucuriei,
Bucură-te, Gavriil, care ai văzut dinainte semnele căderii îngerilor,
Bucură-te, Gavriil, care ai tâlcuit numele de Înger: închinare Domnului,
Bucură-te, Gavriil, care ai numit pe Dumnezeu, Deplinul Absolut,
Bucură-te, Gavriil, care ai mărturisit pe Fiul, Singurul care poate trece hotarul transcendental,
Bucură-te, Gavriil, care ai mărturisit pe Fiul, Singurul din care iese Lumina divină,
Bucură-te, Gavriil, care ai mărturisit chipul de fiu - taina identităţii lumii,
Bucură-te, Gavriil, care ai arătat chipul Fiului - chipul de Fiinţă Divină totodată chip de fiinţă creată,
Bucură-te, Gavriil, care ai vestit pe Fiul peste care Însuşi Tatăl a pecetluit absoluta Sa Sărutare,
Bucură-te, Gavriil, care ai învăţat: În Dumnezeire, totul este iubirea Tatălui pentru Fiul în totodată purcederea - purtarea Duhului Sfânt,
Bucură-te, Gavriil, care rememorezi în viaţă asemănarea Divinului revărsat în creaţie,
Bucură-te, Sfinte Arhanghele Gavriil, bucuria de a dărui!

Condacul al 3-lea

Sfinte Arhanghele Rafail, mai marele tămăduitorilor, călăuzitorul celor pe drum, păzitorul celor căsătoriţi, alungă duhul cel necurat de la noi, din casele noastre, vindecă-ne, îndrumă-ne, ca să cântăm lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 3-lea

Oarecând, pe dreptul Tobit l-ai vindecat, pe Sara lui Tobie ai arătat; pe tine, Sfinte Arhanghele, te rugăm: descoperă tinerilor şi celor care vor să se căsătorească taina iubirii, menirea fiecăruia, alungă blestemul sau vrăjile, de sunt legaţi, ca să cântăm aşa:

Bucură-te, Rafail, vindecare de la Dumnezeu,
Bucură-te, Israfel, Dumnezeu vindecă,
Bucură-te, Rafail, care zici: Să aşteptăm Venirea Domnului,
Bucură-te, Israfel, care ne povăţuieşti Îndrumarea Lui, să facem ce ne este dăruit,
Bucură-te, Rafail, care ne îndemni să nu ne grăbim ca să nu greşim,

Bucură-te, Israfel, vindecător al celor bolnavi,
Bucură-te, Rafail, călăuzitor tainic al celor care călătoresc,
Bucură-te, Israfel, ocrotitor al celor căsătoriţi,
Bucură-te, Rafail, care ai îndrumat şi ocrotit pe dreptul Tobie,
Bucură-te, Israfel, mai marele tămăduitorilor, călăuzitorul celor pribegi şi paznicul cununiilor,
Bucură-te, Rafail, spaima lui Asmodeu, a toate vindecătorule,
Bucură-te, Sfinte Arhanghele Rafail, unul din cei şapte Sfinţi Îngeri, care ridică rugăciunile Sfinţilor şi le înalţă înaintea slavei Celui Sfânt!

Condacul al 4-lea
Pe Noe - despre potopul care avea să urmeze l-ai avertizat, pe profetul Ezdra - să înţeleagă profeţiile l-ai ajutat, Sfinte Arhanghele Uriel, adu-ne şi nouă înţelepciunea cea de sus, ca să cântăm aşa: ***Aliluia!***

Icosul al 4-lea
Repede ajutător în cutremure, inundaţii, incendii, uragane, tornade, dezastre naturale şi orice alte calamităţi, fereşte-ne, noi pe tine te chemăm:
Bucură-te, Uriel, lumina lui Dumnezeu,
Bucură-te, Suriil, focul lui Dumnezeu,
Bucură-te, Sariil, Îngerul care duci pedeapsa lui Dumnezeu,
Bucură-te, Muriil, purtătorul mâniei divine,
Bucură-te, Uriil, care ne ocroteşti pe noi,
Bucură-te, Suriil, care ne îndemni la rugăciune,
Bucură-te, Sariil, care ne îndemni la post,
Bucură-te, Muriil, care ne îndemni la smerenie,
Bucură-te, Uriil, care ne îndemni la milostenie,
Bucură-te, Suriil, care ne îndemni la pocăinţă,
Bucură-te, Sariil, care ne îndemni la mărturisire sinceră,
Bucură-te, Sfinte Arhanghele Uriel, descoperă-ne nouă Lumina necreată!

Condacul al 5-lea
Stai la Altar, având cădelniţă de aur şi cu tămâie multă, aduci rugăciunile tuturor Sfinţilor, pe Altarul de aur dinaintea tronului ceresc, Sfinte Arhanghele Selafiel, pentru aceasta lui Dumnezeu cântăm: ***Aliluia!***

Icosul al 5-lea
Tu iei cădelniţa şi o umpli din focul Altarului şi arunci pe pământ şi se pornesc tunete şi glasuri şi fulgere şi cutremur, tu l-ai întărit pe Ezra în deznădăjduirea lui; din patimi slobozeşte-ne, ca să zicem:
Bucură-te, Selafiil, porunca lui Dumnezeu,
Bucură-te, Salatiil, vestitorul lui Dumnezeu,

Bucură-te, Serafiil, rugăciunea către Dumnezeu,
Bucură-te, Selatiil, care mijloceşti înaintea lui Dumnezeu,
Bucură-te, Sarachiil, care te rogi cu smerenie pentru oameni,
Bucură-te, Saraqail, rugăciunea noastră,
Bucură-te, Zarachiil, Îngerul cu chipul blând,
Bucură-te, Zerachiil, Îngerul cu privirea plecată în jos, către noi,
Bucură-te, Zahariil, Îngerul cu mâinile la piept, în chip de rugăciune,
Bucură-te, Selafiil, căpetenie de oştire de Îngeri misionari şi de ajutor degrab,
Bucură-te, Salatiil, care intervii pentru noi în pericole iminente,
Bucură-te, Sfinte Arhanghele Selafiil, porunca Dumnezeului Celui Viu!

Condacul al 6-lea

Sfinte Arhanghele Iehudiel, tu încoronezi pe cei ce muncesc cinstit şi le dai răsplata; dăruieşte celor care cer, loc de muncă potrivit lor, ca toţi să-L slăvim pe Dumnezeu pururea, cântând: ***Aliluia!***

Icosul al 6-lea

Arhanghel al milei, dreptăţii, bunăstării şi slavei divine, gata spre slujire, ocrotitor al binefăcătorilor, care pedepseşti păcatele cu gândul, cu vorba şi cu fapta şi ajuţi pe cei care cârmuiesc cu dreptate, ţie zicem:
Bucură-te, Iehudiil, mărirea lui Dumnezeu,
Bucură-te, Iegudiil, lauda lui Dumnezeu,
Bucură-te, Gudiil, slăvirea lui Dumnezeu,
Bucură-te, Iehudiil, rugăciunea de mărire,
Bucură-te, Iegudiil, rugăciunea de prea slăvire,
Bucură-te, Gudiil, care încununezi pe biruitorii păcatului,
Bucură-te, Iehudiil, care biciueşti şi pedepseşti pe cei îndărătnici,
Bucură-te, Iegudiil, înţelept slujitor al lui Dumnezeu,
Bucură-te, Gudiil, care ne întăreşti pe noi,
Bucură-te, Iehudiil, care ne înveţi pe noi a aduce laude lui Dumnezeu,
Bucură-te, Iegudiil, rugăciunea veacului ce va să vină,
Bucură-te, Sfinte Arhanghele Iehudiil, purtătorule al laudelor mucenicilor!

Condacul al 7-lea

Odinioară, cu Avraam la stejarul Mamvri ai vorbit, binecuvântare de la Dumnezeu aducându-i: Iată, la anul pe vremea asta am să vin iar pe la tine şi Sarra, femeia ta, va avea un fiu, iar pe Sarah ai certat-o, pentru 10 drepţi pogorământ pentru Sodoma ai făcut, Sfinte Arhanghele Varahiil; şi nouă, milostiviri de la Dumnezeu adu-ne, ca să strigăm Lui: ***Aliluia!***

Icosul al 7-lea

Înger al vieţii, al veseliei, patron al ierarhiilor, bun şi iubitor eşti, preţuieşti onoarea, morala şi respectul, mijloceşti naşterea de prunci, de aceea zicem aşa:

Bucură-te, Varahiil, binecuvântare de la Dumnezeu,
Bucură-te, Barahiel, care ne aduci nouă darurile lui Dumnezeu,
Bucură-te, Varahiel, care ne aduci nouă mângâierile Lui,
Bucură-te, Varahiil, dărnicia lui Dumnezeu,
Bucură-te, Barahiel, milostenia Lui către noi,
Bucură-te, Varahiel, semn al darului,
Bucură-te, Varahiil, care te-ai învrednicit de darul binecuvântării,
Bucură-te, Barahiel, trandafirul alb al Treimii celei de o fiinţă şi nedespărţite,
Bucură-te, Varahiel, mijlocitor al facerilor de bine,
Bucură-te, Varahiil, prea puternic voievod ceresc,
Bucură-te, Barahiel, care stai aproape de tronul Preasfintei Treimi,
Bucură-te, Sfinte Arhanghele Varahiil, care aduci binecuvântări dumnezeieşti!

Condacul al 8-lea

Arhanghel al justiției, echității, armoniei, pe tine te rugăm Raguel, veghetorule, care ai păzit cuvântul Domnului şi nu ai tăgăduit Numele Lui, fă dreptate celor năpăstuiţi, ca să cântăm lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 8-lea

Pe Enoh, odinioară, la cer l-ai însoţit, căci a plăcut Enoh lui Dumnezeu şi apoi nu s-a mai aflat, pentru că l-a mutat Dumnezeu; şi lui i-ai arătat curgerea de foc; şi pe noi ne călăuzeşte către locaşurile pregătite nouă de Iisus în Împărăţia Tatălui.
Bucură-te, Raguil, prietenul lui Dumnezeu,
Bucură-te, Raziil, tainele lui Dumnezeu,
Bucură-te, Raguil, armonia Îngerilor,
Bucură-te, Raziil, ordinea Îngerilor,
Bucură-te, Raguil, care ajuţi pe cei neluaţi în seamă,
Bucură-te, Raziil, sprijinitorul celor rău trataţi,
Bucură-te, Raguil, că pe aceştia îi faci puternici şi respectaţi,
Bucură-te, Raziil, entuziasmul îngeresc,
Bucură-te, Raguil, prietenie cerească,
Bucură-te, Raziil, cel care ajuţi în conflicte,
Bucură-te, Raguil, apărătorul celor defavorizaţi,
Bucură-te, Sfinte Raguil, Arhanghelul dreptăţii şi nepărtinirii!

Condacul al 9-lea

Descoperitor al celor ce vor să fie, pe Hristos lui Baruch ai propovăduit: pe pământ S-a arătat şi cu oamenii împreună a locuit, cerurile i-ai arătat, Legile divine i-ai explicat, Sfinte Arhanghele Ieremiel. Pentru aceasta, lui Dumnezeu, cu tine, zicem: ***Aliluia!***

Icosul al 9-lea

Tu, care ajuţi pe toţi la reamintirea vieţii fiecăruia, ajută-ne şi pe noi să ne spovedim curat ca să luăm de la Hristos iertare şi să ne îndreptăm, emoţia iubirii să dobândim, zicând:

Bucură-te, Ieremiil, îndurarea lui Dumnezeu,
Bucură-te, Ieramiil, înălţarea lui Dumnezeu,
Bucură-te, Ieremiel, milostivirea lui Dumnezeu,
Bucură-te, Ramiel, Îngerul viziunilor profetice,
Bucură-te, Remiel, care ajuţi la recapitularea vieţii fiecăruia,
Bucură-te, Ieremiil, care clarifici profeţiile,
Bucură-te, Ieramiil, care ajuţi întru schimbare,
Bucură-te, Ramiel, care ne ajuţi să înţelegem corect,
Bucură-te, Remiel, care ne călăuzeşti viitorul,
Bucură-te, Ieremiil, care ajuţi cugetarea,
Bucură-te, Ieramiil, care inspiri decizia,
Bucură-te, Sfinte Arhanghele Ieremiil, iertarea lui Dumnezeu!

Condacul al 10-lea

Tu, Sfinte Arhanghele Anail, i-ai descoperit lui Zaharia: un candelabru cu totul de aur, cu şapte candele, iar deasupra candelabrului un vas cu untdelemn din care pornesc şapte ţevi către cele şapte candele; iar alături, doi măslini, unul de-a dreapta vasului cu untdelemn şi altul de-a stânga; mijloceşte pentru noi ca să vedem Lumina, să dobândim cunoaşterea de sus, ca împreună cu tine să cântăm lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 10-lea

După cum pe Enoh l-ai însoţit, şi nouă adu-ne răbdarea, liniştea, calmul şi tăcerea cea din rugăciune, pe Iisus chemând, prieteni dăruieşte-ne nouă, hrană sănătoasă ne descoperă, spre iluminare soleşte-ne.

Bucură-te, Anail, harul lui Dumnezeu,
Bucură-te, Hanael, bucuria lui Dumnezeu,
Bucură-te, Aniel, care dai frumuseţe,
Bucură-te, Haniel, care dai armonie,
Bucură-te, Anail, care dai prieteni minunaţi,
Bucură-te, Hanael, care dai echilibru,
Bucură-te, Aniel, care ajuţi atenţiei noastre,
Bucură-te, Haniel, ajutorul tăcerii celei sfinte,
Bucură-te, Anail, răbdarea în ispite,
Bucură-te, Hanael, ajutor în vindecare,
Bucură-te, Aniel, care descoperi remedii naturale,
Bucură-te, Sfinte Arhanghele Anail, veghetor al harului!

Condacul al 11-lea

De la Domnul Dumnezeu poruncă luând, Sfinte Arhanghele Iofiil, din grădina cea din Eden, ca să lucreze pământul din care fusese luat, pe Adam l-ai scos; trezind conştiinţa, memoriile guvernezi; pentru aceasta, cu tine ne amintim să cântăm lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 11-lea

Înger al înţelepciunii, al înţelegerii, al judecăţii, al frumuseţii, al începuturilor, care ştii destinele, patronul bătrânilor şi strămoşilor, al muncitorilor şi agricultorilor, dar şi al artiştilor, Arhanghelul greutăţilor, nevoilor şi supravieţuirii, pe Hristos roagă, Sfinte Arhanghele Orifiel, ca să zicem aşa:
Bucură-te, Iofiil, frumuseţea lui Dumnezeu,
Bucură-te, Orifiel, Îngerul înţelepciunii,
Bucură-te, Iufiel, Îngerul iluminării,
Bucură-te, Zufiel, care guvernezi cunoaşterea,
Bucură-te, Zofiil, ştiutorul destinelor,
Bucură-te, Zafiel, care ajuţi începuturile nostre,
Bucură-te, Zofchiel, care ştii menirea lucrurilor,
Bucură-te, Zafchiel, ajutorul strămoşilor şi bătrânilor,
Bucură-te, Cafziel, care ajuţi în greutăţi,
Bucură-te, Cassiel, care ajuţi în nevoi,
Bucură-te, Kefarel, care ne ajuţi să supravieţuim,
Bucură-te, Sfinte Arhanghele Iofiil, amintirea lui Dumnezeu!

Condacul al 12-lea

Oarecând ai zis lui Avraam: Să nu-ţi ridici mâna asupra copilului, nici să-i faci vreun rău, căci acum cunosc că te temi de Dumnezeu şi pentru mine n-ai cruţat nici pe singurul fiu al tău! Sfinte Arhanghele Zadkiel. Milă pentru prunc ai adus de la Domnul; pentru aceasta, cântăm lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 12-lea

Arhanghel al libertăţii, al milei, al bunăvoinţei, patron al celor care iartă, tu îndeplineşti sau amâni rugăciunile; dă-ne nouă bunăstare, belşug, bucurie, protecţie şi siguranţă, ca să zicem:
Bucură-te, Zedechiel, dreptatea lui Dumnezeu,
Bucură-te, Saxhiel, îndreptarea lui Dumnezeu,
Bucură-te, Tsadkiel, judecata lui Dumnezeu,

Bucură-te, Zadkiel, Îngerul milei,
Bucură-te, Zadakiel, Îngerul bunăvoinţei,
Bucură-te, Zedekul, care ne ajuţi să renunţăm la judecarea aproapelui,
Bucură-te, Zedechiel, care ne ajuţi să renunţăm la neiertare,
Bucură-te, Saxhiel, Înger vindecător,
Bucură-te, Tsadkiel, care pui credinţă şi compasiune în suflet,

Bucură-te, Zadkiel, care ne ajuţi să vedem lumina divină în aproapele,
Bucură-te, Zadakiel, care ne ajuţi să ne iertăm,
Bucură-te, Sfinte Arhanghele Zedechiel, ajutorul studenţilor şi elevilor!

Condacul al 13-lea (3 ori)
O, dumnezeieştilor căpetenii ale Îngerilor, Sfinţi Arhangheli, care staţi aproape de scaunul PreaSfintei Treimi, laudele acestea ale noastre, ca banul văduvei primindu-le, milostivi fiţi nouă păcătoşilor, de gheenă ne izbăviţi pe noi, ca laolaltă cu voi să ne învrednicim a cânta: ***Aliluia!***

Apoi, se zice iarăși:

Icosul 1
Arhanghele Mihaile, tu pe Iacov în luptă l-ai întărit, şi pe noi ajută-ne să alungăm teama, protejează-ne, arată-ne drumul, adu-ne nouă virtuţile, ca să zicem aşa:
Bucură-te, Mihail, cine este ca Dumnezeu?
Bucură-te, Mihail, Arhanghelul cel dârz,
Bucură-te, Mihail, purtătorul de sabie înfricoşătoare,
Bucură-te, Mihail, care ai ţinut în ordine pe Îngeri,
Bucură-te, Mihail, care ai oprit pe mulţi de la cădere,
Bucură-te, Mihail, care zici: să stăm cu frică înaintea Domnului,
Bucură-te, Mihail, care ai apărat Cartea Vieţii,
Bucură-te, Mihail, primitorule al supra luminii dumnezeieşti,
Bucură-te, Mihail, oglindirea fidelă a supra gândirii divine,
Bucură-te, Mihail, cela care o vede, o primeşte şi o reproduce fără prefacere,
Bucură-te, Mihail, prin care Dumnezeu vorbeşte,
Bucură-te, Sfinte Arhanghele Mihail, voievod al oştirilor cereşti!

Condacul 1
Pe Îngerul Treimii, pe dătătorul de curaj, pe conducătorul purtătorilor de lumină, pe Mihail, cel dintâi dintre Îngerii păzitori să-l lăudăm noi toți, iubitorii de Dumnezeu, care ne acoperim cu aripile lui și din nevoile cele de multe feluri ne izbăvim, grăind: ***Bucură-te, Sfinte Arhanghele Mihail, voievod al oştirilor cereşti!***

După aceea, se zice această

Rugăciune

O, Cuvinte cel fără de început, pentru sfințitele rugăciuni ale Heruvimilor, Serafimilor, ale Stăpâniilor, Scaunelor, ale Puterilor celor dumnezeiești, ale Îngerilor, Arhanghelilor, ale Căpeteniilor și Domniilor, dăruiește-ne milele Tale cele mari, ca un iubitor de oameni!

Rugămu-ne, o, Serafimi, Stăpânii, Heruvimi, izbăviți-ne de smintelile vrăj-mașilor; voi, Domnii, Căpetenii, Scaune și Arhangheli, împreună cu toți Îngerii, rugați pe Hristos Domnul pentru noi, păcătoşii!

Şi se face Otpustul: Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, pentru rugăciunile prea curatei Maicii Tale, ale tuturor Sfinţilor Arhangheli şi ale tuturor Sfinţilor, miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi ! Amin!

Sursa:
http://www.sorin-benescu.ro/Acatistul-Sf-arh-4-SITE.html

https://chirho88888888.wordpress.com/2019/11/08/acatistul-tuturor-sfintilor-arhangheli/

Acatistul Sfinţilor Arhangheli cu Sfintele lor oştiri şi soboare cereşti (8 noiembrie)

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne miluieşte *(de 3 ori)*

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău.

[Dacă este preot de faţă, zice: Că a Ta este împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.]

Strana: Amin.

Dacă nu este preot de faţă, diaconul, monahul sau mireanul rosteşte: Pentru rugă-ciunile Sfinţilor părinţilor noştri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi. Amin.

Apoi **troparele** de umilinţă, glasul 6:

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Apoi:

Crezul

Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.

Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat. Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

Condac 1

Pe Sfinţii Arhangheli: Mihail, Gavriil, Rafail, Evgudiil, Uriil, Salatiil, Varahil, căpetenii ale Îngerilor Sfintei Treimi, împreună cu Sfintele lor Oştiri şi Soboare, să-i lăudăm şi bine să-i cuvântăm că ne apără de cel viclean şi ne ajută când suntem în nevoinţe şi le cerem ajutorul. Mulţumindu-le pentru tot ajutorul să spunem: ***Bucuraţi-vă, Sfinţilor Arhangheli, cu Sfintele voastre Oştiri şi Soboare şi ajutaţi-ne să biruim în lupta cu răul!***

Icos 1

Sfinţii Voievozi cereşti, cu aripile lor de foc ne acoperă şi ne protejează, cu puterea şi cu ştiinţa lor cerească ne vindecă de boli, cu Oştirile lor de Îngeri ne apără în lupta cu ispititorul, şi în Soboarele lor sfinte se roagă pentru noi. Ne rugăm Domnului să le dea putere multă în lupta cu cei întunecaţi şi cu bucurie grăim:
Bucură-te, Sfinte Arhanghel Mihail, că eşti apărător de foc al Cerului;
Bucură-te, Sfinte Arhanghel Gavriil, că eşti vestitor al tainelor dumnezeieşti;
Bucură-te, Sfinte Arhanghel Rafail, că eşti vindecător al bolilor, păzitor al cununiilor şi al călătoriilor;
Bucură-te, Sfinte Arhanghel Evgudiil, că eşti aducător de lumină sfântă;
Bucură-te, Sfinte Arhanghel Uriil, că eşti învingător al ispitelor;
Bucură-te, Sfinte Arhanghel Salatiil, că eşti ocrotitor al creştinilor;
Bucură-te, Sfinte Arhanghel Varahil, că eşti binecuvântător ceresc;
Bucuraţi-vă, Sfinţilor Arhangheli, cu Sfintele voastre Oştiri şi Soboare şi ajutaţi-ne să biruim în lupta cu răul!

Condac 2

Stând în jurul Sfântului Tron Divin alături de Sfintele Puteri Cereşti şi Îngereşti, de Sfintele lor Oştiri şi Soboare, Sfinţii Arhangheli dau slavă lui Dumnezeu şi din toată fiinţa lor cântă: ***Aliluia!***

Icos 2

Mulţumim Sfinţilor Arhangheli şi Sfintelor Oştiri şi Soboare dumnezeieşti pentru tot ajutorul pe care-l dau oamenilor, mai ales acum când Pământul e greu încercat din cauza atacurilor susţinute ale celor întunecaţi.

Bucură-te, Sfinte Arhanghel Mihail, cu oştirea ta de Îngeri păzitori şi ocrotitori;

Bucură-te, Sfinte Arhanghel Gavriil, cu oştirea ta de Îngeri vestitori şi aducători de daruri;

Bucură-te, Sfinte Arhanghel Rafail, cu oştirea ta de Îngeri vindecători şi ocrotitori;

Bucură-te, Sfinte Arhanghel Evgudiil, cu oştirea ta de Îngeri misionari şi protectori;

Bucură-te, Sfinte Arhanghel Uriil, cu oştirea ta de Îngeri apărători de duşmanii de orice fel;

Bucură-te, Sfinte Arhanghel Salatiil, cu oştirea ta de Îngeri misionari şi de intervenţii rapide;

Bucură-te, Sfinte Arhanghel Varahil, cu oştirea ta de Îngeri misionari şi scriitori;

Bucuraţi-vă, Sfinţilor Arhangheli, cu Sfintele voastre Oştiri şi Soboare şi ajutaţi-ne să biruim în lupta cu răul!

Condac 3

Dumnezeu, care a creat toate cele văzute şi nevăzute, i-a făcut pe Sfinţii Arhangheli mai înainte de timp şi le-a dat puternice Oştiri Cereşti şi ca misiune şi apărarea Pământului şi a vieţii de pe Pământ, împotriva atacurilor de orice fel, ale celui viclean. Slăvindu-L pe Dumnezeu, ei cântă cu drag: ***Aliluia!***

Icos 3

Sfinţii voievozi cereşti: Mihail, Gavriil, Rafail, Evgudiil, Uriil, Salatiil, Varahil, stau în faţa slavei dumnezeieşti cu Soboarele lor sfinte şi cinstindu-L pe Dumnezeu cântă Osana!

Bucură-te, Sfinte Arhanghel Mihail, că îi ajuţi pe cei bine păcuţi Domnului, aflaţi în primejdii;

Bucură-te, Sfinte Arhanghel Gavriil, că aduci pe Pământ veşti sfinte şi daruri dumnezeieşti;

Bucură-te, Sfinte Arhanghel Rafail, că tămăduieşti bolile, şi-i ocroteşti pe cei căsătoriţi şi pe drumeţi;

Bucură-te, Sfinte Arhanghel Evgudiil, că eşti rană de foc pentru cei întunecaţi;

Bucură-te, Sfinte Arhanghel Uriil, că eşti durere continuă pentru cel viclean;

Bucură-te, Sfinte Arhanghel Salatiil, că pururea ne îndemni către rugăciune;

Bucură-te, Sfinte Arhanghel Varahil, că mijloceşti pentru creştini ca să primească ajutorul divin;
Bucuraţi-vă, Sfinţilor Arhangheli, cu Sfintele voastre Oştiri şi Soboare şi ajutaţi-ne să biruim în lupta cu răul!

Condac 4
Împreună cu Sfinţii Îngeri păzitori, Sfinte Arhanghel Mihail, stai înaintea Sfintei Treimi şi eşti rânduit de Cel Preaînalt pentru a ocroti Pământul, a ocroti lucrarea dumnezeiască ce se desfăşoară pe Pământ şi pentru a-i ocroti pe cei aleşi ai Domnului, care se află în primejdii şi în ispite. Scapă-ne din cursele vrăjmaşului şi pe noi, cei ce cu bucurie Îi cântăm Lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icos 4
În Sfântul tău Sobor roagă-te lui Dumnezeu şi pentru noi, Sfinte Arhanghel Mihail, alungă-l de la noi pe cel viclean şi apără-ne de el, rupând mrejele răului pregătite pentru noi. Te rugăm povăţuieşte-ne cum să facem mai bine voia Domnului, să ne păzim neîntinate sufletele, minţile şi trupurile şi toate ale noastre!
Bucură-te, Sfinte Arhanghel Mihail, slujitorule al legii;
Bucură-te, făptură a Minţii celei care a făcut lumea;
Bucură-te, apărătorule de foc al Cerului şi tărie a neamurilor creştine;
Bucură-te, arzătorule al duhurilor nemulţumitoare şi rele;
Bucură-te, păzitorule al trupurilor neîntinate;
Bucură-te, că prin tine se micşorează rătăcirea;
Bucuraţi-vă, Sfinţilor Arhangheli, cu Sfintele voastre Oştiri şi Soboare şi ajutaţi-ne să biruim în lupta cu răul!

Condac 5
Pe tine, care vesteşti pe Pământ tainele dumnezeieşti, Sfinte Arhanghel Gavriil, te rugăm să ne aduci şi nouă, robilor lui Dumnezeu, vestea minunată a mântuirii noastre şi să ne arăţi vrednici locuitori ai Cereştii Împărăţii, unde din Sfântul tău Sobor se înalţă către Dumnezeu cântarea sfântă: ***Aliluia!***

Icos 5
Sfinte Arhanghel Gavriil, care eşti înconjurat de puternice Oştiri dumnezeieşti, te rugăm ca din Sfântul tău Sobor să ne călăuzeşti paşii pe drumul vieţii; şi aşa cum Preasfintei Fecioare Maria i-ai adus de la Tatăl Ceresc bunavestire a Întrupării Domnului Iisus, spunându-i: Bucură-te Marie, Domnul este cu tine! - aşa să ne aduci şi nouă vestea minunată a mutării noastre în Raiul Ceresc, la trecerea din această viaţă!
Bucură-te, Sfinte Arhanghel Gavriil, că eşti Înger minunat al darului;
Bucură-te, că prin tine s-a adus în lume bucuria;
Bucură-te, vestitorule al începerii darului;

Bucură-te, că eşti semn al mântuirii oamenilor;
Bucură-te, lumină care ai vestit Soarele şi mântuirea lumii;
Bucură-te, căci cu: Bucură-te! - ai dezlegat toată întristarea;
Bucuraţi-vă, Sfinţilor Arhangheli, cu Sfintele voastre Oştiri şi Soboare şi ajutaţi-ne să biruim în lupta cu răul!

Condac 6

Cel ce ai întreit dar: de vindecător al bolnavilor, de călăuzitor tainic al călătorilor şi de ocrotitor al nunţii şi al dragostei conjugale, cu puterea şi cu mila ta, Sfinte Arhanghel Rafail, scapă-ne de boli, de suferinţe, de neputinţe şi vindecă rănile noastre sufleteşti şi trupeşti! Alături de Puterile Cereşti şi de Oştirile Îngereşti, din Sfântul tău Sobor dă slavă şi cinstire Lui Dumnezeu, şi cântă şi pentru noi: ***Aliluia!***

Icos 6

Ştim că pentru mântuirea sufletelor noastre şi pentru curăţirea de multele noastre păcate ne sunt date bolile şi suferinţele trupeşti şi sufleteşti. Ştiindu-ne vinovaţi Cerului, cerem iertare pentru toate păcatele noastre şi în genunchi te rugăm Sfinte Arhanghel Rafail, pe tine şi pe Sfinţii tăi Îngeri vindecători şi ocrotitori zicând:
Bucură-te, Sfinte Arhanghel Rafail, că ştergi lacrimile durerilor noastre;
Bucură-te, că ne veghezi călătoriile şi cununiile cu Sfinţii tăi Îngeri şi ne aperi de cel rău;
Bucură-te, că i-ai însoţit pe Sfinţii doctori fără de arginţi Cosma şi Damian;
Bucură-te, că i-ai învăţat despre tămăduire şi pe Sfinţii Chir, Ioan, Modest şi Pantelimon;
Bucură-te, că ai dăruit-o şi pe cuvioasa Parascheva, care ne dă vindecare;
Bucură-te, că împreună cu Sfinţii tăi Îngeri vindecători îi îndrumi pe medici spre folosul semenilor lor;
Bucuraţi-vă, Sfinţilor Arhangheli, cu Sfintele voastre Oştiri şi Soboare şi ajutaţi-ne să biruim în lupta cu răul!

Condac 7

Sfinte Arhanghel Evgudiil, ca cel ce eşti căpetenie a puternicei Oştiri dumnezeieşti şi înţelept slujitor al Domnului, din Sfântul tău Sobor întăreşte-ne şi pe noi cei ce ne rugăm ţie, şi învaţă-ne să ne călim în necazuri şi să luptăm să ieşim biruitori; şi în toate să facem voia Domnului, ca să fim feriţi de chinurile veşnice; şi mântuiţi fiind cu mulţumire toţi să-I dăm slavă lui Dumnezeu şi să cântăm: ***Aliluia!***

Icos 7

Sfinte Arhanghel Evgudiil dă-ne înţelepciune să facem ce este bine plăcut lui Dumnezeu! Păzeşte-ne mintea, inima şi limba, să nu săvârşim clevetirea cea

pierzătoare de suflet! Învaţă-ne să ne pocăim cu adevărat pentru păcatele noastre, ca la dreapta Judecată să primim milă şi îndurare şi să fim izbăviţi de focul cel veşnic.
Bucură-te, Sfinte Arhanghel Evgudiil, cel ce eşti povăţuitorul nostru în lupta cu cel viclean şi rău;
Bucură-te, că ne îndemni să ne rugăm necontenit pentru cei adormiţi de acum şi din totdeauna;
Bucură-te, că împreună cu Îngerii tăi de lumină ajuţi rudele noastre să scape de la chinuri;
Bucură-te, că poţi să-i eliberezi pe cei care sunt la chinuri, dacă ne rugăm fierbinte pentru ei;
Bucură-te, că ne înveţi să ne pocăim pentru păcatele noastre şi ne povăţuieşti să nu mai păcătuim;
Bucură-te, că din Sfântul tău Sobor ne întăreşti în credinţă şi mijloceşti la Dumnezeu pentru noi;
Bucuraţi-vă, Sfinţilor Arhangheli, cu Sfintele voastre Oştiri şi Soboare şi ajutaţi-ne să biruim în lupta cu răul!

Condac 8

Din Sfântul său Sobor, Sfântul Arhanghel Uriil îi ocroteşte pe creştini şi-i îndeamnă să ia aminte la avertizările despre cele ce vor fi să vină. Să se pregătească rugându-se, postind, smerindu-se, făcând milostenie, pocăindu-se cu adevărat şi curăţindu-şi sufletele de păcate prin mărturisire sinceră, căindu-se de relele făcute şi cântând spre slava lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icos 8

Sfinte Arhanghel Uriil îţi mulţumim ţie, şi mulţumim Sfintei tale Oştiri Cereşti şi Sfântului tău Sobor dumnezeiesc pentru tot ajutorul! Cu puterea dată ţie de Dumnezeu te rugăm ocroteşte-ne, întăreşte-ne în credinţă, scapă-ne de cel rău, inspiră-ne la cele bune şi ajută-ne să împlinim voia Domnului.
Bucură-te, Sfinte Arhanghel Uriil, cel ce îi învingi pe ispitorii de orice fel;
Bucură-te, că împreună cu Oştirea ta sfântă biruieşti în lupta cu întunecaţii;
Bucură-te, că eşti foc dumnezeiesc şi poţi să arzi tot răul;
Bucură-te, căci cu puternica ta Oştire poţi să opreşti orice duh necurat;

Bucură-te, că ne inspiri să alegem calea Domnului şi ne ajuţi atunci când ne rugăm ţie;
Bucură-te, că din Sfântul tău Sobor mijloceşti la Dumnezeu pentru noi, păcătoşi;
Bucuraţi-vă, Sfinţilor Arhangheli, cu Sfintele voastre Oştiri şi Soboare şi ajutaţi-ne să biruim în lupta cu răul!

Condac 9

Sfinte Arhanghel Varahil, eşti căpetenie vrednică peste Oştirea dată ţie de Dumnezeu şi eşti învrednicit cu darul binecuvântărilor. Pe tine te rugăm binecuvântează-ne din dumnezeiescul tău Sobor să-l biruim pe vrăjmaşul cel plin de pizmă împotriva făpturii lui Dumnezeu, ca ştiindu-ne binecuvântaţi şi apăraţi, el să dispară şi să nu se mai poată apropia de noi, cei care Îi cântăm Lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icos 9

Sfinte Arhanghel Varahil împodobeşte şi îmbogăţeşte cu faceri de bine sufletele noastre, iar trupurile curăţeşte-ni-le de patimi şi de orice păcat. Alături de cei din Sfântul tău Sobor roagă-te lui Dumnezeu pentru noi, să fim vrednici a petrece cu cei drepţi în Împărăţia Cerurilor şi să ne poţi scrie în Cartea Vieţii Veşnice.

Bucură-te, Sfinte Arhanghel Varahil, că ne poţi binecuvânta cereşte;
Bucură-te, puternicule Voievod Ceresc, că eşti înzestrat cu har divin;
Bucură-te, că eşti misionar ceresc şi scrii faptele oamenilor în Cartea Veacurilor;
Bucură-te, că poţi să îi ajuţi pe cei care au evlavie la tine;
Bucură-te, că împreună cu cei din Oştirea ta sfântă poţi ocroti şi ţara noastră, în mod special;
Bucură-te, că noi toţi îţi mulţumim pentru ajutor şi pentru tot darul tău cel bun;
Bucuraţi-vă, Sfinţilor Arhangheli, cu Sfintele voastre Oştiri şi Soboare şi ajutaţi-ne să biruim în lupta cu răul!

Condac 10

Bunul Dumnezeu te-a înzestrat, Sfinte Arhanghel Salatiil, cu un minunat şi Sfânt Sobor de Sfinţi şi de Îngeri de lumină, dar şi cu Oştiri de Îngeri misionari şi de intervenţii rapide, cu care poţi ajuta ţara noastră sau tot Pământul în cazul unor pericole. Recunoscători şi smeriţi Îi cântăm Domnului: ***Aliluia!***

Icos 10

Sfinte Arhanghel Salatiil, împreună cu Sfinţii şi cu Îngerii care te înconjoară, adu-ne întotdeauna cu râvnă la Sfânta Biserică, la slujbele care se înalţă către Dumnezeu. Fă-ne atenţi la rugăciune şi înţelepţeşte-ne ca în toată vremea şi în tot locul să ne putem ruga Multmilostivului Dumnezeu cu iubire şi cu inimă de jar, iar după primirea ajutorului, din toată inima, cu recunoştinţă să-I aducem Domnului mulţumirile noastre.

Bucură-te, Sfinte Arhanghel Salatiil, că eşti ocrotitor al creştinilor;
Bucură-te, că ne îndemni să avem râvnă către sfintele rugăciuni;
Bucură-te, că ne poţi ajuta să biruim în lupta cu duşmanii văzuţi şi nevăzuţi;
Bucură-te, că alături de Oştirea ta sfântă eşti pavăză împotriva celui viclean;
Bucură-te, că ne poţi ajuta să nu ne afundăm în grijile lumeşti;
Bucură-te, că îţi mulţumim ţie şi celor din Sfântul tău Sobor pentru tot ajutorul;

Bucuraţi-vă Sfinţilor Arhangheli, cu Sfintele voastre Oştiri şi Soboare şi ajutaţi-ne să biruim în lupta cu răul!

Condac 11

Sfinţilor Voievozi ai Oştirilor Cereşti sunteţi slujitori ai slavei lui Dumnezeu, Căpetenii ale Soboarelor dumnezeieşti, povăţuitori ai oamenilor şi vrăjmaşi ai celor întunecaţi. Vă rugăm ajutaţi-ne să lucrăm cele bune şi de folos sufletelor noastre, căci cu mulţumire Îi cântăm Bunului Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icos 11

Domnul Iisus Hristos a spus în învăţăturile Sale că Îngerii se bucură în Cer pentru fiecare om care se întoarce prin pocăinţă la Dumnezeu. Pe voi, Sfinţilor Arhangheli, cu Sfintele voastre Oştiri Cereşti şi Soboare dumnezeieşti, vă rugăm ajutaţi-ne să biruim în lupta cu cel rău ca să ne mântuim sufletele.
Bucuraţi-vă, Sfinţilor Voievozi Cereşti, că ne puteţi ajuta, ocroti şi călăuzi pe calea spre mântuire;
Bucuraţi-vă, căci cu focul vostru dumnezeiesc îi puteţi arde pe cei răi;
Bucuraţi-vă, că sunteţi destoinici slujitori de lumină şi împlinitori ai poruncilor dumnezeieşti;
Bucuraţi-vă, că de tot răul ne puteţi curăţa sufleteşte şi trupeşte;
Bucuraţi-vă, că ne îndreptaţi pe drumurile noastre rătăcite arătându-ne calea spre Dumnezeu;
Bucuraţi-vă, că ne puteţi aduna în turma Păstorului cel Bun;
Bucuraţi-vă, Sfinţilor Arhangheli, cu Sfintele voastre Oştiri şi Soboare şi ajutaţi-ne să biruim în lupta cu răul!

Condac 12

Sfinţilor Arhangheli, împreună cu Oştirile şi cu Soboarele voastre cereşti, primiţi mulţumirile noastre că nevăzuţi şi neştiuţi ne ajutaţi pe noi cei slabi şi puţin ştiutori! Mulţumim Bunului Dumnezeu că ne-a încredinţat pe noi grijii voastre sfinte şi pentru aceasta din inimă Îi cântăm: ***Aliluia!***

Icos 12

Ne rugăm Preasfintei Treimi să vă dea vouă putere de biruinţă în lupta cu cel viclean, ca să aduceţi lumină acolo unde este întuneric; să vă dea binecuvântări cereşti, haruri şi daruri sfinte, ca să ajutaţi viaţa să iasă biruitoare în faţa morţii, întotdeauna să învingă binele şi să strălucească peste tot lumina Duhului Sfânt!
Bucuraţi-vă, Sfinţilor Arhangheli, că lăudăm puterea voastră cea sfântă;
Bucuraţi-vă, că sunteţi lumină şi foc dumnezeiesc şi mijlociţi pentru noi la Bunul Dumnezeu;
Bucuraţi-vă, că împreună cu Sfintele voastre Oştiri sunteţi nebiruiţi în luptele cu cei vicleni;

Bucuraţi-vă, că din Sfintele voastre Soboare ne ajutaţi atunci când vă rugăm;
Bucuraţi-vă, că prin darul lui Dumnezeu îi puteţi birui pe duşmanii văzuţi şi nevăzuţi;
Bucuraţi-vă, că vă mulţumim pentru tot ajutorul vostru sfânt;
Bucuraţi-vă, Sfinţilor Arhangheli, cu Sfintele voastre Oştiri şi Soboare şi ajutaţi-ne să biruim în lupta cu răul!

Condac 13 (de 3 ori)
O, prea puternicilor Voievozi cereşti, care staţi împreună cu toate Puterile cereşti aproape de tronul Preasfintei Treimi, primiţi mulţumirile noastre pentru tot ajutorul vostru şi al Sfintelor voastre Oştiri şi Soboare şi vă rugăm ajutaţi-ne să ieşim biruitori din lupta noastră continuă împotriva vicleanului ispititor. Alături de glasurile voastre îngereşti şi noi Îi dăm slavă lui Dumnezeu şi cântăm: ***Aliluia!***

Se citeşte apoi, din nou:

Icos 1
Sfinţii Voievozi cereşti, cu aripile lor de foc ne acoperă şi ne protejează, cu puterea şi cu ştiinţa lor cerească ne vindecă de boli, cu Oştirile lor de Îngeri ne apără în lupta cu ispititorul, şi în Soboarele lor sfinte se roagă pentru noi. Ne rugăm Domnului să le dea putere multă în lupta cu cei întunecaţi şi cu bucurie grăim:
Bucură-te, Sfinte Arhanghel Mihail, că eşti apărător de foc al Cerului;
Bucură-te, Sfinte Arhanghel Gavriil, că eşti vestitor al tainelor dumnezeieşti;
Bucură-te, Sfinte Arhanghel Rafail, că eşti vindecător al bolilor, păzitor al cununiilor şi al călătoriilor;
Bucură-te, Sfinte Arhanghel Evgudiil, că eşti aducător de lumină sfântă;

Bucură-te, Sfinte Arhanghel Uriil, că eşti învingător al ispitelor;
Bucură-te, Sfinte Arhanghel Salatiil, că eşti ocrotitor al creştinilor;
Bucură-te, Sfinte Arhanghel Varahil, că eşti binecuvântător ceresc;
Bucuraţi-vă, Sfinţilor Arhangheli, cu Sfintele voastre Oştiri şi Soboare şi ajutaţi-ne să biruim în lupta cu răul!

Condac 1
Pe Sfinţii Arhangheli: Mihail, Gavriil, Rafail, Evgudiil, Uriil, Salatiil, Varahil, căpetenii ale Îngerilor Sfintei Treimi, împreună cu Sfintele lor Oştiri şi Soboare, să-i lăudăm şi bine să-i cuvântăm că ne apără de cel viclean şi ne ajută când suntem în nevoinţe şi le cerem ajutorul. Mulţumindu-le pentru tot ajutorul să spunem: ***Bucuraţi-vă, Sfinţilor Arhangheli, cu Sfintele voastre Oştiri şi Soboare şi ajutaţi-ne să biruim în lupta cu răul!***

Se citeşte apoi, această

Rugăciune

Sfinţilor Arhangheli: Mihail, Gavriil, Rafail, Evgudiil, Uriil, Salatiil, Varahil, vă rugăm ca împreună cu Cereştile voastre Oştiri şi Soboare de Sfinţi şi de Îngeri de lumină să ne ajutaţi în lupta cu cei întunecaţi şi să duceţi rugăciunile noastre la Preabunul Dumnezeu!

Mai marilor Voievozi Cereşti vă rugăm să ne acoperiţi cu aripile slavei voastre netrupeşti, păzindu-ne pe noi, cei ce cădem cu dinadinsul! Vă mulţumim că sunteţi grabnic ajutători şi ne rugăm Preasfintei Treimi să vă dea daruri sfinte, binecuvântări, har şi putere dumnezeiască să ieşiţi întotdeauna biruitori în lupta cu întunericul!

Slavă şi mulţumire lui Dumnezeu pentru toate. Amin!

Şi se face Otpustul: Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, pentru rugăciunile prea curatei Maicii Tale, ale tuturor Sfinţilor Arhangheli şi ale tuturor Sfinţilor, miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi ! Amin!

Sursa:
https://chirho88888888.wordpress.com/2020/11/08/acatistul-sfintilor-arhangheli-cu-sfintele-lor-ostiri-si-soboare-ceresti/

Acatistul Sfinților Heruvimi

 # traducere din limba rusă

Domnul i-a zis lui Moise: "Să faci doi heruvimi de aur; şi să-i faci ca dintr-o bucată, ca şi cum ar răsări din cele două capete ale capacului; să pui un heruvim la un capăt şi un heruvim la celălalt capăt al capacului. şi heruvimii să-i faci ca şi cum ar ieşi din capac. Heruvimii aceştia să fie cu aripile întinse pe deasupra capacului, acoperind cu aripile lor capacul, iar feţele să şi le aibă unul spre altul; spre capac să fie feţele heruvimilor". (Ieşirea 25, 18-20)

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne miluieşte *(de 3 ori)*

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău.

[Dacă este preot de faţă, zice: Că a Ta este împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.]

Strana: Amin.

Dacă nu este preot de faţă, diaconul, monahul sau mireanul rosteşte: Pentru rugă-ciunile Sfinţilor părinţilor noştri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi. Amin.

Apoi **troparele** de umilinţă, glasul 6:

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Apoi:

Crezul

Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat. Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

Condacul 1

Aleși de Domnul Atotputernic și înțelept, Creatorul a tot ceea ce este văzut și nevăzut, pe voi Heruvimii cei lăudați, slujitori apropiați ai PreaSfintei Treimi, vă mărim și vă slăvim acum noi cei pământești și vă cerem să ne fiți mijlocitori și îndrumători, să ne dați înțelepciune pe calea mântuirii veșnice și primiți și această cântare: ***Bucurați-vă, slăviți Heruvimi, luminându-ne cu lumina cunoașterii mântuitoare!***

Icosul 1

În bucurie duhovnicească, adunarea îngerească și neamul omenesc Îl slăvește pe Creatorul lumilor celor de sus și de jos, iar voi, Sfinți Heruvimi, purtători de Dumnezeu, slujitori apropiați ai Treimii dătătoare de viață, priviți în jos la rugăciunile și mărirele noastre slabe care sunt acum ridicate cu credință și speranță, îndrumați-ne și ajutați-ne să ajungem și noi în ceruri, împreună cu voi, unde este Dumnezeu Cuvântul. Pentru aceasta, de dragul vostru strigăm:
Bucurați-vă, căci de la deșertăciunea pământească până la neprihănirea cerului ne înălțați mintea;

Bucurați-vă, căci ne ajutați să cunoaștem adevărurile veșnice ale lui Dumnezeu;
Bucurați-vă, căci ne vindecați mintea de căutările nefolositoare;
Bucurați-vă, căci ne instruiți constant pe calea cea bună;
Bucurați-vă, cei ce ne umpleți mintea cu adevărata cunoaștere a lui Dumnezeu;
Bucurați-vă, cei ce ne puneți rădăcini în virtuțile evlavioase;
Bucurați-vă, vindecându-ne de revolta bolnăvicioasă a patimilor;
Bucurați-vă, slăviți Heruvimi, luminându-ne cu lumina cunoașterii mântuitoare!

Condacul 2

Binecuvântatul Sfânt, Dionisie Aeropagitul a primit de la Dumnezeu darul de a vedea tainele cerului și a scris despre ierarhia Puterilor cerești. Ne minunăm de acest lucru și vă rugăm, slăviți Heruvimi, să ne transformați sufletele păcătoase să fim apropiați de Dumnezeu, astfel încât să putem fi răscumpărați în rândurile celor drepți și să putem cânta Tatălui Ceresc, pentru totdeauna: ***Aliluia!***

Icosul 2

Cu rațiunea, sentimentele și toată natura noastră am admirat marea înțelepciune a Creatorului pe care Îl mărim și Îi slăvim Numele Său prea curat. Voi ați primit ființă din prima zi a creației, slăviți Heruvimi, ca slujitorii ai înțelepciunii Sale veșnice. Din acest motiv, sperăm și vă strigăm:
Bucurați-vă, tărie și slavă dumnezeiască, contemplând Lumina necreată;
Bucurați-vă, grabnici îndeplinitori ai poruncilor Tatălui Ceresc;
Bucurați-vă, Heruvimi ce stați lângă tronul Sfintei Treimi, fiind purtători de Dumnezeu;
Bucurați-vă, având tovarăși Serafimii şi Tronurile;
Bucurați-vă, împreună cu Sfinții Arhangheli și Îngerii cei binecuvântați;
Bucurați-vă, fiind pentru noi ocrotitori și îndrumători;
Bucurați-vă, slăviți Heruvimi, luminându-ne cu lumina cunoașterii mântuitoare!

Condacul 3

Prin puterea înțelegerii, date de Dumnezeu, Heruvimii strălucitori înțeleg cum El este Alfa și Omega, Începutul și sfârșitul, pentru că numai în El există viață și numai prin El ne mântuim; pe voi vă rugăm, Sfinți Heruvimi credincioși Domnului Atotputernic, să ne dați speranța și înțelepciunea milostivă a Prea-Sfintei Treimi, astfel încât să putem fi alături de Dumnezeu, pentru totdeauna: ***Aliluia!***

Icosul 3

După ce l-a alungat pe om din Rai, căci a păcătuit împotriva Lui, Dumnezeu a pus la răsăritul grădinii Eden, Heruvimi şi o sabie învăpăiată care se rotea, ca să păzească drumul spre Pomul vieţii. Amintindu-ne de acestea, vă rugăm, Heru-

vimi binecuvântați, să ne îndepărtați de pe drumurile care duc la moarte și să ne îndreptați pașii pe calea care duce la Viața veșnică, așa că vă chemăm:
Bucurați-vă, păzindu-ne de înșelăciunea rea a demonilor;
Bucurați-vă, distrugând vicleniile diavolului;
Bucurați-vă, aducând dragostea pentru Dumnezeu în sufletele noastre;
Bucurați-vă, bucurându-ne mintea cu fericirea de a cunoaște binele;
Bucurați-vă, dând luminarea adevărului celor care caută;
Bucurați-vă, căci ne îndepărtați de poticniri și ispite;
Bucurați-vă, căci ne învățați să-L iubim pe Dumnezeu și să alungăm tot ce este pământesc;
Bucurați-vă, slăviți Heruvimi, luminându-ne cu lumina cunoașterii mântuitoare!

Condacul 4
Izbăviți-ne de furtunile de îndoială și lipsa de credință, Heruvimi purtători de lumină, să fim călăuziți și luminați de voi în credință puternică, speranță nezdruncinată și în bogății duhovnicești; dați-ne înțelegerea adevărului lui Dumnezeu și a faptelor mântuitoare și noi să creștem virtutea sufletelor ca să fie plăcute lui Hristos, imitând astfel Îngerii care Îi cântă, cu bucurie: ***Aliluia!***

Icosul 4
Domnul Dumnezeu aude mijlocirile voastre pentru noi în Cer, înțelepți și mari Heruvimi și vă îndeplinește cererile. De aceea noi, păcătoșii, vă rugăm pe voi, mijlocitorii noștri binecuvântați de Dumnezeu: auziți grabnic rugăciunile și toate durerile noastre și împliniți cererile celor care vi se roagă, iar noi vă cântăm mereu cu bucurie:
Bucurați-vă, aducând Lumina cerească a inimilor noastre;
Bucurați-vă, aducându-ne pacea, tăcerea cea vindecătoare și prosperitatea;
Bucurați-vă, cei ce dați sănătate bolnavilor, spiritual și fizic;
Bucurați-vă, alungând demonii răi de la oameni;
Bucurați-vă, cei ce dăruiți sănătate și liniștire celor mânioși;
Bucurați-vă, eliberându-ne miraculos de toate nenorocirile;
Bucurați-vă, slăviți Heruvimi, luminându-ne cu lumina cunoașterii mântuitoare!

Condacul 5
Sunteți ca niște stele, pline de binecuvântare, Sfinți Heruvimi, împodobind bolta cerească și luminând pe toată lumea cu lumina adevărului lui Dumnezeu, dezvăluind credincioșilor icoana vieții în Domnul, cea plăcută Lui, căci voi ne sădiți în minte Soarele Dreptății, Hristos pe care acum Îl chemăm împreună cu voi: ***Aliluia!***

Icosul 5

Creștinii evlavioși înzestrați cu vedere duhovnicească v-au văzut, slăviți Heruvimi, ca fiind nu numai învățători duhovnicești și ghiduri către Viața veșnică, ci și vindecători de toate bolile trupești și mentale, pentru că Îl lăudăm pe Domnul și Îi mulțumim pentru nenumăratele Lui îndurări pe care le primim prin voi, vă binecuvântăm, mijlocitorii noștri și vă înălțăm aceste laude:
Bucurați-vă, aducându-ne mângâiere în durerile sufletești;
Bucurați-vă, cei ce stingeți flacăra patimilor noastre;
Bucurați-vă, cei ce aruncați păcatul în foc;
Bucurați-vă, vindecând cu milă bolile trupului;
Bucurați-vă, cei ce ne împliniți inimile cu bucurie cerească;
Bucurați-vă, inspirându-ne cu darul înțelepciunii pământești și cerești;
Bucurați-vă, slăviți Heruvimi, luminându-ne cu lumina cunoașterii mântuitoare!

Condacul 6

Lumea creștină propovăduiește mila voastră, Sfinți Heruvimi căci prin mijlocirea voastră, noi plini de tot felul de deșertăciuni, învățăm să alungăm grijile vieții de zi cu zi și suntem cinstiți să slujim, cu credință și dragoste, Împăratului Ceresc, cel slăvit de Îngeri, închinându-ne în fața Lui și cântând: ***Aliluia!***

Icosul 6

Slăviți Heruvimi, voi înălțați lumina mântuirii către toți cei care cred în Domnul nostru Iisus Hristos, care a îndurat răstignirea și moartea pentru oameni, a înviat și a învins boldul morții, iar cerul este plin de o mare bucurie. Amintindu-ne acum, vă rugăm, Heruvimi înțelepți, să ne întăriți sufletele slabe în dragoste și credință, ca în viața noastră pământească să Îl putem slăvi pe Mântuitorul nostru și prin voi, să ne întărim și să ne învățăm a-I aduce rod însutit de virtuți, iar vouă cu speranță vă strigăm:
Bucurați-vă, urcând mereu rugăciunile noastre către Iisus Hristos;
Bucurați-vă, cei care vă rugați arzător ca să fim luminați cu lumina harului;
Bucurați-vă, aducând în inimile noastre strălucirea vieții Raiului;
Bucurați-vă, aducând bucurie în toate durerile și necazurile amare;
Bucurați-vă, cei ce îi conduceți pe păcătoși la pocăință;
Bucurați-vă, că ne învățați să creștem în dragoste și speranță;
Bucurați-vă, slăviți Heruvimi, luminându-ne cu lumina cunoașterii mântuitoare!

Condacul 7

Este cu putință pentru oricine să Îl urmeze pe Domnul și să se lupte cu șarpele cel înșelător, alegând voința naturală a lui Dumnezeu, care este bună și deplină și care duce la mântuire. Pentru a trăi în voia lui Dumnezeu cântăm, împreună cu voi, Creatorului nostru, cel din Sfânta Treime: ***Aliluia!***

Icosul 7

Dumnezeu ne-a arătat mare milă, dezvăluindu-ne prin har, oștirea Sfinților Heruvimi ca mijlocitori ai mântuirii veșnice. Vă rugăm pe voi, cei care stați lângă Tronul ceresc, să ne ajutați să fim statornici în credință, slăviți Heruvimi și vă lăudăm așa:

Bucurați-vă, vindecând bolile minții și hrănind-o cu hrana cerească;
Bucurați-vă, aprinzând în noi lumina credinței nestinse;
Bucurați-vă, căci ne luminați calea virtuților;
Bucurați-vă, cei ce răsturnați învățăturile și pornirile greșite ale sufletului;
Bucurați-vă, dăruind sufletului cunoaștere duhovnicească;
Bucurați-vă, luminând mințile întunecate și înălțându-le către Dumnezeu;
Bucurați-vă, slăviți Heruvimi, luminându-ne cu lumina cunoașterii mântuitoare!

Condacul 8

Rătăcitori și străini suntem pe pământ, căci apostolul spune că vom avea necazuri de la dușmani, de la cei dragi, de la frați mincinoși și de la familie. Dar ne rugăm vouă, mijlocitorilor noștri, slăviți Heruvimi, să ne arătați calea către orașul ceresc, Ierusalim, astfel încât să fim cinstiți, împreună cu voi și să cântăm Creatorului nostru, în vecii vecilor: ***Aliluia!***

Icosul 8

Este mângâietor pentru toți credincioșii să vă slăvească pe voi, Heruvimilor, purtători de Dumnezeu și să vă înalțe rugăciuni, pentru că noi credem, fără îndoială, că sunteți cu Hristos, în Împărăția cerurilor; suntem tulburați pe marea vieții de zi cu zi, dar vă copleșim cu rugăciuni fierbinți și vă rugăm să alungați de la noi lenea care dăunează sufletului, să fim inspirați să facem fapte plăcute lui Hristos și să fim întăriți în asceza duhovnicească. Pentru aceasta, cu recunoștință, vă chemăm:

Bucurați-vă, cei ce ne inspirați gândurile și sentimentele bune;
Bucurați-vă, punând în inimile noastre dorințe și intenții sfinte pentru mântuirea noastră;
Bucurați-vă, ajutându-ne să împlinim în sufletele noastre roadele bune ale credinței, ale speranței și ale iubirii;
Bucurați-vă, cei care împrăștiați întunericul ignoranței noastre, prin lumina harului;
Bucurați-vă, călăuzind sufletele împovărate cu grijile vieții spre îngrijirea duhovnicească;
Bucurați-vă, învățându-ne să disprețuim desfătările deșarte ale acestei lumi;
Bucurați-vă, slăviți Heruvimi, luminându-ne cu lumina cunoașterii mântuitoare!

Condacul 9

Toate Puterile cerești cântă slavă lui Dumnezeu, împreună cu voi, Sfinților Heruvimi și cu glas neîncetat, Îl măresc pe înțeleptul Creator, Dumnezeul nostru, cel minunat întru Sfinții Săi Îngeri, iar noi Îi aducem cântare, împreună cu toți cei drepți: ***Aliluia!***

Icosul 9

Buzele omenești nu vă vor putea cânta îndeajuns laude, slăviților Heruvimi, căci voi i-ați întărit, în permanență, pe propovăduitorii Evangheliei lui Hristos, ajutându-i pe preoți și pe călugări, dar și pe cei din lume, insuflându-le să crească în evlavie, în rugăciune și în adevărata cunoaștere a lui Dumnezeu. Pentru aceasta, de dragul vostru strigăm:

Bucurați-vă, descoperindu-ne știința necunoscută și tainică a lui Dumnezeu;
Bucurați-vă, primind cu milă, lauda noastră, deși suntem nevrednici de voi;
Bucurați-vă, căci nu respingeți suspinele și durerile noastre;
Bucurați-vă, primind rugăciunile noastre;
Bucurați-vă, ferindu-ne de cearta casnică;
Bucurați-vă, stingând dușmănia și ura, cu pace și dragoste;
Bucurați-vă, alungând durerea și greutatea inimilor noastre;
Bucurați-vă, slăviți Heruvimi, luminându-ne cu lumina cunoașterii mântuitoare!

Condacul 10

Vă rugăm să mijlociți pentru mântuirea noastră, Sfinților Heruvimi și să Îi cereți Domnului Puterilor cerești să ne întărească în credință și evlavie, să nu cădem în păcate și în lene, ci să fim treji și cumpătați, să ne înfrânăm pornirile pântecelui, să fim plini de smerenie, feciorie și dragoste frățească și să Îi mulțumim lui Dumnezeu pentru tot, strigându-I: ***Aliluia!***

Icosul 10

Sunteți un zid neclintit și o mijlocire evlavioasă pentru toți cei care vin alergând cu credință, către voi, Heruvimi binecuvântați de Dumnezeu și vă rugăm, cu umilință: mijlociți pentru noi, veșnic, acoperiți-ne și feriți-ne de ispite, mânie și nenorociri, de intrigile și ispitele vrajmașului, de dureri și nenorociri, iar noi vă oferim aceste cântări de dragoste:

Bucurați-vă, mijlocitori pentru noi păcătoșii la tronul lui Dumnezeu;
Bucurați-vă, căci la sfârșitul vieții nu îi rușinați pe cei credincioși;
Bucurați-vă, cei ce ne dați un sfârșit nedureros și pașnic;
Bucurați-vă, păstrând inimile noastre ferite de mânie și furie;
Bucurați-vă, cei ce ne apărați de intrigile, răutatea și violența oamenilor răi;
Bucurați-vă, trimițându-ne pace și prosperitate;
Bucurați-vă, slăviți Heruvimi, luminându-ne cu lumina cunoașterii mântuitoare!

Condacul 11

Înălțăm acest cântec acatist, cu speranță și dragoste, pentru voi, Heruvimi mult cinstiți și văzând măreția și slava voastră spirituală, vă rugăm: priviți cu blândețe slăbiciunea cuvintelor de laudă și lipsa înțelegerii noastre și cereți de la Atotputernicul Dumnezeu să ne dea toate darurile rânduite pentru noi, ca, împreună cu voi, să Îi cântăm Domnului cu mulțumire din buzele și din inimile noastre: ***Aliluia!***

Icosul 11

Sunteți lumini izvorâte din adevărata Lumină, Sfinților Heruvimi, trimițând harul lui Dumnezeu către noi cei pământești împovărați de multe păcate, boli și dureri, căci vă chemăm, ca mijlocitori ai cerului, să ne vindecați de toate patimile, care zac în noi și din bucuria inimilor luminate, care vă cinstesc, vă înălțăm cu drag acestea:

Bucurați-vă, cei ce ne învățați să cunoaștem binele;
Bucurați-vă, cei ce ne ridicați când ne poticnim în păcat;
Bucurați-vă, învățători ai dreptății;
Bucurați-vă, protejându-ne de viclenia celor răi;
Bucurați-vă, cei ce ne întăriți cu har în suferință;
Bucurați-vă, învățându-ne să Îi mulțumim lui Dumnezeu pentru tot;
Bucurați-vă, slăviți Heruvimi, luminându-ne cu lumina cunoașterii mântuitoare!

Condacul 12

Harul Domnului ne vindecă și ne transformă. Pentru aceasta, vă rugăm, slujitori ai lui Dumnezeu, lăudați Heruvimi rugați-vă la Tatăl nostru Ceresc să ne vindece rănile sufletului, astfel încât nici mânia, nici ispita să nu intre în inimile noastre, ci, prin mijlocirea voastră, să fim umpluți de bucurie și fiind reînnoiți și întăriți, să Îi cântăm Creatorului lumii: ***Aliluia!***

Icosul 12

Sfinților Heruvimi, vă aducem cântări de laudă și de mulțumire pentru toate binecuvântările pe care ni le-ați arătat, vă cerem ajutor în aceste timpuri de necaz, protejați-ne de dușmanii văzuți și nevăzuți, iar noi vă chemăm, cu râvnă:

Bucurați-vă, aducând în noi lumina liniștită și veselă a harului;
Bucurați-vă, cei ce ne puneți pe calea adevărului;
Bucurați-vă, cei ce ne ajutați să disprețuim ispitele deșarte;
Bucurați-vă, cei ce ne ridicați mintea spre cunoașterea tainelor lui Hristos;
Bucurați-vă, întărindu-ne în post și rugăciune veșnică;
Bucurați-vă, punând în inima noastră intenții bune și alungând visele de la demoni;
Bucurați-vă, slăviți Heruvimi, luminându-ne cu lumina cunoașterii mântuitoare!

Condacul 13 (de 3 ori)
O, Sfinți Heruvimi slăviți și dumnezeiești primiți această mică rugăciune a noastră înălțată cu sârguință, spre voi și cereți, pentru noi, Mântuitorului Iisus Hristos o viață evlavioasă și plină de virtuți, răbdare, pace sufletelor noastre, sănătate trupului și sporire duhovnicească, ca să fim cinstiți și să Îi cântăm, în Viața veșnică, împreună cu voi lui Dumnezeu, cel slăvit în Sfânta Treime: ***Aliluia!***

Se zice apoi, iarăşi:

Icosul 1
În bucurie duhovnicească, adunarea îngerească și neamul omenesc Îl slăvește pe Creatorul lumilor celor de sus și de jos, iar voi, Sfinți Heruvimi, purtători de Dumnezeu, slujitori apropiați ai Treimii dătătoare de viață, priviți în jos la rugăciunile și măririle noastre slabe care sunt acum ridicate cu credință și speranță, îndrumați-ne și ajutați-ne să ajungem și noi în ceruri, împreună cu voi, unde este Dumnezeu Cuvântul. Pentru aceasta, de dragul vostru strigăm:
Bucurați-vă, căci de la deșertăciunea pământească până la neprihănirea cerului ne înălțați mintea;
Bucurați-vă, căci ne ajutați să cunoaștem adevărurile veșnice ale lui Dumnezeu;
Bucurați-vă, căci ne vindecați mintea de căutările nefolositoare;
Bucurați-vă, căci ne instruiți constant pe calea cea bună;
Bucurați-vă, cei ce ne umpleți mintea cu adevărata cunoaștere a lui Dumnezeu;
Bucurați-vă, cei ce ne puneți rădăcini în virtuțile evlavioase;
Bucurați-vă, vindecându-ne de revolta bolnăvicioasă a patimilor;
Bucurați-vă, slăviți Heruvimi, luminându-ne cu lumina cunoașterii mântuitoare!

Condacul 1
Aleși de Domnul Atotputernic și înțelept, Creatorul a tot ceea ce este văzut și nevăzut, pe voi Heruvimii cei lăudați, slujitori apropiați ai PreaSfintei Treimi, vă mărim și vă slăvim acum noi cei pământești și vă cerem să ne fiți mijlocitori și îndrumători, să ne dați înțelepciune pe calea mântuirii veșnice și primiți și această cântare: ***Bucurați-vă, slăviți Heruvimi, luminându-ne cu lumina cunoașterii mântuitoare!***

Apoi, se spune această:

Rugăciune

Sfinților Heruvimi vă rugăm înțelepțiți-ne, ajutați-ne și luminați-ne sufletele cu duhul Cunoașterii cea de sus. O, Heruvimi cu mulți ochi, vindecați nebunia mea, îndreptați-mi și reînnoiți-mi mintea și gândurile sufletului meu, să se co-

boare asupra mea înțelepciunea cerească, ca să nu mai păcătuiesc cu cuvântul, cu fapta sau cu gândul, să-mi înfrânez limba și pornirile rele ale trupului și ale sufletului, ca să fac fiecare faptă pentru gloria Tatălui Ceresc. Ne rugăm Bunului Dumnezeu să dăruiască putere multă, haruri sfinte și mari daruri. Amin!

Şi apoi se face Otpustul: Doamne, Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, pentru rugăciunile prea curatei Maicii Tale, ale Sfinţilor Heruvimi şi ale tuturor Sfinţilor, miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi. Amin!

Sursa:
https://salutis8.wordpress.com/2021/11/03/acatistul-sfintilor-heruvimi/

https://acoperamantulmaiciidomnului.wordpress.com/2021/10/19/acatistul-sfintilor-heruvimi/

Acatistul de vindecare către toţi sfinţii, mucenicii şi Puterile cereşti

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne miluieşte *(de 3 ori)*

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău.

[Dacă este preot de faţă, zice: Că a Ta este împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.]

Strana: Amin.

Dacă nu este preot de faţă, diaconul, monahul sau mireanul rosteşte: Pentru rugă-ciunile Sfinţilor părinţilor noştri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi. Amin.

Apoi **troparele** de umilinţă, glasul 6:

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Apoi:

Crezul

Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu

adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat. Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

Condacul 1

Vouă sfinţilor, mucenicilor, Puterilor cereşti, Îngeri tămăduitori care în cer aţi pri-mit cununi de slavă, ne rugăm să cereţi pentru noi de la Domnul sănătate trupească şi sufletească şi mulţumire aducem grăind vouă: ***Bucuraţi-vă, sfinţilor, mucenicilor şi Puterilor cereşti rugători fierbinţi către Dumnezeu pentru sănătatea noastră!***

Icosul 1

Sfinţilor, mucenicilor, Puterilor cereşti, voi slujitori curaţi ai Sfintei Treimi vă ru-gaţi neîncetat pentru noi păcătoşii, iar noi doar când suntem în necazuri la voi aler-găm. Acum cu bucurie grăim către voi:
Bucuraţi-vă, sfinţilor, mucenicilor şi Puterilor cereşti, îngeri tămăduitori ai oame-nilor;
Bucuraţi-vă, sfinţilor, mucenicilor şi Puterilor cereşti care staţi în slava cea cerea-scă;
Bucuraţi-vă, sfinţilor, mucenicilor şi Puterilor cereşti că ne îndrumaţi spre fapte bune;
Bucuraţi-vă, sfinţilor, mucenicilor şi Puterilor cereşti care tămăduiri de la Dum-nezeu împărţiţi;
Bucuraţi-vă, sfinţilor, mucenicilor şi Puterilor cereşti căci cu sfaturile voastre viaţa ne-o îndrumaţi;
Bucuraţi-vă, sfinţilor, mucenicilor şi Puterilor cereşti, apărătorii noştri în necazuri;
Bucuraţi-vă, sfinţilor, mucenicilor şi Puterilor cereşti, doctori fără de arginţi;
Bucuraţi-vă, sfinţilor, mucenicilor şi Puterilor cereşti rugători fierbinţi către Dumnezeu pentru sănătatea noastră!

Condacul 2

Nu sunt atâtea zile în calendar pentru a cinsti după al lor nume pe toţi slujitorii lui Dumnezeu din ceruri, dar în fiecare zi să le aducem un gând de mulţumire şi cu inimi curate să le zicem: ***Bucuraţi-vă, sfinţilor, mucenicilor şi Puterilor cereşti rugători fierbinţi către Dumnezeu pentru sănătatea noastră!***

Icosul 2

Sfintelor făpturi plăcute ale lui Dumnezeu cereţi pentru noi de la Sfânta Treime lumină şi înţelepciune minţii noastre, iar noi cu mulţumire să cântăm aşa:
Bucuraţi-vă, sfinţilor, mucenicilor şi Puterilor cereşti că Maica Domnului e pururea cu voi;
Bucuraţi-vă, sfinţilor, mucenicilor şi Puterilor cereşti că Domnul v-a dat har şi ştii-nţă să tămăduiţi trupul şi sufletul;
Bucuraţi-vă, sfinţilor, mucenicilor şi Puterilor cereşti că slujitori neobosiţi ai Trei-mii sunteţi;
Bucuraţi-vă, sfinţilor, mucenicilor şi Puterilor cereşti de viaţa voastră veşnică;
Bucuraţi-vă, sfinţilor, mucenicilor şi Puterilor cereşti călăuzitori spre drumul drept;
Bucuraţi-vă, sfinţilor, mucenicilor şi Puterilor cereşti că mulţi dintre voi mai înain-te în trup aţi fost;
Bucuraţi-vă, sfinţilor, mucenicilor şi Puterilor cereşti că binecuvintaţi trăiţi în Pa-tria Cerească;
Bucuraţi-vă, sfinţilor, mucenicilor şi Puterilor cereşti rugători fierbinţi către Dumnezeu pentru sănătatea noastră!

Condacul 3

Sfinţilor, mucenicilor, Puterilor cereşti uitaţi-vă la noi cei slabi trupeşte şi sufle-teşte şi prin rugăciunile voastre, curăţaţi-ne de întinăciunile minţii omeneşti şi diavoleşti, iar noi cu bucurie să zicem către voi: ***Bucuraţi-vă, sfinţilor, mucenici-lor şi Puterilor cereşti rugători fierbinţi către Dumnezeu pentru sănătatea noa-stră!***

Icosul 3

Voi cei ce locuiţi în casa Tatălui Ceresc, fericirea cea negrăită şi nepricepută de a noastră minte, măcar pentru o clipă limpeziţi-ne în simţuri să vedem ce pierdem când ne lipim de a lumii mărire.
Bucuraţi-vă, sfinţilor, mucenicilor şi Puterilor cereşti, darul Sfântului Duh e cu voi;
Bucuraţi-vă, sfinţilor, mucenicilor şi Puterilor cereşti, tămăduitori ai lumii întregi;

Bucuraţi-vă, sfinţilor, mucenicilor şi Puterilor cereşti, că pe călcătorii de legi ale lui Dumnezeu îi mustraţi;
Bucuraţi-vă, sfinţilor, mucenicilor şi Puterilor cereşti, că Domnul vă trimite să ne ajutaţi;
Bucuraţi-vă, sfinţilor, mucenicilor şi Puterilor cereşti, că multe minuni ne-aţi ară-tat;
Bucuraţi-vă, sfinţilor, mucenicilor şi Puterilor cereşti, că lupta împotriva diavolilor cu putere de la Domnul aţi câştigat;
Bucuraţi-vă, sfinţilor, mucenicilor şi Puterilor cereşti, stele prea strălucitoare;
Bucuraţi-vă, sfinţilor, mucenicilor şi Puterilor cereşti rugători fierbinţi către Dumnezeu pentru sănătatea noastră!

Condacul 4

Voi toţi cei de sus sfinţi, mucenici, Puteri cereşti de rău v-aţi izbăvit şi în Patria cerească vă odihniţi, iar inimile noastre neîncetat aduc slavă lui Dumnezeu şi cân-tarea de biruinţă: ***Aliluia!***

Icosul 4

Cântare de mulţumire aş aduce fiecăruia în parte, dar sunt doar un om şi atunci zic cu bucurie la toţi:
Bucuraţi-vă, sfinţilor, mucenicilor şi Puterilor cereşti, drept învăţători ai omenirii;
Bucuraţi-vă, sfinţilor, mucenicilor şi Puterilor cereşti, că Domnul v-a dat harul tă-măduirii;
Bucuraţi-vă, sfinţilor, mucenicilor şi Puterilor cereşti, doctorii inimilor noastre;
Bucuraţi-vă, sfinţilor, mucenicilor şi Puterilor cereşti, mărturisitori ai dreptei cre-dinţe;
Bucuraţi-vă, sfinţilor, mucenicilor şi Puterilor cereşti, grăitori de adevăr;
Bucuraţi-vă, sfinţilor, mucenicilor şi Puterilor cereşti, că taina Treimii aţi aflat;
Bucuraţi-vă, sfinţilor, mucenicilor şi Puterilor cereşti, că norii negrii îi alungaţi;
Bucuraţi-vă, sfinţilor, mucenicilor şi Puterilor cereşti rugători fierbinţi către Dumnezeu pentru sănătatea noastră!

Condacul 5

Învăluiţi în harul lui Dumnezeu cu multă râvnă sfântă vă străduiţi, ca în fiecare zi să întoarceţi din drumuri rele sufletele noastre rătăcite. Cu capetele plecate vă zi-cem vouă: ***Bucuraţi-vă, sfinţilor, mucenicilor şi Puterilor cereşti rugători fier-binţi către Dumnezeu pentru sănătatea noastră!***

Icosul 5

Lupta cea bună voi aţi luptat şi viaţa cea veşnică aţi câştigat, biruind răul cu iubirea de Hristos, pentru noi sunteţi pildă şi înălţându-ne cugetele spre cer cântăm:
Bucuraţi-vă, sfinţilor, mucenicilor şi Puterilor cereşti, bucuriile Tatălui Ceresc;
Bucuraţi-vă, sfinţilor, mucenicilor şi Puterilor cereşti, laudele Fiului Împărătesc;
Bucuraţi-vă, sfinţilor, mucenicilor şi Puterilor cereşti, desfătări ale Duhului Sfânt;
Bucuraţi-vă, sfinţilor, mucenicilor şi Puterilor cereşti, crescători de fii şi fiice du-hovniceşti;
Bucuraţi-vă, sfinţilor şi mucenicilor, răbdători ai multor patimi;
Bucuraţi-vă, sfinţilor şi mucenicilor, că prin chinuri înfricoşătoare aţi trecut;
Bucuraţi-vă, sfinţilor, mucenicilor şi Puterilor cereşti, că multe minuni aţi săvârşit;
Bucuraţi-vă, sfinţilor, mucenicilor şi Puterilor cereşti rugători fierbinţi către Dumnezeu pentru sănătatea noastră!

Condacul 6

Pe voi sfinţilor şi mucenicilor, Domnul Iisus v-a iubit şi întărit pentru că aţi renun-ţat la bogăţiile deşarte ale acestei lumi şi vindecători de toate bolile v-a făcut, pen-tru aceasta vă mulţumim zicând: ***Bucuraţi-vă, sfinţilor, mucenicilor şi Puterilor cereşti rugători fierbinţi către Dumnezeu pentru sănătatea noastră!***

Icosul 6

Voi prea luminoase stele ale Bisericii noastre scoate-ţi-ne din marea păcatelor şi pe calea cea dreaptă ne povăţuiţi şi curăţiţi fiind de voi să cântăm aşa:
Bucuraţi-vă, sfinţilor, mucenicilor şi Puterilor cereşti, ocrotitori neobosiţi ai lumii toate;
Bucuraţi-vă, sfinţilor şi mucenicilor, că Domnul v-a răsplătit cu har şi după moarte;
Bucuraţi-vă, sfinţilor, mucenicilor şi Puterilor cereşti, mult luminători;
Bucuraţi-vă, sfinţilor, mucenicilor şi Puterilor cereşti, că iubirea de Dumnezeu ne învăţaţi;
Bucuraţi-vă, sfinţilor, mucenicilor şi Puterilor cereşti, care cererile noastre bune cu voia lui Dumnezeu le împliniţi;
Bucuraţi-vă, sfinţilor, mucenicilor şi Puterilor cereşti, că înţelepţi şi blânzi voi sun-teţi;
Bucuraţi-vă, sfinţilor, mucenicilor şi Puterilor cereşti, cinstitori ai Maicii prea curate;
Bucuraţi-vă, sfinţilor, mucenicilor şi Puterilor cereşti rugători fierbinţi către Dumnezeu pentru sănătatea noastră!

Condacul 7

Rugămu-vă pe voi sfinţilor, mucenicilor, Puterilor cereşti să cereţi de la Domnul înţelepciune minţii noastre pentru a înţelege că greşelile duc la boală, iar iertarea şi iubirea duc la Patria cerească, iar noi mulţumind să zicem vouă: ***Bucuraţi-vă, sfinţilor, mucenicilor şi Puterilor cereşti rugători fierbinţi către Dumnezeu pen-tru sănătatea noastră!***

Icosul 7

Voi sfinţilor, mucenicilor, Puterilor cereşti credinţa dreaptă aţi urmat şi iubirii de oameni v-aţi dedicat slujind lui Iisus Hristos, iubirea infinită de Tatăl plămădită. Bucuraţi-vă, sfinţilor, mucenicilor şi Puterilor cereşti, şi ne învăţaţi şi pe noi dra-gostea curată pentru a Domnului zidire;
Bucuraţi-vă, sfinţilor, mucenicilor şi Puterilor cereşti, şi de rele ne scăpaţi;
Bucuraţi-vă, sfinţilor, mucenicilor şi Puterilor cereşti, şi boala din trupurile noastre o înlăturaţi;
Bucuraţi-vă, sfinţilor, mucenicilor şi Puterilor cereşti, şi lumină în sufletele noastre trimiteţi cu a Domnului voie;
Bucuraţi-vă, sfinţilor, mucenicilor şi Puterilor cereşti, şi din norii răului în care suntem învăluiţi ne scoateţi;
Bucuraţi-vă, sfinţilor, mucenicilor şi Puterilor cereşti, care aveţi putere să vindecaţi orice boală;
Bucuraţi-vă, sfinţilor, mucenicilor şi Puterilor cereşti, că taina tămăduirii sufletului ne învăţaţi pe noi;
Bucuraţi-vă, sfinţilor, mucenicilor şi Puterilor cereşti rugători fierbinţi către Dumnezeu pentru sănătatea noastră!

Condacul 8

Mulţumim Domnului pentru slujitorii lui că ne ajută neîncetat în boala trupească sau sufletească care vine ca urmare a greşelilor noastre, de acum sau din trecut şi împreună să cântăm Celui ce ne-a zidit pe toţi: ***Aliluia!***

Icosul 8

Când vrăjmaşii văzuţi şi nevăzuţi ne înconjoară şi boala ne doboară, la sânul vo-stru ne trezim şi aducem lacrimi fierbinţi drept plată.
Bucuraţi-vă, sfinţilor, mucenicilor şi Puterilor cereşti care ştiţi a dezlega orice nu e în legea Sfintei Treimi;
Bucuraţi-vă, sfinţilor, mucenicilor şi Puterilor cereşti care gândurile ce vin de la duşmani le surpaţi;
Bucuraţi-vă, sfinţilor, mucenicilor şi Puterilor cereşti care aveţi putere să treceţi pe-ste demoni;
Bucuraţi-vă, sfinţilor, mucenicilor şi Puterilor cereşti care trupul înviaţi;
Bucuraţi-vă, sfinţilor, mucenicilor şi Puterilor cereşti care pe săraci îi ajutaţi;
Bucuraţi-vă, sfinţilor, mucenicilor şi Puterilor cereşti care pe cei mâhniţi îi mân-gâiaţi;

Bucuraţi-vă, sfinţilor, mucenicilor şi Puterilor cereşti, grabnici ajutători;
Bucuraţi-vă, sfinţilor, mucenicilor şi Puterilor cereşti rugători fierbinţi către Dumnezeu pentru sănătatea noastră!

Condacul 9

Doamne, toţi în cer Te slăvesc neîncetat şi noi pe pământ cu buze de tină îţi mul-ţumim pentru tot ce ne-ai dat şi pentru ai Tăi slujitori care vin la noi în clipe de ne-caz şi cu bucurie zicem împreună cu ei: ***Aliluia!***

Icosul 9

Pentru voi sfinţilor, mucenicilor şi Puterilor cereşti multe cuvinte am putea aduce, dar plecând capul vă cântăm aşa:
Bucuraţi-vă, sfinţilor, mucenicilor şi Puterilor cereşti, iubitori de Hristos;
Bucuraţi-vă, sfinţilor, mucenicilor şi Puterilor cereşti, încununaţi de harul Duhului Sfânt;
Bucuraţi-vă, sfinţilor, mucenicilor şi Puterilor cereşti, sfătuiţi de Maica Domnului;
Bucuraţi-vă, sfinţilor, mucenicilor şi Puterilor cereşti, fiinţe laminate;
Bucuraţi-vă, sfinţilor, mucenicilor şi Puterilor cereşti, doctori neobosiţi;
Bucuraţi-vă, sfinţilor, mucenicilor şi Puterilor cereşti, că faptele voastre slăvesc pe Dumnezeu;
Bucuraţi-vă, sfinţilor, mucenicilor şi Puterilor cereşti, dătători de bucurii.
Bucuraţi-vă, sfinţilor, mucenicilor şi Puterilor cereşti rugători fierbinţi către Dumnezeu pentru sănătatea noastră!

Condacul 10

Noi suntem departe de calea mântuirii, neştiind măcar de ce am venit pe pământ, dar în ceasul bolii trupeşti la voi strigăm sfinţilor, mucenicilor şi Puterilor cereşti, ca pe Domnul să-l rugaţi să ne mântuiască.

Icosul 10

Sfinţilor, mucenicilor, Puterilor cereşti, slujitori neobosiţi ai Domnului prin voi şi prin părinţii sfinţi laude şi închinăciune aducem lui Dumnezeu ce se îngrijeşte de noi.
Bucuraţi-vă, sfinţilor, mucenicilor şi Puterilor cereşti, aleşi ai lui Dumnezeu din vecie;
Bucuraţi-vă, sfinţilor şi mucenicilor, că prooroci ai Domnului aţi fost;
Bucuraţi-vă, sfinţilor, mucenicilor şi Puterilor cereşti, căci cu credinţă aţi slujit Domnului;
Bucuraţi-vă, sfinţilor, mucenicilor şi Puterilor cereşti, petale ale Florii prea curate;
Bucuraţi-vă, sfinţilor, mucenicilor şi Puterilor cereşti, că voi eresurile le surpaţi;
Bucuraţi-vă, sfinţilor, mucenicilor şi Puterilor cereşti, că de boală ne scăpaţi;

Bucuraţi-vă, sfinţilor, mucenicilor şi Puterilor cereşti, că negreala inimilor curăţaţi;

Bucuraţi-vă, sfinţilor, mucenicilor şi Puterilor cereşti rugători fierbinţi către Dumnezeu pentru sănătatea noastră!

Condacul 11

În vremurile de acum avem nevoie de ajutorul vostru sfinţilor, mucenicilor, Pute-rilor cereşti, că avem inimile goale şi gândul spre bogăţiile lumeşti şi asta ne duce la boală şi la suferinţă. Cu voi îndrăznim să cântăm şi noi cântarea de biruinţă: ***Aliluia!***

Icosul 11

Din necurăţia sufletului nostru se nasc multe rele pe pământ, sfinţilor, mucenicilor, Puterilor cereşti, veniţi-ne în ajutor că suntem neputincioşi şi goi şi către voi din suflet strigăm:

Bucuraţi-vă, sfinţilor, mucenicilor şi Puterilor cereşti, care credinţa dreaptă în Tatăl Ceresc aveţi;

Bucuraţi-vă, sfinţilor, mucenicilor şi Puterilor cereşti, care iubire de Hristos aveţi;

Bucuraţi-vă, sfinţilor, mucenicilor şi Puterilor cereşti, cărora Duhul Sfânt har v-a dat;

Bucuraţi-vă, sfinţilor, mucenicilor şi Puterilor cereşti, care de Maica prea curată aţi fost ocrotiţi;

Bucuraţi-vă, sfinţilor, mucenicilor şi Puterilor cereşti, ai oamenilor tămăduitori;

Bucuraţi-vă, sfinţilor, mucenicilor şi Puterilor cereşti, că prin iubirea de Hristos su-fletul îl vindecaţi;

Bucuraţi-vă, sfinţilor, mucenicilor şi Puterilor cereşti, că ale lui Hristos biserici le vegheaţi;

Bucuraţi-vă, sfinţilor, mucenicilor şi Puterilor cereşti rugători fierbinţi către Dumnezeu pentru sănătatea noastră!

Condacul 12

Sfânta Treime prin voi sfinţilor, mucenicilor, Puterilor cereşti nouă tuturor ne arată că toţi cei ce fac voia Lui cu inimă curată, slavă au în Patria cerească şi noi să ne dorim să le urmăm lor şi lui Dumnezeu să-i cântăm neîncetat: ***Aliluia!***

Icosul 12

Sfinţilor, mucenicilor, Puterilor cereşti ştiţi că atunci cînd dăm de boală şi necaz alergăm la voi, cerând iertare vă cântăm:

Bucuraţi-vă, sfinţilor, mucenicilor şi Puterilor cereşti, care cu mintea voastră pe Dumnezeu L-aţi cunoscut;

Bucuraţi-vă, sfinţilor, mucenicilor şi Puterilor cereşti, că ştiinţa Lui aţi priceput;

Bucuraţi-vă, sfinţilor, mucenicilor şi Puterilor cereşti, care lui Iisus Hristos aţi slujit în dreptate;
Bucuraţi-vă, sfinţilor, mucenicilor şi Puterilor cereşti, care prin învăţături împărţiţi lumină şi sănătate;
Bucuraţi-vă, sfinţilor, mucenicilor şi Puterilor cereşti, care pe diavoli îi goniţi;
Bucuraţi-vă, sfinţilor, mucenicilor şi Puterilor cereşti, care pe noi cei slabi în cre-dinţă ne întăriţi;
Bucuraţi-vă, sfinţilor, mucenicilor şi Puterilor cereşti, care putere de la Domnul Iisus aţi luat;
Bucuraţi-vă, sfinţilor, mucenicilor şi Puterilor cereşti rugători fierbinţi către Dumnezeu pentru sănătatea noastră!

Condacul 13 (de 3 ori)
După al vostru nume doar Dumnezeu cel în Treime slăvit vă ştie, noi doar cântăm şi vă mulţumim pentru ajutorul dat nouă. Bucuraţi-vă, sfinţilor străbuni ai lui Hri-stos; bucuraţi-vă, sfinţilor prooroci; bucuraţi-vă, sfinţilor apostoli; bucuraţi-vă, sfinţilor mucenici şi muceniţe; bucuraţi-vă, cuvioşilor părinţi; bucuraţi-vă, cuvioa-selor maici; bucuraţi-vă, fecioarelor; bucuraţi-vă, Puterilor cereşti slujitori şi rugă-tori fierbinţi către Dumnezeu pentru sănătatea noastră!

Se spune iarăşi:

Icosul 1
Sfinţilor, mucenicilor, Puterilor cereşti, voi slujitori curaţi ai Sfintei Treimi vă ru-gaţi neîncetat pentru noi păcătoşii, iar noi doar când suntem în necazuri la voi aler-găm. Acum cu bucurie grăim către voi:
Bucuraţi-vă, sfinţilor, mucenicilor şi Puterilor cereşti, îngeri tămăduitori ai oame-nilor;
Bucuraţi-vă, sfinţilor, mucenicilor şi Puterilor cereşti care staţi în slava cea cerea-scă;
Bucuraţi-vă, sfinţilor, mucenicilor şi Puterilor cereşti că ne îndrumaţi spre fapte bune;
Bucuraţi-vă, sfinţilor, mucenicilor şi Puterilor cereşti care tămăduiri de la Dum-nezeu împărţiţi;
Bucuraţi-vă, sfinţilor, mucenicilor şi Puterilor cereşti căci cu sfaturile voastre viaţa ne-o îndrumaţi;
Bucuraţi-vă, sfinţilor, mucenicilor şi Puterilor cereşti, apărătorii noştri în necazuri;
Bucuraţi-vă, sfinţilor, mucenicilor şi Puterilor cereşti, doctori fără de arginți;
Bucuraţi-vă, sfinţilor, mucenicilor şi Puterilor cereşti rugători fierbinţi către Dumnezeu pentru sănătatea noastră!

Condacul 1

Vouă sfinţilor, mucenicilor, Puterilor cereşti, Îngeri tămăduitori care în cer aţi pri-mit cununi de slavă, ne rugăm să cereţi pentru noi de la Domnul sănătate trupească şi sufletească şi mulţumire aducem grăind vouă: ***Bucuraţi-vă, sfinţilor, muceni-cilor şi Puterilor cereşti rugători fierbinţi către Dumnezeu pentru sănătatea noa-stră!***

Rugăciune

O, sfinţilor, mucenicilor, Puterilor cereşti făpturi plăcute ale lui Dumnezeu, cu mi-lostivire uitaţi-vă către noi şi prin mijlocirea voastră cereţi de la Domnul milă şi iertare de păcate, celor bolnavi sănătate, întăriţi neputinţele noastre, apăraţi-ne de ispite şi înşelăciuni şi treziţi în noi dragostea cea curată şi sfântă pentru Domnul. Îndreptaţi paşii noştri pe calea cea curată a lui Hristos şi a împlinirii voii lui Dum-nezeu Tatăl ca de acum înainte viaţă curată să trăim şi cu bucurie să mulţumim Treimii Sfinte: Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh în vecii vecilor. Amin!

Pentru rugăciunile Sfinţilor părinţilor noştri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi. Amin.

Sursa:
https://luminadiniubire.wordpress.com/2018/02/22/acatist-sfintii-mucenicii-puterile-ceresti-vindecarea/

https://acoperamantulmaiciidomnului.wordpress.com/2021/09/17/acatistul-de-vindecare-catre-toti-sfintii-mucenicii-si-puterile-ceresti/

Canon de rugăciune către puterile cerești și către toți sfinții

PS Macarie Drăgoi (episcop al Episcopiei Ortodoxe Române a Europei de Nord)

153. Canon de rugăciune către puterile cerești și către toți sfinții:
https://www.youtube.com/watch?v=l76cOuur1xA

***

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;

Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne miluieşte (de 3 ori)

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău.

[Dacă este preot de faţă, zice: Că a Ta este împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.]

Strana: Amin.

Dacă nu este preot de faţă, diaconul, monahul sau mireanul rosteşte: Pentru rugăciunile Sfinţilor părinţilor noştri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi. Amin.

Apoi **troparele** de umilinţă, glasul 6:

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Veniţi să ne închinăm Împăratului nostru Dumnezeu.
Veniţi să ne închinăm, şi să cădem la Hristos Împăratul nostru Dumnezeu.

Veniţi să ne închinăm, şi să cădem la însuşi Hristos Împăratul şi Dumnezeul nostru. (cu trei închinăciuni)

Apoi: **Psalmul 142**

1. Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea, întru credincioşia Ta, auzi-mă, întru dreptatea Ta.
2. Să nu intri la judecată cu robul Tău, că nimeni din cei vii nu-i drept înaintea Ta.
3. Vrăjmaşul prigoneşte sufletul meu şi viaţa mea o calcă în picioare; făcutu-m-a să locuiesc în întuneric ca morţii cei din veacuri.
4. Mâhnit e duhul în mine şi inima mea încremenită înlăuntrul meu.
5. Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult; cugetat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mâinilor Tale m-am gândit.
6. Întins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu ca un pământ însetoşat.
7. Degrab auzi-mă, Doamne, că a slăbit duhul meu. Nu-ţi întoarce faţa Ta de la mine, ca să nu mă asemăn celor ce se coboară în mormânt.
8. Fă să aud dimineaţa mila Ta, că la Tine îmi este nădejdea. Arată-mi calea pe care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu.
9. Scapă-mă de vrăjmaşii mei, că la Tine alerg, Doamne.
10. Învaţă-mă să fac voia Ta, că Tu eşti Dumnezeul meu. Duhul Tău cel bun să mă povăţuiască la pământul dreptăţii.
11. Pentru numele Tău, Doamne, dăruieşte-mi viaţă. Întru dreptatea Ta scoate din necaz sufletul meu.
12. Fă bunătate de stârpeşte pe vrăjmaşii mei şi pierde pe toţi cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Slavă Ţie Dumnezeule.
Aliluia, Aliluia, Aliluia, Slavă Ţie Dumnezeule
Aliluia, Aliluia, Aliluia, Slavă Ţie Dumnezeul nostru, Slavă Ţie

Crezul

Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.

Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat. Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

Cântarea 1, glasul 3

Irmos: Pe Faraon, cel purtat în car, l-a cufundat toiagul lui Moise, cel ce a făcut minuni oarecând, în chipul Crucii lovind şi despărţind marea; iar pe Israel, cel ce fugea, l-a arătat mergător pedestru, pe cel ce cânta cântare lui Dumnezeu.

Stih: *Sfinților ai lui Dumnezeu, rugați-vă pentru noi!*

Cuvinte cel fără de început, pentru sfințitele rugăciuni ale Heruvimilor, Serafimilor, ale Stăpâniilor, Tronurilor, ale Puterilor celor dumnezeiești, ale Îngerilor, Arhanghelilor, ale Începătoriilor și Domniilor, dăruiește-ne milele Tale cele mari, ca un Iubitor de oameni.

Stih: *Sfinților ai lui Dumnezeu, rugați-vă pentru noi!*

Ajută-mi, Înaintemergătorule al Domnului, rugând pe Hristos; și voi, ceata proorocilor, adunarea apostolilor, mulțimea mucenicilor, rugați pe Stăpânul tuturor să mă mântuiască pe mine, cel cuprins de multe păcate.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Dumnezeieștilor femei care bine ați pătimit și ați postit, soborul arhiereilor, cuvioșilor și drepților, cinstiților sfinți mucenici, rugați-vă să dobândim bunătățile cele veșnice, noi cei ce cu credință vă fericim.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin. (a Născătoarei de Dumnezeu)

Mintea mea fiind robită de dezmierdările trupești, cu totul o izbăvește, Stăpână, ceea ce ești una bună, și credincios mai adevărat prin fapte bune mă arată Fiului tău, ca după datorie să te slăvesc.

Cântarea 3

Irmos: Cel ce ai întărit din început cerurile cu pricepere şi pământul pe ape l-ai întemeiat, pe piatra poruncilor Tale mă întăreşte, Hristoase, că nu este Sfânt afară de Tine, Unule, Iubitorule de oameni.

Stih: ***Sfinților ai lui Dumnezeu, rugați-vă pentru noi!***

Rogu-mă, o, Serafimi, Stăpânii, Heruvimi, izbăviți-mă de smintelile vrăjmașilor; voi, Domnii, Începătorii, Tronuri și Arhangheli, împreună cu toți Îngerii, rugați pe Izbăvitorul pentru mine, păcătosul.

Stih: ***Sfinților ai lui Dumnezeu, rugați-vă pentru noi!***

Înaintemergătorule, roagă pe Hristos să dobândesc viața cea pururea făcătoare de bine; prorocilor și cetele mucenicilor, ale sfinților apostoli, ale arhiereilor, ale cuvioșilor și ale sfinților mucenici care v-ați săvârșit prin sânge, rugați-vă pentru mine, păcătosul.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Femei care vitejește ați pătimit și luminat ați postit și pe vrăjmașul l-ați biruit, rugați-vă să fim și noi părtași acelei desfătări și măriri nesfârșite de care voi v-ați învrednicit.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin. (a Născătoarei de Dumnezeu)

De Dumnezeu dăruită, curată Fecioară, roagă-te împreună cu cetele cele de sus, cu toți înțelepții apostoli, cu sfinții mucenici și cu prorocii, ca să luăm desăvârșit dezlegare de păcate.

Cântarea 4

Irmos: Tu eşti tăria mea, Doamne, Tu, şi puterea mea, Tu, Dumnezeul meu, Tu, bucuria mea; Cel ce nu ai lăsat sânurile părinteşti şi a noastră sărăcie ai cercetat-o. Pentru aceasta, cu prorocul Avacum, strig către Tine: Slavă puterii Tale, Iubitorule de oameni.

Stih: ***Sfinților ai lui Dumnezeu, rugați-vă pentru noi!***

Vezi, Hristoase, să nu mă treci cu vederea, rogu-mă, pe mine cel cuprins de toate păcatele, ci, prin rugăciunile tuturor sfinților Tăi îngeri, cu ale mucenicilor și cu ale apostolilor Tăi, miluiește-mă și mă mântuiește și moștenitor Împărăției Tale mă arată, ca un milostiv.

Stih: ***Sfinților ai lui Dumnezeu, rugați-vă pentru noi!***

Propovăduitorule al lui Hristos, Înaintemergătorule, aprinde acum făclia inimii mele cea stinsă, cel ce ai fost luminător Soarelui celui înțelegător, și te roagă, împreună cu prorocii și cu toți sfinții, să trec în caldă pocăință această viață trecătoare.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Strălucește-mi lumina pocăinței, Iubitorule de oameni, Iisuse, și mă învrednicește să dobândesc mântuirea, cu mijlocirile celor ce au slujit Ție întru credință, ale sfintelor femei, ale ierarhilor și ale mucenicilor Tăi, ale propovăduitorilor, ale apostolilor și ale sfinților mucenici.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin. (a Născătoarei de Dumnezeu)

Ceea ce singură ai născut pe Dumnezeu Întrupat, ceea ce ești cu totul sfântă, pe Acela roagă-L să ne mântuiască pe toți în ziua cea înfricoșătoare și să ne izbăvească de chinuri și să ne învrednicească de viața și de lumina cea veșnică, împreună și cu cei ce bine I-au slujit.

Cântarea 5

Irmos: Pentru ce m-ai lepădat de la faţa Ta, Cel ce eşti Lumină neapusă? Şi m-a acoperit întunericul cel străin pe mine, ticălosul; ci mă întoarce şi la lumina poruncilor Tale, îndreptează căile mele, rogu-mă.

Stih: ***Sfinților ai lui Dumnezeu, rugați-vă pentru noi!***

Puterile cele înțelegătoare Te roagă acum, Milostive Doamne, Stăpâniile, Tronurile, Serafimii și Domniile, Îngerii împreună cu Arhanghelii și cu Începătoriile; fii milostiv poporului Tău și-l mântuiește, ca un îndurat.

Stih: ***Sfinților ai lui Dumnezeu, rugați-vă pentru noi!***

Fericite Înaintemergătorule, cel ce ai petrecut viață străină și singuratică, fă-mă străin de tot chinul, rugând pe Iisus, Iubitorul de oameni, împreună cu dumnezeieștii proroci, cu apostolii, cu ierarhii și cu sfintele oști ale mucenicilor.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Cel ce ai luminat pe ierarhii Tăi și pe sfinții mucenici, Doamne, și ai mărit dumnezeiasca adunare a cinstitelor femei care vitejește au pătimit; pentru rugă-

ciunile acestora, miluiește-mă, Cel ce știi toate greșelile mele, cele fără de număr.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin. (a Născătoarei de Dumnezeu)

Preasfântă Fecioară, care ai născut pe Cuvântul, cel cu totul sfânt, izgonește toată mâhnirea și întristarea sufletului meu și îndeamnă gândul meu să facă lucruri dumnezeiești, ca să te slăvesc cu credință și cu dragoste.

Cântarea 6

Irmos: Curăţeşte-mă, Mântuitorule, că multe sunt fărădelegile mele şi Te rog, ridică-mă din adâncul răutăţilor, căci către Tine am strigat, auzi-mă, Dumnezeul mântuirii mele!

Stih: ***Sfinților ai lui Dumnezeu, rugați-vă pentru noi!***

Ca să mă izbăvească de chinul cel gătit acolo, Heruvimi, Tronuri, Domnii, Îngeri, Arhangheli, Începătorii și Puteri, rugați pe Stăpânul a toată făptura.

Stih: ***Sfinților ai lui Dumnezeu, rugați-vă pentru noi!***

Cu cetele apostolilor și cu oștile mucenicilor, Înaintemergătorule, propovăduitorule al lui Hristos, roagă pe Iisus, Iubitorul de oameni, Dumnezeul nostru, ca să aflăm milă în ceasul Judecății.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Sfântă mare mucenită Tecla, ceea ce ești întâia dintre femeile care tare au pătimit, împreună cu acelea, roagă pe Milostivul Dumnezeu să ne izbăvim de întunericul patimilor și de ispitele cele de multe feluri.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin. (a Născătoarei de Dumnezeu)

Pe tine, Stăpână, de Dumnezeu dăruită, te lăudăm credincioșii, că ai născut cu trup pe Dumnezeul cel lăudat, pe care roagă-L, ceea ce ești neîntinată, să mântuiască țara aceasta și poporul ei în pace.

Cântarea 7

Irmos: De pogorârea lui Dumnezeu focul s-a ruşinat în Babilon oarecând; pentru aceasta, tinerii în cuptor cu picioare vesele, ca într-o grădină verde săltând, au cântat: Binecuvântat eşti, Dumnezeul părinţilor noştri!

Stih: ***Sfinților ai lui Dumnezeu, rugați-vă pentru noi!***

Fiind voi a doua lumină din Lumina cea dintâi, sfinților îngeri, cu împărtășirea cea netrupească și prea bogată ați strălucit. Pentru aceasta strig: Luminați mintea mea cea pururea întunecată cu patimile vieții!

Stih: ***Sfinților ai lui Dumnezeu, rugați-vă pentru noi!***

Ceata cea fericită a apostolilor, a mucenicilor și a sfinților proroci, a ierarhilor și a cuvioșilor, împreună cu fericitul Înaintemergător, Te roagă, Iubitorule de oameni, să treci cu vederea greșelile noastre ale tuturor, care cântăm Ție: Bine ești cuvântat, Dumnezeul părinților noștri!

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Schimbă durerea sufletului meu, Hristoase, și miluiește pentru rugăciunile sfinților mucenici, ale ierarhilor și ale cuvioșilor Tăi, și să nu mă rușinezi când voi sta înaintea tronului Tău, că bine ești cuvântat, Dumnezeul părinților noștri!

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin. (a Născătoarei de Dumnezeu)

Ca un tron în chip de foc porți pe Împăratul făpturii, pe care roagă-L, Fecioară, împreună cu fericitele și sfintele femei, să mă învrednicească de Împărăția Sa pe mine, cel ce cu credință slăvesc ajutorul tău.

Cântarea 8

Irmos: De șapte ori cuptorul, chinuitorul caldeilor, l-a ars nebunește, pentru cinstitorii de Dumnezeu; dar văzându-i pe aceștia izbăviți de o putere mai mare, Făcătorului și Izbăvitorului a strigat: Tineri, binecuvântați-L, preoți, lăudați-L, popoare, prea înălțați-L întru toți vecii!

Stih: ***Sfinților ai lui Dumnezeu, rugați-vă pentru noi!***

O, Heruvimi, cei în chipul focului, Serafimi, cei cu multe aripi, Tronuri, Stăpânii și Începătorii, Îngeri și toți Arhanghelii și sfințite Domnii, rugați-vă, împreună cu Înaintemergătorul, cu prorocii, cu apostolii, cu ierarhii și cuvioșii și cu toți drepții, ca să ne miluiască pe noi.

Stih: ***Sfinților ai lui Dumnezeu, rugați-vă pentru noi!***

Dați-ne ajutor, Sfinților apostoli: Petru, Pavel, Iacob, Bartolomeu, Toma, Filip, Andrei, Marcu împreună cu Luca, Ioane, iubitul lui Hristos, Simon și Iuda, cel

cu totul fericit, și marele Matia, fiind noi biruiți de ispitele înșelătorului și rătăciți.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

Ștefane, începătorul mucenicilor, cel ce ai fost mai luminat decât razele soarelui, roagă-te împreună cu aceștia să ne luminăm toți și să scăpăm de toată negura păcatului noi, cei ce strigăm Stăpânului: Preoți, binecuvântați, popoare, prea înălțați pe Domnul întru toți vecii!

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin. (a Născătoarei de Dumnezeu)

Fă să urmez, ceea ce ești cu totul curată, celor ce cuviincios au viețuit cu viață îmbunătățită, rănind pe vrăjmașii cei ce mă mâhnesc fără de milă și mă supără neîncetat, trăgându-mă la patimile cele trupești, ca, bucurându-mă, să strig: popoare, prea înălțați pe Hristos în veci!

Cântarea 9

Irmos: Spăimântatu-s-a de aceasta cerul și marginile pământului s-au minunat, că Dumnezeu S-a arătat oamenilor trupește și pântecele tău s-a făcut mai desfătat decât cerurile. Pentru aceasta, pe tine, Născătoare de Dumnezeu, începătoriile cetelor îngerești și omenești te slăvesc.

Stih: ***Sfinților ai lui Dumnezeu, rugați-vă pentru noi!***

O, dumnezeiești Stăpânii, Heruvimi, Serafimi, Domnii, Îngeri, Tronuri, toate Începătoriile și prea mărite Puteri și Sfinți Arhangheli, faceți rugăciune la Dumnezeu ca, bine viețuind, să dobândim mântuire și să ne izbăvim de necazuri.

Stih: ***Sfinților ai lui Dumnezeu, rugați-vă pentru noi!***

Înaintemergătorule, ca acela ce ai fost proroc mai ales, împreună cu toți prorocii, învrednicește-ne tuturor bunătăților și pe noi, cei îngreuiați de patimi și pururea cuprinși de ispitele celui viclean și de înșelăciunile vieții, ca să vă cinstim cu credință.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Dumnezeiești, cu totul slăviți, cei doisprezece apostoli, împreună cu toți cuvioșii, cu preoții și cu sfinții mucenici și cu fericiții și dumnezeieștii proroci, cuvioase și drepte femei și mucenițe, care tare ați pătimit, faceți rugăciuni pentru noi către Iubitorul de oameni.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin. (a Născătoarei de Dumnezeu)

Fecioară, ceea ce ești iubitoare de bine, roagă pe Fiul tău cel Bun și Domnul să tămăduiască și să mântuiască sufletul meu cel slab și necăjit pururea de asupririle balaurului celui stricător de suflet și să-l fericească împreună cu toate înălțările cele purtătoare de lumină.

Rugăciune către toți sfinții

O, prea fericiților, plăcuților lui Dumnezeu, sfinților toți, care stați înaintea altarului Sfintei Treimi și vă bucurați de fericirea cea negrăită! Iată acum, frații voștri cei mai mici, aducem vouă aceste cântări de laudă și prin mijlocirea voastră, cerem milă și iertare de păcate de la Preabunul Dumnezeu. Că știm bine că toate câte voiți puteți cere de la Dânsul. Deci, cu smerenie ne rugăm vouă ca să rugați pe Stăpânul cel milostiv să ne dea nouă duhul râvnirii voastre, spre paza sfintelor Lui porunci, ca, mergând pe urma voastră, să putem cu bună cucernicie și fără prihană să săvârșim călătoria vieții celei pământești, învrednicindu-ne întru pocăință a ajunge la locașurile Raiului cele prea slăvite și acolo împreună cu voi să prea slăvim pe Tatăl și pe Fiul și pe Duhul Sfânt, în vecii vecilor. Amin.

Pentru rugăciunile Sfinților părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-ne și ne mântuiește pe noi. Amin.

Sursa:
https://marturieathonita.ro/canon-de-rugaciune-catre-puterile-ceresti-si-catre-toti-sfintii/

Rugăciune către Sfinţii Heruvimi, Serafimi, Arhangheli, Îngeri de Lumină, Sfintele Scaune Cereşti, Domnii, Puteri Cereşti, Stăpânii, Începătorii

Sfinţilor Serafimi, vă rugăm ajutaţi-ne să aprindem iubirea pentru Dumnezeu în inimile noastre, ajutaţi-ne să încălzim şi să îndumnezeim iubirea pentru Dumnezeu.

Sfinţilor Heruvimi, vă rugăm înţelepţiţi-ne, ajutaţi-ne şi luminaţi-ne sufletele cu Duhul cunoaşterii cea de sus.

Sfintelor Scaune Cereşti, vă rugăm dăruiţi-ne Duhul dreptei judecăţi, pentru noi şi mai ales pentru cei care stăpânesc peste oameni şi-i înţelepţesc.

Sfintelor Domnii, dăruiţi-ne nouă oamenilor, puterea stăpânirii şi a înţeleptei folosiri a celor încredinţate vieţii noastre, în această lume.

Sfintelor Puteri Cereşti, vă rugăm ajutaţi-ne în toate lucrările noastre şi daţi-ne mărire de suflet în ispite şi în puteri, ajutaţi-ne să lucrăm pentru câştigarea Împărăţiei Cerurilor.

Sfintelor Stăpânii, care aveţi puteri peste lucrurile diavoleşti, vă rugăm luminaţi-ne, protejaţi-ne şi ajutaţi-ne să ieşim biruitori în lupta cu cel rău, pentru câştigarea Împărăţiei Cerurilor, care se câştigă cu biruinţă asupra oamenilor şi a gândurilor vrăjmaşe lor.

Sfintelor Începătorii, care rânduiţi Îngerii cei mai de jos, pentru slujiri poruncite de Dumnezeu peste neamuri şi ţinuturi, vă rugăm ridicaţi-i pe trepte de cinste pe cei destoinici între oameni şi povăţuiţi-i spre cinstirea de Dumnezeu şi spre necăutarea câştigului lor.

Sfinţilor Arhangheli, care vestiţi tainele lui Dumnezeu, prorociile şi voia Domnului, înmulţiţi în oameni credinţa şi înţelegerea voii lui Dumnezeu şi ajutaţi-ne cum puteţi şi cât puteţi, ca să ieşim biruitori în lupta cu cei răi.

Sfinţilor Îngeri de lumină, ocrotitori, inspiratori, păzitori, voi Toţi Sfinţilor Îngeri, vă rugăm să ne iertaţi că prin păcatele noastre adesea vă îngreunăm lucrarea voastră în raport cu noi, vă rugăm să ne ridicaţi atunci când cădem sub povara păcatelor.

Ne rugăm Bunului Dumnezeu să dăruiască putere multă, haruri sfinte şi mari daruri Sfinţilor Serafimi, Heruvimi, Sfintelor Scaune Cereşti, Domnii, Stăpânii, Începătorii, Sfinţilor Arhangheli şi tuturor Sfinţilor Îngeri pentru tot ajutorul lor cel sfânt.

Amin!

Explicaţie icoană: Cei dintâi patru arhangheli (Mihail, Gavriil, Rafail şi Uriil) sunt cei ce stau în cele patru colţuri ale Marelui Tron al lui Dumnezeu (Ma'aseh Merkabah). Împreună cu ele stau cele patru făpturi cu şase aripi (Ayyot), cei patru Heruvimi - cei cu ochi mulţi, cu patru aripi, patru braţe şi patru feţe, precum şi cele patru roţi (Ophannim) cele cu ochi mulţi sau Vânturile (Duhurile) de furtună (Galgallim), pe care creştinii, (după exemplul marelui Pavel apostolul şi al ilustrului său ucenic, sfântul Dionisie Areopagitul) le numesc Tronuri.

Imnografie

Troparul Sfinților Arhangheli Mihail și Gavriil: Mai-marilor Voievozi ai oștirilor ce-rești, rugămu-vă pe voi noi nevrednicii, ca prin rugăciunile voastre să ne acoperiți cu acoperământul aripilor măririi voastre celei netrupești, păzindu-ne pe noi, cei ce cădem cu dinadinsul și strigăm: Izbăviți-ne din nevoi, ca niște Mai-mari peste cetele Puterilor celor de sus.

(Video) Troparul Sfinților Arhangheli Mihail și Gavriil și al tuturor cerești Puteri - Interpret: Otilia Simeria:
https://doxologia.ro/cantari/video-troparul-sfintilor-arhangheli-mihail-gavriil-al-tuturor-cerestilor-puteri-8-noiembrie

Vieţile Sfinţilor - Cuvânt la soborul Sfântului Arhanghel Mihail şi al celorlalte Puteri Cereşti fără de trupuri

Soborul Sfinţilor îngeri se prăznuieşte de Biserică cu bună cinste după predaniile părinţilor insuflaţi de Dumnezeu, care au lepădat de mult credinţa cea rea a închinării de îngeri care era la eretici şi la închinătorii de idoli. Căci încă în Legea Veche, când poporul ales s-a depărtat de la Dumnezeu, a început a se închina idolilor făcuţi după asemănarea făpturilor văzute, câte sunt în cer, sus şi pe pământ, jos. Atunci oamenii aduceau soarelui jertfă de închinăciune ca lui Dumnezeu, precum şi lunii şi stelelor, pe care le socoteau că au suflet viu.

Tot cu astfel de închinăciune şi cu jertfe se închinau ei şi îngerilor, despre care lucru se pomeneşte în cărţile împăraţilor, unde zice: "Se cade a aduce tămâie lui Baal şi soarelui, lunii, planetelor şi la toată puterea cerului, adică îngerilor, căci aceştia sunt ostaşii cereşti". Acea credinţă rătăcită a închinării de îngeri se înmulţise şi în zilele Sfinţilor Apostoli, pe care dezrădăcinînd-o Sfântul Apostol Pavel, grăieşte astfel în Epistola sa către Coloseni: "***Nimeni să nu vă amăgească pe voi, vrând aceasta în smerita cugetare şi în slujba îngerilor, învăţând cele ce nu ştiu, în deşert fiind îngâmfat de gândirea trupului său şi neţinând capul (adică pe Hristos)".***

Căci erau în acea vreme oarecare eretici care, arătându-se smeriţi şi cu mândrie lăudându-se că urmează îngerilor prin înfrânare şi prin viaţa lor cea curată, învăţau a da asemenea închinăciune îngerilor ca şi lui Dumnezeu.

După aceea s-au ivit alţii, care ziceau că îngerii sunt ziditori ai făpturii celei văzute mai presus şi mai cinstiţi decât Hristos, Fiul lui Dumnezeu, ca nişte fiinţe fără de trupuri; iar despre Mihail ziceau că este Dumnezeul evreilor. Apoi alţii dându-se vrăjitoriilor, chemau pe diavoli şi le slujeau lor, numindu-i pe ei îngeri.

Mai ales între coloseni, care erau sub Mitropolia Laodiceei, se înmulţise un asemenea eres; şi de către mulţi se săvârşea în taină păgânească închinare de îngeri, asemenea cu închinarea de idoli, pe care Soborul Sfinţilor Părinţi din Laodiceea a blestemat-o, dând-o anatemei. Deci, blestemată şi lepădată fiind credinţa rătăcită a închinării la îngeri, s-a legiuit dreapta credinţă şi vrednica cinstire a prăznuirii sfinţilor îngeri, ca unor slujitori ai lui Dumnezeu şi păzitori ai neamului omenesc.

Chiar şi în Colose, unde la început se aducea închinăciune îngerilor, a început a se săvârşi cu dreaptă mărire prăznuirea soborului îngeresc, zidindu-se biserici preafrumoase în numele Sfântului Arhanghel Mihail, căpetenia îngerilor. ***Astfel s-a zidit şi în Hone o mărită şi preafrumoasă biserică, în care însuşi Sfântul Arhanghel Mihail s-a arătat Sfântului Arhip.***

Apoi s-a aşezat a se prăznui soborul Sfinţilor îngeri în a opta zi a lunii noiembrie, care este a nouă după lună martie - ce este întâia de la zidirea lumii -, spre închipuirea numărului cetelor îngereşti, în număr de nouă, pe care le-a numărat Sfântul Dionisie Areopagitul, ucenicul Sfântului Apostol Pavel. ***Căci, răpit fiind Sfântul Pavel până la al treilea cer şi văzând acolo deosebirile cetelor sfinţilor îngeri, a spus aceasta şi lui Dionisie, ca unui ucenic al său.***

Iar acele nouă cete sunt despărţite în trei ierarhii, care cuprind câte trei cete, cea mai de sus, cea de mijloc şi cea mai de jos.

În cea dintâi ierarhie, mai sus şi mai aproape de Preasfânta Treime, sunt Serafimii, Heruvimii şi Scaunele.

Cei care stau mai întâi înaintea Făcătorului şi Ziditorului, sunt **iubitorii de Dumnezeu Serafimi, cei cu câte şase aripi**, precum a văzut Isaia proorocul, care a zis: ***Serafimii stau împrejurul Lui, având câte şase aripi.*** Ei sunt în chipul focului, precum scrie: **Dumnezeul nostru este foc mistuitor. Scaunul Lui pară de foc, iar îmbrăcămintea slavei Domnului este ca focul.** Şi în alt loc zice: **Cel ce faci pe îngerii tăi duhuri şi pe slugile tale pară de foc.** ***Ei aprind pe oameni cu focul dumnezeieştii iubiri***, precum şi numele lor îi arată, căci ***în limba evreiască serafim se tâlcuieşte cel ce aprinde sau încălzeşte.***

După Serafimi, stau înaintea lui Dumnezeu Celui Atoatevăzător, Care vieţuieşte în lumina cea neapropiată, **înţelepţii Heruvimi cei cu ochi mulţi, care** mai mult decât alte cete mai de jos, **strălucesc totdeauna cu lumina înţelegerii şi a cunoştinţei lui Dumnezeu.** Căci, fiind luminaţi în tainele lui Dumnezeu şi ale ştiinţei adâncului înţelepciunii, luminează şi pe alţii, pentru care ***numele heruvim, în aceeaşi limbă evreiască, se tâlcuieşte multă înţelegere sau revărsare de înţelepciune. Căci prin Heruvimi se revarsă înţelepciunea şi se dă ochilor sufleteşti luminare pentru vederea şi cunoştinţa lui Dumnezeu.***

Apoi, înaintea Celui ce şade pe scaun înalt, stau **purtătorii de Dumnezeu** - precum îi numeşte Sfântul Dionisie -, **adică Scaunele; căci pe dânşii, ca pe nişte scaune înţelegătoare, se odihneşte Dumnezeu gânditor** - ***precum scrie Sfântul Maxim Mărturisitorul.***

Iar purtători de Dumnezeu se înţeleg nu cu fiinţa, ci cu darul şi cu slujirea; căci ***scrie Sfântul Vasile cel Mare că şi trupul lui Hristos a fost purtător de Dumnezeu.*** Dar trupul Domnului era unit după fiinţă şi după ipostas cu Însuşi Dumnezeu Cuvântul, ca Cel ce purta pe Dumnezeu, după unire nedespărţită. Iar Scaunele se socotesc aşa, nu după fiinţă, ci după darul cel dat pentru o slujire ca aceasta, odihnindu-se Dumnezeu pe ele; de aceea se zic purtătoare de Dumnezeu.

Deci, cu negrăit chip odihnindu-Se Dumnezeu pe dânsele, rânduieşte judecăţile Sale cele drepte, după cuvintele lui David: **Şezut-ai pe scaun, Cel ce faci dreptatea.** Pentru aceasta, străluceşte în ele mai ales dreptatea judecăţilor lui Dumnezeu. ***Ei slujesc judecăţii lui Dumnezeu celei drepte şi o preamăresc pe dânsa, revărsând puterea dreptei Sale judecăţi*** peste scaunele judecătorilor acestora de jos, dând împăraţilor şi stăpânitorilor, duhul dreptei judecăţi.

În ierarhia cea de mijloc, la fel, sunt tot trei cete ale sfinţilor îngeri, Domniile, Puterile şi Stăpâniile.
Se numesc Domnii pentru că domnesc peste ceilalţi îngeri care sunt sub dânşii şi care, fiind slobozi şi lepădând - după Dionisie - toată temerea de rob, de bunăvoie şi cu bucurie slujesc neîncetat Domnului.

- ✓ ***Ei revarsă*** *acestora de jos, adică* ***oamenilor care sunt puşi de Dumnezeu ca stăpânitori, puterea stăpânirii cu bună înţelegere şi a iconomiei celei înţelepte****, pentru ca să domnească bine şi cu dreptate peste ţările ce le sunt încredinţate.*
- ✓ *Apoi* ***învaţă a stăpâni simţirile, a smeri poftele, cele fără de rânduială şi patimile****; iar* ***pe trup îl face rob duhului****, adică a domni*

peste voia sa şi a fi mai presus de orice ispită. Iar Puterile, umplându-se de dumnezeiasca putere, slujesc voii celei tari şi puternice a Domnului Celui Preatare şi Atotputernic, fără zăbavă şi fără osteneală săvârşind slujba.

- ✓ Apoi ***fac minuni mari*** şi acelaşi dar al facerii de minuni îl revarsă peste plăcuţii lui Dumnezeu care sunt vrednici de acest dar, ca să tămăduiască toată durerea şi să spună mai înainte cele viitoare.

După aceea, **sfintele Puteri ajută oamenilor ce se ostenesc şi sunt însărcinaţi cu purtarea jugului cel pus asupra lor, în orice fel de ascultare, ca să fie puternici a împlini chemarea şi a purta sarcina celor neputincioşi.**

- ✓ Ele ***întăresc pe tot omul cu răbdare, ca să nu deznădăjduiască în necazuri, ci să rabde cu tărie, cu mărime de suflet şi cu bărbăţie puternică, toate cele ce vin asupră-i şi să mulţumească lui Dumnezeu cu smerenie***, căci El toate le rânduieşte spre folosul nostru.

Stăpâniile se numesc aşa, pentru că au stăpânire peste diavoli, ca să potolească stăpânirea cea drăcească şi să ne ferească de ispitele aduse de ei asupra oamenilor şi a nu-i lăsa să vatăme pe cineva atât cât ar voi ei.

- ✓ Apoi ***întăresc pe nevoitorii cei buni în nevoinţele şi ostenelile lor cele duhovniceşti***, păzindu-i ca să nu piardă împărăţia cerească.
- ✓ Iar ***celor ce se luptă cu patimile şi cu poftele, le ajută în ceasul ispitei pentru a izgoni gândurile cele rele şi asupririle vrăjmaşului şi a birui pe diavolul.***

Însă toate acestea le săvârşesc ei prin sfintele Începătorii, Arhangheli şi Îngeri, după cum spune marele Dionisie Areopagitul, în capitolul 50, despre ierarhia cea din mijloc şi după cum zice şi ***Sfântul Maxim Mărturisitorul*** ***la tâlcuirea dumnezeieştilor nume: "Că aceasta este ierarhia cea mai de jos şi mai aproape de noi".***

Asemenea şi în ierarhia cea mai de jos, după cum s-a spus, sunt trei cete: Începătoriile, Arhanghelii şi Îngerii.

Începătorii se numesc pentru că sunt mai mari peste îngerii cei mai de jos, rânduindu-i pe dânşii spre împlinirea dumnezeieştilor porunci. Lor le este încredinţată îndreptarea a toată lumea şi păzirea împărăţiilor şi a domniilor, a ţinuturilor, a popoarelor, a neamurilor şi a limbilor. Căci ***fiecare împărăţie, neam şi limbă are deosebit păzitor şi îndreptător al întregii sale lături pe un înger dintr-această ceată cerească ce se zice Începătorie.***

Slujba acestei cete, după înţelegerea lui Grigorie, este a învăţa pe oameni ca să dea cuviincioasă cinste la tot dregătorul, după vrednicia slujirii lui.

Aceşti îngeri ***înalţă pe cei vrednici la treptele ierarhiilor celor mai cinstite şi-i povăţuiesc pe dânşii ca să nu caute dregătoria pentru câştigul şi chiverniseala lor, pentru iubirea de cinste şi mărirea cea deşartă, ci pentru cinstea lui Dumnezeu şi pentru creşterea şi înmulţirea laudei Lui şi pentru folosul celor de aproape***, slujind de obşte tuturor treburilor celor ce sunt sub stăpânirea lor.

Arhanghelii se numesc cei mari şi vestitori de bine, adică cei care vestesc tainele cele mari şi preamărite şi aceştia au slujbe, ***precum zice marele Dionisie, a descoperi proorociile, cunoştinţa voii lui Dumnezeu şi înţelegerile pe care le primesc ei de la cetele cele mai de sus, pentru ca să vestească îngerilor celor mai de jos şi printr-înşii oamenilor.***
Iar Sfântul Grigorie Dialogul zice: "Aceştia înmulţesc sfânta credinţă între oameni, luminând mintea lor cu lumina înţelegerii Sfintei Evanghelii, descoperindu-le tainele credinţei celei drepte".

Îngerii, în orânduielile cele cereşti, sunt mai jos decât toate rânduielile şi mai aproape de oameni.

- ✓ *Aceştia vestesc oamenilor tainele lui Dumnezeu şi voile Lui cele mai mici, povăţuindu-i să vieţuiască cu fapte bune şi cu dreptate după Dumnezeu.*
- ✓ *Apoi sunt puşi să ne păzească pe noi, pe fiecare credincios. Deci, pe cei ce suntem buni, ne ţin ca să nu cădem, iar pe cei care cădem, ne ridică.*
- ✓ *Ei niciodată nu ne lasă, deşi uneori greşim şi sunt totdeauna gata a ne ajuta, numai să voim şi noi.*

Cu acelaşi nume se numesc toate cetele cele mai presus de cer, adică îngeri, cu toate că au şi alte nume, după rânduiala şi iconomia lui Dumnezeu şi după numirile darului de la Dânsul, precum: Serafimi, Heruvimi, Scaune, şi celelalte cete. ***Însă toţi de obşte se numesc îngeri, căci numele înger nu arată însăşi natura lor, ci numai slujba.*** Deci, ***toţi sunt îngeri pentru că toţi slujesc lui Dumnezeu***, după cele scrise: ***Au nu sunt toţi duhuri slujitoare, ce se trimit spre slujire?***

Numai slujbele lor sunt despărţite şi nu-s la fel; ci fiecare ceată are slujba rânduielii sale ce i se cuvine. ***Pentru că Preaînţeleptul Ziditor nu descoperă deopotrivă tuturor tainele dumnezeieştii Sale voinţe, ci prin mijlocitori, adică prin cetele cele mai de sus, luminând pe cele mai de jos; arătându-le***

astfel voia Sa cea sfântă, le poruncesc să o îndeplinească, precum se vede arătat în cartea Proorocului Zaharia. Când îngerul vorbea cu proorocul, alt înger ieşea în întâmpinarea îngerului aceluia, poruncindu-i să meargă la prooroc şi să-i vestească cele ce aveau să fie pentru Ierusalim. Astfel, se scrie: "***Iar îngerul stătea grăind către mine şi un alt înger ieşea în întâmpinarea sa şi a zis către dânsul, grăind: Aleargă şi spune tânărului aceluia*** - adică către proorocul Zaharia: ***Fără zid vor locui în Ierusalim, pentru mulţimea oamenilor şi Eu voi fi lui, zice Domnul, zid de foc împrejur***".

La aceste cuvinte, Sfântul Grigorie zice: "Când înger către înger grăieşte: "aleargă şi spune către tânărul acela", nu este îndoială că îngerii unul pe altul se trimit, adică cei mai de sus trimit pe cei mai de jos. Deci sunt mai mici cei trimişi şi mai mari cei ce trimit".

La fel şi în proorocia lui Daniil, se spune că un înger porunceşte îngerului să-i spună proorocului vedenia. Deci, de aici este arătat că îngerii cetelor celor mai de jos se vestesc şi se luminează de îngerii cetelor celor mai de sus despre dumnezeiasca voinţă a Făcătorului lor.

De aceea, ***în a opta zi a lunii noiembrie, care este a nouă după lună martie, când a fost creată lumea, Sfânta noastră Biserică luptătoare, căreia îi trebuie ajutor, prăznuieşte cu cântări minunate soborul celor nouă cete ale sfinţilor îngeri.*** Toate aceste cete îngereşti se vor aduna în ziua cea înfricoşată a judecăţii Domnului, care se socoteşte de dumnezeieştii învăţători ai Bisericii, ziua a opta: după veacul acesta, va veni Fiul Omului, Judecătorul cel drept, întru slava Sa şi toţi sfinţii Îngeri cu Dânsul, precum Domnul singur a zis în Evanghelia Sa: ***Şi va trimite pe îngerii Săi cu glas de trâmbiţă şi vor aduna pe aleşii Lui din cele patru vânturi, adică de la răsărit, de la apus, de la miazăzi şi de la miazănoapte.***

Deci atunci şi pe noi, cei ce prăznuim soborul lor cu cinste, o! de ne-ar aduna în ceaţa aleşilor Domnului.

Iar începătorii şi voievozii tuturor acestor trei cete mai de jos, ***după Sfântul Maxim Mărturisitorul, sunt rânduiţi de Dumnezeu Sfinţii Arhangheli Mihail şi Gavriil, ca nişte credincioşi slujitori ai lui Dumnezeu, care în vremea căderii satanei, din pricina mândriei şi a depărtării lui de la Dumnezeu, au adunat aceste trei cete şi oşti îngereşti şi arhanghelul Mihail a strigat cu mare glas:***
"Să luăm aminte! Să stăm bine, să stăm cu frică înaintea Celui ce ne-a făcut pe noi şi să nu cugetăm cele potrivnice lui Dumnezeu. (Fiindcă

dintre aceştia au fost şi cei ce au căzut, şi din îngeri luminaţi, s-au făcut diavoli întunecaţi, pentru mândria lor).
Să luăm aminte ce au pătimit cei ce erau împreună cu noi zidiţi şi cum se împărtăşeau cu noi din dumnezeiasca lumină.
Să luăm aminte cum, îndată, din lumină s-au prefăcut în întuneric pentru mândria lor şi din înălţime au fost aruncaţi jos în adânc.
Să luăm aminte, cum a căzut din cer luceafărul cel ce răsărea dimineaţa şi s-a sfărâmat pe pământ".

Astfel grăind Arhanghelul Mihail către tot soborul îngeresc, a început cel ce stătea la locul cel dintâi cu Serafimii, cu Heruvimii şi cu toate cetele cereşti, a slăvi pe Sfânta cea de o fiinţă şi nedespărţită Treime, pe Unul Dumnezeu, cântând cu glas de prăznuire: **Sfânt, sfânt, sfânt, Domnul Savaot, plin este cerul şi pământul de mărirea Ta!**

Deci această conglăsuire a sfinţilor îngeri s-a numit sobor îngeresc, adică luare aminte, o cugetare, o glăsuire, o unire; căci împreună şi cu un glas slăvesc pe Tatăl, pe Fiul şi pe Sfântul Duh, pe Sfânta Treime, căreia şi noi cei de ţarină să-I aducem mărire în veci. Amin.

Notă. Biserica, după credinţa noastră, se împarte în două:

1. **Biserica luptătoare**, adică aceea care cuprinde pe credincioşii care sunt încă în viaţă şi luptă împotriva tuturor relelor; şi
2. **Biserica biruitoare sau triumfătoare**, care cuprinde pe credincioşii care au trecut din viaţă şi au biruit toate uneltirile cele rele, şi împărăţesc cu Domnul în cer.

Sinaxar - Pomenirea Soborului mai-marilor Arhistrategi (arhangheli) Mihail şi Gavriil (şi Rafail), şi al tuturor cereştilor Puteri celor fără de trup

Sfinţii Arhangheli Mihail, Gavriil şi Rafail

În această lună, în ziua a opta, pomenirea Soborului mai-marilor Arhistrategi (Arhangheli) Mihail şi Gavriil (şi Rafail), şi al tuturor cereştilor Puteri celor fără de trup.

La adunarea celor 9 cete, Serafimii, Heruvimii, Scaunele, Domniile, Stăpâniile, Începătoriile, Puterile, Arhanghelii şi Îngerii.

***Mihail**, prea încuviinţatul mai-marele peste cetele puterilor celor fără de trup, şi în Legea Veche şi în cea Nouă a arătat ce este harul Evangheliei, şi arată multe faceri de bine neamului omenesc.*

Că de vreme ce pizmaşul şi luptătorul mântuirii noastre, înălţându-se s-a mândrit împotriva Ziditorului său şi a zis: "***Pune-voi scaunul meu deasupra norilor***" şi lăudându-se că "***voi fi asemenea cu Cel înalt***", a căzut din cinstea de arhanghel, precum grăieşte Domnul ("***Văzut-am, zice, pe satana, ca fulgerul din cer căzând***"). Asemenea cu el şi ceata ce era sub el, înălţându-se, a căzut.

Acest de-a-pururea lăudat, păzind ca o slugă credincioasă credinţa către Stăpânul şi arătând multă nevoinţă spre neamul nostru, a fost rânduit de Atotputernicul Dumnezeu ca să fie mai mare peste cetele înţelegătoare. Că văzând că a căzut vicleanul, a strâns cetele îngereşti şi a zis: "***Să luăm aminte: Lăudat-au cu glas pe Domnul tuturor***", ca şi cum ar fi zis: ***Să luăm aminte noi cei ce suntem zidiţi ce au pătimit cei ce erau cu noi, care până acum au fost lumină, şi acum s-au făcut întuneric.***

Pentru aceasta o adunare ca aceasta s-a numit ***Soborul îngerilor, adică luarea aminte şi înţelegere şi unire.*** Acesta dar, marele folositor şi de bine făcător mântuirii noastre, înmulţind şi întinzând spre mulţi multe faceri de bine mântuirii, s-a arătat la mulţi văzându-se.

⇒ *Că s-a arătat lui Avraam şi lui Lot la pustiirea şi pierderea Sodomei.*
⇒ *Arătatu-s-a lui Iacov când fugea de fratele său.*

⇒ *Mers-a înaintea taberei fiilor lui Israel, când se izbăveau şi au scăpat de robia şi de chinul egiptenilor.*

⇒ *Arătatu-s-a lui Valaam, când mergea să blesteme pe Israel.*

⇒ *Şi către Iosua al lui Navi a zis, când l-a întrebat: **"Eu, Arhistrategul puterilor Domnului, acum am venit".***

⇒ *Acesta a cufundat de tot şi râurile ce se revărsaseră de păgâni asupra aghesmei şi a locaşului de închinare.*

Se află şi altele multe ce se spun despre el în Sfânta Scriptură. Pentru aceasta şi noi, *având pe acesta ajutor şi păzitor vieţii noastre, prăznuim astăzi prea cinstitul lui praznic.*

Împreună cu Sfântul Arhanghel Mihail, prăznuim astăzi şi pe prea frumosul şi prea veselitorul Arhanghel Gavriil.

Pentru că şi acesta multe faceri de bine a făcut neamului omenesc, atât în Legea Veche, cât şi în cea Nouă.

⇒ *Căci în proorocia lui Daniil se pomeneşte însuşi numele lui, când tâlcuieşte Daniil visul ce a văzut pentru împăraţii mezilor şi ai perşilor şi ai elinilor: **"Gavriile, zice, fă-l pe acela** (adică pe Daniil) **să înţeleagă vedenia" (Daniil. 8, 16).***

⇒ *Şi iarăşi acelaşi Gavriil a arătat aceluiaşi Daniil că după şaptezeci de săptămâni de ani, adică după patru sute nouăzeci şi şapte de ani, are să vină Hristos. **"Şi iată, zice Gavriil, bărbatul pe care l-am fost văzut la***

începutul vedeniei zburând, s-a atins de mine ca în ceasul jertfei de seară. Şi m-a făcut să înţeleg şi celelalte" (Daniil 9, 21).

⇒ *Acesta este cel care a binevestit femeii lui Manoe că are să nască pe Samson.*

⇒ *Acesta este cel care a binevestit lui Ioachim şi Anei că au să nască pe Doamna şi Stăpâna de Dumnezeu Născătoarea.*

Iar în **Legea Nouă**,

⇒ *acesta a binevestit lui Zaharia, stând de-a dreapta altarului tămâierii, că va naşte pe marele Ioan înaintemergătorul.*

⇒ *Acesta a hrănit şi pe pururea Fecioara Maria doisprezece ani înăuntru în Sfintele Sfintelor cu hrană cerească.*

⇒ *Acesta însuşi, şi cine se îndoieşte? a binevestit Născătoarei de Dumnezeu că va naşte de la Duhul Sfânt pe Fiul şi Cuvântul lui Dumnezeu.*

⇒ *Acesta s-a arătat lui Iosif în vis, precum zic mulţi, şi i-a zis să nu se teamă, ci să ia pe Mariam, femeia sa, că ce s-a zămislit într-însa este de la Duhul Sfânt.*

⇒ *Acesta s-a arătat şi păstorilor şi le-a binevestit, că S-a născut Hristos Mântuitorul lumii.*

⇒ *Acesta şi în vis a zis lui Iosif să ia pruncul şi pe Mama lui şi să fugă în Egipt.*

⇒ *Şi iarăşi acesta însuşi i-a zis să se întoarcă în pământul lui Israel.*

Mulţi însă din sfinţiţii învăţători şi din scriitorii de cântări socotesc

⇒ *că dumnezeiescul Gavriil a fost şi îngerul cel îmbrăcat în veşmânt alb, care, pogorându-se din cer, a răsturnat piatra de pe uşa mormântului lui Iisus, Dătătorului de viaţă, şi a şezut deasupra ei.*

⇒ *Şi el a fost cel care a binevestit mironosiţelor învierea Domnului.*

Şi ca să spunem mai cuprinzător, dumnezeiescul Gavriil a slujit la iconomia tainei întrupării Cuvântului lui Dumnezeu din început până în sfârşit.

Pentru aceasta şi Biserica lui Hristos îl prăznuieşte pe el, împreună cu Arhanghelul Mihail, şi cheamă harul şi ajutorul lui, rugându-i ca prin ajutorul şi rugăciunile lor, şi în veacul de acum să aflăm scăpare de rele, şi în cel ce va să fie să ne învrednicim de bucuria cerească şi de împărăţie. Amin.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi.

Amin.

Arhid. Ștefan Sfarghie - Sinaxar - Soborul Sfinţilor Arhangheli Mihail şi Gavriil şi al tuturor cereştilor Puteri

Biserica Ortodoxă îi cinsteşte astăzi pe Sfinţii Îngeri şi lucrarea acestora în viaţa oamenilor. De sărbătoarea Sfinţilor Arhangheli Mihail şi Gavriil, Biserica adună şi serbează tot soborul Sfinţilor Îngeri laolaltă.

De asemenea, Biserica ne învaţă că îngerii sunt „duhuri slujitoare” (Evrei 1, 14), adică fiinţe fără de trupuri, care îi slujesc lui Dumnezeu. Totodată, Sfinţii Îngeri sunt prieteni şi ocrotitori ai noştri.

Toţi îngerii au fost creaţi de Dumnezeu buni, înzestraţi fiind de Creator cu nenumărate daruri şi cu înţelepciune. Având voinţa liberă, în loc să fie supuşi Domnului, o parte dintre ei, conduşi de Lucifer, s-au mândrit şi s-au răzvrătit împotriva Ziditorului lor. „Pune-voi scaunul meu deasupra norilor şi voi fi asemenea cu Cel Preaînalt” (Isaia 14, 13-14), şi-a zis în sinea sa lucifer şi ameţit de mândrie n-a mai voit să asculte de Creatorul său. Pentru aceasta ceata de îngeri răzvrătiţi a fost alungată din cer.

Cel care a condus lupta cu balaurul a fost Arhanghelul Mihail, împreună cu îngerii săi. ***„Şi s-a făcut război în cer: Mihail şi îngerii lui au pornit război cu balaurul. Şi se războiau şi balaurul, şi îngerii lui. Şi n-a izbutit el, nici nu s-a mai găsit pentru ei loc în cer. Şi a fost alungat balaurul cel mare, şarpele cel de demult, care se cheamă diavol şi satana, cel ce înşală toată lumea, şi***

aruncat a fost pe pământ, şi îngerii lui au fost alungaţi cu el" (Apocalipsa 12, 7-9).

În limba evreiască Mihail înseamnă „Cine este ca Dumnezeu".

Astăzi îl serbăm şi pe Arhanghelul Gavriil, cel care a făcut multe binefaceri neamului omenesc, descrise nouă atât în Vechiul, cât şi în Noul Testament.

El a fost acela care i-a arătat lui Daniel înţelesul celor 70 de săptămâni de ani până la venirea lui Mesia (Daniel cap. 9).

După tradiţie, tot el le-a vestit lui Ioachim şi Anei că din ei se va naşte Stăpâna noastră, Fecioara Maria, Născătoarea de Dumnezeu. Gavriil i-a vestit Fecioarei Maria naşterea de la Duhul Sfânt a Mântuitorului Hristos şi tot el le-a vestit femeilor mironosiţe Învierea lui Hristos.

Iulian Dumitraşcu - Calendar Ortodox - Soborul Sfinţilor Arhangheli Mihail şi Gavriil şi al tuturor cereştilor Puteri

Despre îngeri, Biserica învaţă că ei sunt „duhuri slujitoare” (Evrei 1, 14), adică fiinţe fără de trupuri, slugi credincioase lui Dumnezeu şi totodată ocrotitori ai noştri, puşi de Dumnezeu, pe drumul anevoios de la leagăn la patria noastră cerească.

După descoperirile Sfintei Scripturi şi după mărturisirile Sfinţilor, îngerii iubesc pe Dumnezeu, Îl prea măresc şi-I împlinesc voia Lui în conducerea lumii, a împărăţiilor, a popoarelor, a oamenilor. Ca slujitori, îngerii sunt uneori împlinitori ai pedepselor lui Dumnezeu, cum a fost focul peste Sodoma sau pedepsele peste Egipt.

Dar, în mod statornic, îngerii slujesc la apărarea şi călăuzirea oamenilor. Ei duc rugăciunile noastre la Dumnezeu, ei ocrotesc pe cei drepţi: pe Lot de foc, pe Ilie de Ahab, pe cei trei tineri în cuptorul din Babilon, pe apostolul Petru de Irod.

Ei vestesc faptele mari ale mântuirii: Naşterea Domnului, suferinţa din Ghetsimani, Învierea Domnului, a doua Lui venire.

Îngerii păzitori sfătuiesc de bine pe oameni prin glasul conştiinţei: tot ce este în noi bun, curat, luminat, orice gând frumos, orice mişcare bună a inimii, rugăciunea, pocăinţa, faptele bune, toate acestea se nasc în noi şi se înfăptuiesc din îndemnul şi cu sprijinul îngerului păzitor.

La început, toţi îngerii au fost făcuţi de Dumnezeu buni, strălucind de lumină, de înţelepciune şi de tot felul de daruri. Dar, Stăpânul Cerului şi al pământului i-a supus unei încercări prin care îngerii, cu voie liberă, să-şi dovedească ascultarea. Încercarea aceasta s-a petrecut înainte de facerea lumii.

Şi, în această încercare, o parte din îngeri, în frunte cu Lucifer, cel mai frumos şi cel mai înzestrat dintre ei, s-a răzvrătit împotriva Ziditorului său, zicând: „Pune-voi scaunul meu deasupra norilor şi voi fi asemenea cu Cel Preaînalt” (Isaia 14, 13-14). Şi, ameţit de mândrie, n-a vrut să mai asculte de Dumnezeu.

Despre căderea lui lucifer şi a îngerilor lui, Scriptura ne vorbeşte aşa: „Şi s-a făcut război în cer: Mihail şi îngerii lui, au pornit război cu balaurul. Şi se războia balaurul şi îngerii lui; şi n-a izbutit el, nici nu s-a mai găsit pentru ei loc în cer. Şi a fost aruncat balaurul cel mare, şarpele cel de demult, care se cheamă diavol şi satana, cel ce înşală pe toată lumea, aruncat a fost pe pământ, şi îngerii lui au fost aruncaţi cu el” (Apocalipsa 12, 7-9).

Şi aşa a căzut lucifer din cinstea de arhanghel, precum grăieşte Domnul: „Am văzut pe satana ca un fulger căzând din cer” (Luca 10, 18). Şi asemenea cu el şi ceata de îngeri ce era sub conducerea lui, înălţându-se, a căzut şi demoni s-au făcut, luptători împotriva mântuirii noastre.

Dar Arhanghelul Mihail, de-a pururi lăudatul, păzind ca o slugă credincioasă ascultarea faţă de Stăpânul său, s-a arătat adevărată căpetenie peste cetele celor fără de trupuri. Că, văzând cum a căzut vicleanul lucifer, a lăudat cu glas pe Domnul tuturor şi a zis: „Să luăm aminte, noi, care suntem făpturi, ce a pătimit lucifer, cel ce era cu noi; cel ce era lumină, acum întuneric s-a făcut. Că cine este ca Dumnezeu? Mi-ca-El? Că numele de Mihail, în limba evreiască, înseamnă: „Cine este ca Dumnezeu?”.

Multe şi mari binefaceri ale lui Dumnezeu s-au făcut oamenilor prin îngerii lui Dumnezeu, pentru că ei sunt pentru noi, mijlocitori, ajutători şi rugători către Cel Preaînalt. Iar Mihail, ca un mai mare peste oştile cereşti, ne izbăveşte pe noi de toate primejdiile şi necazurile, de boli şi de ispite. Că a fost pus întâiul peste îngeri, în locul lui lucifer şi lumina lui nu suferă să o vadă cel ce a căzut.

Iar despre ceilalţi îngeri cunoaştem din Sfânta Tradiţie că, atunci când Adam a fost înşelat de satana şi a fost izgonit din Rai şi cu moarte s-a osândit şi neamul omenesc a început a se înmulţi, începând de atunci, îngerii au fost puşi de Dumnezeu spre pază tuturor oamenilor, ca să nu rămână ei fără de purtare de grijă şi să fie înşelaţi de diavolul. Şi de atunci, tot credinciosul îşi are îngerul lui păzitor, iar necredincioşilor s-a pus un înger păzitor asupra fiecărei ţări, precum

şi Moise a zis: „A pus hotare neamurilor după numărul îngerilor lui Dumnezeu” (Deuteronomul 32, 8).

- ✓ *De înger a fost luat şi Enoh şi a fost dus în Rai, ca, până la a doua venire a Domnului pe pământ, să nu vadă moartea cea de obşte a oamenilor.*
- ✓ *La fel şi lui Noe celui drept, îngerul i-a vorbit de potop şi l-a învăţat pe el cum să facă o corabie, spre scăparea lui şi a fiilor lui, ca să rămână rădăcină de la Adam, cel întâi zidit, şi să se înmulţească neamul omenesc, asemenea şi să le păzească spre trebuinţa oamenilor. Un înger a fost şi cârmaciul corăbiei în acele mari ape şi vânturi, după care tot el i-a spus lui Noe cum să săvârşească jertfele.*
- ✓ *Şi lui Avraam de-a pururea îngerii i-au fost sprijinitori şi ajutători la război, când a biruit pe împăratul Chedarlaomer, care avea cu sine trei sute de mii de ostaşi, iar Avraam, numai trei sute optsprezece slugi, că avea ajutor pe îngerii lui Dumnezeu.*
- ✓ *Şi pe Moise îngerul l-a pus mai mare peste seminţia lui Israel şi multe minuni a făcut cu dânsul: pe israeliteni i-a trecut marea, pe Faraon l-a afundat, iar în pustiul Sinai minuni a făcut.*
- ✓ *Şi după ce au ieşit fiii lui Israel din Egipt, Balac împăratul a chemat pe Valaam vrăjitorul, zicându-i să blesteme pe israeliţi ca să-i fie lui robi, dar îngerul l-a întâmpinat pe el în porţile cetăţii. Deci, asina a văzut pe înger şi a strivit piciorul lui Valaam. Apoi Valaam, văzând pe înger, i s-a rugat lui, zicând: „Nu mă pierde pe mine, stăpâne, că iată, de acum nu ca să blestem, ci ca să binecuvântez pe Israel voi merge”, precum a şi fost (Numeri 22, 22-35).*
- ✓ *Iar când a răposat Moise, atunci Mihail Arhanghelul i-a îngropat trupul său (cf. Iuda 1, 9). Iar după aceasta, când Iosua al lui Navi a înconjurat Ierihonul, în care erau şapte împăraţi canaanei, după ce au căzut zidurile din temelii, atunci a văzut Iosua pe Mihail stând ca un ostaş întrarmat şi i-a zis lui: „Al nostru eşti, sau dintre potrivnicii noştri?”. Şi i-a zis Mihail: „Eu sunt voievodul oştirii puterilor cereşti şi acum am venit spre ajutorul tău”. Iar Iosua i s-a închinat lui, zicând: „Ce porunceşti stăpâne, robului tău?”. Iar voievodul oştirii Domnului i-a zis: „Scoate-ţi încălţămintea din picioarele tale, că locul pe care stai sfânt este”. Şi a făcut Iosua aşa (Iosua 5, 13-15). Şi a surpat Domnul toată puterea canaaneilor şi a dat lui Israel pământul acela, pe care l-a făgăduit Dumnezeu părinţilor lor.*
- ✓ *Însă, după aceea, întărindu-se madianiţii şi robind pe israeliţi, s-a arătat îngerul lui Ghedeon şi i-a zis: „Să iei cu tine trei sute de ostaşi şi să mergi împotriva împăraţilor lui Madiam”, care aveau cu ei mii de madianiţi. Şi a făcut Ghedeon aşa, însă a dat oamenilor săi felinare şi făclii şi au năvălit asupra madianiţilor noaptea şi din tulburarea*

îngerească aceştia s-au tăiat între ei şi numai cei ce aveau felinare şi erau cu Ghedeon, aceia au rămas vii (Judecători 6-7).

- ✓ *Şi iarăşi s-a arătat îngerul lui Manoe şi femeii lui, spunându-le lor de naş-terea lui Samson (Judecători 13, 1-21), care a biruit pe cei de alt neam şi pe vrăjmaşii lui Israel.*
- ✓ *Încă şi când a ieşit David la război cu Goliat şi l-a lovit pe el cu praştia în frunte, iarăşi îngerul Domnului l-a lovit pe Goliat de dinapoi şi a căzut în brânci (1 Regi 17, 49). Că dacă David l-ar fi doborât pe el, apoi ar fi căzut cu faţa în sus, iar nu cu faţa în jos.*
- ✓ *Iarăşi îngerul slujea minunat lui Ilie şi bucate îi dădea din mâinile sale (3 Regi 19, 1-7).*
- ✓ *Iar în vremea lui Iezechia, a venit asupra Ierusalimului Senaherib, împă-ratul asirienilor şi defăima pe Atotţiitorul, Dumnezeul lui Israel, iar Ieze-chia s-a rugat Atotţiitorului şi a trimis Dumnezeu pe îngerul Său şi a ucis îngerul Domnului o sută treizeci şi cinci de mii din tabăra asirienilor (4 Regi 19, 35).*
- ✓ *Şi iarăşi, în acelaşi Ierusalim, îngerul venea în tot anul şi tulbura scăldătoarea Siloamului şi multe tămăduiri făcea.*

Multe încă Însuşi Dumnezeu a făcut, arătându-se în chip de înger, precum s-a arătat şi lui Avraam în trei feţe şi cu Iacov S-a luptat şi la cei trei tineri din Babilon văpaia cuptorului în rouă s-a schimbat.

- ✓ *Şi iarăşi îngerul a izbăvit pe Daniel în groapă de gura leilor.*
- ✓ *Iar pe Avacum, el l-a dus din Ierusalim în Babilon şi pe acelaşi Daniel cu hrană l-a hrănit.*
- ✓ *Îngerul iarăşi a surpat pe Nabucodonosor împăratul, din cinstea împă-rătească, pentru mândria lui, şi din om în dobitoc cu chip străin l-a făcut şi şapte ani cu iarbă şi cu pământ s-a hrănit, precum mai înainte Daniel îi zisese lui.*

Deci vedeţi, fraţilor, câte binefaceri a arătat Dumnezeu, prin îngerii Săi, în Legea veche; apoi cu cât mai mult, în harul cel nou lucruri minunate a făcut.

Aşa, când Hristos a înviat din mormânt, îngerul a vestit mai întâi femeilor, zicând: „Hristos a înviat, nu mai plângeţi de acum!”.

- ✓ *Îngerul şi pe Petru l-a scos din temniţă şi legăturile lui Pavel le-a rupt şi temniţa a cutremurat-o.*
- ✓ *Îngerul Domnului a răpit pe Filip apostolul de la ochii famenului etiopian şi l-a adus pe el din Gaza la Asot.*

- ✓ *Îngerul s-a arătat şi lui Corneliu sutaşul, la al nouălea ceas din zi, pe când postea şi se ruga lui Dumnezeu, când i-a poruncit să cheme la sine pe apostolul Petru.*
- ✓ *Îngerul a fost ajutător în război împăratului Constantin asupra păgânului prigonitor Maxenţiu şi tot el a încredinţat pe Constantin împăratul, arătându-i lui crucea pe cer şi zicându-i: „Cu acest semn vei învinge pe vrăjmaşii tăi”.*
- ✓ *Îngerul a fost ajutător bine credinciosului împărat Iraclie asupra lui Cosroe, păgânul împărat persan.*
- ✓ *Iarăşi, îngerii Domnului au întărit şi pe mucenici să grăiască împotriva păgânilor împăraţi, la războaie au ajutat binecredincioşilor cârmuitori şi cuvioşilor părinţi pustnici le ajută ca să biruiască meşteşugurile diavoleşti. Mucenicilor în chinuri le uşurează durerile şi rănile şi alte multe minuni fac: cuptoarele ce ard cu foc se sting, gurile leilor le leagă şi pe morţi îi învie.*
- ✓ *Îngerii sunt păzitori şi slujitori ai cuvioşilor părinţi şi ai vieţuitorilor în pustie, cărora le duc hrană, fiind trimişi de Dumnezeu şi le-o dau în mâinile lor, precum lui Pavel Tebeul şi marelui Eftimie le-au înmulţit pâinile, vinul şi untdelemnul.*

Şi nu numai acestora, ci şi la mulţi alţi sfinţi slujesc îngerii şi multe şi negrăite minuni fac în veacul acesta. Pentru care pricină şi Domnul Însuşi zice către credincioşi: ***„Să nu dispreţuiţi pe vreunul din aceştia mici, că zic vouă că îngerii lor, în ceruri, pururea văd faţa Tatălui Meu, Care este în ceruri” (Matei 18, 10).***

Mihail Arhanghelul a fost rânduit de Atotputernicul Dumnezeu căpetenie a îngerilor buni şi mare folositor şi de bine făcător al mântuirii noastre şi, luând chip văzut, s-a arătat multora, atât în Legea veche cât şi în Legea nouă.

Împreună cu Sfântul Arhanghel Mihail cinstim şi pe prea frumosul şi învăselitorul Arhanghel Gavriil, că şi acesta, luând chip văzut, multe binefaceri a dăruit neamului omenesc, arătate în amândouă Testamentele.

- ✓ *Astfel, în prorocia lui Daniel, Gavriil este numele îngerului tălmăcitor al vedeniei (Daniel 8, 16).*
- ✓ *Asemenea, Gavriil arată lui Daniel înţelesul celor şaptezeci de săptămâni de ani până la venirea lui Mesia Hristos (Daniel 9, 2l-27).*
- ✓ *După tradiţie, tot el, Gavriil, vesteşte lui Ioachim şi Ana că din ei se va naşte Stăpâna noastră, Născătoarea de Dumnezeu, Maria.*
- ✓ *În Legea nouă, Gavriil descoperă preotului Zaharia naşterea lui Ioan, Botezătorul Domnului (Luca 1, 19).*

- ✓ *Tot Gavriil anunţă Fecioarei din Nazaret naşterea de la Duhul Sfânt a Domnului Hristos, Mântuitorul lumii (Luca 1, 28).*
- ✓ *Unii spun că tot Arhanghelul Gavriil a fost îngerul în veşmânt alb, care, pogorându-se din cer, a răsturnat piatra de pe uşa mormântului şi a şezut deasupra ei, după Învierea Domnului.*
- ✓ *Şi el a fost acela care, cel dintâi, a dat mironosiţelor vestea Învierii.*
- ✓ *Şi, ca să zicem mai cuprinzător, dumnezeiescul Gavriil a slujit la toată iconomia Întrupării Cuvântului lui Dumnezeu, de la început şi până la sfârşit.*

Pentru aceasta şi Biserica lui Hristos a hotărât să-l prăznuiască pe el, împreună cu Arhanghelul Mihail la 8 noiembrie şi să cheme darul şi ajutorul amândurora, rugându-i ca, prin mijlocirea şi rugăciunile lor, în veacul de acum, să aflăm izbăvire de rele, iar în cel ce va să fie, să ne învrednicim bucuriei şi Împărăţiei cereşti. Amin.

Proloagele din 8 noiembrie

Luna noiembrie în 8 zile: Soborul mai marilor Arhistrategi Mihail şi Gavriil şi al tuturor cereştilor, fără de trupuri, Puteri.

Astăzi, Biserica ne cheamă să cinstim pe Sfinţii Îngeri şi lucrarea lor în viaţa noastră şi în lume. Este sărbătoarea Sfinţilor Arhangheli Mihail şi Gavriil, în jurul cărora Biserica adună şi serbează toată obştea, tot "soborul" Sfinţilor Îngeri laolaltă.

Ca sărbătoare a îngerilor, ziua de 8 noiembrie a început a se serba în Biserică de prin veacul al cincilea şi ea s-a răspândit repede în tot Răsăritul creştin. Despre îngeri, Biserica învaţă că ei sunt "duhuri slujitoare"(Evrei 1,14), adică fiinţe fără de trupuri, slugi credincioase lui Dumnezeu şi totodată prieteni şi ocrotitori ai noştri, puşi de Dumnezeu, pe drumul anevoios de la leagăn, la patria noastră cerească, la "Cerul nou şi pământul nou" ce vor să fie.

Aşadar, dacă îngerii se arată sub forme văzute, nu-i asta firea lor cea adevărată, forma văzută este un chip de împrumut, ei sunt "lumea nevăzută", "cerul". După descoperirile Sfintei Scripturi şi după mărturisirile Sfinţilor, îngerii iubesc pe

Dumnezeu, Îl prea slăvesc şi-I împlinesc voia Lui în conducerea lumilor, împărăţiilor, a popoarelor, a oamenilor. Ca slujitori, îngerii sunt uneori împlinitori ai pedepselor lui Dumnezeu, cum a fost focul peste Sodoma şi Gomora sau a pedepselor peste Egipt.

Dar, în mod statornic, îngerii slujesc la apărarea şi călăuzirea oamenilor. Ei duc rugăciunile noastre la Dumnezeu, ei îi ocrotesc pe cei drepţi: pe Lot de foc, pe Ilie de Ahab, pe cei trei tineri în cuptorul din Babilon, pe apostolul Petru de Irod.

Ei vestesc faptele mari ale mântuirii: Naşterea Domnului, suferinţa din Ghetsimani, Învierea Domnului, a doua Lui venire.

Îngerii păzitori sfătuiesc de bine pe oameni prin glasul conştiintei: tot ce este în noi bun, curat, luminat, orice gând frumos, orice mişcare bună a inimii, rugăciunea, pocăinţa, faptele bune, toate acestea se nasc în noi şi se înfăptuiesc din îndemnul îngerului păzitor.

La început, toţi îngerii au fost făcuţi de Dumnezeu buni, strălucind de frumuseţi, de înţelepciune şi de tot felul de daruri. Dar, Stăpânul Cerului şi al pământului i-a supus unei încercări prin care îngerii, cu voie liberă, să-şi dovedească ascultarea. Încercarea aceasta s-a petrecut înainte de facerea lumii. Şi, în această încercare, o parte din îngeri, în frunte cu Lucifer, cel mai frumos şi cel mai înzestrat dintre ei, s-a răzvrătit împotriva Ziditorului său, zicând: "Pune-voi scaunul meu deasupra norilor şi voi fi asemenea cu Cel Preaînalt". Şi ameţit de mândrie, n-a vrut să mai asculte de Dumnezeu. Despre căderea lui Lucifer şi a îngerilor lui, Scriptura ne vorbeşte aşa: "Şi s-a făcut război în cer: Mihail, şi îngerii lui, au pornit război cu balaurul. Şi se războia şi balaurul şi îngerii lui şi n-a izbutit el, nici nu s-a mai găsit pentru ei loc în cer. Şi a fost aruncat balaurul cel mare, şarpele cel de demult, care se cheamă satana, diavolul cel ce înşeală pe toată lumea, pe pământ şi îngerii lui au fost aruncaţi cu el"(Apoc.12,7-9). Şi aşa a căzut lucifer din cinstea de arhanghel, precum grăieşte Domnul: "Am văzut pe satana ca un fulger căzând din cer"(Luca 10,18). Şi asemenea cu el şi ceata de îngeri ce era sub dânsul, înălţându-se, a căzut iar demonii s-au făcut luptători împotriva mântuirii noastre.

Dar Arhanghelul Mihail, de-a pururi lăudatul, păzind ca o slugă credincioasă, "credinţa către Stăpânul său, s-a arătat adevărată căpetenie peste cetele celor fără de trupuri". Că, văzând cum a căzut vicleanul lucifer, a lăudat cu glas mare pe Domnul tuturor şi a zis: "Să luăm aminte, noi, care suntem făpturi, ce a pătimit lucifer, cel ce era cu noi: cel ce era lumină, acum întuneric s-a făcut. Că cine este ca Dumnezeu? Mi-ca-El? Că numele de Mihail asta însemnează: "Cine este ca Dumnezeu?" Şi aşa s-a întocmit soborul, adică adunarea şi unirea tuturor

îngerilor credincioşi lui Dumnezeu, iar Mihail Arhanghelul a fost rânduit de Atotputernicul Dumnezeu căpetenie a îngerilor buni şi mare folositor şi de bine făcător al mântuirii noastre şi, luând chip văzut, s-a arătat multora, atât în Legea veche cât şi în Legea nouă.

Împreună cu Sfântul Arhanghel Mihail serbăm astăzi şi pe prea frumosul şi înveselitorul Arhanghel Gavriil, că şi acesta, luând chip văzut, multe faceri de bine a dăruit neamului omenesc, arătate în amândouă Testamentele. Aşa, în proorocia lui Daniil, Gavriil este numele tălmăcitor al vedeniei (Dan.8,16).

Asemenea, Gavriil arată lui Daniil înţelesul celor şaptezeci de săptămâni de ani până la venirea lui Mesia Hristos (Dan.9,21-27).

După tradiţie, tot el, Gavriil, vesteşte lui Ioachim şi Ana că din ei va să se nască Doamna, Stăpâna noastră, Maria, Născătoarea de Dumnezeu.

În Legea nouă, Gavriil descoperă preotului Zaharia, naşterea lui Ioan Botezătorul Domnului (Luca 1,19).

Tot Gavriil anunţă Fecioarei din Nazaret naşterea de la Duhul Sfânt a Domnului Hristos, Mântuitorul lumii (Luca 1,28).

Unii zic că tot Arhanghelul Gavriil a fost îngerul în veşmânt alb, care, pogorându-se din cer, a răsturnat piatra de pe uşa mormântului şi a şezut deasupra ei, la ceasul Învierii Domnului. Şi el a fost acela care, cel dintâi, a dat mironosiţelor vestea Învierii.

Şi, ca să zicem mai cuprinzător, dumnezeiescul Gavriil a slujit la toată iconomia Întrupării Cuvântului lui Dumnezeu, din început şi până la sfârşit.

Pentru aceasta şi Biserica lui Hristos a hotărât să-l prăznuiască pe el, împreună cu Arhanghelul Mihail şi să cheme darul şi ajutorul amândorura, rugându-i ca, prin mijlocirea şi rugăciunile lor, în veacul de acum, să aflăm izbăvire de rele, iar în cel ce va să fie, să ne învrednicim bucuriei şi Împărăţiei cereşti. Amin.

Întru această zi, arătare a minunilor marelui Arhistrateg al lui Dumnezeu, Mihail şi a celorlalţi îngeri, cu arătări şi minuni făcute de ei, adunate pe scurt.

Multe şi mari faceri de bine ale lui Dumnezeu s-au făcut oamenilor prin îngerii lui Dumnezeu, pentru că ei sunt pentru noi, mijlocitori, ajutători şi rugători către Dumnezeu.

Iar Mihail, ca un mai mare peste oştile cereşti, ne izbăveşte pe noi de toate primejdiile şi necazurile, de boli şi de păcate. Că a fost pus întâiul peste îngeri, în locul lui Lucifer şi lumina lui nu suferă să o vadă cel ce a căzut.

Iar pentru ceilalţi îngeri, aşa s-a zis în Scriptură. Când Adam a fost înşelat de satana şi s-a izgonit din Rai şi cu moarte s-a osândit şi neamul omenesc de la dânsul a început a se înmulţi, începând de atunci, îngerii au fost puşi de Dumnezeu de pază tuturor oamenilor, ca să nu rămână ei fără de purtare de grijă şi să fie înşelaţi de satana. Şi de atunci, tot credinciosul îşi are îngerul lui păzitor, iar necredincioşilor s-a pus un înger păzitor asupra fiecărei ţări, precum şi Moise a zis: "A pus hotare neamurilor după numărul îngerilor lui Dumnezeu".

- ✓ *De înger a fost luat şi Enoh şi a fost dus în Rai, ca, până la a doua venire a Domnului pe pământ, să nu vadă moartea cea de obşte a oamenilor.*
- ✓ *La fel şi Noe celui drept, îngerul i-a vorbit de potop şi l-a învăţat pe el cum să facă corabia, spre scăparea lui şi a fiilor lui, ca să rămână rădăcina de la Adam, cel întâi zidit, şi să se înmulţească neamul omenesc, asemenea şi jivinile, toate cele fără număr, neamuri de dobitoace şi de fiare şi de celelalte necuvântătoare, ca să le păzească spre trebuinţa oamenilor. Înger a fost şi cârmaciul corabiei în acele mari ape şi vânturi. După care i-a spus lui Noe cum să scrie el despre jertfe.*
- ✓ *Şi lui Avraam de-a pururea îngerii i-au fost sprijinitori şi ajutători la război, când a biruit pe împăratul Codorlamor, care avea cu sine trei sute de mii de ostaşi, iar Avraam, numai trei sute optsprezece copii de casă, că avea ajutor pe îngerii lui Dumnezeu.*
- ✓ *Şi pe Moise îngerul l-a pus mai mare peste seminţia lui Israel şi multe minuni a făcut cu dânsul: pe israiliteni i-a trecut marea, pe Faraon l-a afundat în ea, iar în pustiul Sinai minuni a făcut.*
- ✓ *Şi în cetatea Ferza, Valac împăratul a chemat pe Valaam vrăjitorul, zicându-i să blesteme pe israiliteni ca să-i fie lui robi, iar îngerul l-a întâmpinat pe el în porţile cetăţii. Deci, catârul a văzut pe înger şi a strivit piciorul lui Valaam. Apoi Valaam, văzând pe înger, i s-a rugat lui, zicând: "Nu mă pierde pe mine, stăpâne, că iată, de acum nu ca să blestem, ci ca să binecuvântez pe Israel voi merge", precum a şi fost.*
- ✓ *Iar când a răposat Moise, atunci Mihail Arhanghelul i-a îngropat trupul său.*
- ✓ *Iar după aceasta, când Isus al lui Navi a înconjurat Ierihonul, întru care erau şapte împăraţi canaanei, după ce au căzut zidurile din temelii, atunci a văzut Iosua pe Mihail stând ca un ostaş într-armat şi i-a zis lui: "Al nostru eşti, sau din potrivnicii noştri?" Şi i-a zis Mihail lui: "Eu sunt voievodul oştirii puterilor cereşti şi acum am venit spre ajutorul tău". Iar Iosua i s-a închinat lui, zicând: "Ce porunceşti stăpâne, robului tău?" Iar voievodul oştirii Domnului i-a zis: "Scoate-ţi încălţămintea din picioarele*

tale, că locul pe care stai sfânt este". Şi a făcut Iosua aşa. Şi a surpat Domnul toată puterea canaaneilor şi a dat lui Israel pământul acela, pe care l-a făgăduit Dumnezeu părinţilor lor.

- ✓ *Însă, după aceea, întărindu-se madianiţii şi robind pe israeliteni, s-a arătat îngerul lui Ghedeon şi i-a zis: "Să iei cu tine trei sute de ostaşi şi să mergi împotriva împăraţilor lui Madiam, Greb şi Zebei", cu care erau o mie de mii de madiamiţi. Şi a făcut Ghedeon aşa, însă a dat oamenilor săi felinare şi făclii şi au năvălit asupra madiamiţilor noaptea şi din tulburarea îngerească, aceştia s-au tăiat între ei şi numai cei ce aveau felinare şi erau cu Ghedeon, aceia au rămas vii.*
- ✓ *Şi iarăşi s-a arătat îngerul lui Manoe şi femeii lui, spunându-le lor de naşterea lui Samson, care s-a răzbunat asupra celor de alt neam şi a vrăjmaşilor lui Israil.*
- ✓ *Încă şi când a ieşit David la război cu Goliat şi l-a lovit pe el cu praştia în frunte, iarăşi îngerul Domnului l-a lovit pe Goliat de dinapoi şi a căzut în brânci. Că dacă David l-ar fi doborât pe el, apoi ar fi căzut cu faţa în sus, iar nu cu faţa în jos.*
- ✓ *Iarăşi îngerul slujea minunat lui Ilie şi bucate îi dădea lui din mâinile sale.*
- ✓ *Iar în vremea lui Iezechia, a venit asupra Ierusalimului Senaherib, împăratul asirienilor şi defăima pe Atotţiitorul Dumnezeului lui Israil, iar Iezechia s-a rugat Atotţiitorului şi a trimis Dumnezeu pe îngerul Său şi a ucis îngerul Domnului o sută treizeci şi cinci de mii din tabăra asirienilor.*
- ✓ *Şi iarăşi, întru acelaşi Ierusalim, îngerul venea în tot anul şi tulbura scăldătoarea Siloamului şi multe tămăduiri făcea.*

Multe încă Însuşi Dumnezeu a făcut, arătându-se în chip de înger, precum s-a arătat şi lui Avraam în trei feţe şi cu Iacov s-a luptat şi la cei trei tineri din Babilon văpaia cuptorului în rouă s-a schimbat.

- ✓ *Şi iarăşi îngerul a izbăvit pe Daniil în groapă de gura leilor. Iar pe Avacum, el l-a dus din Ierusalim în Babilon şi pe acelaşi Daniil cu hrană l-a hrănit.*
- ✓ *Îngerul iarăşi a surpat pe Nabucodonosor împăratul, din cinstea împărătească, pentru mândria lui, şi din om în dobitoc cu chip străin l-a făcut şi şapte ani cu iarbă şi cu pământ s-a hrănit, precum mai înainte Daniil îi zisese lui.*

Deci vedeţi, fraţilor, câte faceri de bine a arătat Dumnezeu, pentru îngerii Săi, în Legea veche; apoi cu cât mai mult, în darul cel nou lucruri minunate a făcut.

- ✓ *Aşa, când Hristos S-a sculat din groapă, îngerul a vestit mai întâi femeilor, zicând: "Hristos a înviat, nu mai plângeţi de acum".*
- ✓ *Îngerul şi pe Petru l-a scos din temniţă şi legăturile lui Pavel le-a rupt şi temniţa a cutremurat-o.*
- ✓ *Îngerul Domnului a răpit pe Filip apostolul de la ochii famenului şi l-a adus pe el din Gaza la Azot.*
- ✓ *Îngerul s-a arătat şi lui Corneliu sutaşul, la al nouălea ceas din zi, pe când postea şi se ruga lui Dumnezeu, când i-a poruncit lui să cheme la sine pe apostolul Petru.*
- ✓ *Îngerul a fost ajutător în războiul împăratului Constantin asupra păgânului prigonitor Maxenţiu şi tot el a încredinţat pe Constantin împăratul, arătându-i lui crucea pe cer şi zicându-i: "Cu acest semn vei învinge pe vrăjmaşii tăi".*
- ✓ *Îngerul a fost ajutător bine credinciosului împărat Heraclie asupra lui Cosroe păgânul împărat persan.*
- ✓ *Iarăşi, îngerii Domnului întăresc şi pe mucenici să grăiască împotriva pă-gânilor împăraţi, la războaie ajută bine credincioşilor împăraţi şi cuvioşilor părinţi pustnici le ajută ca să biruiască meşteşugirile diavoleşti, mucenicilor în chinuri le uşurează durerile şi rănile şi alte multe şi de mirare minuni fac: cuptoarele ce ard cu foc se sting, gurile leilor şi ale pardoşilor le leagă şi pe morţi îi învia.*
- ✓ *Îngerii sunt păzitori şi slujitori plăcuţi lui Dumnezeu, cuvioşilor părinţi şi vieţuitorilor în pustie: hrană acelora le aduc, fiind trimişi de Dumnezeu şi le-o dau cu mâinile lor, precum lui Pavel Tebeul şi marelui Eftimie le-a înmulţit pâinile şi vinul şi untdelemnul.*
- ✓ *Şi nu numai acestora, ci şi la mulţi alţi sfinţi slujesc îngerii şi multe şi negrăite minuni fac în veacul acesta.*

Pentru care pricină şi Domnul Însuşi zice, către credincioşi: "Să nu dispreţuiţi pe vreunul din aceştia mici că, zic vouă, că îngerii lor, în ceruri pururea văd faţa Tatălui Meu, Care este în Ceruri"(Matei18, 10).

Deci, Acestuia urmându-I, noi toţi, să lăudăm acest cinstit praznic al marelui Arhanghel al lui Dumnezeu Mihail, şi, împreună cu dânsul, al tuturor îngerilor Domnului, care se trimit de El, spre slujba, Sfinţilor, plăcuţilor Lui şi tuturor credincioşilor le aduc daruri de la Dânsul. Pentru aceasta şi soborul ce se prăznuieşte în ziua aceasta, soborul mai marilor Arhistrategi Mihail şi Gavriil şi al tuturor cereştilor, fără de trupuri, Puteri se numeşte.

Întru această zi, cuvânt despre Ioan Grădinarul.

Un oarecare grădinar, anume Ioan, era foarte milostiv faţă de străini. Că lucra în grădină şi toată osteneala sa o dădea ca milostenie, ţinând numai cele câte erau de trebuinţă pentru sine.

Iar, mai pe urmă, i-a pus diavolul în minte un cuget, zicându-i: "Adună-ţi ţie puţini arginţi pentru când vei îmbătrâni, sau te vei îmbolnăvi şi vei avea trebuinţă de bucate." Şi aşa, adunând, a umplut o ulcică de arginţi.

Deci, i s-a întâmplat lui de s-a îmbolnăvit şi-i putrezea un picior al lui şi şi-a dat argintul la doctori pentru vindecare, dar tămăduire n-a câştigat. Iar, mai pe urmă, a venit la dânsul un doctor iscusit şi i-a zis: "De nu-ţi voi tăia piciorul tău, apoi tot trupul tău va putrezi." Deci, s-a învoit ca să-i taie piciorul.

Iar, într-acea noapte, şi-a adus aminte şi s-a pocăit de relele pe care le-a făcut şi, suspinând, plângea, zicând: "Adu-ţi aminte, Doamne, de lucrurile mele cele dintâi pe care le făceam, lucrând şi le dădeam milostenie".

Şi, acestea zicând el, a stat înaintea lui Îngerul Domnului şi i-a zis: "Unde sunt arginţii tăi, pe care i-ai adunat?"

Atunci,dându-şi seama a zis: "Greşit-am Doamne, iartă-mă pe mine şi, de acum, nu voi mai face aşa."

Atunci Îngerul s-a atins de piciorul lui şi îndată s-a vindecat.

Iar dimineaţă, sculându-se, s-a dus în grădină ca să lucreze. Şi a venit doctorul să-i taie piciorul şi a zis: "Unde este Ioan?"

Şi i-au spus lui: "De dimineaţă s-a dus la grădina sa".

Iar doctorul, înspăimântându-se, s-a dus la grădină şi l-a văzut pe el săpând pământul. Şi a proslăvit pe Dumnezeu, zicând: "Fericiţi cei milostivi, că aceia se vor milui de Dumnezeu".

Întru această zi, cuvânt din Pateric.

A zis ava Evagrie: "Şezând în chilia ta, adună-ţi gândul tău, adu-ţi aminte de ziua morţii, vezi atunci moartea trupului, ia în gând primejdia şi durerea, cunoaşte deşertăciunea lumii acesteia, rânduiala şi sârguinţa, ca să poţi petrece de-a pururea cu mintea ta luminată şi ca să nu slăbeşti.

Încă mai adu-ţi aminte de lucrurile iadului, gândeşte-te cum sunt acolo sufletele, în ce fel de amărăciune a osândei, sau în ce fel de amară suspinare, sau în câtă

frică şi întristare. Sau în ce stare vor aştepta neîncetata chinuire sufletească şi lacrimile cele nesfârşite.

Ci încă şi ziua Învierii şi starea cea dinaintea lui Dumnezeu să o pomeneşti, gândind la înfricoşătoarea şi groaznica osândire.

Pune la mijloc ruşinea care merge înaintea celor ce greşesc, ruşine care este înaintea lui Dumnezeu şi a Hristosului Său, a Îngerilor, a Arhanghelilor, a Stăpâniilor şi a tuturor oamenilor. Pune la mijloc încă toate chinurile: focul cel veşnic, viermele cel neadormit, groaza, întunericul, scrâşnirea dinţilor, care este peste toate acestea şi peste celelalte chinuri.

Adu-ţi aminte, iarăşi, şi de bunătăţile cele rânduite drepţilor şi de îndrăzneala cea spre Dumnezeu Tatăl şi spre Hristosul Lui, a Îngerilor şi a Arhanghelilor, a Stăpâniilor şi a tot norodul, adu-ţi aminte de împărăţie şi de darurile ei, de bucurie şi de desfătare. Pe amândouă aceste pomeniri să le aduci întru tine, adică şi cu păcătoşii să gândeşti la plângere şi la tânguire şi să nu le uiţi pe acestea, ca nu cumva şi tu întru ele să ajungi, dar şi de bunătăţile cele păstrate drepţilor te bucură şi te veseleşte. Şi întru acestea, adică, a te desfăta să te sârguieşti, iar de acelea să te depărtezi.

Vezi, dar, de acestea să nu uiţi niciodată, ori înlăuntrul chiliei tale, ori aiurea altundeva, şi de la pomenirea acestora să nu-ţi depărtezi mintea, ca măcar pentru acestea, să scapi de gândurile cele spurcate şi necurate.

Dumnezeului nostru slavă, acum şi pururea şi în vecii vecilor!" Amin.

Predici şi editoriale la praznicul Sfinţilor Arhangheli şi al tuturor Puterilor cereşti - Lumea îngerilor şi dorul după Cer

Părintele Ilie Cleopa - Predică la Sfinţii Arhangheli Mihail şi Gavriil

Cela ce faci pe îngerii Tăi duhuri şi pe slugile Tale pară de foc (Psalm 103, 5)

Iubiţi credincioşi, Biserica lui Hristos dreptmăritoare prăznuieşte, odată pe an, pe Sfinţii Arhangheli Mihail şi Gavriil împreună cu soborul tuturor îngerilor.

Prin cuvântul "**arhanghel**" înţelegem "**mai mare peste îngeri**" sau "**cel dintâi dintre îngeri**".

Iar "**înger**" înseamnă "**vestitor**", pentru că ***îngerii vestesc pe pământ şi fac cunoscută oamenilor voia lui Dumnezeu.***

Îngerii sunt "duhuri slujitoare" cum spune proorocul David: ***Cela ce faci pe îngerii Tăi duhuri şi pe slugile Tale pară de foc*** (Psalm 103, 5). ***Ei au fost creaţi de Dumnezeu mai înainte de om şi de lumea văzută, dar nu prin cuvânt, ci numai cât a gândit, Dumnezeu i-a şi creat.***

Îngerii sunt împărţiţi, după Sfinţii Părinţi, în nouă cete şi fiecare ceată are o anumită misiune de împlinit în cer şi pe pământ.

Îngerii sunt duhuri, adică au trupuri nemateriale, nemuritoare sau, cum spune Sfântul Apostol Pavel, au "trupuri cereşti" adică trupuri îngereşti, care sunt deosebite de cele pământeşti şi sufleteşti ale oamenilor, care sunt muritoare.

Scopul principal pentru care au fost creaţi îngerii, care formează lumea nevăzută, este:

- ***pentru a-L slăvi neîncetat pe Dumnezeu.***
- ***apoi pentru a împlini întru toate voia Lui,***
- ***pentru a face cunoscută oamenilor voia lui Dumnezeu şi***

- *pentru a ajuta pe oameni să împlinească poruncile Lui.*

Au fost cazuri atât în Legea Veche, cât şi în legea Darului, când oamenii au făcut din îngeri idoli şi îi adorau, adică se închinau lor ca lui Dumnezeu (IV Regi 17, 16). ***Biserica din început a combătut acest eres, învăţând că îngerii nu sunt creatorii lumii, ci sunt duhuri create de Dumnezeu pentru a împlini voia Lui.***

Sfinţii Părinţi au fixat, însă, o zi de cinstire închinată Sfinţilor Îngeri şi Arhangheli pentru că ei ne ajută să cunoaştem voia Domnului şi s-o putem împlini. **Această zi este astăzi 8 noiembrie, pentru că numărul 8 este simbolul vieţii veşnice**; iar noiembrie este a noua lună de la creaţie, care s-a săvârşit în lună martie, ca un simbol al celor nouă cete îngereşti.

Dintre toţi Sfinţii Părinţi cel mai bine vorbeşte despre îngeri Sfântul Dionisie Areopagitul, ucenicul Sfântului Apostol Pavel. El spune că îngerii se împart în nouă cete, fiecare având numele şi misiunea sa.

Cetele îngereşti sunt împărţite în trei ierarhii sau grupe şi anume:

- **Ierarhia cea mai de sus**, aproape de Preasfânta Treime, este formată din **Serafimi, Heruvimi şi Tronuri.** *Ei stau în jurul tronului lui Dumnezeu înconjuraţi în văpaie de foc şi fac cunoscută voia Lui îngerilor de mai jos.*
- **Ierarhia din mijloc** este formată din **Domnii, Puteri şi Stăpânii**, cum îi numeşte şi Sfântul Apostol Pavel, vasul cel ales al lui Hristos. *Ei domnesc peste îngerii de mai jos şi stăpânesc puterile iadului şi întreg universul.*
- **Ierarhia cea mai de jos** este formată din **Începătorii, Arhanghelii şi Îngeri.** *Aceştia sunt cei mai aproape de oameni, cărora le fac cunoscută voia lui Dumnezeu şi-i ajută să scape de cursele şi atacurile îngerilor răi, adică de ispitele şi amăgirile diavolilor.*

Marele Prooroc Isaia spune că ***serafimii stau împrejurul Lui, având câte şase aripi*** (Isaia 6, 2). Ei sunt în chipul focului, precum spune proorocul David: ***Cela ce faci pe îngerii Tăi duhuri şi pe slugile Tale pară de foc*** (Psalm 103, 5).

Serafimii aprind pe oameni, cu focul dumnezeieştii dragoste, precum şi numele lor îi arată, că ***în limba evreiască "Serafim" se tălmăceşte "cel ce aprinde" sau "încălzeşte".***

După Serafimi, stau înaintea lui Dumnezeu **înţelepţii Heruvimi cei cu ochi mulţi, care** mai mult decât alte cete mai de jos, **strălucesc totdeauna cu lumina înţelegerii şi a cunoştinţei lui Dumnezeu.**Heruvimii fiind luminaţi în tainele lui Dumnezeu, ale cunoştinţei adâncului şi înţelepciunii divine, luminează şi pe alţii; căci însuşi ***numele heruvim, în aceeaşi limbă evreiască, se tâlcuieşte multă înţelegere sau revărsare de înţelepciune. Prin Heruvimi se revarsă înţelepciunea cea de sus şi se dă ochilor sufleteşti luminare spre cunoştinţa lui Dumnezeu.***

Ceata a treia numită a **Tronurilor** stă înaintea celui ce şade pe scaun înalt şi preaînălţat (Isaia 6, 1). ***Se numesc aşa căci pe dânşii, ca pe nişte scaune înţelegătoare, se odihneşte Dumnezeu gânditor, precum scrie Sfântul Maxim Mărturisitorul; adică nu cu fiinţa, ci cu slujirea şi cu darul.***

În ierarhia din mijloc, prima ceată se numeşte ceata **Domniilor**, pentru că domnesc peste ceilalţi îngeri care sunt sub dânşii. Ei "***fiind liberi şi lepădând toată temerea de rob, de bunăvoie şi cu bucurie slujesc neîncetat Domnului***".

- Ei revarsă oamenilor, care sunt puşi de Dumnezeu ca stăpânitori, puterea stăpânirii cu bună înţelegere şi a iconomiei celei înţelepte, ca să domnească bine şi cu dreptate peste ţările încredinţate lor.
- Aceşti îngeri ***ajută pe oameni să-şi stăpânească simţirile şi să-şi smerească patimile cele fără de rânduială, supunând pe trup duhului.***

Ceata **Puterilor cereşti**, ***împlineşte fără odihnă voia cea tare şi puternică a Domnului Savaot,***

- *stăpâneşte planetele şi stelele universului;*
- *dă oamenilor puterea proorociei şi darul facerii de minuni şi*
- *îi ajută pe creştini să rabde cu tărie necazurile vieţii şi să păzească poruncile lui Hristos.*

Ceata **Stăpâniilor**, se numeşte aşa pentru că aceşti îngeri au mare stăpânire peste diavoli. ***Ei risipesc stăpânirea lor şi izbăvesc pe oameni să nu cadă în ispitele cele cumplite care îi duc la moarte şi la osânda iadului.***

În ierarhia cea mai de jos prima ceată este a **Începătoriilor**. Se numesc aşa pentru că:

- *ei stăpânesc pe îngerii care sunt sub ascultarea lor, făcându-le cunoscută voia lui Dumnezeu.*
- *Ei au misiunea de a îndrepta toată lumea;*
- *ei păzesc ţările, tronurile celor ce conduc;*
- *ei păzesc hotarele neamurilor, oraşele, cetăţile, satele, limbile, bisericile şi păstorii de suflete.*
- *Ei îi ajută pe cei ce conduc popoare şi Biserici să facă voia lui Dumnezeu şi să nu asupreasască pe cei de sub ascultarea lor.*

Arhanghelii ***au misiunea de a vesti oamenilor tainele cele mari ale lui Dumnezeu, de a descoperi proorociile cele înalte ale îngerilor şi prin ei oamenilor.***

Sfântul Grigorie Dialogul ***zice despre Arhangheli: "Aceştia sunt cei care înmulţesc sfânta credinţă între oameni luminând înaintea lor cu lumina Sfintei Evanghelii, descoperindu-le tainele credinţei celei drepte".***

Ultima ceată şi mai apropiată de oameni este ceata **Îngerilor**. Aceştia ***vestesc oamenilor tainele lui Dumnezeu şi voinţele Lui cele mai mici chiar, povăţuindu-i să trăiască în dragoste, în fapte bune şi cu dreptate, împlinind întru toate voia Domnului.***

Îngerii sunt rânduiţi să păzească pe fiecare credincios, căci de la botez, fiecare creştin are un înger păzitor. Pe cei buni îngerii îi ajută să nu cadă, iar pe cei căzuţi îi ridică, prin pocăinţă şi spovedanie şi niciodată nu ne lasă pe noi, deşi uneori greşim. ***Îngerii sunt gata să ne ajute întotdeauna numai să voim şi să cerem ajutorul lui Dumnezeu.***

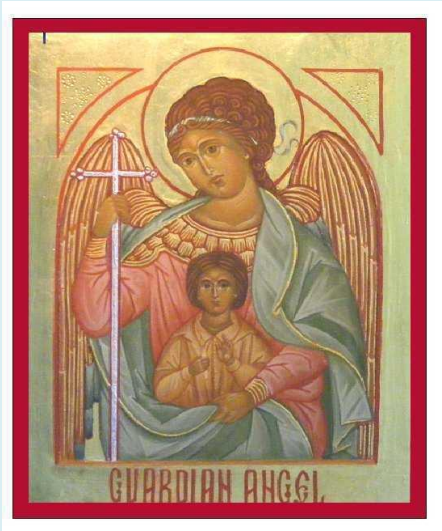

Iubiţi credincioşi, până aici am vorbit mai pe larg despre îngeri, împărţirea lor, însuşirile şi chemarea lor, dar întrucât ceata Sfinţilor Arhangheli s-a arătat slujitoarea celor mai mari dumnezeieşti taine, care au înlesnit mântuirea neamului omenesc prin întruparea Fiului lui Dumnezeu, vom vorbi în continuare numai despre Sfinţii Arhangheli, a căror pomenire o avem astăzi.

Sfinţii Arhangheli sunt în număr de şapte, care stau înaintea tronului slavei lui Dumnezeu, după cum spune însuşi Sfântul Ioan Evanghelistul: ***Ioan, celor şapte Biserici care sunt în Asia ... şi de la cele şapte Duhuri care stau înaintea Scaunului Lui*** (Apocalipsa 1, 4). Şi aceştia sunt: ***Mihail, Gavriil, Rafail, Uriil, Salatiil, Gudiil şi Varahiil.*** ***Fiecare arhanghel are o anumită misiune divină de îndeplinit.***

***Mihail**, ce se tâlcuieşte "**puterea lui Dumnezeu**", este voievodul oştilor cereşti şi cel dintâi din ceata Sfinţilor Arhangheli.*

El poartă sabie de foc şi are slujbă de a păzi legea lui Dumnezeu şi de a birui puterea vrăjmaşilor.

- *Când Lucifer a greşit în cer şi au început a cădea mulţime de îngeri, atunci toate puterile cereşti tulburându-se, a stat Arhanghelul Mihail în mijloc şi a strigat: Să luăm aminte! Din clipa aceea a încetat căderea îngerilor, căci toţi luând aminte de glasul lui şi la greşeala îngerilor răi, au căzut înaintea slavei lui Dumnezeu, preamărind numele Lui.*
- *Tot Mihail s-a certat cu diavolul în pustiul Arabiei pentru trupul lui Moise, zicând: **Certe-te pe tine Domnul!** (Iuda 1, 9).*

- *De asemenea, el a însoţit pe poporul ales din Egipt în pământul fădăduinţei.*
- *El a adus cele zece pedepse peste poporul cel împietrit al lui Faraon.*
- *El s-a arătat păzitor oştilor lui Isus Navi, căruia i-a zis:* ***Eu sunt Voievodul oştilor Domnului şi acum am venit*** *(Iosua 5, 14).*
- *El a stins cuptorul celor trei tineri din Babilon.*
- *El a păzit pe Daniil cu viaţă, în groapa cu lei.*
- *El a adus foc şi pedeapsă peste cetăţile cele desfrânate, Sodoma şi Gomora.*
- *El a dat biruinţă lui Ghedeon în luptă.*
- *El a scos viu pe Lot din Sodoma.*
- *El a făcut multe minuni, precum cea din Colose, minunea din Mânăstirea Dochiarul (Sfântul Munte) etc.*
- *Iar la sfârşitul veacului, tot el, împreună cu ceata arhanghelilor, va suna din trâmbiţă, va scula pe cei morţi şi va aduna toate limbile la judecată, după mărturia Sfântului Apostol Pavel care zice:* ***Că Însuşi Domnul, întru poruncă, cu glasul Arhanghelului şi întru trâmbiţa lui Dumnezeu, se va pogorî din cer*** *(I Tesaloniceni 4, 16).*

Gavriil*, ce se tâlcuieşte "****bărbat-Dumnezeu****", este arhanghelul bunelor vestiri de bucurie, care are misiunea de a vesti oamenilor tainele cele mari dumnezeieşti.*

El nu mai poartă sabie de foc, ci crin de neîntinată bucurie.

- *El este foarte dulce la vedere şi plin de dumnezeiască blândeţe. Pentru aceasta a şi fost ales şi trimis de Dumnezeu la Fecioara din Nazaret să-i vestească taina cea mare a întrupării Domnului.*

- *Tot el a adus vestea zămislirii Maicii Domnului dumnezeieştilor ei părinţi Ioachim şi Ana.*
- *El a vestit în templu Sfântului Zaharia că soţia lui va naşte la bătrâneţe pe Sfântul Ioan Botezătorul.*
- *El a dus vestea cea bună Anei, mama proorocului Samuil.*
- *Sfântul Arhanghel Gavriil a dus la cer rugăciunea Fecioarei Maria când petrecea în templu. El i se arăta adesea şi-i descoperea taine negrăite. Îi aducea hrană îngerească la Sfânta Sfintelor.*
- *El a auzit cel dintâi despre taina întrupării lui Hristos, mai înainte decât toţi îngerii.*
- *El a rostit cel dintâi numele Preadulcelui Iisus.*
- *El a pus nume Sfântului Ioan Botezătorul.*
- *El a vestit păstorilor că în Betleem s-a născut Mesia.*
- *El a cântat cel dintâi* ***Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu şi pe pământ pace, între oameni bunăvoire!*** *(Luca 2, 14).*
- *El a învăţat pe păstori să cânte.*
- *El a descoperit magilor taina întrupării.*
- *El a liniştit pe Iosif când voia să lase pe Fecioara Maria.*
- *El i-a poruncit să fugă în Egipt cu Pruncul şi iarăşi să se întoarcă în Nazaret.*

Sfântul Gavriil ocroteşte pe fecioare, acoperă pe mame, păzeşte pe prunci, duce rugăciunile cele fierbinţi la Dumnezeu şi aduce înapoi împlinirea cererilor. ***El slujeşte tainelor celor mari şi ajută la înmulţirea şi mântuirea neamului omenesc.***

Rafail, al treilea arhanghel, este tămăduitor al neputinţelor omeneşti.

***Uriil** este luminător al celor întunecaţi.*
***Salatiil** este rugător fierbinte pentru neamul omenesc.*
***Gudiil** este slăvitor al lui Dumnezeu şi întăritor al celor ce se nevoiesc la fapte bune.*
***Varahiil**, ultimul arhanghel, este aducător de binecuvântare dumnezeiască pe pământ.*

Dintre toţi Sfinţii îngeri, cei mai mari binefăcători ai oamenilor s-au arătat Sfinţii Arhangheli Mihail şi Gavriil, din care pricină se şi pomenesc astăzi cu alese prăznuiri şi cântări de laudă, dimpreună cu toate cetele îngereşti. Se cuvine deci şi nouă păcătoşilor, ce suntem păziţi de îngeri, să ne adunăm la sfintele biserici şi să lăudăm astăzi soborul Sfinţilor Arhangheli Mihail şi Gavriil, cerând ajutorul lor.

Să nu uităm că ***Sfinţii Arhangheli sunt cei dintâi îngeri mijlocitori între Dumnezeu şi noi oamenii. Ei au grijă şi milă de creştini şi-i ajută pe calea mântuirii mai mult decât ceilalţi îngeri.***

- ***Sfântul Mihail** este protectorul direct al călugărilor, al armatelor creştine, al voievozilor, care purtau cu ei pe câmpul de luptă icoana Marelui Arhanghel.*
- ***Sfântul Gavriil** este, mai ales, protectorul fecioarelor creştine, al familiei creştine, protectorul mamelor care nasc copii, ca şi protectorul copiilor şi al călugăriţelor iubitoare de feciorie şi iubitoare de Hristos.*

În ţara noastră cultul Sfinţilor Arhangheli Mihail şi Gavriil este foarte răspândit. Numeroase sunt bisericile cu hramul Sfinţilor Arhangheli, numeroşi sunt şi credincioşii români care le poartă numele. În multe case se vede icoana Sfinţilor Arhangheli şi nu puţini din bunii noştri creştini citesc acatistul lor. Părinţii noştri aveau mare evlavie şi pentru îngerii păzitori pe care-i primeau de la botez şi se îngrijeau cu mare atenţie să nu facă vreun păcat ca să nu alunge de la ei pe îngerii buni.

Înaintaşii noştri iubeau rugăciunea, milostenia şi Biserica, ştiind că îngerii păzitori ne numără şi ne scriu paşii noştri spre biserică, spre rugăciune, spre cel sărac şi spre tot lucrul sfânt şi plăcut lui Dumnezeu.

Iubiţi credincioşi, bun lucru este a lăuda pe îngeri, precum şi ei fără odihnă laudă pe Dumnezeu. Dar mai bun lucru am face dacă le-am urma şi petrecerea, printr-o trăire sfântă, neîntinată, îngerească. Deci, dacă voim să primim mai mult ajutor de la sfinţii îngeri, să ne silim a-i imita prin fapte bune, după putere.

Sfinţii îngeri neîncetat slăvesc pe Dumnezeu; să ne rugăm şi noi neîncetat, lăudând ziua şi noaptea pe Preabunul nostru Dumnezeu. Sfinţii îngeri sunt într-o veşnică mişcare, împlinind din dragoste voia lui Dumnezeu.

La fel şi noi, să ne trezim din somnul nesimţirii, să alergăm mereu la Biserică, să facem voia lui Dumnezeu cu bucurie, iar nu din silă, nici cu cârtire sau pentru răsplată. Sfinţii îngeri se iubesc desăvârşit unii pe alţii. Ei iubesc şi pe sfinţii din

cer şi pe noi cei de pe pământ. La fel şi noi, *să ne iubim ca nişte fraţi, lăsând ura, mânia, bătăile, judecăţile, minciunile.*

Sfinţii îngeri ascultă unii de alţii, cei mai de jos de cei mai de sus şi toţi de Dumnezeu. La fel şi noi să ascultăm de mai-marii noştri, de părinţii care ne-au născut, de cei ce ne învaţă şi ne ajută la mântuire. Să ascultăm şi de glasul conştiinţei când ne mustră pentru păcate, când ne trimite la biserică, la spovedanie şi la cele bune. Să ascultăm şi de îngerii noştri păzitori. Să nu-i mai întristăm cu tot felul de păcate.

Sfinţii îngeri se bucură de mântuirea noastră (Luca 15, 10), ajută la îndreptarea noastră şi plâng când noi păcătuim sau suntem aruncaţi în gheenă. La fel şi noi să facem. Să ne bucurăm pentru sporul aproapelui şi să plângem pentru căderea lui. Să dăm sfat celui ce are nevoie de el. Să nu minţim pe nimeni. Să îndemnăm şi pe alţii la pocăinţă, la biserică, la post şi rugăciune.

Sfinţii îngeri nu se bârfesc, nu se răzvrătesc, nu se mânie, trăiesc în bună rânduială. La fel şi noi, *să nu ne mâncăm cinstea unul altuia, să avem răbdare în toate ispitele, să fugim de tulburare, de mânie, de ceartă, de pofte şi patimi trupeşti. Să trăim ca fraţii, în dragoste unii cu alţii, că suntem fiii Tatălui ceresc.*

De vom trăi în armonie, în iubire, în viaţă curată şi în rugăciune, vom imita pe îngeri şi vom deveni creştini adevăraţi, iar Sfinţii Arhangheli Mihail şi Gavriil ne vor acoperi cu acoperământul aripilor lor cele îngereşti de tot răul şi primejdia.

Să rugăm, deci, pe Sfinţii îngeri şi Arhangheli să ne fie ajutători în viaţă şi izbăvitori de duhurile cele rele, iar înaintea Tatălui ceresc calzi rugători pentru mântuirea sufletelor noastre. Amin.

Arhimandrit Ilie Cleopa - Cei șapte arhangheli care stau înaintea lui Dumnezeu

O fi ceva

„A venit unul dintre cele şapte duhuri care stau înaintea lui Dumnezeu”. Aceştia poartă numele Dumnezeului Celui viu: Mihail, Gavriil, Rafail, Varahil, Gudiil, Salateil şi Uriil. Toţi au terminaţia „il”.

Ştiţi ce înseamnă? Înseamnă Dumnezeu!

⇒ *Ştiţi care este adevăratul nume al Arhanghelului Mihail? „Miha” înseamnă putere şi „il”, Dumnezeu, El se tălmăceşte „puterea lui Dumnezeu”. Adevăratul lui nume l-a spus Sfântul Dionisie Areopagitul, „pasărea cerului”.*

⇒ *Iar Gavriil, „Gav” înseamnă, bărbat, „ri” înseamnă tare, şi „il”, Dumnezeu. Adevăratul nume al lui Gavriil se tâlcueşte „bărbat tare, bărbat Dumnezeu”.*

Toţi au nume dumnezeieşti:

⇒ *Rafail, înseamnă „povăţuitor dumnezeiesc”;*

⇒ *Varahil, „îndreptător dumnezeiesc”;*

⇒ *Gudiil este îngerul pocăinţei lui Dumnezeu, al purtării de grijă; au miliarde de îngeri sub comanda lor.*

⇒ *Salateil, „slujitorul cel mai înalt dumnezeiesc”, care duce rugăciunile tuturor oamenilor la Dumnezeu;*

⇒ *iar Uriil se tâlcueşte „foc şi lumină dumnezeiască”.*

(Arhimandrit Ilie Cleopa, Ne vorbește Părintele Cleopa, ediția a II-a, volumul III, Editura Mănăstirea Sihăstria, Vânători-Neamț, 2004, p. 62)

Sfântul Ioan Gură de Aur - Cuvânt despre Serafimi

Abia am sfârşit cuvântul despre Ozia, nu pentru lungimea căii zic, ci pentru iubirea voastră de ştiinţă, pe care o parcurgeţi împreună cu noi. Căci precum cârmaciul, care are călători curioşi şi doritori de a vedea cetăţi străine, nu într-o zi îşi săvârşeşte călătoria sa, chiar de va fi şi de o zi depărtarea, ci mai multă vreme este silit să petreacă, ancorând corabia în fiecare liman şi dând voie călătorilor să viziteze fiecare oraş, ca să împlinească dorinţa lor, aşa şi noi am făcut, nu înnotând împrejurul ostroavelor, nici vizitând târguri, limanuri şi cetăţi, ci cercetând faptele bune ale bărbaţilor celor ce s-au nevoit şi lenevirea acelora ce au greşit.

Neruşinarea împăratului şi îndrăzneala preotului, mânia lui Dumnezeu şi iubirea de oameni, amândouă s-au făcut spre îndreptare. ***Şi devreme ce acum am ajuns la cetatea cea împărătească, să nu mai zăbovim, ci liniştiţi, ca cei ce voim să intrăm în cetate, aşa să ne suim la Ierusalimul cel de sus, maica noastră a tuturor, care este liber, unde sunt serafimii, unde sunt heruvimii, unde sunt miile de arhangheli, unde sunt milioanele de îngeri, unde este Scaunul cel împărătesc.***

Nimeni dar, să nu se apropie întinat, nimeni pângărit, că îndrăznim să cercetăm lucrurile de taină. Nimeni să nu fie necurat şi nevrednic ascultând acestea. Totuşi şi cel întinat şi pângărit să se apropie, dar, lăsând afară toată necurăţia şi răutatea şi aşa să intre.

Pe acela care avea haine întinate, tatăl mirelui l-a izgonit din cămară şi din oraşul Sfânt, nu pentru că avea haine întinate, ci pentru că a îndrăznit să intre cu ele. Căci n-a zis către el: “Pentru ce nu ai haina de nuntă?” Ci “***Prietene, cum ai intrat aici, fără haină de nuntă?***” (Mt. 22, 12).

Stăteai la răspântii şi cerşeai, dar nu M-am ruşinat de sărăcia ta, nu M-am scârbit de necinstea ta, ci izbăvindu-te de toate acestea, te-am băgat în cămara cea sfântă unde te-am învrednicit de cina cea împărătească pe tine care erai vrednic de osânda cea mai grea. Iar tu nu te-ai făcut mai bun cu aceste faceri de bine, ci ai rămas în răutatea ta cea obişnuită, ocărând nunta şi pe Mire. Du-te dar de acum şi-ţi primeşte osânda care ţi se cuvine pentru o nesimţire ca aceasta.

Deci fiecare din noi să ia aminte, ca nu cumva să audă acest glas, şi lepădând tot gândul, care este nevrednic de duhovnicească învăţătură, să se facă părtaş al Sfintei Mese.

"***Şi a fost în anul în care a murit împăratul Ozia, am văzut pe Domnul şezând pe scaun înalt şi preaînălţat***" (Îs. 6, 1.) Cum L-am văzut nu ştiu. Căci a spus cum L-a văzut, iar nu cum L-am văzut.

Primesc cele vorbite şi nu iscodesc cele tăcute; înţeleg cele descoperite şi nu cercetez cele ascunse, căci pentru aceasta sunt ascunse.

Materie de aur este povestirea Scripturilor şi războiul de aur şi suveică de aur. Nu ţes ţesături de păianjen. Ştiu neputinţa gândurilor mele. "***Nu muta hotare vechi, pe care le-au pus părinţii tăi***" (Prov. 22, 28). Căci nu e fără primejdie a le muta. Cum vom muta cele ce ni le-a pus Dumnezeu?

Voieşti să ştii cum a văzut pe Dumnezeu? Fă-te şi tu prooroc. Şi cum este cu putinţă aceasta, vei zice, având femeie şi purtând grijă de hrană copiilor? Este cu putinţă, iubitule, de vei voi. Că şi el avea femeie şi era tată a doi feciori, dar nimic din acestea nu l-au împiedicat. Nunta nu împiedică pe cineva să se urce la cer, că de ar fi fost piedică, iar femeia ne-ar fi vrăjmaşă, dintru început când a făcut-o Dumnezeu, n-ar fi numit-o ajutătoare.

Voiam să spun: Ce înseamnă şederea lui Dumnezeu, că Dumnezeu nu sta. Starea aceasta este a trupurilor, iar Dumnezeu este fără de trup. Voiam să mai spun: ***Ce semnifică scaunul lui Dumnezeu?*** Dumnezeu nu este cuprins de un scaun, căci este nescris împrejur. Dar mă tem ca nu cumva zăbovind la învăţătura aceasta, să nu pot împlini datoria. Că vă văd pe toţi dorind să ascultaţi învăţătura cea pentru serafimi, începută nu de astăzi, ci din ziua cea dintâi. Pentru aceasta tăind cu multă iuţeală, cu cuvântul, mulţimea înţelegerilor, să ne silim să ajungem la tâlcuirea care o doriţi. "***Şi serafimii stau împrejurul Lui***" (Is. 6, 2).

Iată şi serafimii pe care de demult pofteaţi să-i vedeţi. Vedeţi-i dar şi săturaţi-vă pofta, dar nu cu tulburare, nici cu grabă, precum se face la intrările împărăteşti. Căci acolo cu cuviinţă se întâmplă aceasta, fiindcă oamenii de ordine nu

aşteaptă ca privitorii să vadă bine, ci repede îi silesc să treacă. Iar aici nu este aşa, ci cuvântul îngăduie să stea privirea noastră, până când vom vedea toate, care sunt cu putinţă a le vedea. "Şi serafimii stau împrejurul Lui".

Mai înainte de a ne arăta firea lor, ne-a arătat vrednicia lor din misiunea pe care aveau, căci n-a zis întâi ce erau serafimii, ci unde stau. Iar vrednicia şi dregătoria aceasta este mai mare decât aceea. Cum? Pentru că numirea de serafimi nu arată a fi mari cu vrednicia, precum le arată faptul că stau aproape de Scaunul împărătesc. Şi noi pe slujitorii împărăteşti îi socotim că sunt mai însemnaţi, pe cei care îi vedem alergând mai aproape de curtea împărătească.

Aşa şi dintre puterile cele fără de trup, acelea sunt mai strălucite, care sunt mai aproape de Tron. Pentru aceasta şi proorocul, lăsând la o parte vorba despre vrednicia din fire, ne arată mai întâi despre misiunea lor, ştiind că prin aceasta şi cinstea lor este mai mare şi frumuseţea mai împodobită. ***Aceasta este slava, cinstea şi toată vrednicia lor, a sta împrejurul scaunului ceresc. Aceasta şi la îngeri este cu putinţă a o vedea, căci şi pe aceia Hristos vrând să-i arate că sunt mari, nu a zis numai că îngeri sunt şi a tăcut, ci:*** "***Că îngerii lor, în ceruri, pururea văd faţa Tatălui Meu, Care este în ceruri***" (Mt. 18, 10).

Şi după cum mai mare este a vedea faţa Tatălui, decât vrednicia îngerească, tot aşa mai mare este a sta împrejurul Scaunului şi a-L avea pe El în mijlocul lor, vrednicie de care se bucură serafimii. Şi acest lucru este mare şi de vei voi, îţi este cu putinţă şi ţie a-l dobândi.

Căci nu numai în mijlocul serafimilor este Domnul, ci şi în mijlocul nostru de vom voi, "că unde sunt doi sau trei, adunaţi în numele Meu, acolo sunt şi Eu în mijlocul lor" (Ibid. 20). Şi "***Aproape este Domnul de cei umiliţi la inimă, şi pe cei smeriţi cu duhul îi va mântui***" (Ps. 33, 17). ***Ai văzut că şi pe noi ne-a pus împreună cu serafimii, aducându-ne aproape de scaunul cel împărătesc?***

Apoi zice Proorocul: "***Şase aripi la unul şi şase aripi la altul***" (Îs. 6, 2). ***Ce ne arată nouă aceste şase aripi? Înălţarea, ridicarea, uşurinţa şi repeziciunea acelor firi.*** Pentru aceasta şi Gavriil se pogoară înaripat, nu că are aripi, ci ca să arate că din locurile cele preaînalte s-a coborât şi lăsând petrecerea cea de sus, a venit jos.

Dar numărul aripilor ce înseamnă? Aici nu este trebuinţă de tâlcuirea noastră, că însuşi cuvântul Scripturii s-a dezlegat pe sine, explicându-ne trebuinţa lor.

"***Şi cu două îşi acopereau feţele***". Şi cu cuviinţă este aşa, căci cu ele ca cu o îndoită apărare îşi întăresc vederea, pentru că nu pot suferi raza aceea ce se revarsă din acea slavă.

"***Şi cu două îşi acoperă picioarele***", poate pentru înspăimântare. Că şi noi obişnuim, când suntem cuprinşi de vreo spaimă sau sperietură, să ne strângem trupul din toate părţile. Şi ce zic trupul, că şi sufletul la fel pătimeşte de frica ce covârşeşte măsura, şi strângându-şi lucrările sale, aleargă în adânc, acoperindu-se peste tot cu trupul, ca printr-un veşmânt. Dar nimeni auzind de spaimă, să nu socotească că se face lor vreo înfiorare nedorită. Căci împreună cu această înspăimântare este amestecată şi o oarecare dulceaţă negrăită:

"Şi cu două zburau". Iar aceasta este dovada că iubesc neîncetat cele înalte şi niciodată nu caută la cele de jos.

"***Şi strigă unul către altul şi zicea: "Sfânt, Sfânt, Sfânt***". Şi strigarea aceasta mult ne minunează pe noi. Că nu simplu lauda, ci cu strigare mare. Şi nu numai cu strigare, ci şi neîncetat fac aceasta. Căci corpurile cele strălucitoare, cu toate că vor fi foarte strălucite, obişnuiesc a ne spăimânta numai atunci când le vedem pentru prima dată, iar după ce le vom privi mai mult timp, cu obişnuinţa încetează şi mirarea, deoarece ochii noştri s-au deprins cu ele.

Pentru aceasta când vedem vreun chip împărătesc pus la înălţime de curând şi strălucind luminat cu vopselele, ne spăimântăm, iar după o zi sau două nu ne mai minunăm de el. Şi ce zic de chip împărătesc, când şi la razele soarelui ni se întâmplă la fel, decât care nici un alt corp nu poate fi mai strălucit.

Aşadar la toate corpurile apare, obişnuinţa care face să înceteze mirarea. ***Dar la slava lui Dumnezeu nu este aşa, ci cu totul dimpotrivă. Cu cât puterile acelea petrec în privirea slavei lui Dumnezeu, cu atât mai mult se spăimântează şi-şi măresc mirarea.*** De aceea de când au fost făcute şi până acum, văzând slava aceea, niciodată n-au încetat să strige cu spăimântare. Şi ceea ce noi pătimim în puţină vreme, când vedem un fulger înaintea ochilor noştri, aceia neîncetat suferă,având-şi mirarea amestecată cu o negrăită dulceaţă. Şi nu numai strigă, ci unii către alţii fac aceasta, dovedindu-se de aici înspăimântarea cea întinsă.

Aşa şi noi, când se face vreun trăsnet, sau se cutremură pământul, nu numai că sărim şi strigăm, ci şi alergăm unii pe la casele altora. La fel şi serafimii fac. De aceea strigă unii către alţii: Sfânt, Sfânt, Sfânt.

Oare aţi cunoscut cântarea aceasta? Oare a noastră este sau a serafimilor? Şi a noastră şi a serafimilor; pentru că Hristos a ridicat peretele cel din mijloc al vrajbei şi a împăcat cele din ceruri cu cele de pe pământ şi le-a făcut pe amândouă una. Că mai înainte numai în ceruri se cânta lauda aceasta, iar după ce Stăpânul a primit şi a venit pe pământ, această cântare a coborât-o şi la noi.

De, aceea acest mare arhiereu, când stă la Sfânta Masă, aducând slujba cea cuvântătoare şi săvârşind Jertfa cea fără de sânge, nu ne cheamă simplu la această laudă, ci mai întâi zicând de heruvimi şi pomenind de serafimi, aşa ne porunceşte tuturor să înălţăm cântarea cea înfricoşată; cu pomenirea celor ce împreună dănţuiesc sus, smulgând de la pământ mintea noastră, încât numai nu strigă către fiecare din noi, zicând: ***Cu serafimii cânţi, cu serafimii staţi, cu aceia întinde-ţi aripile, cu aceia zburaţi împrejurul Scaunului celui împărătesc.***

Şi ce lucru de mirare este a sta împreună cu serafimii? De mare mirare, căci de cele ce nu au îndrăznit a se atinge ei, pe acelea Dumnezeu ţi le-a dat ţie cu slobozenie.

"Că s-a trimis la mine unul din serafimi, şi în mână avea un cărbune de foc, care îl luase cu cleştele din altar". Altarul acela este închipuire şi asemănare a altarului acestuia. Focul acela, a acestui foc duhovnicesc. Dar nu au îndrăznit serafimii să se atingă cu mâinile, ci cu cleştele, iar tu iei cu mâna. Deci de vei cugeta la vrednicia celor spuse înainte, vei vedea că şi pipăirea serafimilor sunt mai înalte. Iar de vei cugeta la iubirea de oameni a Stăpânului tău, vei vedea că nu s-a ruşinat a se pogorî, prin cele spuse înainte, către slăbiciunea noastră.

Deci acestea punându-ţi-le în minte, o omule, cugetă la mărimea darului, scoală-te şi depărtează-te de la pământ, suie-te la cer. Dar vei zice că trupul te trage în jos. Iată se apropie posturile, care fac uşoare aripile sufletului şi uşurează sarcina trupului. Cuvântul cel pentru post o să mai rămâie, iar cel pentru taine îl voi porni acum.

Precum sfârşitul luptelor olimpice, este cununa, aşa şi sfârşitul postului este împărtăşirea cea curată. De aceea de nu vom săvârşi aceasta, în zadar ne-am chinuit, căci atât neîncununaţi cât şi fără de nici un dar ne ducem de la nevoinţa postului. Pentru aceasta părinţii au întins vremea cea de nevoinţă a postului, dându-ne timp de pocăinţă, ca spălându-ne şi curăţindu-ne, curaţi să ne apropiem de împărtăşanie.

Şi eu, iată, de acum strig cu glas luminat şi mărturisesc, rog şi poftesc, ca să nu vă apropiaţi la această Sfântă Masă cu întinăciune sau cu conştiinţă încărcată. Că astfel de apropiere nu poate fi împărtăşire, cu toate că de nenumărate ori ne vom atinge de acest Sfânt Trup, ci osândă şi chin şi adăugire de pedeapsă.

Nimeni fiind păcătos să nu se apropie. Dar n-am zis bine nimeni păcătos, căci şi pe mine întâi mă opresc de la dumnezeiasca Masa, ci nimeni rămânând păcătos să nu se apropie.

De aceea, iată vă spun de mai înainte, ca nu cumva sosind cina cea împărătească şi venind acea sfântă seară, să poată să zică cineva: Am intrat negătit şi pustiu, pentru ce nu ne-ai spus acestea mai de demult. Că de aş fi auzit mai de demult, negreşit m-aş fi schimbat şi m-aş fi curăţat şi aşa m-aş fi apropiat. Deci ca nimeni să nu poată spune acestea, iată vă vorbesc de mai înainte şi vă rog să arătaţi multă pocăinţă.

Ştiu că toţi suntem vinovaţi şi că nimeni nu se va lăuda că are inima curată. Dar nu acesta este răul, că nu avem inima curată, ci neavând inimă curată, nici la cel ce poate s-o facă curată nu alergăm. Căci poate, de va voi. El voieşte mult mai mult decât noi ca să fim curaţi, dar aşteaptă de la noi să pornească, ca să ne încununeze.

Cine a fost mai păcătos decât vameşul? Şi numai pentru că a zis: ***Dumnezeule, milostiv fii mie, păcătosului, s-a pogorât mai îndreptat decât fariseul*** (Lc. 18, 13, 14). Şi nu numai cuvântul acesta, care a avut mare putere, l-a curăţit, ci felul cum a zis acest cuvânt, forma a atras iubirea de oameni a lui Dumnezeu.

Câtă pocăinţă, spune-mi, ce osteneală, câtă sudoare îi trebuie păcătosului să se recunoască că este păcătos, şi s-o arate şi lui Dumnezeu? Vezi că nu în zadar am zis, că Dumnezeu voieşte să pornească de la noi o mică dorinţă şi apoi El singur face totul spre mântuirea noastră.

Să ne pocăim dar, să plângem, să ne tânguim. Dacă ne va muri un fiu, cea mai multă vreme a vieţii noastre o petrecem în plâns şi în tânguire, iar de ne vom pierde sufletul oare să nu plângem? Ne-am depărtat de mântuire şi să nu ne tânguim? Şi ce zic de suflet şi mântuire?

Un Stăpân atât de blând şi milostiv e întristat şi să nu ne ascundem sub pământ? Că dragostea şi purtarea Lui de grijă faţă de noi covârşeşte pe cea a oricărui stăpân, purtător de grijă, sau a oricărui tată iubitor de fii, sau maică iubitoare de prunci.

"Oare va uita mama pe pruncul său? Sau nu-i va fi milă de fiii pântecelui său? Că de va şi uita femeia pe aceştia, dar Eu nu te voi uita pe tine, zice Domnul" (Is. 49, 15). ***Credincioasă cu adevărat este făgăduinţa şi nu mai are nevoie de dovadă, căci este a lui Dumnezeu.***

Dar totuşi veniţi să dovedim aceasta şi prin lucruri.

Rebeca îndemnând oarecând pe copilul ei să se făţărnicească cu acea plăsmuire a furtişagului binecuvântării şi îmbrăcându-l bine peste tot, ca să ia chipul fratelui său, văzând că nici aşa nu îndrăznea să meargă la tatăl lui şi vrând ca să

ridice de la el toată frica, îi zise: "***Asupra mea să fie blestemul tău, fiule***" (Fac. 27, 13). Răspuns de maică adevărată, care era aprinsă de dragoste pentru fiul ei. Dar Hristos, nu numai că a zis, ci a şi făcut. Nu numai a făgăduit, ci şi cu lucrul a împlinit.

Căci Pavel strigă, zicând: "***Hristos ne-a răscumpărat pe noi din blestemul Legii, făcându-Se pentru noi blestem***" (Galat. 3, 13). Deci Îl vom întărâta oare, spune-mi? Şi cum, nu este lucrul acesta mai cumplit decât gheena şi decât viermele cel neadormit şi focul cel nestins?

Deci când vrei să te apropii de Sfânta Masă, vezi că este acolo de faţă împăratul tuturor. Şi este de faţă cu adevărat şi cunoaşte mintea fiecăruia, văzând cine se apropie cu sfinţenia cuvenită şi cine cu conştiinţa rea, cu gânduri necurate şi întinate şi cu fapte spurcate. Şi de va afla pe vreunul în acest fel, mai întâi îl dă la judecata conştiinţei lui, care îl bate cu gândurile, şi de-l va îndrepta, îl primeşte iarăşi. Iar de va rămânea neîndreptat, atunci va cădea în mâinile Lui, ca un nemulţumitor şi necunoscător.

Ce înseamnă aceasta, ascultă pe Pavel, care zice: "***înfricoşător lucru este a cădea în mâinile Dumnezeului celui viu***" (Evrei, 10, 31). Ştiu că muşcă cuvintele acestea, dar ce să fac? De nu voi pune doctorii amare, nu se vor tămădui ranele. Iar de le voi pune, voi nu suferiţi usturimea. Strâmtorat sunt din toate părţile, dar de nevoie este să întind mâna. De ajuns sunt cele ce s-au zis spre îndreptarea celor ce iau aminte. Dar că nu numai vouă, ci şi altora, să se facă folositoare prin voi, veniţi să le repetăm pe scurt.

- ✓ *Am vorbit despre serafimi, am arătat câtă vrednicie aduce starea aproape de Scaunul împărătesc şi cum că, şi oamenilor le este cu putinţă a dobândi vrednicia aceasta.*
- ✓ *Am spus despre aripi şi puterea lui Dumnezeu cea neapropiată şi despre venirea Lui la noi.*
- ✓ *Am adus pricina strigării şi a minunării cei de-a pururea şi cum că neîncetată fiind privirea, neîncetată este şi slavoslovia serafimilor.*
- ✓ *V-am adus aminte la care ceată am ajuns, cu care am lăudat împreună pe Stăpânul cel de obşte.*
- ✓ *Am adus cuvintele cele pentru pocăinţă şi mai apoi de toate am arătat ce rău mare este apropierea de Taine cu conştiinţa rea şi cum că nu este cu putinţă să scape cel ce rămâne neîndreptat.*

Acestea să le înveţe şi femeia de la bărbat şi copilul de la tată şi sluga de la stăpân şi vecinul de la vecin şi prietenul de la prieten şi chiar către vrăjmaşi să le spunem, că suntem datori şi pentru mântuirea acelora.

Dacă ni se porunceşte să sculăm dobitoacele lor de vor cădea şi să le întoarcem de se vor rătăci, cu mult mai mult trebuie să întoarcem sufletul lor de este rătăcit şi să-l ridicăm de va fi căzut. Dacă aşa vom iconomisi cele ale noastre şi cele ale vecinilor, vom putea sta cu îndrăzneală înaintea Judecăţii lui Hristos, Căruia, împreună cu Tatăl şi cu Sfântul şi de viaţă făcătorul Duh, se cuvine slava, cinstea şi stăpânirea, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Sfântul Ioan Gură de Aur - Despre fiinţa lui Dumnezeu, că este de neînţeles şi că pogorământul lui Dumnezeu nu-l pot privi nici chiar Serafimii

Plugarii harnici, când văd că un copac neroditor şi sălbatic aduce pagubă muncii lor, căci din pricina tăriei rădăcinii şi din pricina desimii umbrei dăunează pomilor şi legumelor, taie cu toată râvna copacul. De multe ori şi vântul, suflând din vreo parte, le ajută la tăiere; izbeşte coroana copacului, îl clatină cu furie, îl frânge, îl aruncă la pământ, şi le uşurează cea mai mare parte din muncă. Aşadar, pentru că şi noi avem de tăiat un copac sălbatic şi neroditor, erezia anomeilor, să-L rugăm pe Dumnezeu să ne trimită harul Duhului, ca să smulgă erezia din rădăcină, izbindu-o mai puternic decât vântul, şi să ne uşureze cea mai mare parte din muncă.

Un pământ înţelenit, care n-a fost lucrat de mâini de plugar, scoate adesea din sânurile lui ierburi netrebnice, mulţime de spini, copaci sălbatici. Ca acest pământ este sufletul pustiit al anomeilor; pentru că n-a fost lucrat de cuvintele Scripturilor, a scos din el şi de la sine această erezie sălbatică şi neîmblânzită. Pe acest copac nu l-a sădit Pavel, nu l-a udat Apollo, nu l-a crescut Dumnezeu , ci l-a sădit o iscodire nelalocul ei de gânduri, l-a udat o mândrie fără margini şi l-a crescut o dragoste mare de slavă. De aceea avem nevoie de flacăra Duhului, ca să şi ardă această rădăcină rea, nu numai să o smulgă. Să-L chemăm dar pe El, pe Dumnezeu Cel hulit de eretici, dar lăudat de noi, şi să-L rugăm să dea limbii mele mai mare tărie de luptă şi să-mi lumineze mintea ca să explic mai lămurit cele ce am de spus. Toată munca mea este pentru Dumnezeu şi pentru slava Lui, dar, mai bine spus, pentru mântuirea mea.

Nimeni, necinstind pe Dumnezeu, nu poate să-L vatăme; dar nici lăudându-L nu-L face mai strălucit. Nu!

Dumnezeu rămâne veşnic în slava Lui; nici nu creşte din pricina laudelor, nici nu se micşorează din pricina hulelor. Oamenii care Îl preaslăvesc după vrednicie, dar, mai bine spus, după vrednicie nu-L poate nimeni preaslăvi, ci fiecare după puterea lui, culeg folosul preaslăvirii lor; dar cei ce-L hulesc şi-L dispreţuiesc îşi vatămă mântuirea lor.

Cuvintele acestea: „Cel ce aruncă piatră în sus, peste capul lui o aruncă” , le-a spus cineva despre cei care hulesc. După cum cel ce aruncă o piatră în sus nu poate străpunge trupul cerului, nici să ajungă la înălţimea aceea, ci-şi răneşte capul lui, căci piatra se întoarce la cel ce a aruncat-o, tot astfel şi cel ce huleşte fiinţa cea fericită a lui Dumnezeu, pe Ea nu o vatămă cu nimic, pentru că este prea înaltă şi prea mare ca să poată fi vătămată, dar îşi înfige sabia în sufletul lui, pentru că se poartă cu nerecunoştinţă faţă de Binefăcătorul său.

Să chemăm dar în ajutorul nostru pe Dumnezeul Cel nespus, Cel neînţeles, Cel nevăzut, Cel mai presus de cuget, pe Cel ce biruie puterea limbii omeneşti; pe Cel ce depăşeşte înţelegerea minţii muritorilor, pe Cel a Cărui urmă este de negăsit de îngeri, pe Cel nevăzut de Serafimi, pe Cel neînţeles de Heruvimi, pe Cel nevăzut de Începătorii, Stăpânii, Puteri şi, într-un cuvânt, de toată zidirea, dar cunoscut numai de Fiul şi de Sfântul Duh.

Ştiu că au să mă învinuiască de mândrie că am spus că Dumnezeu nu poate fi înţeles nici de puterile cele de sus. Dar eu tocmai de aceea îi învinuiesc de nebunie şi de mândrie nemăsurată. Nu-i mândrie să spui că Făcătorul este mai presus de putinţa de înţelegere a tuturor făpturilor, ci să spui că Cel neînţeles de puterile cele de sus poate fi descris şi cuprins de slăbiciunea gândurilor celor ce se târăsc pe jos, atât de deosebiţi de puterile cele de sus. Eu, dacă n-am să dovedesc ce-am făgăduit, merit să mi se spună îngâmfat; dar voi, anomeilor, dacă veţi mai susţine şi veţi mai pretinde că-L cunoaşteţi, după ce vă voi dovedi că Dumnezeu este neînţeles chiar de puterile cele de sus, nu meritaţi oare să fiţi aruncaţi în râpe şi în prăpăstii, căci vă grozăviţi că ştiţi cu de-amănuntul acelea ce nu sunt văzute de toate puterile cele de sus?

2. Haide, dar, să începem dovedirea, prefăcând iarăşi cuvântul în rugăciune. Adeseori chiar şirul rugăciunii poate să ne facă dovada celor urmărite de noi. Să chemăm în ajutor „ ***pe Împăratul împăraţilor, pe Domnul domnilor, pe singurul Care are nemurire şi locuieşte în lumina cea neapropiată, pe Care nimeni dintre oameni nu L-a văzut, nici poate Să-L vadă. Căruia cinste şi putere în vecii vecilor. Amin***” . Cuvintele acestea nu-s ale mele, ci ale lui Pavel. Uită-te la evlavia sufletului lui şi la dorul lui cel mare. Când a pomenit de Dumnezeu, n-a putut să-şi continue şirul învăţăturii până ce nu I-a dat datoria cuvenită, terminând cuvântul cu doxologie. Dacă „ pomenirea dreptului (e) cu

laude” , cu atât mai mult pomenirea lui Dumnezeu trebuie făcută spre laudă. Acest lucru îl face şi în începuturile epistolelor sale.

Adeseori, când Pavel îşi începe epistola, dacă pomeneşte pe Dumnezeu, nu trece mai departe la învăţătură până ce nu-I dă lui Dumnezeu doxologia cuvenită. Ascultă ce zice scriind galatenilor: „***Har vouă şi pace de la Dumnezeu-Tatăl şi de la Domnul nostru Iisus Hristos, Care S-a dat pe Sineşi pentru păcatele noastre, ca să ne scoată pe noi din veacul acesta rău de acum, după voia lui Dumnezeu şi Tatăl Căruia slava în vecii vecilor. Amin***” . Iar în altă parte: „ ***Iar Împăratului veacurilor, Celui nestricăcios, nevăzutului, singurului înţelept Dumnezeu, cinste şi slavă în veci. Amin***” .

- Dar oare numai faţă de Tatăl face asta, faţă de Fiul nu?

- Ascultă că şi faţă de Fiul a făcut la fel. După ce a spus: „ ***Doream să fiu anatema de la Hristos pentru fraţii mei, cei de un neam cu mine după trup***” , a adăugat: „ ***ale cărora sunt înfierea şi legămintele şi darea legii şi slujbele şi făgăduinţele, din care Hristos după trup. Care este peste toate Dumnezeu binecuvântat în veci. Amin***” . Deci, după cum Tatălui, tot aşa şi Fiului îi dă mai întâi doxologia şi apoi îşi continuă cuvântul. Căci a auzit pe Hristos spunând: „ ***Ca toţi să cinstească pe Fiul, precum cinstesc pe Tatăl***” .

Şi ca să cunoaşteţi că rugăciunea aceasta ne dă şi dovada de care avem nevoie, haide să o punem înaintea voastră.

„ ***Împăratul împăraţilor***, spune Pavel, ***şi Domnul domnilor, singurul Care are nemurirea şi locuieşte în lumină neapropiată***” .

Aici opreşte-te şi întreabă-l pe eretic: Ce înseamnă „ ***Cel ce locuieşte în lumină neapropiată” ?*** Uită-te la precizia cuvintelor lui Pavel! N-a spus: „ Cel ce este lumină neapropiată” , ci: „ Cel ce locuieşte în lumină neapropiată” , ca să cunoşti că dacă neapropiată este casa, cu mult mai mult Dumnezeu, Care locuieşte în ea. ***A grăit aşa nu ca să crezi că Dumnezeu locuieşte într-o casă sau într-un loc, ci ca să cunoşti, cu adevărat, că este de neînţeles fiinţa lui Dumnezeu.*** Dar nici n-a spus: „ Cel ce locuieşte în lumina cea neînţeleasă” , ci: „ neapropiată” , ceea ce este mai mult decât cuvântul „ neînţeles” . „ De neînţeles” se, zice atunci când ceea ce se caută şi ceea ce se cercetează nu este înţeles de cei care cercetează, „ neapropiat” se zice de ceva care dintru început nu suferă să fie cercetat şi nici nu te poţi apropia de el. De pildă, se zice că oceanul este „ de neînţeles” , pentru că dacă se coboară în el înotătorii nu pot să-i dea de fund, deşi se coboară la mare adâncime; „ neapropiat” însă se zice despre acel lucru care dintru început nici nu poate fi cercetat, nici căutat.

Ce vei spune faţă de acestea?

- Este de neînţeles oamenilor, mi se răspunde, dar nu îngerilor, nici puterilor celor de sus!

- Spune-mi, te rog, eşti înger şi petreci în ceata puterilor Celor netrupeşti? nu eşti oare om, de aceeaşi fiinţă ca şi mine, sau ai uitat şi ce fire ai?

Să presupunem că Dumnezeu este neapropiat numai oamenilor, deşi asta nu s-a adăugat, nici Pavel n-a spus: „ Cel ce locuieşte în lumina aceea de care oamenii nu se pot apropia, dar de care se pot apropia îngerii” . Dar, dacă vrei, să îngădui şi această presupunere! Dar tu nu eşti om? Ce folos ai tu dacă îngerii se pot apropia? Ce legătură are asta cu tine, care iscodeşti, pretinzi şi spui că fiinţa lui Dumnezeu poate fi înţeleasă de firea omenească?

Dar, ca să afli că nu numai oamenii, ci şi puterile cele de sus nu se pot apropia de fiinţa lui Dumnezeu, ascultă ce spune Isaia, iar când spun Isaia, spun hotărârea Duhului. Căci orice profet grăieşte prin lucrarea Duhului. „ ***Şi a fost în anul când a murit regele Ozia, L-am văzut pe Domnul şezând pe tron înalt şi preaînălţat şi Serafimi stăteau împrejurul Lui; fiecare avea câte şase aripi: cu două îşi acopereau feţele lor, cu două picioarele şi cu două zburau***” .

Spune-mi, pentru care pricină îşi acoperă feţele şi pun înainte aripile? Pentru care altă pricină dacă nu pentru aceea că nu pot suferi fulgerul, care iese de la tronul lui Dumnezeu, şi sclipirile acelea?

Deşi Serafimii nu vedeau lumina aceea curată, nici însăşi fiinţa aceea prea curată a lui Dumnezeu, ci cele ce vedeau erau un pogorământ. ***Dar ce este pogorământul? Când Dumnezeu nu Se arată aşa cum este El, ci Se arată atâta cât este în stare să-L vadă cel ce poate, când îşi potriveşte arătarea feţei Lui pe măsura slăbiciunii celor ce-L văd.*** Că în vedenia lui Isaia a fost un pogorământ se vede chiar din cuvintele lui: „ Am văzut spune profetul, pe Domnul şezând pe tron înalt şi preaînălţat” . Dumnezeu însă nu şade; numai trupurile iau această înfăţişare; şi: „ pe tron” ; dar Dumnezeu nu poate fi cuprins de tron, căci Dumnezeirea este fără de margini. Totuşi nici pogorământul acesta n-au putut Serafimii să-l sufere, deşi stăteau alături: „ Serafimi stăteau împrejurul Lui” . Dar tocmai pentru aceasta nu puteau să-L vadă, pentru că erau alături. Când zice „ alături” , nu vorbeşte despre loc, ci Duhul Sfânt vrând să arate că, deşi Serafimii sunt mai apropiaţi decât noi de fiinţa lui Dumnezeu, totuşi nici aşa nu pot să-L privească, pentru aceasta spune: „ Şi Serafimi stăteau împrejurul Lui” . Iarăşi, ***prin aceste cuvinte, nu arată locul, ci, prin apropiere aceasta de loc, vrea să ne arate că puterile cele de sus sunt mai aproape de Dumnezeu decât noi.***

Noi nu cunoaştem fiinţa cea de neînţeles a lui Dumnezeu aşa cum o cunosc puterile cele de sus, care sunt mai curate, mai înţelepte şi mai pătrunzătoare

decât firea omenească. După cum orbul nu vede precum cel cu vedere razele de neapropiat ale soarelui, tot astfel nici noi nu cunoaştem fiinţa cea de neînţeles a lui Dumnezeu aşa cum o cunosc puterile cele de sus. Pe cât de mare este deosebirea dintre un orb şi un om cu vedere, tot pe atât de mare este deosebirea dintre noi şi ele. Prin urmare, când auzi pe profet zicând: „ Am văzut pe Domnul” , să nu-ţi închipui că profetul a văzut fiinţa lui Dumnezeu, ci pogorământul lui Dumnezeu, iar pe acesta, mai întunecat decât puterile cele de sus. n-ar fi putut să vadă atât cât au văzut Heruvimii.

Dar pentru ce vorbesc eu de fiinţa aceea fericită a lui Dumnezeu, când omul nu poate vedea în toată voia nici fiinţa îngerului? Ca să cunoaşteţi însă că acesta-i adevărul, voi aduce în mijloc pe un om, prieten al lui Dumnezeu, care din pricina înţelepciunii şi dreptăţii lui a avut multă îndrăznire şi a ajuns vestit prin alte multe fapte, pe Sfântul Daniel. Când voi arăta că din pricina venirii îngerului. Daniel este Cuprins de neputinţă, că se sfârşeşte şi cade, să nu socotească nimeni că a pătimit acestea din pricina păcatelor şi a linei conştiinţe rele, ci, întemeiat pe îndrăznirea sufletului lui, să vadă în ele limpede slăbiciunea firii omeneşti.

Aşadar, acest Daniel a postit trei săptămâni de zile şi pâinea doririlor n-a mâncat, nici vin, nici carne, nici sicheră n-au intrat în gura lui, nici cu unsoare nu s-a uns . Şi a văzut vedenia aceea atunci când sufletul era mai potrivit pentru primirea unei astfel de vederi, căci ajunsese prin post mai uşor şi mai duhovnicesc. Şi ce spune Daniel? „ ***Am ridicat ochii mei şi am văzut şi, iată, un bărbat îmbrăcat cu vadiu*** (adică: îmbrăcăminte sfântă), ***şi mijlocul lui încins cu aur de Ofir şi trupul lui ca de topaz, faţa lui, ca vederea fulgerului, ochii lui, ca făclii de foc, braţele şi picioarele lui, cu vederea de aramă sclipitoare, glasul cuvintelor lui, ca vuietul de mulţime. Şi numai eu am văzut vedenia aceasta, iar cei care erau împreună cu mine n-au văzut-o, şi spaimă mare a căzut peste ei şi au fugit de frică; şi n-a rămas în mine tărie; şi slava mea s-a schimbat în stricăciune***” .

- Ce înseamnă: „ Slava mea s-a schimbat în stricăciune” ?

- Tânărul era frumos la chip. Pentru că frica de vederea îngerului l-a făcut aşa, ca pe cei care şi-au dat sufletul, pentru că l-a îngălbenit la faţă, pentru că i-a şters floarea vârstei şi pentru că i-a pierit toată frumuseţea feţei, pentru aceea a spus: „ Slava mea s-a schimbat în stricăciune” . După cum atunci când se sperie vizitiul şi dă drumul frâului, caii îşi frâng gâtul şi se sfărâmă trăsura, tot astfel se întâmplă şi cu sufletul când e cuprins de spaimă şi nelinişte; spăimântat, dă drumul ca unor frâuri lucrărilor simţurilor trupului şi lasă goale mădularele; acestea, apoi, lipsite de puterea care le stăpâneşte, cad şi se moleşesc. Aşa a păţit şi Daniel atunci.

- Ce a făcut îngerul?

- L-a sculat şi i-a zis: „ ***Daniele, bărbatul doririlor, înţelege cuvintele acestea pe care le grăiesc către tine şi stai în starea ta, că acum am fost trimis la tine***” . Iar el s-a sculat tremurând. Dar când îngerul a început iarăşi să-i grăiască şi să-i spună: „ ***Din ziua în care ţi-ai dat inima ta să fie smerită înaintea lui Dumnezeu, au fost auzite cuvintele tale, şi eu am venit întru cuvintele tale***” , iarăşi a căzut la pământ.

Aşa se întâmplă şi cu cei care leşină. Căci după cum aceştia, după ce se scoală din leşin şi-şi vin în fire şi se uită la noi, care-i sprijinim şi le stropim faţa cu apă rece, adeseori leşină din nou chiar în braţele noastre, tot aşa a păţit şi profetul. Căci sufletul lui Daniel spăimântându-se şi nesuferind vederea celui ce era rob ca şi el, a îngerului, nici lumina aceea neputând să o îndure, s-a tulburat, silindu-se să se desfacă de legătura trupului ca de un lanţ. Dar îngerul încă îl ţinea. Să audă cei ce iscodesc pe Stăpânul îngerilor! Daniel, de care s-au temut ochii leilor, Daniel, cel ce a putut cele mai presus de om în trup omenesc, n-a îndurat vederea celui ce era rob ca şi el, ci a rămas fără suflare. „ ***în vedenia aceasta a mea, spune Daniel, s-au întors cele ale mele şi suflare n-a rămas în mine***” . Iar cei care sunt atât de departe de virtutea dreptului acestuia, pretind că ei cunosc desăvârşit fiinţa lui Dumnezeu, fiinţa aceea prea înaltă şi cea dintâi, care a adus la fiinţă aceste zeci de mii de îngeri, dintre care Daniel n-a fost în stare să-l vadă măcar pe unul!

Dar să întoarcem cuvântul la subiectul nostru şi să tratăm că Dumnezeu nu poate fi văzut nici de puterile cele de sus, chiar când El face pogorământ.

Spune-mi, te rog, pentru care pricină Serafimii pun înainte aripile? Nu pentru altceva decât pentru a arăta mai dinainte prin faptele lor spusele acelea ale Apostolului: „ ***Cel ce locuieşte în lumină neapropiată***” . Şi n-au arătat-o numai Serafimii, ci şi puterile cele mai presus de ei. Heruvimii. Serafimii stau alături de Dumnezeu, Heruvimii însă sunt tronuri ale lui Dumnezeu, nu că Dumnezeu are nevoie de tron, ci ca să cunoşti prin asta virtutea acestor puteri.

Ascultă dar şi pe un alt profet care vorbeşte despre Heruvimi: „ ***Şi a fost cuvântul Domnului către Iezechiel, fiul lui Buzi, la râul Chebar***” . Acest profet stătea lângă râul Chebar, celălalt, lângă râul Tigru. Când Dumnezeu vrea să arate vreo vedenie deosebită robilor Săi, îi scoate afară din oraşe în loc lipsit de zgomote, ca nimic din cele ce se aud şi din cele ce se văd să nu le izbească sufletul; ca sufletul să aibă toată libertatea să se îndeletnicească doar cu privirea vedeniei.

- Ce a văzut Iezechiel?

- „ ***Iată un nor, spune el, venea din miazănoapte şi lumină împrejurul lui şi foc strălucitor; şi în mijlocul lui, ca o vedere de chihlimbar, şi lumină în el. Şi în mijloc, asemănare de făpturi vii. Aceasta este vedenia lor, asemănare de om le era pe deasupra. Şi patru feţe la Fiecare şi patru aripi la fiecare… Şi înălţime era la ele, spune profetul, şi erau înfricoşătoare, şi spatele lor era plin de ochi de jur împrejurul celor patru … Şi asemănare peste capul lor ca o tărie, ca vedere de cristal, înfricoşătoare, întinsă peste capul lor deasupra, şi aripile lor, fiecăruia două împreunate, acoperind trupurile lor; şi deasupra tăriei, ca o vedere de piatră de safir şi o asemănare de tron pe ea şi pe asemănarea tronului, o asemănare in chip de om pe el. Şi am văzut ca o vedere de chihlimbar, de la vederea mijlocului şi până sus, şi de la vederea mijlocului şi până jos, ca o vedere de foc, şi lucirea lui, ca o vedere de curcubeu, când este pe nori in zi de ploaie***” . Şi după toate acestea, vrând să arate că nici profetul, nici puterile acelea n-au înţeles bine însăşi fiinţa lui Dumnezeu, zice: „ ***Aceasta este vedenia asemănării slavei Domnului***” .

Ai văzut şi acolo şi aici pogorământ? Totuşi şi aceste puteri se acoperă cu aripile nu pentru altă pricină decât pentru aceea spusă mai sus, deşi puterile acestea sunt cele mai înţelepte, cele mai cunoscătoare, cele mai curate.

- De unde se vede asta?

- Din înseşi numele lor. ***Pentru că după cum îngerul se numeşte înger pentru că vesteşte oamenilor voile lui Dumnezeu, iar arhanghelul se numeşte arhanghel întrucât ocârmuieşte pe înger, tot astfel şi Serafimii şi Heruvimii au numiri ce ne arată înţelepciunea lor şi curăţia lor. Şi după cum aripile ne arată înălţimea firii lor – căci şi Gavriil este înfăţişat zburând nu pentru că îngerul ar avea aripi, ci ca să afli că vine la oameni din locurile cele mai înalte şi din lăcaşurile cele de sus -, tot astfel şi la Serafimi şi Heruvimi, aripile nu arată nimic altceva decât înălţimea firii lor.***

Aşadar, după cum aripile arată înălţimea firii lor, după cum tronul arată că Dumnezeu Se odihneşte pe ei, după cum ochii arată vederea lor pătrunzătoare, după cum şederea în apropierea tronului lui Dumnezeu şi slăvirea Lui neîncetată arată vegherea şi trezvia lor, tot astfel şi numele lor arată înţelepciunea unora şi curăţia altora.

Căci ce înseamnă Heruvimi? Foarte multă cunoştinţă.

Şi ce înseamnă Serafimi? Guri arzătoare.

Ai văzut cum numele acestor puteri au arătat şi curăţia, şi înţelepciunea? Dacă acolo unde este foarte multă cunoştinţă Heruvimii nu pot vedea deplin nici pogorământul lui Dumnezeu, câtă mândrie trebuie să aibă anomeii ca să creadă

că le sunt cunoscute şi limpezi acelea pe Care nici Heruvimii nu le văd?; şi unde? aici, unde avem o Cunoştinţă parţială, după cum zice Pavel: „ ***în parte cunoaştem***” şi: „ ***ca prin oglindă şi în ghicitură***” .

Voiam să vă dovedesc acum că Dumnezeu nu este înţeles nici de Heruvimi, nici de Serafimi, dar nici de începătorii, nici de Stăpânii, nici de vreo altă putere zidită!

Am Obosit însă mintea voastră nu cu mulţimea celor spuse, ci cu frica de cele spuse. Se cutremură şi se spăimântă sufletul de stăruie mai multă vreme în contemplările cele de sus. De aceea, haide să coborâm din ceruri şi să liniştim sufletul nostru cel spăimântat, îndreptându-ne spre obişnuitul nostru îndemn.

- Care-i acesta?

- Să ne rugăm ca să se însănătoşească cei ce suferă de această boală. Căci dacă am primit poruncă să ne rugăm pentru cei bolnavi, pentru cei din ocne, pentru cei din amară robie şi pentru cei stăpâniţi de demoni, atunci cu atât mai mult pentru aceştia! necredinţa este mai cumplită decât diavolul; nebunia unuia stăpânit de demoni este iertată, pe când boala aceasta a necredinţei nu poate avea nici o apărare. Dar pentru că am amintit de rugăciunea pentru cei stăpâniţi de duhurile rele, vreau să spun ceva către dragostea voastră, ca să pun capăt unei boli cumplite din Biserică. Pentru că ar fi ciudat ca pe bolnavii din afară să-i îngrijim cu atâta luare-aminte, iar mădularele noastre să le dispreţuim.

- Şi despre ce boală e vorba?

- Mulţimea aceasta nespus de mare, adunată acum, care ascultă cu atâta luare-aminte cele spuse, căutând adeseori să o văd în ceasul cel prea înfricoşat, n-am mai putut-o vedea. Şi tare am suspinat când am văzut că mare este râvna voastră când vorbeşte cel ce este rob ca şi voi, când am văzut că râvna voastră nu se împuţinează, deşi vă înghesuiţi unul în altul, că rămâneţi până ce termin cuvântul, dar când Hristos are să Se arate în Sfintele Taine, biserica rămâne goală şi pustie. Este oare vrednică de iertare o astfel de purtare? Din pricina acestei trândăvii pierdeţi şi toate laudele cuvenite râvnei ascultării predicii. Cine nu vă va osândi şi pe voi, şi pe mine când vede că piere îndată de la voi rodul predicii? Dacă aţi lua aminte cu toată grija la cele spuse, aţi arăta şi cu faptele aceeaşi râvnă. Dar, pentru că fugiţi din biserică îndată ce aţi auzit predica, înseamnă că n-aţi primit nimic din cele spuse şi nici nu le-aţi strâns în mintea voastră. Dacă aţi fi strâns cele spuse în sufletele voastre, v-ar fi ţinut ele negreşit aici, în biserică, şi v-ar fi călăuzit cu mai multă evlavie la înfricoşătoarele Taine. Dar aşa, ca şi cum aţi fi auzit un chitarist cântând, aşa plecaţi când termin predica, fără de nici un folos sufletesc.

- Dar ce cuvânt de apărare zadarnic au cei mai mulţi?

- Pot să mă rog şi acasă, spun ei! Dar o predică şi o învăţătură acasă nu o pot auzi.

- ***Te înşeli singur, omule! Poţi să te rogi şi acasă, dar este cu neputinţă să te rogi acasă ca în biserică, unde este atâta mulţime de părinţi, unde într-un suflet se înalţă rugăciuni către Dumnezeu. Nu te ascultă aşa Dumnezeu când te rogi singur, cum te ascultă când te rogi cu fraţii tăi. Aici, în biserică, este ceva mai mult decât în casă, adică: unirea şi înţelegerea, legătura dragostei şi rugăciunile preoţilor. De aceea preoţii stau în frunte, pentru ca rugăciunile mulţimii, care sunt mai neputincioase, unindu-se cu rugăciunile preoţilor, care sunt mai puternice, să se urce împreună la cer.*** De altfel, ce folos are predica dacă nu-i unită cu rugăciunea?

Mai întâi rugăciunea, şi după aceea predica. Aşa spun şi Apostolii: „ ***Iar noi vom stărui in rugăciune şi în slujirea cuvântului***” . Tot aşa face şi Pavel: se roagă înainte de a-şi începe epistolele, pentru ca întocmai ca lumina sfeşnicului, aşa şi lumina rugăciunii să deschidă drum cuvântului. Dacă obişnuieşti să te rogi cum trebuie, nu vei mai avea nevoie de învăţătura celor ce sunt robi ca şi tine, căci însuşi Dumnezeu îţi va lumina mintea, fără vreun mijlocitor. Iar dacă rugăciunea unuia singur are atâta putere, cu atât mai mult rugăciunea împreună cu mai mulţi. Tăria acestei rugăciuni este mai mare, iar îndrăznirea către Dumnezeu, cu mult mai puternică decât rugăciunea în casă şi de unul singur.

- De unde se vede asta?

- Ascultă-l pe Pavel, că însuşi o spune: „ ***Care ne-a izbăvit şi ne izbăveşte de la o moarte ca aceasta; şi în Care nădăjduim că încă ne va mai izbăvi, ajutându-ne şi voi cu rugăciunea pentru noi pentru ca darul făcut nouă, prin rugăciunea multora, multora să le fie prilej de mulţumire pentru noi***” . Tot în acest chip şi Petru a scăpat din închisoare: „ ***Rugăciune se făcea neîncetat în biserică pentru el către Dumnezeu***” .

Dacă lui Petru i-a folosit rugăciunea Bisericii şi pe „stâlpul” acela l-a scos din închisoare, spune-mi, cum poţi dispreţui puterea ei şi ce apărare poţi avea?

Ascultă-L chiar pe Dumnezeu spunând că mulţimea îl îmblânzeşte dacă I se roagă cu dragoste. Dând răspuns Dumnezeu înaintea lui Iona pentru vrej, spune: „ ***Tu te-ai mâhnit pentru un vrej, pentru care nu te-ai ostenit, nici nu l-ai crescut; Iar Eu nu Mă voi mâhni de Ninive, oraşul cel mare, în care locuiesc mai mult de o sută douăzeci de miriade de oameni?***” . N-a spus Dumnezeu fără pricină: mulţimea, ci ca să afli că rugăciunea făcută împreună cu mai mulţi are mare putere. Vreau să vă fac cunoscut acest lucru şi din puţină istorie.

Acum zece ani, după cum ştiţi şi voi, au fost prinşi câţiva care au vrut să pună mâna pe putere. Apoi unul dintre marii dregători, arătându-se vinovat de aceeaşi vină, a fost legat cu laţ la gură şi condamnat la moarte. Atunci tot oraşul a alergat la hipodrom şi s-au golit atelierele; într-un suflet s-a suit tot poporul şi l-a smuls din mâna mâniei împărăteşti pe cel osândit, deşi nu era vrednic de nici o iertare. Când aţi voit să potoliţi mânia împăratului pământesc, aţi alergat toţi, cu femei şi cu copii! Dar când aveţi de făcut milostiv pe împăratul cerurilor, când aveţi de smuls din mâna mâniei Lui nu un singur om, ca atunci, nici doi sau trei sau o sută, ci pe toţi păcătoşii de pe pământ, şi de scos pe cei îndrăciţi din cursa diavolului, atunci rămâneţi afară şi nu alergaţi într-un suflet cu toţii pentru ca Dumnezeu, îmblânzit fiind prin unirea rugăciunii voastre, să-i scape şi pe aceia de chin, şi vouă să vă ierte păcatele!

Dacă în timp ce se face Sfânta Liturghie te-ai găsi în piaţă, sau ai fi în casă, sau ai fi prins de treburi grabnice, oare n-ar trebui să rupi mai cu tărie decât un leu toate legăturile acestea şi să te duci nechemat la biserică pentru a te ruga împreună cu alţii? Spune-mi, ce nădejde de mântuire vei avea în timpul acela, iubite? Nu numai oamenii produc strigătul acela prea înfricoşător, ci şi îngerii cad înaintea Stăpânului, iar arhanghelii se roagă. Le stă în ajutor şi timpul, căci le ajută Sfânta Împărtăşanie. Şi după cum oamenii taie ramuri de măslini şi le clatină înaintea împăraţilor, pentru ca să le aducă aminte acestora, cu acele ramuri de măslin, de milă şi de iubire de oameni, tot astfel şi îngerii, întinzând atunci în loc de ramuri de măslin Trupul Domnului, Îl roagă pe Stăpânul pentru oameni, grăind aşa: „ ***Pentru aceştia ne rugăm, pe care Tu mai înainte i-ai socotit atât de vrednici de dragostea Ta, încât ţi-ai dat sufletul pentru ei. Pentru aceştia ne revărsăm noi rugăciunile noastre, pentru care Tu Ţi-ai vărsat Sângele Tău. Pentru aceştia ne rugăm, pentru care ai jertfit Trupul acesta***” .

Acesta e motivul pentru care în vremea aceea diaconul îi aduce pe cei stăpâniţi de demoni şi le porunceşte să-şi încline numai capetele, pentru ca să fie făcute rugăciunile lor prin această stare a trupului lor; căci nu le este îngăduit să se roage cu adunarea fraţilor. De aceea îi aduce diaconul pe cei stăpâniţi de demoni, pentru ca, fiindu-ţi milă de ei, şi din pricina nenorocirii lor şi din pricina muţeniei lor, să întrebuinţezi în ajutorul lor îndrăznirea ta către Dumnezeu.

Gândindu-ne la toate acestea, să alergăm cu toţii la biserică în ceasul acela, al săvârşirii Sfintei Liturghii, ca să atragem asupră-ne milă, ca să găsim har şi ajutor la vreme potrivită.

Mi-aţi lăudat spusele! Aţi primit îndemnul meu cu multă însufleţire şi cu puternice aplauze. Totuşi , arătaţi-mi laudele voastre prin fapte, nu e nevoie de

multă vreme ca să-mi dovediţi că m-aţi ascultat. După predica mea începe îndată rugăciunea. Acele laude le caut, acele aplauze, acelea săvârşite cu faptele voastre. Îndemnaţi-vă dar unul pe altul ca să rămâneţi în continuare în biserică, aşa cum aţi stat şi până acum. Iar dacă cineva vrea să plece, ţineţi-l pe loc cu tot dinadinsul, pentru că, luând îndoită plată, şi a râvnei voastre şi a grijii de fraţi, să faceţi rugăciunile voastre cu mai multă îndrăznire; şi făcând milostiv pe Dumnezeu, să puteţi avea parte şi de bunătăţile de aici şi de cele viitoare, cu harul şi iubirea de oameni ale Domnului nostru Iisus Hristos, cu Care Tatălui împreună cu Sfântul Duh, slava şi puterea în vecii vecilor. Amin.

***(Cuvântul III* - din "Cuvântări împotriva anomeilor. Către iudei", Ed. IBMBOR – 2007)**

Sfântul Nicolae Velimirovici - Proloagele de la Ohrida - Soborul Sfinţilor Arhangheli Mihail şi Gavriil

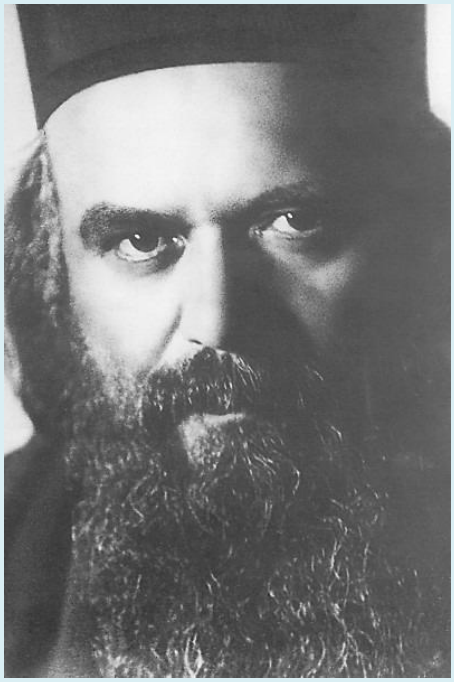

Îngerii lui Dumnezeu au fost cinstiţi de oameni încă din vremurile vechi, de la început, însă adesea cinstirea aceasta se prefăcea în închinare, după cum scrie la Cartea a patra a Regilor (IV Regi 23, 5).

Ereticii au ţesut totdeauna tot felul de fabule şi poveşti în legătură cu îngerii. Unii dintre ei socoteau că îngerii sunt zei; alţii, chiar dacă nu îi socoteau zei, îi numeau făcători ai luminii văzute.

Sinodul local al Sfinţilor Părinţi de la Laodiceea (care s-a ţinut cu patru sau cinci ani înaintea Sinodului Întâi Ecumenic) a respins închinarea ca la idoli a îngerilor şi a rânduit dreapta cinstire a lor prin formularea Canonului 35.

Prăznuirea de astăzi, a Sfinţilor Arhangheli şi a Tuturor celor Cereşti şi Netrupeşti Puteri s-a intuit întru această zi din noiembrie în veacul al patrulea după Hristos, în vremea când pe scaunul Romei celei vechi se afla Sfântul Papa Silvestru, iar la Alexandria Patriarh era Sfântul Alexandru.

Dar de ce tocmai luna noiembrie? Aceasta deoarece noiembrie este luna a noua după luna martie, iar martie este socotită luna în care s-a zidit lumea. De asemenea, fiind a noua lună după martie, s-a ales luna noiembrie deoarece ierarhiile îngereşti, în număr de nouă, au fost cele dintâi zidite de Dumnezeu.

***Sfântul Dionisie Areopagitul**, mare ucenic al Sfântului Apostol Pavel (cel care a fost răpit până la al treilea cer), a descris aceste ierarhii cereşti în minunata lui carte Ierarhia Cerească, după cum urmează:*

- *Cea dintâi este ceata Serafimilor celor cu şase aripi, urmează*
- *Heruvimii cei cu ochi mulţi, apoi*
- *Scaunele de Dumnezeu-purtătoare, apoi*
- *Domniile,*
- *Puterile,*
- *Stăpâniile,*
- *Începătoriile,*
- *Arhanghelii şi*
- *Îngerii.*

Voievodul tuturor acestor puteri îngereşti este Sfântul Arhanghel Mihail. Răsculându-se satan, îngerul Lucifer, cu minciună împotriva Dumnezeieştii Puteri şi atrăgând după sine mulţime mare de îngeri, ***atunci Arhanghelul Mihail a fost acela care a stat în mijloc şi a strigat puterilor cereşti celor credincioase:* „Să stăm drepţi! Să stăm cu frică! Să luăm aminte!”**

La această poruncă, toate credincioasele oştiri îngereşti au strigat: **„Sfânt! Sfânt! Sfânt! Domnul Savaot! Plin este cerul şi pământul de mărirea Lui”**

Credincioşii să cerceteze Sfânta Scriptură şi să vadă locurile care se referă la Sfântul Arhanghel Mihail (Iosua 5, 13-15 şi Iuda 1, 9).

Printre îngeri predomneşte desăvârşita unime de duh, minte şi iubire. Ierarhiile inferioare se află în dragoste şi ascultare deplină faţă de cele superioare, şi toate laolaltă faţă de Voia cea Sfântă a lui Dumnezeu.

Fiecare neam, până la cele mărunte, fie doar şi gândite, pe faţă sau pe ascuns, nu pot fi ascunse de la faţa îngerului nostru păzitor. La ziua şi în ceasul Înfricoşatei Judecăţi miriadele de ierarhii şi puteri cereşti se vor fi strâns înaintea Tronului lui Dumnezeu şi fiecare gând, cuvânt şi faptă a fiecărui om de pe pământ se va da pe faţă înaintea miilor de îngeri şi a tuturor.

Fie ca Domnul să ne acopere pe noi în Ziua aceea, pentru rugăciunile Sfântului Arhanghel Mihail şi ale tuturor Puterilor Cereşti, Amin.

Cântare de laudă la Sfântul Arhanghel Mihail şi la toate netrupeştile şi cereşti Puteri

O, Cereştilor Voievozi
Care asupra noastră pururi vegheaţi,
Acoperiţi-ne pe noi cu aripile voastre
Şi cu puterea voastră ne păziţi pe noi!

Intr-armaţi cu-a Domnului putere
Şi cu a Lui slavă încununaţi.
Voi rotiţi săbii de foc
Cu care pe demoni în două tăiaţi.

Voi mai iuţi decât lumina sunteţi,
Pe creasta norilor păşiţi.
Acolo, pe norii văzduhului,
Voi bătălii daţi pentru Hristos.

Voi nicicând obosiţi, nici odihnă cunoaşteţi,
Ci pururi, noapte şi zi,
Vegheaţi la a oamenilor mântuire,
Şi deasupra multor, nenumărate lumi.

Puternice sunt oştirile voastre,
Virtuoase ale voastre legiuni!

Blânde sunt batalioanele voastre,
Cu ele nouă Domnul ne-a rânduit să ne-nfrăţim!

Voi Voievozi sunteţi ai puterii cereşti,
Noi vouă ne rugăm:
Duceţi-ne pe noi pe-a mântuirii cale,
La Tronul Celui Preaînalt,
Care ne-a zidit din nimic.

Cugetare

Sfânta Scriptură ne învaţă limpede şi dă mărturie de necontestat că dumnezeieştile puteri cereşti comunică neîncetat cu lumea oamenilor.

Sfânta Scriptură şi Sfânta Tradiţie a Bisericii Ortodoxe ne descoperă care sunt numele celor şapte Sfinţi arhangheli, căpeteniile puterilor cereşti. Ele sunt: Mihail, Gavriil, Rafail, Uriil, Salatiil, Iegudiil şi Varahiil, cărora, uneori, li se adaugă şi numele lui Ieremiil.

„Mihail" în limba ebraică înseamnă „Cine este ca Dumnezeu?" sau „Cine este egalul lui Dumnezeu?"

Sfântul Arhanghel Mihail este reprezentat iconografic, încă din primele veacuri creştine, ca un voievod care în mâna dreaptă poartă lancia cu care îl străpunge pe satan, iar în stânga o stâlpare verde de finic, în vârful lanciei este reprezentată o panglică de in şi semnul Sfintei Cruci, în roşu.

Sfântul Arhanghel Mihail este mai cu seamă cinstit ca Păzitor al Ortodoxiei Credinţei şi ca luptător împotriva ereziilor.

„Gavriil" înseamnă „Omul lui Dumnezeu" sau „Puterea lui Dumnezeu."
El este vestitorul şi descoperitorul tainelor dumnezeieşti, mai cu seamă al tainei întrupării lui Dumnezeu şi a celorlalte sfinte taine care stau în legătură cu ea.

El este reprezentat iconografic astfel: în mâna dreaptă el ţine o candelă în interiorul căreia se află o lumânare aprinsă, iar în mâna stânga, o oglindă din piatră de jasp verde. Oglinda semnifică taina ascunsă a înţelepciunii lui Dumnezeu.

„Rafail" înseamnă „Vindecarea lui Dumnezeu" sau „Domnul Vindecătorul" (Vezi Cartea lui Tobit: 3: 17, 12: 15).

Rafail este reprezentat iconografic ca ducându-1 cu dreapta de mână pe Tobit - Tobit este arătat ţinând peştele cel pescuit în Râul Tigru - iar cu stânga ţinând un vas medical din alabastru.

„Uriil" înseamnă „Focul lui Dumnezeu" sau „Lumina lui Dumnezeu" (III Esdra 3:1, 5: 20).

Iconografic el este reprezentat ţinând o sabie întinsă contra persanilor cu mâna dreaptă şi o limbă de foc în mâna stângă.

„Salatiil" înseamnă „Mijlocitorul către Dumnezeu" (III Esdra 5: 16).

Iconografic el este reprezentat cu faţa şi privirea aplecată, cu mâinile la piept, în chip de rugăciune.

„Iegudiil" înseamnă „Cel care îl preaslăveşte pe Dumnezeu."

El este reprezentat iconografic cu o cunună de aur în mâna dreaptă şi cu un bici cu trei cozi în mâna stângă.

„Varahiil" înseamnă „Binecuvântarea lui Dumnezeu".

El este reprezentat ţinând la piept un trandafir alb.

„Ieremiil" înseamnă „înălţarea lui Dumnezeu."

El este cinstit ca cel care stârneşte şi inspiră gândurile şi cugetările dumnezeieşti care îl înalţă şi îl apropie pe om de Domnul Dumnezeu (III Ezra 4: 36).

(Sfântul Nicolae Velimirovici, Proloagele de la Ohrida, vol. II iulie-decembrie, traducere Mihaela Grosu, Editura Egumeniţa, 2005, p. 612)

Sfântul Inochentie al Penzei: Din cuvântul în ziua Mai-marelui Voievod Mihail şi a celorlalte netrupeşti Puteri (despre sămânţa cea bună şi despre neghine)

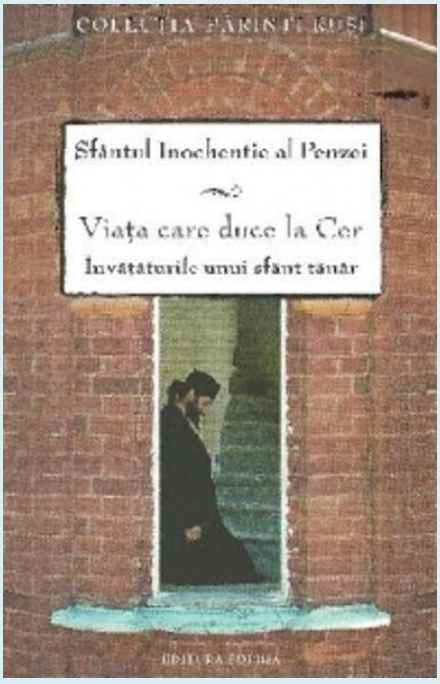

Venind la Domn slugile, I-au zis: „Doamne, n-ai semănat Tu, oare, sămânţa bună în ţarina Ta? De unde, dar, are neghină? Voieşti să ne ducem şi s-o plivim?" El însă a zis: „Nu, lăsaţi să crească împreună şi grâul, şi neghina, până la seceriş" (Mt. 13,27-30).

Astfel, Cuvântul Întrupat, dând de înţeles planul judecăţilor Sale, înfăţişează nevăzutul prin lucruri văzute, dumnezeiescul – prin întâmplări obişnuite, ascunsul – prin chipuri simţite. Astfel, Fiul lui Dumnezeu Se arată prin stăpânul ţarinii pe Sine, prin sămânţa bună – pe fiii Împărăţiei, iar prin neghine – pe fiii împotrivirii.

Mai vedeţi aici şi nişte slugi care se îngrijesc de seminţele stăpânului lor, care năzuiesc să despartă neghine de grâu. Acestea, după tâlcuirea Adevărului Însuşi, sunt bunele puteri netrupeşti, pe care Biserica le preaslăveşte acum cu cântări de laudă, sunt duhuri trimise să slujească în lucrarea mântuirii, sunt pară de foc care în chip firesc tinde să ardă neghinele.

Ascultătorilor! Sămânţa cea bună ar fi fost demult curăţată, fiii împotrivirii, fiii întunericului ar fi fost demult nimiciţi din ţarina cu foc, cu putere de Sus, dacă dreapta judecată, unindu-se cu milostivirea, nu le-ar fi oprit până acum: nu, lăsaţi să crească împreună şi grâul şi neghina, până la seceriş.

Aşadar, grâul şi neghinele cresc împreună. Cerescul Stăpân al acestei ţarine le îngăduie fiilor împotrivirii, puilor de năpârci, să se înmulţească între fiii împărăţiei, între fiii lui Dumnezeu. Ce sfidare, ce milostivire, ce înţelepciune!

Privind hotărârea aceasta cu ochii minţii, aflăm în ea, printre altele, îngăduinţa că furtuna răutăţilor, care atrage după sine nenorociri, să rămână, îngăduinţa că nelegiuirea înverşunată să împileze cucernicia tăcută. Se ştie că bărbatul călcător de lege, care cugetă desfrânare, unelteşte tot răul. Acesta, după spusele Înţeleptului, este cuptor al răutăţii (v. Pilde 16, 30). A împărţi cu un asemenea monstru de înverşunare acelaşi colţ de pământ, poate chiar acelaşi acoperiş, este cu putinţă fără necazuri, fără strâmtorări, fără nenorociri? Proorocul, trăind între oameni care Îl amărau pe Dumnezeu, între israilitenii cei păgâni şi fără de lege, ne-a lăsat o nepărtinitoare descriere: ***Fiul omului! Ai să trăieşti între ei ca între scorpii (Iez. 2, 6).*** Dar ca să nu se poticnească picioarele noastre de această piatră, vom trece de la pricină la urmări.

Adâncindu-ne în planul Proniei dumnezeieşti, nu putem să nu recunoaştem din inimă că iconomia mântuirii este minunat de bine gândită. În această lume, bărbatul evlavios trebuie să-şi petreacă zilele în mijlocul scorpiilor, trăind între călcătorii de lege, trebuie să ardă în cuptorul urii şi răutăţii. Să-mi spuneţi însă: vasul de lut este bun de folosit dacă nu a fost mai întâi încercat în cuptor încins? Cât de curat poate să fie aurul care n-a fost curăţit mai întâi în cuptor? Şi aurul ceresc, amestecat cu necurăţia lumii, nu trebuie încercat de şapte ori ca să strălucească în toată mărirea sa? Ah, ascultătorilor! Dacă urmărim cu gândul poporul ales de Dumnezeu Însuşi, începând de la curtea lui Faraon până la Iordan, iar apoi până la robirea în două rânduri, ne cuprinde groaza văzând ce foc a fost folosit pentru curăţirea acestui aur, ce strâmtorare, cu câte necazuri, cu ce foamete şi sete, cu câte năvăliri ale vrăjmaşilor a fost încercat poporul lui Dumnezeu, fiii cei binecuvântaţi în Avraam, Isaac şi Iacov!

Şi ce să mai zic, de vreme ce Însuşi Capul Bisericii, Iisus Hristos, Care Îşi iubeşte mireasa mai mult decât îşi iubeşte orice om trupul, a îngăduit să se aprindă întărâtarea în inimile păgânilor, şi în loc să le înfrâneze înverşunarea a lăsat să fie împilaţi sfinţii Săi, a lăsat chiar să fie vărsat sânge drept. Ce-ar putea să creadă despre aceasta cel ce încă nu cugetă că tot binele este în mâna lui Dumnezeu? Prin această zguduire Biserica a scuturat însă necurăţia de pe picioarele sale, şi-a descoperit măreţia în toată deplinătatea ei, şi în vremea aceea când se vărsa sângele creştinesc s-a răspândit între neamuri chiar până la marginile lumii. Iată cum îşi revarsă strălucirea aurul încercat! Iată cum Pronia, întotdeauna batjocorind întreprinderile vrăjmaşilor bunei credinţe, întoarce uneltirile lor spre împlinirea planurilor Sale.

Tocmai de aceea şi acum, ascultătorilor, dreptul trebuie să locuiască între oameni îndărătnici şi stricaţi, ca să se arate lucrurile lui cele bune, ca să se descopere mai limpede măreţia lui, ca nevoinţele şi ostenelile lui să se încununeze cu mai mare slavă.

Privind din altă latură gândul cu care a fost dată hotărârea aceasta, nu putem să nu ne minunăm de Înţelepciunea Ce rânduieşte toate, în chip nepătruns de mintea noastră, spre scopul Său cel înalt. Până şi cea mai slabă judecată, până şi cea mai simplă minte va înţelege că dacă fiilor Împărăţiei le-a fost menit folos de pe urma fiilor împotrivirii, cu atât mai mult fiilor păgânătăţii de pe urma fiilor lui Dumnezeu! Făclia aprinsă şi pusă în sfeşnic nu are cum să nu-i lumineze pe cei ce se apropie de ea. Odraslele întunericului, străduindu-se fie să întunece această flacără, fie să o stingă de tot şi să îi doboare pe fiii luminii, sunt neapărat luminate de strălucirea acestora. Cine nu ştie că răbdarea mucenicilor, care a biruit împăraţi cu toate armele lor, cu toată puterea şi tăria lor, a luminat minţile păgânilor, a risipit întunericul închinării la idoli? Cu adevărat, calea dreptţilor este ca zarea dimineţii, care creşte mereu până se face ziua mare (Pilde 4,18).

Astfel, fiecare ins binecredincios care trăieşte în mijlocul unor oameni cruzi şi aspri cu inima nu este altceva decât un trimis care le dă în vileag păgânătatea, că Proorocul Natan, care arăta casei lui Israil fărădelegile lor. Închipuiţi-vi-l pe drept, priviţi la el cu luare-aminte, ascultaţi ce vă grăiesc blândeţea lui, umilinţa lui, sărăcia lui, răbdarea lui, dragostea lui! O, cât de limpede îi dă în vileag dreptul pe potrivnicii săi! Se poate spune cu îndrăzneală că lucrările dreptului sunt la fel ca nişte bătăi pentru Faraon cel gândit, pentru stăpânitorul acestei lumi…

Lăsaţi să crească împreună şi grâul, şi neghina, până la seceriş, zice Domnul, nevrând, bineînţeles, moartea păcătosului, ci ca acesta să se întoarcă şi să fie viu (v. Iez. 18, 32) – dar dacă s-a învârtoşat inima oamenilor, şi îşi închid ochii ca să nu vadă lumina Evangheliei, şi cu urechile greu aud, ca să nu se strecoare cu de-a silă vreun gând bun; dacă toată învăţătura lui Hristos este dată deoparte ca „dezavantajoasă” şi „nepotrivită vremii”, iar cucernicia este doar obiect de dispreţ şi de zeflemele; dacă toate acestea au atins cea mai înaltă treaptă, iar secerişul nu începe încă; dacă îngerii amână smulsul neghinelor, credeţi, oare, că Dreptul Judecător va lăsa în pace păgânătatea şi nu o va mai băga deloc în seamă? Nu! Adevărul răspunde că nu nimiceşte facerile de rele ca nu cumva, plivind neghina, să smulgă odată cu ea şi grâul (v. Mt. 13, 29). O, ce milostivire faţă de păcătoşi! Cu adevărat, Doamne, numai fiii Tăi cei iubiţi ne mai ţin pe noi, fiii împotrivirii!

Închei prin a spune că sunt cât se poate de nechibzuiţi şi de orbi cei care, din pricină că pedeapsa întârzie, ori nu aşteaptă deloc dreapta răsplătire, ori amână îndreptarea până în clipa când aceasta nu va mai fi cu putinţă.

(din: Sfântul Inochentie al Penzei, Viaţa care duce la Cer. Învăţăturile unui sfânt tânăr, Editura Sophia, 2012)

Sfântul Serafim al Dmitrovului – Sus să avem inimile! Ce sunt ingerii?

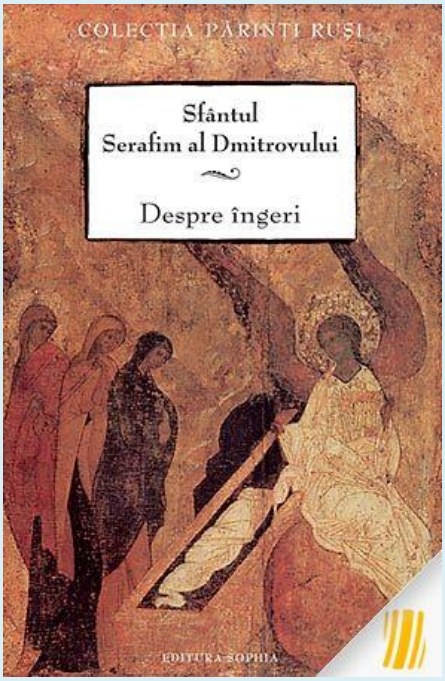

"Multe frumuseţi minunate a răspândit înaintea ochilor noştri darnica dreaptă a Celui Preaînalt. Câmpii, lunci, lanuri aurii, împodobite cu flori ca nişte pietre scumpe, îmbrăcate cum nu s-a îmbrăcat nici Solomon în toată slava lui, codrii deşi cu trilurile necurmate ale înaripatelor, munţii sălbatici cu trecători şi stânci ce par a fi încremenit într-o îngândurare măreaţă, marea cea mare, albastră, cu valuri ce fierb şi spumegă, pârâul lin ce susură paşnic şi gingaş undeva, într-o vale verde, cântarea răsunătoare a ciocârliei ce se înalţa în zbor, cerul cu miile de ochi ai stelelor, fiece fir de iarbă al câmpului, fiece astru de pe cer: toată zidirea este plină de asemenea frumuseţi negrăite încât, cu adevărat, după cum spune unul dintre învăţătorii Bisericii, mintea n-ar putea îndura, inima n-ar putea încăpea dacă ne-am naşte maturi şi conştienţi şi am vedea deodată toate aceste frumuseţi.

În această lumină devine limpede şi imnul extaziat pe care Împăratul-Psalmist l-a scris în cinstea Făcătorului acestei splendori: ***Cât s-au mărit lucrurile Tale, Doamne! Toate cu înţelepciune le-ai făcut. Doamne, Dumnezeul nostru, cât de minunat este numele Tău în tot pământul! Că s-a înălţat slava Ta mai presus de ceruri (Ps. 103,25; 8,1).***

Dar… ce sunt toate aceste frumuseţi văzute faţă de cele nevăzute! Ce sunt aceste frumuseţi văzute, dacă nu o răsfrângere, dacă nu o umbră a celor nevăzute cu ochii trupului? Dincolo de acest cer înstelat pe care îl vedem noi există, iubiţii mei, un alt cer – cerul cerurilor, unde a fost răpit cândva marele Apostol al neamurilor, unde el a auzit şi a văzut ceea ce ochiul n-a văzut, şi

urechea n-a auzit, şi la inima omului nu s-a suit. Şi acest cer e presărat cu stele, însă cu nişte stele cum noi nici nu putem să ne închipuim acum, cu stele ce nu cad niciodată, ce strălucesc pururea, stele de dimineaţă, potrivit Scripturii, care zice că temeliile pământului au fost întărite şi piatra lui cea din capul unghiului a fost pusă atunci când stelele dimineţii cântau laolaltă (v. Iov 38, 6-7). Aceste stele de dimineaţă sunt îngerii Domnului.

Iubiţilor! Ştiţi voi, simţiţi voi toată nemărginirea milei lui Dumnezeu în faptul că nouă, fiilor ţărânei, ni s-a deschis cerul, nouă, celor întunecaţi de păcat, ni se dăruiesc prin Tainele Bisericii Ortodoxe ochi duhovniceşti luminaţi, cu care îi putem vedea pe locuitorii cerului, pe îngerii lui Dumnezeu? De acum, ni s-a făgăduit, veţi vedea cerul deschizându-se şi pe îngerii lui Dumnezeu suindu-se şi coborându-se peste Fiul Omului (În 1, 51).

"Cerul", striga cu acest prilej un propovăduitor, „fericită locuinţă a duhurilor nevăzute şi veşnica noastră locuinţă din viitor, era foarte puţin cunoscut înainte vreme. Cât de chinuitoare, cât de ucigătoare era pentru noi această neştiinţă! În clipele de necaz, în ceasurile de tânguire, unde puteam să zburăm cu sufletul? În clipele de moarte, în ceasurile de despărţire, unde puteam găsi mângâiere? Şi ce viaţă ar fi fost cea care trebuia să se încheie fără putinţă de întoarcere? Mai bine ar fi fost să nu trăim deloc. Şi ce bucurii ar fi fost cele care trebuiau să piară pentru totdeauna? Mai bine ar fi fost să nu ne bucurăm deloc. Acum, odată cu venirea pe pământ a Mântuitorului Hristos, aceste gânduri nu pot şi nu trebuie să ne tulbure. ***Acum avem cerul – tărâmul bucuriei şi mângâierii, unde zburăm atât de des, lăsând deşertăciunile lumii pentru a ne odihni sufletul, pentru a ne împăca inima; acum avem viaţa veşnică, unde vom trăi cândva o viaţă nouă, nedespărţită de toate cele ce sunt atât de scumpe şi de dragi inimii noastre."*** [1]

Sus să avem inimile!

Dar… cum să se înalţe acolo omul căzut, de vreme ce păcatul îl trage mereu în jos?
„Avându-mi eu trupul mamă, iar tina tată şi ţărâna strămoş, prin înrudirea cu acestea, la pământ neîncetat caut; ci dă-mi, ajutătorul meu, ca fără frică să mă uit vreodată şi în sus la frumuseţea cerului" (Canonul Îngerului Păzitor, cântarea a 7-a).

---

[1] *Predicatorul respectiv este preotul Rodion Putiatin, unul dintre cei mai vestiţi şi mai iubiţi propovăduitori ai Rusiei secolului al XIX-lea. Om de o vastă cultura şi cu alese însuşiri sufleteşti, a scris opere a căror colecţie completă a fost reeditată de 25 de ori înainte de revoluţia bolşevică, fiind tradus şi în limbi străine (n. tr.).*

Să ne ridicăm la această cale cerească nu prin puterile noastre, ci luând ca aripi cuvintele lui Dumnezeu, scrierile şi mărturiile Părinţilor şi învăţătorilor de Dumnezeu înţelepţiţi ai Bisericii, să le desfăşurăm în toată lărgimea şi puterea lor, şi fără îndoială că aceste aripi vor ridica sus duhul nostru, care se clatină şi cade mereu în jos. Sus – la îngeri – să avem inimile!

Îngerii… Ce să fie aceştia? Ce fel de fiinţe? Oare sunt mulţi la număr? Ce fac, cum trăiesc ei în cer? Vin vreodată pe pământ, la noi?

Ce sunt îngerii? La toate popoarele, în toate timpurile, odată cu ideea înnăscută de Dumnezeu a trăit întotdeauna ideea de lume îngerească, însoţită de anumite concepţii despre aceasta. Şi noi, deşi n-am văzut cu ochii trupeşti îngeri, putem să le schiţăm chipul, putem să spunem ce fel de fiinţe sunt: în sufletul nostru este adânc înrădăcinat gândul la ei, în gând fiecare şi-i închipuie într-un fel.

„Înger”… Când rostim acest cuvânt, sau îl auzim rostit de gurile altora, sau când ne gândim la îngeri, de fiecare dată acest nume stârneşte în noi gândul la ceva neobişnuit de luminos, curat, desăvârşit, sfânt, minunat de gingaş, la ceva spre care sufletul năzuieşte fără să vrea, ceva ce el iubeşte, ceva în faţa căruia se închină. Şi tot ce vedem sfânt, luminos, curat, preafrumos şi desăvârşit pe acest pământ suntem înclinaţi să numim „îngeresc”.

De pildă, vedem nişte copii drăgălaşi, suntem încântaţi de privirea lor încrezătoare, de zâmbetul lor naiv, şi spunem: „ca nişte îngeri”, „ochi îngereşti”, „zâmbet îngeresc“. Auzim o cântare armonioasă, mişcătoare, voci delicate, ascultăm cu luare-aminte toate modulaţiile şi trilurile lor, ba triste şi îngândurate, ba măreţe şi triumfale, şi zicem: „Cântă ca îngerii în cer.” Suntem la o familie care trăieşte în bună înţelegere, în dragoste, în rugăciune, unde toţi poartă pecetea liniştii şi blândeţii unei păci neobişnuite, unde sufletul se odihneşte fără să vrea, şi zicem: „Trăiesc ca îngerii.” Ne uimeşte ochii o frumuseţe neobişnuită, iarăşi zicem: „Frumuseţe îngerească.” Şi dacă vom fi rugaţi, dacă vom fi însărcinaţi să desenăm un înger şi dacă ne pricepem să desenăm, cum îl vom desena? Neapărat ca pe un tânăr prea frumos, în haine albe ca zăpada, cu faţa luminoasă şi limpede, cu privire curată, cu aripi albe – pe scurt, ne vom strădui să zugrăvim ceva atrăgător, delicat, străin de cele pământeşti şi de orice patimă grosolană a simţurilor; şi cu cât vom reda mai bine caracterul acesta nepământesc, eteric, uşor, duhovnicesc, netrupesc, ceresc, cu atât va fi mai desăvârşit desenul, cu atât va atrage mai mult privirile, cu atât le va aminti mai limpede privitorilor de un locuitor al cerului. Aşadar, iată ce sunt îngerii, iată ce ne vorbeşte despre asta, în primul rând, simţul nostru lăuntric, sensibilitatea noastră duhovnicească, experienţa noastră lăuntrică!

Cu numele de înger asociem tot ce este mai scump, sfânt, atrăgător, curat, desăvârşit, prea-frumos şi nepământesc. Îngerul se înfăţişează privirii noastre lăuntrice ca o fiinţă care nu e din această lume, ca o fiinţă duhovnicească, liberă de orice grosolănie şi senzualitate – pe scurt, ca o fiinţă cerească. Şi ceea ce simţul nostru lăuntric ne spune despre îngeri poate nu prea limpede, poate tulbure, cuvântul lui Dumnezeu ne descoperă cu o deosebită limpezime şi evidenţă.

Cuvântul lui Dumnezeu este veste din cer şi despre cele cereşti.

Cu cât îl citim mai des şi mai în adâncime, cu atât se apropie de noi şi lumea cerească, îngerească, şi cu atât mai palpabil începem să o simţim cu inima noastră, cu atât mai desluşit ajung la auzul nostru lăuntric cântările ei de biruinţă.

În apă curată se răsfrâng soarele şi cerul înstelat: în cuvântul lui Dumnezeu – acest izvor al apei vieţii – se răsfrânge cerul duhovnicesc: lumea îngerească; în cuvântul lui Dumnezeu îi vedem pe îngeri ca şi cum ar sta înaintea noastră.

Din firea lor, ne învaţă cuvântul lui Dumnezeu, îngerii sunt duhuri. ***Îngerii, oare, nu sunt toţi duhuri slujitoare, trimise ca să slujească pentru cei ce vor fi moştenitorii mântuirii? (Evr. 1,14).***

„Doreşti să ştii", zice Fericitul Augustin, „numele firii îngereşti? Numele ei este cel de duh. Vrei să ştii rostul ei? Este cel de înger. Prin firea sa este duh, iar prin lucrarea sa – înger [2]."

Îngerii sunt însă duhuri care nu sunt legate, ca duhul nostru, de trup, care se luptă împotriva duhului, care îl robeşte cu legea păcatului, care îl strâmtorează şi-i curmă zborul către cer, care îl trage tot timpul către pământ. Îngerii sunt liberi de orice materialitate grosolană şi sunt străini de legile acesteia. Nu îi roade foamea, nu îi chinuie setea. Ca atare, le este necunoscută şi toată osteneala noastră stăruitoare de dobândire a pâinii de zi cu zi.

Blestemat va fi pământul pentru tine… spini şi pălămidă îţi va rodi el… întru sudoarea feţei tale vei mânca pâinea ta (Fac. 3, 17-19). Această osândă groaznică a dreptei judecăţi dumnezeieşti a fost rostită numai asupra omului căzut, pe când îngerii au rămas credincioşi până la capăt Făcătorului lor. Spini şi pălămida nu cresc în cer, sudoarea nu acoperă faţa îngerilor. Aceştia nu seamănă, nu seceră, nu adună în hambare, nu îi usucă grija zilei de mâine; lupta

---

[2] *Fericitul Augustin se referă aici la faptul că în limba greacă „înger" (anghelos) înseamnă „trimis" (n. tr.).*

noastră pentru pâine, pentru existenţă, certurile, dezbinările, războaiele, mânia, ura, invidia care au loc între noi din această pricină sunt necunoscute duhurilor netrupeşti. Ce-i drept, ele simt foame şi sete, însă nu foamea noastră dureroasă, nu setea noastră chinuitoare. Foamea lor este nevoia neîncetată de a se sătura cu dulceaţa contemplării frumuseţii dumnezeieşti, dulceaţa cunoaşterii înţelepciunii veşnice, saturării cu singura Pâine Vie.

„Pâine sfântă", zice Sfântul Ambrozie al Mediolanului, „Pâine sfântă, Pâine vie, Pâine preadulce, Pâine dorită, Pâine preacurată, prea-plină de toată dulceaţa şi de toată buna mireasmă! Cu Tine se hrănesc din belşug îngerii în ceruri; să se sature cu Tine, pe cât îi stă în putinţă, şi omul cel pribeag pe acest pământ!" [3]

„Se hrănesc din belşug îngerii în ceruri", şi tot vor, iar şi iar, să se sature cu dulceaţa contemplării Dumnezeirii. Ce foame înaltă, cu adevărat cerească, preafericită! Cuprinşi sunt îngerii şi de sete, însă de o sete tot cerească şi fericită – de setea împărtăşirii tot mai strânse cu Dumnezeu, pătrunderii de Dumnezeire, luminării de către Ea. Setea lor este năzuinţa neîncetată spre Dumnezeu. O mică analogie pământească găsim: vulturul, întinzându-şi aripile puternice, se înalţă şi zboară ridicându-se tot mai sus, în adâncul cerului, însă oricât s-ar înălţa, tot trebuie să se coboare până la urmă. Şi mintea noastră, în minutele de maximă încordare duhovnicească, de inspiraţie, de rugăciune, rupând legăturile trupului se înalţa ca un vultur spre ceruri, Îl contemplă pe Dumnezeu, se pătrunde de El – dar, din păcate, şi ea, fiind nestatornică, din înălţimile cereşti cade iarăşi jos, se sparge în mulţimea gândurilor deşarte, se răspândeşte. Cu îngerii însă nu se întâmplă asta: mintea lor tinde fără încetare, fără abatere, către Dumnezeu, nu se abate de la El nici măcar o clipă, nu ştie ce înseamnă întoarcerea înapoi.

„Cu minte statornică, mânaţi de dorinţa neabătută" contemplă Dumnezeirea. Aşa cântă despre ei Biserica. „De dragostea dumnezeiască se înflăcărează" îngerii (Octoih, gl. 1). Înflăcăraţi de această dragoste, aprinşi de lumina Dumnezeirii, de această sete dumnezeiască, îngerii devin ei înşişi „cărbune purtător de Dumnezeu" (Octoih, gl. 2).

„Cu împărtăşirea dumnezeiescului foc ca văpaia se face." „În văpaie de foc Stau înaintea Ta heruvimii şi serafimii, Doamne" (Octoih, gl. 4).

---

[3] *Cuvintele acestea sunt luate dintr-o serie de rugăciuni pentru fiecare zi a săptămânii, atribuite Sfântului Ambrozie, care în Occident erau rostite de către preoţi înainte de Liturghie. Papa Pius V (1504-1572) le-a inclus în Missalul Roman (n. tr.).*

Ce sete cu adevărat dumnezeiască, preadulce! Astfel, în necurmata contemplare a Dumnezeirii, în necurmata năzuinţă şi înălţare către Ea, în lauda ce niciodată nu amuţeşte a nemăsuratei Sale slave şi măreţii trăiesc îngerii în cer.

În calea necurmatei lor năzuinţe şi înălţări către Dumnezeu ei nu ştiu de nici un fel de piedici, nu ştiu de piedica cea mai grea în această cale: păcatul, care cu lanţurile sale leagă mereu aripile duhului nostru, îi strâmtorează zborul către cer, către Dumnezeu. Îngerii nu mai pot să păcătuiască. ***După învăţătura Fericitului Augustin, la început ei au fost zidiţi de Dumnezeu cu putinţă de a păcătui; după aceea, exersându-şi neabătut voinţa în bine şi întărindu-se în ascultarea de Dumnezeu, prin puterea harului dumnezeiesc, s-au desăvârşit până într-atât, încât au ajuns la starea în care nu mai pot să păcătuiască.***

În această preafericită şi sfântă stare îngerii petrec până acum în cer.

Ca duhuri netrupeşti, au alt raport cu spaţiul şi cu timpul decât noi; nu le fac trebuinţă mijloacele noastre de deplasare, care sunt legate de atâtea eforturi şi greutăţi. Îngerii sunt repede zburători, repede mişcători: îngerul este acum într-un loc, peste o clipă în altul; pentru ei nu există nici ziduri, nici uşi, nici lacăte.

„Ei”, învaţă Sfântul Grigorie Teologul, „umblă fără împiedicare în jurul Tronului celui mare, fiindcă sunt minţi repede mişcătoare, flacără şi duhuri dumnezeieşti, care se mută grabnic prin văzduh dintr-un loc în altul.”

Ei trec şi prin uşile încuiate, şi văd prin ziduri, şi nici o fortăreaţă, oricât de înaltă şi de inexpugnabilă ar fi ea, nu e în stare să le oprească zborul. Îngerii zboară fără împiedicare cu aripile lor repezi: în faţa repeziciunii duhului lor (Istoria omorârii balaurului şi a sfărâmării lui Bel 43) se destramă, ca fumul, orice spaţiu.

Îngerii îi pot mişca la fel de uşor şi pe oameni: dacă se apropie de unul dintre ei şi-l iau pe aripile lor, pentru acela încetează să mai existe spaţiul aşa cum îl cunoştea; acoperit de aripile îngereşti, el străbate cele mai mari distanţe într-o clipită. Aşa se povesteşte în cartea Faptelor Apostolilor despre Sfântul Apostol Filip:

Şi un înger al Domnului a grăit către Filip, zicând: „Ridică-te şi mergi spre miazăzi, pe calea care coboară de la Ierusalim la Gaza”… El, ridicându-se, a mers.

Pe drum a întâlnit un bărbat etiopian, eunuc, dregător al Candachiei, împărăteasa Etiopiei; a intrat în vorbă cu el, l-a adus la Hristos şi l-a botezat.

Şi iată, când au ieşit din apă, Duhul Domnului a răpit pe Filip, şi famenul nu l-a mai văzut… Iar Filip s-a aflat îndată în Azot (Fapte 8, 27-40).

Un lucru şi mai minunat este povestit în Cuvântul lui Dumnezeu despre Prorocii Daniel şi Avacum. Prorocul Daniel se afla în robia babilonică; în urma răutăţii şi uneltirilor păgânilor babilonieni, a fost aruncat de împărat în groapa cu lei. Şase zile s-a chinuit fără mâncare acolo; leii nu s-au atins de drept, însă foamea îl chinuia. Pe atunci trăia în Iudeea Prorocul Avacum, care, făcând o fiertură şi fărâmând în oală, s-a dus la câmp ca să-i hrănească pe secerători, însă îngerul Domnului i-a grăit: ***„Du prânzul care-l ai, în Babilon, lui Daniel, în groapa leilor". Şi a zis Avacum: „Doamne! Babilonul nu l-am văzut şi groapa n-o ştiu unde este!" Şi l-a luat îngerul Domnului de creştet şi, ţinându-l de părul capului său, l-a pus în Babilon deasupra gropii, intru repeziciunea duhului său. Şi a strigat Avacum zicând: „Daniele! Daniele! Ia mâncarea pe care ţi-a trimis-o ţie Dumnezeu." Şi a zis Daniel: „O, Ţi-ai adus aminte de mine, Dumnezeule, şi n-ai părăsit pe cei care Te caută şi Te iubesc pe Tine!" Şi s-a sculat Daniel şi a mâncat; iar îngerul Domnului îndată a dus pe Avacum la locul său (Istoria omorârii balaurului şi a sfărâmării lui Bel 40-46).***

Minunat, uimitor este lucrul acesta, prieteni!

Pentru noi, care suntem legaţi de trup, este ciudat; pentru noi, care suntem înlănţuiţi de spaţiu din toate părţile, este cu neputinţă de înţeles cum se poate una ca asta: să te afli acum aici, iar într-o secundă să străbaţi sute, mii, zeci de mii, milioane de kilometri şi să ajungi imediat într-un alt loc, într-o altă ţară, să auzi o limbă străină, să vezi alte peisaje, un alt relief. Este ciudat, însă nu până într-atât încât această repeziciune a mişcării să nu poată încăpea nicidecum în mintea noastră; este de neînţeles, însă nu până într-atât încât această repeziciune a mişcării să fie în directă contradicţie cu mintea noastră. Omul, care, după Cuvântul lui Dumnezeu, a fost cu puţin micşorat faţă de îngeri, poartă în sine putinţa de a se mişca cu repeziciunea îngerilor.

Chiar aşa: nu este repede mişcător duhul nostru, nu este repede zburător gândul nostru? Pentru gândul nostru, pentru duhul nostru nu există, la fel ca pentru îngeri, nici un fel de piedici şi îngrădiri. Într-o clipită putem străbate cu gândul cele mai mari distanţe, într-o clipită putem merge cu duhul în diferite locuri. Iar această năzuinţă, care devine acum tot mai puternică, de a birui, de a cuceri spaţiul, de a-l străbate cu tot felul de maşini repezi, această sete tot mai mare a omului de a se rupe de pământ şi a pleca pe noile corăbii ale văzduhului, ca pe nişte aripi, departe-departe, în adâncul cerului albastru, nu vorbesc, oare, tocmai despre faptul că omul a fost „cu puţin micşorat" faţă de îngeri, că duhul lui este repede mişcător, că gândul lui este repede zburător, că în ce priveşte duhul şi gândul său omul este ca îngerul şi nu e legat de spaţiu?

Însă, vai, păcatul care trăieşte în noi îşi pune pecetea grea şi pe această năzuinţă a omului de a zbura repede ca un înger! Zborul de o repeziciune îngerească al gândului nostru este otrăvit de păcat cu otrava sa ucigătoare şi pierzătoare: omul străbate cu iuţeala fulgerului mari depărtări, trece marea ca să aducă distrugere cât mai grabnic; se înalţă ca o pasăre, şi de la această înălţime aruncă bombe nimicitoare.

Scumpii mei fraţi! Să ne rugăm ca iutele zbor îngeresc, care se află şi în duhul nostru, în gândul nostru, să străbată tot mai adânc şi să destrame spaţiul păcatului care ne înconjoară; să muncim pentru a ne îmbunătăţi pe noi înşine, pentru ca duhul nostru repede mişcător să se înalţe în zbor către Dumnezeu, să se ridice cât mai des la lumea de sus, la lumea îngerilor!

După cum am văzut, îngerii, fiind duhuri netrupeşti, nu sunt împiedicaţi ca noi de spaţiu. Ei au şi alt raport cu timpul. În cer nu există nici ieri, nici azi, nici mâine – mai bine zis, acolo este doar astăzi, pururea fiinţare; îngerii nu ştiu nici de zilele, nici de nopţile, nici de minutele, nici de orele noastre; în împărăţia lor nu este iarnă, nici primăvară, nici vară, nici toamnă – sau, mai bine zis, acolo este doar primăvara luminoasă şi veselă; între îngeri este întotdeauna Paşte, sărbătoare neîncetată, veselie veşnică. După cuvântul Mântuitorului, îngerii nu mai pot să moară (v. Lc. 20, 36). Mormântul deschis şi întunecat, lespezile de mormânt nu tulbură privirile îngereşti, cântările triste de înmormântare nu le tulbură auzul; cel din urmă rămas-bun de la cel mort le e necunoscut; amărăciunea despărţirii nu le roade inima, moartea nu schimonoseşte cu suflarea sa stricătoare frumuseţea îngerilor.

Viaţa, prieteni, doar viaţa se află în cer, viaţa veşnică, fericită, împreună cu Dumnezeu şi în Dumnezeu – în El este viaţa (v. În 1,4). Aţi văzut marea? Atât de largă, pare fără sfârşit… gândul se pierde în necuprinsul ei ca un firicel de praf, ca un firicel de nisip. Aşa este şi viaţa îngerească: nemărginită, fără sfârşit şi fără măsură. Noi pe zi ce trece slăbim, îmbătrânim, ne veştejim, pe când îngerii cu fiecare apropiere de Dumnezeu întineresc tot mai mult, suie din putere în putere, din desăvârşire în desăvârşire.

O, îngeri ai lui Dumnezeu, ce linişte harică, ce dulceaţă aduce în suflet contemplarea vieţii voastre fericite! Trimiteţi, din înălţimile de sus, în inimile noastre măcar o picătură a vieţii acesteia!

Iar inima noastră, dragi fraţi, este întocmită în aşa fel încât poate să recepteze, să simtă, să preguste de pe pământ viaţa îngerească. Ştiţi că îngerii nu sunt afectaţi de timp şi de tot ce este legat de timp – ofilire, îmbătrânire, moarte – tocmai fiindcă trăiesc în Dumnezeu. Şi omul, când trăieşte în Dumnezeu, intrând prin rugăciune în împărtăşire cât se poate de strânsă cu El, încetează să mai ţină

seama de timp, adeseori îi trece hotarul şi se apropie de pragul veşniciei. Vremea devine pentru el nebăgată de seamă. Trec multe ore, dar lui i se pare că de-abia au trecut câteva minute, aşa de dulce e să vorbeşti cu Dumnezeu!

„Dumnezeu", zice Sfântul Ioan Damaschin, „cuprinde în Sine Însuşi fiinţarea deplină, ca pe o mare nemărginită şi nesfârşită" – şi pentru cel care intră în această mare, care se cufundă în necercetatele ei adâncuri, pier minutele, orele, piere cu totul timpul şi rămâne doar veşnicia, iar în veşnicie Veşnicul Dumnezeu.

Nu departe de vestita Lavră a Sfântului Serghie din Radonej se află schitul Ghetsimani. În acest schit s-a nevoit în zăvorâre stareţul Alexandru († 9 februarie 1878), lucrător neobosit al rugăciunii minţii şi inimii. Despre acest stareţ, fostul lui ucenic, acum igumen venerabil, ajuns la rândul său stareţ înţelept şi îndrumător iscusit în viaţa duhovnicească, istoriseşte: „Uneori, ducându-mă la Miezonoptică, treceam pe la stareţ, pe la părintele Alexandru; şedea în faţa mea pe scaun. Plecam de acolo la Miezonoptică, iar după sfârşitul slujbei treceam din nou pe la stareţ, iar stareţul tot acolo şedea, rugându-se. Auzind zgomot, ridică fruntea şi, văzându-mă, întrebă cu mirare: «Ce, s-a şi terminat Miezonoptica? Mi se părea că de-abia m-am aşezat, dar uite că au trecut deja patru ore; când fac Rugăciunea lui Iisus nu mai văd cum trece timpul; trece atât de repede, parcă ar zbura.»"

Dacă aici, pe pământ, în împărăţia morţii şi a timpului, omul, stând de vorbă cu Dumnezeu, uită cu desăvârşire de timp, iese din vâltoarea acestuia, vă daţi seama, iubiţii mei, de ce în cer, în împărăţia vieţii veşnice, nu poate nicidecum să fie timp? Acolo, îngerii au în gând şi în inimă un singur lucru: pe Veşnicul Dumnezeu.

Iar „veşnicia", filosofează Sfântul Grigorie Teologul, „este un continuum care se întinde deopotrivă cu cel veşnic, nu se împarte în părţi, nu se măsoară prin vreo mişcare, nici prin crugul soarelui… veşnicia nu este timp, nici parte a timpului; ea e nemăsurată."

O poruncă nemăsurată, nesfârşită, ne-a fost dată şi nouă, prieteni: ***Fiţi desăvârşiţi, precum Tatăl vostru Cel ceresc desăvârşit este (Mt. 5,48).***

Sprijiniţi de dreapta lui Dumnezeu, porniţi cu tărie, neabătut, pe această cale a creşterii duhovniceşti şi desăvârşirii în Hristos Iisus, şi vă veţi asemăna îngerilor: cu tot sufletul veţi simţi cum înaintea voastră încep să piară timpul, zilele, săptămânile, lunile, anii, şi sub ochii voştri, ca înaintea îngerilor, se va desfăşura în toată măreţia şi necuprinderea sa veşnicia…

Îngerii sunt mulţi? Pot fi număraţi? Nu. Nemăsurată e fericirea îngerilor, nemăsurat e şi numărul lor. Ei înconjoară Tronul lui Dumnezeu cu miile de mii şi cu miriadele de miriade.

Am privit, povesteşte Prorocul Daniel, până când au fost aşezate scaune, şi S-a aşezat Cel vechi de zile… Un râu de foc se varsă şi ieşea din El; mii de mii Îi slujeau şi miriade de miriade stăteau înaintea Lui (Dan. 7, 9-10).

Iar păstorii din Bethleem au văzut în sfânta noapte a Naşterii Domnului mulţime de oaste cerească, ce cânta: ***Slavă intru cei de sus lui Dumnezeu şi pe pământ pace, între oameni bunăvoire (Lc. 1, 14).*** Atunci când Domnul Iisus Hristos a fost prins în Grădina Ghetsimani şi Apostolul Petru, în apărarea Învăţătorului său, a tras sabia, lovindu-l pe slujitorul arhiereului, Domnul i-a zis: ***Întoarce sabia la locul ei… Sau ţi se pare că nu pot să rog pe Tatăl Meu şi să-Mi trimită acum mai mult de douăsprezece legiuni de îngeri? (Mt. 26, 52).***

Legiuni de îngeri… mulţime de oaste… Mii de mii şi miriade de miriade… Vedeţi cum îi numără pe îngeri cuvântul lui Dumnezeu? Prin toate acestea el vrea să ne spună: lumea îngerească e necuprinsă. Iată de ce în cuvântul lui Dumnezeu îngerii sunt comparaţi cu stelele (v. Iov 38, 7). Poţi să admiri stelele, poţi, uitându-te la ele, să dai slavă Făcătorului, însă nu le poţi număra. Aşa e şi cu îngerii: te poţi ruga lor, îi poţi cânta, însă nu poţi să spui câţi sunt.

La Sfântul Chiril al Ierusalimului găsim nişte gânduri remarcabile despre necuprinderea lumii îngereşti. „Închipuie-ţi”, spune el, „cât de numeros e poporul împărăţiei romane; închipuie-ţi cât de numeroşi sunt barbarii, cei care sunt acum şi cei care au pierit în ultima sută de ani; închipuie-ţi câţi oameni au fost îngropaţi în ultima mie de ani; închipuie-ţi toţi oamenii, începând de la Adam şi până în ziua de astăzi: mare este mulţimea lor, dar este totuşi mică faţă de cea a îngerilor, care este mai numeroasă. Ei sunt nouăzeci şi nouă de oi, iar neamul omenesc este doar o oaie; după lărgimea locului trebuie judecat şi cu privire la mulţimea locuitorilor.

Pământul locuit de noi este ca un punct ce se aflţ în mijlocul cerului. Ca atare, locuitorii cerului, care îl înconjoară, sunt cu atât mai mulţi cu cât este mai mare întinderea lui decât a pământului, iar în cerurile cerurilor se aflţ într-un număr necuprins de mintea noastră; mii de mii îi slujeau şi miriade de miriade stăteau înaintea Lui (Dan. 7, 10) – nu fiindcă acesta ar fi fost numărul îngerilor, ci fiindcă prorocul nu se pricepea să numească un număr mai mare.”

Aşa de mare, de necuprinsă, este lumea îngerilor! Şi ce ordine, ce armonie minunată domnesc în lumea îngerească, cu toată necuprinderea ei! Auzind de

dragostea dintre îngeri, să nu căutaţi în mijlocul lor egalitatea sau libertatea neînfrânată care sunt propovăduite adeseori la noi ca ideal, ca pisc al desăvârşirii. Nu, la ei nu veţi găsi aşa ceva.

„Şi acolo", observă un ierarh, „unii sunt căpetenii şi întâi-stătători, iar alţii se supun şi urmează acestora. Egalitate deplină se află numai între Persoanele Sfintei Treimi: Dumnezeu-Tatăl, Dumnezeu-Fiul şi Dumnezeu-Sfântul Duh."

„Dar de ce", vor spune unii, „există deosebire de treaptă chiar şi între locuitorii cerului? Oare în cer nu se poate fără ranguri şi trepte? Şi aceste ranguri şi trepte nu introduc oare în viaţa îngerilor o anumită dezbinare, o anumită dizarmonie? Şi oare este cu putinţă deplina fericire arunci când ea nu este distribuită în mod egal? Dacă în ceruri unii «sunt căpetenii şi întâi-stătători, iar alţii se supun şi urmează acestora», nu rezultă şi acolo ceea ce se întâmplă mai mereu la noi, pe pământ? Cei care se supun nu nutresc oare un anumit sentiment de invidie, o anumită nemulţumire faţă de cei ce conduc? Starea mai înaltă a unora şi mai joasă a celorlalţi nu aruncă o umbră, chiar dacă foarte mică, asupra luminoasei vieţi îngereşti?"

Toate întrebările nedumerite de acest gen ne vin fiindcă suntem prea legaţi de pământ, aşa încât şi despre cele cereşti gândim adeseori pământeşte, scăpând cu totul din vedere cea mai importantă şi cea mai mare deosebire dintre cer şi pământ: pe pământ este păcat, în cer nu. Or, tocmai în păcat îşi au obârşia şi din el cresc, ca dintr-o rădăcină, toate anormalităţile, toate deviaţiile de la dreptate şi adevăr. Aşa e şi în cazul dat: nu deosebirea de rang şi treaptă naşte în cei deosebiţi nemulţumire, invidie, ci păcatul dă deosebirii nuanţa sa păcătoasă, de deşertăciune ce umple deosebirea cu amărăciunea sa otrăvită. Deosebirea pământească vine adeseori din vanitate meschină; cu aceasta se hrăneşte şi de aceasta este întreţinută, introducând în superiori simţămintele iubirii de putere, iubirii de cinstiri, nemilostivirii şi chiar cruzimii faţă de inferiori, iar în inferiori cârtirea, linguşirea, ploconirea, dorinţa de a plăcea oamenilor, făţărnicia, slugărnicia. Toate acestea sunt deformări aduse de păcat. În cer nu poate exista aşa ceva. Rangurile şi treptele îngereşti sunt ca nişte diferite tonuri ale aceleiaşi armonii, ca nişte diferite culori în unicul tablou al Marelui Pictor. Deosebirile dintre îngeri sunt ca deosebirile dintre stelele de pe cer, dintre florile bineînmiresmate ale poienelor, dintre glasurile dintr-un cor maiastru – deosebire ce creează armonie, măreţie şi frumuseţe.

[...]

Da, adâncă, nepătrunsă e taina Dumnezeirii Întreit Ipostatice, şi numai Duhul lui Dumnezeu cercetează şi ştie aceste adâncuri dumnezeieşti; adâncă, nepătrunsă e taina şi treimicitatea lumii îngereşti, şi nici îngerii n-o înţeleg deplin. Cu

adevărat, Mare eşti, Doamne, şi minunate sunt lucrurile Tale, şi nici un cuvânt nu este de ajuns pentru a lăuda minunile Tale!

[...]

(din: Sfântul Serafim al Dmitrovului, "Despre îngeri", Editura Sophia, 2013)

Al optulea cin îngeresc: Arhanghelii

Acest cin, zice Sfântul Dionisie, este rânduit să înveţe. Arhanghelii sunt învăţători cereşti. Ce învaţă ei? Îi învaţă pe oameni cum să îşi rânduiască viaţa aşa cum place lui Dumnezeu, după voia lui Dumnezeu.

În viaţă sunt felurite căi (de pildă, calea călugărească şi calea omului căsătorit), sunt felurite slujiri. Ce să alegem, ce hotărâre să luăm, la ce să ne oprim? Tocmai aici îi vin în ajutor omului Arhanghelii. Acestora Dumnezeu le descoperă voia Sa privitoare la om. Ca atare, Arhanghelii ştiu ce-l aşteaptă pe un anumit om pe diferitele căi ale vieţii: ce restrişti, ce ispite, ce sminteli; de aceea, îl abat de pe o cale pe alta, îl învaţă să aleagă calea ce i se potriveşte lui.

Cine a fost rănit de viaţă, cine şovăie, neştiind pe ce cale să o apuce, trebuie să-i cheme în ajutor pe Arhangheli ca să-l înveţe cum trebuie să trăiască: ***"Arhangheli ai lui Dumnezeu, care aţi fost rânduiţi de Dumnezeu Însuşi ca să ne daţi învăţătură şi înţelepţire, învăţaţi-mă ce cale să aleg, calea pe care voi merge ca să plac Dumnezeului meu!"***

(Sfântul Serafim al Dmitrovului, Despre îngeri, Editura Sophia, p. 71)

Părintele Valentin Mordasov despre îngerii secerători şi îngerii păzitori

“În Sfânta Biserică auzim de multe ori cuvintele: Cel ce are urechi de auzit, să audă. Împărăţia Cerurilor este asemenea omului care a semănat seminţe bune în câmpul său; când însă oamenii dormeau, a venit vrăjmaşul şi a semănat neghina printre grâu. Spicele sunt asemănătoare cu grâul la început, cum sunt asemănători la chip oamenii buni şi răi, evlavioşi şi necinstiţi, credincioşi şi necredincioşi. Toţi sunt amestecaţi pe câmpul vieţii. Semănătorul este Fiul lui Dumnezeu. Doar El cu harul Său seamănă sămânţa bună în câmp, adică în lume. Vrăjmaşul – diavolul – seamănă necredinţa, necinstea, desfrânarea, răutatea, şi aşa începe vrajba: între popoare, în familii, în biserică, peste tot.

Când a semănat vrăjmaşul neghina? Atunci când oamenii dormeau, adică stăteau fără grijă, nu sesizau tentaţiile, nu se îndepărtau de ele. Vrăjmaşul şi-a făcut lucrul: a semănat şi a plecat, s-au ascuns. Au apărut mlădiţele, dar după voia proniatoare a lui Dumnezeu, neghinele nu au răsărit înaintea grâului: Domnul a rânduit să se întărească credinţa.

Slujitorii, adică îngerii Domnului, cer Stăpânului să le dea voie să îndepărteze neghinele, să curăţe câmpul. Ei cer aceasta dorind îndreptarea şi vindecarea întregii omeniri. Totuşi, Domnul nu le dă voie, ca să nu afecteze grâul tânăr, încă neîntărit. El îngăduie ca spicele bune şi neghina să crească împreună în acelaşi lan. În acest timp, seminţele bune trebuie să prindă vigoare, adică cei evlavioşi trebuie să se întărească în credinţă, să se izbăvească de frică, de deznădejde, de mâhnire, de cârtire, ca să fie coapte la seceriş, care este judecata

lui Dumnezeu, când Îngerii - secerători vor arunca în foc tot ce este neîndreptat şi rău, lăsând ce este bun şi drept pentru Împărăţia Cerurilor.

Îngerii - secerători sunt pregătiţi, iar îngerii noştri păzitori ne sunt mereu alături, dacă noi nu-i alungăm cu murdăria păcatelor noastre. Ne rugăm îngerului nostru păzitor dimineaţa şi seara, el ne ajută să găsim răspunsuri la întrebările şi nelămuririle noastre, ne inspiră hotărârile. Dacă îi auzim glasul în inimă şi îl ascultăm, atunci împlinim voia Celui care l-a trimis. Atunci în suflet împărăţesc pacea, liniştea, harul. Aşa gustăm şi pe pământ Împărăţia cerurilor. În ceasul morţii, îngerul ne întâmpină, pentru a ne conduce prin vămi.

Biserica ne învaţă că îngerii sunt primele şi cele mai desăvârşite creaturi spirituale ale lui Dumnezeu. Ei sunt fără de trupuri, nevăzuţi, dar pot apărea celor vrednici pentru scurt timp şi în chip văzut. Numărul lor este nespus de mare. Nu sunt egali, dar toţi sunt mulţumiţi cu poziţia lor, cei mai de jos supunându-se fără cârtire celor de sus şi toţi supunându-se Arhanghelului Mihail, căpetenia îngerilor.

Îngerii nu stau fără treabă. Ei îl slăvesc pe Dumnezeu neîncetat, ascultă rugăciunile noastre, le duc Domnului, împlinesc voia lui Dumnezeu pentru mântuirea noastră. Trimişi de Domnul, îi slujesc păzind oraşele, ţările, bisericile şi pe noi, păcătoşii. Să fim aşadar ascultători faţă de îngerul nostru, să ne întoarcem de la rău şi vom primi îndată răsplata: pace şi linişte în inimă. Dacă însă nu-l ascultăm, ne asemănăm cu tânărul care s-a ascuns, lăsând la uşă pe îngerul său, ce stătea şi plângea. Îngerul nu este răspunzător pentru păcatele noastre. Când vom ajunge în faţa lui Dumnezeu va trebui să răspundem pentru păcatele noastre şi pentru că nu l-am ascultat pe înger.

Despre îngeri vorbeşte şi Apostolul Pavel: Noi suntem păziţi întotdeauna şi Prorocul David: Că îngerilor Săi va porunci pentru tine, ca să te păzească în toate căile tale.

Oare există vreun mod prin care să ne putem convinge de existenţa îngerului nostru păzitor? Mulţi ştiu despre existenţa îngerului păzitor şi vor să-l vadă din curiozitate, dar nu simt legătura cu el. Cauza acestui fapt este neatenţia. Biserica ne învaţă să-l chemăm pe îngerul păzitor prin rugăciune. Prima zi a săptămânii (luni) este închinată îngerilor păzitori. Ceea ce îl atrage pe îngerul păzitor şi întăreşte comuniunea lui cu omul este îndepărtarea de păcat. El ne păzeşte conştiinţa şi sufletul, de la el aşteptăm ajutor în orice nevoie.

În vieţile sfinţilor găsim multe exemple despre ajutorul îngerului păzitor; el le-a ajutat şi celor trei tineri în cuptor. Îngerul poate îndepărta pericolul, poate preveni, poate lumina mintea cu gândul tainic, poate mângâia. Trebuie să ne

amintim de el, să ne adresăm lui, să dobândim comuniunea cu el prin păstrarea conştiinţei curate. Totuşi, nu trebuie să-L ispitim pe Domnul prin nădejdea nemăsurată în îngerul păzitor, cum a încercat vrăjmaşul neamului omenesc să-L ispitească pe Domnul nostru Iisus Hristos, când L-a dus pe aripa templului.

Dacă omul se încrâncenează în răutate şi păcat, pierde comuniunea cu îngerul păzitor şi deschide accesul către inima sa îngerilor întunericului. Dar, chiar fiind într-o stare decăzută, omul poate redobândi legătura cu îngerul său printr-o pocăinţă sinceră, pregătind inima sa prin nevoinţa şi prin dezrădăcinarea poftelor şi a deprinderilor rele.

Fiecare se va întâlni cu îngerul său păzitor în ceasul morţii. Pentru unii va fi o bucurie, pentru alţii va însemna tristeţe şi mustrări de conştiinţă. Să-I mulţumim Domnului că ne-a dăruit drept apărare şi ajutor pe slujitorii Săi cereşti, pe îngerii păzitori. Să ne rugăm îngerului nostru, să-i mulţumim şi să nădăjduim în el, pentru ca întâlnirea cu el să ne fie spre bucurie şi mângâiere.

(din: Pr. Valentin Mordasov, duhovnicul de la Pskov: Învăţături şi întâmplări minunate, Editura Sophia, 2011)

Părintele Sofian Boghiu - Predică la Sfinţii Arhangheli Mihail şi Gavriil

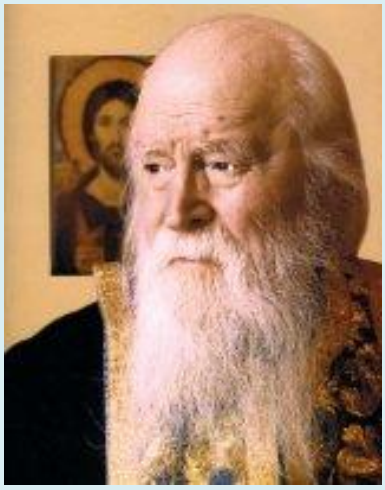

Fraţi creştini, vreau să vă spun două-trei lucruri despre aceşti sfinţi arhangheli, despre cerul care este plin de arhangheli şi de îngeri.

Cei doi arhangheli, Mihail şi Gavriil, de-a lungul istoriei neamului omenesc, s-au arătat de multe ori în viaţa oamenilor.

Sfântul Arhanghel Mihail: prima dată când se ştie despre el, era momentul înfăţişat din această icoană, adică atunci când puterile răului, acelui Lucifer care a fost îngerul luminii, mai marele îngerilor din ceruri, i-a venit un gând vrăjmaş în inima lui, un gând trufaş: să se înalţe, să-şi pună scaunul mai presus de scaunul lui Dumnezeu. Ce gând viclean şi rău! Şi în clipa aceea s-a prăbuşit.

Şi a apărut Sfântul Arhanghel Mihail care a strigăt din înălţimile cerului: "**Să stăm bine, să stăm cu frică, să luăm aminte!**" - cuvinte rostite în mijlocul Sfintei Liturghii. El strigă aici, în centrul acestei icoane şi în jurul lui sunt cetele celorlalţi arhangheli.

De atunci, ***de-a lungul istoriei neamului omenesc, Sfântul Arhanghel Mihail, socotit, cum e cu adevărat, îngerul dreptăţii sau al legii dumnezeieşti, s-a arătat de foarte multe ori, în Vechiul Testament şi în Noul Testament.***

Intervine în faţa oştirilor duşmanilor, apărând pe cei care cereau lui Dumnezeu ajutor.Sunt multe cazuri de intervenţii în Vechiul Testament. În Noul Testament, Arhanghelul Mihail apare la Învierea Domnului şi el ridică piatra de pe uşa mormântului. Şi după aceea continuă să se arate şi să vestească oamenilor voile lui Dumnezeu.

Arhanghelul Gavriil este arhanghelul bucuriei; chipul lui frumos, fiinţa lui duioasă şi bună, totdeauna aduce veşti de bucurie.

- *Încât în Vechiul Testament, Sfântul Arhanghel Gavriil a binevestit naşteri de profeţi: el vesteşte pe Ana, soţia lui Elcana, că va naşte pe Samuil profetul.*
- *După aceea, aproape de noi, de Noul Testament, Sfântul Gavriil vesteşte pe Zaharia şi pe Elisabeta că vor naşte prunc, pe Sfântul Ioan Botezătorul.*
- *Sfântul Arhanghel Gavriil se arată Maicii Sfinte, Sfintei Fecioare Maria şi îi vesteşte naşterea lui Iisus Hristos Emanuil.*
- *Şi după aceea, Arhanghelul Gavriil ocroteşte pe Maica Domnului în Templu, în timpul copilăriei sale.*
- *Şi de-a lungul istoriei Noului Testament, de asemenea se arată de multe ori acest arhanghel al bucuriei.*

Fraţi creştini, în ierarhia aceasta cerească, arhanghelii sunt numai o ceată. Sunt de fapt trei triade, adică trei grupuri de câte trei.

- *Cea mai de sus triadă este* ***a tronurilor cereşti, serafimii şi heruvimii****;*
- *a doua triadă este* ***a puterilor, domniilor şi începătoriilor*** *(adică şefii arhanghelilor);*
- *mai jos,* ***arhanghelii şi îngerii****.*

Cei de sus, triada din apropierea Sfintei Treimi, în iconografie sunt înfăţişaţi fără trup omenesc.

- *Serafimii şi heruvimii sunt înfăţişaţi cu şase aripi, heruvimii şi cu ochi mulţi, iar tronurile - nişte cercuri ca de foc, cu aripi, plini de lumină şi de văpaie (semnul dragostei), care slujesc marelui Dumnezeu, lăudat în Sfânta Treime.*
- *Ceilalţi, arhanghelii şi îngerii, toţi, când s-au arătat în istoria neamului omenesc, totdeauna au purtat trup omenesc. Aşa apar şi Sfântul Gavriil şi Sfântul Mihail.*

Ca număr sunt mii de mii şi zeci de mii şi mii de mii. Aşa ni-i prezintă Sfântul prooroc Daniel, acel bărbat al dorirlor, plin de Duhul Sfânt şi de lumină, acel om bun, cum îl numeşte împăratul Nabucodonosor, adică un om al lui Dumnezeu cu adevărat. ***A văzut cerul deschis şi aceşti îngeri, aceste fiinţe cereşti, nenumărate şiruri, nenumărate cete care umplu cerul lui Dumnezeu.***

Dintre toţi aceştia, cea mai de jos ceată e ceata îngerilor păzitori ai vieţii noastre. **De la botez, fiecare din noi avem strajnic un înger păzitor.**

- *Acest înger păzitor al fiecăruia din noi este martorul vieţii noastre, merge cu noi când călătorim, stă cu noi când ne odihnim.*

- *E martor la faptele bune şi la faptele rele.*
- *Când facem lucruri rele, el plânge, se întristează, pentru că ştie ce ne aşteaptă.*
- *Când facem fapte bune, se bucură tare mult de vrednicia noastră.*

Pe aceşti îngeri păzitori, fraţi creştini, să-i chemăm mereu în sprijinul nostru, în viaţa noastră de toate zilele şi să ne gândim că totdeauna, aşa cum conştiinţa noastră ne spune când facem bine şi când facem rău, tot aşa şi acest înger al lui Dumnezeu, îngerul păzitor al vieţii noastre, ne inspiră gândurile bune, gândurile frumoase, gândurile mântuitoare şi simţim în conştiinţa noastră că suntem îndemnaţi, îmboldiţi la un lucru sfânt, la un lucru bun. Să ascultăm glasul lui!

Ştiu de la mama, care-mi spunea: "Dragul mamei, fiecare din noi avem câte o prezenţă, de-a dreapta îngerul păzitor şi de-a stânga vrăjmaşul diavol. Îngerul ne îndeamnă la bine, vrăjmaşul la rău".

Să ne gândim bine la acest lucru, că-i foarte adevărat. Aşa învaţă şi Sfânta Biserică de totdeauna.

Totdeauna avem şi un martor rău al vieţii noastre care notează faptele rele, ne îndeamnă să le facem şi le notează. Şi va veni cândva cu acest teanc de păcate şi răutăţi ale noastre şi le va pune pe cântarul acela al dreptăţii dumnezeieşti. Îngerul sfânt vine cu faptele bune, dacă sunt, însă cel rău vine cu faptele urâte şi rele şi pune şi apasă cântarul în jos şi coborâm şi noi în jos.

De aceea, de-a lungul vieţii noastre, în amintirea sfinţilor arhangheli şi păzitori ai vieţii noastre, să ne străduim a face bine, cât putem noi, ştiind că binele nostru se înscrie, se înregistrează şi cândva se vor desfăşura şi aceste secvenţe din viaţa noastră bună şi vom merge la bine; ca nu cumva făcând răul, să avem parte de vrăjmaşul care e foarte dornic să ne târască în jos, să se simtă bine că a mai câştigat încă un suflet sau mai multe.

Fraţi creştini, vă îndemn şi vă rog, citiţi cât de des canonul către Sfântul Înger Păzitor, veţi simţi aievea prezenţa lui în cele ce spuneţi. Atunci când vrei să întreţii o prietenie cu cineva, ori îi scrii, ori îi vorbeşti, ori îi urezi ceva şi atunci se întreţine această prietenie cu acea persoană pe care o doreşti să fie aproape de tine, măcar în mintea şi în inima ta.

Aceste prezenţe cereşti aşteaptă şi ele să fie întrebate, să fie cerute, să fie rugate, să fie chemate.

Chemaţi, fraţi creştini şi surori creştine, pe aceşti prieteni buni şi calzi şi duioşi şi binefăcători ai vieţii noastre, pe aceşti îngeri păzitori de-a lungul vieţii fiecăruia din noi.

Amin!

IPS Teofan – Predică la Sărbătoarea Sfinţilor Arhangheli Mihail şi Gavriil

Predica IPS Teofan după Sfânta Liturghie la hramul Mănăstirii Sfinţii Arhangheli Mihail şi Gavriil, Petru-Vodă (8 nov. 2011):

“Preacuvioase Părinte stareţ, preacuvioşi părinţi şi fraţi vieţuitori în această sfântă mănăstire, preacucernici părinţi, cuvioase maici, iubiţi prunci, dreptmăritori creştini!

În scrisoarea sa către evrei, din care o parte s-a citit astăzi la dumnezeiasca Liturghie, Sfântul Apostol Pavel se întreabă, preluând un cuvânt din Scriptura Vechiului Testament: ***“Ce este omul, Doamne că-ţi aminteşti de el? Ce este Doamne, fiul omului, că-l pomeneşti pe el? Pe om l-ai făcut cu puţin mai mic decât pe îngeri, cu slavă şi cu cinste l-ai încununat pe el”.***

Astăzi, de sărbătoarea Sfinţilor Arhangheli Mihail şi Gavriil, hramul acestei sfinte mănăstiri, sărbătoare mare în toată creştinătatea, ne întrebam şi noi cu Sfântul Apostol Pavel, ce este omul, Doamne, atât de mare că tu îl pomeneşti pe el, că tu îţi aminteşti de el, că pe el l-ai făcut cu puţin mai mic decât pe îngeri? Slava şi cinstea sunt veşmintele cu care Tu pe om l-ai îmbrăcat, Doamne.

Pentru că este, iubiţi credincioşi, o legătură de nedesfăcut între om şi îngeri, între Puterile Cerului şi cei care vieţuim în trup pe pământ. Din păcate, de la greşeala lui Adam şi a Evei, dar parcă din ce în ce mai mult cu cât curge istoria şi se îndreaptă spre punctul ei final, lumea şi noi oamenii parcă nu mai suntem împreună cu îngerii. Parcă legătura pe care Dumnezeu a instalat-o între noi şi

îngeri nu mai este evidentă. Desigur, îngerii nu au dispărut, ci noi nu mai avem capacitatea să le sesizăm prezenţa şi aproape simţim şi credem că lumea este lipsită de îngeri. Pentru că un înger al Domnului nu poate sta acolo unde este murdărie, acolo unde este necurăţie.

Se întreba un Părinte al Bisericii din veacul trecut [Sfântul Siluan Athonitul]: cum poate Duhul cel Sfânt, cel smerit al lui Dumnezeu să locuiască într-o inimă şi într-o minte trufaşă? Aceeaşi întrebare o putem pune: cum poate sta îngerul lui Dumnezeu lângă cel care nu are neprihănire, lângă cel care nu are curăţie, lângă şi în cel care nu are sensibilitate, gingăşie, candoare – lucruri pe care [lipsa lor] le întâlnim tot mai des în noi înşine şi în cei de lângă noi.

Sărbătoarea de astăzi, marea sărbătoare închinată Puterilor Cereşti şi în mod special Sfinţilor Arhangheli Mihail şi Gavriil, este un strigăt al Bisericii, un glas al lui Dumnezeu care răsună cu putere. Un cuvânt al conştiinţei creştine, glas, voce, conştiinţa care se adresează lucuitorilor pământului astăzi şi dintotdeauna. Şi anume, să găsim calea cea potrivită, cu ajutorul Celui de Sus, pentru a face loc îngerilor în viaţa noastră. Şi cum putem face loc îngerilor înlăuntrul fiinţei noastre? Sunt tot atâtea căi câte fiinţe umane sunt pe pământ. Şi din mulţimea, din multitudinea acestor căi să alegem câteva, iubiţi credincioşi. Şi să le alegem, nu la întâmplare, ci aplecându-ne fruntea asupra dumnezeieştii Scripturi, căci din ea vine adevărul care nu poate fi contestat de nimeni, în realitate şi în adevăr.

În Evanghelia care s-a citit astăzi, Mântuitorul Hristos văzând minunile, inclusiv izgonirile duhurilor necurate pe care le săvârşeau în numele Său dumnezeieştii Săi Apostoli, Hristos strigă cu mare glas: am văzut pe satana coborând din Cer, alungat din Cer. Acesta este primul cuvânt la care ar trebui să medităm astăzi, şi anume că din mândrie, din trufie demonică, Lucifer a căzut din înălţimea cerului încă înainte de crearea omului, arătând prin aceasta că cel mai mare obstacol al pătrunderii vieţii îngereşti în viaţa noastră este trufia, mândria luciferică.

La Sfânta Liturghie, la fiecare Sfântă Liturghie, preotul sau diaconul amintesc următoarele cuvinte: să stăm bine, să stăm cu frică, să luăm aminte! Aceste cuvinte nu sunt altele decât acelea care au fost rostite de Arhanghelul Mihail când, văzând că o ceată de sfinţi îngeri din mândrie, din trufie, s-au răzvrătit împotriva lui Dumnezeu, văzând căderea unei cete de îngeri împreună cu căpetenia lor, Lucifer, Arhanghelul Mihail strigă către toate puterile cereşti: să stăm bine, să stăm cu frică, să luăm aminte! Adică, a doua cale prin care omul face lăcaş îngerilor în viaţa lui este starea de veghe. După starea de smerenie prin care omul pregăteşte sufletul său şi trupul său pentru viaţa Sfinţilor Îngeri, starea de veghe, pentru că nenumărate ispite, cele de la trup, cele de la lume şi cele de la puterile întunericului, ca nişte cântece de sirenă vin ca să ne vrăjească

auzul nostru lăuntric, ca să cădem împreună cu căpetenia îngerilor răzvrătiţi. Şi atunci starea de veghe, atenţia la noi înşine şi la duşmăniile care vin din jurul nostru, trebuie să fie o stare de deşteptare continuă sau de redeşteptare, în momentul în care adormim, că suntem slabi şi neputincioşi. Şi vocea de tunet a arhanghelului Mihail să răsune, şi nu numai să răsune, să fie auzită: să stăm bine, să stăm cu frică, să luăm aminte!

De asemenea, în această sfântă zi îl vedem pe Arhanghelul Mihail cu sabia în mână stând la poarta Raiului, ca nimic necurat, nimic nepocăit, să nu intre în Împărăţia Cerurilor. Dumnezeiescul Apostol Pavel, în aceeaşi scrisoare citită astăzi la Sfânta Liturghie, spune preluând deasemenea un cuvânt din Vechiul Testament că nici o neascultare, nici o călcare de poruncă, nu au rămas şi nu rămân nepedepsite, arătând prin aceasta că neascultarea, în diferitele ei chipuri, călcarea poruncilor, fac în aşa fel ca sabia de foc a măreţului Arhanghel să nu ne permită intrarea în Împărăţie. Şi aşa cum spunea un părinte, plecat la ceruri nu demult, că o mare ispită a omului de astăzi să creadă că Dumnezeu este doar milostiv, multmilostiv şi îndelung răbdător, cum şi este, fără să adauge şi faptul că Dumnezeu este şi drept, că Dumnezeu răsplăteşte fiecăruia după faptele lui. Aşadar starea de pocăinţă, starea de încredere în milostivirea lui Dumnezeu, dar şi de credinţă în dreptatea Lui, este, după smerenie şi starea de veghe, o altă cale prin care viaţa îngerilor pătrunde în viaţa noastră.

Dar nici una din cele trei nu s-ar putea realiza dacă Dumnezeu, Fiul lui Dumnezeu, Hristos Domnul, n-ar fi coborât pe pământ, coborâre care a fost anunţată, binevestită, de cel cu floarea de crin în mână, Arhanghelul Gavriil. Căci pătrunderea vieţii îngerilor în viaţa noastră nu este posibilă decât prin ceea ce dumnezeiescul Apostol Pavel a spus: taina aceasta mare este, Dumnezeu S-a arătat în trup. Mare este taina creştinătăţii: Dumezeu s-a arătat în trup.

În această sfântă sărbătoare, aflându-ne, preacuvioşi părinţi şi iubiţi credincioşi, în această sfântă mănăstire, să-L rugăm pe Dumnezeu să facă loc în noi pentru viaţa îngerilor, căci călugărul înger în trup este numit de biserică. Ceata călugărilor şi călugăriţelor completează, după conştiinţa Bisericii, ceata îngerilor care a căzut din cer, ceată care prin răzvrătire a alunecat în adâncul întunericului, vieţuitorii sfintelor mănăstiri fiind chemaţi să alcătuiască o ceată nouă de îngeri care să completeze măreţia puterilor celor îngereşti. Şi aceasta o fac călugării, călugăriţele, prin împlinirea cu răbdare şi cu ajutorul lui Dumnezeu a făgăduinţelor de la călugărire, şi anume: curăţia, ascultarea şi sărăcia.

Dar dacă prin mandatul la care sunt chemaţi călugări sunt îngerii în trup, nu mai puţin şi creştinul din lume, tată sau mamă, bărbat sau femeie, tot înger trebuie să fie. Căci a naşte prunci înseamnă a aduce pe îngerii lui Dumnezeu în viaţa ta.

Căci dacă îngerii se află undeva, şi nu o spun eu, o spune dumnezeiasca Evanghelie, ei se află acolo unde sunt copiii. De ce? Petru că îngerul nu poate să şadă acolo unde este murdărie, iar copilul este curat. Îngerul nu poate să şadă acolo unde este prihană, iar copilul este neprihănit. Şi mai presus de toate, îngerul nu poate să şadă unde este viclenie şi neiertare, iar copilul nu este viclean şi are o capacitate uimitoare de iertare. Aşadar, doriţi să aveţi viaţă de înger? Împliniţi voturile monahale, cei din mănăstiri. Voiţi să aveţi viaţă de îngeri cei din lume? Păziţi-vă patul neîntinat, adică credincioşia soţului faţă de a lui soţie şi soţia faţă de bărbatul ei. Naşteţi prunci, creşteţi-i cu frică de Dumnezeu, cu ruşine de oameni şi cu dragoste de neam. Şi atunci şi casa, şi familia, şi mănăstirea pe de altă parte, vor fi pline de îngeri, pline de harul lui Dumnezeu de care avem o imensă nevoie.

Dumnezeu să ne binecuvânteze pe toţi, pentru rugăciunile Sfinţilor Îngeri, să-l ocrotească cu harul iubirii Sale pe părintele stareţ Iustin, să îi ocrotească cu darul milei Sale pe părinţii şi fraţii vieţuitori în această sfântă mănăstire, să ne miluiască şi pe noi, iubiţi credincioşi, cu prezenţa îngerului, cu rugăciunea Maicii Domnului, cu dumnezeieşti Liturghii precum cea pe care, cu mila Domnului, am săvârşit-o astăzi, să alunge necurăţia din viaţa noastră pentru că puterile cele curate ale sfinţilor îngeri să se sălăşluiască şi în viaţa noastră! Amin!”

Pr. dr. Dorin Octavian Picioruş - Predică la soborul Sfinţilor Arhistrategi Mihail şi Gavriil şi a tuturor Puterilor cereşti

Iubiţii mei, de obicei, în popor, se cunoaşte faptul că astăzi, la 8 noiembrie, îi sărbătorim pe Sfinţii Mihail şi Gavriil, şi mulţi îi consideră că sunt nişte Sfinţi şi nu Arhangheli. Prea puţini ştiu însă că ziua de astăzi nu e închinată numai Sfinţilor Arhistrategi sau Mai-marilor Voievozi Mihail şi Gavriil ci şi tuturor Puterilor cereşti, că, într-un cuvânt, astăzi îi sărbătorim pe toţi Sfinţii Îngeri.

Ziua de luni, din săptămână, e închinată Sfinţilor Îngeri. Şi anul acesta, 2010, într-un mod fericit…îi sărbătorim pe Sfinţii Îngeri în mod prea slăvit…chiar de ziua lor regulară, de pe săptămână. Aşa că ***astăzi îi sărbătorim pe cei care ne întăresc continuu în viaţa noastră şi ne ajută şi ne apără pe calea mântuirii.***

Vreau însă, înainte de a mă referi la teologia slujbei zilei, să mă refer la teologia acatistului românesc al zilei, pentru că aflăm în cadrul lui foarte multe date teologice, adunate, cu multă atenţie şi fidelitate, de către autorul său, anonim pentru noi.

Şi, încă din primul condac al acatistului aflăm că ***Sfântul Arhanghel Mihail e „slujitorul Legii”, cel care i-a ajutat pe oamenii Vechiului Testament***, pe când ***Sfântul Arhanghel Gavriil este „Înger al darului” sau al harului, adică cel care îi slujeşte pe cei ai Noului Testament.***

Însă, pentru ca nu cumva să uit acest lucru, trebuie să subliniez faptul că numele lor sunt nume teoforice, adice purtătoare de Dumnezeu sau care se referă la

Dumnezeu şi ambele sunt nume ebraice, **Mihail** însemnând: **Cine este ca/asemenea lui Dumnezeu?** iar **Gavriil** însemnând: „**viteazul lui Dumnezeu**”.

De aceea am subliniat de multe ori faptul, că creştinii noştri trebuie să pună copiilor lor nume de Botez ortodoxe, care să Îl laude pe Dumnezeu şi pe Sfinţii Lui.

Şi mă reîntorc la acatistul zilei…***Sfântul Arhanghel Mihail e prezentat ca cel care i-a atenţionat pe Sfinţii Îngeri de căderea lui Lucifer, care a devenit satana adică potrivnicul creaţiei lui Dumnezeu.*** Asta înainte de crearea oamenilor…Apoi, în icosul al 3-lea, se spune că ***el l-a ajutat pe Sfântul Patriarh Iacov ca să biruie neamurile străine.*** Şi subliniez toate aceste date teologice, pentru că ele sunt culese din Tradiţia Bisericii noastre şi ne ajută să înţelegem mai bine şi datele din Scriptură cât şi slujba Bisericii de astăzi.

El, Mihail, a înecat oştile faraonului egiptean în Marea Roşie la plecarea în pustie a lui Israel. I-a învins pe canaanei. I-a întărit pe Sfinţii Moise şi Aaron. L-a făcut îndrăzneţ pe Iisus Navi. A omorât oştirea asiriană. L-a lovit pe Simon al amoreilor. L-a pierdut pe Og al Vasanului. Prin el, prin Arhanghelul Mihail, „se pierd cei rău credincioşi” iar „dreptcredincioşii se înalţă”. Şi astfel se arată şi lucrarea sa din prezent, nu numai din trecut…ca să nu înţelegem cumva, în mod greşit, că el a lucrat numai cu cei ai Vechiului Testament şi acum…şomează…

Însă autorul acatistului a vrut să sublinieze faptul, că din lucrarea lui Dumnezeu, Sfântul Arhanghel Mihail s-a manifestat într-un mod plenar, cu precădere, în istoria vechitestamentară, fără ca asta să însemne că acum…nu ne sunt de folos rugăciunile sale sau că el nu se mai manifestă în viaţa Bisericii.

În stihurile de la icosul al 5-lea, aflăm că ***Mihail, Arhanghelul Legii, a fost Îngerul, despre care Scriptura vorbeşte în mod acoperit, care l-a oprit pe Avraam ca să nu îl jertfească pe Isaac. El l-a răcorit pe Ismail în pustie şi a mângâiat-o pe Agar, pe mama lui. El era stâlpul în chip de foc şi norul cel aurit care l-a condus şi acoperit pe Israel în pustie.***

Tot Mihail i-a păzit pe întâi-născuţii evreilor în timpul plăgilor şi a scos pe Israel din Egipt şi l-a dus în pământul făgăduit Părinţilor lor. Din condacul al 6-lea aflăm, că ***Mihail i-a slujit lui Moise la darea Legii şi i-a mijlocit Legea. El i-a scăpat şi pe cei 3 tineri din cuptor, în Babilon. L-a făcut puternic pe Sfântul Daniel şi l-a dus pe Sfântul Avacum, în mod minunat, la groapa cu lei unde era Daniel.***

Prin Mihail a învins Ghedeon şi a fost înfrânt Madiam. El s-a arătat vrăjitorului Valaam şi acela a încremenit de frică, dar şi Sfântului David.

Odată cu icosul al 9-lea şi cu stihurile sale, ***Mihail e pus în legătură cu Biserica Ortodoxă, fiind numit** „râvnitor şi puternic apărător al Tesalonicului celui nou”, tărie a creştinilor, cel care i-a întărit pe Apostoli şi pe Mucenici, cel care l-a eliberat pe Sfântul Apostol Petru din închisoare, cel care l-a omorât pe Irod (despre a cărui moarte se vorbeşte în Faptele Apostolilor), care păzeşte Biserica, care e „secure cu două ascuţişuri” împotriva ereticilor, „întărire puternică a Cuvioşilor”, care îi sprijină pe ierarhi şi cel prin care „se lăţeşte credinţa” ortodoxă şi „se micşorează rătăcirea” eretică şi păgână.*

Condacul al 10-lea al acatistului vorbeşte despre faptele eshatologice ale Sfântului Arhanghel Mihail, pentru că ***el va suna din trâmbiţa cea de pe urmă, de dinaintea învierii morţilor***, pentru ca stihurile icosului al 10-lea să vorbească despre minuni ale Sfântului Arhanghel Mihail cunoscute tradiţional.

Despre Sfântul Arhanghel Gavriil, acatistul nostru aminteşte, mai întâi de toate, faptul, că lui i s-au descoperit bunele vestiri ale întrupării Domnului.

Adică el este Îngerul de la Luca, din primul capitol, care i-a vestit Maicii Domnului vestea cea aşteptată de întreaga făptură: întruparea lui Dumnezeu Cuvântul.

Din condacul al 3-lea aflăm, ***că Sfântului Daniil i-a arătat, mai mult decât la toţi Prorocii, despre întruparea Domnului. Gavriil le-a binevestit părinţilor Maicii Domnului naşterea ei. El le ajută pe femei ca să nască, le mângâie pe mamele care sunt bune cu copiii lor, ajută neamul omenesc ca să crească numeric, adică la nivelul natalităţii**, a vestit Sfântului Zaharia naşterea Sfântului Ioan Botezătorul.*

Tot Gavriil este cel care le-a vestit păstorilor, de pe câmp, naşterea Mântuitorului lor. El a fost steaua care i-a condus şi înţelepţit pe magi. El i s-a arătat în vedenie Sfântului Iosif, logodnicul Maicii Domnului. El i-a trimis pe Iosif, pe Maica Domnului şi pe Pruncul cel Preasfânt în Egipt şi tot el i-a povăţuit să revină în Israel şi să locuiască în Nazaret.

*Sfântul Gavriil l-a păzit pe Fiul lui Dumnezeu întrupat şi în ziua Învierii Sale, **el este Îngerul care stătea pe piatra momântului** şi le-a binevestit Sfintelor Femei Mironosiţe învierea Domnului.*

Gavriil este „bucuria celor întristaţi”, îi păzeşte pe cei asupriţi, e arma „prea puternică” a credincioşilor, e lauda preoţilor evlavioşi, întăreşte Mănăstirile,

îngrijeşte, în mod minunat, de Bisericile Domnului, îi apără pe cel care îl măresc, aduce bucurie în sufletele oamenilor, îi binecuvântează pe cei credincioşi şi este un bun povăţuitor al monahilor.

Toate aceste date teologice le găsim în acatisul zilei. În slujba zilei însă, se vorbeşte şi despre Sfinţii Îngeri…şi nu doar despre cei doi Sfinţi Arhangheli.

În ed. BOR 1927 a Mineiului pe noiembrie (uploadată la nivel online de Mănăstirea Stavropoleos din Bucureşti, căreia îi mulţumim şi de această dată), ***Îngerii sunt făpturi „fără de trupuri", care stau în faţa tronului Dumnezeirii, umplându-se de lumina necreată, simplă şi veşnică a lui Dumnezeu, rugându-se pentru noi.***

Şi ne rugăm ca Sfinţii Îngeri să se roage lui Hristos Dumnezeu, pentru ca El „să dăruiască sufletelor noastre pace şi mare milă".

Şi ca în teologia extatică a Scripturii şi mai apoi, în primul secol al Bisericii, în teologia Sfântului Dionisie Areopagitul, încă de la Vecernia mică a zilei de astăzi, se vorbeşte despre Arhangheli, Îngeri, Începătorii, Scaune, Domnii, Serafimi, Heruvimi (a treia cântare), în ordine aleatorie şi nu strict ierarhică, care dovedeşte veracitatea teologiei dionisiene, pe care noi am apărat-o şi o apărăm continuu, potrivit Tradiţiei Bisericii şi nu a unui moft personal, în faţa nefericiţilor ei detractori.

Pentru că angheologia Bisericii se bazează pe vederile extatice descrise în Scriptură, pe teologia extatică a Sfântului Dionisie Areopagitul şi a altor mulţi Sfinţi Părinţi, care au avut vederi extatice, în care au văzut pe Îngerii lui Dumnezeu şi Împărăţia Cerurilor. Adică ***angheologia ortodoxă este o vorbire teologică despre Îngeri în urma experienţelor extatice ale oamenilor Sfinţi ai Bisericii.***

Şi cultul Bisericii nu face altceva decât să sintetizeze toată aceste relatări ale vederilor extatice cu referire la Puterile cereşti, care au început odată cu crearea lumii şi despre care am văzut că a vorbit şi acatistul pe care l-am comentat.

Într-o altă cântare a Vecerniei mici ***ne rugăm lui Mihail ca să ne mântuiască de „patimile cele întunecate".*** Cerem de la toţi Îngerii, în prima cântare de la Stihoavnă, pacea tuturor credincioşilor. Cerem apărarea lor în altă cântare şi scăparea noastră de muncile iadului prin mijlocirile lor.

În Vecernia mare, la a doua cântare, ***Mihail*** e prezentat ca având chip de foc şi frumuseţe minunată. El ***este un izvor de tămăduiri pentru Biserică.*** Şi aici, ***Gavriil este descoperitorul tainei celei din veac şi cel care potoleşte viforul***

ispitelor noastre. ***Ambii Arhangheli sunt prezentaţi ca fiinţe întraripate, fapt pentru care ne rugăm acestora: ca să ne acopere sub acoperământul aripilor lor.***

Cum trebuie să îi cinstim pe Arhistrategii Mihail şi Gavriil? Ne spune Arsenie, creatorul celei de a doua cântări de la Litie: „***flori de fapte bune luând (adică făcând), cu curate gânduri şi cu ştiinţa [teologică, bineînţeles] bine statornicită [adânc înrădăcinată în Tradiţia Bisericii]" să venim, pentru ca să ne bucurăm de acest praznic.***

Venirea şi starea în Biserică, cu alte cuvinte, trebuie să fie o conduită teologică. Ceea ce facem, ceea ce simţim, ceea ce înţelegem trebuie să ne umple de teologie, de sfinţenie, de verticalitate.

Îngerii sunt fiinţe „fără de materie" dar înţelegătoare, adică raţionale şi ei O laudă neîncetat pe Preacurata şi pe Preasfânta Treime, pe Dumnezeul nostru treimic. Într-o altă cântare, a aceluiaşi Arsenie, despre care nu ni se spune nimic ajutător, ***Îngerii sunt definiţi drept „fiinţe înţelegătoare [adică raţionale], dumnezeieşti [adică pline de slava lui Dumnezeu], fără de trupuri [adică spirituale, duhovniceşti, sunt duhuri/spirite]", care Îl laudă neîncetat pe Dumnezeu.*** Şi, fără doar şi poate, aici e vorba despre Îngerii buni şi nu despre demoni.

Îngerii lui Dumnezeu au o viaţă de un dinamism neîntrerupt, pentru că „***neîncetat cântare aduc dumnezeirii Tale celei neapropiate, Doamne***". Îl laudă pe Dumnezeu, de a Cărui slavă se împărtăşesc în mod continuu, fără ca prin cunoaşterea slavei Lui să aibă acces la dumnezeirea/la fiinţa Lui, care este neapropiată pentru ei, adjectivul neapropiat fiind cel prin care Sfântul Apostol Pavel statutează imposibilitatea cunoaşterii/incognoscibilitatea fiinţei Treimii.

Pe glasul al 4-lea, Efrem Carias (fără detalii…), începe o cântare cu sublinierea vieţii lui Dumnezeu sau a slavei Sale: „***razele cele fără de materie ale dumnezeieştii slave***". Adică lumina lui Dumnezeu e necreată şi e dumnezeiasca slavă, din veci, a Treimii Celei Prea dumnezeieşti. Slava lui Dumnezeu nu e o creaţie a lui Dumnezeu sau o zidire, ci este strălucirea Sa fiinţială. Tocmai de aceea orice vedere extatică, orice vedenie, este împărtăşire de slava lui Dumnezeu, care e cunoaştere, în lumina dumnezeiască, a celor pe care ni le descoperă Dumnezeu.

Şi când Sfinţii i-au văzut pe dumnezeieştii Îngeri i-au văzut extatic (singura formă prin care se văd cele dumnezeieşti!), adică într-un mod dumnezeiesc şi nu grosier sau la nivel imaginativ.

Iar Sfinţii ne umplu de slava pe care o primesc de la Dumnezeu şi ne luminează spre prăznuire, spre bucurie continuă de Dumnezeu şi de viaţă curată.

La a doua cântare de la Stihoavnă, ***Mihail e prezentat ca având îndrăzneală multă la Dumnezeu.*** În a treia cântare de la Utrenie se enumeră, din nou, Puterile cereşti: Heruvimii, Serafimii, Arhanghelii, Stăpâniile, Scaunele, Domniile, Îngerii, Puterile şi Căpeteniile…de astă dată toate cele nouă ierarhii cereşti prezentate de dumnezeiescul Dionisie Areopagitul, marele teolog al Bisericii.

Îngerii Domnului sunt trimişi de către El ca să ne dea „***luminare sufletelor noastre***”. Ei se bucură de „***pocăinţa noastră***”. Iar noi suntem chemaţi, ca „***să ne veselim împreună cu Îngerii, noi, oamenii, duhovniceşte, întru bucurie***” şi nu întru dezmăţ. ***Pentru că bucuria reală e bucuria care ne umple inima, bucuria duhovnicească, cuviincioasă, frumoasă.***

Şi în canonul Utreniei se spune despre ***Sfinţii Îngeri că sunt păzitori ai oamenilor, din milostivirea lui Hristos Dumnezeu, cât şi slujitori ai mântuirii noastre, adică cei care ne ajută pe calea mântuirii noastre.*** Pentru a-i lăuda pe Sfinţii Îngeri, trebuie să omorâm „mădularele trupului”, adică mişcările trupului nostru spre păcat. Lor le cerem, totodată, ca „***să ne izbăvească de toată înşelăciunea nevăzutului vrăjmaş***”.

Odată cu cântarea a 4-a a Utreniei se observă faptul, că autorul acatistului a luat datele tradiţionale despre Mihail şi Gavriil din Utrenie, pentru că ni se vorbeşte, spre exemplu, despre Mihail cum că l-a ajutat pe Iisus al lui Navi şi că Gavriil a fost cel care i-a vestit naşterea lui Ioan tatălui său, în templu, adică lui Zaharia.

Sunt, ca întotdeauna şi cântări hristologice şi mariologice în Utrenie, cât şi unele cântări unicat, ca cea în care se spune: „***Şezut-ai pe Îngeri ca pe nişte cai, Iubitorule de oameni şi ai apucat cu mâinile Tale frâul lor şi mântuire s-a făcut călătoria Ta [întruparea Ta], celor ce strigă neîncetat: Slavă puterii Tale, Doamne!***” (p. 119 din ed. citată), unde se precizează şi aportul Puterilor cereşti la iconomia mântuirii oamenilor.

Sinaxarul zilei însă e cel care a furnizat aproape toate detaliile despre Mihail şi Gavriil autorului acatistului.

Mihail, se spune aici, i s-a arătat extatic lui Avraam, lui Lot la pustiirea Sodomei, lui Iacov când fugea de Esau, a călătorit împreună cu Israel prin pustiu. A fost văzut extatic şi de Valaam vrăjitorul şi de Iisus Navi.

Gavriil i s-a arătat extatic lui Daniel, lui Manoe i-a binevestit naşterea lui Samson, lui Ioachim şi Anei naşterea Maicii Domnului. A binevestit naşterea lui Ioan Botezătorul şi apoi pe cea a Domnului. Îl povăţuieşte extatic pe Sfântul Iosif, logodnicul Domnului, după cum s-a precizat şi în acatist şi apoi vesteşte Învierea Sa.

Pe scurt, acatistul şi slujba sunt pline de teologie, de amănunte teologice foarte benefice, care ne luminează asupra multor pasaje din Sfânta Scriptură şi ne încredinţează faptul că Sfinţii Îngeri au lucrat şi lucrează continuu la mântuirea noastră. Ei sunt de partea noastră şi nu împotriva noastră, pentru că sunt ajutătorii noştri în eforturile mântuirii.

Iar rugăciunea faţă de ei nu înlocuie niciodată rugăciunea către Dumnezeu, pentru că ea este tocmai expresia includerii lor în rugăciunea noastră către Dumnezeu. Noi, rugându-ne către ei, ne împrietenim şi mai mult cu ei şi îi includem şi pe ei în eforturile noastre de sfinţire. ***Tocmai de aceea ei sunt prietenii noştri, intimii noştri, cei care ne ajută continuu ca să Îl iubim pe Dumnezeu din tot sufletul, pentru că ei înşişi tocmai asta fac: Îi slujesc şi Îl laudă neîncetat pe Dumnezeu.***

De aceea, ***să iubim comuniunea cu toţi Sfinţii şi cu toţi Îngerii lui Dumnezeu şi mai ales, cu Maica lui Dumnezeu, pentru ca în comuniune cu toţi cei din cer şi de pe pământ să Îl lăudăm pe singurul nostru Creator şi Stăpân, pe Tatăl, pe Fiul şi pe Sfântul Duh Dumnezeu, Care e mărit şi slăvit de toată Biserica Sa din cer şi de pe pământ acum şi pururea şi în vecii vecilor.***

Amin!

Preot Sever Negrescu - Cel mai important împrumut, cea mai adâncă adunare, cea mai frumoasă dorinţă

"***Cel mai important împrumut pe care-l facem în viaţă este cel smuls cerului, prin fiecare gând curat, prin fiecare adiere a inimii, prin fiecare rugăciune simplă, dar adâncă, prin fiecare îndemn frumos, prin fiecare faptă şi înfăptuire.***

Soborul (adunarea) îngerilor nu mai este obiect al cultului, ci subiect al închinării noastre. Noi, oamenii, *creştem şi ne înmulţim* necontenit şi binecuvântat, *umplem pământul şi-l supunem* (Facere 1, 28), dar ***nu mai reuşim decât uneori, în sfinte sărbători, să ne adunăm; îngerii nu se înmulţesc, dar iată, ne dau pildă de adunare intru priveghere, copleşiţi de miez, intru odihnă şi în foc mistuitor.***

Când eram copil, întrebat fiind ce vreau să mă fac în viaţă, răspundeam fără echivoc: înger! Răspunsul meu tulbura, născând nedumerire: *cum, înger, de ce?!*

Odată, părinţii chiar au fost îndemnaţi să mă determine către un alt gând de viitor: tâmplar, strungar, medic, ofiţer, profesor, ceva, orice mai aproape de categoria *om al muncii*. ***Eu mă încăpăţânam, voiam să îmi crească aripi, să zbor,*** s-ajung în viaţă primul înger şi gata. Nu înţelegeam ce este absurd în dorinţa mea. ***Acum, recunosc şi tac, nu mai am acel elan, acea bucurie, acea nevinovăţie.***

Întrebarea şi răspunsul care mi-au definit copilăria, devin acum ale soborului: ***când ne mai putem lăsa atinşi de aripa îngerilor, de aripa acelor fiinţe uimitoare şi nemuritoare?"***

(Preot Sever Negrescu, în "Prolog din Proloage. Lecturi patristice dintr-un calendar uitat", Editura Mitropolia Olteniei, Craiova, 2008)

Pr. Gheorghe Neamţiu - Sfinţii Arhangheli Mihail şi Gavriil

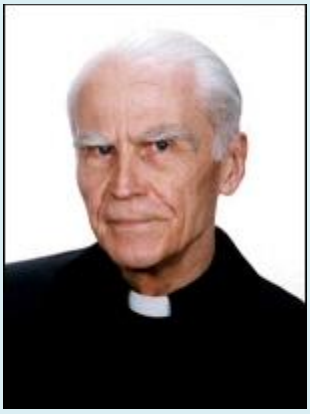

Credinţa în existenţa îngerilor s-a întărit în sufletele oamenilor prin apariţiile ce au avut loc atât în Testamentul Vechi cât şi în cel Nou, deoarece, aşa cum vom vedea, întreaga Biblie ne vorbeşte despre aceste spirite curate, trimise de Dumnezeu ca să-I ducă pe pământ solia, ori să le poarte de grijă oamenilor.

Dând expresie acestei credinţe, Biserica, încă din veacul al IV-lea, pe timpul lui Constantin cel Mare, care a ridicat, cel dintâi, biserică în onoarea sfinţilor arhangheli Mihail şi Gavriil, a stabilit sărbătoarea de azi sub denumirea: "Adunarea mai marilor arhistrategi Mihail şi Gavriil şi a tuturor puterilor fără trup." A făcut aceasta nu numai pentru a-şi arăta veneraţia şi evlavia faţă de aceste creaturi spirituale, ci şi pentru a comemora biruinţa repurtată, dintru început, de îngerii buni împotriva îngerilor răi răzvrătiţi contra Creatorului şi Stăpânului lor, biruinţă încheiată cu izgonirea lor în iad.

Vom folosi prilejul sărbătorii de azi pentru a răspunde la două întrebări:
1. ***Există îngeri?*** şi
2. ***Cu ce scop i-a creat Dumnezeu?***

1. Despre existenţa îngerilor ne vorbeşte nu numai Sfânta Scriptură, ci chiar şi mintea sănătoasă. Iată cum:
În opera creaţiunii, adică a fiinţelor neînsufleţite şi a celor însufleţite care formează universul, există o gradaţie, o ierarhie admirabil întocmită. Pe treapta cea mai de jos stă materia nevie - anorganică şi organică -, pe treapta a doua stau plantele, pe a treia vin animalele, iar pe a patra stă omul, acesta formând un regn aparte, întrucât în fiinţa sa se întâlneşte şi coexistă substanţa materială vie cu substanţa spirituală, prima subzistând prin a doua. De aceea, în lumea văzută, omul ocupă treapta superioară, cu menirea de a domina şi duce la desăvârşire, prin forţa spiritului, universul material. Astfel, omul reprezintă puntea de legătură între lumea materiei, adică lumea văzută, şi lumea spiritului, adică lumea nevăzută. Dar, pentru ca această gradaţie în ordinea fiinţelor să fie

completă, mintea cere ca, între om - fiinţă mixtă, materială şi spirituală în acelaşi timp - şi Dumnezeu Creatorul, să existe şi o fiinţă spirituală pură, adică să existe şi fiinţe fără componentă materială, deci pe o treaptă superioară aceleia pe care se află omul, şi care să oglindească mai fidel fiinţa lui Dumnezeu care este spiritul purisim. Iată de ce era oarecum de aşteptat ca Dumnezeu să creeze şi fiinţe pe care le numim îngeri, de la cuvântul grecesc anghelos care înseamnă trimis, mesager.

Îngerii ne sunt superiori, nouă oamenilor, nu numai prin faptul că sunt spirite pure, ci şi prin faptul că au o înţelegere incomparabil mai pătrunzătoare şi o voinţă mai puternică decât a noastră.

După cum mărturiseşte ***Sfântul Dionisie Areopagitul***, bazat pe Sfânta Scriptură, ***îngerii sunt constituiţi în trei ierarhii, fiecare dintre acestea fiind compusă din câte trei cete. În total sunt deci nouă cete sau coruri îngereşti: Tronurile, Heruvimii, Serafimii, Puterile, Domniile, Stăpânirile, Îngerii, Arhanghelii sau Căpeteniile şi Începătoriile.***

Din mulţimea acestor fiinţe noi nu cunoaştem decât trei: pe îngerul Rafael şi pe arhanghelii Mihail şi Gavriil.

2. Cu ce scop i-a creat Dumnezeu pe îngeri?

- În primul rând, pentru ca, prin ei, Dumnezeu să-şi manifeste în mai mare măsură perfecţiunea firii Sale - ei împărtăşindu-se în mai mare grad decât noi de inteligenţă - şi, astfel, să ofere, neîncetat, o mai mare slavă lui Dumnezeu.
- În al doilea rând, Dumnezeu i-a creat ca să fie, de-a lungul istoriei, mesagerii, purtătorii gândurilor şi planurilor lui Dumnezeu faţă de oameni şi păzitorii vieţii noastre.

În acest rol îi vedem încă în Testamentul Vechi, unde aflăm că îngerul Rafael a fost trimis de Dumnezeu la tânărul Tobia,

- *ca să-i fie acestuia călăuză spre Rachişul din Media.*
- *El îl apără pe acesta de rechinul care voia să-l sfâşie şi*
- *îl sfătuieşte să ia în căsătorie pe o anumită Sara, fiica lui Raguel, ai cărei miri, în număr de şapte, fuseseră ucişi, rând pe rând, de diavolul Asmodeu.*
- *Tot el îl sfătuieşte pe Tobia să pună inima şi ficatul rechinului, ce era să-l sfâşie, pe cărbunele din tămâier. Făcând astfel, diavolul fuge, iar el, Tobia, şi Sara, soţia sa, sunt salvaţi şi pleacă spre casa bătrânului Tobia.*

- *Sfătuit de acelaşi Rafael, Tobia tânărul unge cu fierea rechinului ochii tatălui său, care orbise, şi astfel acesta îşi recapătă vederea* (Tobia XI,12).

Rafael se recomandă lui Tobia astfel: "***Eu sunt Rafael, unul dintre cei şapte îngeri care duc rugăciunile celor sfinţi şi intră în slava Celui sfânt***" (Ibid. XII,15).

Un rol mult mai important l-au avut şi îl au în istoria mântuirii noastre cei doi arhangheli pe care îi sărbătorim azi: Mihail şi Gavriil.

Michael ***(cuvânt ebraic care înseamnă: cine este ca Dumnezeu?) poartă acest nume ca expresie a biruinţei glorioase repurtate de el asupra lui Lucifer, căpetenia îngerilor răzvrătiţi contra lui Dumnezeu. În toiul luptei, Mihail exclamă: "Cine e ca Dumnezeu?" Cine se măsoară cu Dumnezeu?*** Şi, astfel, Lucifer (purtător de lumină) este izgonit în iad, împărăţia întunericului, devenind Satana, căpetenia îngerilor răzvrătiţi, adică a diavolilor. Ecoul acestei înfrângeri îl aflăm în troparul de la Parastas: "***Unde umbrează darul tău Mihaile, arhanghele, de acolo se alungă toată puterea diavolului, căci nu suferă să rămână lângă lumina ta Luceafărul cel ce a căzut*** (...)".

Iisus însuşi le aminteşte celor şaptezeci de ucenici de căderea Satanei, în momentul când ei, întorşi din misiunea încredinţată, îi spun lui Iisus, plini de bucurie, că şi dracii li se pleacă. Iisus le atrage atenţia să nu se lase stăpâniţi de bucuria acestui succes care i-ar putea duce la mândrie ca pe Satana, pe care l-a văzut "***ca un fulger din cer căzând***" (Luca X,18), ci să se bucure pentru că numele lor "***sunt scrise în ceruri***" (Luca X,20).

Celălalt arhanghel, **Gavriil** (cuvânt ebraic care înseamnă: puterea lui Dumnezeu), ***este purtătorul marilor mesaje ale lui Dumnezeu, crainicul Celui atotputernic.***

- *În Testamentul Vechi el îi descoperă profetului Daniil, între altele, venirea Mântuitorului, profeţind cu exactitate uimitoare naşterea Lui, şi că "va fi omorât", iar "poporul se va lepăda de El" şi un conducător străin va distruge Ierusalimul.*
- *Tot arhanghelul Gavriil este şi solul divin care îi vesteşte preotului Zaharia naşterea Înaintemergătorului lui Iisus Hristos, al cărui nume va fi Ioan. Şi fiindcă Zaharia se îndoieşte de spusele îngerului, drept pedeapsă Gavriil îi spune că va rămâne mut până la împlinirea profeţiei.*
- *A treia vizită pe pământ o face îngerul Gavriil când duce umilei Fecioare din Nazaret vestea cea bună că va concepe şi va naşte pe Fiul lui Dumnezeu, Mântuitorul lumii. În scena Bunei-Vestiri, când Dumnezeu se*

coboară şi "se face om pentru ca pe om să-l facă Dumnezeu", arhanghelul Gavriil întâlneşte pe Sfânta Fecioară - chipul slăbiciunii şi totodată al desăvârşitei smerenii - care, simţindu-se nevrednică de o atât de mare cinste, se numeşte pe sine "roaba Domnului". Când Dumnezeu găseşte pe pământ o creatură care, în faţa atotputerniciei Lui, îşi recunoaşte slăbiciunea şi nevrednicia, El ridică această fiinţă peste toate creaturile şi o alege ca să-I fie mamă şi mireasă a Spiritului Sfânt.

- *Tot în arhanghelul Gavriil, Sfânta Tradiţie vede pe îngerul întăritor care îl asistă pe Iisus în agonia din grădina Ghetsimani.*

Arhanghelul Gavriil este, aşadar, mesagerul încredinţat de Dumnezeu să ducă celor slabi întărire, celor întristaţi bucurie şi nădejde, atât în Legea Veche, cât şi în cea Nouă.

Din cele arătate constatăm că soliile pe care el le aduce pe pământ converg spre persoana lui Iisus Hristos. Astfel, lui Daniil îi vesteşte timpul venirii Mesiei; lui Zaharia îi vesteşte că va fi tatăl Înaintemergătorului Mesiei, Sfintei Fecioare că va fi Mama Mesiei şi, în sfârşit, Gavriil este prezent chiar lângă Mesia, întărindu-L în suferinţele agoniei. El este ataşat, în mod deosebit, persoanei a doua divine, Împăratului Hristos, ca ambasador al acestuia, şi prin aceasta El simbolizează virtutea Speranţei. Într-adevăr, toate persoanele la care Gavriil a fost trimis, erau în aşteptare, sperau în mântuire: Zaharia aştepta de o viaţă întreagă, un copil; Fecioara dorea împlinirea profeţiilor cu privire la venirea Mântuitorului.

Dar Dumnezeu, când a creat lumea îngerilor, s-a gândit, în concret, şi la unul fiecare din noi, punând în slujba noastră câte un înger păzitor. Şi, după logica omenească, această punere a lor în serviciul nostru ar fi, pentru ei, o umilire, deoarece, fiindu-ne, prin fire, superiori, noi ar trebui să fim puşi în slujba lor.

Aci încă vedem abisul iubirii lui Dumnezeu faţă de oameni. El nu s-a mulţumit să îmbrăţişeze firea noastră, întrupându-se, ci şi pe fiinţele spirituale din lumea cealaltă le-a făcut tot pentru noi, dându-ni-le păzitori în primejdii şi încercări şi, astfel, întreaga creaţiune e făcută cu menirea de a ne sluji.

Într-adevăr, ce ar mai fi putut face Dumnezeu pentru noi, şi nu a făcut!? El a desemnat, din veşnicie, fiecărui popor şi fiecărui ins un înger păzitor care să-l călăuzească spre virtute, să-l ajute în luptă cu duhurile necurate care se servesc de imboldurile rele din noi ca să ne ispitească şi să ne aţâţe la răzvrătire împotriva lui Dumnezeu, cum o făcuse Satana, întru început.

Iată de ce, iubiţii mei, azi, când îi sărbătorim pe Căpeteniile oştirilor cereşti, şi, odată cu ei, pe îngerii noştri păzitori, se cade să ne reînsufleţim evlavia şi

fidelitatea faţă de aceştia, hotărându-ne să le urmăm îndemnurile şi bunele inspiraţii în ispite, în clipele de cumpănă, în încercări, şi să-i chemăm zilnic în ajutor, aşa cum am învăţat când eram prunci şi cum ne învaţă Biserica în ectenia de cerere de la Sfânta Liturghie: ***"Înger de pace, credincios, îndreptător, păzitor sufletelor şi trupurilor noastre, de la Domnul să cerem."***

Să-I cerem, pentru reînnoirea şi sfinţirea noastră personală, pentru Biserica noastră, pentru poporul nostru şi pentru lumea întreagă. Amin.

Pr. Vasile Gordon - Panegiric la Soborul Sfinţilor Arhangheli Mihail şi Gavriil şi al tuturor cereştilor Puteri

În fiecare an, ziua de 8 noiembrie este consacrată cinstirii celor doi mari arhangheli, Mihail şi Gavriil, care s-au învrednicit să primească misiuni cu totul speciale din partea lui Dumnezeu.

Dacă ştim, în general, că îngerii sunt duhuri slujitoare, trimise de Dumnezeu pentru împlinirea voii Lui, căci însăşi denumirea de „înger” înseamnă „trimis”, arhanghelii Mihail şi Gavriil (în traducere „arhangheli” înseamnă „primii între îngeri”) au o misiune mai înaltă, despre care vom încerca să vorbim în cele ce urmează.

Numele lor sunt foarte populare printre credincioşii noştri, fiind purtate de către mulţi dintre ei, fapt care dovedeşte o preţuire deosebită. Trebuie să ne dăm seama, mai întâi, că nu întâmplător ei sunt pomeniţi împreună. Fiecare, desigur, a avut o misiune aparte, personală, dar numai împreună slujirea lor are înţeles mântuitor pentru noi.

După ce vom analiza specificul slujirii fiecăruia, care este reprezentat în mare măsură chiar în icoanele lor, potrivit mărturiilor din Scriptură şi din Tradiţie, vom încerca să dezlegăm apoi taina pomenirii lor comune.

Astfel, Arhanghelul Mihail apare în icoane sub chipul unui ostaş sever, în mâna dreaptă având o sabie de foc, în stânga un cântar şi la picioare un diavol căzut,

iar Arhanghelul Gavriil este zugrăvit sub chipul unui tânăr plin de duioşie, cu o floare în mâna dreaptă (de obicei floare de crin), adresându-se respectuos Fecioarei Maria.

Iată, aşadar, două atitudini complet diferite, una războinică, cealaltă paşnică şi duioasă, singurele detalii comune fiind aurele sfinţeniei şi aripile îngereşti. Nimic întâmplător, însă.

Cercetând Scriptura şi Tradiţia aflăm, astfel, că Arhanghelul Mihail a fost rânduit de Dumnezeu, alături de heruvimi, să păzească intrarea în Rai, cu o sabie de foc, după căderea în păcat a protopărinţilor noştri; Apocalipsa îl înfăţişează, în cap. 12, ca pe un conducător al oştilor îngereşti, care îl alungă din cer pe „balaurul cel mare", adică pe diavolul; după Tradiţie, Mihail a luat atitudine atunci când o parte din îngeri, în frunte cu Lucifer, s-au răzvrătit împotriva lui Dumnezeu, vrând să-i ia locul. „Mi-ha-il?", adică „Cine este ca Dumnezeu?" - a întrebat atunci arhanghelul, de aici trăgându-i-se numele.

În viziunile profetului Daniel, Mihail are misiunea de a-l ocroti şi de a purta de grijă poporului Israel, (Daniel, 12, 13, 21). Din aceste mărturii înţelegem, aşadar, că Mihail reprezintă dreptatea divină şi pedeapsa păcatului, ca înger păzitor al poporului ales.

Arhanghelul Gavriil (în tâlcuire „Puterea mea este Dumnezeu"), este mesagerul mântuirii, anunţând naşterea Sfântului Ioan Botezătorul şi a Mântuitorului nostru Iisus Hristos. Este, de fapt, îngerul Bunei Vestiri, a cărei bucurie este simbolizată de frumuseţea florii albe de crin, floare lăudată şi de Mântuitorul când spune: „Luaţi seama la crinii câmpului...nici Solomon în toată măreţia lui nu era îmbrăcat ca unul dintre aceştia..." (Matei, 6, 28-29).

Aşadar, dacă Arhanghelul Mihail ne aduce aminte de păcat, dreptate şi moarte, Gavriil ne apropie mâna întinsă a lui Dumnezeu, făcându-se vestitorul iubirii şi al mântuirii. Ei reprezintă, de fapt, cele două Testamente, Vechi şi Nou, Mihail simbolizând Legea lui Moise, a dreptăţii, iar Gavriil Legea Harului, a iubirii evanghelice. Dumnezeu însuşi aşa S-a revelat, potrivit înţelepciunii Sale: pe de o parte, ca Domn al dreptăţii, asprimii şi judecăţii în Vechiul Testament, pe de alta al iubirii, îngăduinţei şi iertării, în Noul Testament.

Iar acum, iubiţi credincioşi, concluzia firească: cei doi arhangheli sunt pomeniţi împreună, pentru că dreptatea şi iubirea trebuie să fie nedespărţite, căci numai aşezate la un loc, cele două Testamente fac Scriptura întreagă!

Dumnezeu însuşi este, deodată şi drept şi bun. Greşim atunci când zicem: „Oricâte păcate am face, Domnul ne iartă pentru că este bun...”, uitând că El este şi drept. După cum greşim de asemenea când deznădăjduim zicând: „Nu pot primi iertare, căci drept este să fiu condamnat”, uitând că Dumnezeu este şi bun, nu doar drept şi că ne iartă dacă ne căim cu adevărat şi ne îndreptăm viaţa.

Sărbătoarea de astăzi, o dată cu prilejul de a-i cinsti după cuviinţă pe cei doi sfinţi Arhangheli Mihail şi Gavriil, reprezintă pentru noi şi o lecţie de înţelepciune. Aşa cum ei sunt împreună pomeniţi, dreptatea şi iubirea laolaltă, trebuie şi noi să fim nu numai drepţi, ci şi buni cu semenii noştri.

Dreptatea fără bunătate creează relaţii reci, de teamă şi suspiciune reciprocă. Bunătatea fără dreptate duce la relaţii artificiale, dulceage, nedurabile. Doar împreună cele două virtuţi fac legături normale şi trainice, bazate pe încredere şi afecţiune reciprocă.

Numai cu amândouă la un loc se poate înainta firesc pe calea convieţuirii cu semenii noştri. Să ne imaginăm că ne găsim într-o barcă şi pe una din vâsle scrie „dreptatea”, iar pe cealaltă „iubirea”. Dacă vom folosi numai una dintre ele, barca se va roti în acelaşi loc, fără să înainteze. Numai atunci când sunt folosite amândouă, deodată, vom înainta spre locul dorit.

În acelaşi fel vedem şi lucrarea celor două virtuţi: împreună, spre buna convieţuire cu semenii şi, în final, spre mântuirea sufletului.

Sfinţilor Arhangheli Mihail şi Gavriil, simboluri ale dreptăţii şi iubirii, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi să fim, precum voi sunteţi, drepţi şi iubitori întotdeauna. Amin.

Pr. Ion Cârciuleanu - Predică la Soborul Sfinţilor Arhangheli Mihail şi Gavriil şi al tuturor cereştilor Puteri

„Acum puterile cereşti împreună cu noi slujesc”.

Dacă în duminicile şi sărbătorile de peste an, pomenind amintirea marilor evenimente ale creştinătăţii sau numele sfinţilor săi, Ortodoxia îşi îndreaptă privirea spre lumea văzută, spre această zidire a lui Dumnezeu aflată în natură, în lume, azi, la prăznuirea soborului Sfinţilor arhangheli Mihail şi Gavriil, cu frică dar şi cu îndrăzneală, ea priveşte spre lumea nevăzută, spre cetele cereşti şi îngereşti, care pururea văd faţa lui Dumnezeu (Mat. 18, 10).

Spune Sfânta Scriptură: „La început Dumnezeu a făcut cerul şi pământul” (Facere 1, 1). Aici vorbeşte de crearea celor două lumi, cerul cuprinzând lumea nevăzută, a mulţimei imense de spirite, lume aşa cum a rezultat din Voinţa Părintelui ceresc, după care urmează pământul, cu tot ce se leagă de el, pe care îl vedem, deci lumea văzută, în cadrul căruia intrăm şi noi în neamul omenesc.

Lumea nevăzută a tuturor spiritelor a fost bună, dar după câte ştim mândria, pizma şi invidia sunt izvorul tuturor răutăţilor şi ca atare, unele din aceste spirite au pizmuit pe Dumnezeu şi doreau să fie asemenea Lui. Ce a rezultat de aici? Căderea lor capitală, fără mijloc de îndreptare şi fără să mai poată a se apropia de faţa Creatorului.

În consecinţă, s-au împărţit în două: cetele îngereşti care cuprind acele spirite care au rămas credincioase şi supuse, „Acum puterile cereşti împreună cu noi

slujesc", nealterându-şi starea şi cele diavoleşti, cele răzvrătite care s-au ridicat contra lui Dumnezeu.

Prin sărbătoarea de azi închinată „Soborului mai marilor Arhangheli Mihail şi Gavriil şi al tuturor puterilor cereşti, celor fără de trupuri", Sfânta Biserică ne pune înainte aceste două feluri de caractere şi atitudini.

Pe de o parte ea ne înfăţişează, în mod sumar, atitudinea şi figura lui lucifer, iar pe altă parte şi într-un mod mai amănunţit, atitudinea şi chipurile sfinţilor arhangheli Mihail şi Gavriil. Într-o parte avem mândria şi nerecunoştinţa, întrupate în persoana mai marelui demonilor, în altă parte avem smerenia, credinţa, dragostea şi curajul, întruchipate în persoanele mai marilor oştirii cereşti.

Sfânta Scriptură şi cărţile bisericeşti ne spun că toţi îngerii au fost la începutul existenţei lor, fiinţe bune. Atât lucifer cât şi Sfinţii Arhangheli Mihail şi Gavriil au fost îngerii lumii şi au avut în ierarhia cerească, o înaltă şi vrednică misiune. Fiecare din ei a fost înzestrat cu calităţi superioare şi a primit de la Dumnezeu stăpânire peste o mare mulţime de îngeri. Fiecare era căpetenie de cete îngereşti şi avea o misiune sfântă în faţa lui Dumnezeu.

Dar ce se întâmplă însă? În mintea lui lucifer încolţeşte păcatul mândriei şi al urii faţă de Dumnezeu şi-l îndeamnă să tindă la detronarea Stăpânului său de pe scaunul măririi şi să se aşeze el pe acest scaun.

Mândria îl îndeamnă la revoltă, iar pentru a fi mai sigur de reuşită, ademeneşte de partea sa şi pe mulţi dintre îngerii din ceata sa. Astfel, în loc să fie recunoscător pentru darurile cu care l-a înzestrat Dumnezeu, el ia atitudine duşmănoasă faţă de Părintele ceresc, se revoltă împotriva Lui şi vrea să-L detroneze.

Dorinţa şi mândria lui s-au dovedint însă deşarte, căci revolta lui a fost înăbuşită în mod fulgerător, iar el şi adepţii lui au fost izgoniţi de Dumnezeu, din împărăţia luminii şi „legându-i cu legăturile întunericului în iad, i-a dat să fie păziţi spre judecată" (Petru 2, 4).

Sfântul Arhanghel Mihail, care avea şi el în subordine o mulţime de îngeri, văzând răzvrătirea lui lucifer, a convocat soborul cetelor îngereşti, cu care prilej dezaprobă atitudinea lui lucifer, îndeamnă îngerii la credinţă, dragoste şi supunere faţă de Dumnezeu.

Pentru această atitudine, Sfântul Arhanghel Mihail, cel „de-a pururea lăudat", cum este numit în acatist, păzitorul legii, cu sabia sa de foc

străjuieşte uşa unde se aduc jertfele la altar. Stă maiestos, aşa cum a stat cândva şi a păzit intrarea în paradis, aşa cum a oprit căderea îngerilor răi, mai înainte de zidirea lumii văzute şi când cu sabia de foc în mâini, a strigat: „Cine este Dumnezeu mare ca Dumnezeul nostru?". El este numit înger al legii şi al dreptăţii, înger al justiţiei şi al judecăţii. El primeşte rolul de apărător al oamenilor de cel viclean. El are sabia de foc ca să apere pe cei slabi şi să pedepsească pe cei nelegiuţi. El sprijină pe cel de jos ca prin virtute să ajungă sus la Dumnezeu. Sfântul Mihail ne ajută şi se roagă alături de noi în toate împrejurările când apelăm la dânsul.

A fost crainicul şi mesagerul în toată desfăşurarea istorică a Vechiului Testament când poporul ales se afla în greutăţi şi cerea ajutorul lui Dumnezeu.

Sfântul Gavriil este numit vestitor al darului lui Dumnezeu, zugrăvit la uşa diaconească din partea de miazăzi a Sfântului Altar, este mai aproape de inima, de nădejdea şi de mântuirea noastră. Înger al harului lui Dumnezeu, al iertării şi al jertfei, poartă în mâinile sale florile albe şi imaculate de crin aduse în ziua Buneivestiri Maicii Domnului, crini care, cu parfumul harului, au îmbălsămat viaţa şi nădejdea de mântuire.

El este cel care a vestit naşterea Sfântului Ioan Botezătorul, el a vorbit cu dreptul Iosif despre taina întrupării neprihănite a Fiului lui Dumnezeu din Fecioara Maria. Tot el este acela care aduce Vestea ce bună Fecioarei Maria că prin ea se va întrupa Fiul lui Dumnezeu, când îi spune: „Bucură-te, ceea ce eşti plină de har, Domnul este cu tine, binecuvântată eşti tu între femei" (Luca 1, 28).

Dulce sufletului nostru, Arhanghelul Gavriil rămâne în rugăciunile noastre cald sprijin şi ajutător pentru noi.

La amândoi Sfinţii Arhangheli vedem o atitudine hotărâtă de iubire şi ascultare faţă de Dumnezeu şi de împotrivire faţă de cel rău. Atitudinea lor le e răsplătită de Dumnezeu printr-un har deosebit de bogat. Ei se bucură de încrederea Părintelui ceresc şi primesc importante misiuni în planul Împărăţiei lui Dumnezeu.

De aceea Sfânta Evanghelie leagă începutul şi sfârşitul lucrării Mântuitorului de arătarea îngerilor în lume. La naşterea sa coruri de îngeri intonează „slavă întru cei de sus lui Dumnezeu şi pe pământ pace şi între oameni bunăvoire", iar la înălţarea sa la cer îngerii îl înconjurau.

În cultul nostru ortodox, credinţa noastră în îngeri este întărită în mod deosebit. Îngerul asistă în chip nevăzut la rugăciunile noastre, în special la oficierea

Sfintei Liturghii. Ne amintim desigur, cântarea Heruvicului în care intonăm: „Noi care pe heruvimi, cu taină închipuim, şi Făcătoarei de viaţă Treimi, cântarea întreită aducem” şi mai cu seamă cântarea heruvimică de la Sfânta Liturghie mai înainte sfinţită când zicem: „Acum puterile cele cereşti împreună cu noi slujesc”.

Îngerii care înconjoară tronul lui Dumnezeu sunt totdeauna prezenţi la oficierea sfintelor noastre slujbe. Ei înconjoară Sfântul potir, după sfinţirea darurilor, atunci când preotul apare în faţa Sfântului Altar, zicând: „Cu frica lui Dumnezeu, cu credinţă şi cu dragoste să vă apropiaţi”.

Fiecare creştin este sub paza şi sub îngrijirea unui înger (Matei 18, 10) şi aceştia văd pururea faţa lui Dumnezeu; dar să nu uităm, că în afară de acesta, lângă fiecare din noi mai stă şi un înger rău al păcatului, al nedreptăţii - aceasta o vedem după gândurile bune sau rele din sufletul şi din inima noastră.

Duhul cel rău, însă, nu poate face nici un rău omului dacă nu are învoire de la el. De aceea, să ascultăm îndemnul Sfântului Apostol Petru care ne spune: „Fiţi treji, privegheaţi. Potrivnicul vostru, diavolul, umblă răcnind ca un leu, căutând pe cine să înghită (I Petru 5, 8).

Cu toată dreptatea o spune apostolul căci pe cel ce se opune, pe cel tare şi hotărât nu-l poate cuprinde.

De mine depinde mântuirea, sau pierzarea mea, de dumneavoastră mântuirea sau ruina şi de lume în general bucuria sau osânda dincolo de această viaţă.

Cu ocazia praznicului de azi, biserica punând în faţă două căi, două atitudini: a lui lucifer şi a Sfinţilor Arhangheli Mihail şi Gavriil, ne cere să ne decidem pe care o aprobăm şi pe care vrem să o urmăm? Voinţa ne e liberă. Luarea hotărârii depinde noi. ***Cum însă Biserica este mama noastră cea iubitoare, care caută să ne îndrumeze totdeauna pe calea binelui şi de data aceasta ea ne evidenţiază mai ales virtuţile Sfinţilor Arhangheli şi arătând iubirea lor faţă de Dumnezeu, ne îndeamnă să ne hotărâm pentru urmarea exemplului lor.***

Dacă ne examinăm cu sinceritate, cu durere sufletească constatăm că noi ne abatem foarte adesea de la urmarea acestui îndemn. Când cerem ceva de la Dumnezeu şi nu ni se împlineşte cererea, sau când urmărim o ţintă şi nu o putem ajunge, de multe ori dragostea de Tatăl ceresc ni se răceşte iar credinţa ne slăbeşte.

Când vedem faptele mârşave ale altora sau când săvârşim noi astfel de fapte, de regulă ori le aprobăm, ori trecem cu tăcerea peste ele. Când vedem pe alţii în

situaţii superioare, dar bine meritate, de multe ori ne lăsăm robiţi de invidie. În aceste momente cât de departe suntem de exemplul Sfinţilor Arhangheli şi cu câtă supunere urmăm pilda lui lucifer!

Motivul? Suntem fiinţe cu voinţa nedisciplinată şi cu raţiunea întunecată, ne înspăimântăm de efortul ce ni se cere pentru a ne opune răului şi nu avem îndrăzneală să condamnăm nelegiuirea, nici a noastră, nici a altora.

În special în ce ne priveşte pe noi, de cele mai multe ori, când se iveşte ispita, în loc de a o respinge categoric, noi parlamentăm şi ne târguim cu ea şi târguiala înseamnă de regulă cedare.
Eva intră în discuţie şi parlamentează cu şarpele şi e învinsă de el. Sfinţii Arhangheli Mihail şi Gavriil nu admit nici o târguială cu lucifer cel îngâmfat şi nu cad în greşala lui.

În ce priveşte răul săvârşit de alţii nu-l înfruntăm fiindcă ne temem să nu atragem asupra noastră anumite neplăceri momentane. Uităm că pentru cei ce iubesc pe Domnul, toate lucrează spre binele lor.

Deci şi neplăcerile ce le-am avea în astfel de împrejurări, s-ar întoarce spre binele nostru. Pentru a învinge răul ni se cere o atitudine hotărâtă asemănătoare cu aceea a Sfinţilor Arhangheli, a căror prăznuire o săvârşim azi. Adică să iubim pe Dumnezeul nostru, să iubim virtutea şi să ne opunem păcatului.

Nu numai atât, în rugăciunile ce se aduc de noi să cerem ajutorul şi sprijinul Sfinţilor Îngeri spre a putea nădăjdui la câştigarea fericirii veşnice.

Cinstind îngerii îndepărtăm de la noi puterea răului şi prin aceasta cinstim pe însuşi Dumnezeu, căci El i-a cinstit mai înainte făcându-i părtaşi celor mai mari străluciri cereşti. Ei vor fi cei mai buni mărturisitori pentru noi înaintea dreptului judecător. Amin.

Părintele Andrei Coroian: Armonia lumii cereşti - Predică la Sfinţii Arhangheli Mihail şi Gavriil

Sufletul omenesc nu se împlineşte în lucruri şi în obiecte finite, nici chiar în persoane mărginite, iar lumea efemeră nu-l va mulţumi niciodată deplin. El va căuta mereu o Persoană ideală, căreia să i se dăruiască deplin, cu care să trăiască într-o comuniune de iubire, o viaţă adevărată, netrecătoare şi pururea fericită. Dacă Persoana (singura) care îl poate împlini, mulţumi, bucura şi veseli pe om făcându-l fericit, este Dumnezeul întrupat, Mântuitorul Iisus Hristos, lumea ideală după care tânjeşte nu poate fi alta decât lumea cerească a îngerilor.

Mântuitorul poartă întru Sine toată slava, puterea, iubirea, adevărul, dreptatea, bunătatea, frumuseţea şi armonia preasfintei Treimi, iar lumea cerească a îngerilor, a duhurilor rămase pe veci bune (o parte dintre ele întrebuinţând greşit libertatea, au devenit rele) care se desfată şi lucrează cu hărnicie, într-o lumină şi transparenţă desăvârşită, la împlinirea voii sfinte a Creatorului este adevărata lume întru care nu există tristeţe, durere sau răutate.

Îngerii buni cu bucurie îşi împlinesc menirea lor, sporind în viaţa cea plină de bucurie şi veselie. Într-o mişcare plină de dinamism, plini de duhul fierbinte al iubirii, ei slăvind neîncetat pe Dumnezeu şi înalţă spre El neamul omenesc.

Sărbătoarea din 8 noiembrie, a cinstitelor Puteri cereşti şi a mai-marilor lor, Sfinţii Arhangheli Mihail şi Gavriil, ne reaminteşte an de an, despre întreit sfânta bunătate al Dumnezeu şi despre iubirea Lui veşnic izvorâtoare care este revărsată atât de minunat în orice făptură şi arătată atât de duios şi măreţ în sfânta pronie.

Ne reamintim şi rememorăm virtuţile şi harismele cu care sunt împodobite persoanele Sfinţilor Arhangheli şi ale celorlalte personalităţi cereşti, şi conştientizăm mereu legătura şi unitatea dintre cele două lumi, chemate la o comuniune sfântă şi la unire deplină, de către Cel ce este Domnul şi Făcătorul puterilor cereşti, al sfinţilor, dar şi al tuturor oamenilor şi al întregii făpturi. Nu mai puţin suntem chemaţi să redeşteptăm în noi dorul de Dumnezeu, dorul de sfinţenie şi de comuniune sfântă, dorul de a lupta şi a birui răul şi răutatea sub toate formele ei de manifestare.

Reaprindem în noi dorul de a ne pregăti sufletele pentru nunta Mielului, curăţindu-le prin pocăinţă şi milostenie, luminându-le prin rugăciune, studiu şi cugetare sfântă, desăvârşindu-le prin iubire, dăruire, mulţumire şi cântare duhovnicească. Toată revelaţia Sfintei Scripturi şi a Sfintei Tradiţii ne stă înainte ca ajutor spre a spori în noi credinţa, nădejdea, răbdarea şi mai ales iubirea şi cunoştinţa, pe care desăvârşindu-le, să aşteptăm cu dorire sfântă şi nădejde neclintită, ziua cea mare a arătării cerescului Mire, a dulcelui Mântuitor şi nu mai puţin drept Judecător.

Trăim în comuniunea sfântă a Bisericii, o viaţă împreună cu Hristos, ne adăpăm şi ne hrănim din lumină şi din puterea harului Său, lucrător în sfintele Taine, lucrător în rugăciune şi fapte bune, dar şi în comuniunea sfântă cu semenii noştri. Exemple avem viaţa şi trăirea sfinţilor şi a îngerilor.

Sfântul Dionisie Areopagitul descrie aşezarea într-o anumită ierarhie a puterilor cereşti, după calităţile lor, după gradul de apropiere de Dumnezeu. Mai ştim că ele au fost create de către Dumnezeu prin gândire, înainte de creaţia lumii materiale zidite prin cuvânt. Aşa cum sunt descrise ele par un mănunchi de virtuţi, după cum darurile Duhului Sfânt sunt descrise de Sfântul Apostol Pavel în epistola sa către Galateni (Gal. 5, 22).

Create de către Dumnezeu, prin gândire, înaintea lumii materiale, zidită prin cuvânt, puterile cereşti par anume a aminti lumii pământeşti şi oamenilor locuitori în ea, despre starea duhovnicească şi armonia în care sunt chemaţi să trăiască. Aşezând faţă-n faţă cele nouă cete ale cereştilor îngeri cu cele nouă daruri ale Duhului Sfânt enumerate de Sfântul Apostol Pavel, prin care viaţa creştinului ar trebui să crească până la desăvârşire întru Iisus Hristos, găsim

corespondenţe depline, care pot face din cereştile puteri modele depline, pentru viaţa noastră duhovnicească.

Dintre cele nouă cete ale îngerilor, în cea mai mare apropiere de Dumnezeu se află ceata Serafimilor, care reprezintă nepieritoarea şi plină de farmec duhovnicesc virtutea iubirii. Serafim se tâlcuieşte cel ce arde. ***Despre această categorie de îngeri conform vedeniei proorocului Isaia ştim că au şase aripi şi slăvesc neîncetat pe Dumnezeu cu cântări întreit sfinte. Iubirea lor fierbinte şi dorul lor nesăţios după Persoanele iubite ale Preasfintei Treimi, îi determină să-L slăvească pe Dumnezeu neîncetat. Lucrarea aceasta a lor ne arată faptul că rugăciunea izvorăşte din iubire de Dumnezeu şi se menţine prin aceeaşi iubire.***

Măsura rugăciunii (despre care Sfântul Ioan Scărarul spune că susţine lumea) este măsura iubirii. Cine iubeşte în curăţie pe Dumnezeu din toată fiinţa şi puterea sa, nu poate să nu-L laude, să nu-L slăvească, şi să-I mulţumească neîncetat, căutând să I se asemene. Cel Care izvorăşte iubire, cuprinde toate făpturile întru iubirea Sa, revărsând mereu nesfârşita bogăţie a harului Său şi în acelaşi timp este un Subiect inepuizabil de iubire şi de frumuseţe atrăgătoare, pe Care omul ca făptură creată Îl caută tot mai mult,vrând să se I asemene, iubindu-L.

Ce reprezintă cele şase aripi ale Serafimilor?

- ✓ *Cu două, se spune, îşi acoperă feţele spre a nu se arde de slava Dumnezeirii. Ce vrea să însemne aceasta?* ***Sfiala dragostei, întru adâncul smereniei!*** *Adică ei nu îndrăznesc să privească faţa Celui iubit cu neruşinare, ci cu ochii plecaţi, cu sfială şi bună cuviinţă.*
- ✓ *Cu două aripi îşi acoperă picioarele, se spune în continuare, şi aceasta este o lecţie de decenţă şi de bună-cuviinţă, pentru o omenire comtemporană, care se pare a pierdut în vestimentaţie orice bun-simţ al decenţei.*
- ✓ *Iar cu două zboară, cântându-I lui Dumnezeu, lăudându-L şi mulţumindu-I neîncetat.*

Adevărata dragoste se arată prin arderea inimii şi prin osteneala faptei, nu prin vorbe îndrăzneţe şi fără acoperire. De exemplu Sfântul Ioan Gură de Aur, curat la suflet şi la trup ca un Serafim, a jertfit iubirii Dumnezeieşti geniul, talentul şi viaţa sa ca nimeni altul, revărsându-o prin cuvinte înţelepte şi fapte bune asupra oamenilor. La sfârşitul vieţii, după grele prigoniri şi torturi fizice din partea soldaţilor imperiali, a închis ochii împăcat, cu pace şi bucurie în suflet, rostind: Slavă lui Dumnezeu pentru toate!

Lumea şi societatea noastră au nevoie să înveţe această adevărată iubire, adică modul de a iubi al Serafimilor, care s-au făcut model pentru toţi sfinţii de-a lungul istoriei. Apostolii, proorocii, ierarhii, mucenicii şi cuvioşii s-au ostenit să imite iubirea fierbinte a Serafimilor şi le-au cerut ajutor acestora.

A doua ceată de îngeri din prima triadă, este cea a Heruvimilor cei cu ochi mulţi. Heruvim înseamnă multă ştiinţă sau revărsare de înţelepciune. Despre Dumnezeu spunem că este ochiul Cel a toate văzător. Vede toate, ştie toate, veghează toate. Heruvimii sunt şi ei numai ochi, adică stăruie într-o necontenită trezvie, plină de înţelegere, prin care pătrund cele mai adânci taine şi descoperiri ale dumnezeirii, apoi cu înţelepciune le împărtăşesc celorlalţi îngeri din ierarhiile mai de jos. ***Ei simbolizează şi reprezintă virtutea şi marele dar al bucuriei. Al bucuriei cunoştinţei şi al bucuriei împărtăşirii. Mare este bucuria cunoaşterii celor bune, a cunoaşterii lui Dumnezeu, a cunoaşterii Legii Lui, a cunoaşterii oamenilor lui Dumnezeu, adică a sfinţilor, a învăţăturii Bisericii, a cunoaşterii omului, a tainelor lumii şi a universului.***

Bucurie este cunoaşterea în orice domeniu al ştiinţei, al filosofiei, al literaturii sau al istoriei şi geografiei, al chimiei, biologiei, astrologiei, fiecare cu cât perseverează şi adânceşte cunoaşterea în domeniul cercetării sale, cu atât se bucură mai mult. Însă bucuria cunoştinţei este desăvârşită, doar atunci când împărtăşeşte şi altora roadele cunoaşterii sale. [...]

Când suntem asaltaţi de ignoranţă, de incultură, de superficialitate şi de vulgaritate, iubirea de cunoaştere sinceră şi continuă, după modelul Heruvimilor, ne va duce la cunoaşterea adevărului absolut care este Dumnezeu, şi la cunoaşterea tuturor adevărurilor Sale. Aceasta în detrimentul cunoaşterii oculte, insuflate de tatăl minciunii absolute – Satan, care este şi izvorul tuturor minciunilor, falsităţilor, non-valorilor, absurdităţilor şi monstruozităţilor distrugătoare. ***A căuta mereu şi a cere luminare, înţelepciune şi înţelegere, precum procedează Sfinţii Heruvimi, sau cum au făcut-o la vremea lor Sfântul Vasile cel Mare sau Sfântul Grigorie Palama, iată adevărata rugăciune pe care trebuie să o înălţăm lui Dumnezeu. În paralel cu această rugăciune stăruitoare pentru a primi darul cunoaşterii şi al înţelegerii de la Dumnezeu, nu trebuie să uităm desigur întâia cerere pomenită, adică harul şi puterea de a iubi dezinteresat, statornic şi de a mulţumi lui Dumnezeu în toate împejurările vieţii.***

A treia ceată din triada cea mai de sus este cea a Sfintelor Tronuri. Această categorie de îngeri sunt cei care Îl odihnesc pe Dumnezeu prin liniştea, pacea, cumînţenia şi mai ales prin ascultarea lor. Un ucenic ascultător îl odihneşte pe părintele său, exemple având destule în Pateric sau Limonariu. Dacă întâi este iubirea aprinsă şi neodihnită în a face fapte bune, gata oricând să se jertfească;

apoi cunoaşterea temeinică, profundă, care este mereu izvor de lumină şi bucurie, la fel de bună este şi ascultarea, supunerea nevinovată, care, deşi aparent umbreşte şi anihilează persoana ascultătorului, în realitate însă o dezvoltă înălţând-o la maxim după asemănarea Celui care porunceşte.

Pentru noi oamenii ascultarea este cea mai sigură cale de parcurgere, a drumului de la chip la asemănare, lucru verificat în mii de cazuri, cu precădere în viaţa monahală. Ascultarea faţă de o persoană mai îmbunătăţită (sau care îţi porunceşte îmbunătăţirea) duce sigur la îmbunătăţire, la mântuire şi la sfinţenie. Ascultarea de Dumnezeu duce negreşit la sfinţenie, la o mai mare iubire şi la o mai profundă cunoaştere a Acestuia. Sfântul Antonie cel Mare, potrivit gândirii generale din vremea sa ar fi fost de folos să părăsească pustia ieşind în întâmpinarea mulţimilor, chiar marele împărat Sfântul Constantin l-a poftit la Constantinopol. Dar el a ascultat de Dumnezeu şi s-a adâncit tot mai mult în pustie, ajutând lumea cu rugăciunea sa. Prin aceasta potrivit descoperirii avvei Pavel cel simplu, ucenicul său, a rămas Avva Antonie cel Mare şi nu un om sau sfânt oarecare.

Sfântul Grigorie de Nazianz, refuzând privilegiata poziţie de Patriarh ecumenic, a părăsit Constantinopolul pentru a trăi în pustia Arianzului, cu fiarele sălbatice. Aici însă s-a desfătat de dulceaţa rugăciunii, şi învăluit de lumina necreată a harului dumezeiesc, a lăsat Bisericii adâncurile teologiei. El ***a mai spus şi un cuvânt cu adevărat dumnezeiesc: pentru mine cea mai importantă lucrare este nelucrarea. Adică starea de ascultare necontenită, de a fi într-o continuă stare de recepţie la dispoziţia lui Dumnezeu este mai importantă decât multele lucrări administrative care le-aş putea face.***

Cât de importantă este în istorie, pentru om şi pentru societate, această necontenită şi necondiţionată ascultare de Dumnezeu! Şi câtă linişte, pace şi armonie poate mereu aduce.

În acest sens, după modelul suprem de ascultare al Mântuitorului Hristos, al Preacuratei Maicii Sale şi al marilor Sfinţi ni se oferă şi modelul de ascultare al cetei Tronurilor.

Din a doua triadă cei dintâi îngeri sunt ceata Domniilor. Aceştia, în deplină libertate, slujesc necontenit lui Dumnezeu. Nu din teamă de rob, nici din interes sau pentru câştig, ci în mod liber, seniorial, cu mulţumire pentru harul şi cinstea de a-I fi slujitori. Din această categorie sunt îngerii păzitori, meniţi să-i păzească pe conducătorii popoarelor. Ei nu sunt doar păzitorii care îi păzesc pe conducători de uneltire şi uzurpare, ci sunt şi modelul lor. Oricare stăpânitor trebuie să fie conştient că a primit stăpânirea şi puterea de la Dumnezeu, că trebuie să o exercite corect, spre slava Lui, spre folosul

oamenilor. El nu trebuie să caute nici să se sfiască de unele feţe, comportându-se astfel cu nedreptate şi uitând de puterea ce i s-a încredinţat, nici să fie iubitor de câştig nedrept. Domniile ne învaţă că trebuie să ne mulţumim cu cinstea, deloc mică, de a ni se fi oferit onoarea şi calitatea de conducător. În această situaţie legătura cu îngerul păzitor ar trebui să fie constantă, după exemplul marilor voievozi creştini, spre a fi cu atât mai folositoare.

Cetei Domniilor îi urmează ceata Puterilor, care au stăpânire asupra planetelor, slujind pe Dumnezeu în păstrarea armoniei cosmosului şi universului, şi tot ei dăruiesc oamenilor darul profeţiei. Tot din această triadă face parte şi ceata Stăpâniilor, adică îngerii care au putere asupra lui Satan şi asupra duhurilor lui necurate, limitând sau curmând lucrarea lor, după porunca şi voia lui Dumnezeu.

Omul avea la început această stăpânire asupra stihiilor, planetelor şi asupra duhurilor rele. A pierdut-o prin păcat, dar o poate redobândi prin Hristos, prin harul Lui şi prin puterea Duhului Sfânt. Redevenind stăpân asupra patimilor şi păcatelor, care sălăşluiesc în fiinţa omenească, nu va fi nici robul stihiilor, zodiilor sau al duhurilor necurate. A împuţina lucrarea răutăţii în noi înşine şi în întreaga lume este o datorie sfântă, precum rugăciunea către Dumnezeu şi către aceste sfinte Puteri, care cu bucurie aşteaptă chemarea noastră şi conlucrarea noastră cu ele.

Din triada cea mai de jos fac parte Începătoriile, Arhanghelii şi Îngerii. Din ceata Începătoriilor, Dumnezeu a rânduit să fie numiţi Îngerii păzitori ai fiecărei Ţări, ai fiecărui ţinut, sat sau oraş, ai fiecărei biserici şi păstor al ei, arătând astfel marea Sa purtare de grijă faţă de neamul omenesc.

Arhanghelii sunt în număr de şapte: Mihail, al cărui nume se tâlcuieşte puterea lui Dumnezeu, este căpetenia tuturor puterilor cereşti, pentru că el a oprit căderea îngerilor, care urmau răzvrătitului Lucifer.

- *El este cel care a ocrotit poporul ales în pustie la ieşirea din Egipt, care a ocrotit pe marele prooroc Moise şi a pedepsit pe cei ce se împotriveau Legii lui.*
- *A păzit pe Daniil în groapa cu lei,*
- *a pedepsit cetăţile Sodoma şi Gomora,*
- *a făcut minuni şi în Legea harului, precum cea din Colose şi la Mânăstirea Dochiaru din Sfântul Munte Athos.*
- *La sfârşitul acestei lumi el va suna din trâmbiţă (I Tes. 4, 16), anunţând pentru toate neamurile Înfricoşătoarea Judecată a lui Dumnezeu.*

***Gavriil** este arhanghelul bunelor vestiri, care a vestit proorocului Zaharia naşterea Înaintemergătorului şi a Sfintei Fecioare Maria, naşterea Mântuitorului Iisus Hristos. El este păzitorul fecioarelor, cel care duce la Dumnezeu rugăciunile fierbinţi şi descoperă pentru oameni tainele Acestuia, care ajută la mântuirea lor.*

***Rafail**, al treilea arhanghel, este tămăduitorul neputinţelor omeneşti.*
***Uriil** este luminătorul celor întunecaţi.*
***Salatiil** rugătorul cel fierbinte pentru neamul omenesc.*
***Gudiil** este slăvitor de Dumnezeu şi întăritor al celor ce se nevoiesc în fapte bune.*
***Varahiil**, ultimul arhanghel, este aducătorul binecuvântării lui Dumnezeu pe pământ.*

Utima ceată din triada cea mai de jos este cea a **Îngerilor**. Dintre ei fiecare creştin primind îngerul păzitor la Botez, ei ne insuflă gânduri bune şi ne îndeamnă să facem fapte bune. Ne păzesc de ispitele, cursele şi capcanele întinse de ispititorul Satan.

Arhangelii, Îngerii şi toate Puterile Cereşti sunt într-o neîncetată lucrare de slujire şi slăvire a lui Dumnezeu. În armonie desăvârşită şi continuă bună dispoziţie, ei sunt locuitorii şi slujitorii societăţii cereşti, dar şi ai celei omeneşti. O cunoaştere mai bună (atât cât ne este posibil) a lumii îngerilor şi mai ales a modului lor de viaţă ar fi de mare folos pentru oamenii din toate timpurile. ***A învăţa şi a cultiva iubirea de Dumnezeu şi de oameni, armonia, înţelepciunea, bucuria, pacea, răbdarea, blândeţea, înfrânarea, curăţia, bunătatea, într-ajutorarea, ascultarea, supunerea, respectul, cinstirea, este pentru toţi oamenii o datorie, iar pentru creştini poruncă obligatorie.***

Îngerii sunt mereu gata să ne înveţe şi să ne ajute în a munci responsabil spre slava lui Dumnezeu şi spre binele oamenilor, în a practica virtuţile şi poruncile evanghelice ca pocăinţa, milostenia, postul, sărăcia duhului - smerenia, credinţa şi mai ales rugăciunea.

Conştiinţa că îngerul păzitor este prezent continuu lângă noi, că el nu se mânie atunci când noi ne mâniem, respectă atunci când noi nu respectăm, se roagă atunci când noi nu ne rugăm, priveghează atunci când noi dormim, plânge când noi trăim în nepăsare şi nesimţire şi iubeşte pe duşmanii noştri, atunci când noi nu îi iubim, ne poate trezi din nepăsare sau face mai atenţi.

O simţire constantă a prezenţei sfinţilor îngeri ne va aduce aminte că, în viaţa noastră trebuie să fie mereu vii şi lucrătoare credinţa, fapta bună, cunoştinţa, înfrânarea, răbdarea, evlavia, iubirea frăţească şi iubirea dumnezeiască

atotcuprinzătoare (cf. II Petru 1, 5-7), că numai sporindu-le pe acestea putem birui patimile şi păcatele care bântuie această lume şi duhurile rele care nevăzut lucrează în spatele lor.

Cultivând pe pământ armonia vituţilor, putem aspira la sfârşitul vieţii, la fericita şi mult dorita părtăşie cu Dumnezeul nostru, în armonioasa lume a îngerilor. Căci după vorba părintelui Cleopa – parafrazându-l – putem spune, că: Raiul ar trebui să ne mănânce pe toţi! Amin.

Părintele Dosoftei Dijmărescu (Măn. Putna) - Predică la Sărbătoarea Sfinţilor Arhangheli Mihail şi Gavriil (2011): "Smerenia şi dragostea vor păstra adevărul, iar adevărul le va păstra pe ele!"

"Să ne rugăm mai mult Sfinţilor Îngeri!"

De ce se ajunge la suferinţe, certuri şi despărţiri în familii?

Şi le-a zis: Am văzut pe satana ca un fulger căzând din cer. Iată, v-am dat putere să călcaţi peste şerpi şi peste scorpii, şi peste toată puterea vrăjmaşului, şi nimic nu vă va vătăma. (Luca 10, 18-19)

Iubiţi credincioşi, sărbătoarea din ziua de astăzi, de Sfinţii Arhangheli Mihail şi Gavriil, soborul lor, adică aceşti Voievozi ai puterilor cereşti împreună cu toate puterile cereşti, ne sunt binecunoscute nouă şi poate, alături de Sfântul Nicolae, este una din cele mai îndrăgite şi mai iubite sărbători. Şi sunt atâţia dintre noi care poartă numele Sfinţilor Arhangheli Mihail şi Gavriil.

Evanghelia pe care am ascultat-o în această sărbătoare a cuprins o scurtă discuţie dintre Mântuitorul Iisus Hristos şi cei 72 de ucenici pe care-i trimisese doi câte doi să propovăduiască credinţa în locurile pe unde urma să meargă. Aceştia s-au întors bucuroşi din călătoriile în care-i trimisese Mântuitorul şi I-au spus: ***"Doamne, şi demonii ni se supun în numele Tău".*** Şi erau bucuroşi, şi ştim într-adevăr, din alte locuri ale Evangheliei, cât de greu era când era cineva chinuit de demoni şi nu se putea izbăvi. De aceea înţelegem că erau atât de bucuroşi întorcându-se şi văzând că şi demonii li s-au supus. Mântuitorul însă

nu i-a încurajat în bucuria aceasta şi le-a explicat de ce li s-au supus lor demonii şi de ce, sau pentru ce, trebuia cu adevărat să se bucure. Li s-au supus demonii pentru că puterea acestora era limitată şi pentru că ei îi scoteau din oameni în numele Domnului, Cel care îi văzuse atuncea când căzuseră din Ceruri. Cu adevărat marea bucurie însă, nu era să fie biruitori asupra demonilor, ci să aibă parte de veşnicia Împărăţiei Cerurilor. Şi le-a spus în continuare: ***"Dar nu vă bucuraţi de aceasta, că duhurile vi se pleacă, ci vă bucuraţi că numele voastre sunt scrise în ceruri" (Luca 10, 20).***

A amintit Domnul în cuvântul Sau de căderea demonilor, când Arhanghelul Mihail, primul din această pereche, a avut un rol foarte important, şi de aceea au orânduit Sfinţii Părinţi să se citească Evanghelia pe care am auzit-o.

Atunci când Mântuitorul a spus că "am văzut pe Satana ca un fulger căzând din cer", este vorba de acea primă mare cădere din istoria creaţiei, care a fost căderea unei părţi a îngerilor, devenind demoni. Din cauza trufiei, aceştia nu au vrut să rămână în starea lor şi s-au răzvrătit, iar întâiul dintre îngeri, Lucifer, a voit chiar să ia locul lui Dumnezeu, să se facă stăpân peste o lume pe care nu o crease, pe care nu o cunoştea cu adevărat, şi pe care nu o iubea. ***Iar Sfântul Ioan Gură de Aur spune că Mântuitorul compara căderea acestuia cu un fulger pentru a arăta bogăţia darurilor pe care el le primise, căci era cel dintâi dintre îngeri care străluceau precum lumina fulgerului, şi pentru a arăta cât de iute a căzut, aşa cum fulgerul dintr-o dată se vede pe cer şi dispare.*** Şi îndată ce a gândit Lucifer să ia locul lui Dumnezeu s-a transformat în răutatea care nu mai are întoarcere pe veşnicie. Şi a fost urmat de alţii, căci cugetul lui cel stricat se transmitea fără să fie împiedicat de ceva material, între aceste minţi inteligibile care sunt îngerii şi nematerialnice. ***Atunci însă Arhanghelul Mihail a strigat: "Să luăm aminte!". Din clipa aceea a încetat căderea îngerilor, căci au luat aminte la glasul lui şi la Dumnezeu.***

În istoria omenirii, Arhanghelul Mihail va fi prezent în multe alte momente importante. Tradiţia ne spune că el a conlucrat la darea Legii Vechi lui Moise pe muntele Sinai, a stins cuptorul de foc în care au fost aruncaţi cei trei tineri din Babilon, şi l-a păzit acolo pe Daniel care era aruncat în groapa cu lei, tot el a fost trimis să ducă focul şi pedeapsa peste cetăţile Sodomei şi Gomorei, pe Sfântul Apostol Petru el l-a slobozit din temniţă şi l-a scos, mergând înaintea lui, iar la sfârşitul veacurilor, el împreună cu ceata Arhanghelilor, va suna trâmbiţa care va vesti Judecata de Apoi.

Alături de el îl cinstim astăzi în primul rând pe Sfântul Arhanghel Gavriil. Acesta are slujirea de a vesti oamenilor tainele cele mari ale mântuirii noastre. Cea mai cunoscută şi mai importantă a fost trimiterea la Fecioara Maria, să-i vestească taina întrupării Domnului, la Bunavestire. Apoi, când Iosif era

tulburat şi nu ştia cele ce se întâmplaseră, tot Arhanghelul Gavriil a fost trimis să-i spună şi lui despre marea taină a Fecioarei Maria. El a fost cel dintâi care a cântat: "Slavă intru cei de sus lui Dumnezeu şi pe pământ pace, între oameni bunăvoire" la Naşterea Domnului. Şi tot el a fost îngerul îmbrăcat în alb şi strălucind ca fulgerul care a spus femeilor mironosiţe la Mormânt: "Nu vă spăimântaţi, căutaţi pe Iisus Nazarineanul cel Răstignit, a înviat".
Iubiţi credincioşi, îi cinstim pe aceşti doi Arhangheli în chip deosebit, le pomenim şi numele şi cântările - le sunt adresate în mare parte - şi cinstindu-i împreună, unirea lor într-o sărbătoare are un tâlc adânc pentru viaţa noastră. Fiecare dintre ei aduc o mărturie aparte şi un chip a lui Dumnezeu către noi.

Sfântul Arhanghel Mihail aduce adevărul, legea, dreptatea. Sfântul Arhanghel Gavriil aduce dragostea şi smerenia. Slujitor al Legii, îl numeşte Acatistul, pe Sfântul Arhanghel Mihail, iar în icoană el poartă o sabie de foc în mână, iar Sfântul Arhanghel Gavriil este numit Înger al Darului şi poartă în icoane un crin în mână. Unul apără dreptatea şi adevărul, celălalt vesteşte dragostea lui Dumnezeu pentru oameni. Şi dacă-i cinstim aşa împreună, trebuie să facem şi noi, ceea ce ne învaţă şi unul şi celălalt, dar tot împreună, în acelaşi timp.

Părintele Sofian Boghiu, de loc din Basarabia, dar care a fost stareţ la Mănăstirea Antim din Bucureşti, a fost întrebat cândva ce caracterizează Ortodoxia. Iar părintele a spus că smerenia şi dragostea sunt caracteristicile ortodoxiei, adică unde este ortodoxie este smerenie şi dragoste, şi unde este smerenie şi dragoste acolo este şi dreapta credinţă. Dacă ar fi să facem o comparaţie cu icoana sărbătorii de astăzi, icoana ortodoxiei ar arăta, aşadar îngemănate, pe de-o parte dreapta credinţă şi mărturisirea ei, pe de altă parte smerenia şi dragostea. Şi această legătură între adevăr şi dragoste este foarte importantă şi pentru viaţa noastră de zi cu zi, şi pentru mântuire.

Vedem cu toţii suferinţa aceasta, din ce în ce mai acută din lume, şi cum în sufletele oamenilor e din ce în ce mai mult chin şi mult plâns, cum e greu, uneori, de crezut că atât de multă suferinţă este într-un suflet de om, deşi în afară nu se vede. Din păcate această suferinţă nu se va opri. Pentru cei care nu-i înţeleg cauza, ea se va adânci, căci nu este o suferinţă care curăţeşte sufletul, cea care-i chinuie pe cei mai mulţi dintre oameni în ziua de astăzi, ci este una care desfigurează chipul lui Hristos în noi, care ne răpeşte libertatea şi care-i aruncă pe oameni în cea mai adâncă deznădejde, căci nu altceva sunt aceste continue certuri şi înşelări, despărţiri şi părăsiri de care mereu se aude. Omul nu este creat pentru aceasta, pentru a se certa, pentru a se despărţi, pentru a se părăsi. Dacă însă cei care înţeleg cauza acestor lucruri, nu vor spune celor din jur: "Să luăm aminte!", răul va continua şi-i va ajunge şi pe ei. Şi este foarte necesară această luare de poziţie, căci dacă adevărul nu se afirma răspicat, mai devreme

şi mai târziu, dar cu siguranţă, minciuna şi răul cuprind suflet după suflet, ajungând şi la cel care a tăcut atunci când nu trebuia să tacă.

Vedeţi dumneavoastră, majoritatea oamenilor cred în Dumnezeu, dar mulţi dintre noi nu mai credem în puterea credinţei şi în puterea lui Dumnezeu. Dacă ni s-a întâmplat o nenorocire, ne îndoim că Dumnezeu ştie de ea, că aude cum plânge sufletul nostru şi că ni-l poate tămădui. Dacă avem o cădere mai mare, ne îndoim că Dumnezeu ne poate izbăvi din ea. Dacă cineva din cei apropiaţi greşeşte grav, nu vrem să credem că rugăciunea stăruitoare îi poate schimba inima. Cumva nu greşim pentru că suntem neputincioşi, ci pentru că ne încredem prea mult în noi şi suntem convinşi că dacă noi nu ieşim la liman, nici Dumnezeu nu poate să ne scoată. Este însă falsă aceeastă gândire, căci Dumnezeu nu are nevoie de puterea noastră ca să ne izbăvească, ci are nevoie doar de încrederea noastră în ceea ce ne-a spus, şi de urmarea noastră a cuvintelor Lui. De exemplu, ***când Mântuitorul a spus: "Eu cu voi sunt până la sfârşitul veacurilor", trebuie să înţelegem că acestea nu se referă numai la lumea întreagă în general, ci se referă şi la fiecare dintre noi. Cât avem suflare de viaţă este cu noi, în bucurie, în necazuri, în ispite, în încercări, în reuşite, este cu noi.***

Când Arhanghelul Mihail a strigat: "Să luăm aminte!", el nu era cel mai mare dintre îngeri, am spus că Lucifer, care căzuse primul era cel mai apropiat de Dumnezeu. Arhanghelul Mihail a putut opri căderea pentru că a folosit această stavilă a adevărului. Nu a fost puterea lui la mijloc, cea care i-a oprit pe îngeri din cădere, ci a fost voinţa lui de a recunoaşte adevărul şi a-l mărturisi, şi odată mărturisit, ceilalţi au primit şi ei. Arhanghelul Gavriil nu s-a făcut mijlocitor al Buneivestiri, pentru că era plin de har, ci pentru a se împărtăşi el de harul Maicii Domnului, căci Maica Domnului este "cea mai cinstită decât heruvimii, şi mai mărită, fără de asemănare decât serafimii".

Ei bine, această încredere greşită în puterea sau… neputinţa noastră proprie, conduce adesea ca oamenii să nu mai creadă în adevărul absolut, adică în Hristos ca Dumnezeu care a înviat din morţi, şi care va învia morţii. Şi odată cu împuţinarea credinţei şi pierderea ei până la urmă, legătura cu Dumnezeu se împuţinează şi, subţiindu-se această relaţie cu Dumnezeu, se răceşte dragostea şi se stinge smerenia, căci acestea nu izvorăsc de altundeva, şi nu sunt întreţinute decât de harul dumnezeiesc. Şi aşa se întâmplă, ca mulţi înţelepţi şi pricepuţi, cum spune Mântuitorul, să sufere de această lipsă de smerenie şi de dragoste, iar această suferinţă li se face cumplită lor şi se simt cumva atât de îndureraţi, încât nu pot altceva să facă decât să le producă şi altora suferinţă.

Dar suferinţa aceasta se datorează faptului că au uitat de suflet şi de legile lui şi, în loc să fie slujiţi de îngeri, cum a lăsat Dumnezeu, astfel de oameni, în această

cădere, ajung să-i slujească ei pe demoni, iar aceasta este o suferinţă şi mai cumplită, căci demonii nu răsplătesc slujirea cu bine, ci cu ură şi cu distrugere. Şi aşa înţelegem de ce sunt atât de multe certuri şi urî între oameni. Deci, acolo unde oamenii nu se mai înţeleg, lipsa dragostei a fost urmare a lipsei adevărului, a lipsei dreptei credinţe. Opus acestei căi este să-L mărturisim pe Hristos şi mai ales să mărturisim şi puterea lui de a uni oamenii, să credem că El poate într-adevăr să dăruiască ceea ce lipseşte sufletelor noastre, să ne dea dragostea după care tânjim atât de mult.

După ce pier din noi credinţa şi apoi dragostea, ultima din noi care piere este nădejdea. Familiile, de exemplu, care se despart, nu se despart decât atuncea când nu mai au nici o nădejde că mai pot trăi împreună. Ele însă au ajuns aici pentru că mai întâi au pierdut mai întâi credinţa că Dumnezeu i-a unit, şi au uitat sau n-au înţeles, că Dumnezeu i-a alcătuit ca o familie nu doar pentru că au vrut ei, ci mai ales pentru că Dumnezeu i-a unit prin acea lucrare nevăzută care începe prin slujba Cununiei, iar deznădejdea îi face să-şi vadă doar neputinţele, care li se par mai mari decât acea lucrare pe care o săvârşeşte Dumnezeu. Niciodată omul nu poate să vadă mai bine decât Cel care cunoaşte inimile, aşa cum nici noi înşine nu ne putem cunoaşte. De aceea, atunci când soţii au pierdut această busolă a credinţei în Dumnezeu, şi în El, Care i-a unit, pierd apoi şi dragostea şi nădejdea.

Aşadar, iubiţi credincioşi, în faţa unor astfel de căderi, care sunt foarte, foarte răspândite, nu este creştineşte să stăm nepăsători. La măsura noastră, aşa mică şi neputincioasă, cum poate credem că este – şi este - trebuie însă să fim fermi în a ne spune şi nouă, şi celor de lângă noi aceste adevăruri esenţiale, pe care le auzim de multe ori, dar în vâltoarea încercărilor, ele ne par ceva departe. Însă dacă ni le aducem aminte, şi dacă le spunem într-un moment potrivit celor din jur, ele îşi pot dovedi întreaga lor putere, care nu este din cuvinte, ci este din duh. Aşadar să nu uităm, şi aşa amintim şi altora, că o viaţă în Dumnezeu este singura viaţă împlinită. Numai o astfel de viaţă aduce bucurie sufletului şi aduce mântuirea.

Să nu uităm că există eroi duhovniceşti, că ei nu sunt numai din alte vremuri, din Vieţile Sfinţilor, acelea care sunt în cărţi, şi că aceşti eroi duhovniceşti există şi astăzi, şi nu sunt alţii decât creştinii care încearcă să împlinească atât cât pot, dar fără a conteni, poruncile lui Dumnezeu.

Iar în afară de aceste virtuţi, să înţelegem că patimile sunt lucruri cu adevărat potrivnice nouă. Oricât ar fi de plăcută o patimă, oricât ar fi de lipită de sufletul nostru, ea nu este ceva din noi, este ceva din afara noastră care este strecurat înăuntrul nostru de către demon. Oricâtă bucurie ne-ar aduce o patimă la un anumit moment, ea nu va duce niciodată la ceva bun pentru noi, ci cu cât va

prinde mai mult rădăcini în suflet, cu atât ne va face mai mult rău. Este ca o bomboană care este foarte bună la gust, dar care chiar şi pe ea scrie că este otrăvită. Urmarea nu va fi decât că ne vom otrăvi. Iar dacă omul nu este stăpân pe sine nu are puterea să rabde de foame decât să mănânce acea bomboană otrăvită. Iar această nestăpânire înseamnă o răpire a libertăţii, şi nu este altceva decât opera demonilor, căci spre deosebire de Dumnezeu care ne-a făcut liberi şi nu ne ia niciodată libertatea, demonii de-abia aşteaptă să ne înrobească.

Să ne spunem şi nouă, să spunem şi celor dimprejur, că există în această lume o sursă uriaşă de dragoste şi de înţelegere, unde fiecare suflet poate să-şi găsească alinarea. Este Biserica, stâlpul şi temelia adevărului, cum îi spune Sfântul Pavel, ucenicului său Timotei. Lumea de astăzi are nevoie de astfel de mărturisiri, şi acestea nu trebuie numaidecât să se întâmple pe stadioane, ori cu multă publicitate, ci acest adevăr trebuie în primul rând să fie strigat în inima omului, iar de aici se va îngriji Dumnezeu să-i găsească o cale către lume.

Iubiţi credincioşi, Evanghelia care s-a citit astăzi se sfârşeşte cu următoarele cuvinte: ***“În aceast ceas, El S-a bucurat în Duhul Sfânt şi a zis: Te slăvesc pe Tine, Părinte, Doamne al cerului şi al pământului, că ai ascuns acestea de cei înţelepţi şi de cei pricepuţi şi le-ai descoperit pruncilor. Aşa, Părinte, căci aşa a fost înaintea Ta, bunăvoinţa Ta” (Luca 10, 21).***

Aşadar, Mântuitorul S-a bucurat de lucrarea lui Dumnezeu Tatăl, care a descoperit tainele mântuirii pruncilor. Aşa spune Domnul: pruncilor. Oare este vreun om în afară de sfinţii care au ajuns pe treptele cele mai înalte ale sfinţeniei, care este mai smerit şi mai iubitor decât un prunc, căci pruncul îşi iubeşte mama şi stă la pieptul ei indiferent de cum este aceasta, el nu ştie de răutate. Aşadar să nu ne speriem că Dumnezeu ne cere să facem ceva imposibil, căci nici o mamă nu-şi ceartă pruncul pe care-l alăptează că nu ştie să facă ceea ce ştiu cei înţelepţi şi pricepuţi, dar ne cere ceea ce avem, şi nu numai ceea ce avem, sau ni se pare că avem bun, ne cere chiar şi ceea ce avem rău. Să-I încredinţăm, de exemplu, păcatele prin Taina Sfintei Spovedanii, să-I încredinţăm descurajarea când ne aflăm în situaţii fără de ieşire, căci cu adevărat al Lui este a rezolva astfel de situaţii. Să nu fim, cu alte cuvinte, încăpăţânaţi, şi să ne aducem aminte că ceea ce la om este cu neputinţă, la Dumnezeu este cu putinţă.

Bunăoară, ne apropiem de Postul Crăciunului: dacă unii dintre noi nu l-au ţinut, sau dintre cei apropiaţi nu l-au ţinut, cu smerenie şi cu dragoste să le spunem: “Se poate ţine postul. Ţine-l şi vei vedea cât folos sufletesc îţi va aduce”.

Şi, în general, să avem încredere în dragostea lui Dumnezeu pentru noi, în ştiinţa Lui de a ne izbăvi de orice primejdie şi să-L lăsăm să o facă. Dar pentru

aceasta să-L mărturisim, luând aminte, şi cerând ajutorul Sfântului Arhanghel Mihail, căci el a mărturisit înaintea îngerilor, pentru a opri căderea, şi să căutăm smerenia şi dragostea, precum Sfântul Arhanghel Gavriil, care a avut parte, poate de cea mai importantă întâlnire, în afară de întâlnirea cu Dumnezeu, întâlnirea cu Fecioara Maria. Şi atunci, smerenia şi dragostea vor păstra adevărul, iar adevărul le va păstra pe ele. Amin!

Ierom. Calinic - Sfinţii îngeri: călăuzele şi păzitorii noştri

“Nu e nici un singur eveniment semnificativ relatat în Sfintele Scripturi care să nu includă prezenţa şi lucrarea unor îngeri. Faptul include însăşi creaţia lumii materiale (Iov 38, 7). Îngerii sunt prezenţi în momentele-cheie din Vechiul Testament: în grădina Edenului, în vieţile patriarhilor, darea legii lui Moise, cultul divin în templu, luarea în posesie a pământului făgăduinţei etc. În chip asemănător ei însoţesc întreaga viaţă a lui Iisus Hristos: un înger se adresează Fecioarei Maria, îngerii vestesc naşterea Sa păstorilor, îl întăresc în postirea Sa în pustie, sunt prezenţi la Pătimirea, Învierea, Înălţarea Sa, şi, potrivit mărturiei lui Hristos Însuşi, Îl vor însoţi atunci când El se va întoarce să judece lumea (Mt 25, 31). Ei au continuat să călăuzească Biserica în timpul vieţilor apostolilor, după cum se relatează în Fapte şi se menţionează în cel mai timpuriu Crez al Noului Testament (de exemplu, 1 Tim 3,16).

E limpede că, într-adevăr, credinţa în îngeri e centrală pentru Ortodoxie, ca şi pentru orice credinţă biblică. Din acest motiv Crezul niceean mărturiseşte credinţa în „toate cele văzute şi nevăzute“, pe care Sfântul Chiril al Ierusalimului se referă la îngeri (Cateheze IV, 1). Viaţa şi destinul umanităţii sunt inseparabil împletite de cele ale lumii îngereşti. Acelaşi lucru e adevărat pentru fiecare om în parte.

Fiecărui creştin i se dă un „înger luminos” la botez. Potrivit lui Hristos, ***„îngerii lor în ceruri pururea văd faţa Tatălui meu“ (Mt 18,10).*** Cu alte cuvinte, prezenţa unui înger e o manifestare a unei sfinţenii personale, a unei persoane în mijlocul nostru, aflată în comuniune şi comunicare neîncetată cu Dumnezeu.

Cine sunt ei? Care e relaţia noastră cu ei?

Pentru început, îngerii nu sunt „heruvimii” drăguţi, cu feţe de bebeluşi cum sunt cel mai adeseori pictaţi în arta occidentală. Dimpotrivă, din Sfintele Scripturi ştim că sunt impozanţi, puternici, ba chiar intimidanţi. Chiar şi atunci când iau forma umană, îşi păstrează aceste caracteristici. Manifestă întotdeauna o autoritate divină poruncitoare, îngerii slujesc lui Dumnezeu, sunt respectuoşi în prezenţa Sa, primesc în chip nemijlocit cuvintele Lui, sunt trimişi să descopere şi uneori chiar să îndeplinească voinţa Lui.

Printre cele mai importante misiuni ale îngerilor e să-i călăuzească şi să-i ocrotească pe oameni. Acesta e un semn al binecuvântării de la Dumnezeu. ***Sfântul Vasile cel Mare se referă la îngerul păzitor ca la un „ocrotitor” şi „păstor” al credinciosului care se încrede în el.*** Din rugăciunile zilnice şi din diferitele canoane ale îngerilor care se citesc în Biserica Ortodoxă, învăţăm că îngerii noştri păzitori ne cunosc foarte bine: se bucură când facem binele şi se întristează când facem răul, ba chiar pot fi puşi în dificultate de noi. Vigilenţa lor e fără greş, câtă vreme nu-i „punem pe fugă”. ***Astfel, un înger e o binecuvântare de la Dumnezeu, dar ca toate binecuvântările Lui ea depinde şi de purtarea noastră. Din acest motiv Biserica cere încontinuu în ecteniile ei un „înger de pace, călăuză de încredere, păzitor” în toate împrejurările.***

Eventualitatea acestei binecuvântări e cel mai succint exprimată în cuvintele lui Dumnezeu către Moise:***„Iată Eu trimit înaintea ta pe îngerul Meu, ca să te păzească în cale şi să te ducă la pământul pe care l-am pregătit pentru tine. Ia aminte la tine însuţi; să-l asculţi şi să nu-i fii necredincios, că nu te va ierta, pentru că numele Meu este în el" (Îs 23, 20-21).***

Aceste cuvinte sunt aplicabile tuturor care au un înger împreună cu ei.

Cine suntem noi să înţelegem firea sau natura îngerilor? Pe de-o parte, ei sunt spirituali, „fără trupuri", „minţi" sau intelecte „pure", ca atare ei trebuie doar să se gândească la un loc şi instantaneu se şi află acolo. Acest lucru nu e atât de greu de crezut de când chiar şi în lumea noastră materială vocile noastre pot călători prin legături telefonice instantaneu pe tot globul. Îngerii însă trebuie să aibă un „trup" spiritual, pentru că numai Dumnezeu e pur imaterial. De aceea îngerii nu pot fi în mai multe locuri în acelaşi timp, ceea ce apare evident din mărturiile biblice (de exemplu, Dn 10,13).

Sfântul Ioan Damaschinul formulează învăţătura Bisericii mai concis: „Un înger deci este o fiinţă inteligentă, veşnic mişcătoare, liberă, necorporală, care liturghiseşte lui Dumnezeu şi a primit în firea/natura lui nemurirea prin har, dar a cărui gen şi definiţie a fiinţei o ştie numai Dumnezeu. Se numeşte însă necorporal şi nematerial faţă de noi; căci faţă de Dumnezeu, Singurul incomparabil, totul e aflat gros şi material, pentru că numai Divinul este nematerial şi necorporal… Sunt circumscrişi, căci atunci când sunt în cer nu sunt pe pământ, şi când sunt trimişi de Dumnezeu pe pământ nu mai rămân în cer. Dar nu sunt limitaţi de ziduri, uşi, zăvoare şi peceţi, fiindcă sunt nelimitabili. Spun nelimitabili, fiindcă nu se arată celor vrednici, cărora va voi Dumnezeu să li se arate, aşa cum sunt ei, ci într-o formă schimbată, cum pot să-i vadă cei ce văd. … Fiind minţi inteligente, sunt în locuri inteligibile, nefiind circumscrişi în mod corporal - fiindcă potrivit firii/naturii nu au o formă în mod corporal, nici nu au trei dimensiuni - ci prin prezenţa şi lucrarea lor în mod inteligibil acolo unde li s-ar porunci şi nu pot să fie şi să lucreze în acelaşi timp şi aici şi acolo… Sunt tari şi gata spre împlinirea poruncii lui Dumnezeu şi prin rapiditatea firii se găsesc îndată acolo unde le-ar porunci, păzind părţile pământului, patronând neamuri şi locuri, după cum li s-a rânduit de Creatorul, gospodărind cele ale noastre şi ajutându-ne; potrivit voinţei şi puterii lui Dumnezeu sunt pururea deasupra noastră şi în jurul lui Dumnezeu… Văd pe Dumnezeu pe cât le e cu putinţă şi acest lucru le este hrana" (Expunerea exactă a credinţei ortodoxe II, 3).

Relaţia corectă dintre lumea îngerilor şi cea a oamenilor a fost distorsionată la cădere, întrucât Adam nu numai că s-a răzvrătit împotriva lui Dumnezeu, dar s-a şi supus sfatului răzvrătit al îngerului căzut. Demonul devine „stăpânul acestei

lumi" căruia i s-au predat „puterea" şi „slava" omenească (Lc 4,6). Numai Iisus Hristos a restaurat relaţia cuvenită a omului cu îngerii rezolvând-o astfel: el vine să-l judece pe Iisus, dar „n-are nimic din el în Mine" (În 14, 30) şi, dimpotrivă, este el însuşi „aruncat afară" (În 12,31) şi judecat de Hristos (În 16,11). Din acest motiv o relaţie adecvată cu îngerii putem avea numai prin Iisus Hristos, Care „e mai presus de îngeri" şi închinat de toţi (Evr 1, 4. 6).

Îngerii continuă să joace un rol special în biserică păzindu-i nu numai pe credincioşi, dar şi altarele şi locurile sfinte. Sunt prezenţi şi slujesc la Sfânta Liturghie, fiind invocaţi de preot la Intrarea Mică. Întrucât au fost prezenţi de-a lungul vieţii lui Hristos ei chiar dau mărturie pentru Evanghelie (l Tim 3,16; Ap 14,6), dar nu sunt deasupra autorităţii apostolilor (Ga 1,8; 1 Co 6,3). Hristos e capul lor, aşa cum e capul Bisericii (Ef 1,10; Col 1,20). În această privinţă, Maica Domnului are şi ea un loc special printre îngeri, aşa cum are şi în Biserică, fiind mărturisită drept „Împărăteasa oştilor cereşti" „mai cinstită decât heruvimii şi mai slăvită decât serafimii".

Astăzi, popularitatea „îngerilor" şi a altor fenomene spirituale a atins cote noi. Se impune însă un cuvânt de avertizare. Mare parte din această modă contemporană e doar o reluare a unei vechi ispite care exprimă dorinţa omenirii de a fi condusă de o inteligenţă superioară - o fiinţă dintr-o altă lume care călăuzeşte orice fel de activitate (lumească) - fără să pretindă însă vreo responsabilitate morală faţă de Dumnezeu. Sunt bine cunoscute în Vieţile sfinţilor astfel de apariţii, în care demonii apar ca îngeri, călăuzindu-i şi chiar „rugându-se" pentru alţii, gata astfel să le îndeplinească orice poruncă. Prin urmare, noi creştinii ortodocşi credem în îngeri, dar nu fără discernământ. Apostolul Ioan îşi sfătuieşte astfel turma „să cerceteze duhurile, dacă sunt de la Dumnezeu" (1 În 4, l), iar Sfântul Pavel atrage atenţia că adeseori „Satana se preface în înger de lumină" (2 Co 11,14). Sfinţii Părinţi învaţă că niciodată nu trebuie să avem o credinţă oarbă în vedeniile şi arătările altor fiinţe.

Îngerul nostru păzitor face însă cunoscută prezenţa lor în alte moduri care pot fi simţite concret. De exemplu, prin pacea care vine din ocrotirea lor, intuiţia că ei ne pot călăuzi, simţirea sfinţeniei lor în biserici unde şi ei slujesc lui Dumnezeu, şi, mai presus de orice, inspirând credinţa în Iisus Hristos, ale Cărui făpturi create sunt şi pe Care-L slujesc, ***„pentru că întru El au fost făcute toate, cele din ceruri şi cele de pe pământ, cele văzute, şi cele nevăzute, fie tronuri, fie domnii, fie începătorii, fie stăpânii" (Col 1,16).*** În acest fel trebuie să-i vedem pe îngerii noştri: ca pe nişte mesageri, călăuze, ocrotitori şi ajutători în toate lucrurile, dar mai cu seamă în apropierea noastră de Hristos. Să nu uităm să le cerem ajutorul şi rugăciunile pentru noi".

(În: Ierom. Calinic, Provocări ale gândirii şi vieţii ortodoxe astăzi, Editura Deisis, 2012)

Preot militar Alexandru Tudos - Soborul Sfinţilor Arhangheli Mihail şi Gavriil

Îngerul lui Dumnezeu, păzitorul meu cel sfânt, care mi-eşti dat de la Dumnezeu din cer, rogu-te pe tine cu tot dinadinsul, tu astăzi mă luminează, de tot răul mă fereşte, către fapte bune mă povăţuieşte şi spre calea mântuirii mă îndreptează. Amin!

Singura sărbătoare cu adevărat mare, frumoasă şi luminoasă, dedicată de Biserică sfinţilor îngeri, este Soborul Sfinţilor Arhangheli Mihail şi Gavriil şi a tuturor cereştilor netrupeşti puteri, înscrisă în calendarul creştin-ortodox la opt noiembrie. Vechimea acesteia urcă până în secolul V.

La originea ei a fost o simplă aniversare anuală a sfinţirii unei biserici cu hramul Sfântul Arhanghel Mihail, construită la termele lui Arcadius, din Constantinopol.

În Mineele ortodoxe (cărţi folosite la strană) mai găsim încă patru zile liturgice consacrate pomenirii sfinţilor arhangheli sau a unor minuni făcute prin puterea lor, dar acestea nu se prăznuiesc, ci doar se amintesc.

⇒ *Astfel, la 6 septembrie se pomeneşte minunea săvârşită de Sfântul Arhan-ghel Mihail în Colose, Frigia.*

⇒ *La 26 martie sărbătorim Soborul Sfântului Arhanghel Gavriil, al doilea personaj principal al evenimentului Buneivestiri, după Maica Domnului.*

⇒ *Mineiul pe luna iulie ne aminteşte, în data de 13, despre al doilea Sobor al marelui Arhanghel Gavriil. Probabil, aceasta este data la care s-a sfinţit o biserică ce l-a avut protector pe Arhanghelul Gavriil, ori s-a petrecut vreo anghelofanie.*

⇒ *Mai putem adăuga sărbătoarea Sfântului Arhanghel Gavriil din Adin, în data de 11 iunie, când se comemorează apariţia acestui mai-mare voievod la o chilie a unui călugăr de la Muntele Athos, pe care l-ar fi învăţat să cânte, pentru prima oară, cântarea bisericească numită Axion - Vrednică eşti cu adevărat. Proloagele menţionează anghelofania în secolul X, iar serbarea a rămas, până astăzi, limitată doar la mănăstirile athonite.*

Precizăm şi faptul că ziua de luni din cursul săptămânii este consacrată Sfinţilor Îngeri.

Din miriadele de fiinţe imateriale se desprind Sfinţii Arhangheli Mihail şi Gavriil, care compun una din cetele cele mai aproape de om - arhanghelii.

Dionisie de Furna arată în Erminia picturii bizantine tehnica canonică a picturii Sfinţilor Arhangheli Mihail şi Gavriil. Atunci când sunt reprezentaţi împreună, se zugrăvesc cu chip de oameni, tineri, cu capul gol, cu părul strâns cu o panglică albă legată la ceafă, în veşminte militare, purtând brâie de aur şi eventual şi mantii, cu arcuri în mâini, lănci sau halebarde.

Numele Mihail înseamnă Acela care este ca Dumnezeu sau Cine este cel care este ca Dumnezeu? Arhanghelul Mihail, în calitatea sa de conducător al oştilor cereşti, poartă în mâna dreaptă o sabie. În cealaltă mână are adesea un scut, o creangă de curmal, o lance sau un steag alb, eventual o cruce roşie pe fondul alb, şi, de regulă, poartă veşminte purpurii. De multe ori este reprezentat călcându-l în picioare pe diavol (zugrăvit frecvent în chipul unui dragon). Această reprezentare are ca sursă tradiţia conform căreia Mihail a fost principalul adversar al lui satan în lupta pentru Rai. Este, aşadar, arhetipul puterii şi al forţei. Arhanghelul Mihail ne fereşte de energiile răutăţii.

El acţionează într-o manieră miraculoasă, pentru a salva vieţi şi pentru a ne proteja, conferindu-ne curaj, încredere şi siguranţă. Un mod foarte bun de a-l simţi este să îl invocăm direct în rugăciune, ori de câte ori simţim nevoia de alinare sau mângâiere, dacă ne simţim obosiţi, deprimaţi, mânioşi, nesiguri, dacă avem schimbări bruşte de dispoziţie. Palmaresul de minuni care i se atribuie este nenumărat.

Dar poate cea mai cunoscută este salvarea bisericii din Colose. Mai mulţi păgâni au încercat să distrugă această biserică prin schimbarea cursului a două râuri,

astfel încât să fie luată de ape. Dar SfântulArhanghel a apărut în mijlocul apelor şi, purtând o cruce, a făcut ca râurile să se oprească înainte să ajungă pe pământul pe care se afla biserica, intrând în pământ. Se crede că izvorul care a apărut acolo, după ce s-a petrecut această minune, are puteri tămăduitoare.

Numele de Gavriil provine din ebraică, însemnând Omul lui Dumnezeu. O altă traducere ar fi Dumnezeu este puternic. Gavriil apare, de regulă, în icoane cu anumite atribute distinctive. De obicei, poartă veşminte albastre sau albe şi ţine în mână fie un crin, simbol al Maicii Domnului sau o trâmbiţă, o făclie, o creangă din Rai, dăruită lui de Maica Domnului sau o lance în mâna dreaptă. De asemenea, mai are în mâna stângă o oglindă de jasp, pe care apare litera X, prima literă a numelui lui Hristos în limba greacă. Este cunoscut ca fiind cel mai mare ambasador al divinităţii pentru omenire, înger al revelaţiei, purtătorul veştilor bune, mesager al legilor divine şi al compasiunii. Arhanghelul Gavriil este patronul celor care lucrează în este domeniul comunicării (profesori, scriitori, artişti şi actori), ajutând la transmiterea unor mesaje clare şi importante. Tot el oferă asistenţă părinţilorîn ceea ce priveşte concepţia, naşterea şi creşterea copiilor.

Dar să pătrundem şi mai adânc în această lume magnifică a duhurilor slujitoare lui Dumnezeu şi oamenilor. Aflăm că între îngeri există ierarhie cu subordonare strictă, în funcţie de gradul de apropiere sau de depărtare de Dumnezeu.

Universal acceptată este ierarhia de nouă trepte a lui Dionisie Areopagitul, începând cu cetele cele mai înalte ale serafimilor, heruvimilor şi tronurilor, continuând cu cetele mijlocii ale stăpânirilor, virtuţilor şi puterilor, şi terminând cu ceata cea mai aproape de om: începătorii, arhanghelii şi îngerii. Această ierarhie populează distanţa dintre cer şi pământ, dintre Dumnezeu şi om, după anghelofania prezentată în scara lui Iacob sprijinită pe pământ, al cărei vârf atingea cerul, iar îngerii lui Dumnezeu se suiau şi se pogorau pe ea (Geneza 28, 12). De pe acest traseu a derapat un singur înger, Lucifer, care a vrut să se aşeze în locul rezervat lui Dumnezeu şi, de atunci, întregul univers angelic s-a fisurat. De pe această poziţie, îngerul devine demon.

Îngerii au o calitate mai puţin obişnuită, de a fi simultan aproape de Dumnezeu şi de oameni. Mai întâi, aproape de Dumnezeu.

Conform Sfintei Scripturi, îngerii constituie, prin excelenţă, anturajul divin, curtea cerească, aşa cum apare ea în spectaculoasa vedenie din capitolul 1 al lui Iezechiel. Îngerii sunt suportul tronului dumnezeiesc, dregătorii instituţiei supreme. Ei sunt cei care întreţin cultul Creatorului, slujesc şi laudă, organizaţi în coruri preoţeşti.

Îngerii pururea văd faţa Tatălui Meu, Care este în ceruri (Matei 18, 10), pentru că sunt străini de vanitate, de individualism şi de înclinaţii egoiste.

De ce este atât de frumoasă solia îngerilor? se întreabă Kierkegaard: Pentru că se întorc atât de repede la tronul lui Dumnezeu, încât n-au timp să fie ispitiţi de gândul că îşi văd de propriile treburi. Numai ei sunt singurele fiinţe create care suportă apropierea lui Dumnezeu: Faţa Mea nu vei putea să o vezi, că nu poate omul să vadă faţa Mea şi să trăiască, spune Dumnezeu în Exod.

Îngerul este şi în imediată apropiere a omului. Fiecare credincios, spune Sfântul Vasile cel mare, are un înger care îl îndrumă ca pedagog şi păstor, el este responsabil cu protecţia noastră câtă vreme suntem pe drum, până la întoarcerea noastră în casa Tatălui.

Jean Danileou contopeşte ideile Sfinţilor Părinţi şi unifică atribuţiile îngerului păzitor în trei mari categorii: îngerul păzitor este înger al păcii (Ioan Gură de Aur), înger al căinţei (Hermas) şi înger al rugăciunii (Tertulian).

- *Îngerul păcii are funcţia pacificatoare legată de misiunea protectoare. Scutul îngerului păzitor este completat cu energia consolatoare, liniştitoare a sufletului, după evitarea peri-colului. Apărat de rele, omul este, totodată, eliberat de frică, printr-o (blândă infuzie de încredere şi speranţă. Îngerul căinţei îndeamnă, pe de o parte, la mărturisire şi la regret, iar pe de altă parte, dă forţa şi curajul unui reînceput în curăţie.*
- *Îngerul căinţei desface legăturile păcatului, ne reconciliază cu Dumnezeu. El este cel care mijloceşte iertarea, tot astfel cum demonul este veşnicul nostru acuzator. Iertarea este, printre altele, o manevră vindecătoare. Îngerul căinţei nu e doar îngerul culpei asumate, ci şi acela al sănătăţii interioare regăsite.*
- *Îngerul rugăciunii este cel care ne însoţeşte când ne rugăm. Chiar şi când te rogi în singurătate, spune Clement Alexandrinul, participi la rugăciunile corurilor îngereşti. Mesagerul cerului transmite omului semnele lui Dumnezeu şi lui Dumnezeu rugăciunile omului.*

Rugăciunea arhierească a Mântuitorului din Grădina Ghetsimani era înălţată în prezenţa îngerului, care îl susţinea moral (Luca 22, 43).

Mai trebuie precizată modalitatea de a acţiona a îngerului păzitor. Acesta nu suspendă legile naturii, nu cultivă miracolul. Spre a te salva de la înec, el nu te face să mergi pe apă, precum Iisus Hristos, ci îţi salvează barca şi, odată cu ea, pe locatarul acesteia.

...Călătoreşte împreună cu ei, stai de-a dreapta lor ca să nu se clatine, îngrădeşte-i cu înger de pază, fereşte-i de toată reaua întâmplare ca după îndeplinirea misiunii să se întoarcă în pace şi cu sănătate în ţara lor şi la casele lor... (Extras din rugăciunea pentru militari în teatrele de operaţii).

Nu o dată, ci de mai multe ori, îngerul păzitor a fost simţit patrulând alături de soldaţi. Un exemplu desprins din împrejurările concrete ale vieţii cred că este relevant pentru subiect. Tărâmul afgan, frământat de război, este locul în care poţi să recunoşti că viaţa se plimbă între: apără-mă, Doamne, sau primeşte-mă, Doamne. Pentru soldaţii luptători, rugăciunea dinaintea misiunii este o parte din planul de pregătire pentru luptă. Trecut prin experienţa înfricoşătoare a morţii, un soldat medita a doua zi la cele întâmplate în ziua anterioară. Nu din întâmplare, preotul batalionului a trecut prin preajmă. Brusc şi-a adus aminte de îngerul păzitor şi a strigat după preot: părinte, cred că rugăciunea aceea, îngrădeşte-i cu înger de pază, ne-a scăpat de la moarte. Iată, deci, cum câmpul de luptă devine un loc în care misiunea de patrulare a îngerului păzitor este evidentă.

Nu vor veni către tine rele şi bătaie nu se va apropia de locaşul tău. Că îngerilor Săi va porunci pentru tine, ca să te păzească în toate căile tale. (Psalm 90, 10-11).

Mereu în legătură cu Părintele Ceresc, îngerul nostru ştie mai bine decât noi de ce anume avem nevoie pentru a ajunge unde trebuie.

Sfânta Scriptură nu prezintă garanţii şi forme de protecţie în toate cazurile. Şi asta se observă în viaţa cotidiană. Un înger îl scapă pe Petru din închisoare, dar nu şi pe Iacob, primul episcope martir. Pe Muntele Măslinilor, Mântuitorul a primit suport de sus din partea unui înger. Pe Dealul Golgota, nici un înger nu-L asistă. Deseori, vindecarea adusă de înger poate fi amară, ca fierea peştelui cu care îngerul Rafael vindecă orbirea tatălui lui Tobie.

Îngerul este bun, dar neîndurător în bunătatea sa. Nimeni nu se roagă să capete vreo încercare aspră, boală sau vreun eşec. Însă cumpenele vieţii vin prin intermediul îngerului, aşa cum vin şi izbânzile sau bucuriile. Îngerul poate să aibă rolul de pedagog drastic, nu doar să ne izbăvească zilnic de necazuri.

Noi suntem înclinaţi în mod natural, ori educaţi în afara Scripturilor, că ni se cuvin numai compania împrejurărilor favorabile şi belşug. Să te rogi îngerului să-ţi ajute la jocuri de noroc mi se pare un derapaj de la credinţă!

Misiunea eternă a mesagerului cerului este de a transmite omului semnele lui Dumnezeu şi de a duce lui Dumnezeu rugăciunile noastre de cerere, de

mulţumire şi de laudă. El este aproapele nostru, trimis de sus, care se străduieşte să contracareze violentele atacuri ale demonilor.

În romanul său Demonii, Dostoevski arată cum omul este incapabil să reziste la forţa răului, mai ales dacă nu ştie ce vrea sau a crescut într-un mediu corupt. De tânăr, Soloviov credea că lumea se revoltă împotriva lui Dumnezeu din ignoranţă, pentru că nimeni nu-i explicase, cu adevărat, adevărul credinţei. Mai târziu, opinia lui s-a schimbat şi s-a convins că Iisus Hristos nu venise pe pământ pentru a ne învăţa să trăim mai bine, ci ca să ne dea o mână de ajutor să luptăm împotriva răului. Omul nu este îndeajuns de puternic pentru a doborî răul de unul singur, căci în spatele aparenţelor, în culisele lumii, se desfăşoară o bătălie supremă: legiuni de îngeri răi luptă cu legiuni de îngeri păzitori, trimişi în ajutorul oamenilor din lume. Suportul supranatural este factorul compensator, care ni se cuvine din partea oştirilor slujitoare, ce au în fruntea lor pe Sfinţii Arhangheli Mihail şi Gavriil.

Rugăciune către Îngerul Păzitor

Sfinte Îngere, păzitorul şi acoperitorul meu cel bun, cu inimă zdrobită şi cu sufletul îndurerat stau dinaintea ta şi mă rog. Fii milostiv şi nu te depărta de la mine. Trezeşte-mă din somnul păcatului şi ajută-mă cu rugăciunile tale, ca întru pocăinţă şi neprihană să-mi petrec cealaltă vreme a vieţii mele. Păzeşte-mă de căderile în păcate de moarte, ca să nu pier în deznădejde şi să nu se bucure vrăjmaşul de pierzarea mea. În tot locul şi în tot ceasul să-mi stai înainte, rugându-L pe Domnul Dumnezeul îndurărilor să-mi ierte păcatele pe care le-am săvârşit în viaţa mea cu fapta, cu gândul sau cu vorba. Iar în înfricoşatul ceas al morţii, tu să fii lângă mine, bunul meu păzitor, alungându-i pe întunecaţii demoni veniţi să înfricoşeze cutremuratul meu suflet. Apără-mă de cursele lor, când va fi să trec prin vămile văzduhului, pentru că, de tine călăuzit şi păzit, lumina Raiului să o văd, unde Sfinţii şi Puterile cereşti, laolaltă, laudă şi prea măresc numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, Treimea cea de o fiinţă şi nedespărţită, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

[Extras din: Observatorul militar - Nr. 43 (5 - 11 noiembrie 2014)]

Marius-Mihai Nedelcu - Îngerii, vestitori ai voii Domnului

Prima vestire a Învierii Mântuitorului Iisus Hristos a fost făcută de sfinții îngeri. Sfintele puteri cerești au fost prezente la diferite momente din viața și activitatea Mântuitorului Iisus Hristos, descoperind că sunt duhuri slujitoare, care transmit voia și mesajul lui Dumnezeu. Îngerii au un loc aparte și în edificarea Bisericii creștine în lume. Ei contribuie decisiv la răspândirea credinței în Mântuitorul Iisus Hristos Înviat.

Despre specificul slujirii și misiunii lor aflăm din relatările Sfintei Scripturi legate de Învierea Domnului. Dacă ar fi să le însumăm, ar fi în total patru apariții diferite ale îngerilor în dimineața Învierii Domnului. Din motive care țin de scopul care a stat în spatele redactării Evangheliei lor, evangheliștii au ales să consemneze câte una din aceste apariții.

⇒ *Matei scrie despre „Un înger”, a cărui înfăţişare era ca „Fulgerul şi îmbrăcămintea lui albă ca zăpada” (Matei 28, 3). Un cutremur mare pregătește venirea lui. Răsturnând piatra mormântului, el „şedea deasupra ei” (v. 2).*

⇒ *Marcu vorbește simplu de un tânăr, în interiorul mormântului, „şezând în partea dreaptă, îmbrăcat în veşmânt alb” (Marcu 16, 5).*

⇒ *Luca ne spune că, ajungând femeile mironosițe la mormânt, „doi bărbaţi au stat înaintea lor, în veşminte strălucitoare” (Luca 24, 4).*

⇒ *La fel și Ioan: „Şi a văzut doi îngeri în veşminte albe şezând, unul către cap şi altul către picioare, unde zăcuse Trupul lui Iisus” (Ioan 20, 12).*

Toate aceste relatări, deși par diferite, ilustrează un adevăr fundamental al credinței noastre: ridicarea miraculoasă a lui Hristos din morți, Învierea Sa. Mai au în comun mărturisirea îngerilor că ceea ce s-a întâmplat cu El nu este din lumea aceasta, ci este de la Dumnezeu. Epifania îngerilor ne arată că Hristos nu mai este de acum în ordinea lucrurilor din lumea aceasta, ci El este plin de slava lui Dumnezeu, care a inundat și firea umană. Prezența îngerilor și mărturia lor ne descoperă calitatea lui Hristos de Dumnezeu desăvârșit și Om desăvârșit, cu prerogative și demnități care ilustrează desăvârșirea slujirii Lui.

Rege și profet

Evanghelistul Matei Îl prezintă pe Iisus ca fiind Regele lui Israel. „Unde este regele Iudeilor, Cel ce S-a născut?”, întreabă magii de la Răsărit (Matei 2, 2). De aceea, în consecvență cu regalitatea lui Hristos, îngerul de la mormântul Domnului pare să semene cu un herald imperial, cu un emisar cu putere multă care: a făcut cutremur mare cu coborârea lui, a aruncat piatra cea grea, de frica lui „S-au cutremurat cei ce păzeau şi s-au făcut ca morţi” (28, 4).

Îngerul din redactarea evanghelistului Matei stă pe piatra mormântului ca pe un tron, iar pământul este așternutul picioarelor lui. El dă instrucțiuni sigure femeilor mironosițe: „nu vă temeţi”; „veniţi de vedeţi”; „și degrabă mergând, spuneţi ucenicilor Lui”; „Îl veţi vedea”; „iată v-am spus vouă” (cf. v. 5-7).

Evanghelistul Marcu le prezintă pe femeile mironosițe într-un dinamism, într-o continuă trebăluire. Ele sunt ocupate să cumpere miresme pentru ungerea ritualică a Trupului Domnului, iar dis de dimineață, pe când se îndreptau spre mormânt, „ziceau între ele: Cine ne va prăvăli nouă piatra de la uşa mormântului?” (Marcu 16, 3). Dar, ridicând ochii, au văzut piatra mormântului dată deoparte, „și intrând în mormânt, au văzut un tânăr şezând în partea dreaptă, îmbrăcat în veşmânt alb, şi s-au spăimântat” (v. 5).

Îngerul de la Marcu le întâmpină cu un salut mai familiar: „Nu vă înspăimântaţi! Căutaţi pe Iisus Nazarineanul, Cel răstignit? A înviat! Nu este aici. Iată locul unde L-au pus” (v. 6). El se aseamănă profeților și învățătorilor vechi testamentari, care încearcă să insufle femeilor curajul și credința în Dumnezeu. El este familiar și are mai puțin aspectul unui herald care comandă și cere ceva imperativ. Mesajul lui are caracterul unei predici concentrate:
(1) El întărește sufletul - Nu vă înspăimântaţi!;

(2) Aduce cunoștință minții - A înviat! Nu este aici.;
(3) El instruiește în mod practic - Iată locul unde L-au pus.

Îngerul din redactarea lui Marcu ne prezintă o lecție de convertire concentrată. El încearcă să insufle credință, nădejde, curaj și entuziasm misionar în inimile fe-meilor mironosițe.

Vedem cum cele două redactări, mateeană și marcană, accentuează două aspecte ale lucrării sfinților îngeri. Sunt îmbinate în mod armonios puterea sau demnitatea imperială a îngerilor, ca trimiși sau emisari plini de putere ai lui Dumnezeu, cu caracterul lor prophetic învățătoresc, de misionari ai credinței.

Îngerii, slujitorii Învierii Cuvântului

Evanghelistul Luca ne dă aproape aceleași detalii. Femeile au venit la mormânt, aducând miresmele pe care le pregătiseră (Luca 24, 1). La fel, găsesc piatra răsturnată, și, intrând în mormânt, nu găsesc Trupul Domnului. Fiind nedumerite, zice evanghelistul, în fața lor au stat doi bărbați în veșminte strălucitoare.

După acest moment, redactarea lucană se desparte de consemnările primilor doi evangheliști, prezentând închinarea femeilor către îngeri: „înfricoşându-se ele şi plecându-şi feţele la pământ” (v. 5).

În continuare, mesajul îngerilor este diferit și arată o altă perspectivă: „De ce căutaţi pe Cel viu între cei morţi? Nu este aici, ci S-a sculat. Aduceţi-vă aminte cum v-a vorbit, fiind încă în Galileea, zicând că Fiul Omului trebuie să fie dat în mâinile oamenilor păcătoşi şi să fie răstignit, iar a treia zi să învieze” (Luca 24, 5-7).

Mesajul îngerilor are un pronunțat caracter anamnetic, adică de aducere aminte a învățăturii lui Hristos către ucenici, o actualizare a Evangheliei în contextul dat. Dacă mai adăugăm și gestul de închinare al femeilor, putem vedea aici că îngerii îndeplinesc o slujire preoțească, liturgică. Ei primesc închinare și apoi, ca niște preoți, vestesc Evanghelia lui Hristos, aduc aminte de cuvintele Domnului.

În acest context vedem și un act de prefacere interioară a femeilor, care, primind slujirea îngerilor, devin la rândul lor cunoscătoare ale Evangheliei, pentru că ni se spune: „Şi ele şi-au adus aminte de cuvântul Lui” (24, 8). Se observă în aceste rânduri caracterul bisericesc comunitar al redactării lucane. Îngerii sunt cel puțin doi, iar femeile devin binevestitoare la rândul lor pentru cei unsprezece

apostoli. Parcă se vede încă din acest moment comunitatea Bisericii creștine în formare, rolul preoților fiind ocupat prima dată de cei doi îngeri de la mormânt. În ultima Evanghelie, după Sfântul apostol Ioan, observăm că rolul îngerilor de la mormânt este de a conduce la descoperirea lui Hristos Înviat. După ce Maria Magdalena vede piatra ridicată de la ușa mormântului, ea vestește apostolilor Petru și Ioan lipsa Trupului Domnului Hristos. Aceștia vin și constată mormântul gol, giulgiurile și mahrama care a acoperit capul lui Hristos.

Arătarea îngerilor nu are loc cu cei doi apostoli, ci, după ce aceștia părăsesc mormântul gol, o vedem pe Maria Magdalena plângând în deznădejde. Atunci, s-a aplecat spre mormânt „și a văzut doi îngeri în veşminte albe şezând, unul către cap şi altul către picioare, unde zăcuse Trupul lui Iisus” (Ioan 20, 12). Această imagine seamănă foarte mult cu Chivotul Legii din Vechiul Testament, care avea pe el doi îngeri și era considerat cel mai sfânt obiect al evreilor. Prin analogie, cel mai sfânt loc al creștinilor este mormântul gol al Domnului Iisus Hristos Înviat.

În continuare, această revelație mistică a sfințeniei o conduce pe Maria Magdalena la întâlnirea cu Hristos Însuși. Confundându-l cu grădinarul, îi zice: „Doamne, dacă Tu L-ai luat, spune-mi unde L-ai pus şi eu Îl voi ridica” (20, 15). Vocea Domnului și chemarea Sa către ea o fac pe Maria să descopere că în fața ei era Hristos Înviat. În acest moment are loc și o revelație a naturii Trupului lui Hristos Înviat: „Nu te atinge de Mine, căci încă nu M-am suit la Tatăl Meu”. Trupul lui Hristos, deplin spiritualizat și transparent harului Duhului Sfânt, nu mai făcea parte din lumea aceasta. Înțelegem că, din acest moment, comuniunea cu Hristos, Domnul Înviat, se face prin calea unirii mistice sau duhovnicești. Prezența lui Hristos în mijlocul Bisericii nu mai este una fizică, exterioară, ci una duhov-nicească, tainică.

Din aceste redactări ale Evangheliilor vedem complexitatea slujirii îngerilor și a misiunii lor în lume. Ei au prefațat începutul văzut al Bisericii creștine și sunt cei care veghează la mersul ei în istorie. Îngerii pot avea numeroase slujiri, multe neștiute și neluate în seamă de noi. Ei au misiunea și rolul lor, iar noi suntem chemați să îi cinstim prin cântări de laudă, să le cerem ajutorul prin rugăciuni smerite și să ascultăm de ei ca de niște emisari puternici ai voii lui Dumnezeu, profeți învățători, slujitori și sfințitori, povățuitori duhovnicești.

Marius Nedelcu -Îngerii, ocrotitori ai omului în împrejurările concrete ale vieții

Biserica îi cinstește vineri, 8 noiembrie, pe Sfinții Arhangheli Mihail și Gavriil și pe toate puterile cerești, mărturisind adevărul despre existența și ocrotirea sfinților îngeri. Istoria mântuirii consemnează numeroase mărturii despre lucrarea deosebită a sfinților îngeri în lume. Prezența lor discretă, binefăcătoare, curăția lor, simbolizată de lumina cu care sunt înveșmântați, și ascultarea desăvârșită faţă de Dumnezeu sunt virtuți pe care creștinii doresc să le dobândească pe drumul acestei vieți.

Relația dintre sfinții îngeri și oameni este strânsă prin faptul că au fost aduși la existență ca ființe libere din iubirea nemărginită a Creatorului. Puterile cerești dovedesc dragoste și apropiere deosebite pentru oameni, după Cuvântul Domnului Iisus Hristos: „Zic vouă: Că aşa şi în cer va fi mai multă bucurie pentru un păcătos care se pocăieşte, decât pentru nouăzeci şi nouă de drepţi, care n-au nevoie de pocăinţă; Zic vouă, aşa se face bucurie îngerilor lui Dumnezeu pentru un păcătos care se pocăieşte” (Luca 15, 7 și 10). Cuvintele Domnului evidențiază că îngerii sunt interesați direct de mântuirea neamului omenesc și că în rândul lor este bucurie atunci când un om se pocăiește, își schimbă felul de a gândi și de a se comporta. Pe calea aceasta de întoarcere la Dumnezeu, îngerii îi ajută și îi ocrotesc pe oameni. Deși sunt ființe nemateriale și nu aparțin lumii în care trăim noi, sunt anumite contexte în care îngerii arată omului adevărata valoare a vieții trupești și importanța ei pentru dobândirea vieții veșnice în Împărăția cerească.

În Cartea lui Tobit din Vechiul Testament ni se prezintă istoria călătoriei fiului lui Tobit, Tobie, cu Arhanghelul Rafail. În această poveste, Tobie merge cu

tânărul Azaria, care era de fapt sfântul arhanghel, pentru a recupera un depozit de bani făcut de tatăl său la Rages, Media. În timpul acestei călătorii, care devine un fel de bildungsroman pentru Tobie, au loc mai multe întâmplări miraculoase, toate începând cu prinderea unui pește uriaș de către Tobie, de la care păstrează, în urma sfatului tovarășului de drum, măruntaiele.

Pe drum, cei doi călători s-au oprit la Ecbatana (Media), unde locuia Raguel, un membru al familiei lui Tobit. Fata acestuia, Sarah, fusese măritată de șapte ori, dar mirii fuseseră uciși de către un anumit demon. Sfătuit de Rafail, Tobie o cere de soție pe fiica lui Raguel. Rafail (care în ebraică înseamnă „leacul lui Dumnezeu", sau „Dumnezeu vindecă") îl sfătuiește pe Tobie să afume camera în care va dormi cu soția sa. Tobie a pus inima şi ficatul peştelui în cățuie şi a afumat camera, iar demonul simțind mirosul a fugit. Cartea lui Tobit precizează și locul unde a fugit: „Şi simţind demonul mirosul acesta, a fugit în părţile de sus ale Egiptului, şi îngerul l-a legat" (Tobit 8, 3).

Această scurtă istorioară despre călătoria inițiatică a lui Tobie cu Arhanghelul Rafail este deosebit de importantă deoarece ea arată că lucrarea ocrotitoare și îndrumarea sfinților îngeri ai lui Dumnezeu privesc de cele mai multe ori contextele concrete ale vieții noastre, nu numai evenimentele importante ale istoriei mântuirii neamului omenesc.

Un astfel de moment este și cearta Arhanghelului Mihail cu satana pentru trupul lui Moise. Acest episod enigmatic este consemnat în Epistola lui Iuda, versetul 9: „Dar Mihail Arhanghelul, când se împotrivea diavolului, certându-se cu el pentru trupul lui Moise, n-a îndrăznit să aducă judecată de hulă, ci a zis: Să te certe pe tine Domnul!"

Atitudinea Arhanghelului Mihail este aici un pic în contradicție cu un alt episod din Vechiul Testament, consemnat la Daniel 10, 13: „Şi îngerul păzitor al Persiei mi-a stat împotrivă douăzeci şi una de zile, dar iată că Mihail, cel dintâi dintre îngerii păzitori, a venit în ajutorul meu şi eu l-am lăsat acolo la îngerul păzitor al regelui perşilor". Aici, Arhanghelul Gavriil spune că „îngerul păzitor al Persiei" i-a stat împotrivă până ce Arhanghelul Mihail i-a venit în ajutor și l-a biruit pe cel potrivnic. În cazul trupului lui Moise, se pare că Arhanghelul Mihail nu se împotrivește direct diavolului, ci îi spune cuvintele: „Să te certe pe tine Domnul!" Acest lucru arată că noi trebuie să cerem ajutorul lui Dumnezeu pentru a fi salvați de sub ispita sau lucrarea celui rău și să nu avem inițiative personale. De asemenea, se evidențiază și diferitele lucrări ale sfinților îngeri prin care se deosebesc unii de alții.

Domnul Hristos spune că fiecare persoană are o valoare incontestabilă pentru Dumnezeu și fiecăruia îi este desemnat un înger protector sau ocrotitor: „Vedeţi

să nu dispreţuiţi pe vreunul din aceştia mici, că zic vouă: Că îngerii lor, în ceruri, pururea văd faţa Tatălui Meu, Care este în ceruri" (Matei 18, 10). Vedem astfel că omul, oricât de umil ar fi, și în orice condiție socială s-ar afla, are în persoana îngerului său un avocat înaintea lui Dumnezeu, un sprijinitor, ocrotitor și prieten de nădejde.

Lucrarea și prezența sfinților îngeri vor deveni vizibile și inteligibile pentru întreaga omenire la sfârșitul veacurilor, când vor înconjura pe Fiul lui Dumnezeu și vor sluji Acestuia la învierea cea de obște a oamenilor, la judecata universală, la transfigurarea creației. De asemenea, sfinții îngeri vor repurta victoria finală asupra forțelor întunericului.

Din activitatea sfinților îngeri vedem că ei au o dublă metodologie pentru om, de ocrotitori și apărători, dar și de lucrători la îndeplinirea planului lui Dumnezeu cu privire la om și creație.

Din acestea, reținem nevoia noastră de ocrotirea sfinților îngeri nu numai la nivelul universal al istoriei, ci al vieții de zi cu zi a fiecăruia dintre noi. De asemenea, ei ne ajută să descoperim voia lui Dumnezeu cu privire la viața noastră, voie exprimată nu numai în înțelesul ei obștesc, adică de îndrumare generală pentru toată umanitatea concentrată în porunca iubirii aproapelui și a lui Dumnezeu, ci voia lui Dumnezeu legată de fiecare persoană umană în parte, privitoare la contextele în care aceasta trăiește.

Vedem din experiența Bisericii că sfinții îngeri sunt atrași de om prin curăție, ascultare, smerenie, virtuți prin care omul se aseamănă cu ocrotitorul său nevăzut. De asemenea, îngerii sunt, din această perspectivă, prototipuri pentru om, dar nu în sensul în care acesta este sfătuit să nege viața sa materială, ci în sensul în care o poate pune pe aceasta în ascultarea și slujirea lui Dumnezeu și a semenilor, așa cum fac îngerii.

Pr. Ciprian Florin Apetrei - Prin îngeri ne sporim credința și descoperim tainele divine

Biserica Ortodoxă în -fiecare an, la 8 noiembrie, îi sărbătoreşte pe Mai -marii voievozi ai Oştilor cereşti, Sfinţii Arhangheli Mihail şi Gavriil, care sunt povăţuitorii oamenilor şi Căpeteniile îngerilor. Odată cu ei, astăzi, sărbătorim Soborul tuturor sfinţilor îngeri, despre care prorocul Daniel spune că sunt „miriade de miriade" Daniel 7, 10). Sărbătoarea de astăzi datează din secolul al V-lea, după cum arată părintele profesor Ene Branişte, iar cinstirea sfinţilor îngeri în Biserica creştină o întâlnim în mărturii încă din secolul al II-lea.

În calendarul ortodox întâlnim cinci sărbători închinate sfinţilor îngeri. Astfel, începând cu noul an bisericesc (1 septembrie), acestea sunt: 6 septembrie - legată de o minune a Sfântului Arhanghel Mihail la Chore - în Colose din Frigia; 8 noiembrie, Soborul Sfinţilor Arhangheli Mihail şi Gavriil şi al tuturor cereştilor puteri; 26 martie, a doua zi după Buna Vestire - pomenirea Sfântului Arhanghel Gavriil; 13 iulie - al doilea sobor al Sfântului Arhanghel Gavriil și 11 iulie - sărbătoarea Sfântului Arhanghel Gavriil din Adin - descoperirea primei părți din cântarea Axion estin (Cuvine-se cu adevărat) în Muntele Athos.

Sfântul Iustin Martirul şi Filosoful îi consideră fiinţe spirituale şi arată că erau cinstiţi de creştini. Cultul sfinţilor îngeri a luat o mare dezvoltare mai ales din secolul al IV-lea, de când avem și mărturii scrise despre sărbători și biserici închinate lor. Dezvoltarea în timp a cinstirii lor în Biserica Ortodoxă a făcut ca fiecare zi de luni a săptămânii să le fie dedicată. În această zi, Biserica în slujbele sale, dar și credincioșii în rugăciunile lor îi pomenesc pe Sfinții îngeri.

Solii misiunilor divine îndreptate către oameni

În limba română cuvântul înger provine din latinescul angelus, care este preluat din grecescul anghelos, unde înseamnă sol, trimis sau vestitor. Acest cuvânt a fost folosit atunci când s-a tradus pentru prima dată textul biblic al Vechiului Testament în limba greacă, traducere cunoscută sub numele de Septuaginta. Atunci, termenul ebraic care semnifica „sol al lui Dumnezeu” l-au tradus prin cuvântul anghelos, care în greaca profană însemna sol.

Din Sfânta Scriptură ştim că îngerii au menirea de a vesti oamenilor voia lui Dumnezeu. Ei fac legătura între Împărăţia cerurilor şi lumea oamenilor. Într-un manual de Teologie Dogmatică, autorii, părinţii profesori Isidor Todoran şi Ioan Zăgrean, oferă o definiţie a ceea ce sunt îngerii: „În înţeles propriu, ei sunt fiinţe spirituale, personale, mărginite, dar superioare oamenilor, create de Dumnezeu spre a-I fi duhuri slujitoare, adică trimişi ai lui Dumnezeu către oameni, pentru a le vesti acestora voia Sa”.

După Sfinţii părinţi Vasile cel mare şi Dionisie Areopagitul, îngerii au fost creaţi de Dumnezeu într-o stare anterioară creării lu-mii văzute. În acest sens, în Cartea Iov ni se spune: „Atunci când stelele dimineţii cântau laolaltă şi toţi îngerii lui Dumnezeu Mă sărbătoreau” (Iov 38, 7).

Iar Sfântul apostol Pavel, vorbind despre adevărul de credinţă că toată creaţia a fost făcută prin Fiul lui Dumnezeu şi enumerând ce s-a făcut, spune: „Cele din ceruri şi cele de pe pământ, cele văzute şi cele nevăzute, fie tronuri, fie domnii, fie începătorii, fie stăpânii, toate s-au făcut prin El şi pentru El” (Coloseni 1, 16).

Aici vedem enumerate câteva dintre cetele îngereşti, care din tradiţia patristică ştim că sunt în număr de nouă, împărţite în trei grupe: tronuri, heruvimi şi serafimi, prima grupă; stăpânii, domnii şi puteri, a doua grupă; începătorii, arhanghelii şi îngeri, a treia grupă. Din penultima ceată, cea a arhanghelilor, fac parte îngerii, care sunt numiți marii purtători de vești bune. Slujirea lor, după cum spune Sfântul Dionisie Areopagitul, constă în descoperirile făcute profeților, cunoașterea și înțelegerea voii lui Dumnezeu pe care o primesc de la îngerii celor mai înalte cete și pe care le-o vestesc celorlalte făpturi cerești, anume îngerii, iar prin aceștia, oamenilor.

Episcopul Romei, Sfântul Grigorie Dialogul, spune despre ei: „Aceştia sunt cei care înmulţesc sfânta credinţă între oameni, luminând înaintea lor cu lumina Sfintei Evanghelii, descope-rindu-le tainele credinţei celei drepte”.

Arhanghelii, cele şapte Duhuri care stau înaintea scaunului lui Dumnezeu

Menţionând tradiţia patristică, fundamentată biblic, marele duhovnic român din secolul trecut, de la Mănăstirea Sihăstria, părintele Cleopa Ilie, mărturiseşte că „Sfinţii Arhangheli sunt în număr de şapte. Ei stau înaintea tronului slavei lui Dumnezeu, după cum spune însuşi Sfântul Ioan evanghelistul: Ioan, celor şapte Biserici care sunt în Asia... şi de la cele şapte Duhuri care stau înaintea scaunului Lui (Apocalipsa 1, 4). Şi aceştia sunt: Mihail, Gavriil, Rafail, Uriil, Salatiil, Gudiil şi Varahiil. Fiecare arhanghel are o anumită misiune divină de îndeplinit".

Cinstirea de astăzi, 8 noiembrie, a cetelor îngereşti şi în special a Sfinţilor Arhangheli Mihail şi Gavriil ne duce cu gândul la semnificaţia numărului 8 pentru teologia ortodoxă, mai ales că anul acesta sărbătoarea lor coincide cu duminica, pe care Sfinţii Părinţi o consideră ziua a opta. Adică este ziua în care a avut loc Învierea lui Hristos şi astfel s-a inaugurat ziua a opta cea fără de sfârşit, pentru că prin Înviere s-a deschis Raiul pentru neamul omenesc căzut prin păcatul protopărinţilor Adam şi Eva. Noi toţi suntem chemaţi ca urmându-I lui Hristos să vieţuim veşnic cu sfinţii îngeri în Împărăţia lui Dumnezeu ca odinioară Adam în Rai.

„Să luăm aminte! Să stăm bine, să stăm cu frică!"

Părintele Cleopa Ilie mergând pe textul Sinaxarului acestei sărbători spune că îi cinstim astăzi pe îngeri, „pentru că numărul 8 este simbolul vieţii veşnice, iar noiembrie este a noua lună de la creaţie, care s-a săvârşit în luna martie, ca un simbol al celor nouă cete îngereşti".

Din Vieţile Sfinţilor aflăm că toate cetele îngereşti „se vor aduna în ziua cea înfricoşătoare a judecăţii Domnului, care se socoteşte de dumnezeieştii învăţători ai Bisericii ziua a opta: după veacul acesta, va veni Fiul Omului, Judecătorul cel drept, întru slava Sa şi toţi Sfinţii Îngeri cu Dânsul, precum Domnul singur a zis în Evanghelia Sa: Şi va trimite pe îngerii Săi cu glas de trâmbiţă şi vor aduna pe aleşii Lui din cele patru vânturi, adică de la răsărit, de la apus, de la miazăzi şi de la miazănoapte..."

Iar începătorii şi voievozii tuturor acestor trei cete mai de jos, după Sfântul Maxim mărturisitorul, sunt rânduiţi de Dumnezeu Sfinţii Arhangheli -Mihail şi Gavriil, ca nişte credincioşi slujitori ai lui Dumnezeu, care în vremea căderii satanei, din pricina mândriei şi a depărtării lui de la Dumnezeu, au adunat aceste trei cete şi oşti îngereşti şi Arhanghelul Mihail a strigat cu mare glas: „Să luăm aminte! Să stăm bine, să stăm cu frică înaintea Celui ce ne-a făcut pe noi şi să nu cugetăm cele potrivnice lui Dumnezeu. (Fiindcă dintre aceştia au fost şi cei ce au căzut, şi din îngeri luminaţi s-au făcut diavoli întunecaţi, pentru mândria lor.)

Să luăm aminte ce au pătimit cei ce erau împreună cu noi zidiţi şi cum se împărtăşeau cu noi din dumnezeiasca lumină. Să luăm aminte cum, îndată, din lumină s-au prefăcut în întuneric pentru mândria lor şi din înălţime au fost aruncaţi jos în adânc. Să luăm aminte cum a căzut din cer luceafărul cel ce răsărea dimineaţa şi s-a sfărâmat pe pământ. Astfel grăind Arhanghelul Mihail către tot soborul îngeresc, a început cel ce stătea la locul cel dintâi cu Serafimii, cu Heruvimii şi cu toate Cetele cereşti a slăvi pe Sfânta cea de o fiinţă şi nedespărţită Treime, pe Unul Dumnezeu, cântând cu glas de prăznuire: Sfânt, Sfânt, Sfânt, Domnul Savaot, plin este cerul şi pământul de mărirea Ta!”

De aici vedem de ce îi cinstim astăzi în mod special pe Sfinţii Arhangheli Mihail şi Gavriil; şi mai ales de ce avem nevoie de Sfinţii Îngeri în drumul nostru către mântuire.

Biserica ne învaţă să cinstim cetele îngereşti şi mai ales pe Mai marii Voievozi Mihail şi Gavriil prin slujbe şi rugăciuni închinate lor: Acatistul Sfinților Arhangheli Mihail și Gavriil, Canonul de rugăciune către îngerul păzitor și Canonul de rugăciune către Puterile cerești și către toți sfinții.

Să spunem şi noi astăzi cu întreaga Biserică: „Sfinţilor Arhangheli şi toate puterile cereşti, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi”.

Pr. Ciprian Florin Apetrei - Slujitorii dumnezeieştii slave şi povăţuitorii oamenilor

În Biserica Ortodoxă, ziua de 8 noiembrie este dedicată cinstirii tuturor cereştilor puteri. În calendarul bisericesc, această sărbătoare o regăsim sub numele de Soborul Sfinților Arhangheli Mihail și Gavriil și al tuturor cereștilor puteri, înțelegându-se din aceasta că în prim-planul cinstirii cetelor îngereşti îi avem pe Sfinții Arhangheli Mihail și Gavriil.

Dintre sfinţii îngeri, pe ei îi regăsim cel mai des prezenţi la momentele importante legate de istoria mântuirii neamului omenesc.

Imnografia noastră bisericească, pe baza Tradiţiei Patristice, îi numeşte „Mai-marii Voievozi ai Oştilor cereşti”.

Sintetizând cinstirea lor, condacul sărbătorii de azi precizează: „Mai-marilor Voievozi ai lui Dumnezeu, slujitorilor Dumnezeieştii Slave, povăţuitorii oamenilor şi Căpeteniile îngerilor, cereţi pentru noi ceea ce este de folos şi mare milă, ca nişte mai mari Voievozi ai celor fără de trup”. Din acest text liturgic vedem că Sfinții Arhangheli Mihail și Gavriil sunt mari Voievozi, slujitori ai Preasfintei Treimi, povăţuitori ai oamenilor şi Căpetenii ai îngerilor.

Serbarea tuturor cereştilor puteri în data de 8 noiembrie are un înţeles teologic. În primul rând, noiembrie este a treia lună a anului bisericesc. Cifra trei în teologia ortodoxă ne duce imediat cu gândul la Preasfânta Treime, Tatăl, Fiul şi

Duhul Sfânt, căreia pururea Îi slujesc sfinţii îngeri. Iar ziua a opta reprezintă eternitatea, adică ziua cea neînserată şi fără de sfârşit din Împărăţia lui Dumnezeu, unde sălăşluiesc cetele îngereşti şi unde ne dorim să ajungem pentru a ne bucura veşnic de dumnezeiasca slavă a Preasfintei Treimi.

După cum spune Sfântul Maxim mărturisitorul, ziua a opta „arată modul existenţei mai presus de materie şi de timp”.

Pentru noi, creştinii ortodocşi, cinstirea sfinţilor îngeri este extrem de importantă, datorită rolului lor în viaţa noastră. Acest lucru este subliniat şi în cultul Bisericii noastre: „Înger de pace, credincios îndreptător, păzitor al sufletelor şi al trupurilor noastre, de la Domnul să cerem”. Prin această ectenie cerem ajutorul lui Dumnezeu prin intermediul sfinţilor îngeri. Sfântul Ioan Gură de Aur arată că îngerul de pace este îngerul păzitor care ne însoţeşte în tot timpul vieţii noastre.

Acum în ziua cinstirii puterilor ceteşti îi sărbătorim şi pe îngerii noştri păzitori cărora ne rugăm: „Sfinte îngere, păzitorul vieții mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul”.

Astăzi „îi sărbătorim pe toţi îngerii, adică pe Serafimii cei cu câte şase aripi, Heruvimii cei cu ochi mulţi şi Scaunele sau Tronurile. Aceştia înconjoară Tronul cel de văpaie şi lumină al Preasfintei Treimi (Iezechiel 1, 4-28). Apoi urmează Puterile, Stăpâniile şi Domniile, care formează a doua ceată de îngeri. Aceştia au misiunea să stăpânească întreg universul, planetele, stelele, vânturile, mările şi puterile întunericului. Urmează apoi Începătoriile, Arhanghelii şi Îngerii, care formează a treia ceată de îngeri şi care au ca misiune să facă cunoscută oamenilor voia lui Dumnezeu.

Îngerii noştri păzitori sunt număraţi în ceata a noua ca fiind cei mai de pe urmă dintre îngeri şi cei mai apropiaţi de neamul omenesc” (Ne vorbeşte părintele Cleopa, volumul 4).

În centrul serbării de astăzi stă cinstirea Sfinţilor Arhangheli Mihail şi Gavriil, lucru subliniat şi de introducerea Sinaxarului zilei din Minei: „În această lună, în ziua a opta, pomenirea Soborului Mai-marilor Arhistrategi Mihail şi Gavriil şi al tuturor cereştilor celor fără de trup Puteri. La adunarea celor nouă cete, Serafimii, Heruvimii, Scaunele, Domniile, Stăpâniile, Începătoriile, Puterile, Arhanghelii şi Îngerii”.

Cinstirea Sfinţilor Arhangheli Mihail şi Gavriil ne oferă ocazia să facem o incursiune în istoria creaţiei, dar şi în cea a mântuirii neamului omenesc. Astfel, după teologia patristică mărturisită şi de Sinaxarul zilei, vedem că Mihail este

atât în Legea Veche, cât şi în cea Nouă, făcând mult bine neamului omenesc. Acelaşi text se exprimă la fel şi despre Gavriil. Primul moment când apare Mihail în istoria creaţiei este legat de -căderea lui Lucifer şi a îngerilor care i-au urmat. Arhanghelul Mihail, văzând căderea din slava cerească a îngerilor răi în frunte cu Lucifer, a strâns cetele îngereşti şi a oprit căderea altor îngeri. Pentru acest lucru a primit cinstea de a sta la „locul cel dintâi cu Serafimii, cu Heruvimii" şi împreună cu toate cetele îngereşti, „a slăvi pe Sfânta cea de o fiinţă şi nedespărţită Treime, pe Unul Dumnezeu, cântând cu glas de prăznuire: Sfânt, sfânt, sfânt, Domnul Savaot, plin este cerul şi pământul de mărirea Ta!

Deci, această conglăsuire a sfinţilor îngeri s-a numit sobor îngeresc, adică luare aminte, o cugetare, o glăsuire, o unire; căci împreună şi cu un glas slăvesc pe Tatăl, pe Fiul şi pe Sfântul Duh, pe Sfânta Treime" (Vieţile Sfinţilor).

În istoria mântuirii, Mihail li se arată lui Avraam şi Lot, în episodul legat de distrugerea Sodomei, apoi i s-a arătat lui Iacov când fugea de fratele său Isav. Îl găsim pe Sfântul Arhanghel Mihail călăuzind poporul israelit pe vremea peregrinării sale prin pustie după ieşirea din robia egipteană. S-a arătat lui Varlaam când mergea să-i blesteme pe israeliţi. Este trimis de Dumnezeu ca mesajer către Iosua Navi, care a continuat misiunea lui Moise şi a dus poporul ales în Ţara Canaanului.

Arhanghelul Gavriil apare în Sfânta Scriptură ca aducătorul veştilor bune. În Vechiul Testament îl regăsim alături de prorocul Daniel şi este cel care vesteşte naşterea lui Samson, iar din tradiţie ştim că Gavriil anunţă Drepţilor Ioachim şi Ana naşterea Sfintei Fecioare Maria. În Scriptura Noului Testament, el aduce vestea naşterii Sfântului Ioan Botezătorul lui Zaharia, în Templul din Ierusalim. S-a arătat în vis Dreptului Iosif şi l-a determinat să-i poarte de grijă în continuare Fecioarei Maria. Cea mai importantă veste bună pe care o aduce el este către Preasfânta Fecioară Maria că va naşte pe Domnul şi Mântuitorul nostru Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu. Tot el s-a arătat păstorilor, vestindu-le naşterea lui Hristos, iar după plecarea magilor vine în vis la Iosif şi-i spune să-i ia pe Pruncul Sfânt şi pe Sfânta Fecioară Maria şi să meargă în Egipt pentru a scăpa de prigoana lui Irod. Tradiţia Patristică îl identifică pe Gavriil cu îngerul care vine la Învierea Domnului şi dă piatra la o parte pentru a arăta că mormântul este gol şi Hristos a înviat. Tot Sfinţii părinţi ne spun că el este îngerul care a binevestit femeilor mironosiţe Învierea Domnului.

Pentru toate aceste prezenţe şi mesaje minunate din istoria mântuirii neamului, Biserica îi cinsteşte, spunând: „Mai-marilor Voievozi ai Oştilor cereşti, rugămuvă pe voi, noi, nevrednicii; cu rugăciunile voastre, să ne acoperiţi pe noi cu acoperământul aripilor slavei voastre celei netrupeşti, păzindu-ne pe noi, cei ce

cădem cu dinadinsul şi strigăm: izbăviţi-ne din nevoi, ca nişte mai mari peste cetele puterilor celor de sus”.

Arhim. Benedict Ghius - Lucrarea îngerilor la Sfinţii părinţi

1.Prin îngeri, Dumnezeu lucrează curăţirea, luminarea şi unirea cu El a tuturor făptuirilor:

"Frumuseţea lui Dmnezeu, ca unul ce este simplu, bun şi desăvârşit, nu are nici un amestec, ci ea comunică din propria ei lumină fiecăruia, după vrednicie, şi-l desăvârşeşte prin taina cea dumnezeiască, făcând pe fiii Perfecţiunii asemenea cu chipul ei neschimbător" (***Dionisie Areopagitul***, Ierarhia cerească, III,1).

"Că toată strălucirea de lumină ce pleacă de la Tatăl, revărsând-se asupra noastră cu bunătate, ne îndreaptă din nou în sus, cu o putere ce unifică, şi ne întoarce spre unitatea Tatălui celui ce strânge la sine şi spre simplitatea Sa ce îndumnezeieşte. ***Căci din El şi spre El sunt toate*** (Rom. VI, 36), precum spune cuvântul cel sfânt" (I,1).

"Fericirea divină este aşadar curăţire sfântă, iluminare şi perfecţiune şi mai presus de curăţire şi de lumină ea este obârşia primordială şi deplină a toată perfecţiunea" (III,2), aşa încât toate curăţirile, iluminările şi perfecţiunile pornesc din Dumnezeu, Izvorul a toată sfinţenia şi perfecţiunea (VIII, 2), iar curăţirea, luminarea şi desăvârşirea nu sunt altceva decât comunicarea cu fiinţa dumnezeiască" (VII, 3).

"***Dar ierarhiile cereşti s-au învrednicit de comuniunea lui Iisus, lumina Tatălui cea adevărată, care luminează pe tot omul ce vine în lume, nu prin mijlocirea imaginilor lucrate cu sfinţenie ..., ci apropiindu-se de El cu adevărat prin participarea nemijlocită la cunoştinţele luminii lui, celor ce îndumnezeiesc, că lor le este dat, în gradul cel mai mare să participe printr-o putere nemijlocită la virtuţile lui cele divine şi de oameni iubitoare***" (I, 2; VII, 2),"transformându-se pe cât cu putinţă, după propria lui lumină, prin iubirea cea

îndreptată în sus către Dânsul... Căci **raza** aceasta **fericită şi divină a Tatălui care este Iisus**, nu pierde niciodată ceva din simplitatea unificatoare ce-i este proprie ei, atunci când se multiplică, aşa cum se cuvine bunătăţii sale, în scopul unei adoptări înălţătoare de suflet şi unificatoare şi se revarsă asupra fiinţelor ce sunt conduse de Providenţă, ci rămâne în sine neclintită, într-o identitate neschimbată, fixată în chip unitar, iar pe cei ce privesc spre ea îi atrage în sus precum se cuvine, potrivit firii sale, şi-i unifică în a sa unitate care simplifică..., acomodată firii prin forma cea părintească adică împrejurărilor noastre" (I.2).

"Toată lucrarea ierarhiilor îngereşti se împarte aşadar în primirea şi comunicarea sfântă de netulburată curăţenie, de lumină divină şi de cunoştinţă desăvârşită" (VII,2), fiindcă "printr-o anumită rânduială şi prin imitarea de Dumnezeu, ***îngerii sunt un mijloc de a comunica lumina cea dumnezeiască celorlalte făpturi***" (XIII, 3). Ierarhia îngerească e astfel o întocmire sfântă, de cunoştinţă şi de lucrare, care duce pe cât se poate, la asemănarea şi la unirea cu Dumnezeu, având pe Dumnezeu de conducător a toată ştiinţa şi lucrarea sfântă, iar ca model neclintit, frumuseţea cea prea dumnezeiască. Îngerească ierarhie o imită pe aceasta, pe cât este cu putinţă şi desăvârşeşte pe membrii ei până a-i transforma în chipuri divine, în oglinzi curate şi fără pată care să fie în stare să primească în ele razele ce pornesc din obârşia luminii divine, în oglinzi care în chip sacru fiind pline de strălucirea cea luminoasă să poată din nou lumina, la rândul lor, fără pizmă, treptele următoare ale făpturilor, aşa cum se cuvine, după rânduielile dumnezeieşti" (III,1-2).

"Trebuie, aşadar ca cei ce se curăţesc să ajungă la o purificare deplină şi să fie liberaţi de toată amestecarea cea nepotrivită, ***cei ce se luminează să se umple de lumină divină şi să se înalţe cu ochii cei prea sfinţi ai duhului, până la obişnuinţa şi îndemânarea contemplativă***, iar cei ce se desăvârşesc fiind scoşi din starea de imperfecţiune să fie făcuţi părtaşi ai ştiinţei celei desăvârşite a tainelor sfinte. Pe de altă parte, trebuie ca cei ce pot săvârşi curăţirea, având belşug de curăţire, să comunice şi altora din neîntinarea lor proprie ; cei ce pot lumina ca spirite mai ascuţite, ce sunt proprii prin firea lor să primească şi să comunice lumina şi fiind plini de Duhul Sfânt în chip cu totul fericit, să reverse din strălucirea ce inundă întreaga lor fiinţă şi asupra celor ce sunt vrednici de lumină ; iar cei ce, în sfârşit, lucrează desăvârşirea, trebuie să desăvârşească pe cei ce caută perfecţiunea, prin consacrarea lor întru totul sfântă, în cunoştinţă şi intuirea tainelor celor sfinte, ca unii ce sunt înzestraţi cu ştiinţa predării celei perfecte" (III,3).

(N. B. Îngerii sunt deci imitatori şi conlucători ai lui Dumnezeu la întreita lui lucrare în lume). (Din Dionisie Areopagitul, Ierarhia cerească).

2. Cele două lucrări dumnezeieşti:

- ***directă, prin har ;***
- ***mijlocită prin îngeri:***

Fiecare treaptă a rânduielii ierarhice se înalţă potrivit cu rangul ei corespunzător, până la conlucrarea cu Dumnezeu, desăvârşind prin graţia şi puterea lui Dumnezeu acele lucruri care revin Divinităţii, după fiinţa sa, într-un chip ce depăşeşte cu mult propria noastră fire, şi sunt făcute de Dânsa în mod mai presus de fire, iar prin instituţia ierarhiei ne sunt făcute cunoscut în mod exterior, în scopul unei aşezări cât mai fidele a duhurilor celor iubitoare de Dumnezeu".

(N. B. Ierarhia şi harul direct sunt două căi ale lucrării lui Dumnezeu în lume, două căi complementare). (Din Dionisie Areopagitul, Ierarhia cerească, III, 3).

3. Dumnezeu lucrează prin îngeri ca prin nişte preoţi :

Dumnezeu, fiind cauza a toată purificarea, curăţă pe toţi ; ca să fiu mai limpede, voi întrebuinţa însă un exemplu obişnuit : după cum atunci când ierarhul nostru curăţă şi luminează prin diaconii şi preoţii săi, se spune că el însuşi e cel ce curăţă şi luminează, tot astfel şi îngerul săvârşeşte în chip tainic purificarea : el referă la Dumnezeu, ca obârşie, propria sa ştiinţă şi putere de curăţire, ca şi cum ar spune cineva că îngerul învaţă aşa : Principiul cel mai înalt al purificării ce am săvârşit întru tine, esenţa ei, săvârşitorul ei, este Acela care a chemat la existenţă şi pe cele mai alese naturi şi le ţine în jurul său, în rânduială neclintită, ferindu-le de orice schimbare sau cădere şi îndemnându-le să participe în chip nemijlocit la lucrarea lui proprie, cea purtătoare de grijă". (Dionisie Areopagitul, Ierarhia cerească, XIII.4)

4.Cele trei direcţii ale lucrării îngerilor:

"Tuturor fiinţelor cereşti le revin în mod firesc următoarele lucrări:

- a se îndrepta şi avânta spre cele de sus (spre Dumnezeu) ;
- a se mişca necontenit în jurul lor, păstrându-şi propriile puteri (grija de propria lor stare şi relaţiile cu ceilalţi îngeri) şi
- a participa cu grija lor la conducerea celor ce stau sub ele printr-un fel de proces comunicativ (grija de restul făpturilor).

Aceste lucrări revin tuturor fiinţelor cereşti în chip nemincinos: celor superioare în chip deplin, iar celorlalte numai parţial şi într-un grad mai mic". (Dionisie Areopagitu Ierarhia cerească, XV, 1).

5. Nici îngerii nu cunosc esenţa lui Dumnezeu, aşa cum este:

"Când vezi pe icoană serafimii, zburând în jurul tronului de slavă al Dumnezeirii şi ascunzându-şi cu aripile ochii, picioarele, spatele, faţa şi făcând să răsune cerul de strigătele lor, nu-ţi închipui că ei au, cu adevărat, picioare şi aripi, duhuri fiind ei ; înţelege că aceste închipuiri vor să arate firea cu neputinţă de cuprins şi de înţeles a Celui aşezat pe tron (Isaia VI, 2,). Fiindcă şi pentru ei Dumnezeu este cu neputinţă de înţeles şi de cuprins".

"Dumnezeu face pogorământ ca să se arate la măsura noastră, dar nimeni niciodată nu l-a văzut aşa cum este El... Face pogorământ şi Heruvimii tremură ; face pogorământ şi munţii fumegă ; face pogorământ, şi marea se usucă ; face pogorământ şi cerul se tulbură ; de n-ar face pogorământ, cine ar putea suferi vederea lui Dumnezeu ?"

"Dumnezeu nu şade, nu stă aşezat pe un tron, nu-i îngrădit într-un loc. Dar chiar când ni-l închipuim şezând, stând pe tron în mijlocul îngerilor (închipuire a unui Dumnezeu care se pogoară la măsura noastră, dar care de fapt nu stă pe tron), îngerii aceştia nu-l pot privi, din neputinţa de a suferi strălucirea de fulger a Domnului. Ei îşi deschid aripile şi-şi acopără ochii cu ele. ***Singurul lucru de care sunt în stare este să-l preamărească, să-i cânte, să facă să răsune, cuprinşi de uimire, tainicul cânt prin care îl preaînalţă.*** Şi tu nu dai înapoi, tu nu te acoperi, tu nu te îngropi sub pământ, tu care cu atâta cutezanţă vrei să pricepi purtarea de grijă a acestui Dumnezeu, a cărui măreţie rămâne ascunsă şi cu neputinţă de rostit şi de înţeles chiar şi pentru îngeri ?
Tainele Tatălui nu sunt cunoscute cu adevărat decât de Fiul şi de Duhul Sfânt: nimeni altul nu le poate pătrunde". (***Sf. Ioan Hrisostom***, a II-a Omilie asupra lui Eutropiu, 10; Omilie contra celor ce se smintesc, 3).

6. Îngerii se curăţă de neştiinţă:

"Vei zice că din ierarhiile cereşti lipsesc cu totul cetele ce se curăţesc, pentru că nu-i îngăduit, nici adevărat să spui că există vreun ordin ceresc care să nu fie curat... Cu toate acestea se poate spune într-un înţeles sfânt, despre cereasca ierarhie, că pentru toate treptele inferioare curăţirea stă în aceea că ele sunt luminate de Dumnezeu asupra unor lucruri ce nu le-au cunoscut până atunci, ajungând prin aceasta la o înţelegere şi mai deplină a cunoştinţelor dumnezeieşti, şi fiind curăţite de neştiinţa celor ce nu le cunoaşteau încă... Astfel sunt în ierarhia cerească cete ce se luminează şi se desăvârşesc, întrucât cetele cele mai înalte şi mai îndumnezeite curăţă cetele inferioare lor de orice neştiinţă, umplându-le de iluminările cele prea divine şi desăvârşindu-le în ştiinţa cea mai sfântă dintre toate, a cunoştinţelor dumnezeieşti" (***Dionisie Areopagitul***, Ierahia Bisericească. VI,3).

7.Îngerii sporesc în dragoste şi în cunoaştere:

"Toate fiinţele zidite au căpătat de la Făcătorul o rânduială a vieţii lor şi un început, iar pentru unele a fost hotărât şi sfârşitul plinire virtuţii nu are hotar: ***la tot sfârşitul am văzut sfârşit, numai porunca Ta sfârşit nu are*** (Ps. 118, 96). Dacă lucrătorii cei buni vor păşi din puterea lucrării, în puterea vederii ; dacă dragostea niciodată nu încetează şi dacă ***Dumnezeu păzeşte intrarea fricii tale şi ieşirea dragostei tale*** (Ps. 120, 8), apoi e limpede că şi plinirea dragostei e fără de hotar şi niciodată nu vom înceta să sporim în ea nici în veacul acesta, nici în cel viitor, prin lumină primind o nouă lumină a înţelesurilor. Şi măcar că unii vor socoti lucru de mirare ce vorbim acum, încredinţându-mă însă din mărturiile aduse, voi spune, o, fericite Parine, că şi ***îngerii, aceste fiinţe fără de trupuri, nu petrec fără de sporire, ci mereu adaugă slavă la slavă şi pricepere la pricepere***". (***Sf. Ioan Scărarul***. Cuvântul XXVI, 152).

8. Cântecul îngerilor.

"(Scriptura) a descoperit oamenilor imnele îngereşti în care se arătă în chip sacru covârşirea luminării lor celei prea înalte. Fiindcă unii din ei, ca să vorbim poetic, strigă asemenea glasului de ape multe: ***Binecuvântată este slava Domnului în locul său*** (Ezech. III,12) ; alţii însă înalţă acel mult vestit şi prea-cuvios cântec de laudă : ***Sfânt, Sfânt, Sfânt Domnul Savaot, plin este tot pământul de slava lui*** (Isaia VI, 3). Din aceasta se vede, ca să vorbim pe scurt, că se cuvine pe dreptate că divinitatea, ca una ce merită cinstire şi trebuie a fi lăudată şi proslăvită mai presus de orice, să fie cunoscută şi preamărită pe cât cu putinţă de duhurile cele de Dumnezeu purtătoare. Căci acestea formează, precum spun Scripturile, locurile cele divine de odihnă, ale Dumnezeirii. Dar cântecul de laudă al acestei ierarhii ne mai învaţă că divinitatea este o monadă şi o unitate în trei ipostase ce-şi revarsă Providenţa sa cea bogată în iubire asupra întregii făpturi, de la fiinţele cele mai presus, de ceruri până la lucrurile cele mai îndepărtate ale acestui pământ pentru că ea este obârşia şi cauza oricărui lucru şi cuprinde totul într-un chip mai presus de fiinţă, într-o îmbrăţişare neînţeleasă". (***Dionisie Areopagitul***, Ierarhia cerească, VII, 4).

"Trei mai ales laude şi slavoslovii sunt, cu care slavoslovesc pe Sfânta Treime cele nouă cete ale îngerilor.

- Şi cea dintâi ierarhie, a Scaunelor, Heruvimilor şi Serafimilor laudă prin : ***Ghel, Ghel, care ieşea din roatele Heruvimilor***, după Ezechil (X, 13) şi înseamnă preschimbare şi descoperire.
- Iar cea de-a doua ierarhie, a Domniilor, a Puterilor şi a Stăpâniilor, laudă aduce : ***Sfânt, Sfânt, Sfânt.***
- Iar cea de-a treia, a Începătoriilor, Arhanghelilor şi îngerilor, laudă aduce: ***Aliluia"***.

(Din ***Sf. Nicodim Aghioritul***, Războiul Nevăzut, I, nota la cap. 33).

9. Sfintele ierarhii la lucru

"Cele nouă cete despărţite sunt în trei ierarhii, care câte trei cete cuprind fiecare.... Mai sus şi **mai aproape de Prea Sfânta Troiţă sunt: Serafimii, Heruvimii şi Scaunele.**

Şi mai întâi Făcătorului şi Ziditorului îi stau înainte iubitorii de Dumnezeu Serafimi, cei cu câte şase aripi, precum a văzut Isaia, care a zis : ***Serafimii stau împrejurul lui, şase aripi la unul şi şase aripi la altul*** (Isaia VI, 2). Şi sunt în chipul văpăii, ca unii ce fără mijlocire stau înaintea aceluia de care se scrie: ***Dumnezeul nostru este foc mistuitor*** (Evrei XII, 29); ***Scaunul lui pară de foc, iar îmbrăcămintea slavei Domnului ca focul învăpăind*** (Dan. VII,9). Cu acest fel de slavă Serafimii, stând înainte, în chip de foc, după cel ce a zis : ***Cel ce faci pe îngerii tăi duhuri şi slugile tale pară de foc*** (Ps. 103,4). Şi ard cu văpaia dumnezeieştii iubiri şi pe alţii îi aprind către dumnezeiasca dragoste, precum şi numele lor îi arătă, că în limba evreiască ***Serafim se tâlcuieşte cel ce aprinde sau încălzeşte***".

"Iar după Serafimi, **lui Dumnezeu celui, a toate văzător care locuieşte intru lumina neapropiată, îi stau înainte de Dumnezeu înţelepţiţii Heruvimi cei cu ochi mulţi**, întru luminare nesupus, care mai mult decât alte cete mai de jos, strălucesc totdeauna cu lumina înţelegerii şi cunoştinţei lui Dumnezeu şi cu tainele lui Dumnezeu şi ale ştiinţei adâncului înţelepciunii luminându-se şi pe alţii luminează. Că numele lor ***Heruvim intru aceeaşi limbă evreiască se tâlcuieşte : multă înţelegere sau vărsare de înţelepciune.*** Că prin Heruvimi şi la alţii se varsă înţelepciunea şi se dă ochilor minţii luminare spre vederea şi spre cunoştinţa de Dumnezeu".

Heruvim

"**Apoi Celui ce şade pe scaun înalt şi prea înălţat îi stau înainte purtătorii de Dumnezeu, Tronurile, că pe dânşii ca pe nişte scaune înţelegătoare se odihneşte Dumnezeu duhovniceşte.** Iar purtători de Dumnezeu se numesc nu

cu fiinţa, ci cu darul şi cu slujirea... Că şi trupul lui Hristos a fost purtător de Dumnezeu... ca unul ce purta pe Dumnezeu-Cuvântul cu unirea cea nedespărţită după fiinţă şi după ipostas... Iar Tronurile, nu după fiinţă, ci după darul cel dat lor la o slujbă ca aceasta. Deci cu negrăit chip odihnindu-se Dumnezeu pe dânsele, rânduieşte judecăţile sale cele drepte, după zisa lui David : ***Şezuta-i pe scaun cel ce judeci cu dreptate*** (Ps. IX,5). Pentru aceasta străluceşte intru dânşii mai ales dreptatea judecăţilor lui Dumnezeu. Şi slujesc judecăţii lui Dumnezeu celei drepte şi o proslăvesc pe dânsa şi varsă puterea dreptei judecăţi peste scaunele judecătorilor acestor de jos dând stăpânitorilor a face judecăţi drepte".

"Iar intru cea de mijloc ierarhie aşijderea trei sunt cetele sfinţilor îngeri: Domniile, Puterile, Stăpânirile.

Şi se numesc **Domnii**, pentru că domnesc peste ceilalţi îngeri care sunt sub dânşii, ei slobozi fiind şi lepădând toată temerea cea de rob, ***au voie slobodă şi cu bucurie slujesc neîncetat Domnului.*** Şi varsă peste stăpânii acestor de jos, care sunt puşi de la Dumnezeu, puterea unei stăpâniri cu bună înţelegere a iconomiei celei înţelepte, pentru ca bine să domnească peste lucrurile şi ţările care le sunt lor încredinţate. Şi încă ***învaţă a stăpâni simţurile, a smeri poftele cele fără de rânduială dintru sine şi patimile şi pe trup a-l face rob duhului şi a domni peste voia sa şi a fi mai presus decât toată ispita***".

"Iar **Puterile** umplându-se de dumnezeiască putere slujesc voii celei tari şi puternice a Domnului lor Celui atotputernic, fără de zăbavă şi fără de osteneală săvârşind-o pe dânsa. Şi fac minuni prea mari şi acelaşi dar al facerilor de minuni îl varsă peste plăcuţii lui Dumnezeu care sunt vrednici darului acestuia ca să facă ei minuni şi să tămăduiască toată durerea şi mai înainte să grăiască cele viitoare. Şi ajută Sfintele Puteri oamenilor celor ce se ostenesc şi sunt însărcinaţi spre purtarea jugului celui pus asupra lor ori în ce fel de ascultare ca să fie puternici a împlini chemarea lor şi a purta neputinţele, celor neputincioşi. Şi ***întăresc pe tot omul spre răbdare ca să nu slăbească în scârbe şi ca intru tărie cu mărime de suflet şi cu puternică bărbăţie să rabde toate cele ce vin asupra noastră şi cu smerenie pentru toate să mulţumească lui Dumnezeu celuia ce toate le rânduieşte spre folosul nostru***".

- "Iar **Stăpânii** se numesc că ***au stăpânire peste diavoli*** ca să alineze stăpânirea cea drăcească şi să potolească ispitele cele aduse de dânşii asupra oamenilor şi a nu da lor slobozenie ca să vatăme pe cineva atât pe cât le-ar fi voia, că întăresc pe nevoitorii cei buni întru nevoinţele şi ostenelile cele duhovniceşti, păzindu-i pre dânşii ca să nu se păgubească de împărăţie, iar ***celor ce se luptă cu patimile şi cu poftele, le ajută în ziua războiului a goni gândurile cele rele şi a birui asuprelile vrăjmaşului...***".

"**Aşijderea şi intru ierarhiile cele mai de jos, trei cete sunt: Începătoriile, Arhanghelii, Îngerii.**

Începătorii se numesc că sunt mai mari peste îngerii cei de jos, rânduindu-i pre dânşii spre împlinirea dumnezeieştilor porunci. Şi le este lor incredinţată-îndreptarea a toată lumea şi păzirea tuturor împărăţiilor şi a domniilor pământurilor şi a tuturor noroadelor, a neamurilor şi a limbilor. ***Că fiecare împărăţie şi neam şi limbă are deosebi ei păzitor şi îndreptător pe un înger dintru aceeaşi ceată cerească ce se zice începătorii.***

Acestei cete slujba îi este ***a învăţa pe oameni ca să dea datornica cinste la tot începătorul după vrednicia dregătoriei lui.*** Şi aceşti îngeri la treptele dregătoriilor celor cinstite înalţă pe cei vrednici şi-i povăţuiesc pe dânşii, ca nu pentru al său câştig şi singură chiverniseală şi pentru iubirea de cinste şi slava cea deşartă să se suie la vreo începătorie. Ci pentru singură cinstea lui Dumnezeu şi pentru lăţirea şi înmulţirea sfintei laude lui şi pentru folosul celor de aproape, slujind deobşte tuturor trebuinţelor celor de sub stăpânirea lor".

- "Iar **Arhanghelii** se numesc acei mari biruitori care vestesc tainele cele mari şi preaslăvite şi acestora le este slujba a descoperi proorociile şi luminările şi cunoştinţele şi înţelegerile voii lui Dumnezeu. Iar ***Sf. Grigorie Dialogul*** ***zice că arhanghelii înmulţesc sfânta credinţă intru oameni, luminând mintea lor cu lumina înţelegerii Sfintei Evanghelii şi descoperindu-le lor tainele credinţei celei drepte...***".

- "Iar **Îngerii** întru oştile cele cereşti sunt mai jos decât toate cetele şi mai aproape de oameni; ***aceştia tainele lui Dumnezeu cele mai mici şi voinţele Lui vestesc oamenilor şi îi povăţuiesc ca să vieţuiască cu fapte bune şi cu dreptate, după Dumnezeu. Şi sunt puşi ca să ne păzească pe noi pe fieştecare credincios.*** Deci, pe cei ce stăm, ne ţin ca să nu cădem, iar pe cei ce cădem, ne ridică să ne sculăm, şi niciodată nu ne lasă pe noi, măcar de greşim, că totdeauna gata sunt a ne ajuta nouă, numai de vom vrea singuri noi".

- "Şi **toate cetele cele mai presus de ceruri de obşte îngeri se numesc că numele acesta înger, nu este nume al firii lor, ci al slujirii.** Că toţi slujesc poruncii lui Dumnezeu, după cea scrisă : ***Au nu sunt toţi... duhuri slujitoare trimiţându-se spre slujire ?*** (Evrei I, 14). Dar despărţite şi nu întocmai le sunt slujbele lor". (Din Vieţile Sfinţilor de Neamţ, la 8 noiembrie).

10. Bucuria îngerilor.

"Cetele cereşti sunt cu totul străine de plăcerea pătimaşă care este firească nouă. Ele se bucură însă împreună cu Dumnezeu de aflarea celor pierduţi (Luca XV, 19,32) ca unele ce iau parte la dumnezeiasca desfătare şi la bucuria cea bună şi

fără pasiune pentru grija şi mântuirea acelora ce se întorc la Dumnezeu, asemănându-se cu acea bucurie negrăită de care s-au împărtăşit adesea şi oamenii cei sfinţi când, prin mijlocirea lucrării lui Dumnezeu, au primit asupra lor revărsarea dumnezeieştilor iluminări" (***Dionisie Areopagitul***, Ierarhia Cerească, XV, 9)

11. Diavolul şi omul.

"Diavolul neîncetat lucrează să împiedice mântuirea noastră şi nu pentru folosul său, fiindcă, dimpotrivă, cu râvna lui îşi măreşte osânda ; şi furia lui merge până acolo ca adesea încearcă şi lucruri peste putinţă, atacând nu numai pe cei de care-i încredinţat că-i va zdruncina şi-i va doborî, ci până şi pe aceia care s-au dovedit destoinici să-i strice toate uneltirile.

Auzind într-o zi lauda patriarhului Iov de la Cel ce cunoaşte toate tainele, şi-a închipuit că va izbuti să-l clatine. Şi din ziua aceea n-a încetat să pună toate în mişcare, să răscolească toate, căutând să-l facă să cadă. N-a deznădăjduit nici chiar după ce Dumnezeu a dat virtuţilor acestui om drept cea mai covârşitoare mărturie". (Omilia I despre Lazăr, 3).

"Poate oare sufletul omului păcătui dacă nu i se face silă ? Sufletele păcătuiesc liber şi de bunăvoia lor ; ele se dau singure păcatului : nu sunt nici constrânse, nici sub tiranie. Ne-o dovedeşte pilda tuturor celor ce au înfrânt uneltirile diavolului : zadarnic a răscolit şi a prăbuşit toate, diavolul n-a putut îndupleca pe Iov să rostească un singur cuvânt de blestem. E limpede, aşadar, că noi suntem stăpâni să primim sau nu îndemnurile diavolului şi că nu îndurăm din partea lui nici silă, nici tiranie". (Omilia II despre Lazăr, 2).

"***Aşa că vă îndemn să cugetaţi la aceasta şi să aveţi neîncetat în minte că nu trebuie să dăm niciodată vina pe diavol, ci pe lipsa noastră de voinţă. Când spun aceasta, nu o fac spre a-l scuti pe el de învinuire ; departe de mine ; că el umblă ca un leu răpitor, strigând şi căutând să înghită toate. Dar vreau să vă întăresc, vreau să nu vă socotiţi la adăpost de învinuire voi, care, din vina voastră, cadeţi atât de lesne în păcat, vreau să încetaţi a rosti cuvinte necugetate ca acestea : De ce a îngăduit Dumnezeu acestei fiinţe răufăcătoare să ne doboare şi să ne calce în picioare ? Asemenea cuvinte sunt de-a dreptul nebune : Cum să ne mirăm, când Dumnezeu a îngăduit diavolului să ne atace, dimpotrivă, tocmai în vederea mântuirii noastre, şi anume ca să ne trezească din lene şi să afle prilej de a ne încununa?***" (Omilia 23 la Geneza, 3).

-"***Poate mă vei întreba, de ce oare Dumnezeu n-a nimicit pe diavol din clipa când a păcătuit ?*** Îţi voi răspunde că e aici o lucrare a Providenţei faţă de noi.

Întrebarea ta ar fi întemeiată în adevăr, dacă acest duh rău ar putea să ne subjuge cu sila. Dar de vreme ce el nu poate folosi contra noastră decât armele momelii şi indemnului şi de vreme ce noi putem respinge ispititoarele lui ademeniri, de ce vrei tu să ne lipseşti de o pricină de vrednicii şi să tai cauza cununilor noastre ?... ***Dumnezeu îngăduie diavolului să ispitească pe om, cu scopul ca cel pe care el i-a învins, să-l poată la rândul lor birui... Dar vei zice: nu toţi vor fi biruitori. Negreşit, dar e vina lor... Fiindcă păcătosul pe care diavolul îl sfâşie, e mult mai puţin biruit de forţă superioară a vrăjmaşului, cât de propria lui lipsă de voinţă...*** E drept, diavolul e un duh rău, dar noi îl putem sili să ne facă mult bine, cu toată voinţa lui cea rea... Dacă umblăm cu pază, el serveşte la înaintarea noastră spirituală". (Cartea 1 către Stagir, 4).

"Când Adam, în mijlocul desfătărilor raiului a căzut, nu a fost oare aceasta din cauza slăbiciunii voii lui ? Şi când Iov, cu toate nenorocirile care-l înconjurau şi-l apăsau, a rămas în picioare, tare şi nezdruncinat, nu-i învederat oare că aceasta a fost din cauza treziei voinţii lui ? Acesta ne dă şi mai mare îndrăzneală să stăm în faţa diavolului". (Omilia III despre diavol, 4).
"***Dar, veţi zice, dacă pricina răului este în noi, trebuie oare să înţelegem că ne putem pierde şi fără mijlocirea diavolului?*** Aşa şi este: mulţi se pierd în afară de orice înrâurire a diavolului. Da, diavolul nu face tot răul ; lipsa noastră de voinţă, singură, este cauza multor rele ; sau dacă e la mijloc şi lucrul diavolului, noi înşine i-am dat prilejul lucrării. Spuneţi-mi, în ce clipă diavolul a avut putere asupra lui Iuda ? - Când Satan, îmi veţi răspunde, a intrat în el. Dar ascultaţi din ce pricină a intrat: pentru că era furt şi lua din argintul milelor. Iuda însuşi, aşadar, a deschis lui Satan intrarea. Aşa că nu diavolul e adevărata pricină a răului, ci noi, care îl chemăm şi îl primim întru noi... Să fim treji, aşadar, fără încetare asupra noastră şi până şi cursele diavolilor se vor întoarce spre slava noastră... Să nu ne înşelăm singuri : dacă suntem treji, diavolul nu va fi niciodată în noi pricină a răului; dimpotrivă..." (Omilia 54 la Faptele Apostolilor, 3). (Din Cuvintele ***Sf. Ioan Hrisostom***).

12. Lucrările vrăjmaşului.

"Zis-a un bătrân : de voieşti să trăieşti după legea lui Dumnezeu, omule, vei afla ajutător pe Puitorul de lege ! Iar de voieşti să nu asculţi poruncile lui Dumnezeu, vei afla pe diavolul ajutând la căderea ta. A zis iarăşi: dă voinţă şi ia putere" (***Pateric***, Cap. XXII, 2).

"Unui frate oarecare i s-a arătat diavolul într-o noapte în chip de înger luminat şi i-a zis lui : Eu sunt Gavriil şi sunt trimis să-ţi aduc o veste bună. Iar fratele i-a răspuns lui : Caută că vei fi trimis la alţii, că eu sunt păcătos şi nu sunt vrednic să văd înger. Aceasta el zicând, îndată a pierit vicleanul dinaintea lui şi a fost nevăzut". (***Pateric***, cap. VII, 5).

"A zis iarăşi maică Teodora că era un frate care de mulţimea ispitelor zicea : mă duc de aici. Şi după ce şi-a pus sandalele în picioare, a văzut pe alt om că-şi punea şi el sandalele lui şi a zis către fratele omul acela : Au nu pentru mine pleci ? Iată eu merg mai înainte decât tine, ori unde vei merge. Şi acest om era dracul, care îi făcea lui ispitele". (*Pateric*, pentru Maica Teodora, 7).

"Un frate a întrebat pe un bătrân zicând : pentru ce când stau la rugăciune mai mult mă trage gândul la alte griji ? Şi a răspuns bătrânul : diavolul dintru început nevrând să se închine Dumnezeului tuturor, s-a lepădat din ceruri şi străin s-a făcut de împărăţia lui Dumnezeu. Pentru aceasta şi pe noi ne sileşte a ne trage de la rugăciune la alte zăbăvi, vrând să lucreze şi întru noi ceea ce a pătimit el". (*Pateric*, cap. XXII, 9).

"Ziceau unii din bătrâni: când vei acoperi ochii boului, atunci se suceşte şi umblă, plecându-se întru toate orânduielile fierarului, iar de nu îi vei acoperi ochii, nu se supune.
Aşa şi diavolul : de va apuca a închide ochii omului, îl duce la tot păcatul, iar de se vor lumina ochii lui, lesne va putea scăpa de meşteşugurile vicleanului" (*Pateric*, Cap.XXIII, 10).

"Grăiau bătrânii : trei puteri ale satanei sunt care merg înaintea a tot păcatului: uitarea, negrija şi pofta. Că dacă vine uitarea, naşte negrija şi negrija naşte pofta. Cel ce nu vine întru uitare, nu cade intru negrijă, iar cel ce nu cade în negrijă, nu vine la el pofta şi cel ce nu pofteşte nu cade niciodată cu darul lui Hristos". (*Pateric*, III, 7).

"Spuneau părinţii pentru un bătrân oarecare că şedea în chilia lui şi, nevoindu-se pentru mântuirea lui, vedea aievea pe diavolul, umblând şi îl hulea pe el. Iar diavolul, văzându-se batojcorit de multe ori de bătrân, odată s-a arătat lui, zicând : Eu sunt Hristos. Iar bătrânul, văzându-l pe el şi-a închis ochii săi. Zis-a lui diavolul: Pentru ce îţi închizi ochii ? Caută de mă vezi, că eu sunt Hristos. Răspuns-a bătrânul: Eu nu voi să văz pe Hristos cu ochii mei în lumea aceasta. Aceasta auzind diavolul, s-a tăcut nevăzut". (*Pateric*, Cap. VII, 6).

13. Deosebirea duhurilor

"Numai cei desăvârşiţi pot cunoaşte întotdeauna care gând vine în suflet de la conştiinţă, care de la Dumnezeu şi care de la draci. Căci de la început dracii ne dau nouă în ascuns nu numai lucrurile cele rele. De aceea şi lucrul acesta este foarte întunecat". (Cuv. XXXVI, 186).

"Nu te mira că dracii în chip ascuns adesea ne dau şi gânduri bune, iar pe urmă ne vorbesc împotrivă prin alte cugete. Aceşti vrăjmaşi ai noştri au de gând să ne

câştige, încredinţându-ne prin acest vicleşug că ei cunosc şi gândurile inimii noastre". (Cuv. XXVI, 153).

"Dracii adeseori se prefac în îngeri de lumină şi iau chipul mucenicilor şi ne arată nouă în vis cum că am venit la ei ; iar când ne trezim, ne umplu de bucurie, şi de înălţare. Acest lucru să-ţi fie drept semn că eşti înşelat ; că îngerii ne arată chinurile, înfricoşată judecată şi despărţirile, iar după ce ne trezim, ne umplu de frică şi de mâhnire. Dacă ne vom supune dracilor în vis, ei şi în timpul de veghe îşi vor bate joc de noi. Cine crede în vise, acela e cu totul neiscusit; iar cine nu le dă crezare, acela este filozof. Deci să crezi numai în visele care-ţi vestesc chinurile şi judecată, iar dacă te aduc la deznădejde, acela sunt de la draci". (Cuv. III, 28).

"Un suflet destoinic îi ridică pe draci la luptă împotriva sa, iar cu înmulţirea luptelor se înmulţesc şi cununile. Cel nerănit de vrăjmaşi nu căpătă nici o cunună, iar cine din căderile ce i se întâmplă nu slăbeşte cu duhul, pe acela îl vor lăuda toţi îngerii ca pe un ostaş viteaz". (Cuv. XXVI, 1956). (Din cuvintele *Sf. Ioan Scărarul*).

14. Dreapta cinstire a îngerilor.

"Credinţa rea a închinării de îngeri se înmulţise în zilele Sfinţilor Apostoli, pe care dezrădăcinând-o, Sf. Pavel grăieşte în trimiterea sa cea către Coloseni : ***Nimenea pe voi să nu vă amăgească, după capul lui, întru smerita cugetare şi întru slujba îngerilor, cele ce nu ştie învăţând, în deşert umflându-se în mintea sa şi necinstind Capul, adică pe Hristos*** (Col. II, 18).

Că erau intru acea vreme oarecare eretici arătându-se cu chipul smeriţi şi cu mândrie părându-li-se că urmează îngerilor, prin înfrânare şi prin viaţă curată, care şi învăţau asemenea închinăciune a face îngerilor, precum şi însuşi lui Dumnezeu. După aceia s-au sculat alţii care ziceau că îngerii sunt ziditori ai făpturii celei văzute, mai sus şi mai cinstiţi decât Hristos Fiul lui Dumnezeu, ca nişte fără de trupuri, iar pe Mihail îl grăiau că este Dumnezeu al evreilor. Iar alţii, dându-se vrăjitoriilor şi pe norod înşelând, sub numele îngerilor chemau pe draci de le slujeau lor, numindu-i pe dânşii îngeri, iar mai vârtos în Colose care este sub Mitropolia Laodiceei se înmulţise un eres că acesta şi de la mulţi se săvârşea în taină păgânească închinare de îngeri care, asemenea cu închinarea de idoli era.

Pe aceasta soborul Sf. Părinţi cel de loc din Laodiceea (360) o a blestemat şi o a dat anatemei. Şi blestemată şi lepădată fiind acea rea credinţă a închinării de îngeri, ***s-a legiuit bună credinţă şi vrednică datorie a cinstirii şi a prăznuirii sfinţilor îngeri, ca a unor slujitori ai lui Dumnezeu şi păzitori ai neamului***

omenesc... Şi cu vrednică cinstire în 8 zile ale lui noiembrie prăznuieşte sf. pravoslavnica Biserică, aceea ce se luptă, căreia îi trebuieşte ajutorul lor, cu cântări minunate soborul celor nouă cete de îngeri, de vreme ce toate cele nouă cete de îngeri se vor aduna în ziua cea ingricoşată a judecăţii Domnului, care se zice de la dumnezeieştii învăţători ai Bisericii, ziua a opta, că după veacul acesta, care prin zilele săptămânii se înţelege, va veni veacul viitor, precum ziua a opta".

(Din Vieţile Sfinţilor, 8 noiembrie).

15. Îngerul păzitor şi oamenii.

Dumnezeu a dat fiecărui om, ce vine în lume, un povăţuitor nevăzut, care-l însoţeşte pe tot drumul vieţii ca Rafail pe Tobie. E slujirea necurmată a îngerilor.

Dar cum se petrece oare lucrarea aceasta ocrotitoare de la unul la altul? Vieţile sfinţilor cuprind mii de întâmplări, arătând că faptul se poate petrece uneori ca mijlocirea unei puteri naturale : o piatră sau alte lucruri ucigătoare aruncate asupra noastră, pe care mâna lui le îndepărtează ; un pas greşit de care el ne apără ; o otravă pe care el o face nevătămatoare. ***Pe mâini te vor purta, zice psalmul, ca să nu loveşti de piatră piciorul tău.***

Însă ei mai lucrează şi pe cale de sfat desluşit ori de inspiraţie. ***În starea dintâi este fericitul Augustin, care aude acel glas stăruitor în grădină : Ia şi citeşte!***

Şi aşa sunt toţi care s-au întors la Dumnezeu, cărora îngerul le-a pregătit întâlnirea cu omul, cu cartea, cu faptul trebuincios pentru greutăţile lor deosebite şi în stare să le dea dezlegarea. Sau dacă nu-i ceva spus lămurit, alteori e o greutate pe suflet, o împingere, o sfâşiere, e izbucnirea dintr-odată a unui văzduh de răi, a unei răsuflări de copil, a unei prospeţimi de nevinovăţie...

Dar mai cu seamă există între îngeri şi noi o legătură statornică. O mână se află care nu slăbeşte chiar şi când dormim, mâna noastră. Suntem ca bietul orb care nu vede nimic, dar care ştie tot ce se întâmplă celui ce-l călăuzeşte: merge, se opreşte, se întoarce la dreapta, coboară, aleargă... şi n-am mai simţi poate deloc mâna păzitoare, de n-ar fi din când în când apăsarea aceea străină şi fără seamăn a degetelor ei pe degetele noastre, între noi e pusă o lege. Suntem ai lui şi nu mai poate să ne părăsească oricând ar vrea. Trebuie să meargă până la capăt. ***În fundul nopţii noastre suntem în legătură şi unire cu cineva care vede pe Dumnezeu şi îl priveşte prin toţi porii fiinţei lui. Pe pământul unde suntem, împărtăşim bătăile inimii acestui frate ceresc, care vorbeşte cu Tatăl .***

Dar oare prin ce se face legătura între el şi noi ? Prin ce suntem legaţi unul de aitul ? E cu totul altceva decât o legătură de la mână la mână ? **E acea lumină din adânc care-i inima curată...** Nu-i scris în Evanghelie : ***Fericiţi cei curaţi cu inima, că aceia vor vedea pe Dumnezeu*** ? Îngerul nu încetează nicicând să-l vadă. Când avem şi noi inima curată, au dispărut toate zidurile dintre duhul care vede şi sufletul făcut să primească lumina... Dar când inima nu-i curată, e ca şi când dăm îngerului întristat, ca organ de legătură un mădular ciung şi o mână nesimţitoare...

Ce fericire să-l asculţi şi câte nu avem a scoate de la el! Aşa descoperim, cum zice Apocalipsul, că măsura îngerului e şi măsura omului. Felul în care mergem e şi al nostru, dar e totodată şi al lui...

- El e cel ce mi-a curăţit ochii cu fierea Negrăitului Peşte.
- El e cel care mă face să văd toate într-o faţă nouă şi el face că sub paşii mei azurul cerului se împleteşte cu drumurile cele mai întunecate.
- El scoate din toate învăţământul şi preamărirea şi toate, la dreapta şi la stânga mea, se fac prin el mişcare, idee, asemănare şi imn.

Scriptura ne arată ca îngeri păzitori au nu numai oamenii singuratici, ci şi adunările oamenilor. Şi aceşti îngeri duc înaintea lui Dumnezeu faptele şi rugăciunile obştilor omeneşti şi sunt răspunzători şi de vredniciile, dar şi de greşalele lor. (Din Cartea de meditaţii)

16. Îngerii în viaţa oamenilor.

"Sfântul ava Antonie şezând odată în pustie, a venit în lenevire şi în multă întunecare de gânduri şi zicea către Dumnezeu : Doamne, voi să mă mântuesc şi nu mă lasă gândurile. Ce voi face în scârba mea ? Cum mă voi mântui ? Şi sculându-se puţin, a ieşit afară şi a văzut pe oarecarele semănând cu sine şezând şi împletind o funie, apoi sculându-se de la lucru şi rugându-se şi iarăşi şezând şi împletind funia, apoi iarăşi sculându-se la rugăciune. Şi acesta era îngerul Domnului, trimis spre îndreptarea şi întărirea lui Antonie. Şi a auzit pe înger zicând :"Aşa fă şi te mântuieşte! Iar el auzind aceasta, a luat multă bucurie şi aşa făcând, se mântuia". (***Pateric, Ava Antonie***, 1).

"Un bătrân şedea în pustie departe de apă douăsprezece mile. Şi mergând într-o zi să aducă apă, s-a supărat şi a zis : Ce trebuinţă este de osteneala aceasta ? Să viu şi să petrec aproape de apă. Şi aceasta zicând întru sine, a simţit pe oarecare venind după dânsul. Şi întorcându-se a văzut pe cel ce venea după el că îi numără paşii. Şi l-a întrebat pe dânsul bătrânul zicând : Cine eşti ? Iar el a zis : îngerul Domnului sunt şi sunt trimis să număr paşii tăi şi să-ţi dau ţie plată. Şi aceasta auzind bătrânul, întărindu-se cu sufletul, s-a făcut şi mai osârduitor. Şi a

mai adaus înlăuntru cinci mile, adică a locuit mai înlăuntrul pustiei, departe de apă şaptesprezece mile." (*Pateric*, cap. XXI, 9).

"Un bătrân oarecare şezând singur în chilie s-a bolnăvit. Şi neavând pe cineva să-l slujească, mânca orice găsea în chilie ; şi aşa a făcut multe zile, fiindcă nu a venit nimenea la el spre cercetare. Iar după ce a trecut treizeci de zile, de vreme ce nu venise nimenea la el, a trimis Dumnezeu pe un înger să-i slujească lui şi a petrecut cu el şapte zile. Apoi şi-au adus aminte fraţii şi au venit spre cercetarea lui şi bătând ei în uşă, s-a dus îngerul. Iar bătrânul strigă dinlăuntru : Duceţi-vă de aicea, fraţilor ! Iar ei stricând uşa au intrat şi l-au întrebat pentru ce striga? Iar el a răspuns lor: Treizeci de zile am pătimit şi nimenea nu m-a cercetat, şi iată şapte zile sunt de când Dumnezeu a trimis un înger de îmi slujea şi cum aţi intrat voi, s-a depărtat de la mine. Şi acestea zicând, a adormit, iar fraţii mirându-se, au proslăvit pe Dumnezeu". (*Pateric*. Cap. XXVI, 2).

Răzvan Codrescu – La curtea voievozilor cereşti

Soborul îngeresc (Athos - sec. XVII)

Pe 8 noiembrie, lumea ortodoxă ţine praznicul Sfinţilor Arhangheli Mihail şi Gavriil, pe care creştinătatea occidentală îi sărbătoreşte pe 29 septembrie. De fapt, praznicul ortodox, deşi acordă cuvenita întîietate celor doi „Arhistrategi", are în vedere întreg soborul „Puterilor cereşti celor fără de trup", adică al lumii îngerilor. ***Cinstirea arhanghelilor în calendarul bisericesc datează din secolul V. În limba noastră veche, Sfinţii Arhangheli erau numiţi cu precădere Sfinţii Voievozi.*** Să ne reamintim mai îndeaproape cine sînt aceştia, care este locul lor în lumea îngerilor şi în ce raporturi se află ei cu Dumnezeu şi cu oamenii.

Obârşia duhurilor slujitoare

Este îndeobşte admis de tradiţia dogmatică a Bisericii că Dumnezeu a creat mai întâi lumea nevăzută, de natură spirituală, iar numai după aceea şi lumea văzută, de natură materială. Domnul îi revelează lui Iov, pedagogic şi retoric: „***Ştii tu cine a hotărît măsurile pămîntului [...] sau cine a pus piatra lui cea din capul unghiului, atunci cînd stelele dimineţii cîntau laolaltă şi toţi îngerii Mă sărbătoreau?***" (Iov 38, 5-7). În ce-l priveşte pe om, el a fost creat cel din urmă, ca o sinteză şi ca o încununare a întregii creaţii divine, legat prin duh de cele nevăzute, iar prin trup de cele văzute, primind astfel cea mai complexă existenţă şi cea mai înaltă chemare (chiar mai presus de îngeri, după cum ne învaţă

Părinţii, de vreme ce nu oamenii slujesc îngerilor, ci îngerii slujesc oamenilor, şi de vreme ce Fiul lui Dumnezeu S-a făcut om şi nu înger).

E adevărat că firea noastră dintii s-a pervertit prin păcat [*Stricăciunea morală atrăgând după sine degradarea ontologică, întunecarea "chipului" divin în om, până la îmbrăcarea "hainelor de piele" (ce semnifică îndepărtarea de regnul angelic şi apropierea de regnul animal) şi "căderea în istorie", adică în regimul timpului devorator (căci "plata păcatului este moartea" – Romani 6, 23), al cărui manager se vrea Lucifer, "prinţul acestei lumi".*], dar ***Hristos a venit tocmai ca s-o răscumpere şi s-o restaureze, deschizându-ne iarăşi calea desăvârşirii pierdute, nu însă fără concursul liber al omului – con-lucrător al propriei mântuiri, cu harul şi cu îngerii călăuzitori. Până să ne atingem plinătatea întru Hristos, îngerii ne sunt, în "interval", modele spirituale, spre a căror puritate tindem în lupta cu ispitele de tot felul*** [*"S-a spus mereu că îngerii sunt «dublul» ceresc al omului. Suntem mereu însoţiţi de «modelul» nostru, de portretul nostru îmbunătăţit. Şi suntem – sau, în orice caz, ar fi bine să fim – într-un dialog permanent cu posibilul acestui portret. Îngerul oferă fiecăruia din actele noastre reperul epurei lui, adică desenul lui ideal. Lângă fiecare «este», îngerul aşază un «cum ar trebui să fie». El conjugă neobosit, la optativ, curgerea vieţii noastre, aşa cum am face-o noi înşine dacă am fi în condiţia lui" (Andrei Pleşu, Despre îngeri, Editura Humanitas, Bucureşti, 2003, p. 28). Iată schiţat aici mai ales portretul funcţional a ceea ce limbajul curent numeşte înger păzitor al fiecăruia (credinţă străveche şi răspândită în toată aria creştină); pe acesta îl primeşte fiecare creştin la botez, având – sau, în orice caz, fiind chemat principial să aibă – cu el relaţia cea mai intimă şi mai constantă, din anii cei mai fragezi („Înger, îngeraşul meu...") şi până la trecerea prin „vămile" de după moarte. Dar patron îngeresc n-au numai inşii, ci şi neamurile (naţiunile în sens organic, ontologic), ba chiar locurile legate – măcar la un moment dat – de o tradiţie comunitară, etnică şi/sau religioasă (împărăţii, ţări, cetăţi, arii ecleziale – vezi "îngerii celor şapte Biserici" din Apocalipsa Sfântului Ioan Teologul, cap. 1-3). Un interesant expozeu personal despre îngerii naţiunilor, din plin atestaţi de tradiţia biblică şi patristică, la Andrei Pleşu, op. cât., p. 165 şi urm. ("În asemenea măsură se identifică îngerii neamurilor cu neamurile pe care le păstoresc, încât, potrivit tradiţiei, ei vor fi chemaţi să răspundă o dată cu ele la Judecata de Apoi" – p. 166).*]. Iar despre cei îmbunătăţiţi se spune, la modul analogic, că şi-au agonisit loruşi „stare îngerească". Pe Sfântul Ioan Botezătorul, bunăoară, despre care Domnul a spus: „***Nu s-a ridicat dintre cei născuţi din femei unul mai mare decât Ioan Botezătorul; totuşi cel mai mic în împărăţia cerurilor este mai mare decât el***" (Matei 11, 11), tradiţia îl numeşte „Îngerul Pustiei".

Cartea Facerii nu oferă detalii asupra creaţiei lumii nevăzute. ***Totuşi, zic Părinţii, se face pomenire despre ea în chiar primul verset:*** „***La început a***

făcut Dumnezeu cerul şi pământul”, ***prin „cer” înţelegându-se aici lumea spirituală, iar prin „pământ” lumea materială.*** Nu poate fi vorba în acest verset de cerul văzut, creat abia în ziua a doua (vezi Facerea 1, 6-8), ci de cerul nevăzut, locuit de îngeri. Referinţe la aceştia găsim însă în alte locuri scripturistice, chiar dacă învăţătura despre ei nu apare în Biblie nicăieri sistematizată. La Neemia, de pildă, citim: „***Numai Tu eşti Domn şi numai Tu ai făcut cerurile, cerurile cerurilor şi toată oştirea lor. [...] Tu dai viaţă la toate şi Ţie Ţi se închină oştirea cerurilor***” (9, 6). Iar Sfântul Apostol Pavel zice: „***Pentru că în Acesta au fost făcute toate, cele din ceruri şi cele de pe pământ, cele văzute şi cele nevăzute, fie tronuri, fie domnii, fie căpetenii, fie stăpâniri*** [nume date diferitelor cete de îngeri – n. n.]” (Coloseni 1, 16).

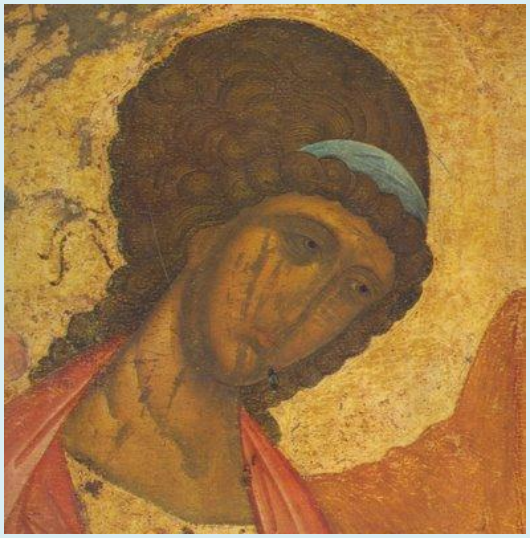

Andrei Rubliov: Sf. Arhanghel Mihail (detaliu)

Ierarhiile cereşti

Mulţi dintre Sfinţii Părinţi au vorbit despre lumea îngerească, unii numai în treacăt, alţii mai în amănunt, dar tratatul creştin cel mai complet şi mai larg recunoscut până astăzi este **Ierarhia cerească a Sfântului Dionisie** [Pseudo-] Areopagitul (sec. V) [*În ce priveşte traducerea românească a scrierilor areopagitice, e preferabilă cea a Părintelui Dumitru Stăniloae (Sfântul Dionisie Areopagitul, Opere complete şi şcoliile Sfântului Maxim Mărturisitorul, Editura Paideia, Bucureşti, 1996; cf. mai ales “Despre ierarhia cerească”, cap. VI-IX, pp. 23-29) celei mai vechi, a lui Cicerone Iordăchescu şi Th. Simenschy (apărute la Chişinău în 1932-1936, apoi reeditate în 1993-94 la Institutul European din Iaşi).*], ***pe care Biserica îşi întemeiază cu precădere doctrina privitoare la Sfinţii Îngeri.***

Astfel, ***se vorbeşte de nouă cete îngereşti, grupate în trei clase sau ranguri*** („îngeri” fiind atât o denumire generică pentru fiinţele create ale lumii nevăzute, cât şi numele propriu uneia dintre cele nouă cete cereşti):

I. 1) Serafimi, 2) Heruvimi, 3) Scaune (sau Tronuri);

II. 4) Domnii, 5) Puteri, 6) Stăpâniri;

III. 7) Începătorii, 8) Arhangheli, 9) Îngeri [*Pentru un tablou comparat al ierarhiilor cereşti la Dionisie şi la principalii autori medievali care au tratat subiectul (Sfântul Grigorie cel Mare, Sfântul Ioan Damaschin, Toma d'Aquino etc.), cu indicarea "orientativă" a locurilor biblice pe care aceştia s-au întemeiat şi cu consemnarea numelui fiecărei cete în greacă, latină şi principalele limbi de cultură moderne, cf. Andrei Pleşu, op. cât., pp. 281-283.*].

Deosebirile dintre aceste cete rămân tainice pentru noi, dar este certă dispunerea lor ierarhică, conform căreia ***Serafimii şi Heruvimii sunt cei mai apropiaţi de Dumnezeu***, iar ***Arhanghelii şi Îngerii sunt cei mai apropiaţi de oameni.***

Această dublă slujire – pe de o parte lui Dumnezeu, pe de altă parte oamenilor (dar tot la porunca lui Dumnezeu) – este caracteristica definitorie a duhurilor îngereşti. „***Nu sunt oare toţi [îngerii] duhuri slujitoare?***", întreabă retoric Sfântul Apostol Pavel (Evrei 1, 14).

„Ei – zice Sfântul Ioan Damaschin – păzesc porţile pământului, sunt înainte-stătătorii neamurilor şi ai locurilor, după cum le-a fost lor dat de către Creator, călăuzindu-ne şi ajutându-ne în lucrurile noastre" (Dogmatica, II, 3) [*Cf. Sfântul Ioan Damaschin, Dogmatica, trad. Pr. Prof. Dumitru Fecioru, Editura Institutului Biblic şi de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române, Bucureşti, 2001, p. 55. Capitolul respectiv, intitulat "Despre îngeri", constituie una dintre cele mai bune sinteze ale problemei din întreaga literatură patristică.*]. De altfel, ***anghelos înseamnă în greceşte tocmai „sol", „vestitor", „crainic", „trimis".*** Îngerii sunt, cu alte cuvinte, "miniştri" şi "ambasadori" ai Celui Preaînalt.

Textele sfinte mărturisesc nu o dată numărul foarte mare al îngerilor (s-ar putea zice: fără de numărul lor): „***Mii de mii îi slujeau şi miriade de miriade stăteau înaintea lui*** [a Celui Vechi de Zile]" (Daniel 7, 10); „***Şi am văzut şi am auzit glas de îngeri mulţi, de jur-împrejurul tronului şi al fiinţelor, iar numărul lor era zeci de mii de zeci de mii şi mii de mii...***" (Apocalipsa 5, 11).

Sfântul Ioan Gură de Aur vorbeşte de „popoare infinite de puteri netrupeşti, ale căror mii nu le poate număra nimeni" (Omilia VI la Evrei), iar Clement Alexandrinul ne încredinţează că „îngerii sunt în număr infinit" (Stromata, VII, 11), infinitatea însemnând desigur aici, observă Părintele Stăniloae, „nu lipsa oricărei limite a numărului lor, ci neputinţa pentru oameni de a ajunge vreodată la capăt în numărarea acestora" (Teologia dogmatică ortodoxă, vol.

1, E.I.B.M..B.O.R, Bucureşti, 1978, p. 424). Şi tot el precizează: ***„Varietatea lor e tot aşa de mare ca şi între popoarele lumii văzute, sau cu mult mai mare”*** (ibid., p. 425), ceea ce atestă, o dată în plus, pe lângă principiul ordinii ierarhice, un alt principiu general al creaţiei divine: cel al unităţii în diversitate [*Lumea (nu numai cea văzută, dar şi cea nevăzută) este, cu voia lui Dumnezeu, unitate în diversitate: ea ne apare bună prin unitatea ei şi frumoasă prin diversitatea ei, mărturisind kalokagathia creaţiei divine. Mutatis mutandis, Dumnezeu Însuşi, Cel Unul şi Întreit, este “unitate în diversitate”. Dacă însă în absolutul fiinţial al dumnezeirii este armonie şi egalitate desăvârşită între Persoanele cele de o Fiinţă, în dinamica lumii create diversitatea se organizează ierarhic, definindu-se prin organicitate, iar nu prin egalitate. În lumea stricată de păcat, “unitatea în diversitate” cunoaşte, asemenea “chipului” lui Dumnezeu în om, o certă degradare sau obscurizare, fiind supusă anumitor disfuncţii şi distorsiuni, fie prin pierderea sensului autentic al unităţii, fie prin “anarhia” diversităţilor, ceea ce nu este cazul în ordinea serafică, după ce ea s-a consolidat în desăvârşire, delimitându-se liber şi ferm, o dată pentru totdeauna, de revolta de la începuturi a lui Lucifer şi a cetei sale.*].

Deşi sunt duhuri (pnevmata), fiinţe raţionale, imateriale şi nemuritoare, trebuie totuşi bine precizat că îngerii, raportaţi la divinitate, ni se înfăţişează ca mărginiţi, neposedând nici înţelepciunea, nici puterea, nici omniprezenţa lui Dumnezeu, iar condiţia lor de creaturi nemuritoare (fără sfârşit, dar cu un început, şi supuse schimbării) nu trebuie confundată cu veşnicia Creatorului (fără sfârşit, dar şi fără început, şi mai presus de orice schimbare).
Nemurirea nu ţine de firea lor (numai Dumnezeu fiind veşnic prin însăşi natura Lui), ci o au prin har, ca şi lumina de care se bucură “în măsura vredniciei şi rangului lor” (Sfântul Ioan Damaschin, trad. rom. cât., p. 54).

La fel şi starea de sfinţenie: “Ei au din afară sfinţenia fiinţei lor, de la Duhul. […] Ei se înclină greu spre rău, dar nu sunt neînclinaţi. Acum, însă, au ajuns neînclinaţi, nu din pricina firii lor, ci prin har şi stăruinţă în unicul bine” (ibidem, pp. 54-55).

Îngerii nu sunt divinităţi de ordin inferior, cum apar uneori în religiile necreştine (dar nu în celelalte monoteisme), ci făpturi, ca şi oamenii, numai că fără de trupuri şi vrednice să vadă pe Dumnezeu, atât cât le este cu putinţă, ceea ce reprezintă hrana şi desfătarea lor (ibid., p. 55).

Netrupeşti fiind, ei pot totuşi, cu voia lui Dumnezeu, să se înfăţişeze cu chip omenesc (adeseori cu semnul distinctiv al aripilor, după cum îi vedem reprezentaţi în icoane), pentru mai lesnicioasa împlinire a misiunii lor printre oameni.

Atât Vechiul cât şi Noul Testament consemnează numeroase angelofanii (arătări de îngeri),

- ca la Daniel 9, 21 („***Şi pe când vorbeam în rugăciunea mea, iată un om, Gavriil, [...] în zbor grăbit, se apropie de mine pe la vremea jertfei de seară***”), sau
- ca la Matei 27, 2-3 („***Şi iată, s-a făcut cutremur mare, că îngerul Domnului, coborând din cer, a prăvălit piatra şi şedea deasupra ei. Şi înfăţişarea lui era ca fulgerul, iar îmbrăcămintea lui albă ca zăpada***”).

Îngerii n-au o problemă în a se exprima în grai omenesc, vorbind fiecăruia pe limba lui (dar făcându-se auziţi numai de cei cu adevărat vrednici, în conformitate cu misiunea pentru care sunt trimişi). Ei nu fac însă niciodată risipă de vorbe, aducând şi în felul acesta modelul esenţialului, al măsurii strict trebuincioase. Altminteri, ***ţine să ne încredinţeze acelaşi Ioan Damaschin, “îngerii sunt lumini spirituale secundare”, ce reflectă “lumina primară fără de început”, astfel că ei între ei “nu au nevoie de limbă şi de auz, ci transmit unii altora propriile lor gânduri şi hotărâri, fără să rostească un cuvânt”*** (ibidem, p. 54). Mai vorbăreţ pare să fie dracul, “îngerul căzut” [*Însă nu din fire, ci din interes dizolvant, folosind cuvântul ca armă de pierzanie. Altminteri, el nu se îmbată cu apă rece şi e bine calculat în fronda lui permanentă; aşa cum bine observă Maica Alexandra (Principesa Ileana a României) în modesta sa sinteză despre Sfinţii Îngeri (trad. rom. P. S. Irineu Pop-Bistriţeanul/Luminiţa Nicolescu, Editura Anastasia, Bucureşti, 1992), „pentru el nu există eroare în judecată: el ştie ce face şi de aceea numele lui e satana, adversarul” (p. 37).*].

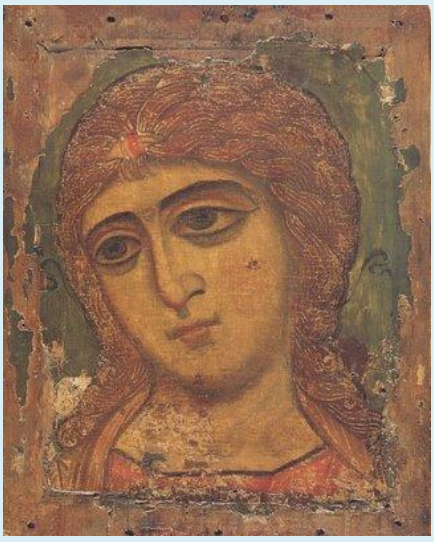

Sf. Arhanghel Gavriil (Rusia - sec. XII)

Ceata voievozilor

De cele mai multe ori îngerii apar ca slujitori anonimi ai voinţei divine. Trei dintre făpturile îngereşti sunt totuşi bine individualizate în conştiinţa creştină şi frecvent reprezentate iconografic: ***arhanghelii Mihail, Gavriil şi Rafail*** [*În tradiţia românească, Arhanghelii mai sunt numiţi şi Voievozi (prin echivalarea termenului grecesc, care înseamnă „fruntaşi ai îngerilor”). Praznicul din 8 noiembrie era mult mai cunoscut pe vremuri sub denumirea de “Ziua Sfinţilor Voievozi Mihail şi Gavriil”. Imaginaţia populară i-a perceput pe aceştia ca pe nişte domnitori cereşti înconjuraţi de curtea lor îngerească, deşi, teologic vorbind, ierarhiei cereşti a îngerilor nu-i corespunde ierarhia seculară, ci ierarhia bisericească (tradiţie analogică impusă definitiv prin scrierile atribuite lui Dionisie Areopagitul, care de altfel, în micul, dar densul tratat Despre ierarhia cerească, are un capitol – XII – în care explică „Pentru ce ierarhii dintre oameni se numesc îngeri”).*]; ***ei sunt întâistătătorii cetelor îngereşti mai apropiate de oameni şi puternic implicate în iconomia mântuirii noastre.***

După tradiţia biblică, arhanghelii (îngeri de vază, stătători dinaintea Tronului dumnezeiesc şi purtători la cer ai rugăciunilor celor drepţi) sunt în număr de şapte, dar în textele canonice şi în cele „bune de citit” nu apar nominalizaţi decât cei trei de mai sus (desigur, cei mai importanţi în ierarhia internă a cetei, aşa cum transpare şi din alte vechi surse evreieşti). ***În iconografia ortodoxă apare reprezentat uneori şi un arhanghel Uriil (în tandem cu Rafail, aşa cum Gavriil este cel mai adesea reprezentat în tandem cu Mihail);*** despre acesta se face pomenire într-o apocrifă a Vechiului Testament (Cartea lui Enoh), dar n-are individualitatea pregnantă a celorlalţi trei. În fine, alţi arhangheli, nominalizaţi oscilant în unele apocrife biblice (Raguel, Sariel, Iermiel) sau scrieri rabinice (Barachiel, Iehudiel, Zedachiel), n-au obţinut cetăţenie în cetatea creştină.

Mihail [*Biserica Ortodoxă îl cinsteşte pe 6 septembrie (pomenirea minunii săvârşite de el în Colose, unde a deschis „puţul fără fund”) şi pe 8 noiembrie (Soborul Sfinţilor Arhangheli Mihail şi Gavriil şi al tuturor Puterilor cereşti celor fără de trup). Occidentalii îl sărbătoresc pe 29 septembrie (dimpreună cu Sfântul Arhanghel Rafael).*] ***este ţinut, atât în Vechiul cât şi în Noul Testament, drept cap (arhistrateg) al “oştirilor cereşti”, fiind pedepsitorul direct al Satanei, pe care l-a izgonit din cer*** (“***Am văzut pe Satana ca un fulger căzând din cer***” – zice Mântuitorul la Luca 10, 18), atunci când acesta s-a trufit împotriva Ziditorului (vezi Isaia 14, 13-14, sau II Tesaloniceni 2, 4).

Mihail este deci împlinitorul dreptăţii dumnezeieşti, purtând ca atare în mâna dreaptă sabia de foc (cum îl vedem cel mai adesea reprezentat în icoane, şi mai ales – în bisericile ortodoxe – pe uşa diaconească din stânga uşilor împărăteşti).

Numele său – în evreieşte **Miha'El** – se tălmăceşte: „**Cine e ca Dumnezeu?**". Se crede că al lui va fi şi „glasul arhanghelului" care va trâmbiţa învierea şi judecata la a doua venire a Domnului (vezi I Tesaloniceni 4, 16). În vechime era socotit ocrotitorul ceresc al „poporului ales", iar la noi există o tradiţie populară cu privire la ajutorul dat în războaie de către Arhanghelul Mihail lui Ştefan cel Mare şi Sfânt [*Arhanghelul Mihail a fost ales – oarecum paradoxal pentru o mişcare de rezistenţă naţional-creştină principial anti-iudaică – şi ca patron spiritual al Legiunii care i-a purtat numele (întemeiate de harismaticul, dar controversatul Corneliu Z. Codreanu – „trimisul Arhanghelului", cum i s-a spus – şi de studenţii „văcăreşteni", în vara lui 1927), semnificând sabia dumnezeiască a Dreptăţii, pedepsitoare a vrăjmaşilor Crucii şi a trădătorilor de neam şi de ţară. „Sfânta tinereţe legionară", principalul imn al mişcării (numite la un moment dat, în expresia ei politică, şi Garda de Fier), avea refrenul: „Garda, Căpitanul şi Arhanghelul din cer".*].

Gavriil [*Îl întâlnim în calendarul bisericesc pe 26 martie (imediat după Buna Vestire), pe 13 iulie (Soborul Arhanghelului Gavriil) şi pe 8 noiembrie. Să adăugăm, în treacăt, că el are un statut aparte în religia islamică, trecând drept îngerul ce i-a revelat lui Mahomed Coranul.*] – mesagerul marianic prin excelenţă (începând cu Sfinţii Ioachim şi Ana, părinţii Sfintei Fecioare), numit liturgic când „preafrumosul", când „înveselitorul", şi reprezentat în biserici mai ales pe uşa diaconească din dreapta uşilor împărăteşti – este arhanghelul Bunei Vestiri ("***Bucură-te, ceea ce eşti plină de har, Domnul este cu tine. Binecuvântată eşti tu între femei...***" – Luca 1, 28 şi urm.), purtătorul predilect al mesajelor Domnului. ***El apare, în ambele Testamente, drept călăuzitorul spre adevăr şi vestitorul ceresc al Cuvântului dumnezeiesc*** (fiind cunoscut mai ales datorită profetului Daniel şi evanghelistului Luca). **Gabri'El** înseamnă în evreieşte „**Dumnezeu a fost puternic**".

Rafail [*Dacă Biserica Romano-Catolică îl cinsteşte pe 29 septembrie, Ortodoxia n-a găsit de cuviinţă să-i acorde o zi de cinstire numai a lui, fiind prăznuit doar laolaltă cu celelate Puteri cereşti fără de trup, pe 8 noiembrie.*] (cunoscut din Tobit, carte necanonică, dar „bună de citit" a Vechiului Testament) ***este***, conform tradiţiei, ***vindecătorul celor bolnavi*** (în evreieşte, **Refa'El** înseamnă "**Dumnezeu a vindecat**"), ca unul ce l-a scăpat de orbie pe bătrânul Tobit; apoi călăuzitorul tainic al celor ce călătoresc cu treburi şi cu griji, precum Tobie (fiul lui Tobit), dar mai ales ocrotitorul nunţii şi al dragostei conjugale (vezi Tobit, mai ales 6, 18-19: "«***Iar când va fi să te apropii de ea [de Sara, fiica lui Raguel], ridicaţi-vă amândoi, rugaţi-vă la Domnul cerului şi cereţi ca asupra voastră să vină îndurare şi mântuire. Nu te teme, căci ea ţi-a fost rânduită dintotdeauna. Tu eşti cel care o vei scăpa [mântui]…***». Când Tobie a auzit cuvintele lui Rafail, că ea era sora [neamul şi perechea] lui, din seminţia casei tatălui său, a iubit-o mult şi inima i s-a lipit de ea").

Sfântul Arhanghel Mihail (frescă de la Horezu)

Îngerii căzuţi

Din ceata voievozilor făcea parte şi Lucifer (în denumirea populară românească: Luceafărul), părintele răului, a cărui revoltă trufaşă a polarizat creaţia şi s-a dovedit fatală, ab initio, pentru omul "neîncercat", ce s-a lăsat ispitit să-i repete căderea, extinzând paradigma luciferică şi la nivelul creaţiei văzute.

Profetul Isaia îl deplânge în treacăt, într-o şarjă de lirism prevenitor, ca pe un contra exemplu absolut: "***Cum ai căzut tu din ceruri, stea strălucitoare, fecior al dimineţii! Cum ai fost aruncat la pământ tu, biruitor de neamuri! Tu, care ziceai în cugetul tău: «Ridica-mă-voi în ceruri şi mai presus de stelele Dumnezeului celui puternic voi aşeza jilţul meu! În muntele cel sfânt voi pune sălaşul meu, în fundurile laturei celei de miazănoapte. Sui-mă-voi deasupra norilor şi asemenea cu Cel Preaînalt voi fi». Şi acum, tu te pogori în iad, în cele mai de jos ale adâncului!***" (Isaia 14, 12-15).

Păcatul luciferic constă în încălcarea deliberată, din mândrie de sine şi din sete de putere, a ierarhiei fiinţiale (şi, prin extensie, a principiului ierarhic în genere): creatura se opune Creatorului, inferiorul aspiră nelegitim la substituirea superiorului. Dacă omul (căruia, de altfel, Dumnezeu a hotărât dintru început să-i mai ofere o şansă [*Vezi aşa-numitul "Protoevangheliu" (Facerea 3, 15).*]) poate invoca anumite "scuze" pentru neascultarea şi slăbiciunea sa (latura materială a fiinţei lui, naivitatea primară, ispitirea venită din afară etc.), îngerului răzvrătit din proprie iniţiativă şi de la înălţimea condiţiei lui angelice nu-i rămâne nici o scuză, drept care şi pierzania lui este iremediabilă [*"Dar trebuie să se ştie că ceea ce este moartea pentru oameni, aceea este căderea pentru îngeri. După cădere ei nu mai au posibilitatea pocăinţei, după cum nu o au nici oamenii după moarte" (Sfântul Ioan Damaschinul, Dogmatica, trad. rom. cât., p. 57). Iată şi o lămurire mai generoasă: "Motivul pentru care nu e*

cu putinţă mântuirea îngerilor răi se găseşte în natura lor, pe de o parte, iar pe de alta în fiinţa lor, şi are drept urmare neputinţa pocăinţei la ei. Într-adevăr, ca spirite, ei sunt lipsiţi de orice ispită trupească, încât căderea lor nu se face prin vreun îndemn din afară, ci numai printr-o cu totul liberă şi conştientă hotărâre a voinţei lor proprii. De aceea căderea lor este rupere totală şi definitivă de Dumnezeu şi împietrire în rău, care exclud cu desăvârşire posibilitatea mântuirii. […] Opinia lui Origen asupra restaurării tuturor [apocatastaza], chiar şi a îngerilor răi, a fost condamnată de Sinodul V ecumenic" (Prof. N. Chiţescu, Pr. Prof. Isidor Todoran, Pr. Prof. I. Petreuţă, Teologia dogmatică şi simbolică. Manual pentru Facultăţile Teologice, ed. a II-a, Editura Renaşterea, Cluj-Napoca, 2004, p. 376).].

"Păcatul lui Lucifer stă în a se iubi pe sine până la a exclude orice altceva, şi asta nu are scuză; fără ignoranţă, fără eroare, fără pasiune, fără dezordine prealabilă în voinţa sa angelică, păcatul său a fost păcatul unei răutăţi pure" (Maica Alexandra, loc. cât.).

Sfântul Ioan Damaschin (cf. Dogmatica, II, 4: "Despre diavoli şi demoni"; în trad. rom. cât., vezi pp. 56-57), în virtutea unei tradiţii mai degrabă obscure, face afirmaţia că Lucifer ar fi fost "înainte-stătătorul cetei terestre, căruia Dumnezeu i-a încredinţat stăpânirea pământului". Nu-i lipseau, deci, nici rangul, nici condiţia perfecţiunii. Bun prin natura sa creată, el s-a făcut însă rău prin voinţa sa proprie (liberul arbitru), astfel că "s-a îndreptat de la starea sa naturală la o stare contra naturii sale şi s-a ridicat împotriva lui Dumnezeu Care l-a făcut", devenind prima întruchipare a răului ("care nu este nimic altceva – explică Damaschinul, pe urmele Fericitului Augustin – decât lipsa binelui, după cum şi întunericul este lipsa luminii. Căci binele este lumina spirituală; în chip asemănător, şi răul este întuneric spiritual").

Sfântul Voievod Mihail, Arhanghelul Dreptăţii, purtătorul de spadă sau lance de foc, arhistrategul legiunilor cereşti, este antiteza voievodului răzvrătit, chipul paradigmatic al plenitudinii condiţiei angelice, şi lui îi revine de altfel misiunea, atestată de toate izvoarele revelaţiei, de a-l azvârli din cer pe cel care şi-a trădat şi Creatorul, şi firea. Sintetizând tradiţia, Acatistul Sfântului Arhanghel Mihail [*Ce poate fi citit în româneşte în traducerea făcută din limba rusă şi inclusă în volumul de Acatiste scos de Editura Christiana şi Sfânta Mănăstire Nera până acum în cinci ediţii. Cf. şi micul volum Acatistele Sfinţilor Arhangheli şi al Îngerului Păzitor, Editura Christiana, Bucureşti, 2004, pp. 17-39, după care citez aici.*] aduce de mai multe ori laudă acestei isprăvi primordiale, esenţiale în dinamica întregii creaţii şi definitorii pentru promptitudinea slujirii îngereşti.

Iată Condacul 3: ***"Arătând în tine puterea nebiruită a râvnei pentru slava dumnezeiască, ai stat în fruntea cetelor îngereşti, Mihaile, împotriva celui ce***

suflă răutatea, prea trufaşului Luceafăr de dimineaţă, pe care, văzându-l aruncat împreună cu cei de aproape ai săi din înălţimea cerului întru cele mai de jos ale pământului, oştirile cereşti, în chip preaslăvit călăuzite de tine în luptă, înaintea Scaunului dumnezeirii au strigat cu veselie şi cu o singură gură: Aliluia!”.

La fel, Condacul 11: ***„Toată cântarea de laudă se biruieşte de mulţimea minunilor tale, Arhistrategule al lui Dumnezeu, că săvârşite sunt de tine nu doar în Ceruri şi pe pământ, ci şi în beznele celor mai de dedesubt, unde ai legat pe şarpele cel din adâncuri cu legăturile puterii Domnului, ca toţi cei izbăviţi de răutatea lui să binecuvânteze pe Stăpânul Cerurilor şi al pământului, strigând: Aliluia!”.***

Iar în rugăciunea finală, dreptcredinciosul zice iarăşi: ***„Sfinte şi Mare Arhanghele al lui Dumnezeu, Mihaile, care cel dintâi între îngeri stai dinaintea Treimii celei negrăite, sprijinul şi păzitorul neamului omenesc, care ai zdrobit în Ceruri cu oştile tale capul prea trufaşului diavol şi ruşinezi pururea pe pământ răutatea şi viclenia lui, la tine alergăm cu credinţă şi ne rugăm ţie cu dragoste: fii pavăză nestricată şi coif tare Sfintei Biserici şi neamului nostru dreptcredincios, păzindu-ne cu spada ta purtătoare de fulgere de toţi vrăjmaşii văzuţi şi nevăzuţi...”***

Precum se vede, Lucifer a fost alungat din cer în „beznele adâncului” dimpreună cu toţi îngerii care i-au ţinut hangul [*“Şi toţi aceia care au căzut de în cer cu acel voievod făcutu-s-au diavol întunecat”, stă scris într-un vechi Hronograf de la noi (apud Tudor Pamfile, Mitologie românească, I. Duşmani şi prieteni ai omului, Editura Socec, Bucureşti, 1916, pp. 20-21, subl. n.).*] – nu puţini, după măsurile omeneşti, dar puţini în raport cu fără de numărul total al îngerilor (vezi mai sus). Există părerea că l-au urmat îndeobşte îngerii subalterni, influenţaţi de autoritatea mai-marelui. Fapt este că răul se manifestă subversiv şi epidemic şi că vorba cu „capul răutăţilor” are temeiuri metafizice, încă din zorii creaţiei.

Dracii constituie, deci, ceata îngerilor căzuţi împreună cu mai marele lor, Satana [*În limba ebraică, sat'an înseamnă “adversar”, iar Satanael se tălmăceşte: “Adversarul lui Dumnezeu”.*] sau Lucifer [*Analizabil în lux, “lumină” şi ferre, “a purta”, acest nume reprezintă o transpunere a grecescului phosphoros şi a ebraicului helel, pus în legătură cu “steaua dimineţii” (la noi: “luceafărul de dimineaţă”). Este la mijloc, poate, şi o ironie (se ştie că termenul helel fusese atribuit în mod persiflant regelui Babilonului, pentru trufia sa declarată de “a-şi înălţa tronul până la stelele lui Dumnezeu”). Iniţial purtător al luminii divine, ca toţi îngerii creaţi de Dumnezeu, Lucifer s-a lăsat furat de adoraţia propriei “lumini”, devenind un fals “luminător”, rupt de adevărata Lumină.*], pierzându-şi astfel calitatea iniţială de mesageri ai Luminii divine, devenind

“voievozi ai întunericului” şi ispitind spre acelaşi păcat al “orgoliului luciferic” şi pe părinţii dintâi (Adam şi Eva), iar după aceea întreg neamul omenesc, lăsat să aleagă liber între Bine şi Rău, între mântuire şi pierzanie.

Dumnezeu, Care este Iubire, vrea ca toţi oamenii să se mântuiască, dar pe nimeni nu mântuieşte cu de-a sila. Îngerii buni ne stau la îndemână în “războiul nevăzut” împotriva îngerilor răi, dar e nevoie de acceptul şi con-lucrarea noastră ca ajutorul lor să fie eficient, spre dobândirea Împărăţiei în care noi înşine, după încredinţarea lui Hristos (Matei 22, 30), vom fi “ca îngerii lui Dumnezeu în ceruri”.

Arhim. Mihail Daniliuc - Mai avem nevoie de Îngeri?

Trăim într-o societate care parcă s-a înstrăinat de propria-i fiinţă, dar ar vrea tot mai mult să-şi regăsească sensul. Suntem martorii unei generaţii care a uitat mirosul reavăn al brazdei şi cu toate acestea, tinde parcă să-şi amintească de adierea pământului, de mireasma pădurii, de bucuria roadelor trudite, de căldura vetrei humuite şi de tihna sărbătorilor. Suntem contemporanii unei lumi care s-a depărtat de rosturile ei fireşti şi de aceea trebuie să reînvăţăm simţământul eternităţii şi obârşiile veşniciei. Vieţuim într-o umanitate care nu mai comunică firesc, dar tânjeşte să-şi desluşească gândurile. Toate acestea le vom putea împlini de la inimă la inimă, de la suflet către suflet, de la om la om, doar dacă vom păstra Sfânta noastră Ortodoxie aşa cum ne-au lăsat-o Sfinţii şi strămoşii noştri. Am început cu aceste gânduri, sper, nu prea sceptice, în preajma zilei când proslăvim pe Sfinţii Arhistrategi Mihail şi Gavriil, iar odată cu ei pe toate Cereştile netrupeşti Puteri.

Potrivit tradiţiei noastre ortodoxe fiecare dintre noi primim la naştere un înger păzitor. Asta nu înseamnă că putem aproxima numărul sfinţilor îngeri după numărul oamenilor căci, Domnul poate hărăzi unui înger să păzească nu doar o persoană, ci o cetate întreagă. Astăzi, când trăim într-o mediu hiper-tehnologizat, când omul a făcut salt din stratosferă depăşind viteza luminii, iar cercetările iscoditoare ale omenirii răscolesc praful din cosmos, când fel şi fel de preziceri ne bombardează cu ştiri apocaliptice, iar spaţiul cibernetic a transformat lumea într-un fel de Turn Babel. Sisteme de Global Positioning (GPS), firme renumite de pază şi protecţie, sisteme de alarmă şi supraveghere ultraperformante, structuri de securitate excepţionale, detectoare de minciuni, gânduri şi câte şi mai câte năzdrăvănii omeneşti: în aceste condiţii, oare mai avem nevoie de îngeri păzitori? Mai au ce face ei în viaţa noastră? Ce să mai

păzească!? Oare, ce zic îngerii? Oamenii nu ne mai recunosc şi nu ne mai consideră păzitorii lor. Ne-au înlocuit! Pare a fi o realitate tristă a contemporaneităţii, dar, oricât de mult ar încerca omul să-şi construiască „surogate îngereşti" nu vor reuşi.

Cereştile netrupeşti Puteri au primit poruncă de Creatorul lor şi al nostru să nu se depărteze de la noi. Prin păcate, prin ignoranţă noi îi izgonim şi-i îndepărtăm. Cum ar spune vorba străveche: îi dăm afară pe uşă şi ei ne intră pe fereastră. Ce prietenie poate fi mai adevărată decât aceasta? Veritabilă dovadă de fidelitate şi statornicie! De am putea să fim şi noi ca îngerii, dacă am avea şi noi măcar un dram din aceasta în relaţiile interpersonale pe care le derulăm zilnic! De-am şti noi de câte ori îngerii ne-au ferit din calea pierzării? Cu toate că avem la îndemână atâţia „vestitori" care ne agasează cu fel şi fel de ştiri, îngerii sunt adevăraţii vestitorii ai voinţei dumnezeieşti către noi, ajutându-ne totodată să împlinim porunca divină.

Oricât de multe sisteme de pază şi protecţie am inventa, tot Domnul păzeşte cetatea, casa, maşina şi proprietatea căci „îngerilor Săi va porunci pentru tine să te păzească în toate căile tale" (Ps. 90, 11) şi „De n-ar zidi Domnul casa, în zadar s-ar osteni cei ce o zidesc; de n-ar păzi Domnul cetatea, în zadar ar priveghea cel ce o păzeşte." (Ps. 126, 1). Nu înseamnă că negăm foloasele gadget-urilor şi nici nu tăgăduim progresul tehnic, atât timp cât ele sunt folosite pentru binele omenirii. Problema este în altă parte: să le folosim ca pe daruri ale lui Dumnezeu şi să nu uităm că acolo unde este credinţă neşovăielnică, acolo este binecuvântarea lui Dumnezeu şi nimic din cele de pe pământ nu pot înlocui relaţia noastră cu Dumnezeu.

Ferecându-ne casa, am fi mai în siguranţă dacă am rosti şi o rugăciune; unii îşi achiziţionează maşini din ce în ce mai puternice şi sigure, zic ei, dar mai sigură ar fi călătoria dacă, la plecare ar rosti o rugăciune în care ar chema pe îngerul păzitor care să-i ocrotească în toate căile şi drumurile lor. Alţii cheltuiesc sume exorbitante pe agenţi de pază, dar uită că cei mai fideli şi puternici „bodyguarzi" sunt îngerii Domnului, pe care, din păcate, nu prea îi mai invocăm în rugăciunile noastre, deşi prin puterea lui Dumnezeu ei pot săvârşi înfricoşătoare minuni în viaţa noastră.

Să ne amintim din paginile dumnezeieştilor slove de cei trei tineri zvârliţi de Nabucodonosor în cuptorul de foc. Cine i-a scos nevătămaţi din gheara focului? Îngerii lui Dumnezeu! (Daniel cap.3, 24-29). Regele Darius, cel care l-a urmat la tron pe regele Nabucodonosor, l-a aruncat pe Daniel în groapa cu lei, unde a rămas toată noaptea; dis de dimineaţă după ce-l strigă, Daniel îi răspunde: „Dumnezeu a trimis pe îngerul Său şi a astupat gura leilor, şi ei nu mi-au făcut nici un rău, pentru că am fost găsit nevinovat înaintea Lui..." (Daniel 6,22). Tot

un înger la ocrotit pe tânărul Tobie în călătoria sa plină de primejdii şi încercări.(Tobie 5,4). Exemplele pot continua, fără a exagera şi fără a omite un lucru esenţial: îngerii nu-l pot înlocui pe Dumnezeu. Ei sunt trimişii lui Dumnezeu.

Într-o publicaţie germană celebră, „Der Spiegel" a apărut acum câţiva ani un articol amplu care vorbea despre îngeri ca fiind un fel de agenţi secreţi ai Cerului.Pe piaţa de cărţi a lumii există mii de titluri despre îngeri. Un exemplu este „Enciclopedia îngerilor", o lucrare a francezului Alix de Saint-André. El susţine că un înger poate fi recepţionat, el fiind „un angajat al cerului", printr-un anume telefon. Sunt afirmaţii cel puţin bizare. Telefonul de care amintea hazardatul scriitor sunt doar rugăciunile pe care trebuie să le adresăm Îngerilor ca să intermedieze şi să întărească legătura noastră cu Dumnezeu.

Care vasăzică, prietenia cu Sfinţii Îngeri ne aduce în sufletele şi în viaţa noastră binecuvântarea Tatălui Ceresc. Să cultivăm cât mai intens această prietenie neuitând că îngerii sunt fideli şi ne vor însoţi până-n clipa înfricoşătoarei Judecăţi căci „ atunci Domnul va trimite pe îngeri şi va aduna pe aleşii Săi din cele patru vânturi, de la marginea pământului până la marginea cerului." (Macru 13, 27).

Avem atât de multe de învăţat de la Sfinţii Îngeri: să-L lăudăm neîncetat pe Dumnezeu şi să ne avem unii pe alţii la inimă, fraţi întru Domnul, să fim supuşi şi ascultători mai marilor noştri precum îngerii faţă de Dumnezeu, Creatorul. Sfinţii îngeri nu bârfesc, nu clamează, nu prigonesc, nu înjură, nu sunt avari, egoişti, posesivi, invidioşi, nu se mânie, ci se lasă purtaţi de iubire şi ne îndeamnă să procedăm şi noi aşa căci „cel ce nu iubeşte n-a cunoscut pe Dumnezeu, pentru că Dumnezeu este iubire" (I Ioan 4, 8).

Numărul îngerilor

Revelaţia divină nu spune nimic despre numărul îngerilor, ci se arată doar că sunt foarte mulţi. Sfânta Scriptură vorbeşte despre tabere de îngeri (Facerea 32, 1-2), de zeci de mii şi milioane de milioane de îngeri (Daniel 7, 10; Evrei 12, 22; Apocalipsa 5, 11), mulţime de oaste cerească (Luca 2, 13) sau de legiuni de îngeri (Matei 18, 10).

În această lume spirituală, alcătuită dintr-un număr aşa de mare de îngeri, există o anumită ordine ierarhică, întemeiată pe puterile şi slujba deosebită a lor.

Bazându-se pe Sfânta Scriptură şi urmând lui Dionisie Areopagitul, Biserica învaţă că ierarhia cerească se compune din nouă cete îngereşti, grupate în trei clase: Serafimi, Heruvimi, Scaune; Domnii, Puteri, Stăpânii; Începătorii, Arhanghelii, Îngeri. Toate cetele îngereşti sunt în mişcare, astfel că ceata de jos din fiecare grupare se află în stare de purificare, cea de mijloc în stare de iluminare, iar cea de sus în stare de desăvârşire. Cele de sus trec iarăşi printr-o stare de purificare mai înaltă, cea de mijloc la o desăvârşire mai înaltă, şi cea de jos la o luminare mai înaltă. Cetele de jos sunt ajutate în acest urcuş spiritual de cetele care sunt mai sus.

Părintele Dumitru Stăniloae arată că „Dionisie Areopagitul vede urcuşul acesta realizându-se în formă de spirală în jurul lui Dumnezeu, într-o apropiere continuă de Dumnezeu, ca un fel de coloană a infinitului, în mişcare de înălţare

şi de apropiere de Dumnezeu. Această mişcare eternă se face spre Persoanele dumnezeieşti ale Sfintei Treimi, fiindcă cetele îngereşti sunt chipuri ale Treimii.

Cetele îngereşti se mişcă în mod special spre Fiul lui Dumnezeu, Care recapitulează îngerii, împreună cu oamenii, în calitatea Sa de Cap comun al Bisericii (Efeseni 1, 10; Coloseni 1, 20; Evrei 2, 23), apropiindu-i şi mai mult pe unii faţă de alţii.

Toată existenţa creată, a îngerilor şi a oamenilor, se înscrie într-o mişcare circulară continuă în jurul lui Hristos, Care recapitulează toate în Sine în calitatea Sa de Cap al Bisericii, Unul din Treime".

Lumea îngerilor

Lumea, după Sfântul Grigorie de Nyssa, este o realitate creată care apare şi se menţine în existenţă participând la Dumnezeu. Ea se împarte în două: lumea de deasupra universului şi lumea dinăuntrul universului. Lumea de deasupra universului este lumea îngerilor. Ea este invizibilă, în timp ce cealaltă este vizibilă, atât una, cât şi cealaltă își găsesc izvorul şi forţa existenţei lor în natura necreată, dar creatoare. Lumea nevăzută creată de Dumnezeu este constituită din lumea îngerilor.

Cuvântul „înger” înseamnă sol, vestitor, crainic, şi arată misiunea specială a îngerilor de a fi vestitori ai voii lui Dumnezeu. În Sfânta Scriptură se numesc uneori îngeri nu numai fiinţele nevăzute create de Dumnezeu, ci şi anumiţi oameni, care se înfăţişează ca trimişi ai lui Dumnezeu, ca Moise (Numeri 20, 16), sau Agheu profetul (1, 13), Ioan Botezătorul (Maleahi 3, 1) sau apostolii (Luca 9, 52) şi chiar Mântuitorul Însuşi este numit „Îngerul legământului” (Maleahi 3, 1). În sens propriu, prin îngeri se înţeleg însă fiinţele spirituale, reale şi personale, deosebite de Dumnezeu şi de oameni, create cu o misiune specială.

Credinţa în existenţa îngerilor îşi are temeiul în Revelaţia divină a Vechiului şi a Noului Testament, unde se găsesc numeroase mărturii despre existenţa lor. Este adevărat că referatul biblic nu vorbeşte explicit despre crearea îngerilor, dar

exprimă implicit acest adevăr în primele lui cuvinte: „La început a făcut Dumnezeu cerul şi pământul”.

„Cerul” acesta despre care ne vorbeşte Sfânta Scriptură înseamnă lumea spirituală, aşa după cum „pământul” înseamnă lumea materială. Nu este vorba de cerul văzut, creat în cea de a doua zi a creaţiei, ci de cerul nevăzut, cu locuitorii lui, îngerii, întrucât în Sfânta Scriptură adeseori îngerii sunt arătaţi ca locuitori ai cerului, iar oamenii, ca locuitori ai pământului.

Prin constituţia lor spirituală, îngerii sunt fiinţe mai apropiate de Dumnezeu decât oamenii. După natura lor, îngerii sunt duhuri pure, imateriale şi necorporale, inferioare lui Dumnezeu, fiindcă sunt fiinţe mărginite, fără să fie nemuritoare sau omniprezente ca Dumnezeu după fiinţa lor. Ca şi oamenii, îngerii sunt fiinţe raţionale şi libere, zidite după chipul Creatorului, dar, spre deosebire de oameni, îngerii nu se căsătoresc şi nu se înmulţesc; însă se mişcă cu uşurinţă acolo unde le porunceşte Dumnezeu fiindcă nu au trup. Scriptura îi numeşte pe îngeri „duhuri slujitoare” (Evrei 1, 14), fiindcă „duhul trup şi oase nu are” (Luca 24, 39).

Ziua puterilor cereşti

Biserica ne cheamă în fiecare an la 8 noiembrie să cinstim pe sfinții îngeri care sunt puteri cerești, create de Dumnezeu pentru a împlini voia Lui și a sluji tainelor cerești.

Sfântul Dionisie Areopagitul arată că îngerii se împart în nouă cete, fiecare având numele şi misiunea sa. Cetele îngereşti sunt împărţite în trei ierarhii sau grupe, şi anume:

- ✓ *ierarhia cea mai de sus, aproape de Preasfânta Treime, este formată din Serafimi, Heruvimi şi Tronuri. Ei stau în jurul tronului lui Dumnezeu înconjuraţi în văpaie de foc şi fac cunoscută voia Lui îngerilor de mai jos.*
- ✓ *Ierarhia din mijloc este formată din Domnii, Puteri şi Stăpânii. Ei domnesc peste îngerii de mai jos şi stăpânesc puterile iadului şi întreg Universul.*
- ✓ *Ierarhia cea mai de jos este formată din Începătorii, Arhangheli şi Îngeri. Aceştia sunt cei mai aproape de oameni, cărora le fac cunoscută voia lui Dumnezeu şi-i ajută să scape de cursele şi atacurile îngerilor răi, adică de ispitele şi amăgirile diavolilor.*

Dintre Sfinţii Arhangheli mai cunoscuţi sunt Mihail şi Gavriil.

Arhanghelul Mihail este numit „puterea lui Dumnezeu” şi are slujba de a păzi legea lui Dumnezeu şi de a birui puterea vrăjmaşilor. După ce Lucifer, cu acoliţii săi, a „căzut ca un fulger din cer”, Arhanghelul Mihail a strâns oştile cereşti şi le-a spus: „să stăm bine şi să luăm aminte, noi cei ce suntem zidiţi” şi astfel a încetat căderea îngerilor. Aceasta este prima adunare a îngerilor. Tot Arhanghelul Mihail este alături de Lot pe care îl scoate din Sodoma, ferindu-l

de pieirea cea prin foc şi pucioasă. El călăuzeşte poporul evreu spre Ţara Făgăduinţei, în numele lui Dumnezeu. La sfârşitul lumii va suna din trâmbiţă pentru Judecata de apoi şi cu sabia de foc a dreptăţii va despărţi într-o clipă pe drepţi de păcătoşi.

Arhanghelul Gavriil este numit „bărbat-Dumnezeu” şi aduce bunele vestiri de bucurie. Lui i s-a încredinţat vestea copleşitoare pentru îngeri şi mai ales pentru oameni, şi anume întruparea Fiului lui Dumnezeu. El aduce în Templu preotului Zaharia vestea naşterii Sfântului Ioan Botezătorul. Arhanghelul Gavriil se prezintă Sfintei Fecioare Maria ca sol al dumnezeirii, aducându-i vestea naşterii Mântuitorului nostru Iisus Hristos. El este mesagerul păcii în lume şi al bunei voiri între toţi oamenii, fiind reprezentat în pictură cu un crin în mână.

Fericitul părinte Dimitrie Gagastathis, "prietenul Sfinţilor Arhangheli": Mărturie despre viaţă şi daruri minunate

(…) Când a venit vremea să se ducă în armată, a mers la biserica Sfinţilor Arhangheli, s-a rugat lor, după care a făcut cu ei o înţelegere. Le-a spus: "Vă cer şi eu un lucru. Eu vă slujesc de mic copil. Vă curăţ candelele şi fac tot ce pot… Vreau să mă aduceţi înapoi, fără să mă atingă nici un rău. Îmi sunteţi datori. Vă cer şi eu o favoare…"

S-a dus în Asia mică şi a scăpat cu bine din toate pericolele prin care a trecut. Iată ce zicea părintele: *"În Smirna se tăiau între ei, iar mie îmi dădeau un cal şi îmi spuneau să merg în Gesme. Mă aflam într-un loc cu alţi trei, doi dintre ei erau ucişi, iar pe mine mă trimiteau să prind ultimul vapor spre Chios".*

Mai târziu, pe timpul războiului civil, a trecut prin mari încercări, pentru că vorbea despre Hristos, despre ţară şi familie. L-au băgat la carceră, l-au ameninţat şi de multe ori au încercat să-l omoare, dar a scăpat de fiecare dată.

Acestea sunt doar câteva din întâmplările minunate care au marcat viaţa părintelui Dimitrie. Toate sunt însemnate în jurnalul pe care îl ţinea de mic copil, ce ni l-a încredinţat.

Din aceasta transpare un stil vesel, dar şi mărinimia şi caracterul său eroic. Redau în continuare un fragment din jurnal: *"Am sosit duminică dimineaţa. Abia am apucat să intru în biserică. Erau zece călăreţi şi împreună cu comandantul lor, unsprezece, care mă vânau la câmp deschis. Ţăranii, atât şi satul din spate, cât şi cei din satul din faţă, ieşiseră din biserică şi se uitau la priveliştea de dinaintea ochilor lor".*

K.I.: Îl urmăreau revoluţionarii comunişti?

S.K.: Da.

“Mă înjurau ca vai de mine. Nici nu pot să pronunţ ce-mi ziceau: popa-ţapu şi altele asemenea şi trăgeau în mine cu arma. Gloanţele mi-au străpuns rasa, dar nu m-a atins nici unul. Când au ajuns la 50 de metri şi m-au înconjurat, am căzut în genunchi. Am ridicat mâinile spre cer şi am strigat din adâncul sufletului meu: *“Sunt în pericol, Arhanghele Mihaile! Ajută-mă!”* Pe loc, cei unsprezece s-au făcut stană de piatră. Comandantul lor a căzut de pe cal şi şi-a rupt coloana vertebrală. Eu, cum am văzut că ceilalţi nu se mişcă, I-am mulţumit lui Dumnezeu şi Arhanghelului Mihail şi le-am zis celor care voiseră să mă prindă: *“Să vă pocăiţi şi să vă faceţi oameni buni! Să spuneţi adevărul şi să cereţi ajutorul lui Dumnezeu”. După aceea, i-am binecuvântat – fără ca ei să mă deranjeze în vreun fel - m-am dus în satul de alături, unde oamenii aşteptau să vadă deznodământul întâmplării, am intrat cu toţii în biserică şi L-am slăvit pe Dumnezeu, Care a făcut astăzi o minune”.*

Fericitul Iacov a fost vizitat de Sfinții Arhangheli

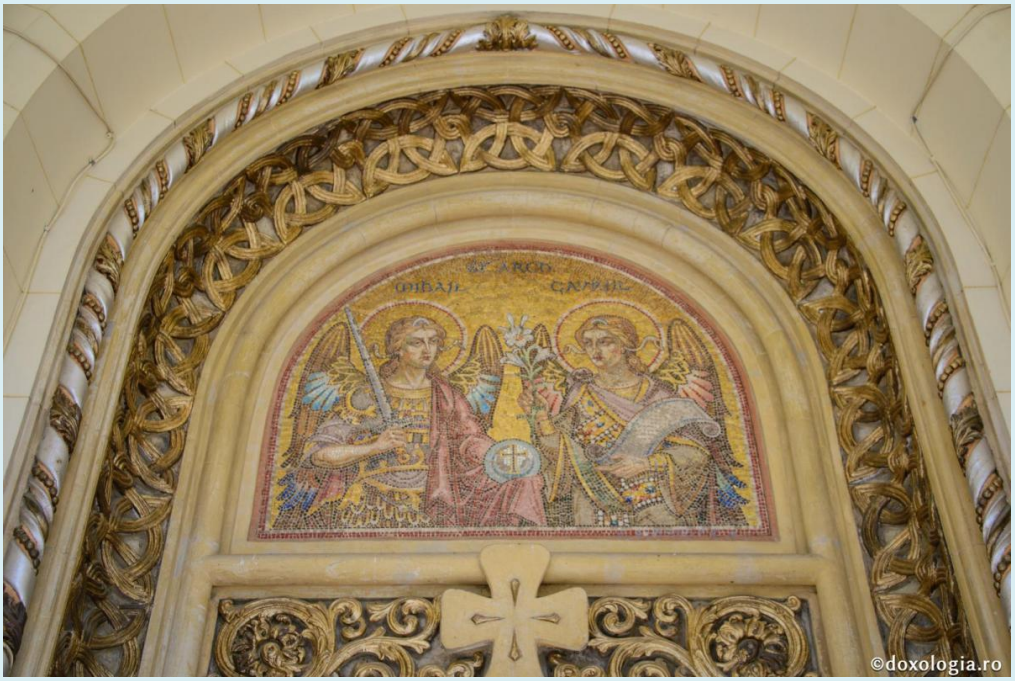

În 1961, egumenul Piicodim şi ieromonahul Iacov au hotărât să zidească o bisericuţă în cinstea Sfinţilor Arhangheli Mihail şi Gavril. Egumenul a ales locul şi a pus ţăruşi drept semne. Apoi, el a plecat la Limni.

În noaptea aceea i-a apărut Părintelui Iacov un ofiţer înalt, blond şi frumos, cu o sabie de aur, care i-a spus:
- Părinte, sunt Arhanghelul Mihail. Nu doresc ca biserica mea să se zidească în locul acela ce s-a însemnat cu ţăruşi, ci acolo unde îți voi arăta eu. Şi aplecându-se, a mutat ţăruşii mai încolo.

Dimineaţa, Părintele Iacov s-a dus şi a aflat ţăruşii mutaţi.

Paraclisul urma să se zidească provizoriu din lut şi paie, deoarece nu existau acolo materialele nece-sare, în noaptea următoare însă, s-au arătat Părintelui Iacov doi ofiţeri cu săbii de aur şi i-au spus:

- Suntem Arhanghelii Mihail şi Gavriil. Să-i spui egumenului că noi nu voim să se zidească din lut şi paie casa noastră, ci din nisip, var şi lemne, iar pe acoperiş să puneţi ţiglă.

Dar aceste materiale nu existau sus în munte. Era sărăcie mare şi nu exista nici drum bun pentru a fi transportate.

De aceea, Părintele Iacov i-a întrebat de unde să ia aceste materiale.

Atunci, aceia i-au răspuns:
- Părinte, nu te mâhni, căci noi ne vom îngriji de aceasta. La noapte va ploua şi râul va aduce mult nisip. Iar materialele de construcţie vor fl dăruite de creştinii evlavioşi.

Şi toate s-au făcut aşa cum au spus arhanghelii de mai înainte şi cu ajutor minunat.

(Stelian Papadopulos, Fericitul Iacov Ţalikis, Stareţul Mănăstirii cuviosului David „Bătrânul", Editura Evanghelismos, București, 2004, pp. 115-116)

Arhimandrit Siluan (Șalari) - Aşa precum voia Ta, Doamne, este făcută de îngeri, acolo sus, tot astfel să se facă aici pe pământ în mine, Doamne!

„Pe căpeteniile îngerilor Treimii, pe Mihail şi Gavriil, să-i lăudăm noi toţi, iubitorii de praznic, care ne acoperim cu aripile amândurora şi din nevoile cele de multe feluri ne izbăvim; unuia grăind: Bucură-te, slujitorule al Legii, iar altuia zicând: Bucură-te, îngere al darului!”

***

Ziua de 21 noiembrie, este foarte cunoscută pentru Biserica Ortodoxă, deoarece este consacrată cinstirii Soborului Sfinților Arhangheli Mihail și Gavriil, și al tuturor cerești puteri. Sfinții arhangheli și îngeri se bucură de o cinste deosebită în rândurile credincioșilor noștri, atât din circumscripția Protopopiatului Orhei, cât și din întreg cuprinsul țării noastre ortodoxe; aceasta vădindu-se mai ales în faptul că multe comunități și familii creștine îi au ca ocrotitori cerești pe marii voievozi Mihail și Gavriil, iar mulți credincioși poartă numele acestora.

Din învățătura Bisericii noastre cunoaștem că Arhanghelii sunt așezați de Dumnezeu peste cetele îngerești, având misiunea cea mai înaltă, împlinind voia lui Dumnezeu pe pământ și ajutând oamenilor să împlinească poruncile Lui.

Cuvântul „înger” înseamnă „trimis”, iar cuvântul „arhanghel”, înseamnă „mai mare peste îngeri”. Ei au fost creați de Dumnezeu mai înainte de om și de lumea văzută, dar nu prin cuvânt, ci numai cât a gândit.

Despre îngeri, Biserica ne învață că ei sunt „duhuri slujitoare” (Evrei 1, 14), adică ființe fără de trupuri, slugi credincioase lui Dumnezeu și totodată prieteni și ocrotitori ai noștri, puși de Dumnezeu pe drumul anevoios de la Sfântul Botez, spre Împărăția cea Cerească.

Sfântul Dionisie Areopagitul, ucenicul Sfântului apostol Pavel, spune că îngerii se împart în nouă cete, fiecare având numele și misiunea sa. Acestea sunt împărțite în trei ierarhii și anume:

⇒ *Ierarhia cea mai de sus, aproape de Preasfânta Treime, este formată din Serafimi, Heruvimi și Tronuri. Ei stau în jurul tronului lui Dumnezeu înconjurați în văpaie de foc, și fac cunoscută voia Lui îngerilor de mai jos.*

⇒ *Ierarhia din mijloc este formată din Domnii, Puteri și Stăpânii, cum îi numește și Sfântul apostol Pavel. Ei domnesc peste îngerii de mai jos și biruiesc puterile iadului, având sub stăpânire întreg universul.*

⇒ *Ierarhia cea mai de jos este formată din Începătorii, Arhangheli și Îngeri. Aceștia sunt cei mai aproape de oameni, făcându-le cunoscută voia Lui Dumnezeu și ajutându-i să scape de cursele, ispitele și amăgirile diavolilor.*

Sfinții Arhangheli sunt în număr de șapte, și anume:

- Mihail,
- Gavriil,
- Rafail,
- Uriil,
- Salatiil,
- Gudiil și
- Varahiil.

Dintre toți aceștia, cei mai cunoscuți sunt Arhanghelii Mihail și Gavriil.

Sfântul Arhanghel Mihail este numit „puterea Lui Dumnezeu” și are slujbă de a păzi Legea lui Dumnezeu și de a birui puterea văzuților și nevăzuților vrăjmași, iar Sfântul Arhanghel Gavriil este împlinitorul poruncilor dumnezeiești de mare importanță pentru sufletele noastre. El este cel care s-a arătat Fecioarei Maria, aducându-i Vestea cea bună, fiind mesagerul păcii și al bunăvoirii dintre oameni; din acest motiv apare reprezentat în iconografie purtând mereu un crin în mână.

Să nu uităm că Sfinții Arhangheli sunt cei dintâi mijlocitori între Dumnezeu și oameni, sunt păzitorii noștri, ai familiilor creștine, ai mamelor, ai văduvelor și orfanilor.

Să ne străduim să trăim o viață cinstită, pentru a fi mai aproape de îngeri, iar la judecată să ne fie martori faptelor noastre și să ne ajute la mântuirea noastră.

Cu acest prilej, Sfânta Biserică ne îndeamnă să cinstim sfinții îngeri precum îi cinstim și pe sfinți, chemându-i în ajutor, rugându-ne fiecare la Bunul Dumnezeu, să ne dea înger de pace, credincios, îndreptător, păzitor sufletelor și tru-

purilor noastre, iar celor care poartă numele Sfinților Arhangheli și îngeri, le dorim multă sănătate, lungime de zile și împlinirea dumnezeieștilor porunci!

Încheiem exclamând împreună cu Sfântul Chiril al Ierusalimului această scurtă rugăciune: „Aşa precum voia Ta, Doamne, este făcută de îngeri, acolo sus, tot astfel să se facă aici pe pământ în mine, Doamne!” Amin.

Cătălin Acasandrei - 10 informații care ne ajută să-i cunoaștem mai bine pe Sfinții Arhangheli Mihail și Gavriil

Biserica noastră a rânduit ca, în fiecare an, ziua de 8 noiembrie să fie închinată cinstirii celor doi mari arhangheli, Mihail şi Gavriil, împreună cu soborul tuturor îngerilor.

Iată zece lucruri mai puțin cunoscute despre Sfinții Arhangheli, duhuri care au vestit lumii, de-a lungul veacurilor, prezența și lucrarea Harului lui Dumnezeu:

1. Îngerii sunt aşezaţi, conform Sfinţilor părinţi, în nouă cete, fiecare dintre ele având o anumită misiune de împlinit în cer şi pe pământ. Sfinții Arhangheli alcătuiesc una dintre aceste cete îngerești (a opta).

2. Din punct de vedere etimologic, cuvântul „arhanghel” este alcătuit din termenii greceşti arche (conducător, comandant) și anghelos (înger, mesager, sol) și se traduce prin „comandantul îngerilor” sau „căpetenie a îngerilor”.

3. Sfinţii Arhangheli sunt în număr de şapte: Mihail, Gavriil, Rafail, Uriil, Salatiil, Gudiil şi Varahiil. Ei stau în faţa Scaunului slavei lui Dumnezeu, după cum spune însuşi Sfântul Ioan evanghelistul: „Ioan, celor şapte Biserici care sunt în Asia... şi de la cele şapte Duhuri care stau înaintea scaunului Lui” (Apocalipsa 1, 4).

4. În ziua de 8 noiembrie sunt cinstiți toți Sfinții Arhangheli, însă Biserica ni-i aduce în atenție pe Mihail și Gavriil, care s-au învrednicit să primească misiuni cu totul speciale din partea lui Dumnezeu.

5. Arhanghelul Mihail este cinstit, mai întâi, ca un apărător al dreptei credințe. El a fost rânduit de Dumnezeu, alături de heruvimi, să păzească intrarea în Rai cu o sabie de foc, după căderea în păcat a protopărinților noștri, Adam și Eva.

6. Tot el a luat cuvântul atunci când o parte dintre îngeri, conduși de către Lucifer, s-au răzvrătit împotriva lui Dumnezeu, dorind să-I ia locul. Conform Tradiției, Arhanghelul a întrebat atunci „mi-ke-El?” (ebr.), adică „Cine este ca Dumnezeu?” (mi - care, ke - ca, El - Dumnezeu), de aici trăgându-i-se și numele.

7. În limba ebraică, termenul „Gavriil” înseamnă „Omul lui Dumnezeu” sau „Puterea lui Dumnezeu”. El este ocrotitorul mamelor, al fecioarelor, dar și ocrotitor al copiilor și al familiilor lor.

8. El a condus corurile îngerilor care s-au pogorât și au cântat în noaptea Nașterii Domnului: „Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu, pe pământ pace și între oameni bunăvoire!”.

9. Arhanghelul Mihail este zugrăvit în icoane ca un ostaș sever, cu un diavol căzut la picioarele sale, purtând în mâna dreaptă o sabie, iar în stânga un cântar. Arhanghelul Gavriil este zugrăvit sub chipul unui tânăr duios, care poartă în mâna sa dreaptă flori albe de crin.

10. Sfinții Arhangheli Mihail și Gavriil simbolizează Vechiul și Noul Testament, Sfântul Mihail reprezentând Legea lui Moise, a dreptății, iar Sfântul Gavriil, Legea cea nouă, a iertării și a iubirii.

Anda Elena Pintilie - Sărbătoarea îngerilor

Astăzi este şi ziua îngerului nostru păzitor, pe care atât de rar îl luăm în considerare, căruia atât de multe lacrimi îi provocăm…

Foto: Ştefan Cojocariu

Astăzi este Soborul Sfinţilor Arhangheli Mihail şi Gavriil. O zi în care îi prăznuim pe Arhanghelii Mihail şi Gavriil şi, împreună cu ei, toate cetele îngereşti.

Astăzi este şi ziua îngerului nostru păzitor, pe care atât de rar îl luăm în considerare, căruia atât de multe lacrimi îi provocăm…

Mihail şi Gavriil sunt îngerii cei mai cunoscuţi, pentru că apar foarte des în textele Sfintei Scripturi. De aceea, şi noi ar trebui să ştim măcar câte două momente semnificative, care să-i aibă în prim plan pe fiecare dintre ei.

Sfântul Arhanghel Mihail este numit apărătorul Legii. El a pus capăt revoltei provocate de Lucifer şi de ceilalţi îngeri care au vrut să fie mai presus de Creator. Tot Sfântul Arhanghel Mihail i-a vestit lui Lot pieirea Sodomei şi Gomorei şi l-a întărit pe Iosua, fiul lui Navi, înaintea cuceririi Canaanului.

Sfântul Arhanghel Gavriil este aducătorul veştilor bune. El a binevestit naşterea Domnului, dar şi naşterea Sfântului Ioan Botezătorul. El a hrănit-o pe Maica Domnuli în Sfânta Sfintelor şi a prăvălit piatra de la mormântul Mântuitorului.
Bucură-te, Mihaile, slujitorule al Legii!

Bucură-te, Gavriile, îngere al darului!

Adrian Cocoşilă - Sfinţii Arhangheli Mihail şi Gavriil

În fiecare an, pe data de 8 noiembrie, Biserica cinsteşte Soborul Sfinţilor Mihail şi Gavriil şi a tuturor Puterilor cereşti celor fără de trupuri.

Lumea îngerească a fost creată de Dumnezeu din nimic, nu din ceva preexistent şi nici din fiinţa Sa. Referatul biblic despre creaţie nu vorbeşte în mod precis despre crearea îngerilor. ***Sfinţii Părinţi*** ***afirmă că la creaţie nu se vorbeşte explicit despre îngeri din două motive: evreii, înclinaţi spre idolatrie, ar fi căzut uşor în rătăcirea idolatră a popoarelor vecine şi că în cartea Facerii se urmăreşte numai înfăţişarea începutului lumii văzute.***

În ceea ce priveşte ierarhia îngerească, Dionisie Areopagitul vede cetele îngereşti în număr de nouă, aşezate în câte trei grupuri suprapuse:

- ***Serafimi, Heruvimi, Scaune;***
- ***Domnii, Puteri, Stăpânii;***
- ***Începătorii, Arhangheli, Îngeri.***

Biserica şi-a dat consimţământul asupra acestei ierarhii prin introducerea ei în pictura bisericească.

Pentru că îngerii sunt netrupeşti, la ei nu se poate vorbi de sex şi nici de o transplantare a speciei (Fac 6,2), deci, ei nu se căsătoresc, nu se înmulţesc (Matei 22,30) şi nici nu mor (Luca 20, 35-36). Îngerii îşi transmit unii altora propriile lor gânduri şi hotărâri fără să rostească cuvinte. Însă, pentru îndeplinirea slujbei lor, pot lua înfăţişare omenească (II Reg 6,17), pot să vorbească, să mănânce, să apară îmbrăcaţi şi uneori purtând aripi (Fac. 32,25; Luca 24, 4; Matei 28,3; Apoc 14,6).

Lucrarea principală a îngerilor este aceea de a-l întări şi susţine pe om în a transfigura lumea.

Sărbătoarea Soborul Sfinţilor Mihail şi Gavriil

Această sărbătoare a fost la origine o simplă aniversare anuală a sfinţirii unei biserici a Sfântului Arhanghel Mihail, ridicată la termele lui Arcadius din Constantinopol. Astfel, ea apare în cele mai vechi sinaxare ca fiind o sărbătoare numai a Arhanghelului Mihail. Mai târziu ea a devenit o sărbătoare comună a tuturor Sfinţilor Îngeri.

În Mineiele ortodoxe întâlnim alte patru zile liturgice consacrate pomenirii Sfinţilor Arhangheli sau unor minuni făcute prin puterea lor:

- *La 6 septembrie, se săvârşeşte pomenirea unei minuni făcute de Sf. Arhanghel Mihail, la Chones, în Colosse din Frigia;*
- *La 26 martie, a doua zi după praznicul Buneivestiri, prăznuim Soborul (Adunarea) mai-marelui voievod Gavriil;*
- *La 13 iulie, prăznuim al doilea Sobor al Arhanghelului Gavriil, care este la origine ziua sfinţirii unei biserici vestite a Sfântului Arhanghel Gavriil;*
- *Serbarea Arhanghelului Gavriil din Adin, în ziua de 11 iunie (fără slujbă), când se comemorează apariţia acestui sfânt Arhanghel la o chilie din Sf. Munte (Adin), unde el ar fi învăţat pe un călugăr să cânte pentru prima oară partea de la început a Axionului Sfintei Fecioare : Axion eşti, adică :* ***Cuvine-se cu adevărat...*** *; faptul s-ar fi întâmplat prin sec. X, iar serbarea a rămas până azi limitată la mănăstirile atonite.*

Sfinţii Arhangheli Mihail şi Gavriil

Sfântul Arhanghel Mihail

În limba ebraică, numele său înseamnă "Cine este ca Dumnezeu?".

- *El este cel care "strigă": "Să luăm aminte, noi, care suntem făpturi, ce a pătimit Lucifer, cel care era cu noi: cel ce era lumină, acum întuneric s-a făcut. Că cine este ca Dumnezeu?", şi aşa s-a întocmit soborul, adică adunarea şi unirea tuturor îngerilor.*
- *Pe seama sa se pune şi călăuzirea lui Lot şi a familiei acestuia la ieşirea din Sodoma, precum şi protecţia specială a poporului lui Israel.*
- *Îi scoate din cuptor pe cei trei tineri din Babilon,*
- *îl sprijină în luptă pe Ghedeon,*
- *îl mustră pe vrăjitorul Valaam şi*
- *îl eliberează din închisoare pe Sfântul Apostol Petru.*

Conform Scripturii, toţi morţii vor ieşi din morminte la glasul trâmbiţei Sfântului Arhanghel Mihail.

Sfântul Arhanghel Gavriil

În limba ebraică, Gavriil înseamnă "bărbat-Dumnezeu". Numele său conţine concentrat vestea că Dumnezeu Se va face bărbat, că va asuma firea omenească.

- *Vesteşte Sfinţilor Părinţilor Ioachim şi Ana naşterea Maicii Domnului,*
- *îi descoperă lui Zaharia naşterea Înaintemergătorului.*
- *Păstorilor le arată că li S-a născut Prunc,*
- *pe Iosif, logodnicul Mariei, îl întăreşte ca să nu se îndoiască de nimic,*
- *călăuzeşte Sfânta Familie în Egipt şi*
- *aduce femeilor mironosiţe vestea Învierii Domnului.*

Ceata îngerească inferioară se arată luminatoare celei superioare

Părintele Dumitru Stăniloae mărturiseşte pe baza sfintelor noastre predanii, că ***Arhanghelul Gavriil este singurul căruia i s-a descoperit misterul întrupării Fiului lui Dumnezeu.*** Astfel, deşi nu face parte din ceata îngerilor aflată în prima triadă şi nemijlocit lângă Dumnezeu, se face luminător al acesteia. Îi învaţă pe cei ce îi sunt superiori să "ridice porţile veşnice", ca Cel ce S-a îmbrăcat în trup pentru negrăita iubire de oameni, să urce şi să stea mai presus de toată Începătoria şi Puterea. Cele mici sunt făcute mari prin har. Aceasta o spune şi Sfântul Apostol Pavel: ***"Acum, zice, s-a făcut cunoscută prin Biserică, Începătoriilor şi Stăpâniilor, înţelepciunea cea de multe feluri a lui Dumnezeu"*** (Ef. 3, 10).

Obiceiuri şi tradiţii de Sfinţii Arhangheli Mihail şi Gavriil

În credinţa populară, Arhanghelul Mihail este un personaj mai venerat decât Arhanghelul Gavriil. El poartă cheile raiului, veghează la capul bolnavilor - dacă acestora le este sortit să moară, sau la picioarele lor - dacă le este hărăzit să mai trăiască.

În trecut, în societatea tradiţională, Arhanghelii erau cinstiţi pentru că "ei sunt păzitorii oamenilor de la naştere şi până la moarte, rugându-se lui Dumnezeu pentru sănătatea acestora".

Arhanghelii, în viziunea populară, asistă şi la Judecata de Apoi, sunt patroni ai casei, ard păcatele acumulate de patimile omeneşti fireşti şi purifică, prin post, conştiinţele.

În zonele muntoase, Arhanghelii sunt sărbătoriţi şi ca patroni ai oilor. Există obiceiul ca în dimineaţa zilei de 8 noiembrie, să se facă o turtă mare din făină de porumb, numită "turta arieţilor" (arieţii fiind berbecii despărţiţi de oi). Această turtă era aruncată în târla oilor, odată cu introducerea berbecilor între oi. Dacă turta cădea cu faţa în sus era semn de bucurie în rândul ciobanilor, considerându-se că în primăvară toate oile vor avea miei, iar dacă turta cădea cu faţa în jos, era mare supărare.

La mulţi ani celor ce poartă numele Sfinţilor Arhangheli Mihail şi Gavriil.

Întâmplări minunate din cartea " Minuni ale Sfinţilor Îngeri "

Batista pocăinţei

" Pe vremea cucernicului împărat Mavrichie (secolul VI), trăia în regiunea Traciei un mare tâlhar. Omul acesta semănase atât de multă frică între localnici, încât drumurile deveniseră pustii. Mulţi soldaţi şi prinzători de hoţi au încercat să pună mâna pe el , dar fără nici un rezultat.

A aflat lucrul acesta şi Mavrivhie, care i-a trimis tâlharului câteva lucruri personale de valoare. Gestul împăratului precum şi gândurile sale bune l-au făcut pe hoţ să se ruşineze şi să se smerească prin puterea lui Dumnezeu.

Aşa că a lăsat vechea lui viaţă şi s-a dus să se închine împăratului cu pocăinţă. Nu peste multă vreme , tâlharul s-a îmbolnăvit, având mare fierbinţeală. A fost primit şi îngrijit la spitalul Sfântului Samson. Într-o noapte i s-a făcut foarte rău şi, simţind că pleacă din acesta lume, s-a spovedit cu lacrimi în ochi, cerând iertare de la Dumnezeu: ***- Nu-Ţi cer nimic altceva , Doamne, decât să mă miluieşti pe mine tâlharul, aşa cum i-ai miluit şi pe alţii ca mine. Primeşte plânsul de la sfârşitul vieţii mele aşa cum ai primit şi lacrimile lui Petru. Udă cu lacrimile mele buretele milei Tale şi şterge cu el păcatele pe care le-am săvârşit.***
Bolnavii din celelalte paturi l-au auzit toată noaptea spunând asemenea cuvinte. Plângea şi îşi ştergea lacrimile cu batista, până când şi-a dat sufletul. În acel ceas, doctorul principal al spitalului, care dormea acasă la el, a văzut în vis mulţi

diavoli ce s-au apropiat de patul tâlharului, având cu ei o hârtie pe care erau scrise păcatele acestuia. După aceea, a văzut şi doi îngeri. Demonii au adus o balanţă, punând pe unul din braţe hârtia cu pactele omului. Braţul acela a coborât, pe când celălalt a urcat.

-Noi n-avem să punem nimic, şi-au spus între ei cei doi îngeri. Ce vom zice ? Nu sunt nici zece zile de când s-a oprit din a face ucideri şi tâlhării. Ce lucru bun să punem în apărarea lui ? În timp ce vorbeau ei aşa, căutau pe patul mortului, să vadă dacă găsesc ceva de vreun folos. Unul dintre îngeri a găsit batistă cu care tâlharul îşi ştersese lacrimile.

-Iată, a spus el celuilalt. Aceasta este batista plină cu lacrimile sale. Să o punem pe celălalt braţ al balanţei şi poate, prin bunătatea lui Dumnezeu, vom izbuti ceva. Cum au pus batista pe braţul ridicat al balanţei, acesta a coborât mai jos decât braţul pe care era aşezată hârtia cu păcate, ce s-a făcut îndată nevăzută.

– A biruit mila lui Dumnezeu, au strigat atunci cei doi îngeri. Şi luând sufletul celui mort au urcat la ceruri, în timp ce diavolii au plecat ruşinaţi. Acesta a fost visul doctorului, care, cum s-a trezit , a alergat într-un suflet la spital unde a văzut că tâlharul murise. Trupul său era cald încă, iar pe ochi avea batista udată cu lacrimi.

După ce le-a povestit tuturor din spital câte văzuse în visul său, aflând şi el cum îşi petrecuse fostul tâlhar ultimele ceasuri de viaţă , doctorul a luat batista şi s-a dus cu ea la Mavrichie.

I-a povestit lui toată istoria, după care i-a spus:

- Să-L slăvim pe Dumnezeu, cucernice împărate.Ştiam de tâlharul care s-a pocăit şi a fost izbăvit de Împăratul Răstignit pe cruce. Şi, iată acum am cunoscut un alt tâlhar care s-a mântuit tot prin pocăinţă, în anii împărăţiei tale. "

Vedenia de dinainte de moarte

"Cândva , trăia în Constantinopol o fată tânără şi bogată pe nume Ana, dar care s-a îmbolnăvit foarte tare, apropiindu-se de moarte. Cei care o vegheau la căpătâi au crezut la un moment dat că şi-a dat sufletul. O zi întreagă , mama şi sora ei au plâns-o ca pe o moartă.

Însă după-amiaza Ana a întins mâna şi a strigat: ***- Slavă ţie , Maică Născătoare de Dumnezeu !*** Apoi s-a ridicat şi şi-a sărutat familia. După care aceea, au trimis după duhovnicul ei.

Când acesta a venit, Ana a început să-i povestească :

- Am simţit că plec din trupul acesta, când am văzut dintr-o dată dinaintea mea doi bărbaţi înfricoşători. Mi s-a părut că erau Arhangheii Mihail şi Gavriil.

Răspândeau o lumină atât de puternică, încât nu pot să o descriu în cuvinte. Cei doi m-au luat şi m-au urcat la cer. Nu voi uita niciodată mulţimea de îngeri care cântau "***Sfânt, Sfânt, Sfânt Domnul Savaot, plin este cerul şi pământul de mărirea Sa***" .

Am îngenuncheat, şi în timp ce mă rugam, am auzit o voce care a spus:" Luaţi-o şi duceţi-o la iad". Atunci Arhanghelii m-au luat şi m-au coborât în iad, lăsându-mă singură acolo. În jurul meu se auzeau plânsete şi ţipete. " Vai de sufletul meu ", îmi spuneam eu " ***Ce se va întâmpla cu mine ? Izbăveşte-mă Maica Domnului, de locul acesta şi, dacă trăiesc, mă voi pocăi din toată inima mea*** ", mă rugam eu cu lacrimi în ochi.

" Şi tu ai venit aici ? mă întrebau cei osândiţi." Dacă ţineai legile Evangheliei, nu ajungeai în locul cesta !" A trecut aşa multă vreme.

Dintr-o dată i-am văzut pe Arhangheli că se apropie de mine şi îmi spun : " Ridică-te ! Maica Domnului îţi dăruieşte viaţa. Du-te să te pocăieşti pentru păcatele tale şi să te împaci cu cumnaţii tăi. În două luni venim să te luăm de tot. Ai grijă să faci fapte bune ca să te mântuieşti !“

După ce am auzit aceste cuvinte, m-am trezit dintr-odată vie. Şi, cu adevărat , după două luni, Ana a plecat pentru totdeauna la cer, cu sufletul plin de pocăinţă. "

Panormitis

În Simi, una din insulele Dodecanezului, cu şaptezeci şi şapte de biserici şi mănăstiri, oamenii au evlavie mai ales la Sfinţii Arhangheli. Pe insulă există nouă locaşuri închinate Arhanghelilor, după numărul cetelor îngereşti.

Cel mai faimos dintre ele este mănăstirea P anormitis, închinată Arhanghelului Mihail şi zidită în timpurile bizantine pe ruinele unui templu antic închinat lui Poseidon.

Astfel, Arhanghelul Mihail a luat nu numai locul vechiului zeu, dar şi calittaea de protector al celor ce merg pe mare. De aceea, multe vase din insula Simi poartă numele Arhanghelului Mihail.

Datele istorice referitoare la ridicarea bisericii Panormitis sunt puţine, însă tradiţia orală, vine în completarea lor.

O femeie evlavioasă, în timp ce sapă în locul numit Panormo, a găsit o icoană mică şi foarte veche a Arhanghelului Mihail. A luat-o şi a dus-o acasă la ea, unde a atârnat-o pe perete, aprinzând sub ea o candelă. A doua zi , icoana nu mai era acolo. Femeia a găsit-o în acelaşi loc şi iarăşi a dus-o acasă la ea.

Lucrul acesta s-a întâmplat şi a treia oară, ceea ce a făcut-o pe femeie să se mire şi să se întristeze, gândind că Arhanghelul nu vrea să stea în casa ei. Nedumerirea femeii a fost risipită de însuşi Arhanghelul Mihail, care i s-a arătat în vis şi i-a spus că vrea să rămână în Panormo. Atunci ea a povestit tuturor întâmplarea cu icoana, iar oamenii au ridicat pe acel loc o bisericuţă închinată Arhanghelului. După aceea, biserică a fost mărită, iar mai târziu a devenit mănăstire.

Aşa cum spune tradiţia, femeia care a găsit icoana Arhanghelului era Maria lui Protinios, o femeie credincioasă, care a avut parte în viaţa ei şi de alte arătări ale Arhanghelului Mihail.

Odată Maria , s-a pornit spre biserică Panormitis, împreună cu nişte fete din vecini, ca să aprindă candelele. Lumina lunii făcea biserica să se vadă în toată splendoarea ei, deasupra ţărmului. Au intrat înăuntru , s-au închinat şi au aprins candelele. Au stat să facă curăţenie şi au aşternut să doarmă în biserică , pentru că a doua zi era Sfânta Liturghie. Peste puţină vreme fetele dormeau adânc. Numai de Maria nu se atingea somnul. Avea inima strânsă de o anumită frică. În cele din urmă, a adormit şi ea , dar nu a trecut mult şi a auzit o voce impunătoare ce ieşea din Altar:

- Maria lui Protinios , ia fetele şi pleacă ! Femeia s-a trezit speriată, a aprins candela Arhanghelului care se stinsese şi a adormit la loc. Peste puţin timp, a auzit aceiaşi voce, mai puternică şi mai poruncitoare.

- Fugi , Maria ! Fugi, îţi zic !

- Sfinte Arhanghele de ce mă alungi ? Lasă-mă să dorm !, a spus Maria şi s-a întins pe o parte să se culce. Atunci , a auzit a treia oară vocea, care acum era mânioasă, răsunând ca un tunet şi făcând icoana Arhanghelului să trosnească .

- Fugi , îţi zic , Maria ! Ia fetele şi fugi !

De data aceasta , Maria s-a speriat de-a binelea. Le-a trezit pe fete şi-au fugit. După ce au mers o bucată de drum, s-au întors şi ce le-a văzut ochii ? Portul era plin de fregate şi de tunuri turceşti ! Arhanghelul le-a scăpat din mâna turcilor. "

***

Sfântul Epifanie mărturiseşte că sunt trei situaţii în care Sfinţii Îngeri tămâiază şi miruiesc pe aleşii lui Dumnezeu:
*„Prima, **când citesc cărţi sfinte**, înconjurându-i, ascultând şi aceştia.*
*A doua, **când se roagă şi vorbesc cu Dumnezeu**, încât se roagă şi aceia cu râvnă.*

*A treia,**când rabdă pentru iubirea lui Dumnezeu efort, durere şi pedepse,** aceştia miruindu-i şi îndemnându-i la nevoinţă şi cuviincioşie".*

(Minuni ale Sfinţilor Îngeri, Ed. Bunavestire, Bacău, 2002, pag. 142)

Sfinții Arhangheli vindecă un om posedat

În anul 1916, a venit în mănăstirea athonită Dionisiu un oarecare tânăr din Atena, pe nume Stavros, ce se trăgea dintr-o familie bogată şi de vază. După ce a stat câteva zile la noi în mănăstire, a început să se manifeste în el lucrarea diavolească. Făcea tot felul de neorânduieli, psalmodia, cânta diferite cântece lumeşti. Pe monahii care se apropiau de el şi-l sfătuiau să se potolească şi să se liniştească, el îi mustra şi le descoperea păcatele.

Un oarecare monah, înainte de a se apropia de cel demonizat, a mers mai întâi la duhovnic şi s-a spovedit, pentru ca nu cumva demonul din el să-i facă cunoscute păcatele. Numai după aceea s-a îndreptat spre el rostind în mintea sa Acatistul Maicii Domnului.

Atunci demonul s-a sălbăticit şi i-a spus: „Fugi de lângă mine, călugăre, căci mă ard cuvintele pe care le spui! Ah, ce să-ţi fac? Te-ai dus repede şi ai pălăvrăgit totul duhovnicului?” Şi a amuţit, fără să mai adauge ceva.

La privegherea Sfinţilor Arhangheli atât de mult l-a tulburat demonul la arhondaric, încât l-a ridicat la înălţime şi îl învârtea în aer. Aceasta s-a petrecut la Cântarea a noua, când se cânta: „Ceea ce eşti mai cinstită...”. Când se cântau Laudele, „Toată suflarea...” a suspinat adânc şi, scăpând din mâinile celor care îl păzeau, a coborât scara arhondaricului şi s-a îndreptat în fugă înspre scara bolniţei, voind să se arunce jos, în mare, aşa cum ne-a spus după aceea.

Mai târziu, după ce şi-a revenit, ne-a povestit că atunci când a ajuns în dreptul locului unde sunt pictaţi Sfinţii Arhangheli [4], a văzut o mână mare care l-a împiedicat să mai înainteze şi l-a ţinut pe loc. După ce a fost prins de fraţii care alergau după el, egumenul mănăstirii a poruncit preoţilor să meargă să-i citească rugăciuni şi exorcisme. În urma rugăciunilor cel demonizat s-a liniştit şi şi-a venit în sine.

(Monahul Lazăr Dionisiatul, Povestiri Dionisiate, traducere de ieroschim. Ştefan Nuţescu, editura Evanghelismos, Bucureşti, 2012, pp. 170-172)

[4] *Vizavi de mica uşă de miazăzi a bisericii mari se află trecerea sub formă de boltă care duce, printr-o scară, la etajele de jos. Aceasta este singura ieşire la mare. Pe pereţii interiori ai bolţii sunt pictaţi, de-o parte şi de alta, Sfinţii Arhangheli Mihail şi Gavriil, iar deasupra Rafail. Exact acolo s-a oprit, în chip minunat, cel demonizat.*

Minunea Sfântului Arhanghel Mihail

Ortodoxia americană a fost martora unei minuni, la sfârşitul lunii septembrie. Conform Christian Post, biserica aşezată sub ocrotirea Sfinţilor Rafael, Nicolae şi Irina a fost devastată în întregime, în urma unui incendiu. Dependentă de Arhiepiscopia Greacă pentru cele două Americi, bisericuţa era construită în anul 2011 şi aduna câțiva zeci de credincioşi ortodocşi din Palm Harbor, Florida.

Incendiul a avut loc în timpul nopţii, fapt pentru care nici credincioşii, nici pompierii nu au putut-o salva. Spre dimineaţă, când zona a fost eliberată, cu toţii au observat că din întreaga construcţie a rămas în picioare doar stâlpul pe care era aşezată icoana Sfântului Arhanghel Mihail.

Elias Damianakis, credincios, a povestit că „icoana de argint a Arhanghelului Mihail a rămas neştirbită de foc, deşi se afla în mijlocul flăcărilor. Mai mult, icoana nu miroase a fum, ci a smirnă şi tămâie”.

Puterea credinţei - din minunile contemporane

Iannis Apikos, de obârşie din Mantamado-Lesvos, trăia în Germania creştineşte şi în pace, împreună cu soţia sa, Kaliopi. În noiembrie 1987, Kaliopi s-a îmbolnăvit grav, în urma unui accident cerebral. Fu transportată de urgenţă la spitalul local, unde a stat în comă cinci săptămâni. Doctorii nu-i mai dădeau şanse de viaţă. Din clipă în clipă aşteptau inevitabilul.

Dar iată că apăru şi o nădejde: Arhanghelul Mihail, ocrotitorul satului Mantamado, locul lor de baştină. Îngenunchează cu toţii în faţa icoanei, rugându-se cu durere, credinţă şi lacrimi! După aceea se ridică liniştiţi, având în suflet o oarecare nădejde tainică.

Însă de la această rugăciune făcută în grup s-a sustras fratele bolnavei: Iraklis. Acesta făcea parte din secta „martorii lui Iehova”. De aceea, văzând că începe rugăciunea, deschise uşa, fără să audă ceilaţi, şi dispăru.

Dis de dimineaţă au plecat la spital. Acolo aveau să aibă parte de o surpriză. Bolnava, care până mai ieri se afla în comă, avea ochii deschişi şi în privea!

- Ce se petrece, Kaliopi? întrebă Iannis.

- Unde aţi dus icoana Arhanghelului Mihail pe care o aveam în casă? întreabă ea cu anevoie.

- Acolo e, la locul ei!

Atunci femeia începu să se liniştească şi, cu greu, continuă:
- Ieri seara m-a cercetat Sfântul Arhanghel Mihail şi a stat aici, lângă mine! Era puţin supărat. S-a uitat la mine cu durere şi mi-a zis:
„Vreau să-mi întind aripile şi să vă acopăr, dar îmi este anevoie!” S-a mai uitat puţin la mine şi a dipărut. Ce se întâmplă, Ianni? De ce şovăie Arhanghelul ?…

Iannis pricepu pe dată. Piedica era fratele ei iehovist. Aşadar, în acea seară îl întâlni, îi spuse cele petrecute şi, încheind, accentuă:
- Iraklis, Arhanghelul nu vrea doar vindecarea trupească a surorii tale, ci şi pe cea sufletească a ta. Întoarcerea ta la credinţa ortodoxă. Şi, odată cu ea, vrea să te rogi pentru vindecarea surorii tale.

Peste puţin timp, în sufletul hiliastului începu o luptă crâncenă din partea conştiinţei lui creştin-ortodoxe, care-l mustra cu tărie pentru rătăcirea sa la iehovişti. Conştiinţa sa avea ca aliat şi dragostea ce o nutrea pentru sora sa. În cele din urmă, Iraklis s-a plecat puterii lui Hristos, a îngenuncheat în faţa icoanei Arhanghelului, s-a rugat cu lacrimi şi a renăscut.

Dimineaţa s-au grăbit la spital. Dar acolo, ce să vezi? Bolnava îi aştepta în picioare! Salonul era plin de doctori şi asistente. Rămaseră toţi trăsniţi.

- Azi-noapte, începu Kaliopi voioasă, am auzit o bătaie puternică de aripi. Mă uit mirată şi-l văd pe Arhanghelul Mihail! De data asta era vesel şi zâmbitor. „Ai să te faci bine", mi-a zis. M-a însemnat cu semnul crucii, mi-a zâmbit şi s-a făcut nevăzut. Am dat să mă ridic şi am băgat de seamă că pot s-o fac! În salon mai era o bolnavă: M-a văzut mergând, şi venind la mine, m-a îmbrăţişat. „Am văzut tot", mi-a zis. „Am văzut că s-a apropiat de patul tău cineva foarte înalt, cu părul castaniu şi îmbrăcat cu veşminte albe. L-am văzut mişcându-şi mâinele apoi a dispărut…La început am crezut că era doctorul, cu halatul lui alb. Dar acesta era neobişnuit de înalt, peste doi metri. Nu călca pe pământ, când umbla nu se auzeau urme de paşi. La apariţia lui în salon s-a răspândit o bună mireasmă. M-am speriat şi m-am ascuns sub pătură!"

- Ce facem acum? îl întrebă Iannis pe doctor.

- Nu ştiu, domnule! Numai o minune putea să rezolve acest caz. Şi, iată, minunea s-a petrecut…

În ziua următoare, Iannis se afla deja în satul său, în faţa Bisericii Arhanghelului Mihail, udând icoana binefăcătorului său cu lacrimi de bucurie şi de recunoştinţă.

(Extras din Familia Ortodoxă, Colecția Anului 2011, Editura OrtodoxPress, 2012 p. 33-34)

Îngerii ajută sufletele creştinilor în ceasul morţii

În vara anului 1991, un creştin din oraşul Bicaz era grav bolnav. După ce s-a iertat cu toţi din familie, s-a spovedit şi s-a împărtăşit cu Trupul şi Sângele lui Hristos şi îşi aştepta sfârşitul.

Pe la miezul nopţii, l-au cuprins durerile cumplite ale morţii, de care nimeni nu poate scăpa. Soţia stătea de veghe lângă el, împreună cu rudele apropiate.

Deodată bolnavul se uită la ceas şi zice:
- Mai am nouă ore până plec la Domnul! Acum nu mă mai doare nimic!

Apoi a aţipit puţin. Când deschide ochii, se uită din nou spre ceasul din perete şi vede în partea de apus o ceată de diavoli, ameninţându-l. Atunci, cuprins de mare spaimă a zis:
- Iată, vin! Nu mă lăsaţi!

Cum şi-a aruncat ochii spre răsărit, s-a veselit la faţă şi a zis:
-Văd o lumină mare!

- Este Sfântul Arhanghel Mihail cu sabia de foc! a zis soţia lui.

Iar fratele bolnavului a adăugat:
- Nu mai are în mâini nici o sabie!

Dar muribundul care privea acum spre lumea îngerilor, a răspuns: -
Are sabie în mâini Arhanghelul Mihail! Cum să nu aibă!

Apoi a zis bolnavul:
- Tare mai trage greu cântarul! Unde este mama să se roage pentru păcatele mele?… Am de trecut o apă adâncă… Daţi-mi trei lemne sau o bucată de scândură (simbolul crucii) să trec apa! Nu mă lăsaţi!… Nu mă lăsaţi!…

În clipa aceea, exact la ora 9 dimineaţa, bolnavul a răsuflat adânc şi şi-a dat sufletul în mâinile lui Dumnezeu.

Cât de înfricoşat este ceasul morţii pentru tot omul, dar mai ales pentru creştinul nepocăit!

(Din Arhimandrit Ioanichie Bălan, Istorioare duhovniceşti, Editura Mănăstirea Sihăstria, 2004, p. 137-138)

Arhanghelul Uriil vorbind despre tutun

Această buruiană, adică tutunul, când o vor bea oamenii cu foc şi fum, va fii semn că vine focul şi fumul, care o să iasă dintr-înşii.

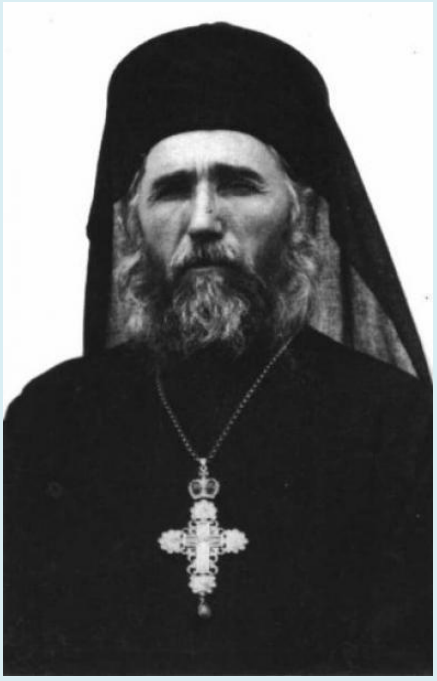

Dar înainte de potop iată ce alte semne vor fi: vor purta oamenii la dânşii apă în vase de lemn, de piatră, de lut şi în burdufuri de capre şi n-au să se sature de apă.

Când se vor întâlni unul cu altul, în loc de bună ziua, o să întrebe: «Ai apă?» «Am!» O să bea oamenii multă apă vreo 500 de ani înainte de potop. Şi acesta va fi semn că vine pedeapsa omenirii prin apă".

„Dar potopul cu foc?", a întrebat Adam.

„Potopul cu foc o să fie la sfârşitul lumii, i-a spus Uriil. Atunci când o să se depărteze lumea de Dumnezeu, o să se ivească o buruiană, tutunul. Şi oamenii vor merge după aceste buruieni, care nu le vor ţine nici de foame, nici de sete".

Tutunul a fost adus în Franţa de împărăteasa Ecaterina din America şi se chema „iarba împărătesei Ecaterina". Dar nu l-a adus pentru fumat, ci pentru băi.

Această buruiană, adică tutunul, când o vor bea oamenii cu foc şi fum, va fii semn că vine focul şi fumul, care o să iasă dintr-înşii. Acesta va fi primul semn al sfârşitului veacurilor. Al doilea semn va fi răcirea credinţei în Dumnezeu şi

oamenii se vor înrăi foarte tare. Potopul cu foc va fi la sfârşitul lumii, aşa cum se pregăteşte acum.

(Arhimandrit Ilie Cleopa, Ne vorbește Părintele Cleopa, ediția a 2-a, vol. 3, Editura Mănăstirea Sihăstria, Vânători-Neamț, 2004, pp. 64-65)

Îngeraşii şi joaca de-a oamenii

Doi îngeraşi s-au gândit să se joace de-a oamenii.

- “Uite cum facem” - a spus cel care avea mai multă experienţă cu pământenii, “ne aşezăm la distanţă unul de celălalt. Tu mă chemi la tine, dar eu nu vin. Şi din cauza asta ne certăm un picuţ, aşa, la fel ca oamenii. Vrei?”

– “Bine”, a încuviinţat cel de-al doilea.

– “Îngeraşule …”, zise rugător primul, “hai la mine”.

Celălalt îngeraş veni cât putu el de repede lângă prietenul său, cu faţa strălucind de zâmbet.
– “Aaa, nu, nu aşa! Eu te chem, dar tu nu vii. Ai înţeles?”

– “Da”, spuse iar al doilea îngeraş.

Dar cum auzi “Îngeraşule, hai la mine”, cum se duse ţintă lângă amicul său şi îl îmbrăţişă. Acesta îl mai instrui o dată:
– “Eu te strig, dar tu te ţii tare şi nu vii. Bine? Îngeraşule …”

Nici un răspuns.
– “Îngeraşule, vino, te rog, la mine …”

În sfârşit, hotărât să nu se mai lase convins, cel de-al doilea îngeraş spuse:
– “Nu vin!”

– “Bine, atunci vin eu la tine”, îl linişti primul îngeraş pe prietenul său, mergând într-un suflet lângă acesta şi îmbrăţişându-l cu multă afecţiune...

Originea şi semnificaţia numelor Mihail şi Gavriil

Pe 8 noiembrie este marele praznic al Sfinţilor Arhangheli Mihail şi Gavriil, numiţi în tradiţia românească şi Sfinţii Voievozi (ai oştirilor cereşti).

Mihail este ***împlinitorul dreptăţii dumnezeieşti***, purtând în mâna dreaptă sabia de foc. La porunca Domnului, el l-a alungat din cer pe Lucifer, îngerul răzvrătit. Numele, de origine evreiască (**Miha'El**), se tălmăceşte "**Cine este ca Dumnezeu?**" (*mi*, "cine"; *ke*, "ca"; *El*, prescurtare de la *Elohim*).

În româneşte, formele cele mai frecvente sunt astăzi *Mihai, Mihail, Mihnea, Mihaela*, cu diminutivele *Mihăiţă*, *Misa* sau *Michi*. Dintre formele mai vechi, multe au supravieţuit doar ca nume de familie: *Mihăilă, Mihalache, Mihalcea, Mihu* etc.

Gavriil - apare, în ambele Testamente, drept ***călăuzitorul spre adevăr şi vestitorul ceresc cel mai de seamă al Cuvântului dumnezeiesc*** (fiind cunoscut mai ales datorită profetului Daniel şi evanghelistului Luca). **Gabri'El** înseamnă în evreieşte "**Dumnezeu a fost puternic**", trăgându-se din rădăcina verbală *gabar*, "a fi puternic", alipită numelui dumnezeiesc *El* (prescurtare de la *Elohim*).

Leon Magdan - Semnificația numelui Gabriel

Sfântul Arhanghel Gavriil este mesagerul Domnului, dar şi cel ce ţine piept demonilor şi răului. Numele acesta deosebit ne arată nu doar că Dumnezeu este Atotputernic, ci şi că omul îşi găseşte puterea în Dumnezeu, adică în credinţă şi iubire: puterea de a trece peste orice greutate, puterea sufletească de a răzbi şi învinge în viaţă.

Gabriel, Gavriil – din ebraică: Dumnezeu este puternic, numele acesta deosebit arătându-ne nu doar că Dumnezeu este Atotputernic, ci şi că omul îşi găseşte puterea în Dumnezeu, adică în credinţă şi iubire: puterea de a trece peste orice greutate, puterea sufletească de a răzbi şi învinge în viaţă: „Dumnezeu este

scăparea şi puterea noastră, ajutor întru necazurile ce ne împresoară". (Psalmi 45,1)

Derivate: Gabi, Gabriela, Gavrilă ş.a.

Sfântul Arhanghel Gavriil este un personaj foarte important în credinţa creştină. Sfântul Arhanghel Gavriil este mesagerul Domnului, dar şi cel ce ţine piept demonilor şi răului.

În icoane este înfăţişat purtând în mână o floare, căci la Buna Vestire Sfântul Arhanghel Gavriil a întâmpinat-o pe Maica Domnului cu o floare de crin şi cu vestea minunată că ea, Fecioara Maria, avea să-L aducă pe lume pe Mântuitorul nostru, Pruncul Iisus: „Eu sunt Gavriil şi am fost trimis ţie să-ţi binevestesc acestea" (Luca 1,19).

Zilele de sărbătoare ale Sfântului Arhanghel Gavriil sunt 8 noiembrie şi 26 martie.

(Leon Magdan, Numele meu – mic dicționar ortodox, Editura Corint Turism, București, 2004, p. 20)

Leon Magdan - Semnificația numelui Mihai

Sfântul Arhanghel Mihail este conducătorul cetelor îngereşti, arhanghelul cu sabia de foc, pus de Dumnezeu să păzească intrarea în Rai. Numele Sfântului Arhanghel Mihail este invocat de bolnavi şi de cei aflaţi în suferinţă. În Apocalipsă, Arhanghelul Mihail conduce cetele îngereşti împotriva diavolului.

Mihai, Mihail - din ebraică: cine este ca Dumnezeu?, cine se compară cu Domnul?, acest nume fiind asemenea unei rugăciuni de slavă adusă Domnului, căci nimeni şi nimic nu se compară cu puterea lui Dumnezeu, cu dreptatea Sa şi, mai ales, cu dragostea Sa care le cuprinde pe toate. - „Cine este Dumnezeu afară de Dumnezeul nostru ? ...Cel ce mi-ai dat scutul mântuirii mele şi dreapta Ta m-a sprijinit. Şi grija Ta m-a îndreptat până la sfârşit..." (Psalmi 17, 34)

Derivate: Mihaela, Mihnea, Mihalache, Mihoc, Mihuţ, Miu ş.a.

Sfântul Arhanghel Mihail este conducătorul cetelor îngereşti, arhanghelul cu sabia de foc, pus de Dumnezeu să păzească intrarea în Rai. Numele Sfântului Arhanghel Mihail este invocat de bolnavi şi de cei aflaţi în suferinţă. În Apocalipsă, Arhanghelul Mihail conduce cetele îngereşti împotriva diavolului.

Soborul Sfinţilor Arhangheli Mihail şi Gavriil este pe 8 noiembrie.

(Leon Magdan, Numele meu - mic dicționar ortodox, Editura Corint Turism, București, 2004, pp. 25-26)

Cărţi despre îngeri

Sfinţii arhangheli Mihail şi Gavriil. Puterile cereşti

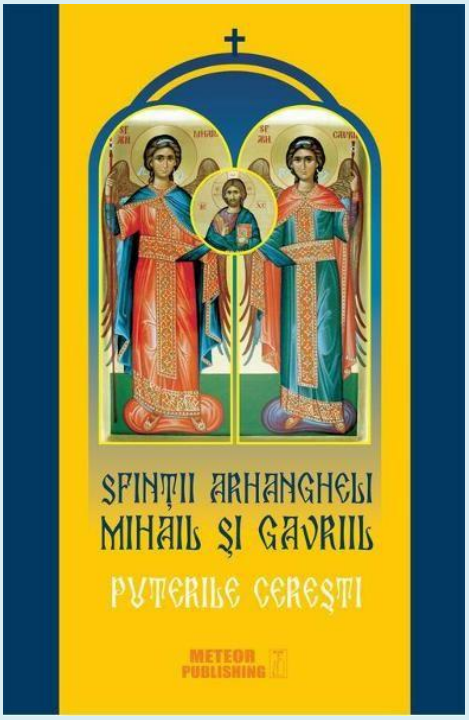

Una dintre menirile cele mai proprii îngerilor este aceea de a lăuda pe Dumnezeu sau cu alte cuvinte, slăvirea continuă, iar prin aceasta să le fie pildă şi să-i ajute pe oameni pentru o slăvire asemănătoare.

O alta, la fel de importantă şi pe care noi o receptăm mai lesne, este slujirea. Una dintre slujiri este purtarea mesajelor lui Dumnezeu. Este un du-te-vino neîntrerupt între cer şi pământ pe care-l fac îngerii. Sunt mereu foarte ocupaţi. Ei sunt trimişi şi vestitori. Vor vesti, cu surle şi trâmbiţe, inclusiv sfârşitul lumii acesteia.
Aşadar, ei Îi slujesc lui Dumnezeu, iar din însărcinarea lui Dumnezeu îi slujesc pe oameni.

Se poate constata că şi cel mai sărac dintre oameni are de la Dumnezeu dăruiţi slujitori de nădejde, harnici, fără odihnă şi cu totul devotaţi: pe îngeri!

Arhangheli şi îngeri

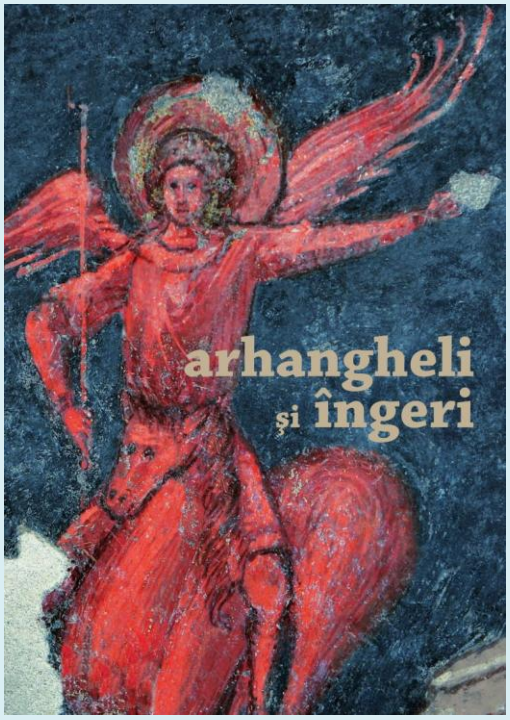

Maica Alexandra - Sfinţii îngeri

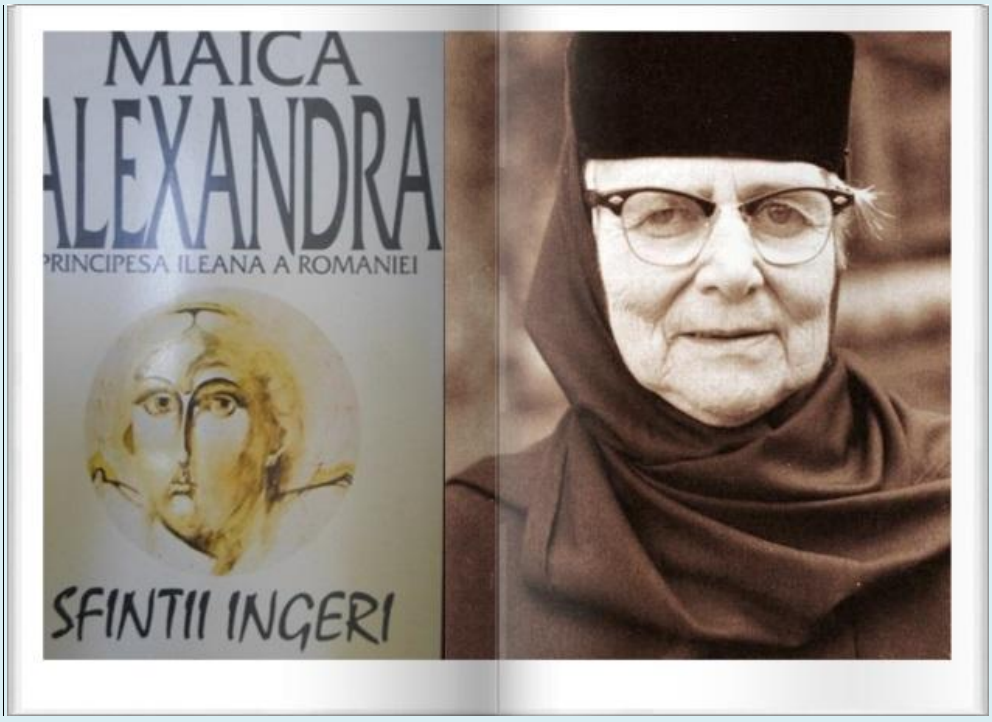

Apărută cu binecuvântarea
Părintelui Mitropolit al Ardealului
Î.P.S. Doctor Laurenţiu Streza
Fundaţia Anastasia, 2009

Paula Giovetti – Îngerii, fiinţe de lumină - mesageri celeşti, protectori ai omului

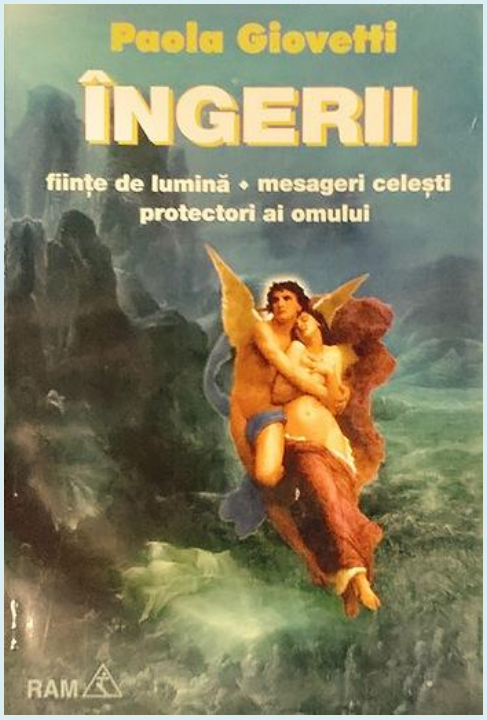

Doreen Virtue - Vindecarea cu îngeri

Doreen Virtue - Tărâmurile Îngerilor Pământeni

Doreen Virtue - Medicina cu ingeri - Cum să ne vindecăm trupul şi mintea cu ajutorul îngerilor

Cristina Șveț - Reprezentarea arhanghelilor în icoane

Dumnezeu este Creatorul tuturor făpturilor văzute și nevăzute, unde toate își găsesc împlinirea până la sfârșitul veacurilor. Dintre aceste făpturi nevăzute fac parte și Arhanghelii - mijlocitorii lui Dumnezeu pentru noi.

În icoană, arhanghelul are în mâna dreaptă un toiag, care simbolizează autoritatea pe care a primit-o de la Dumnezeu, ca mesager al Său. În mâna stângă este reprezentat cu un disc cu monograma „X”, care Îl desemnează pe Hristos.

Cu privire la acesta, Sfântul Simeon al Tesalonicului spune că este un simbol teologic care ne arată că, deși Hristos S-a întrupat, El nu are nici început, nici sfârșit în timp. În icoanele moderniste, în locul discului cu monogramă, îngerii sunt reprezentați ținând sfere, care par să simbolizeze universul. Folosirea sferelor este probabil rezultatul unei înțelegeri greșite a discului din icoanele mai vechi.

Arhaghelul este înfățișat tânăr, cu păr cârlionțat, legat strâns cu o pânză împăturită, ale cărei capete se desfac ușor în cadrul aureolei - aceasta semnificând faptul că, așa cum părul este strâns, așa sunt și gândurile și simțirile lor, înfrânate, îndreptate către Dumnezeu, nefiind lăsate să se risipească. În același

timp, capetele libere ale pânzei în cadrul aureolei semnifică bunătatea îngerilor, care emană de la ei spre noi.

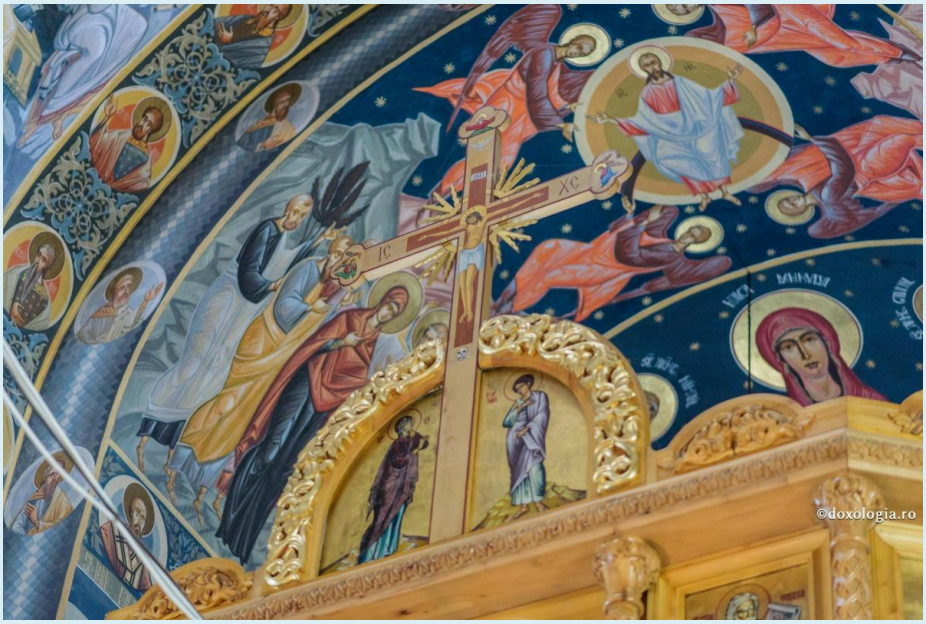

În iconografia bizantină, arhanghelii sunt cu două aripi. Acestea sunt de natură simbolică. Vechiul Testament și Noul Testament vorbesc despre îngeri care s-au arătat în viziuni, pur și simplu ca bărbați. Nu ni se spune că ar fi avut aripi. Sunt înfățișați cu aripi, ca să iasă în evidență apartenența lor la lumea cerească și faptul că ei sunt mesageri și slujitori iuți ai lui Dumnezeu, gata să-I împlinească voia.

Îngerii au început să fie reprezentați cu aripi din secolul al V-lea. Aceste ființe cerești apar în cinci dintre icoanele celor douăsprezece praznice împărătești: în cea a Bunei Vestiri, a Nașterii lui Hristos, a Botezului Domnului, a Înălțării și a Adormirii Maicii Domnului.

SFINȚII ARHANGHELI MIHAIL ȘI GAVRIIL

PUTERILE CERESTI

METEOR PUBLISHING

Icoane

СОБОРЪ
АРХІСТРАТИГА
МИХАИЛА

SYNAXIS OF ARCHANGELS

Sfinţii Arhangheli Mihail, Rafail şi Gavriil

FEAST OF
THE ARCHANGELS

Sfinţii Arhangheli Mihail şi Rafail

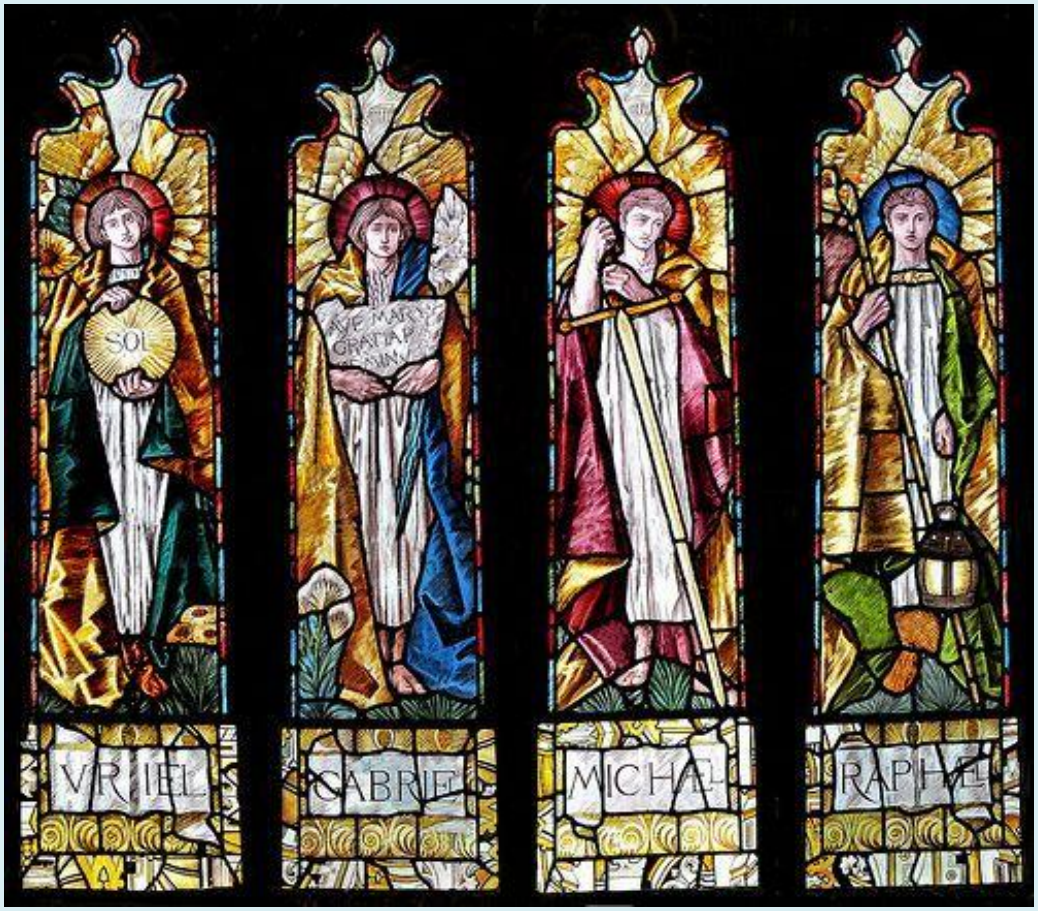
SOL
AVE MARIA
GRATIA PLENA
VRIEL
GABRIEL
MICHAEL
RAPHAEL

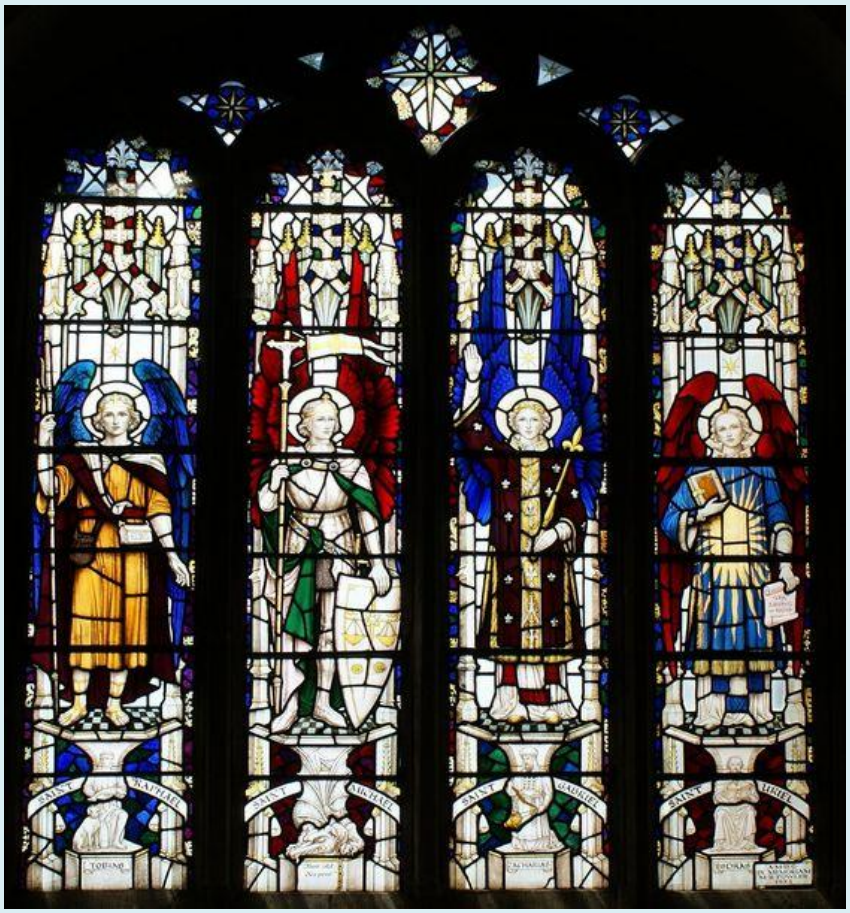
SAINT RAPHAEL
SAINT MICHAEL
SAINT GABRIEL
SAINT URIEL

Michael tramples the devil underfoot, and in his left hand holds a green date-tree branch, and in his right hand a spear with a white banner (or sometimes a fiery sword), on which is outlined a scarlet cross.

Gabriel: strength (power) of God, herald and servitor of Divine omnipotence (Dan 8:16, Luke 1:26). He announces the mysteries of God...Gabriel with a branch from Paradise, presented by him to the Most Holy Virgin, or with a shining lantern in his right hand and with a mirror made of jasper in his left.

Raphael: the healing of God, the curer of human infirmities (Tobit 3:16, 12:15)...Raphael holds a vessel with healing medications in his left hand, and with his right hand leads Tobias, carrying a fish for healing (Tobit 5-8).

Uriel: the fire or light of God, enlightener (3 Ezdras 5:20). We pray for him to enlighten those with darkened minds...Uriel in his raised right hand holds a naked sword at the level of his chest, and in his lowered left hand "a fiery flame."

Selaphiel: the prayer of God, impelling to prayer (3 Ezdras 5:16). He prays to God for mankind...Selaphiel in a prayerful posture, gazing downwards, hands folded on the chest.

Jehudiel: the glorifying of God, encouraging exertion for the glory of the Lord and interceding for the reward of efforts...Jehudiel holds a golden crown in his right hand, in his left, a whip of three red (or black) thongs.

Barachiel: distributor of the blessings of God for good deeds, entreats the mercy of God for people...Barachiel is shown with a white rose on his breast.

Jeremiel: the raising up to God (3 Ezdras 4:36)...Jeremiel holds balance-scales in his hand.

ARCHANGELS

ST ANN
GAVRIIL
ST ANN
MIHAIL
ST ANN
RAFAIL

SF. ARH. MIHAIL ȘI GAVRIIL

SFINȚII ARHANGHELI
ȘI
MIHAIL
GAVRIIL
„Să stăm bine, să stăm cu frică, să luăm aminte...”

www.pemptousia.ro

SFINȚII ARHANGHELI
MIHAIL ȘI GAVRIIL

Sfinții Arhangheli
Mihail și Gavriil

Sf. Arhangheli
Mihail și Gavril

SF· ÎNG· MIHAIL
SF· ÎNG· GAVRIIL

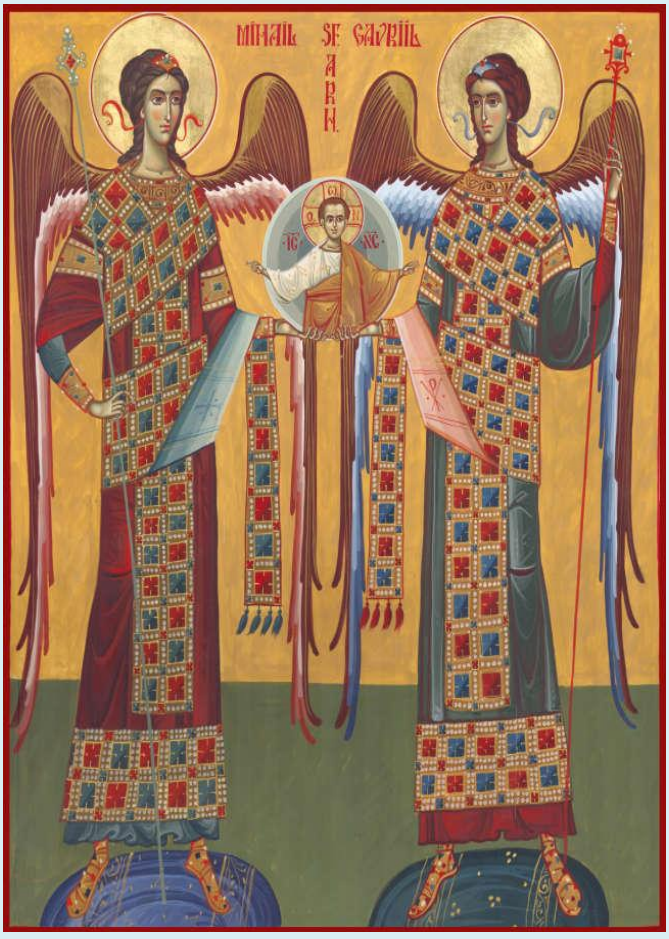
MIHAIL SF ÎNG GAVRIIL
IC XC

Sfinţii Arhangheli Mihail şi Gavriil

SFINȚII ARHANGHELI
MIHAIL ȘI GAVRIIL

MI-
HAIL
SF
ARH.
GA-
VRIL
IC
XC

Архангел Михаил
Архангел Гавриил

ΟΙΑΓΙΟΙΑΡΧΑΓΓΕΛΟΙ

SF. ARH. MIHAIL
SF. ARH. GAVRIIL

MI-
HAIL
SF
ARH
SF.

SF. ARH. MIHAIL
SF. ARH. GAVRIIL

SFINȚII
MIHAIL
VOEVOZI
GAVRIIL
Priviți toți cei necurați ca de sabie veți fi tăiați.
Toți cei necurați în acest locaș nu intrați.

ΑΡΧΑΓΓΕΛΟΣ ΜΙΧΑΗΛ
ΑΡΧΑΓΓΕΛΟΣ ΓΑΒΡΙΗΛ

SFINȚII ARHANGHELI MIHAIL ȘI GAVRIIL

SF. ARH. GAVRIIL
SF. ARH. MIHAIL
8 noiembrie

Οἱ Ἅγιοι Ταξιάρχαι
Ὁ Ἀρχ ων
Μι χα ὴλ
Ὁ Ἀρχ ων
Γα βρι ὴλ

Οἱ Ἅγιοι Ταξιάρχαι
Ὁ Ἀρχάγγελος Μιχαήλ
Ὁ Ἀρχάγγελος Γαβριήλ

SFINȚII ARHANGHELI
MIHAIL ȘI GAVRIIL

СВ. АРХИСТ. МИХАИЛЪ • СВ. АРХ. ГАВРІИЛЪ

СВ. АРХИСТ. МИХАИЛ
СВ. АРХАН. ГАВРИИЛ

СТ. АРХИСТ. МИХАИЛЪ
СТ. АРХ. ГАВРИИЛЪ

Icoană de la Mănăstirea Sfântului Nectarie din Eghina

Frescă de la Biserica Drăgănescu pictată de Părintele Arsenie Boca

АРХ. МИХАИЛ И ГАВРИИЛ

Ο ΑΡΧ
ΜΙΧΑΗΛ
Ο ΑΡΧ
ΓΑΒΡΙΗΛ
www.byzarticon.gr

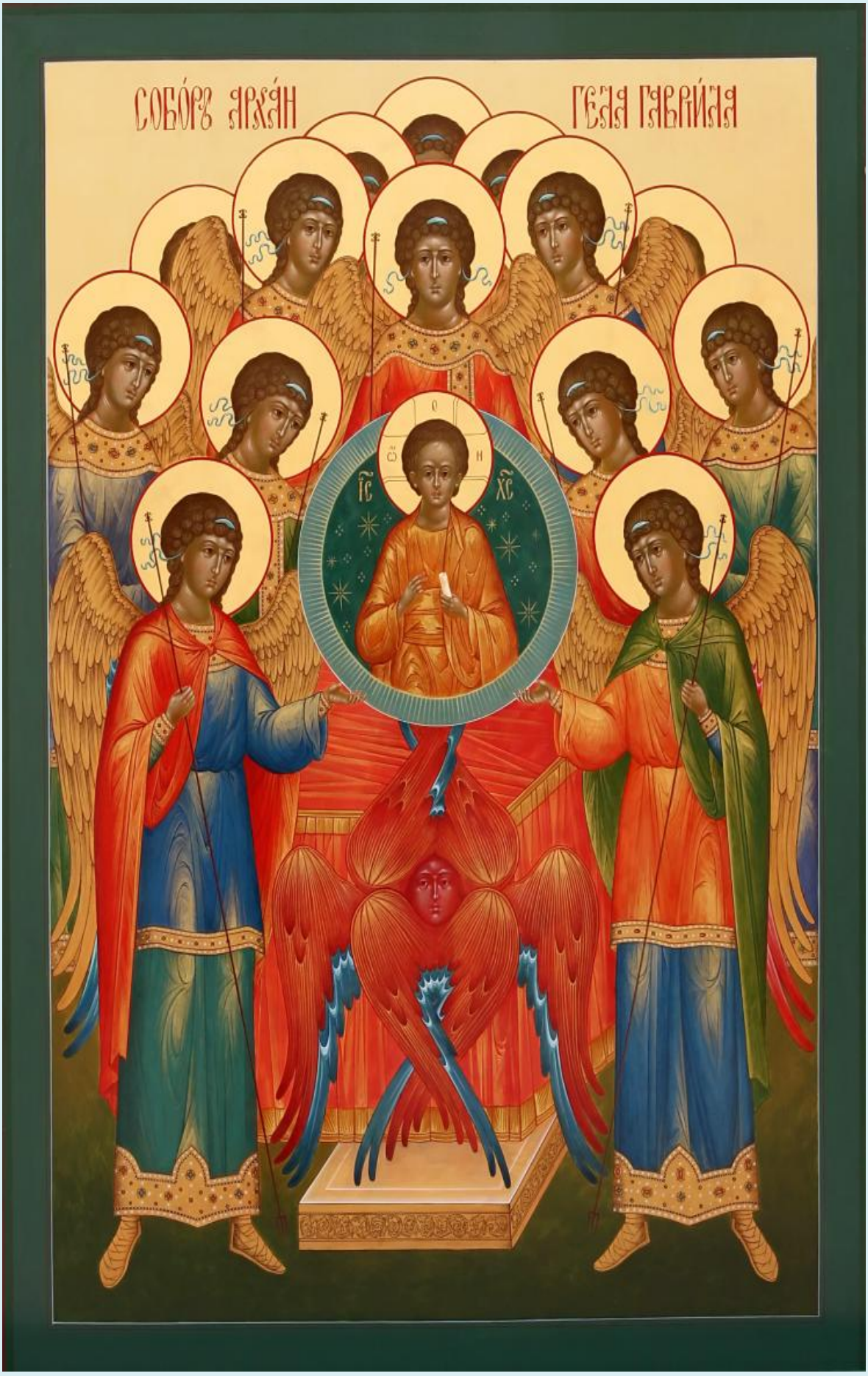
СОБО́РЪ АРХА́Н
ГЕЛА ГАВРИ́ЛА

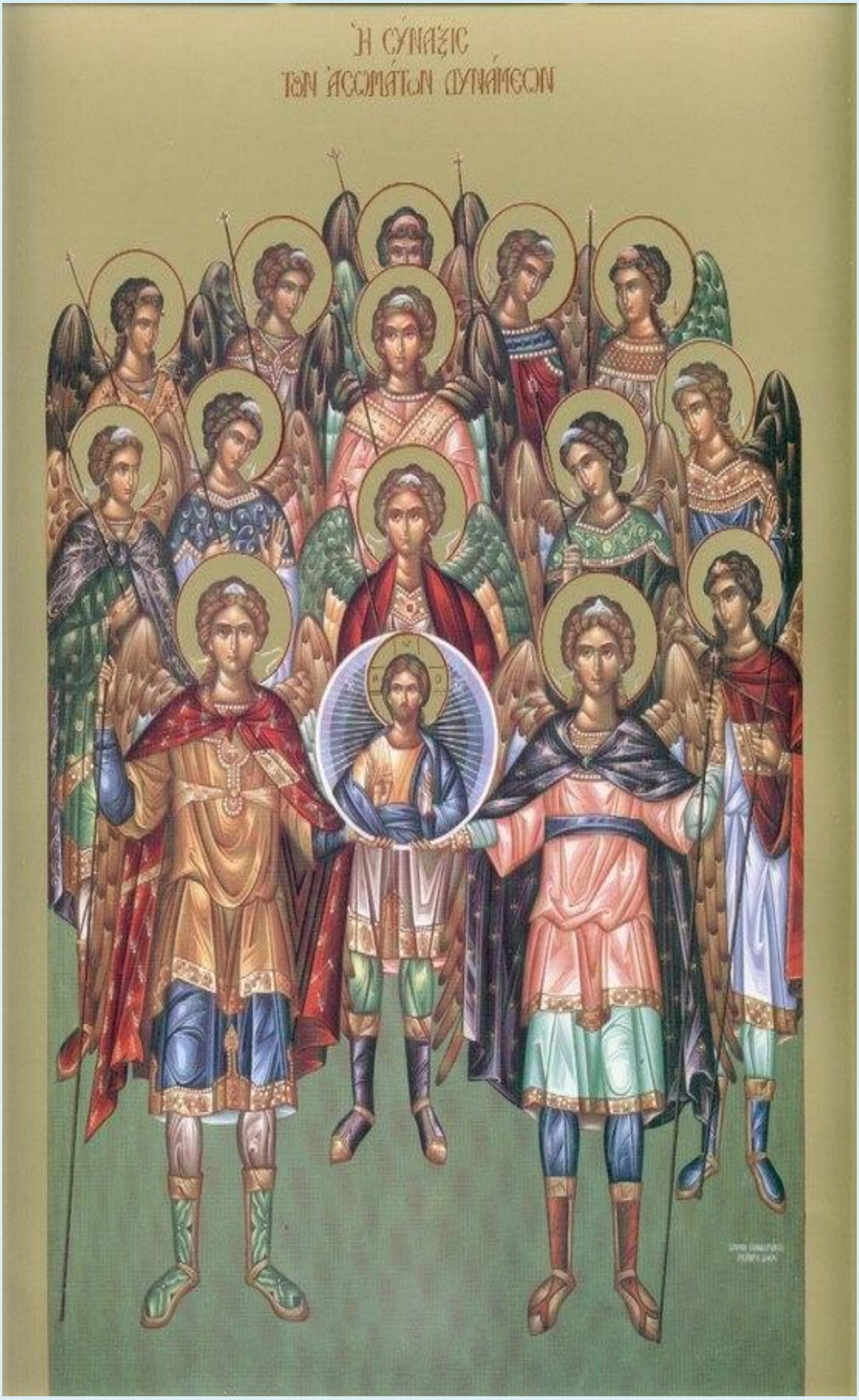
Η ΣΥΝΑΞΙΣ
ΤΩΝ ΑΣΩΜΑΤΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ

Соборъ стыхъ семи
Господь Савaоф Архангеловъ
Селафіилъ
Уріилъ
Іегудіилъ
Варахіилъ
Гавріилъ
Михаилъ
Рафаилъ

ФОТОСПАС.РУ

ΙC
ΧC

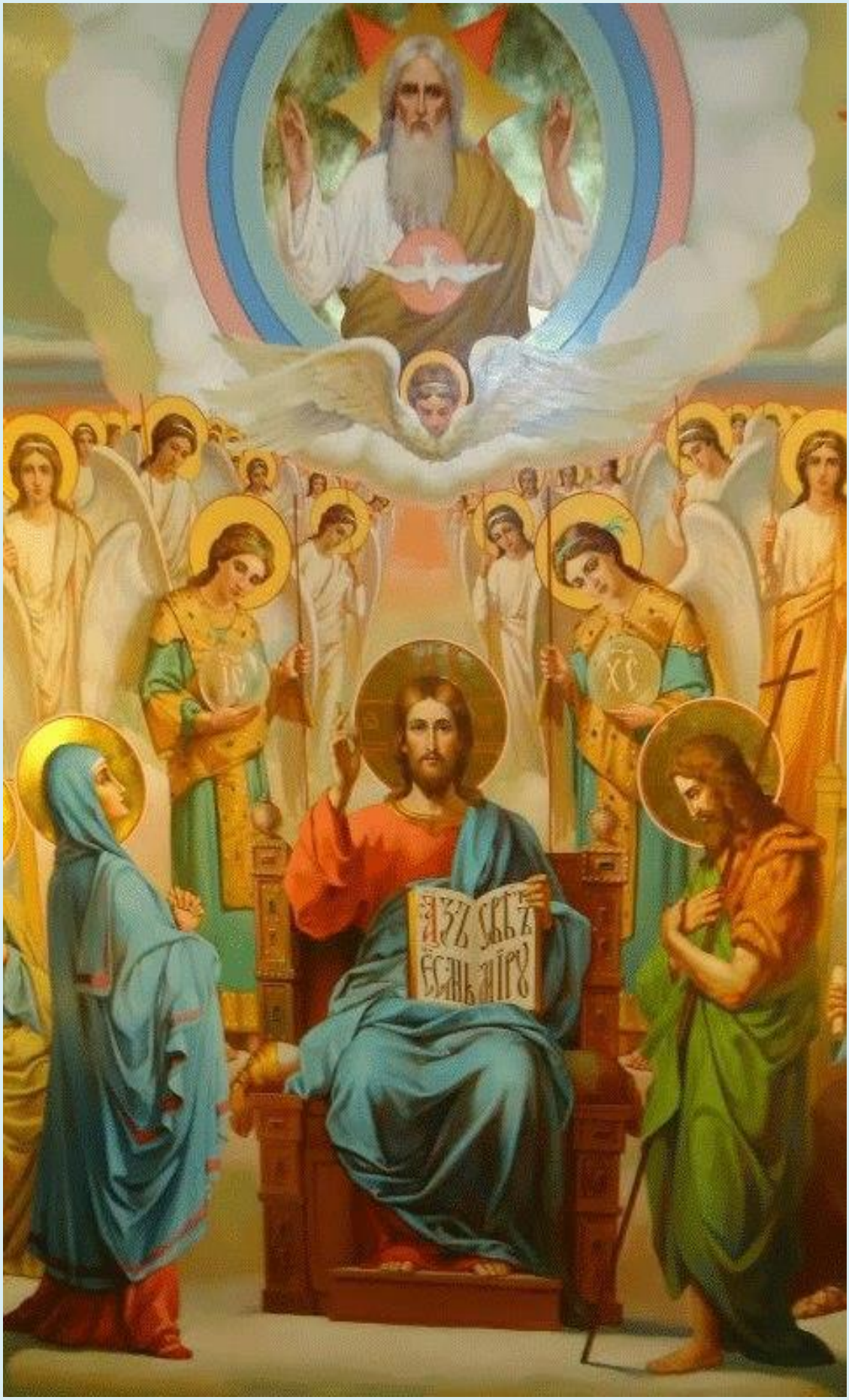

svetikomy.ru

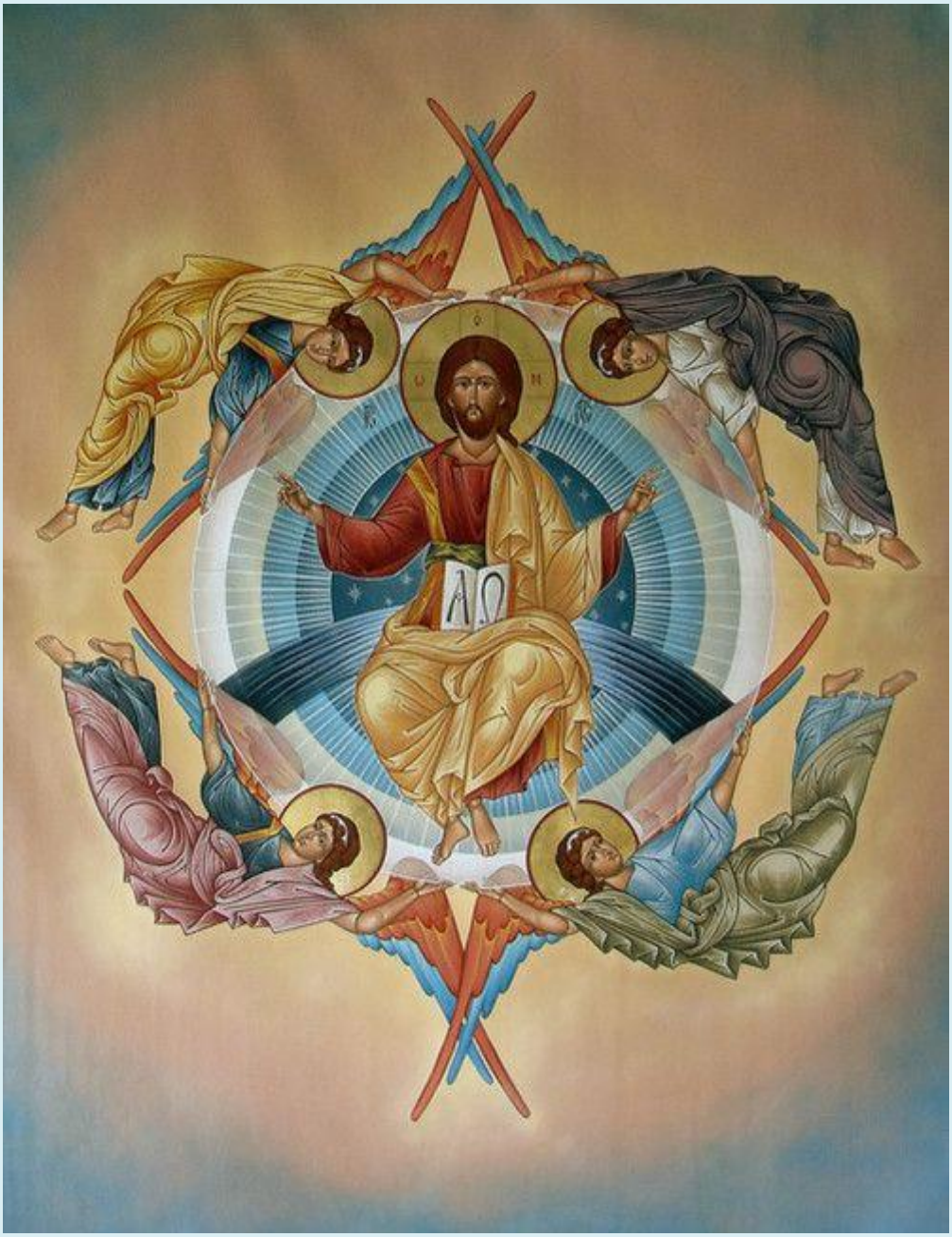

САБОР СВЕТОГ АРХАНЂЕЛА МИХАИЛА
Св. Арх. Рафаил
Св. Арх. Михаил
Св. Арх. Гавриил
Св. Арх. Варахил
Св. Арх. Салатиил
Св. Арх. Јермиил
Св. Арх. Уриил
Св. Арх. Јегудиил
صفحة الارثوذكسية البيزنطية

Simbolul și numele celor 7 sfinți arhangheli

Sf. Arh. Mihail

Cine este ca Dumnezeu?

Sf. Arh. Gavriil

Puterea lui Dumnezeu

Sf. Arh. Rafail

Dumnezeu vindecă

Sf. Arh. Uriil

Focul lui Dumnezeu

Sf. Arh. Salatiil

Mijlocitorul către Dumnezeu

Sf. Arh. Gudiil

Slăvirea lui Dumnezeu

Sf. Arh. Varahiil

Binecuvântarea lui Dumnezeu

BASILICA.RO

PRIMA TRIADĂ

Serafimii Heruvimii Tronurile

A DOUA TRIADĂ

Domniile Puterile Stăpâniile

A TREIA TRIADĂ

Începătoriile Arhanghelii Îngerii

SERAFIMII

- „cei cu câte 6 aripi"
- sunt cel mai aproape de Dumnezeu
- îi călăuzesc pe oameni spre dragostea de Dumnezeu, de care ei sunt înflăcărați
- în ebraică, serafim înseamnă „cel ce aprinde"

HERUVIMII

- „cei cu ochi mulți"
- strălucesc neîncetat cu lumina înțelegerii şi a cunoştinței de Dumnezeu
- îi luminează pe oameni pentru a cunoaște tainele lui Dumnezeu
- în ebraică, heruvim înseamnă „înțelegere deplină"

TRONURILE

- stau „înaintea Celui ce şade pe scaun înalt şi preaînălțat" (Isaia 6, 1)
- pe ei, „ca pe nişte scaune înțelegătoare, se odihneşte Dumnezeu gînditor" (Sf. Maxim Mărturisitorul)

DOMNIILE

- îi călăuzesc pe conducători, dându-le înțelepciune
- ajută pe oameni să-și stăpânească simțurile

PUTERILE

- dau oamenilor răbdare, putere în încercări și ispite, darul prorociei şi al facerii de minuni
- stăpînesc planetele şi stelele universului

STĂPÂNIILE

- îi ajută pe oameni să își stăpânească simțurile și patimile
- au putere împotriva vrăjmașilor

ÎNCEPĂTORIILE

- păzesc țările, hotarele, orașele, satele, bisericile și păstorii de suflete
- îi ajută pe oameni să facă voia lui Dumnezeu și să nu asuprească pe cei aflați în ascultarea lor

ARHANGHELII

- au misiunea de a vesti oamenilor tainele lui Dumnezeu
- înmulțesc credința oamenilor

ÎNGERII

- sunt cei mai apropiați de oameni
- îi păzesc pe credincioși

SFINȚII ARHANGHELI
și semnificațiile numelor

BASILICA.RO

SFÂNTUL ARHANGHEL URIIL

Semnificația numelui: *Focul lui Dumnezeu*

Este cel care pedepsește, ca reprezentant al mâniei lui Dumnezeu. El îi ocrotește pe creștini și îi îndeamnă să țină cont de avertizările despre cele ce vor veni.

SFÂNTUL ARHANGHEL MIHAIL

Semnificația numelui: *Cine este ca Dumnezeu?*

Este cinstit ca apărător al dreptei credințe și luptător împotriva ereziilor. După căderea în păcat și alungarea din rai a primilor oameni, el a fost rânduit să păzească porțile raiului.

SFÂNTUL ARHANGHEL SALATIIL

Semnificația numelui: *Mijlocitorul către Dumnezeu*

Este cel care mijlocește înaintea lui Dumnezeu, rugându-se cu smerenie pentru oameni. El închipuie rugăciunea de cerere.

SFÂNTUL ARHANGHEL GAVRIIL

Semnificația numelui: *Puterea lui Dumnezeu*

Este cinstit ca descoperitor al voii lui Dumnezeu și cel care aduce oamenilor veștile cele bune. El a adus Maicii Domnului vestea cea bună a Întrupării Fiului lui Dumnezeu.

SFÂNTUL ARHANGHEL GUDIIL

Semnificația numelui: *Slăvirea lui Dumnezeu*

Este cel care-L slăvește pe Dumnezeu și pe cei care își dau viața pentru El în chip mucenicesc. El închipuie rugăciunea de slăvire.

SFÂNTUL ARHANGHEL RAFAIL

Semnificația numelui: *Dumnezeu vindecă*

Este cinstit ca vindecător al celor bolnavi, călăuzitor tainic al celor ce călătoresc și ocrotitor al celor căsătoriți, care trăiesc în frică de Dumnezeu.

SFÂNTUL ARHANGHEL VARAHIIL

Semnificația numelui: *Binecuvântarea lui Dumnezeu*

Este cel care aduce oamenilor darurile și mângâierile lui Dumnezeu. El închipuie dărnicia și milostenia lui Dumnezeu. Este reprezentat ținând la piept un trandafir alb, ca semn al darului.

SFINȚII ARHANGHELI
MIHAIL GAVRIIL
marturieathonita.ro
Să stăm bine
Să luăm aminte
Pe căpeteniile îngerilor Treimii,
pe Mihail și Gavriil,
să-i lăudăm noi toți, iubitorii de praznic,
care ne acoperim cu aripile amândurora
și din nevoile cele de multe feluri ne izbăvim,
unuia grăind: bucură-te, slujitorule al Legii,
iar altuia zicând: bucură-te, îngere al darului!

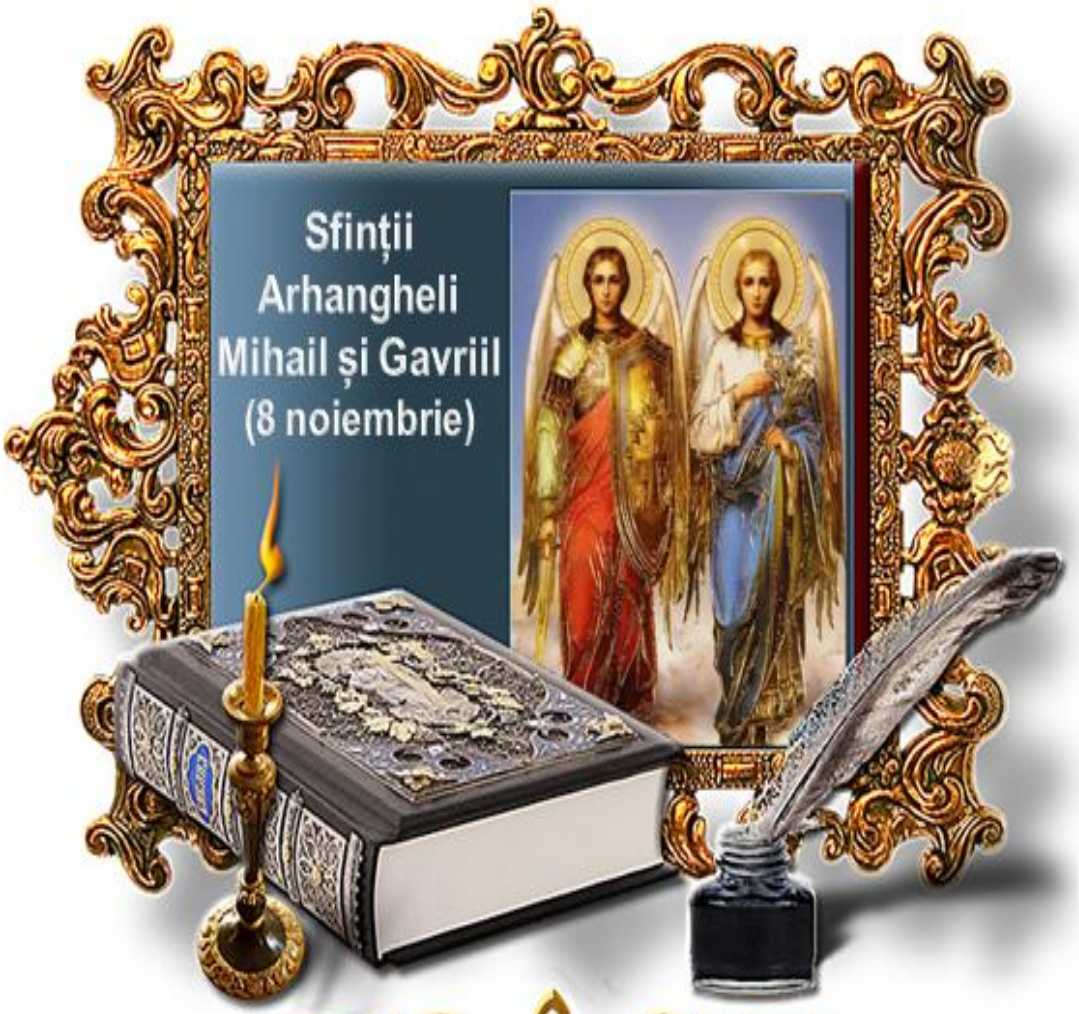

Sfinţii Arhangheli Mihail și Gavriil, să vă apere de toate relele ştiute şi neştiute şi să vă aducă în viaţă, pace şi linişte, iubire şi sănătate, lumină şi bucurii, credinţă şi speranţă, înţelegere şi armonie!

Să fiți binecuvântați!

SF. AHR. MIHAIL
SF. AHR. GAVRIIL
IC XC
Celor care poartă numele
SFINȚILOR ARHANGHELI
le dorim să se bucure
de călăuzirea
ocrotitorilor spirituali
în drumul lor spre
Împărăția Cerurilor.
BASILICA.RO

Celor care poartă numele
Sfinților Arhangheli
Mihail, Gavriil și Rafail
le urăm sănătate
și spor în fapte
mântuitoare!
La mulți ani!
BASILICA.RO

Celor care poartă numele
Sfinților Arhangheli
Mihail și Gavril
le dorim multă sănătate,
spor în fapte bune și putere
duhovnicească.
La mulți ani!
BASILICA.RO

BASILICA.RO
Tropar
Mai-marilor Voievozi ai oștirilor
cerești, rugămu-vă pe voi noi,
nevrednicii, ca prin rugăciunile
voastre să ne acoperiți
cu acoperământul aripilor slavei
voastre celei netrupești,
păzindu-ne pe noi, cei ce cădem
cu dinadinsul și strigăm:
Izbăviți-ne din nevoi, ca niște
Mai-mari peste cetele
Puterilor celor de sus.
Soborul Sfinților Arhangheli Mihail
şi Gavriil şi al tuturor cereştilor

Tropar la Sărbătoarea Soborului Sfintilor Arhangheli Mihail și Gavriil şi a tuturor puterilor cereşti

8 Noiembrie - Glasul 4

Mai marilor Voievozi ai Oştilor cereşti, rugămu-vă pe voi noi, nevrednicii; cu rugăciunile voastre să ne acoperiţi pe noi, cu acoperământul aripilor slavei voastre celei netrupeşti păzindu-ne pe noi, cei ce cădem cu deadinsul şi strigăm: izbăviţi-ne din nevoi, ca nişte mai mari peste cetele puterilor celor de sus.

Tropar la Sărbătoarea Soborului Sfintilor Arhangheli Mihail și Gavriil şi a tuturor puterilor cereşti

8 Noiembrie - Glasul 4

Mai marilor Voievozi ai Oştilor cereşti, rugămu-vă pe voi noi, nevrednicii; cu rugăciunile voastre să ne acoperiţi pe noi, cu acoperământul aripilor slavei voastre celei netrupeşti păzindu-ne pe noi, cei ce cădem cu deadinsul şi strigăm: izbăviţi-ne din nevoi, ca nişte mai mari peste cetele puterilor celor de sus.

Adierea caldă a aripilor îngerilor să-i acopere, să-i mângâie cu tainică bucurie şi să-i însufleţească în toate zilele, deschizându-le poarta Cerului, pe toţi părinţii şi fraţii noştri care poartă numele Mihail, Mihaela, Mihai, Gavriil, Gabriel, Gabriela, Rafael/Rafail, Rafaela, Serafim, Angela, Serafima, etc.!